

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İSMAİL BEŞİKÇİ

BİLİNCİN YÜKSELİŞİ

İSMAİL BEŞİKÇİ

**BİLİNCİN
YÜKSELİŞİ**

YURT KİTAP-YAYIN: 76

İSMAİL BEŞİKÇİ BÜTÜN ESERLER: 22

Birinci baskı: Haziran 1993

Dizgi: Yurt Kitap-Yayın

Baskı: Aydınlar Matbaacılık-İSTANBUL

YURT KİTAP-YAYIN

GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 7 No: 176

Tel: 417 35 49 Faks: 417 35 49 KIZILAY ANKARA

İSMAİL BEŞİKÇİ

BİLİNCİN YÜKSELİŞİ

İÇİNDEKİLER

YAYINCININ NOTU	13
BİR “FİKİR GERİLLASI” İSMAIL BEŞİKÇİ	14
“DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ” YALANI	15
BÜTÜN ESERLERİN YAYINI BAŞLIYOR	16
KİTAPLARI KENDİNE YASAK	17
RESMİ İDEOLOJİNİN ACZI	18
SİYASAL İKTİDAR ACZE DÜŞTÜĞÜ ANDA KENDİ HUKUKUNU DAHİ ÇİĞNEMEKTE TEREDDÜT ETMİYOR	18
“TÜRK YARGISINA GÜVENMİYORUM”	20
“BİZ YARGILANMAK İSTEMİYORUZ”	20
HER ŞEYİN SORUMLUSU BEŞİKÇİ	20
GERÇEKLERİ TERSYÜZ EDEN KİM?	21
DÜŞÜNDÜĞÜ İÇİN TERÖRİST!	22
YAYINCILIKTA YENİ ÇİZGİ	22
DEVRİLMİ ANAYASA MAHKEMESİ	24
GÜL OPERASYONU	25
DGM'Yİ KAPATTIK	25
KIDEMLİ DÜŞÜNCE SUÇLUSU	26
900... 900... 900... MİLYON	26
GERİLLA SAVAŞININ AŞAMALARI	28
KİTAPLARIMIZI SAVUNMAYA GELDİK	29
İKİ SANIK, İKİ AVUKAT, İKİ DİNLEYİCİ	29
HEP BERABER GÜLÜMSEYEREK	30
YAYINEVİNİN YAŞAM SAVAŞI	30
YAYINEVLERİ KÜRT AYDINLANMASININ ODAĞIDIR	31
YURT KİTAP-YAYIN YAŞATILMALIDIR	34

KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂNI

I. İDDİANAME	37
II. İKİNCİ KERE YARGILANAN BİR KİTAP (1).....	39
III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (1).....	44
A) TOPLATILIP DAVA AÇILAN KİTAPLAR	44
B) TOPLATILMADAN DAVA AÇILAN KİTAPLAR	45
C) TOPLATILMAYAN ve HAKKINDA ŞİMDİLİK HERHANGİ BİR DAVA AÇILMAYAN KİTAPLAR	45
KURULUŞUMUZ YOK EDİLMEK İSTENMEKTEDİR	45
KİTAPLARIMIZIN HİÇBİRİNDE SUÇ YOKTUR	47

DEVLETLERARASI SÖMÜRGE KÜRDİSTAN

I. İDDİANAME (2)	49
II. İKİNCİ KERE YARGILANAN BİR KİTAP (2) ve “KESİN HÜKÜM” ANLAYIŞINA AYKIRI YARGILAMA (1)	51

TÜRK TARİH TEZİ GÜNEŞ-DİL TEORİSİ VE KÜRT SORUNU

I. İDDİANAME (3)	55

UNESCO'YA MEKTUP

I. İDDİANAME (4)	57
II. GÖREVSİZLİK KARARI (1).....	61
III. UNESCO'NUN “ATATÜRK YILI” ELEŞTİRLİSİ.....	63
IV. İDDİANAME (5)	69
V. BİLİRKİŞİ RAPORU (1)	72
VI. BİR KİTABA İKİ DAVA (1).....	75

BİLİM-RESMİ İDEOLOJİ DEVLET-DEMOKRASİ VE KÜRT SORUNU

I. İDDİANAME (6)	79

II. GÖREVSİZLİK KARARI (2)	83
III. “KESİN HÜKÜM” ANLAYIŞINA AYKIRI YARGILAMA (2)	85
IV. İDDİANAME (7)	92
V. BİLİRKİŞİ RAPORU (2).....	97
VI. BİR KİTABA İKİ DAVA (2)	103

CUMHURİYET HALK FIRKASI'NIN TÜZÜĞÜ (1927) VE KÜRT SORUNU

I. İDDİANAME (8)	110
II. GÖREVSİZLİK KARARI (3)	113
III. TÜRK DEMOKRASİSİ NE KADAR GELİŞTİ?.....	114
IV. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (2)	118
TÜRK DEVLETİNİN KİTAPTAN KORKTUĞUNUN BELGESİDİR	
	119
BİZ NEDEN BURADAYIZ?	120
YURT KİTAP-YAYIN'IN YAYIN FAALİYETİNİN ÖZÜ	120
TÜRKİYE'DE BASIN ÖZGÜR DEĞİLDİR.....	121
141-142. MADDELER ve TÜRK DEVLET YETKİLİLERİNİN YALANLARI	124
İSMAİL BEŞİKÇİ'NİN BÜTÜN KİTAPLARI YASAK	125
“ETLE TIRNAK” YA DA “BİRİNCİ SINIF VATANDAŞ”	125
MAHKÛM OLMAK YA DA BERAAT ETMEK	126
V. İDDİANAME (9)	127
VI. BİLİRKİŞİ RAPORU (3).....	129
VII. BİR KİTABA İKİ DAVA(3)	134

ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI YARGILAMA SÜREÇLERİ VE ÖZGÜRLEŞME

I. İDDİANAME (10)	142
II. GÖREVSİZLİK KARARI (4)	146
III. RÜŞVET ALAN YARGIÇLARIN MAHKÛMİYET HÜKÜMLERİNİN DEĞERİ	148

IV. FEZLEKE	154
V. ADALET BAKANI'NİN OLURU	155
VI. İDDİANAME (11)	156
VII. BİLİRKİŞİ RAPORU (4)	158
VIII. BİR KİTABA İKİ DAVA(4).....	162
IX. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (3).....	167
DÜŞÜNCE SUÇU KABUL EDİLEMEZ.....	167
GÖLCÜK MAHKEMESİ'NİN BELGELERİ	168
BU DAVA HIÇ BİTMEZ.....	169
X. ADALETE SAYGISIZLIK ve	
RÜŞVETÇİ YARGIÇLAR	171

DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ
SOSYO-EKONOMİK VE ETNİK TEMELLER II

I. İDDİANAME (12)	175
II. "TÜRK DEMOKRASİSİ EPEYCE İLERLEMİŞ..."	179

DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ
SOSYO-EKONOMİK VE ETNİK TEMELLER I

I. İDDİANAME (13)	184
II. TÜRK DEMOKRASİSİNDEKİ İLERLEME	187

KÜRT AYDINI ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

I. İDDİANAME (14)	190
II. GERİLLA MÜCADELESİNİN DİNAMİKLERİ.....	194
III. İDDİANAME (15)	197
IV. BİLİRKİŞİ RAPORU (5)	199
V. KÜRTLERİN EŞİTLİĞİ İSTEMİ ve	
AYKIRI YORUMLAR	201
VI. TÜRK ÜNİVERSİTESİNİN AYIBI	202

BİLİM YÖNTEMİ

I. İDDİANAME (16)	205
II. DÜŞÜNCENİN YARGI KONUSU OLMASI.....	210
III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (4).....	217

BAŞKALDIRININ KOŞULLARI

I. İDDİANAME (17)	221
II. DÜŞÜNCEYİ YARGILAYAN HUKUK KURUMLARININ İTİBARI AŞINIR	227
İSMET İNÖNÜ'NÜN KÜRT RAPORU	232
YARGITAY BAŞKANI'NIN GÖRÜŞLERİ	236
TÜRK YARGISINA GÜVENİMİZ YOKTUR	239
ÇİFTE STANDARTLI HUKUK ANLAYIŞINA GÜVEN DUYULAMAZ	243
"TEK MİLLET, TEK HALK"	245
YÜZ KIZARTICI SUÇ İŞLEMİŞ YARGIÇLARIN VERDİĞİ HÜKÜMLER	248
TEHDİTLER DÜŞÜNCENİN ÖZGÜRLEŞMESİNİ ENGELLEYEMEZ	252

TUNCELİ KANUNU (1935) VE DERSİM JENOSİDİ

I. İDDİANAME (18)	255
II. DERSİM'DE NELER OLMUŞTU?	262
III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (5)	274
TÜRKİYE'DE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ZERRESİ YOKTUR	274
SAVCI BİLİM ADAMI İSMAİL BEŞİKÇİ'YE KARŞI BÜYÜK BİR ÖFKE İÇİNDEDİR	278
TÜRKİYE'DE DÜŞÜNCE VE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN HİÇBİR TEMELİ YOKTUR. DÜŞÜNCESİNİ SÖYLEMEK İSTEYENLER VE YAYINCILAR HER ŞEYİ GÖZE ALMAK ZORUNDADIR	282

BİLİM YÖNTEMİ ÜNİVERSİTE ÖZERKLİĞİ VE DEMOKRATİK TOPLUM İLKELERİ AÇISINDAN İSMAİL BEŞİKÇİ DAVASI V

YARGITAY'IN ONAMA KARARI VE TASHİH-İ KARAR

I. İDDİANAME (19)	286
II. 21 SENE SONRA "DOĞU" DAVASI SORUŞTURMASI	289

ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAA	290

SİYASAL DAVALAR	309

DAVA SİYASAL DAVADIR	311
KÜRT GERÇEĞİ Dr. FRIÇ'İN KİMLİĞİ?	314
IRKÇI ve ASİMİLASYONCU POLİTİKA	317
KÜRDİSTAN ZULÜMLE YÖNETİLİYOR	320
KİMLİĞİNİ İNKÂR EDENLERDEN, İŞBİRLİKÇİLERDEN MEDET UMMA	326
KÜRDİSTAN GERÇEĞİ	329
SIYASAL ODAKLARIN ÜNİVERSİTELERE DİREKTİFİ	330
DAHA ÖNCE DE BASILAN, DAĞITILAN FAKAT YARGIYA KONU OLMAYAN KİTAPLAR BU DÖNEMDE YARGILANIYOR	332
DAHA ÖNCE YARGILANAN ve CEZASI ÇEKİLEN KİTAPLAR YENİDEN YARGILANMAKTADIR	333
DAHA ÖNCE YARGILANAN BERAATLE SONUÇLANAN ve HAKLARINDA “KESİN HÜKÜM” OLAN KİTAPLAR YENİDEN YARGILANMAKTADIR	333
DURUŞMALARA SUNULAN BELGELER, SAVUNMALAR YARGI KONUSU YAPILMAKTADIR	334
BAZI KİTAPLAR HAKKINDA İSTANBUL MAHKEMELERİNDE DE DAVA AÇILMIŞTIR	335
BAZI KİTAPLAR HAKKINDA, ANKARA'DA 2. AĞIR CEZA MAHKEMESİNDE DE DAVA AÇILMIŞTIR	335
BİLİM ELEŞTİRİCİDİR	336
TÜRKİYE'NİN YÖNETİMİNDE SEÇİLMİŞ KURUMLARIN ROLÜ NEDİR?	337
TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN ÖZELLİKLERİ	338
DÜŞÜNCE SUÇLUSU POTANSİYEL BİR SUÇLUDUR	340
“BİLİRKİŞİLİK”	341
TÜRK YARGISINA GÜVENMİYORUZ	341
TÜRK ADALETİNDE LEKE VARDIR	342
AĞIR HAPİS ve AĞIR PARA CEZALARI	344
İDDİA MAKAMININ KİTAPLARDA SUÇ OLARAK	

SAPTADIĞI ve YAPTIĞI ALINTILARIN DA SAVUNMA

OLARAK KABUL EDİLMESİNİ DİLİYORUZ..... 345

İSTANBUL'DA SÜREN DAVALAR 358

SONUÇ OLARAK 360

YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (6) 362

HAKKIMIZDAKİ DAVALAR SİYASİ DAVALARDIR 363

MAHKEMELERİNİZE GÜVENİMİZ YOKTUR 364

**İSMAİL BEŞİKÇİ DAHA ÖNCE YARGILANDIĞI ve
CEZA ALDIĞI, HAPİSHANELERİNİZDE YATIP ÇIKTIĞI
KİTAPLARDAN TEKRAR YARGILANMAKTADIR..... 365**

**İSMAİL BEŞİKÇİ DAHA ÖNCE 141, 142. MADDELERDEN
DOLAYI YARGILANIP BERAAT ETTİĞİ KİTAPLARDAN
TEKRAR YARGILANMAKTADIR 366**

DÜŞÜNCESİ OLAN DÜŞÜNCESİNİ SÖYLEMELİDİR 370

**KİTAP TOPLATMAK, YARGILAMAK ACZDİR,
İNSANLIĞA KARŞI İŞLENMİŞ BİR SUÇTUR 372**

DÜŞÜNCE ÖZGÜRCE SÖYLENMELİDİR 372

**KÜRTLERİN VE TÜRKLERİN KÜRTLER HAKKINDA
DÜŞÜNCE İFADE ETMELERİ YASAKTIR 374**

MAHKÜM OLMAK YA DA BERAAT ETMEK 375

DÜŞÜNDÜĞÜ İÇİN “TERÖRİST” 377

BU DAVANIN NİTELİĞİ 378

SİYASAL DAVA NEDİR? AYIRICI ÖZELLİKLERİ

NELERDİR? 379

**DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ ve DÜŞÜNCENİN
YARGILANMASI 380**

BEŞİKÇİ'NİN SUÇU NEDİR? 380

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ 381

A) DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ'NÜN SINIRI 382

B) SINIRLAMADA ÖLÇÜT NE OLACAKTIR? 382

C) TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NDE DURUM..... 383

D) TCK 142. MD. KALDIRILDI MI?... 383

DÜŞÜNCE ÜZERİNDE DEMOKLESİN KILICI:

TERÖRLE MÜCADELE YASASI 384

UYGULAMADA DURUM	385
SOMUT GERÇEK NEDİR?	385
İDDİANAMELERDE NE VAR, ESAS HAKKINDA	
MÜTALAA NE DİYOR?	386
A) <i>BEŞİKÇİ SAVCI GİBİ DÜŞÜNMEK</i>	
ZORUNDA MIDIR?	387
B) <i>ÖNDÖRT KİTAP, ONBEŞ DAVA</i>	387
SAVCILIK YARGILANAN KİTAPLARI OKUMAMIŞTIR	388
5 SAYFALIK MÜTALAA	389
KESİN HÜKÜM GÖRMEZLİKTE GELİNİYOR	390
MÜTESELSİL SUÇ	391
RESMİ BELGELERİN YAYINI	391
ISLAH KURUMU ve MAHKEMELERE GÜVEN SORUNU	392
1. DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ,	
SOSYO-EKONOMİK VE ETNİK TEMELLER	
I ve II. CİLTLER	392
2. KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂNI	393
3. BİLİM YÖNTEMİ	393
4. UNESCO'YA MEKTUP	
ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI	393
5. DEVLETLERARASI SÖMÜRGE KÜRDİSTAN,	
BİLİM-RESMİ İDEOLOJİ, DEVLET-DEMOKRASİ	
VE KÜRT SORUNU	
TUNCELİ KANUNU (1935) VE	
DERSİM JENOSİDİ	395
6. CUMHURİYET HALK FIRKASI'NIN TÜZÜĞÜ (1927)	
VE KÜRT SORUNU	395
7. KÜRT AYDINI ÜZERİNE DÜŞÜNCELER	396
8. ORTADOĞU'DA DEVLET TERÖRÜ	396
SONUÇ ve İSTEM	397

ADALETTEKİ ÇİFTE STANDART	397

DİZİN	407

3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası, 23. maddesiyle TCK 141-142. maddelerini yürürlükten kaldırmıştır. Fakat aynı yasanın, 8. maddesiyle, 141-142. maddelerde suç olarak belirtilen fiiller, daha da ağırlaştırılarak yeniden düzenlenmiştir. Terörle Mücadele Yasası 12 Nisan 1991'de yürürlüğe konulmuştur. O zamandan bu zamana, gerek Ankara'da, gerek İstanbul'da pek çok dava açılmıştır.

Bu kitapta, Terörle Mücadele Yasası'nın yürürlüğe girmesinden 1992 yılı sonuna kadar Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde ve Ankara'da Ağır Ceza ve Asliye Ceza Mahkemelerinde görülen davalar yer almıştır. **Edip Polat**'ın, "*Bilim Dilinde Kürtler ve Kürdistan*" kitabına yazılan ÖNSÖZ'den ve sözü edilen kitaptan dolayı açılan davaya ilişkin belgelere bu kitapta yer verilmemiştir... İstanbul'da, gerek Devlet Güvenlik Mahkemelerinde, gerekse, öteki mahkemelerde yürütülen başka davalar da vardı. Bu davaların da ayrı bir kitapta toplanması düşünülmektedir.

Önsöz yerinde, **Av. Ali Yıldırım**'ın, açıklayıcı olduğuna inandığımız genişçe bir değerlendirmesi vardır. Beşikçi'ye saygı, okura dostlukla...

Ankara, Mayıs 1993

Yurt
Kitap-Yayın

BİR “FİKİR GERİLLASI” İSMAİL BEŞİKÇİ(*)

İsmail Beşikçi için, Askeri Savcı Yüzbaşı Yaşar Değerli, “O bir fikir gerillasıdır” demişti, 1971 Diyarbakır yargılamaları sırasında.

Savcı, suçlamak amacıyla kullanmıştı bu sözleri. Anlamının çok da bilincinde değildi. Ama yaptığı, belki de en yerli yerine oturan, en gerçekçi **Beşikçi** tanımlamasıydı.

Evet, o, ömrünü gerçeklere adamıştı. Resmi ideolojiye karşı amansız mücadeleye... Daha ilk adımda başı **“belaya”** girmiş, **“uyarı”**lara, **“Aklını başına al”**lara, tehditlere aldırmadan, ısrarla **“taşın taş olduğu”**nu dile getirmişti. Yaşamı, yaptığı, yalana dayalı resmi ideolojiye karşı bir **“gerilla savaşı”**ydı. Gözaltılar, tutuklanmalar, cezaevleri, yargılanmalar ise onu daha da özgür kılıyordu. Kafasındaki karakolları tek tek yıkıp parçalıyordu.

Onun için özgürlüğün bedeli cezaeviydi. O, bu bedeli ödemekten bir an bile sakınmamıştı.

İsmail Beşikçi, 25 yıldır resmi ideoloji ile **“hesaplaşıyor.”** Her dönemde, döneme damgasını vuran yargılama süreçleri geliyor. Yargılamalarsa onu daha da özgür kılıyor, yönteminin, bakışının sağlıklı olduğunu gösteriyor, kanıtıyor.

Bir fikir gerillası, gerçeklikle donanmış...

Olağan bir **“DGM mesaisi”** daha bitiyor. Çıkışta, **“Hocam”** diyorum, **“DGM’nin giderlerini sizin karşılamanız gerekir. Çünkü bu mahkemeyi en çok kullanan sizsiniz. Siz olmasanız savcılar da, yargıçlar da işsiz kalacak.”** Karşılıklı gülüşmelerimizin ardından hemen ekliyor. **“Bak”** diyor, **“çok ilginç bir şey var. Üstümüzdeki baskının dozunu giderek artırıyorlar. 70’li yıllarda ‘Ne yapıyorsun’ diyenlere yazdığımı söyledim. ‘2-3 yıl içinde çalışma biter, kitap olarak yayınlanır’ derdim. Geçen yaz bu süre 6 aya indi. Şimdi ise çalışacak 6 günü dahi arıyoruz. Her gün ifade, her gün DGM...”**

Evet, **İsmail Beşikçi** bir gün olmazsa ertesi gün mutlaka ya DGM’de, ya da poliste. Yayınlanan bir kitabı, basılan makalesi, yapılan bir konuşması dolayısıyla...

(*) Avukat **Ali Yıldırım**’ın hazırladığı bu dizi yazı, **Özgür Gündem** gazetesinde, 11 Ocak-15 Ocak 1993 tarihleri arasında yayınlanmıştır.

Düşünüp, düşüncelerini ifade ettiği için...

Ve bir rekoru elinde tutuyor. Hakkında açılan 40'a yakın dava var. Yürüyen, süren soruşturmalar var.

Ne garip çelişkidir ki, Türkiye'nin “**demokrasilendirildiği**”, herkesin düşünce özgürlüğünün var olduğunun iddia edildiği bir zamanda bir kitap için bir dava az bulunup, bir dava daha açılıyor.

“DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ” YALANI

Beşikçi'nin 12 Eylül sonrasında yurtiçinde kitapları ilk kez 1990 yılı başında yayınlandı. Birbiri ardısıra yayınlanan üç kitabı da toplatıldı ve **Beşikçi** cezaevine konuldu. (12 Mart 1990 tutuklama, 25 Temmuz 1990 tahliye) Bu üç kitap nedeniyle de hakkında ayrı ayrı tutuklama kararı verilmişti. “**Devlet-lerarası Sömürge Kürdistan**” (Belge Yay., İstanbul 1990); “**Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu**” (Belge Yay., İstanbul 1990); “**Bir Aydın Bir Örgüt ve Kürt Sorunu**” (Melsa Yay., İstanbul 1990) isimli kitaplarında, TCK'nın ünlü 142. maddesinin ihlal edildiği, yani “**Kürtçülük, bölücülük propagandası yapıldığı**” ileri sürülüyordu.

Yargılamalar devam ederken, Türkiye'nin demokrasiye geçmesinin bir göstergesi olarak 142. madde kaldırıldı (!) ve “**düşünce özgürlüğü**” ilan edildi. Bunun üzerine yargılamaları yapan İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi “**TCK 142. maddeyi ihlalden kitapların beraatine ve yayıncıya iadesine**” karar verdi. (İstanbul 2 Nolu DGM'nin 4 Haziran 1991 tarih, 1990/143 esas, 1991/253 karar sayılı kararı)

Düşünce artık özgürdü (!) Oysa ki 142. maddeyi kaldıran Terörle Mücadele Yasası çok daha sert, 142. maddeyi aratacak hükümler içeriyordu.

Beşikçi, 20 Mart 1991 günü Ankara'da yeniden tutuklandı. Bu kez tutuklama gerekçesi, Avrupa'da düzenlenen bir PKK gecesine göndermiş olduğu mesajdı. Ancak 12 Nisan 1991 günü tahliye oldu.

“**142'yi kaldırdık, düşünceyi özgür kıldık**” sözlerinin bir “**yalan**”, bir “**aldatmaca**” olduğu üç ay geçmeden **Beşikçi'nin** şahsında bütün çıplaklığıyla açığa çıktı. 1991 Temmuz ayı içerisinde yayınlanan “**Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Programı (1931) ve Kürt Sorunu**” (Belge Yay., İstanbul 1991); “**Ortadoğu'da Devlet Terörü**” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul Temmuz 1991) kitapları piyasaya çıkar çıkmaz İstanbul ve Ankara DGM'lerince toplatıldılar. Gerekçede değişen bir şey yoktu: “Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapmak.” TCK 142'nin yerini Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesi almıştı.

Yalanlığını göstermekte gecikmemişti. Artık yeni bir madde vardı. Doğrudan düşünceyi yasaklıyor, suç ilan ediyor, ağır hapis ve para cezaları yaptırımını getiriyordu. Düşünce özgürlüğü üzerinde “**Demoklesin kılıcı**” gibi dura-

cak olan Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin muhatabı en çok İsmail Beşikçi olacaktı.

Beşikçi, "*Ortadoğu'da Devlet Terörü*" kitabını "*Vedat Aydın ve tüm Kürdistan şehitlerinin ışıklı anılarına*" adanmıştı. Kitap yayınlanır yayınlanmaz hemen toplatıldı. Beşikçi ise 1 Ağustos 1991 günü ifade vermek için gittiği Ankara DGM'nce tutuklanarak yeniden cezaevine gönderildi. Gösterilen yoğun tepkilere rağmen, tutuklama kararına karşı yapılan itiraz reddedilerek yeni bir yargılama süreci de başlatılmış oldu.

Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin önü açılmıştı. Artık onlarca yıllık ağır hapis, milyarları aşan para cezası tehditli davalar birbirini izleyebilirdi.

BÜTÜN ESERLERİN YAYINI BAŞLIYOR

Devletin Beşikçi'yi tutuklamasına en anlamlı cevabı Yurt Kitap-Yayın verdi. Yurt Kitap-Yayın, Beşikçi'nin "*Bütün Eserleri*"ni yayınlama kararı aldı. Çoğu piyasada bulunmayan kitapları, hiç yayınlanmamış, yayınlanma olanağı bulunamamış kitaplarla, yeni çalışmalar bir bütünlük içerisinde değerlendirdi.

Resmi ideolojinin Beşikçi'yi insanlardan yalıtma, düşüncesinin insanlara ulaşmasını engelleme girişimleri, çabası boşa çıkartılmıyordu. Onun düşüncesi, yazdıkları eksiksiz, sansürsüz, bütün olarak okura iletilmeliydi. Kitaplar bulunmuyor, fotokopi ile çoğaltılıyor, elden ele dolaşıyor, ödünç verilirken "*Geri gelir mi?*" diye ince ince düşünülüp öyle veriliyordu. Yurt Kitap-Yayın'ın bu anlamlı tavrı okur tarafından sevinçle karşılanıp alkışlandı.

Yurt Kitap-Yayın'ın bütün eserleri yayınlama kararlılığı, DGM yargıçlarını dahi şaşkına çevirdi. Bir duruşma sırasında Ankara DGM Hakimi Süleyman Erkan, Ünsal Öztürk'e dönüp, "*Biz sizin yayın hızınıza yetişemiyoruz. Siz bu kitapları bölüp bölüp mü yayınlıyorsunuz?*" diye sormaktan kendini alamadı. Her bir kitap için toplatma, yargılama süreçleri ile bütün eserlerin yayını böylece başladı.

"*Ortadoğu'da Devlet Terörü*"nü (Temmuz 1991); "*Kürt Aydını Üzerine Düşünceler*" (Temmuz 1991) izledi. Bunlardan sonra gelen iki kitap ise "*Billm Yöntemi*" (Ekim 1991) ile "*Kürtlerin Mecburlı İskânı*" (Ekim 1991) oldu.

Bu üç kitap da DGM'nin hışmından kurtulamadı.

Üçü hakkında da "*bölücülük propagandası*" gerekçe gösterilerek toplatma kararı verildi.

Beşikçi ise iki ay sonra ancak mahkemeye çıkabildi. Ve ancak 31 Ekim 1991 tarihli duruşmada tahliye olabildi.

DGM savcılarının iddianamelerinde resmi ideolojinin tezlerini yineliyorlardı. **Beşikçi'nin** bu görüşlerin aksini savunduğunu, karşı görüşü savunmanın suç olduğunu, bu nedenle de cezalandırılmasını talep ediyorlardı.

Beşikçi'nin her cümlesinde ise bu resmi tezlerin acımasız bir eleştirisi yatıyordu: “**Bizim kitaplarımızın baskı adedi çok sınırlıdır. Buna rağmen devlet, bu düşüncelerin etkinliğinden çekindiği için kitapları toplatıyor, dava açıyor... Düşüncelerimizin etkinliğini baskı, şiddet, ceza, ceza tehdidi ile önlemeye çalışıyorsanız acz içerisindeyiz demektir... Savcının suç olarak gösterdiği düşünceler, bizim her zaman savunduğumuz ve ifade edilmesinden hiçbir zaman taviz vermeyeceğimiz düşüncelerdir... İddia makamı bu düşüncelere katılmayabilir. Kendi doğru bildiği düşüncelerle bunları çürütmeye çalışabilir. Fakat bunlar yapılmıyor. Ceza tehdidi kullanarak bu konudaki düşünce üretimi engellenmeye çalışılıyor. Bu da, resmi ideolojinin ne kadar haksız bir konumda olduğunu, dinamik tartışmalara girmediğini, kendisini ancak, kaba güçle, terörle, ceza tehdidiyle ayakta tutabildiğini gösterir... İddia makamının bizimle aynı düşüncede olmadığı açıktır. Fakat aynı düşüncede olmamız, benim, cezaevinde olmam gibi bir sonuç ortaya çıkarmamalıdır.”**

Evet, savcı gibi düşünmeyen **Beşikçi**, bu kez de “*Kürtlerin Mecburi İskânı*”ndan dolayı 25 Kasım 1991’de tutuklanıyor ve ancak itirazlar üzerine 28 Kasım’da serbest bırakılıyordu. **Beşikçi** ile koalisyon hükümetinin ilk tanışmasıydı bu.

KİTAPLARI KENDİNE YASAK

DGM savcısının odasına uğruyorum. “**İsmail Beşikçi burada, duruşmadan çıktı. Sanırım üç kitap nedeniyle ifadesini alacakmışsınız. Şimdi ifadesini almanız mümkün mü?**” diyorum. Savcı bir panik haliyle yüzüme bakıyor. Şaşkın ve hazırlıksız yakalanmış. Gayet açık konuşuyor: “**Hayır. Ben onu polisle getirteceğim.**”

Ertesi günü **Ünsal Öztürk** anlatıyor:

“**Şubat’ın 12’si... Sabah erkendi... Uyuyorlardı... Kapı zili acı acı çaldı. Saate baktılar, 7’ye geliyordu. Kim olabilir bu saatte?**

— “**Ünsal gelecekti. Ama o 9’a doğru gelecek. DGM’ye gideceğiz. O değildir.**”

Kapı tekrar çalındı ısrarlı ısrarlı. Kapıya yöneldiler. Kapı zili çalmaya devam ediyor.

Yavaşça açtılar kapıyı. Gelenler polis. Yukarıya çıkarken yanlarına kapıcıyı da almışlar. İçeriye giriyorlar. Savcı, ‘Başka suç unsuru var mı? Araştırın, İsmail Beşikçi’yi de alıp gelin’ demiş. Odalara daldılar. Arıyorlar. Kitapların bulunduğu odaya girdiler. Duvar olduğu gibi kitap. Sıra sıra

kitap. Kitaplara göz gezdirmeye başladılar. Rafların altında zarf içinde yazılar var. Röportajlar, çeşitli kitaplara önsözler vs.

Raflardan kitapları seçmeye başladılar. Masanın üzerinde de kitaplar, albümler var. Onlara pek bakmıyorlar.

İsmail Beşikçi'nin kitaplarını çekip çıkarıyorlar diğerlerinin arasından. İsmail Beşikçi'yi kendi kitaplarından kurtaracaklar. Her kitap çekişlerinde Beşikçi bin parçaya bölünüyor.

— 'Kitaplarımı almayın, zaten birer tane' diyor, rica ediyor. Aldırmıyorlar. Leman Abla daha sonra bize, 'Beşikçi'yi hiçbir zaman bu kadar üzgün, acılı görmemiştim' demişti.

Kitaplarını almasalar da canını alsalar Beşikçi'nin. Sokakta, çöp bidonunda bir parça gazete görse, 'Bir şey var mı?' diye gidip bakmak geliyor içinden. İlk günler takılıyordum Leman Abla'ya, 'Gazete gerekli olduğunda ne yapıyorsun?' diye. 'Komşulardan alıyorum' diyor ve ekliyor: 'Beşikçi, en küçük bir parçayı bile atmaz, her şeyi saklar. Düşün davetiyelelerini bile...'.

RESMİ IDEOLOJİNİN ACZI

Beşikçi'nin bugün yayımlanan kitabı hakkında DGM ertesi gün toplatma kararı çıkartıyor. Aynı anda bazen iki, bazen üç kitap birden toplatılıyor.

Kitapların kapsamı, sayfa sayısı, yayım süresi göz önüne alındığında kitabın toplatılmasını isteyen savcıların kesinlikle kitap okumadığı ortaya çıkıyor. Yargıçlar da savcılardan pek farklı değil. Onlar da içinde ne olduğunu dahi bilmedikleri kitapları toplatmakta bir sakınca görmüyorlar.

Beşikçi adı, bir kitabın toplatılması için yeterli görülüyor.

Devlet Güvenlik Mahkemesi, onların eksik bıraktıkları yerlerde de sivil mahkemeler, "Bütün Eserler" dizisinde çıkan 21 kitaptan 15'ini toplatıyorlar. Ve buna rağmen yayınevi büyük bir özveriyle, direnerek okura verdiği "Bütün Eserler" dizisini yayımlama sözünü yerine getirmenin mücadelesini veriyor.

Savcıları, yargıçları dahi şaşırtan bu yayın serüveni, tek bir olgu üzerinde yükseliyor:

"İnanç" ve "özveri"...

SIYASAL İKTİDAR ACZE DÜŞTÜĞÜ ANDA KENDİ HUKUKUNU DAHİ ÇİĞNEMEKTE TEREDDÜT ETMİYOR

1. Beşikçi'nin "*Billim Yöntemi*" başlıklı çalışması ilk olarak 1976 yılında, "*Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu*" adlı araştır-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ması ise 1979 yılında yayınlanıyor. Bu iki kitap hakkında hiçbir dava, soruşturma açılmıyor.

Ne varki 15 yıl sonra tıpkı basımı yapılan kitaplar, bu kez, **“devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yaptığı”** iddiasıyla toplatılıp yargılama konusu yapılıyor. (!)

2. İlk baskısı 1977 yılında yapılan **“Kürtlerin Mecburi İskânı”**yla ilk kez 1978 yılında yayımlanan **“Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu”** kitapları ise TCK 142. maddeyi ihlal ettikleri gerekçesiyle toplatılıyor, dava açılıyor ve **Beşikçi** bu iki kitabın birincisinden 1 yıl 6 ay, ikincisinden 2 yıl 12 ay ağır hapis cezasına çarptırılıyor. **Beşikçi**'nin bu cezaları infaz ediliyor.

Bir yandan ceza infaz edilirken, TCK 142. maddenin kalkmasıyla da bir kesin hüküm oluşuyor. Kesin hüküm, yani aynı nedenlerle bir kez daha yargılanmama durumu.

Bu kesin hüküm olgusu da siyasal iktidarın hızını kesmiyor. Bütün eserler içerisinde yayınlanan bu iki kitap da toplatılıp hakkında dava açılıyor.

3. **“Devletlerarası Sömürge Kürdistan”**; **“Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”** ile **“Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi”** adlı kitaplar hakkında 1991 yılı içerisinde İstanbul DGM'nce beraat kararı veriliyor. Kesin hüküm oluşuyor.

Yeniden yayınlanan bu kitaplar da Ankara DGM ve Terör-8'e takılmaktan kurtulamıyor.

4. **“UNESCO'ya Mektup”**; **“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması”** ile **“İsmail Beşikçi Davası V”** ve **“Başkaldırının Koşulları”** ise yargılama belgeleri.

İlk iki kitapta yer alan belgelerin tamamı Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde görülen **“İsmail Beşikçi Davası”**ndan alınmış. (Dosya No: 1981/586)

Bu davada **İsmail Beşikçi**, TCK 140. maddeyi ihlal ettiği, yani **“Türk devletinin dış ülkelerdeki itibarını zedelediği”** gerekçesiyle yargılanıyor. 10 yıl hapis, 5 yıl sürgün cezasına çarptırılıyor. Bu yargılamalar sırasında hiçbir belge hakkında yayın yasağı konulmuyor, hiçbir sözden dolayı suç duyurusunda bulunulmuyor.

Öte yandan TCK 140. madde de 1991 yılında yürürlükten kaldırılıyor. Bütün bunlara karşın dava dosyasından alınan belgelerle oluşturulan söz konusu iki kitap da toplatılıp, bölücülük suçuyla yargılanmaktan kurtulamıyor.

5. **“Doğu Anadolu'nun Düzeni”** ise ilk olarak 1969'da yayınlanıyor. Hacminden ötürü, 23 yıl sonra iki cilde ayrılarak basılıyor. **Beşikçi**'nin katılmadığı, aştığı düşüncelerini de içeren kitabı DGM savcılığı **“yenil yazıldığını sanarak”** toplatırıp dava konusu yapıyor.

Görüldüğü gibi “**hukukun**” yerini keyfilik ve siyasal tavır alıyor. Resmi ideoloji acz içinde kendi hukukunu çığnıyor. Uygulanan, terörün hukuku oluyor.

“TÜRK YARGISINA GÜVENMİYORUM”

Yaşanan “**hukuksal**” anlamda bir yargılama süreci değil. **Beşikçi** bunu açıklıkla ortaya koyuyor:

“**Bu davaların hukuksal hiçbir yönü yoktur. Bu, tam anlamıyla siyasal bir davadır. Devlet ideolojik baskı araçlarıyla birlikte zorlayıcı baskı araçlarını da kullanarak gelişmesini istemediği düşünceleri, rahatsız olduğu düşünceleri engelleme gayreti içindedir... Hukuk kurumları, hukuk adamları da resmi ideolojinin gereklerini uygulamak için büyük bir hassasiyet göstermektedir... Benim Türk yargı organlarına, mahkemelelerine güvenim yoktur... Yalan, yargıçlar tarafından söylendiğinde kendiliğinden gerçeğe dönüşmez, ylane yalan olarak kalır.**”

“BİZ YARGILANMAK İSTEMİYORUZ”

Bu sözler üzerine DGM Başkanı sıkıntı içerisinde **Beşikçi**'ye bakarak, “**İsmail Bey, siz Türk yargısına güvenmediğinizi söylüyorsunuz. Peki, öyle ise nerede yargılanmak istersiniz?**” diye soruyor.

Mahkeme salonunda bulunan herkes merakla Hoca'nın vereceği yanıtı bekliyor. **Beşikçi**'nin yanıtı gerçekten de çok parlak ve tarihsel. Şöyle diyor: “**Biz düşüncelerimizden ötürü yargılanmak istemiyoruz.**” Ve devam eden sözleri siyasal yargılamalardaki kopuş, savunmasının son derece çarpıcı örneğini oluşturuyor: “**Ben böyle bir adaletе güvenmiyorum. Bu bakımdan da bu davada beraat etsem de, mahkûm olsam da; bu davanın, bu duruşmaların hiçbir meşruiyeti yoktur...**”

HER ŞEYİN SORUMLUSU BEŞİKÇİ

Beşikçi yargılamasının, davasının siyasi olduğunu, DGM savcıları da kabul ediyorlar. İddianamelerinde mütalaalarında resmi görüşlerini özenle yineliyorlar. **Beşikçi**'nin herhangi bir kitabını suçlarken, kitabın somut içeriği onları çok fazla ilgilendirmiyor. Onların ilgilendiği **Beşikçi**'nin “Kürdistan'dan, Kürdistan'ın bölünüp, parçalanıp, paylaşılmış olmasından” söz etmesi. İşte buna tahammül edemiyorlar. **Beşikçi**'nin şiddetle cezalandırılmasını istiyorlar. Öyle hırslanıyorlar ki, ne söylediklerini dahi fark edemiyorlar!

DGM'de yargılamalar, sınıflar arasındaki ideolojik mücadelenin en çıplak biçimde yapıldığı bir alana dönüşüyor...

DGM savcılarına göre Kürt sorununun tek bir sorumlusu var: **İsmail Beşikçi**..

Bu sorumluluğu kanıtlama çabasına giren savcılar, resmi ideolojinin incilerini sergilemektedir. Onlara göre, “Türk soyundan gelen Kürtler çeşitli tarihi nedenlerle Türkçe’yi unutarak Kürtçe konuşmaya başlamışlardır... Beşikçi suni bir Kürt milleti kavramı yaratmıştır. Beşikçi tarihi gerçekleri tersyüz etmektedir. Lozan’a karşı çıkıp Sevr’i savunmakta, Batılı emperyalistlerin yanında yer almaktadır... Bölücülük suçunu pervasızca ve kusursuz bir biçimde işlemektedir. Beşikçi Türk milletine ve Türklerle ait olan her şeye düşman bir ırkçıdır. Kürtçe diye bir dil yoktur, Türkçe’nin bir lehçesi 30 kelimedir ve bir kuralı da yoktur... Türk devleti tarihin hiçbir döneminde ırkçı, sömürgeci ve asimilasyoncu olmamıştır... Kürdistan’ın bölüşülmesi İsmail Beşikçi’den başkası tarafından bugüne kadar dile getirilmemiştir. Çünkü Kürdistan diye bir ülke yoktur... Emperyalistlerle işbirliği yapan sanık İsmail Beşikçi’dir. Kendisi Kürt ırkçılığını bütün değerlerin üzerinde tutmaktadır. Beşikçi tüm kitaplarında PKK’yı ve onun başkanı Abdullah Öcalan’ı övmekte, Türkleri ırkçılıkla, şovenistlikle suçlayarak Türk düşmanlığı yapmaktadır. Nasıl kendisini Ugandalı saymayan Uganda devlet yönetiminde görev alamıyorsa, kendisini Türk saymayan da elbette ki, Türk devletinde görev alamaz. Muhteşem Türk ordusu yurtiçinde ve yurtdışında PKK eşkiyasının ihanet yuvalarını bozmakta ve dağıtmaktadır.

Ancak sanık İsmail Beşikçi yaptığı tahrıklarle Güneydoğu’da, Doğu’da ve Kuzey Irak’ta akmakta olan kandan sorumludur.”

Her şeyin sorumlusunu bulan savcı, “rahattır” artık...

GERÇEKLERİ TERSYÜZ EDEN KİM?

Beşikçi’nin kendisini bilim adamı olarak görmeyen savcıya yanıtı nettir: “Tarafımızdan ısrarla savunulan düşünceler iddia makamı tarafından suç kabul edilmektedir. Kaldı ki, bu görüşler bilimsel görüşlerdir. Hepsi de olguların sistematik izlemi ve gözlemi sonucu elde edilmiş bilgilerdir. Olgulara dayanılarak her zaman kanıtlanmaları mümkündür... Soruyorum, Kürdistan’ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı doğru değil mi? Kemalistlerin, İngiliz emperyalizmiyle, Fransız emperyalizmiyle işbirliği ve güçbirliği yaparak Kürdistan’ın bölünmesine, parçalanmasına ve paylaşılmasına katıldığı doğru değil mi? Öyleyse neden Irak’ın Kürdistan’ı, Suriye’nin Kürdistan’ı, İran’ın Kürdistan’ı, Türkiye’nin Kürdistan’ı var, Kürtlerin Kürdistan’ı yoktur? Kürtlerin tarihine ilişkin somut bilgilerin ifadesi neden suç oluyor? Üstelik bunlar benim sübjektif düşüncelerim, değer yargılarım da değildir. Bunlar tarihte cereyan etmiş nesnel olaylardır. Bu bakımdan bu düşüncelere katılmak ya da katılmamak da mümkün değildir. Çünkü bu olaylar, insanların istek ve düşüncelerinin dışında cereyan etmişlerdir.

Savcının iddiaları ile gerçekler arasında hiçbir ilişki yoktur.” (İstanbul 2 No’lu DGM’ye 16 Ekim 1992’de sunulan sorgu metninden)

DÜŞÜNDÜĞÜ İÇİN TERÖRİST!

İsmail Beşikçi gerek DGM’de, gerekse sivil mahkemelerde düşüncesini ifade ettiğinden dolayı yargılanmaktadır. Terörle Mücadele Yasası’nın 8. maddesi de düşünceyi yasaklamaktadır. Ne var ki, bu madde TCK 142’den daha ağır yaptırımlıdır. Terör 8’e göre yargılanan kişi, her şeyden önce **“terörist”**tir ve kendisine, teröristlere ilişkin yargılama hükümleri uygulanmaktadır. **Beşikçi**’nin düşüncesi nedeniyle terörist sayılması siyasal iktidara doğal gelmektedir. Adalet Bakanı düşünce suçunu düzenleyen söz konusu 8. maddenin kendisine sorulmasına sinirlenerek bu kanunun **“adli”** olmadığını, İçişleri Bakanı’nı, Milli Savunma Bakanı’nı ilgilendirdiğini, hayret uyandıracak açıklıkla ifade edebilmektedir. Çünkü terör bu bakanların alanına girmektedir.

Beşikçi düşünmekte, yazmakta, yargılanmaktadır. Bu süreç dinamik bir biçimde, zincirleme olarak sürmektedir. Onun cezaevine konulması, **“işlah”** olmasını, **“uslanmasını”** sağlamak bir yana, düşüncelerini daha da özgürleştirmektedir. Ve yeniden yazmakta, yeniden yargılanmakta ve giderek varlığı suç ile özdeş bir hal almaktadır. Bu anlamsız sürecin temelinde **“düşünce suçu”** gibi bir yüzkarası tutumu savurmak yatıyor. O nedenle de devletin **Beşikçi**’ye yapacağı iki şey var: Ya onu sürekli cezaevinde tutup, yazmasına engel olacak, ya da haksızlığını, çağdışılığını kabul edecek...

“Düşündüğümüz için cezaevine konularak işlah olmamız olacak şey değildir. Düşünce suçu açısından işlahın bir anlamı olmadığına göre, bizim olayımızda amaç tamamen intikamdır.”

YAYINCILIKTA YENİ ÇİZGİ

Beşikçi’nin bütün eserlerini yayınlayan Yurt Kitap-Yayın’ın yöneticisi **Ünsal Öztürk**, **İsmail Beşikçi** ile sanık sandalyesine birlikte oturuyor. Ve kararlilikla düşünce özgürlüğünü savunuyor. Mahkemenin, **“bu kitabı bilerek, isteyerek mi bastın?”** sorusuna gülümsemeyle karşılayarak, **“İsmail Beşikçi gibi tutarlı, özgür düşünceli, hoşsohbet, düşüncesini yasaklayanların önünde bükülmeden duran bir insanı tanımam, onun yaşadığı zaman diliminde benim de hayatta olmam bana gurur vermektedir. Düşüncelerini özgürce ifade ettiği kitaplarını bilerek, büyük bir heyecanla, isteyerek yayınladım. Kitabın herhangi bir yerini çıkarmak, karşı çıkmak, düşüncelerine müdahale etmek aklımın ucundan bile geçmedi”** diyor. Yazarının düşüncelerine katılmak salt bir yayın faaliyetinden, ticari bir işten öte, düşünce özgürlüğünün savaşçısı olmak, yayıncılıkta yeni bir çizgiyi ifade ediyor.

Siyasal iktidar, ekonomik olarak yayınevini ablukaya alıp, batırmak istiyor. Düşünce özgürlüğünü her cepheden kuşatma altında tutuyor. Bu denli baskıya karşı yayınevi yalnızca ve yalnızca özveriyle ayakta duruyor.

Düşünce özgürlüğüne, resmi ideolojinin parçalanmasına katılmanın bir yolu dadaha fazla, daha fazla kitap alıp okumak, kitaba sahip çıkarak, yayınevinin batmasına engel olmak.

Siyasi iktidarın 900 milyonluk ceza tehdidi psikolojik savaşın bir boyutu. Yayına, kitap çıkarmaya, kaynağında engel olma manevrası. **Ünsal Öztürk** devam ediyor:

“Biz insanların her konuda, özgürce ifade ettikleri görüşlerini yayınlayan bir kuruluşuz. Yaptığımız iş onur vericidir. Suç işlemek, suç işliyor hissine kapılmak aklımızdan hiç geçmemektedir. Aksine, düşünceye dahi suç olarak bakanlar, çağdışı kalmış uygulamaları devam ettirenler bilime karşı, insanlığa karşı suç işlemektedir.

Kitaptan, düşünceden yargılanmayı kabul etmiyoruz. Mahkûm olmak ya da beraat etmek isteklerimiz içinde değildir.

Biz göğsümüzü gererek düşünce özgürlüğünü savunduğumuzu, kitaplarımızı yayınlamaya devam edeceğimizi, Dr. İsmail Beşikçi'nin kitaplarını yayınlamayı sürdüreceğimizi söylüyoruz. Bunu her fırsatta tekrarlıyoruz. Devlet yetkilileri ise Türkiye'de kitabın özgür olduğunu söylüyorlar, düşünce özgürlüğü olduğunu söylüyorlar. Uygulamalarını savunacak cesaretleri bile yok. Devlet yetkilileri gittikleri gezilerde, yaptıkları konuşmalarda, 'Türkiye'de devletin politikalarını eleştiren kitapları yasaklarız, toplatırız, sorumlularını cezaevlerine atarız' diyemiyorlar.

Bizim için geriye dönüş yoktur. Tüm insanlığın gerçek özgürlüklerinden biri olan, en nadide özgürlüklerinden biri olan düşünce özgürlüğünü savunmaktayız. Bundan sonrası size kalmış. Vereceğiniz hiçbir karar kabulümüz değildir.”

* *
*

Beşikçi “zihindeki korakolları yıktığını” ifade ediyor. Yargılama süreçlerinin kendisi için aynı zamanda bir özgürleşme süreci olduğunu belirtiyor.

Şu sorunun üzerinde özellikle durulması gerektiğine inanıyorum. Eğer Beşikçi hakkında 12 Mart döneminde dava açılmasaydı ne olurdu? Dava açıldı diyelim, savcı salt iddianame ile yetinseydi, yani 150 sayfayı bulan bir “esas hakkında mütalaa”da bulunmasaydı durum değişir miydi? Ya da yargılama sonunda ceza almasaydı ve Siyasal Bilgiler Fakültesi'ndeki kürsüsüne dönse idi, bugünkü geldiği “stratejik taarruz” noktasına gelmesi mümkün olabilir miydi?

Bu soruların üzerinde ayrıntılı olarak durup düşünmek gerekiyor. Cumhuriyet savcılarının her iddiaları, **Beşikçi**'yi konuşmak, gerçekleri açıklamak zorunda bırakıyor. **Beşikçi** kendisini savunurken bir yönü ile de gerçekleri savunuyor. **Beşikçi**'nin korkusuzluğu, korkuyu yenmesi bu süreçlerin ürünü olmalı. Şimdi insanlar, **“Tek bir kişi bu sözleri nasıl söyler ve savunur”** diye hayretler içerisinde kalıyorsa, bunda korkuyu yenmişliğin cevabı yatmaktadır.

Bir an şunu düşünelim: Savcı, **Beşikçi**'nin gizli örgüt üyeliği iddiasından vazgeçtiği gibi **“milli duyguları zayıflatma, Kürtçülük propagandası yapma”** iddialarından vazgeçip geri alsa idi, belki de **Beşikçi** akademik süreçlerde doçentlik tezi yazma aşamasında zihnindeki karakollarla yaşamaya devam edecekti.

Beşikçi'nin özgür kılınmasında zihnindeki karakolların yıkılmasında savcılarının hakkını yememek gerekir.

Beşikçi'nin korkuyu yenmesinde devletin önemli payı var. Haksızlık yapmamalı. Bedeli **Beşikçi** için 14 yıla varan hapis hane hayatı olsa da.

DEVİRİMCİ ANAYASA MAHKEMESİ

Savcılara göre **“propaganda suçunu kusursuz bir biçimde işliyor”** **Beşikçi**.

Yalçın Küçük'e kalırsa **“İsmail Beşikçi Devrimci Anayasa Mahkemesi'dir. Bilimsel dürüstlük ve cesaret onunla ölçülecek, onunla ölçülmelidir.”**

Anayasa Mahkemesi Başkanı **Yekta Güngör Özden** ise **Beşikçi**'nin kendisine yazdığı mektubu **“açık mektup”** olarak yazmasına içerliyor. Adeta **“Kimseden habersiz yazışamayız mı?”** demek istiyor.

Sıkıyönetim Mahkemesi'nin tespitine gelince; **“Güneydoğu illerimizde Kürdistan devleti kurmak, ülkeyi bölüp parçalamak ve dolayısıyla zayıf düşürmek amacıyla yabancı dış güçlere uzun zamandan beri ve yıkıcı faaliyetleri sürdürdüğü, karakter yapısı itibarıyla buna müsait olan, bir kelime Kürtçe konuşmasını bilmeyen, Çorum ili İskilip ilçesi merkez Hacıpıri mahallesi nüfusuna kayıtlı olan İsmail Beşikçi'nin temin edildiği, onun yandaşlarına daha faydalı olması düşüncesiyle SBF'ye sokulduğu”**dur. (!)

Ünsal Öztürk ise **“kurulacak bir Kürdoloji Enstitüsü'ne İsmail Beşikçi adının verilmesini”** talep ediyor.

18 Nisan 1992'de **“Kürt Enstitüsü”** kuruluyor ve **Beşikçi** başkanlığa seçiliyor. Açılışa asılan **“Enstitü”** tabelasının hemen indirilmesine karşı **Beşikçi** **“Tabelamız indirilebilir, ama eğitimimiz sürecektir”** açıklamasını yapıyor.

Musa Anter'in sözleri ise “**vasiyetnamesi**” sayılmalı. Zaten kendisi de öyle diyor: “İleride tüm Kürt müesseselerine **İsmail Beşikçi'nin** heykeli-
nin dikilmesini istiyorum.”

Özgür Üniversite'nin “**Onursal Rektörü...**” “**Açılış Dersi**”ni 700 öğren-
ci izliyor ve onu ayakta alkışlıyor.

GÜL OPERASYONU

1992 Newrozu'nda “**güvenlik güçlerinin**” halka yönelik katliamlarını kı-
namak amacıyla İstanbul'da yapılan açlık grevine **Beşikçi** de katılıyor.

Eylem, olayları çifte standartlı bir tutumla, tersyüz ederek, çarpıtarak ve-
ren Türk basınını protestoyla bitirilmek isteniyor. Bu amaçla Basın Konse-
yi'nin Cağaloğlu'ndaki merkezine siyah çelenk konuluyor, **Beşikçi** ve on ar-
kadaşı tarafından. Bir bildiri okunup protesto ifade edilirken tanımadıkları bir
kişi yanlarına yaklaşarak on kişinin eline de pahalı cinsten birer bakara gülü
tutuşturuyor. Kendilerine gül verilmesi “**eylemcilerin**” hoşuna gidiyor. Ancak
biraz sonra Cağaloğlu kalabalığında yürürlerken polis yalnızca ellerinde gül
olanları birer birer gözaltına alınca “**gül jesti**”nin anlamını fark ediyorlar.

Bir gece gözaltında kalan eylemcilerin yaş ortalaması hayli yüksek: **İs-
mail Beşikçi, Bilgesu Erenus, Faqi Hüseyin, Musa Anter, Serhat Bucak,
İbrahim Gürbüz, Eşber Yağmurdereli, Abdurrahman Dürre, Sara Akan,
Remzi Çakın.**

Savcılık zimmetli, devlet malı gülleri alarak eylemcileri serbest bırakıyor.
Güllerini kaybediyorlar, fakat sanık sıfatını kazanıyorlar.

DGM'Yİ KAPATTIK...

DGM'nin kapısında o gün görülecek davalara ilişkin duruşma listesi asılı.
Bakıyoruz, gözlerimize inanmıyoruz. DGM bütün bir gününü **Beşikçi**'ye tah-
sis etmiş. Aynı gün tam dokuz dava var. Şöyle yazıyor:

“**Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 26.6.1992 Pazartesi Günü
Duruşma Listesi:**

Sıra No: 1'den 9'a kadar Sanıklar: İsmail Beşikçi ve arkadaşı.

**Suç: Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde
propaganda yapmak.”**

Bir günde dokuz ayrı kitabın yargılaması yapılıyor. Dokuz kez sanık san-
dalyesine oturuyor **Beşikçi**. DGM bir gün için de olsa kapatılıyor. Hep “**gazi-
no kapatılmaz**” ya, **Beşikçi** de DGM'yi kapatıyor!

Ertesi gün gazeteler “**DGM'de Beşikçi günü**” diye yazıyorlar.

KIDEMLİ DÜŞÜNCE SUÇLUSU

İsmail Beşikçi asıl eylemi düşünmek, yazmak olması nedeniyle 25 yıldır yargılanıyor. O, az bulunur türden kıdemli bir sanık.

Yargılamalar sırasında düşünce suçu, düşüncenin yargılanması üzerine söylediği sözler, aslında “**yargılayanların yargılanması**” anlamına geliyor.

“**Düşünce suçu dediğimiz kategori altında toplanan suçlar öteki suçlara hiç benzememektedir. Zira, düşünce, insan valığının en temel boyutudur. İnsanı öteki canlılardan ayıran temel fark, onun düşünebilmesidir. Düşünce, insanı nitelendiren en önemli bir psikolojik süreçtir. Öte yandan düşüncenin azı, birazı vs. olmaz. Düşünce sınırsızdır.**

O halde, düşünceyi yasaklayan Türk siyasal sistemi karşısında, benim gibi bazı kişiler sürekli olarak suçlu durumundadırlar, potansiyel suçlu durumundadırlar. Çünkü düşünce, her zaman açıklanacaktır. Açıklanan düşüncelerin suç kabul edilmesi bizleri sürekli suçlu, sürekli sanık konumunda tutmaktadır. Bu süreçte, tarafların düşünceleri, tavır ve davranışları bütün açıklığıyla ortaya durmaktadır. Bilimsel düşüncelerden, bu düşüncelerin açıklanmasından taviz verilmesi mümkün değildir. Devletin, bu düşünceleri boğma, ezme yolundaki tavır ve davranışı da belli olduğuna göre sonuç ne olacaktır? Türk siyasal sistemi, Türk kültür hayatı, Türk üniversitesi, Türk bilim çevreleri bu sorunun cevabını aramalıdır. Düşünceleri boğmaya gayret etmek, gazeteleri, kitapları toplatmak, yasaklamak, yazarları cezaeviyle, baskıyla, zulümle tehdit etmek bu sorunun hiçbir zaman cevabı olamaz. Bu konuyla elbette, Türk yargı organları da ilgilenmelidir.

İnsanlar; hırsızlık, dolandırıcılık, rüşvet, cinayete teşebbüs gibi suçları sadece bir kere işlediklerinde bile amaçlarına ulaşabilirler. Fakat, insanlar düşüncelerini çoğu zaman bir tek yazıyla, bir tek kitapla ifade edemezler. Çünkü düşünce dinamik bir süreçtir. Devamlı bir süreçtir. Halbuki Türk siyasi sistemi, Kürtler konusunda düşünen insanları suçlu görmekte, terörist kabul etmektedir. Bütün bunlar, düşünce suçlarının, Türk siyasal sistemi karşısında çok daha vahim, çok daha ağır bir suç oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Buysa bir uygarlık sorunudur. Düşünceyi suç kabul eden, yazmaya, yayımlamaya çalışan insanları her zaman suçlu, potansiyel suçlu gören bir siyasal sistemin uygar dünyada yerli olamaz. Düşüncelerin devlet terörü de dahil her türlü terör kullanılarak boğulmaya çalışıldığı bir yerde çağdaşıktan, uygarlıktan dem vurulamaz.”

900... 900... 900... MİLYON

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi, Yurt Kitap-Yayın'a, toplattığı kitaplardan dokuzuna ilişkin olarak bir “**ödeme**” emri çıkarttı. Bu davetiye ile do-

kuz kitabın her biri için 100 milyon olmak üzere toplam 900 milyon Türk lirası para cezası isteniliyordu.

“Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde” söz söyleyenlerin bir de mali bedeli olmalıydı! Söz söyleyeni, sözü yayımlayanı ekonomik olarak çökertmeli ve ağzını açamaz, yayın yapamaz duruma getirmeliydi... DGM emrinde, **“Hakkınızda 3713 Sayılı Kanun'un 8/2 maddesi gereğince kamu davası açıldığı, davaya ve sevk maddesine göre suçun cezası yüz milyon liranın işbu tebligatın tebliğ tarihinden itibaren on gün içerisinde ödenmesi ve buna dair belgenin mahkememizin işbu dava dosyasına ibrazı, ödenmediği takdirde cezanın yarı nispetinde artırılacağı hususunda bilgi edinilmesi ön ödeme tebligatı yerine kaim olmak üzere tebliğ olunur”** tehditlerinde bulunuluyordu.

900... 900 milyon gazetelerin manşetine çıktı. Siyasal iktidar saldırganlıkta sınır tanıımıyordu. Düşünce özgürlüğünü, yayın faaliyetini ortadan kaldırmak istiyordu.

Yayınevi mücadele pankartını astı. Üzerinde, **“Buradayız, cezanızı ödemiyoruz, gelin haciz yapın, başımızı eğmiyoruz, yayına devam ediyoruz”** yazıyordu.

Beşikçi yargılamaları meslekten hukukçular için dahi oldukça eğitici oluyor, önemli dersler barındırıyor.

Ceza yargılamasında bilirkişilik kurumunu irdelerken, tartışırken, o profesör unvanlı, konusunun **“uzmanı”** kişilerin resmi ideolojinin hizmetine girdiğini açıklıkla ortaya koyması ufuk açıcı oluyor.

Beşikçi, **“Düşünce ürünleri, kitaplar, ‘suç var mı, yok mu?’ diye okunamaz, okunmamalıdır. Türk Üniversitesi bu konuda resmi ideolojinin tezlerini yazarak, düşünce yapıtlarında suç arayarak bilimin gelişmesine engel olmuştur. Bilirkişiler; o yazılar, düşünceler hakkında kendi görüşlerini açıklayabilirler, eleştirilerini yöneltebilirler. Fakat ‘burada şu suç işlenmiştir’ demek, bilimin ahlakıyla bağdaşmaz. Ayıptır. Ayrıca düşünce yapıtları konusunda bilirkişilik yapanların bir diğerinden farkı yoktur. Önemli olan bilirkişiliği reddetmek, ‘Düşüncede suç aranamaz’ demektir. Kitabı-yazıyı okuyarak ‘herhangi bir suça rastlanmamıştır’ demek, ayıbı ortadan kaldırmaz. Çünkü bu söz ‘Bu kitapta suç yok, ama bir başkasında pekâlâ olabilir’ anlamına gelir ki bu da kabul edilemez”** diyor. **Beşikçi**’nin bu yaklaşımı, son derece önemli, yargılayıcı ve öğretici...

★ ★

★

“Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi” kitabı hakkında İstanbul DGM’nce TCK 142. maddenin kaldırıldığı gerekçesiyle beraat kararı veriliyor. Bunun üzerine Yurt Kitap-Yayın **“Bütün Eserler”** içerisinde kitabın 2. baskı-

sını yapıyor. Bu kez Ankara DGM kitaba el atıp Terör 8'den toplattırıyor. Ar-
dından ifade...

DGM savcısı **Beşikçi**'nin ifadesini alıyor. **Beşikçi**, kitabı kendisinin yaz-
dığını, bütün düşüncelerin kendisine ait olduğunu belirtiyor. Savcı, polis ça-
ğırtıp **Beşikçi**'yi “**tutuklaması**” için yargıca gönderiyor.

Beşikçi, yargıç önünde aynı sözleri yineliyor. DGM yedek yargıcı ayağa
kalkıyor, sıkıntılı bir şekilde dolaşüyor odanın içinde, işini, eşinin ne iş yaptığını
sorduktan sonra, “**Bakin**” diyor, “**sizin bölücülük yaptığınıza, bu suçu iş-
lediğine kesinlikle inanıyorum.**”

Elindeki kitabı göstererek, “**İşte kanıtı da burda.**” Ve sözlerine devam
ediyor. “**Eviniz barkınız, yeriniz yurdunuz belli olduğundan, serseri takı-
mından olmadığınızdan sizi tutuklamıyorum.**”

O bir yazar. Ne var ki, ancak serseri olmadığından özgür kalıyor...

GERİLLA SAVAŞININ AŞAMALARI

Galile'yi yargılayan yargıçları kim hatırlıyor? Adlarını dahi bilen yok... Ya
Sokrat'a içirilen baldıran zehiri, düşüncelerinden dolayı ölüme gönderilmesi
daha dün gibi, capcanlı yaşıyor...

Oysa yargıçlar da, mahkemeler de, iddianameler dizen savcılar da gelip
geçici. **Beşikçi** adı ise tarihte, kitaplarda, kütüphanelerde yerini alarak hep
yaşayacak. Onu yargılamanın ayıbını kim taşımak ister? Başkalarının düşün-
celerini baskı altında tutanlar kendi düşüncelerinde de özgür değildirler.

Savcı 150 sayfalık bir görüş açıklıyor. Bilirkişiler onlarca sayfalık mütalaa
veriyorlar. **Beşikçi** tek tek bunları yanıtlıyor. Tek tek savcının, bilirkişinin söz-
lerini çürütüyor, geçersiz kılıyor.

Kendini her savunması resmi ideolojiyle yüz yüze gelmesine, resmi ide-
olojiyi eleştirmesine yol açıyor. Özgürleşme süreci diyalektik bir bütünsellik
içerisinde gelişiyor. Devletle, resmi kurumlarla ilişkinin kesilmesi, maddi bağ-
ların kopması; süreci daha da hızlandırıyor, yeni anlamlar yüklüyor. Maddi
bağlar özgürleşmeye engeldir. Maddi bağların kopması özgürlüğe yönelişin
diğer adıdır. Bu, **Beşikçi**'nin şahsında çok açık görülüyor. Türkiye Cumhuri-
yeti'nde devlet kapısında, resmi ideolojiyle kol kola aydın olunamıyor. Yaşa-
mın diyalektiğinin kendisi bu. Ve çok da şaşırtıcı değil, hatta olağan. **Beşikçi**,
“**Doğu Anadolu'nun Düzeni**”nde resmi ideolojiyle bağlarını sorgularken,
“**Kürdistan Üzerinde Emperyalist Bölüşüm Mücadelesi**”yle resmi ideolo-
jiye karşı saldırıya geçiyor. Onun gerilla savaşının geçtiği aşamalar, süreçler
bunlar.

Gerilla savaşında klasikleşmiş üç aşamadan söz edilir. **Beşikçi**'nin res-
mi ideolojiye karşı mücadelesinde bu aşamaları somut olarak izlemek müm-
kün. Bu bir gerilla mücadelesidir.

Resmi ideolojinin düzenli orduları üniversitelere karşı, basınına karşı o adeta tek başına 1960'lı yıllarda bir gerilla mücadelesi başlattı.

Birinci aşama sorunun ortaya konulduğu **“stratejik savunma aşaması”**ydı. **“Doğu Anadolu’nun Düzeni”**’ni, **“Bilim Yöntemi”**’ni, **“Kürtlerin Mecburi İskânı”**’nı, **“Cumhuriyet Halk Fırkası’nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu”**’nu, **“Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu”**’nu bu aşamada sayabiliriz.

İkinci aşama ise stratejik denge aşaması olarak adlandırılabilir. **“Bilim-Resmi İdeoloji Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”**; **“UNESCO’ya Mektup”**; **“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması”** bu aşamada görülebilir. Son aşama ise stratejik taarruz olarak adlandırılabilir. Burada ise, **“Devletlerarası Sömürge Kürdistan”**; **“Kürdistan Üzerinde Emperyalist Bölüşüm Mücadelesi”** kitaplarını buluyoruz.

KİTAPLARIMIZI SAVUNMAYA GELDİK

İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı; Küçücük Yurt Kitap-Yayın standının önünde zincire vurulmuş kitaplar sallanıyor. Kitaplar... Toplattırılan, özgürlüğünden yoksun bırakılan, okura ulaşması engellenen **Beşikçi**’nin kitapları. Fuarı gezenler standın önünde durup ilgiyle zincirlenmiş kitaplara bakıyorlar. Yurt Kitap-Yayın’ın düşünce yasağına yönelik protestosu yerini buluyor.

Siyasi polis protesto biçiminin etkili olmasından korkuyor. Hemen standın etrafı sarılıyor. Zincirlenmiş kitaplara el konulurken, düşünce suçunun çağdışı olduğunu belirten Yurt Kitap-Yayın sorumlusu da gözaltına alınmak isteniyor. Fakat okur alkışlarla, sloganlarla kitaba sahip çıkıyor. Ertesi gün **Beşikçi** İstanbul’da Kitap Fuarı’nda.

“Kitaplarımızı savunmaya geldik” diyor.

Bütün gazeteler fuar baskınına yazıyor. Hükümetin bakanları dahi kendi yaptıkları işi kınıyorlar.(!)

İKİ SANIK, İKİ AVUKAT, İKİ DİNLEYİCİ

Yılın son günü. Yer 2. Ağır Ceza Mahkemesi duruşma salonu. **Beşikçi**’nin DGM’de yargılanan dört kitabı, ikinci kez de burada yargılama konusu yapılıyor. Savcı bu kez **Beşikçi**’nin **“Adliyenin manevi şahsiyetine hakaret ettiği”** iddiasında bulunuyor. İşin ilginç davanın açılmasına Adalet Bakanı **Seyfi Oktay** olur vermiş. Bu kitaplardan DGM’de yargılamalar sürdüğünü, aynı fiil nedeniyle ancak bir ceza verilebileceğini belirtiyoruz. Klasik ceza hukuku ilkesi bu.

Sanık sandalyesinde iki sanık oturuyor. Yazar ve yayıncı. Savunma yerinde iki avukat... Yargılama Ankara İkinci Ağır Ceza Mahkemesi’nde yapılıyor. Dinleyici sıralarında da iki kişi yer alıyor.

İsmail Beşikçi hakkında açılan dava sayısı 39'u bulmuş. 39 dava kaç yıl eder? Meslekten bir hukukçu olarak ben bile bunun hesabını yapamıyorum. Bir liste çıkartıyoruz, üç dosya kağıdı sayfası tutuyor. 39 dava kaç yıl eder? **Beşikçi** ise yüzünden gülüşü hiç eksilmeden dolaşıyor. Ömrünü gerçekliğe adanmış bir kere. Sanki bu davalar onun değil. Sanki ceza tehditleri ona yönelik değil...

Ama duruşmada, resmi ideolojinin tezlerini çürütürken, bir başkası oluyor. O kadar heyecanlı, o kadar coşkulu. Ağzından çıkan her sözcük yargılamaya dönüşüyor. Yargıçları bile kendisine saygı duymaya yöneltiyor. Enerjisini, gücünü kuvvetini bilimden, gerçeklikten alıyor olmalı.

Gündelik yaşantıda dünyanın en sade insanı, bir derviş inceliğinde...
Gerçekliğin ifadesinde tarifi imkânsız bir anıt...

HEP BERABER GÜLÜMSEYEREK

İnsanların yaşarken değerini, kadrini bilmek gerekiyor. Bana kalırsa **Beşikçi** bunu fazlasıyla hak etmiş biri.

Kadirbilirlik somut bir tavır almaktan geçiyor. Siyasal iktidarın baskısına karşı düşüncenin özgür kılınması için hep beraber gülümsemek, hep beraber özgürlük barikatı oluşturmak gerekiyor.

Beşikçi'nin duruşmalarına gitmek, **Beşikçi**'nin kitaplarına sahip çıkmak, daha çok kitabını alıp okumak barikatın bir kaç taşı sadece...

YAYINEVİNİN YAŞAM SAVAŞI

Beşikçi'nin “**Bütün Eserleri**”ni yayınlayan Yurt Kitap-Yayın bugün bir yaşam mücadelesi, ölüm-kalım savaşı yürütüyor. Bu kadar kitap toplatmaya, bu kadar para cezası tehditine karşı durmak, yayinevinin yalnız başına kaldı-
rabileceği bir yük değil.

O nedenle de Yurt Kitap-Yayın varolabilmek, yaşayabilmek için bir kampanya başlatıyor.

Ben bu yazımı “**Yurt Kitap-Yayın'ı yaşatma kampanyasına**” adıyorum...

Okuru **Beşikçi**'ye, yayinevine, kitaplara sahip çıkmaya, bu sorumluluğu paylaşmaya çağırıyorum...

Hep beraber direniş barikatına...

YAYINEVLERİ KÜRT AYDINLANMASININ ODAĞIDIR(*)

Ali Yıldırım- Yazdıklarınızdan dolayı her dönemde yargılandınız (12 Mart, 12 Eylül gibi). TCK 142 sözde kaldırıldı. Ve yerine konulan 3713 sayılı yasa en çok sizin şahsınızda işledi.

Bu sürecin farkı, anlamı, özelliği nedir?

3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası, düşüncenin engellenmesi, boğulması bakımından TCK 142'ye nazaran çok daha ağır hükümler getirmiştir. 142'nin yürürlükten kaldırılması, Türk devlet ve hükümet yetkililerine özellikle Batılı demokratik kurumlar karşısında “Bizde de artık demokrasi bütün kurumlarıyla işlemeye başladı, düşüncenin ifade edilmesini engelleyen maddeleri yürürlükten kaldırdık...” diyerek propaganda yapma olanağı vermiştir. Fakat, yargılamaların devam etmesi, hatta, daha ağır hükümlerin söz konusu olması, devletin ve hükümetin, “hukuka karşı hile” tavrını deşifre etmiştir. Bu, aslında, Batılı kurumlar karşısında, devlet ve hükümeti daha zor bir duruma düşürmüştür. Çünkü, bu, Türkiye’de düşüncüyü engelleyen, boğmaya çalışan zihniyetin, tavır ve davranışın yapısal olduğunu, iyice kurumlaştığını kısa zamanda ve kolayca değişmeyeceğini göstermektedir.

Bu engelleme, kuşkusuz, temel toplumsal ve siyasal gerçeklerle ilgilidir. Devlet ve hükümet, ayıplarından kurtulma yerine, bunları gizleme, örtme tavrını sürdürdüğü sürece, düşüncelerin özgürce ifade edilmesini engelleme çabaları da sürer. Düşünce üzerine yapılan baskıları durduracak, etkisiz kılacak önemli bir etken, basının, yazarların, tavır ve davranışlarıdır. Herkes, doğru bildiğini söylemelidir, bu söyleminde ısrarlı olmalıdır. Bu sözleriyle ilgili olarak, devlet ve hükümet tarafından uzatılan faturayı ödemeye de hazır olmalıdır. Özgürleşme, en çok böyle bir süreç içinde gerçekleştirilebilir.

Ali Yıldırım- Siz her koşulda düşüncenizi açıklıyorsunuz. Devlet sizi daha da yakından izliyor. Bütün eserlerin yayınının bunda etkisi, payı oldu mu?

“Bütün Eserler”in yayınlanması iyi oldu. Çünkü, 1970’den önce yayınlanan kitaplarda, çok büyük imla yanlışları, cümle, satır düşüklükleri vs. var. “Doğu Anadolu’nun Düzeni”; “Göçebe Alikan Aşireti” gibi kitaplarda,

(*) Avukat **Ali Yıldırım**’ın İsmail Beşikçi ile yaptığı bu röportaj, **Özgür Gündem** gazetesinde, 15 Ocak 1993 tarihinde yayınlanmıştır.

yüzlerce yanlış vardı. Bu ve benzeri kitapları bu yanlışlardan arındırarak yeniden yayınlamak bu bakımdan önemliydi, gerekiyordu. Fakat bu kitapların içeriği hiç değiştirilmedi. Bunu, her kitabın Önsöz'ünde önemle belirttik.

1980'den önce, **Komal Yayınevi** tarafından yayınlanan kitapların da mevcutları tükenmişti.

1970'den önce yayınlanan kitapların içeriğiyle, 1990'dan sonra yayınlanan kitapların içeriği, bu kitaplardaki düşüncelerin içeriği arasında çok büyük farklar var. **"Bütün Eserler"**'in yayını bu farkı gösteriyor. Her iki döneme ilişkin düşünceleri karşılaştıranlar, bu özgürleşmenin nasıl meydana geldiği konusunu incelemeye koyuluyorlar... Bu yeni bir tavır ve davranışın gelişmesinde etkili oluyor. **"Bütün Eserler"**'in yayınına bu bakımdan da devletin baskısı var.

Ali Yıldırım- Bir yılda Bütün Eserler tamamlanmak üzere. Yayınevi ile sizi buluşturan ne oldu?

Başka yayınevlerine ilişkin eleştirileriniz oldu? Yurt Kitap-Yayın'ı bu anlamda nasıl buluyor ve değerlendiriyorsunuz?

Yurt Kitap-Yayın sahibi **Ünsal Öztürk** ile 1988 sonunda, ilk defa Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde karşılaştık... Aynı yolun yolcusu olunca, bir yerde karşılaşmamanız mümkün değildir...

1990'dan sonra, kitaplarla ilgili davaların yürütülmesinde büyük bir değişiklik oldu. Kitapların içeriğini mahkemelerde savunuyoruz. İşte bu süreçte, yayıncılar da, genel olarak düşünce özgürlüğünü, özel olarak da somut davaya ilişkin düşünceleri bilimin, siyasetin ve hukukun kavramlarıyla savunuyorlar... Gerek **Melsa Yayınevi**'nin, gerek **Belge Yayınevi**'nin, gerek **Yurt Kitap-Yayın**'ın bu konudaki tavrı ve davranışı kıvanç vericidir. Örneğin, son birbuçuk yıl içinde, **Ünsal**'la beraber, sık sık Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde, öteki mahkemelerde olduk... Yayıncıların, yayınladıkları kitapları savunmaları, yazarlar için, düşünce hayatının gelişmesi için büyük bir olanak hazırlıyor... Bu, örneğin 1970'lerden önce görülebilen, izlenebilen bir durum değildi...

Ali Yıldırım- Bir yazar olarak okurdan beklentiniz, isteğiniz nedir? Şimdiye dek beklentinize yanıt buldunuz mu? Okurun neyi bilmesini ve nasıl davranmasını özellikle istersiniz?

1960 yıllardan bugünlere baktığımız zaman okurlarımızın bilincinde büyük bir değişim, sıçrama olduğu hemen görülüyor... Özellikle Kürtler, Kürt kimliği ve Kürdistan kimliği konusunda, Ortadoğu'da, kendi toplumsal ve siyasal statülerini kavramada yoğun ve yaygın bir bilince ulaştılar.

1960'lı yıllarda, sadece öğrenciler Kürtlerle ilgili yayınlara ilgi duyarlardı.

Toplumun öteki kesimlerinden de bu tür yayınlara karşı ilgi vardı. Fakat, günümüzde, artık, bu tür yayınlar toplumun bütün kesimlerini, öğrencileri olduğu kadar işçileri, köylüleri, esnafı vs. ilgilendiriyor... Kadınların toplumsal ve siyasal bilinçlerinde, siyasal kültürlerinde önemli bir sıçrama var.

Kanımcı, en önemli konu, düşüncedeki özgürleşmenin, “**Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması**”nın nasıl sağlandığıdır. **Yurt Kitap-Yayın**’ın “**Bütün Eserler**”’ı yayınlaması bu bakımdan anlamlıdır. “**Bütün Eserler**” sürece önemli bir açıklık getirmektedir.

Türkiye’de, Kürtlerle ilgili yayın yapan bütün yayınevlerine çok ağır baskılar olduğu bilinmektedir. **Melsa, Belge, Doz, Özgür Gelecek, Fırat, Deng, Koral, Komal, Beybün, Medya Güneşi, Yurt Kitap-Yayın** vs. bütün yayınevleri üzerine çok ağır baskılar vardır. Yayınevleri çeşitli engellerle karşı karşıyadır. Mahkeme süreci, ağır hapis ve ağır para cezaları baskı sürecinin sadece görülebilen bir yönüdür. Açıkça görülmeyen, fakat, her zaman hissedilen, yaşanan çok ağır baskılar da vardır... Bu bakımdan, halkımızın, bütün bu yayınevlerinin, gazete ve dergilerin yaşatılmasına elden geldiğince, katkı sunması gerekir.

Kürdistan’da yoğun ve yaygın bir aydınlanma yaşanmaktadır. Yayınevlerinin, gazete ve dergilerin bu süreçteki rolü çok büyüktür, yaşamlarını sürdürmeleri bu bakımdan da gereklidir.

All Yıldırım- Kısaca yayınevinizi anlatır mısınız?

Özgürlüklerden, düşünce özgürlüğünden, basın özgürlüğünden asla bahsedilemeyecek bir ülkede yayıncı olmak çok zor bir iştir.

Ekonomik binbir türlü zorluğun aşılmasıyla meydana getirilebilen kitapların piyasaya çıkartılması, süreci tamamlamış olmuyor. Esas süreç bundan sonra başlıyor. TC'nin anayasasında, yasalarında bol bol bulunan herhangi bir maddeden kitabınız toplatılıyor, polis yayınevini basıyor, yönetici hücrelere atılıyor, sorgulanıyor. Peşinden ağır cezaların istendiği davalar geliyor.

Öyle bir ülke ki Türkiye, işkence yapmak serbest ama işkenceyi anlatan kitapları yayınlamak suç... İddianame yazmak, mütalaa yazmak serbest ama savunma yayınlamak suç...

Yurt Kitap-Yayın da diğer yayınevleri, dergiler gibi, ilk kurulduğu 1987 yılından Temmuz 1991'e kadar örgüt muamelesi görmüş, kitapları toplatılmış, kitaplarına matbaalarda el konmuş, yöneticisi hücrelere atılmış... devletin zulmünden payını almıştır.

All Yıldırım- Neden Beşikçi kitapları, neden “Bütün Eserler?”

Bizler Kürt ulusal sorunu konusunda eşsiz eserleri ile dünyaca tanınan **İsmail Beşikçi** ile -daha önceki birkaç karşılaşmamızı saymazsak- 1991 yılında tanıştık. Kürt ulusal sorunu konusunda zaten duyarlıydık. O güne kadar Kürtlerle ilgili bazı yayınlarımız olmuştu. Fakat **İsmail Beşikçi**'nin eserleri ayrı bir dünyaydı bizim için. Özellikle üniversitelerin, devlet ve hükümet yetkililerinin, Kemalist solcuların gerçek yüzlerini açığa çıkartması açısından yayınladığımız kitaplardan çok şeyler öğrendik.

İsmail Beşikçi'nin kitaplarında yıllardır inkâr edilen Kürtlerle ilgili son derece açık, net, öğretici bilgiler vardı. **Beşikçi**'nin 70'li yıllardan başlayarak mahkemelerle hesaplaşa hesaplaşa bugüne gelmesi, bizde zaten büyük bir saygı uyandırmıştı. Genel çizgi olarak biz, zaten, zulme karşı, sömürgeciliğe karşı, zalime karşı nerede direniş varsa, onun yanındaydık. Dolayısıyla **İsmail**

(*) Avukat **All Yıldırım**'ın **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **Ünsal Öztürk** ile yaptığı bu röportaj, **Özgür Gündem** gazetesinde, 15 Ocak 1993 tarihinde yayınlanmıştır.

II Beşikçi'ye saygı duyan, ona büyük bir sempatiyle bakan bir kuruluşuk. Fakat şunu söylemek gerekiyor: **İsmail Beşikçi** ile ilk tanıştığımız zamanlarda Kürt ulusu açısından sorunlara yeterli duyarlılıkta baktığımız söylenemez. Temmuz 1991 ve sonraki süreç bizlerde derin sarsıntılar meydana getirmiştir. Mahkemelerin, devlet kurumlarının, özellikle bakanlık gibi kurumların gerçek yüzleri hakkındaki görüşlerimiz adım adım derinleşmiş, belirginleşmiştir.

İsmail Beşikçi ile tanışmamız aynı zamanda ünlü 141-142'nin kaldırılıp Terörle Mücadele Yasası'nın kabul edildiği günlere rastlar. Devlet, güya, 141-142'yi kaldırarak düşünce özgürlüğünü sağlamıştı. Halbuki Kürt ulusu açısından çok daha ağır yaptırımların öngörüldüğü Terörle Mücadele Yasası tüm yayıncıları ağır tehditlerle korkutmaya çalışıyordu. **İsmail Beşikçi** Hocamız, eserlerini yayınlamamız için bizi uygun gördükten sonradır ki kitaplar peş peşe yayınlanmaya başlamıştır. **“İsmail Beşikçi Bütün Eserler”**’nin yayınevimizce yayınlanmasından ne kadar gururlansak azdır.

All Yıldırım- Siyasal İktidarın yoğun baskılarına maruz kalan bir yayınevisiniz, şu anki durumunuz nedir?

Bugün **İsmail Beşikçi Bütün Eserler**’in yayınlanması üzerinden 1.5 yıla yakın bir zaman geçmiştir. Yayınevimiz 21 adet kitap yayınlamış, bunların 15'i toplatılmış, davalar açılmıştır. Kitaplarımız kitabevlerinden, dergi bürolarından, çeşitli insanların evlerine yapılan baskınlarda tek tek evlerden toplatılarak devlet depolarına gitmiştir.

Yurt Kitap-Yayın direnmiştir. Direnişi mahkemelerde de sürmüştür. Mahkeme süreci bu kavganın sadece bir düşünce özgürlüğü kavgası olmadığını göstermiştir. Çünkü mahkemeler **“Kürt yoktur, herkes Türktür”** demektedir.

Yurt Kitap-Yayın siyasi olarak üzerine düşeni yerine getirecektir. Ağır cezaların istendiği davalar sonucunda tamamen dağıtılabilir. Yayınevindeki her şeye, evlerimizdeki eşyalara devlet el koyabilir. Ekonomik olarak bizi yok edebilir, yöneticilerimizi cezaevlerine koyabilir. Bizler bunu çoktan göğüslemeye hazırız.

All Yıldırım- Okurdan, kamuoyundan ne bekliyorsunuz?

Kamuoyundan, okurdan, dürüst insanlardan beklentimiz var: Biz, Türkiye Cumhuriyeti kurulduğundan bugüne ilk defa bir şans yakaladık. Devletin çok ağır baskıları altında olmamıza rağmen büyük bir üstünlüğe sahibiz. İlk olarak devlet istediği kadar inkâr etsin, bütün dünya Kürtlerin varlığını artık biliyor. İkincisi 141-142. maddeler kaldırıldı diye devletin propagandası boştur, çünkü 141-142'den yargılanıp beraat etmiş kitaplarımız şimdi de Terörle Mücadele Yasası'ndan yargılanmaktadır. Üçüncüsü Dünya artık düşünce suç-

nu tanımıyor. Türk Devleti uluslararası kurumlara kişisel başvuru hakkını tanıyarak bize eşi bulunmaz bir olanak sağlamıştır. Devletin propagandalarının yalan olduğu kısa bir süre sonra tamamen açığa çıkartılacaktır. Devletin inkârcı, imhacı politikalarını uluslararası düzeyde deşifre edeceğiz.

Okur, dünyadaki bağımsız kuruluşlar, devrimci kamuoyu bu süreci görmeli ve bize destek vermelidir. **Yurt Kitap-Yayın**'ın ağır ekonomik baskılarla yok edilmeye çalışılmasına seyirci kalınmamalıdır. **Yurt Kitap-Yayın** yaşatılmalıdır...

KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂNI

I. İDDİANAME (1)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1991/489

ESAS NO : 1991/137

İDDİANAME NO : 1991/111

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ: Hüsnü** oğlu 1939 D.lu, Zalıde'den olma, Çorum İskilip ilçesi Hacıpiri mah. nüf. kayıtlı, Ankara Aşağı Eğlence Mercimek Sok. 19/16 Etlik adresinde oturur.

SUÇ TARİHİ : Ekim 1991

TUTUKLANMA

TARİHİ : 25.11.1991

SALIVERİLME

TARİHİ : 28.11.1991

SEVK-MADDESİ : 3713 SK.nun 8. maddesi, 5680 Sayılı Basın Kanununun 16. maddesi

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan Karaözü köyü nüf. kayıtlı, 100. Yıl İşçi Sitesi Omorfo mah. 210/3 Ankara adresinde oturur. GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 7 No: 176'da faaliyet gösterir.

SUÇ TARİHİ : Ekim 1991

SEVK MADDESİ : 3173 S.K.nun 8. mad. 5680 sayılı Basın Kanunu'nun 16. maddesi.

SUÇ : Her iki sanığın devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan yazılı propaganda yapmak.

Yukarıda suçları ve açık kimlikleri yazılı sanıklar hakkında hazırlık soruşturma evrakı incelendi:

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin Ekim 1991 tarihinde Ankara'da **Yurt Kitap-Yayın** merkezi tarafından bastırıldığı **"KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂN"** başlıklı 205 sayfalık kitap kapsamında T.C. Devleti'nin Doğu ve Güneydoğusu Kürdistan olarak nitelendirilip, bu bölgede yaşayan T.C. vatandaşlarının da Türk olmadığı, aynı bir halk ve millet olduğu ileri sürülüp, T.C. Devleti'nin bağımsız bir devlet olarak tüm dünyaca tanındığı, Lozan Antlaşması'nın Kürdistan'ın ve Türklerin emperyalist paylaşımı olduğu, Türklerin Anadolu'nun Doğu ve Güneydoğu'sunda bulunan Kürdistan'ı ve Kürtleri sömürdüğü, sömürgecilik yaptığı, bu faaliyet karşısında Kürt halkının da Türk Devleti'ne karşı çeşitli defalar isyan etmeleri sonucu mecburi iskâna tabi tutuldukları ve yurtlarından sürüldükleri ve Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu'sunda yaşayan ve Kürdistan olarak nitelendirilen topraklarda bulunan Kürt halkının kendi kaderini kendisinin tayin etme hakkına sahip oldukları kitap kapsamında sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından ileri sürülerek, bölücülük propagandası yapıldığı, 3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın ve 5680 Sayılı Basın Kanunu'nun 16. maddesine muhalefet edildiği,

Yurt Kitap-Yayın merkezi sahibi olan ve **"KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂN"** isimli kitabın yayıncısı olan sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün de 5680 Sayılı Basın Kanunu'nun 16. ve 3713 SK.nun 8. maddesine muhalefet ettiği görülmekle; her iki sanığın sevk maddeleri uyarınca cezalandırılmaları sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin tutuklu kaldığı günleri TCK.nun 40. maddesi gereğince verilecek cezadan mahsup edilmesi iddia ve talep olunur. 23.12.1991

Talat Şalk

DGM Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

II. İKİNCİ KERE YARGILANAN BİR KİTAP (1)^(*)

Sayın Yargıçlar,

Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama I, Kürtlerin Mecburi İşkânı isimli kitaptan dolayı yargılanıyorum. Bu yargılamayla ilgili bazı açıklamalar yapma gereğini duymaktayım.

1. Sözü edilen **Kürtlerin Mecburi İşkânı** isimli kitaptan dolayı ikinci defa yargılanıyorum.

Kitabın ilk baskısı, 1977 yılında **Komal Yayınevi** tarafından yapılmıştı. Kitap hakkında, İstanbul, Basın Toplu Asliye Ceza Mahkemesi'nde, milli duyguları zayıflatmak ve bölücülük yapmak iddialarıyla dava açılmıştı. (142/3)

Yapılan yargılama sonunda, aynı mahkeme tarafından 3.3. 1982 tarih ve Esas 1981/32 sayılı ilamla 1 yıl 6 ay ceza verildi. 1980'li yıllarda, başka cezalarla birlikte bu cezanın da infazı yapıldı.

2. 1991 yılı Nisan ayında, TCK'nın bazı maddeleriyle birlikte, 142. madde de yürürlükten kaldırıldı. Bu, **Kürtlerin Mecburi İşkânı** dolayısıyla yapılan yargılamanın hükümsüz kalması, yargılamaya konu olan maddi delilin ortadan kalkması, yargılama konusu yapılan fiilin artık suç kabul edilmemesi demektir.

3. 1991 yılı Nisan ayında, **Kürtlerin Mecburi İşkânı** kitabı, **Yurt Kitap-Yayın** tarafından yeniden yayınlandı. Kitap bu sefer de 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu gereğince toplatıldı ve hakkında dava açıldı.

İşte bu süreçle ilgili olarak bazı açıklamalar yapmak gereği ortaya çıkmaktadır:

4. 1977 yılında yayınlanmış bir kitap var. Yargılama yapılmış, ceza verilmiş... Ceza infaz edilmiş. Bu, ne anlama gelmektedir? Hukuksal bakımdan bu sürecin anlamı şudur: Cezanın infazıyla birlikte, tahliye edilen kişinin ıslah olduğu kabul edilmektedir. Cezanın infazının bitimiyle tahliye edilen kişi ıslah olmuş sayılır. Hukuksal bakımdan bizim ıslah olmamız ne anlama gelmektedir?

(*) Bu yazı, "**Kürtlerin Mecburi İşkânı**" (**Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul, Ekim 1991) kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 4 Mart 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya Esas No: 1991/172)

Biz, sözü edilen **Kürtlerin Mecburi İşkânı** kitabını 1991 yılında aynen yayınladık. Bu yayından dolayı kitap yeniden toplatıldı, hakkında, ceza davası açıldı. Burada ıslah süreci nasıl işlemektedir?

Aslında, bu, “ıslah” gibi hukuksal bir kavramla açıklanabilecek bir konu değildir, bilimle, düşünce özgürlüğüyle ilgili bir konudur. İnsanların söyleyecekleri bir şeyleri varsa bunu söylerler. Yazarlık biraz da budur. Biz, toplumsal ve siyasal sorunları bilimin kavramlarıyla, bilimin yöntemiyle anlamaya, kavramaya ve anlatmaya çalışıyoruz. Bilim yöntemi kavramıyla, kastetmeye çalıştığım süreç başta şudur: Eğer siz bir yazı yayınlamışsanız, herhangi bir kişi de, herhangi bir cezaî müeyyideyle karşılaşmadan sizi eleştirebiliyorsa, işte bilim, ancak böyle bir ortamda, böyle bir süreçte gelişir. Bu, bilimsel sürecin vazgeçilmez bir koşuludur, temel bir koşuludur. Bu koşulu gerçekleştirmeden bilim üretmek mümkün değildir.

Halbuki, Türkiye’de, bizim üzerinde çalıştığımız konuda bilim ortamı yoktur. Devlet böyle bir ortamın oluşmasına engel olmak için her türlü müdahaleyi yapmaktadır. Kitaplarımız hakkında sık sık toplatma kararları verilmektedir. Kitapların toplatılması sadece bizim özgürlüğümüzü kısıtlayan bir operasyon değildir. Kitapların toplatılması, kitaplar hakkında ceza davaları yürütülmesi, başka insanların da düşünce özgürlüğünü kısıtlamaktadır, bazen ortadan kaldırmaktadır. Kitaplar hakkında dava açılması şu anlama gelmektedir: Demek ki, bu kitaplardaki düşünceler veya bunlara benzeyen düşünceler başkaları tarafından da ileri sürülemeyecektir. Başkaları ancak, bunların dışındaki düşünceleri savunabileceklerdir. Buysa insanların düşünce özgürlüğünün kısıtlanmasından başka bir şey değildir. O halde, düşünce özgürlüğüyle ilgili kısıtlama, sadece, düşünceleri, kitapları, yazıları, fiilen yasaklanan engellenen kişinin değil, herkesin sorunudur.

5. Burada, devlet yönetimiyle ilgili bir konunun da konuşulması gerekmektedir. Yargılamaya konu teşkil edilen olgunun, devlet yönetme anlayışına ilişkin çok önemli bir yönü vardır: 1991 yılı Nisan ayında yapılan bir yasayla 142. madde yürürlükten kaldırılmıştır. Türk hükümet ve devlet yöneticileri, TCK 140, 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılmasından sonra, gerek Türkiye’de, gerek Avrupa kurumlarında, “artık demokrasiye tam anlamıyla geçtik” diye övmeye başlamışlardır. Halbuki, sözü edilen maddeleri yürürlükten kaldıran yasa, yeni bir madde koyarak, düşüncenin suç olmasını yine sağlamıştır. 3713 sayılı, Terörle Mücadele Yasası’nın 8/1. maddesi budur. 8/1, 142 ile kaldırıldığı vurgulanan maddeleri tekrar düzenlemektedir. 142. maddede, “milli duyguları zayıflatmak”, “bölücü-

lük propagandası yapmak” vs. deniyordu. 8/1’de ise, “devletin ülke- siyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak”, “bölücülük prop- agandası yapmak” deniyor. Aslında 8/1, 142/3’e nazaran çok daha ağır hükümler getirmektedir. Ve bu madde bize karşı son derece et- kili bir şekilde sık sık uygulanmaktadır. Mahkemelerdeki savunma- larımızı ihtiva eden kitaplarımız bile toplatılmakta, dava konusu edil- mektedir. Örneğin **Bilim Yöntemi** kitabı, ilk olarak 1976 yılında yayınlanmıştı. Fakat yayınlandığı zaman dava konusu edilmemişti. Fakat, bu kitabın 1991 yılında yapılan yeni baskısı toplatılmış ve ce- za davasına konu edilmiştir. **Cumhuriyet Halk Fırkası’nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu** isimli kitabın ilk baskısı 1978’de yapıldı. O zaman bu kitap da herhangi bir davaya konu olmamıştı. Toplatma kararı da yoktu. Fakat her iki kitap da, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası 8/1 gereğince toplatılmış ve dava konusu adılmıştır. 8/1’de belirtilen para cezaları, yine, yeni düzenlemeyle, suç olduğu belirtilen eylemlerin, ağırlaştırılarak korunduğunu ve sürdürüldüğünü göster- mektedir.

Burada, “hukuka bağlı devlet”, “insan hakları anlayışına bağlı devlet” kavramlarına karşı bir hile vardır. “Biz insan haklarına bağlı- yız”, “biz demokratik bir devletiz” denerek 142 ve birtakım maddeler yürürlükten kaldırılmakta, fakat aslında, insan hakları anlayışına, demokratik anlayışa tam anlamıyla karşı bir tutum sergilenmektedir. Bizimle ilgili olarak yürütülen davalar, devletin, “hukuka karşı hile” tutumunu, iki yüzlü düşünceleri, tavır ve davranışları iyice ortaya koymaktadır.

Günümüzdeki devletin, çağdaş devletin insan haklarına bağlı devlet olduğu besbellidir.

6. Burada, Kürdistan’ın yönetimiyle ilgili olarak da birkaç konu- yu belirtmek gerekiyor.

Türk devlet ve hükümet yetkilileri, Türk basını, Türk siyasal par- tileri vs. hep, “tasada, kederde, sevinçde, kıvançda biriz, ortağız, Müslümanız, kardeşiz...” demektedirler. Kürtler, Kürt toplumu ol- maktan doğan haklarını savunmaya, bu haklarını istemeye başladık- ları zaman, “tasada, kederde, sevinçde, kıvançda biriz, ortağız, Müs- lümanız, kardeşiz...” demektedirler. Böylece, kardeşliğin, Müslüman- lığın ulusal hak istemlerine engel olacağını düşünmektedirler. Hal- buki, örneğin, Filistinliler de Müslümandır, Filistinliler için de “Kar- deş Filistin halkı” gibi ifadeler kullanılmaktadır. Fakat Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakları da dahil, her türlü ulusal, siyasal ve demokratik hakları savunulmaktadır.

Bütün bunların ötesinde, Kürdistan’da tasayı, devletin, devlet

denetimindeki basın-yayın organlarının bizzat kendisi yaymaktadır. "Ordu baharda, Kürtlere karşı çok yoğun, çok kapsamlı, çok yaygın bir taarruza girişecek, taş taş üstünde bırakmayacak..." biçimindeki haberler özel olarak yayılmaktadır. Halkın panik içine girmesi, korkması, sınıması istenmektedir. Böylece Kürtlerin, Kürtlüklerini vurgulayamayacakları düşünülmektedir. Bu tür haberlerin Kürdistan'da tasa yaratması, keder yaratması, tasanın, kederin giderek artması istenmektedir. Bir taraftan tasanın, kederin yaygınlaşması için her türlü araç kullanılmakta, öte yanda, "tasada, kederde, sevinçde, kıvançda biriz, ortağız..." denmektedir. Böyle iki yüzlü bir anlayışla devlet yönetmek mümkün değildir. Kürt sorununun geldiği aşama, artık, bu iki yüzlü düşünceleri kolaylıkla deşifre edebilmektedir.

Devlet hergün gazeteleriyle, radyosuyla, televizyonuyla, terörden, teröre karşı mücadeleden söz etmektedir. Halbuki, terörü yapan devletin bizzat kendisidir. Kürdistan'da yoğun, yaygın bir devlet terörü uygulanmaktadır. Devlet terörüyle, Kürtlerin, kendi ulusal kimliklerini, Kürdistan kimliğini ifade etmeleri engellenmektedir. Devletin çeşitli güvenlik birimleri, hergün birer ikişer Kürt yurtseverlerini öldürmektedir. "Faili meçhul kişiler"ın devletin çeşitli güvenlik birimlerinde çalışan insanlar olduklarını herkes bilmektedir. İnsanlara gözdağı verilerek, insanlar birer ikişer öldürülerek, kitle imha silahlarıyla, soykırımlarıyla tehdit edilerek bir ülke yönetilebilir mi? Ne kadar yönetilebilir?

Devlet, hem PKK'ye karşı ordusuyla, savaş uçaklarıyla, helikopterleriyle, kimyasal silahlarıyla savaş yapmakta, hem de, bütün bunların "uçbuçuk eşkıya"ya karşı zabıta önlemleri olduğunu belirtmektedir. Bu da inandırıcı bir durum değildir. Fakat uluslararası kurumların, Kürtlerle Türk Devleti arasındaki bu savaşı, çok daha ciddi bir şekilde izlemeleri kaçınılmazdır. Türk Devleti'nin, "bu bizim iç sorunumuzdur" diyerek, her türlü soykırımı, katliamı yürürlüğe koyması artık olası değildir.

7. Cumhuriyet'in kurulmasından sonra, Kürdistan'da, Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı bazı ayaklanmalar olmuştur. Her ayaklanmanın sonunda sürgünler yapılmıştır. Sürgün olgusunun anlaşılması elbette önemlidir. Çeşitli sürgün yasalarının çerçevesinde bu olgunun incelenmesi çok önemli bir konu olarak belirlemektedir. *Kürtlerin Mecburi İskânı* kitabında bu yapılmaya çalışılmaktadır. Devletin, hâlâ bu kitapları toplatmaya, yasaklamaya çalışması, kitle halinde sürgünler düşündüğü anlamına da gelmektedir. Çünkü her kitabın yasaklanması devletin bir ayıbını gizlemek içindir. Sürgün gibi ayıpları gündeme getirmeyi düşünmeyen, halkına insanca muamele

yapan bir devlet, halka karşı ayıp işlemeyen bir devlet, kitap yasaklama gibi operasyonlara da girişemez.

Sayın Yargıçlar,

8. Bu dava hukuksal bir dava değildir. Politik bir davadır. Kitaplar hakkında, “bu suçtur” diyerek toplatma kararı verilmemelidir, ceza davası açılmamalıdır. Ama, kitaplardaki düşünceleri yanlış bulanlar kendi doğrularını ortaya koyabilmelidirler.

Kitaplar hakkında “bilirkişi” raporları da istenmemelidir. Türk üniversitesinin, düşünce özgürlüğüne ve bilim özgürlüğüne karşı en önemli tavırlarından biri, bazı kitaplar hakkında, “bilirkişi” adı altında raporlar hazırlamış olmasıdır. Halbuki, “bu kitapta suç yoktur” demek bile düşünce özgürlüğünü kısıtlayan bir tutumdur, bilim yönüne aykırı bir davranıştır. Çünkü, bu kitapta suç yoktur, demek, kitaplarda suç olabileceği anlamına gelmektedir. Buysa düşüncenin özgürce gelişmesine aykırı bir tutumdur. Kitapların, “suç var mı, yok mu” diye okunması yanlış bir davranıştır. Bütün bunlara rağmen her kitap, kuşkusuz eleştiriye açıktır.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir.

Saygılarımla sunuyorum.

III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (1)^(*)

Sayın Yargıçlar,

Yurt Kitap-Yayın bilim adamı, özgür düşünceli, değerli insan **İsmail Beşikçi**'nin bütün eserlerini yayınlamaktadır. Kitapların yayını kesintisiz sürmektedir.

Bugüne kadar **İsmail Beşikçi Bütün Eserler** başlığı altında yayınlanan kitaplar şunlardır: **Ortadoğu'da Devlet Terörü** ve **Kürt Ay-dını Üzerine Düşünceler** isimli kitaplar Temmuz 1991'de yayınlanmıştır. Daha sonra kitaplar peş peşe yayınlanmaya devam etmiştir. **Bilim Yöntemi**-Ekim 1991, **Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama 1 Kürtlerin Mecburi İskânı**-Ekim 1991, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme**-Kasım 1991, **Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama 2 Türk Tarih Tezi Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**-Kasım 1991, **Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama 3 Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu**-Aralık 1991, **Devletlerarası Sömürge Kürdistan**-Aralık 1991, **Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu**-Aralık 1991, **Unesco'ya Mektup**-Aralık 1991, **Başkaldırının Koşulları**-Aralık 1991, **Bilimsel Yöntem Üniversite Özerkliği ve Demokratik Toplum İlkeleri Açısından İsmail Beşikçi Davası III Gerekçeli Karar**-Ocak 1992, **Doğu Anadolu'nun Düzeni I**-Şubat 1992, **Doğu Anadolu'nun Düzeni II**-Şubat 1992.

Yayınlanan kitapların adedi 14'tür. Bazıları birer, bazıları ikişer, bazıları da ikişer üçer, 9 tanesi toplatılmıştır. 2 tanesi hakkında da toplatılma verilmemiş ama dava açılmıştır. 4 Mart 1992 itibarıyla kitaplarımız hakkındaki döküm şöyledir:

A) TOPLATILIP DAVA AÇILAN KİTAPLAR

- 1- Ortadoğu'da Devlet Terörü
- 2- Kürtlerin Mecburi İskânı
- 3- Unesco'ya mektup
- 4- Başkaldırının Koşulları

(*) Bu yazı, "**Kürtlerin Mecburi İskânı**" (**Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul, Ekim 1991) kitabının yargılanması sırasında, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 4 Mart 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya Esas No: 1991/172)

- 5- Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu**
- 6- Kürt Aydını Üzerine Düşünceler**
- 7- Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması**
- 8- Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu**
- 9- Bilim Yöntemi**

B) TOPLATILMADAN DAVA AÇILAN KİTAPLAR

- 1- Devletlerarası Sömürge Kürdistan**
- 2- Türk Tarih Tezi Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**

C) TOPLATILMAYAN ve HAKKINDA ŞİMDİLİK HERHANGİ BİR DAVA AÇILMAYAN KİTAPLAR

- 1- İsmail Beşikçi Davası III Gerekçeli Karar**
- 2- Doğu Anadolu'nun Düzeni I**
- 3- Doğu Anadolu'nun Düzeni II**

Yukarıdaki kitap dökümü incelendiği takdirde 14 kitaptan sadece üçü hakkında toplatma ya da dava olmadığı görülüyor.

Kitapların büyük çoğunluğu önceki yıllarda yayınlanan kitaplardır. Genellikle 141, 142. maddelerden yargılanmış ve davaları düşmüş kitaplardır.

KURULUŞUMUZ YOK EDİLMEK İSTENMEKTEDİR

Kitaplara, bilim adamlarının düşüncelerine, basın-yayın kuruluşlarına karşı adeta bir savaş sürmektedir ülkemizde. Dergiler, kitaplar peş peşe toplatılmakta, akla hayale gelmeyecek ölçüde büyük cezaların istendiği davalar açılmaktadır. Yazarlar cezaevlerindedir. Yazarlara, yayıncılara polis baskıları, gözaltılar sürmektedir. Bilim adamlarının evlerine sabahın köründe baskın düzenleyip kendi yazmış olduğu kitaplarla diğer yayınlara yasağ diye elkonulmaktadır.

Polis hergün kitabevlerini dolaşmaktadır. Hergün kitaplar, dergiler adliye depolarına götürülmektedir. Kitap okuru kitabevlerine girmeye çekinmektedir. Çünkü basın polisi kitap toplama polisi haline getirilmiştir. Mahkemeler kitaplar hakkında mahkûmiyet kararları vermektedir. Kitap toplatma, mahkûmiyet verme konusunda seri hareket eden mahkemeler, kazara beraat verdikleri ya da bazı maddelerin yürürlükten kalkmasıyla davaları düşen kitaplar hakkında ilgili

yerlere bilgi vermediklerinden, değişik yerlerde kitap toplatmalar katmerlenmektedir. Örneğin Tunceli'de, Van'da beraat etmiş kitaplar karar yok diye polis tarafından alınıp götürülmekte, kitabevi sahipleri yasak yayın satıyorsun diye ayrıca mahkemelere verilmektedirler.

Yurt Kitap-Yayın bu tür kuruluşlardan sadece biridir. Kuruluşumuza uygulanan yaptırımlar insaf sınırlarını çoktan aşmıştır. Hemen hemen yayınladığımız her kitap toplatılmakta, satışı engellenmektedir. Her derde deva Terör Yasası'ndan, o da olmazsa herhangi bir yasadan devamlı olarak baskı altındayız. Ticari faaliyetimiz engellenmektedir. Yazarlarımızdan **Metin Çiyayl**'nın yazmış olduğu **Sonsuzluk Ülkesi'nden Masallar** isimli kitap 1 yıl sonra toplatılmış, yazarımız İzmir'de gözaltına alınmış arkasından tutuklanmış ve aylardır cezaevindedir. Dosyası Ankara DGM-İstanbul DGM ve Yargıtay arasında gidip gelmekte bakacak mahkeme bulunamamaktadır. **Metin Çiyayl** uzun bir süre hücrelerde tutulmuştur. Hücreler soğuk, karanlıktır. Gazete, kitap verilmemektedir. Hücrede ayna filan yoktur.

Bizim kitaplarımız daha önceleri de toplatılırdı. **İşkencede Ölümlün Güncesi, Yürekləri Şafakta Kıvılcımlar, Yargılayan Savunma, Adressiz Sorgular, Dörtlerin Gecesi, FKF, Dev-Genç** isimli kitaplar bunlardandır. Örneğin **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan**'ın yaşam ve mücadelesini anlatan **Yürekləri Şafakta Kıvılcımlar**'a 1988'de henüz basım aşamasında iken matbaada el konulmuştur. Forma forma, kapaklar bir tarafta, renkli baskılar bir tarafta DGM depolarına yığılmıştır. DGM depolarında gazel gibi yaparak ciltlenmemiş kitaplar tam ikibuçuk sene kalmıştır. Yargılama sonunda suç yoktur diye iade edilmiştir. Diğer kitaplar da öyle. Örneğin **Adressiz Sorgular**'da işkence anlatılmaktadır. İşkenceye karşı direniş anlatılmaktadır. Örneğin **Dörtlerin Gecesi**'nde ağır, dayanılmaz işkencelere karşı dört Kürt gencinin kendilerini yakması anlatılmaktadır. Savcılar işkenceyi yapanlara, insanların kendilerini yakmalarına sebep olanlara dava açacakları yerde işkenceye uğrayanların, kendilerini yakarak yaşamlarına son verenlerin anlatıldığı kitapları toplatmışlar, kuruluşumuza yıllarca sürece davalar açmışlardır. Ben de yayınladığım bu kitaplardan dolayı defalarca gözaltına alınarak siyasi şube hücrelerinde kaldım. Yayınevim, evim eli silahlı polislerce defalarca basılıp arandı.

Temmuz 1991'den bu tarafa baskılar dayanılmaz dereceye yükselmiştir. Her yayınladığım göz nuru kitaplarım, birbirinden değerli kitapların toplatılmaktadır. **İsmail Beşikçi** ya tutuklanmakta ya da gözaltına alınmaktadır. Biz haftanın çoğu gününü poliste ya da DGM'de geçirmekteyiz.

KİTAPLARIMIZIN HİÇBİRİNDE SUÇ YOKTUR

Kitaplarımızın tümü bilimsel eserlerdir. Hiçbir şekilde hiçbirinde suç yoktur. Ayrıca kitaplarda suç aramak, onları ağır cezalara çarptırınaya çalışmak insanlığın geldiği bu aşamada en azından ayıptır. Kitap toplamak, cezalandırmaya çalışmak kabul edilecek bir şey değildir. Kitaplarımızda hiç kimsenin hakaret edilmemesi, vatanları parçalanmış, bölünmüş, paylaşılmış, dili yasaklanmış, kültürü asimile edilmiş bir ulusun geçirdiği süreç kavranılmaya çalışılmaktadır. Bu süreç, kavramlar, açıklanan düşünceler hiçbir şekilde suç teşkil etmezler. Düşünceyi suçlayanlar suçladıkları şeyi kavramaya çalışmalıdırlar.

Kitaplarımızla ilgili davalar kişiler tarafından değil savcılar tarafından açılmaktadır. Bu da gösteriyor ki şahıslara yönelik kitaplarımızda hiçbir hakaret yoktur. Savcılar önlerine bir kitap geldiğinde ellerinin tersiyle bir kenara iteceklerine derhal toplatıp davalar açmaktadırlar.

Biz özgür kitaplar yayınlamaktayız. Özgür düşünceli, düşüncelerini açık açık ifade edebilen insanların kitaplarını yayınlamaktayız. Ağır baskılarla karşı karşıyız. Normal günlük yaşantımızı sürdüremeyecek kadar baskı altındayız. Yayınevimiz hakkında istenen cezalar ortalama 20 milyar lira kadardır. Bu cezalar da Terör Yasası'na göre günlük en çok satan gazeteye göre ayarlanmaktadır. Yayınevimize yönelik siyasi davalarla karşı karşıyayız. Sürekli olarak suçlamalarla karşı karşıyayız.

Biz kitapların, dergilerin toplatılmasına davalar açılmasına kesin karşıyız. Herhangi bir kitapta suç var mıdır, yok mudur, bu tür tartışmalara girmeye taraftar değiliz. Hiçbir kitabın içeriğini tartışmaya çağız. Kitapların, dergilerin, makalelerin vb.'nin bilirkişilere gönderilmesini doğru bulmuyoruz. Kitaplarımızın da böyle bir işleme tabi tutulmasını istemiyoruz. Çünkü düşüncenin sınırı yoktur. Düşünce tarla değildir ki sınırları belirlensin.

Uluslararası anlaşmaların, sözleşmelerin altına Türk Devleti imzalar atmıştır. Ama bu imzaların gereklerini yerine getirmemektedirler. Ben yurtdışından ziyaretimize gelen bazı kişi ve heyetlere ülkelerinde kitap toplamamanın olup olmadığını sorduğumda her seferinde hayır cevapları aldım.

Üretim yapan bir yayın kuruluşunun üzerine bu kadar gelinmez. Normal günlük faaliyetimiz, ticari faaliyetimiz abluka altına alınmıştır. Yapılanlar tahammül sınırlarını aşmıştır. Ortalama 2 ayda bir kitap yayınlanan ülkemizde Ağustos 1991'den bugüne 10 kitabımız toplatılmış ayrıca ikisi hakkında da davalar açılmıştır. Bizim bu adalete güvenimiz kalmamıştır.

DGM kararını verecektir. İster kitaplarımız mahkûm edilsin isterse beraat etsinler basın yayın konusundaki kavga kitaba suç aleti olarak bakılmayınca kadar sürecektir.

Kitaplarımızın yayınıni sürdürereğiz. Nerede gücümüz biterse orada kalınız. Elbette mücadeleyi daha ileriye götürecekler çıkacaktır. Eğer herhangi bir kitabımız suç olarak değerdendirilir ve cezalandırılırsa devletin altına imza attığı sözleşmelere, anlaşmalara başvuracağız. Örneğın Türkiye'de yapacak hiçbir şeyimiz kalmazsa Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na kişisel başvuru hakkımızı kullanacağız. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve dünya kamuoyu, önlerine böyle bir kitap davası geldiğinde Türkiye'deki demokratikleşmenin boyutlarını ve özellikle Kürtlerle ilgili yasaklamaları yakından göreceklerdir. Tartışma başka bir alanda devam edecektir.

Saygılarımla...

DEVLETLERARASI SÖMÜRGE KÜRDİSTAN

I. İDDİANAME (2)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/5

ESAS NO : 1992/2

İDDİANAME NO : 1992/1

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü ve Zahide oğlu, 1939 D.lu, Çorum-İskilip-Hacıpırlı köyü nüf. kayıtlı, halen Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. 19/16'da oturur.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet ve Hesna oğlu, 1957 D.lu, Kayseri Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat 100. Yıl Sitesi Ömero Mah. 210/3 adresinde oturur, Yurt Kitap-Yayınevi sahibi.

SUÇ : Bölücülük propagandası yapmak.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

Evrak incelendi:

Ankara ili Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Onur İşhanı Kat: 7, No: 176 Kızılay/Ankara adresinde faaliyet yürüten **YURT KİTAP-YAYIN** evi sahibi sanık yayınlanan **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından Aralık 1991

ayı içerisinde basılıp yayınlanan ve yazarı sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** olan **"Devletlerarası Sömürge Kürdistan"** isimli kitap tümü itibarıyla incelendiğinde, genel olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan yazılı propaganda yapıldığı anlaşılmaktadır.

Kitap yazarı sanık **İsmail BEŞİKÇİ** beyanlarında, bu kitabının daha önce de İstanbul ilinde **ALAN YAYINCILIK** tarafından Şubat 1990'da yayınlandığını ve İstanbul 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 1990/143 esas sayılı dava dosyasında TCK'nun 142/3 maddesine aykırı bölücülük propagandası yapmak suçundan yargılandığını ancak TCK'nun 142. maddesi 12.4.1991 tarihinde yürürlüğe giren 3713 Sayılı yasanın 23'üncü maddesi ile yürürlükten kaldırıldığından İstanbul 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi 4.6.1991 gün ve 1990/143 esas ve 1991/253 sayılı BERAAT kararı verdiği için tekrar bu kitabı yayınlamakta sakınca görmediğini ileri sürmüş, yine yayınlanan durumunda olan sanık **Ünsal ÖZTÜRK** ise bu kitap daha önce İstanbul ilinde yayınlandığı ve yazarı **İsmail BEŞİKÇİ** hakkında bu kitaptan dolayı açılan davada beraat ettiği için Aralık 1991 ayı içinde Ankara'da sahibi bulunduğu yayınevinde basılıp yayınlamakta sakınca görmediğini beyan etmiştir.

Delillerin takdir görevli mahkemeye ait olmak üzere sanıkların 2245 sayılı yasanın 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargılanarak;

1- Sanık kitap yazarı **İsmail BEŞİKÇİ**'nin eylemine uyan 3713 Sayılı yasanın 8/1. maddesi ile cezalandırılması,

2- Sanık yayınlanan **Ünsal ÖZTÜRK**'ün eylemine uyan 3713 Sayılı yasanın 8/1. maddesi ve 5680 Sayılı Basın Kanunu'nun 18/4. maddesi ile cezalandırılması,

Kamu adına talep olunur. 16.1.1992

Kemal Ayhan

DGM Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

II. İKİNCİ KERE YARGILANAN BİR KİTAP (2) ve “KESİN HÜKÜM” ANLAYIŞINA AYKIRI YARGILAMA (1)^(*)

Sayın Yargıçlar,

“**Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul 1991) ve “Devletlerarası Sömürge Kürdistan” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul 1991) isimli kitaplardan dolayı yargılanıyorum. Duruşmanın bu aşamasında, yargılamalarla ilgili bazı açıklamalar yapmak istiyorum.

1. “**Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**” isimli kitap ilk olarak 1977 yılında yayınlanmıştı. Yayınlandığında toplatılmış ve İstanbul Basın Toplu Asliye Ceza Mahkemesi’nde dava açılmıştı.

Bu dava aynı mahkemenin, 6.12.1978 tarihli ve 1977/310 Esas, 1978/350 sayılı kararıyla mahkûmiyetle sonuçlandı. 2 sene 12 ay hapis cezası verilmişti. 1 yıl 6 ay TCK 142/3’ten, 1 yıl 6 ay da “Atatürk’ün hatırasına neşir yoluyla hakaret”ten...

Bu karar, 8.5.1979 tarihinde, Yargıtay 4. Ceza Dairesi tarafından, Esas 1979/2731, Karar 1979/2762 sayılı karar ile onaylandı. Bu onay üzerine cezaevine konuldum. Ceza, 6.9.1979-12.4.1981 tarihleri arasında infaz edildi.

“**Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**” isimli kitabın ilk baskısı 1977 yılında **Komal Yayınevi** tarafından yayınlanmıştı. (Ankara, 1977)

2. Cezanın infazı ne demektir? Cezanın infazının hukuksal bakımından şöyle bir anlamı vardır. Cezanın infaz edilmesiyle, kişi ıslah olmuş, suçun toplumda yaptığı tahribat tamir edilmiş, kişi topluma yeniden kazandırılmış demektir. Yazdığı bir kitaptan dolayı suçlanmış ve mahkûm edilmiş bir kişinin cezasının infaz edilmesi ne anla-

(*) Bu yazı, **Devletlerarası Sömürge Kürdistan** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) ve **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Kasım 1991) kitaplarının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne sunulan 15 Nisan 1992 tarihli sorgu metnidir. (**Devletlerarası Sömürge Kürdistan** için, Dosya No: 1992/3; **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** için Dosya No: 1992/4)

ma gelmektedir? Düşünen, kitaplar yazan ve yayınlayan bir kişinin ıslaha kalkışılmasının anlamı nedir? Ve bu ıslah süreci nasıl gerçekleşmiştir? Nasıl gerçekleştirilmektedir?

Demokratik olduğu iddia edilen bir toplumda, antidemokratik bir yapı oluşturan, totaliter bir ilişki sergileyen, düşünce hayatı açısından korkutucu ve ürpertici olan bir durumla karşı karşıya olduğu açıktır. Sık sık hırsızlık yapan, bu eyleminden dolayı karakollara düşen, cezaevlerine konulan bir insanın ıslah edilmesinden, bu insanın topluma yeniden kazandırılmasından söz edilebilir. Örneğin, düzenli bir iş sahibi kılınarak hırsızlık yapmasının önüne geçilebilir. Ama, düşünen, düşüncelerini açıklamaya çalışan bir kişiyi nasıl ıslah edeceksiniz? İnsanların düşüncelerine ancak, totaliter düzenler içinde müdahale edilebilir. Totaliter bir düzen ise, hiçbir topluma refah, huzur ve mutluluk getirememiştir. Kaldı ki bize, “yazdığınız yanlış” denmiyor, “yazdığınız yararsızdır ve suçtur” deniyor. Öyleyse, herkes kendi doğrularını, doğru bildiklerini özgür bir şekilde yazabilmeli ve yayınlayabilmelidir. O halde, devlet, karakol, mahkeme, cezaevi gibi kurumlarını sık sık kullanarak düşünen ve yazan insanları ıslaha kalkışacağı yerde, kendi kurumlarını yeniden gözden geçirmeli, bunları ıslah yoluna gitmelidir. Bunları, çağdaş ölçülere göre, insan haklarına dayalı ölçülere göre yeniden kurmanın yollarını aramalıdır.

3. “Devletlerarası Sömürge Kürdistan” kitabıysa, ilk olarak Şubat 1990’da yayınlandı. Yayınlandığında bu kitap da toplatıldı ve İstanbul 2 Numaralı Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından dava açıldı. Dava sürerken yargılamaya konu olan 142. madde 3713 sayılı yasa ile yürürlükten kaldırıldı. Böylece dava ortadan kalkmış oldu. Bu yargılamayla ilgili olarak verilen beraat kararının kesin hüküm oluşturduğu ise açıktır.

4. Fakat sözü edilen 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası, bir maddesiyle 142. maddede yazılı fiilleri suç olmaktan çıkarırken, başka bir maddesiyle bu fiilleri yine suç olarak düzenlemektedir. Hatta yeni düzenleme 142. maddeden çok daha ağırdır. Bu husus çok açıktır. Örneğin, çok ağır para cezaları getirilmiştir. Kitapları toplatılan, satışı bile engellenen bir yazar bu kadar ağır para cezalarını nasıl ödeyecektir? Bundan şöyle bir sonuç çıkabilir: Demek ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti antidemokratik bir yönetim biçimine her zaman ihtiyaç duymaktadır. Antidemokratik bazı hükümleri bir taraftan kaldırmayı düşünmekte, bir taraftan da o hükümlerden vazgeçememektedir. Buna rağmen, “düşünceyi yasaklayan maddeleri kaldırdık” demektedir. Böylece, kısa bir süre için de olsa, uluslararası kamuo-

yunda, özellikle Batı kamuoyunda olumlu bir görünüm çizmeye çalışmaktadır. Fakat antidemokratik düşünceye, antidemokratik tavır ve davranışlara duyduğu ihtiyaç kısa zaman içinde kendini göstermektedir. Buysa Türkiye Cumhuriyeti yönetimi için hiç de olumlu bir durum değildir.

5. Bu durumda mahkemelere çok büyük görevler düşmektedir. Mahkemeler, Türkiye'nin demokratikleşmesine katkıda bulunmalıdırlar. Fakat Anayasa Mahkemesi'nin 7 Nisan 1992 tarihli Terörle Mücadele Yasası'yla ilgili açıklamasında da görüldüğü gibi mahkemeler bu görevi yerine getirmemektedirler. Anayasa Mahkemesi'nin 125. maddeden dolayı mahkûm edilmiş devrimci ve demokrat kişilerle ilgili olarak verdiği karar tam anlamıyla bölücü bir karardır. Bu maddelerin başta PKK olmak üzere sadece Kürtler için uygulandığı bilinmektedir. Anayasa Mahkemesi, bu kararla, Türkler için ayrı, Kürtler için ayrı bir hukuk geliştirebileceği yolunda yorumların oluşmasına elverişli bir zemin hazırlamıştır. Kaldı ki böyle bir karar mahkemenin temel niteliğini bile zedelemektedir. Böyle bir kararla Anayasa Mahkemesi'nin Türkiye'nin demokratikleşmesine katkıda bulunması mümkün değildir. Böyle bir karar, çifte standartlı olduğu açıkça ortada duran bir karar, ancak totaliter eğilimlerin, antidemokratik eğilimlerin güç kazanmasına kaynaklık eder. Halbuki, mahkemeler, demokrasinin güç kazanmasında, yaygınlaşmasında ve kökleşmesinde, toplumsal ve siyasal değişimin sancısız ve sarsıntısız olmasında çok büyük bir role sahiptir. Bu, zaman zaman hükümet görüşüyle, resmi görüşle çatışmayı da gerektirir. Zira demokrasi bir insiyatif sorunudur. Demokrasi, "en iyi idari sistem demokrasi" denerek, demokrasi övülerek, sadece bunlar yapılarak kurulamaz. Demokrasinin kurulmasında insiyatif de gerekir. Ve bu, zaman zaman hükümet görüşüyle, resmi görüşle çatışmayı gerekli kılabilir.

6. Dava konusu kitapların içeriğiyle ilgili olarak da bazı şeylerin söylenmesi gerekir. "**Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**" isimli kitapta, 1930'lu yıllarda geliştirilmeye çalışılan iki tezin eleştirisi yapılmıştır. "Türk Tarih Tezi" ve "Türk Dil Tezi" etrafında geliştirilen düşünceler, Türk üniversitesinin, Türk basınının, Türk yazarlarının en büyük ayıplarından biridir. Biz, belgelere, yazılanlara dayalı bir şekilde bu düşünceleri eleştirdiğimiz için, özellikle Kürt sorununu açısından eleştirdiğimiz için yargılanıyoruz. Aslında, "Kürt realitesini tanıyoruz" diyen hükümetin, 70 yıldır, Kürtlerin varlığının, Kürtçe'nin varlığının neden inkâr edildiğini, bu inkârın ne gibi sonuçlara yol açtığını da açıklaması gerekir. Bu tür davalarda ısrar etmek, hükümetin, "Kürt realitesi"ni içeriksiz bir kavram olarak algıladığını göstermektedir.

“Devletlerarası Sömürge Kürdistan” kitabında, Kürt sorununun uluslararası boyutlarına, Ortadoğu boyutlarına dikkat çekilmiştir. Kürt sorununun geldiği bu aşamada, Kürdistan'a, Kürt toplumuna ve Kürt sorununa ilişkin düşüncelerin yasaklanması hiçbir olanağı yoktur. İnsanlar doğru bildikleri ve yararlı buldukları düşüncelerini her zaman ve her koşul altında açıklamaya çalışırlar. Bunu yasalarla, ceza tehditleriyle önlemenin hiçbir olanağı yoktur. Bu bakımdan en doğru şey, herkesin düşüncelerini hiçbir ceza tehdidiyle karşılaşmadan özgür bir şekilde ifade edebilmesidir. Herkese kendi doğrularını, doğru bildiklerini özgür bir şekilde açıklayabilmelidir.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

**TÜRK TARİH TEZİ
GÜNEŞ-DİL TEORİSİ
VE
KÜRT SORUNU**

I. İDDİANAME (3)

T.C.
ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/6
ESAS NO : 1992/3
İDDİANAME NO: 1992/2

İDDİANAME
ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DAVACI : K.H.
SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü ve Zahide oğlu, 1939 D.lu, Çorum-İskilip-Hacıpırı köyü nüf. kayıtlı, halen Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. 19/16'da oturur.
2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet ve Hesna oğlu, 1957 D.lu, Kayseri Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat 100. Yıl Sitesi Omorfo Mah. 210/3 adresinde oturur, **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi.
SUÇ : Bölücülük propagandası yapmak.
SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

Evrak incelendi:

Ankara İli Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Onur İşhanı Kat: 7 No:

176 adresinde bulunan **YURT KİTAP-YAYINEVİ** tarafından Kasım 1991 ayı içinde basılıp yayınlanan ve yazarı **İsmail BEŞİKÇİ** olan "**TÜRK TARİH TEZİ, GÜNEŞ-DİL TEORİSİ VE KÜRT SORUNU**" adlı kitapta tümü itibariyle değerlendirildiğinde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan bölücülük propagandası yapıldığı anlaşılmaktadır.

Kitap yazarı sanık **İsmail BEŞİKÇİ** beyanında bu kitabın önce 1979 yılında İstanbul ilinde **KOMAL Yayınevi** tarafından basılıp yayınlandığını ve bu kitabından dolayı İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi'nde 1978-1979 yıllarında yargılandığını ve 2 yıl 12 ay hapis cezası aldığını ve bunun infaz edildiğini ve 1991 Kasım ayında bu kitabı, 3713 sayılı yasa ile TCK.nun 142'nci maddesi yürürlükten kaldırıldığından dolayı tekrar aynen yayınlattırmada sakınca görmediğini ileri sürmüştür.

Kasım 1991 ayı içerisinde bu kitabı yayınlatan **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi sanık **Ünsal ÖZTÜRK** ise beyanında, TCK.nun 142'nci maddesi yürürlükten kaldırılmakla propaganda suçunun da temelde kaldırıldığı düşüncesiyle bu kitabı yayınlattırmakta sakınca görmediğini ileri sürmüştür.

Delillerin takdiri görevli mahkemeye ait olmak üzere, sanıkların 2845 Sayılı Yasanın 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargılanmalarının yapılarak;

1- Sanık, kitap yazarı **İsmail BEŞİKÇİ**'nin eylemine uyan 3713 Sayılı Yasanın 8/1'inci maddesi ile cezalandırılması,

2- Sanık, yayınlatan durumunda olan **Ünsal ÖZTÜRK**'ün eylemine uyan 3713 Sayılı Yasanın 8/1'inci maddesi ve 5680 Sayılı Basın Kanunu'nun 18/4'üncü maddesi ile cezalandırılması,

Kamu adına talep ve iddia olunur. 16.1.1992

Kemal Ayhan

DGM Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

UNESCO'YA MEKTUP

I. İDDİANAME (4)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/87

ESAS NO : 1992/38

İDDİANAME NO : 1992/31

KARAR NO : 1992/16

İDDİANAME

VE

GÖREVSİZLİK KARARI

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü ve Zahide oğlu, 1939 D.lu, Çorum-İskilip-Hacıpiri mahallesi nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur. Serbest yazarlık yapar.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

SEVK MADDESİ: 3173 SK.nun 8/1

DELİLLER : **"UNESCO'YA MEKTUP"** isimli kitap ve sanığın te-villi ikrarı.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet ve Hesna'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat 100. Yıl

Omorfo Mah. 210/3 adresinde oturur, **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi.

- SUÇ** : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.
- SUÇ TARİHİ** : Aralık 1991
- SEVK MADDESİ** : 3713 SK.nun 8/2.
- DELİLLER** : **"UNESCOYA MEKTUP"** isimli kitap ve sanığın te-villi ikrarı.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan **Yurt Kitap-Yayın** sa-hibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Aralık 1991 An-kara baskılı, **"UNESCOYA MEKTUP"** isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüleceği üzere Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı,

İSMAİL BEŞİKÇİ'ye "saygı" başlıklı O.K/Nisan 1983 Stockholm imzalı yazı,

"Ermeni ulusunu tarih dışı bırakan, Rumları ebedi bir vatansızlığa mahkûm eden ve Kürdistan'ın parçalanmasına doğrudan katılan **Ata-türk**, bütün bu insanlık suçlarından arındırılarak bir kez daha dünya halklarına demokratik bir devlet adamı olarak sunuldu. Adı **Dehak**'ın, **Korkunç İvan**'ın, **Hitler**'in, **Mussolini**'nin yanına yazılan Atatürk'ü bu sıradan alarak çağdaş devlet adamlarının yanında gösterme suçuna Unesco da katılarak Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske oldu." (Sayfa: 15)

"Kürdistan üzerinde emperyalist bölüşüm mücadelesi 1915-1925 yılları arasında cereyan etmişti. Kuşkusuz 19'ncu yüzyıla hatta daha önceki asırlara inen kökleri de vardır. Fakat özellikle bu yıllar, özellikle de 1919-1923 yıllarının incelenmesi gerekir. İngiltere, Fransa gibi Batılı emperyalistlerin bu konudaki işbirlikçileri Kemalistlerdir. Bilindiği gibi 1'nci Dünya Savaşı'ndan önce Irak, Suriye, Arabistan, Yemen, Lübnan, Filistin, Mısır, Libya, Tunus, Cezayir gibi Arap toprakları Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde idi. Arnavutluk, Bulgaristan, Yunanistan, Bosna, Hersek, Eflak, Boğdan gibi Balkan toprakları yine Osmanlı İm-paratorluğu sınırları içinde kalıyordu. 1'inci Dünya Savaşı'ndan sonra Kemalistler bu topraklar üzerinde hiçbir hak iddia etmediler. Bu toprak-lar Atalarımızın malıdır. Bu topraklar üzerinde Atalarımız at koşturdu, bu topraklar Atalarımızın kanları ile sulandı vs. demediler. Asırlarca bir-likte kardeşlik içinde yaşadığımız bu halklar din kardeşlerimiz edebiyatı yapmadılar. Arap toprakları üzerinde İngiltere, Fransa gibi Batılı em-peryalistlerle kolayca anlaştılar. Balkanlarda ise Osmanlı İmparatorlu-ğu'na karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi zaten zafere ulaşmıştı.

... 1'inci Dünya Savaşı'ndan önce Kürdistan topraklarının büyük bir kısmı, Ermenistan topraklarının yine büyük bir kısmı Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde idi. Fakat Kemalistler Balkan Yarımadası'nda ve Arap topraklarının üzerinde hiçbir hak iddia etmemelerine rağmen Kürdistan ve Ermenistan toprakları konusunda direniyorlardı. 'Buralar Atalarımızın topraklarıdır. Atalarımız bu topraklar üzerinde at koşturdular, bu topraklar Atalarımızın kanları ile sulanmıştır, bize Atalarımızdan miras kalmıştır' diyorlardı. ... Kemalistler İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile mücadele görüntüsü altında, Kürdistan'dan önemli bir pay almanın mücadelesine başladılar. Kürt ulusundan gelen ulusal ve demokratik isteklere karşı çıktılar, bunları görmezden geldiler, bu istemleri boğmak için işbirliği yaptılar." (Sayfa: 16-17)

"Böylesine bir bölüşüm politikası gereğince 1922'lerden sonra Kürdistan'ın Güney kısımları İngilizlerin, Güneybatı kesimleri Fransızların denetimi altına girmiştir. Kuzey kesimlerini Kemalistler denetimleri altına almışlardır. (Sayfa: 18-19)

"Batılı emperyalist güçler ile Türkiye arasında 1923'de Lozan Antlaşması'nı imzalamıştır. Bu antlaşmanın en önemli özelliği, emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde fiilen gerçekleştirilen Böl-Yönet politikası bu antlaşma ile hukukileştirilmiştir. Uluslararası garanti altına alınmıştır." (Sayfa: 19)

"Sosyolojik ve siyasi bir sorun olan Kürt ulus olgusunun, ideolojik yollarla çözümlenmesini ilk defa 1924 Anayasası'nda görüyoruz. Bu ideolojik çözüm kuşkusuz askeri yollarla desteklenmektedir. 1924 Anayasası'na göre Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan herkes Türktür. Ve Türklüğünden mutludur. Ve yine bu hüküm gereği 'Türkiye Devleti Ülkesi ve Milleti ile Bölünmez Bir Bütündür.' Böylece sosyolojik ve siyasi bir sorun anayasa hükümleri ile çözümlenmeye çalışılıyor. Fiili durumun yani maddi hayatın bu hükümler doğrultusunda değiştirilmesi amaçlanıyor. Bu amaca ulaşmak için yoğun gayretler başlıyor. Anayasa gereğince herkes Türk olduğuna göre, Kürtlerin de Türk olması gerekiyor." (Sayfa: 23-24)

"Denilmektedir ki, '... Gerçi Atatürk milliyetçidir, fakat Atatürk'ün Milliyetçilik ilkesi ırkçı bir anlam taşımaz, O Türk yurdunda yaşayan, kendisini Türk kabul eden herkesi Türk kabul ediyor, bu inancını da **'Ne Mutlu Türküm Diyene'** sözleriyle belirtir. Görüldüğü gibi Kemalizm Türk yurdunda yaşayan ve kendini Türk kabul eden herkesi Türk sayar' deniyor. **Önce Kürdistan'ın Kuzey kesimleri, Türk boyunduruğu altına alınıyor, yoğun bir sömürge politikası ve ırkçı bir politika uygulanıyor ve sorun ideolojik olarak çözülüyor, Kürt topraklarına Türk Yurdu deniyor.** Sonra da Türkiye'de yaşayan herkes Türktür. Kendisini Türk kabul eden herkes Türktür, deniyor. Sormak

gerekir; Anayasa hükümleri ile, mahkeme kararları ile, yargı içtihatları ile sosyolojik gerçekler yok edilebilir mi?" (Sayfa: 25-26)

"İrkçi ve sömürgeci Türk Devleti, Kürdistan ile ilgili süreci yakından bildiği için Kürt ulusuna baskı ve zulümlerini rahat bir şekilde sürdürmektedir." (Sayfa: 29)

"Türk üniversitesi, Türk basını, eğitim, öğretim kurumları, yargı organları vs. 1920 Sevr Antlaşmasına lanetler okumaktadır. Bu antlaşmayı Batı emperyalizminin Türk yurdunu parçalama planı olarak yorumlamaktadır. 1923'deki Lozan Antlaşması'nı ise zafer olarak yorumlamaktadır. Lozan'da ise Kürt ulusuna Böl-Yönet politikası uygulanmaktadır. Kürt yurdu, yani Kürdistan parçalanmıştır. Hem de Kürt ve Kürdistan adları dillerden ve tarihlerden silinmek üzere. **Lozan tam anlamıyla emperyalist bölüşüm antlaşmasıdır. Fakat Kürt ulus olgusunu görmeyen 'İnkâr eden Türk düşüncesi, Kürdistan üzerindeki böylesine bir bölüşümü 'Demokratik', 'ulusal kurtuluşçuluk' diye alkışlamaktadır, övmektedir.** Halbuki olgular, yaşanan hayat açıkça şunu göstermektedir: 1920 Sevr Antlaşması imzalandığı gün yürürlükten kalkmış bir antlaşmadır. Uygulama kabiliyeti yoktur. Ciddi olarak uygulamak isteyen bir güç de yoktur, bütün bunların ötesinde Sevr Anadolu'nun ortasında Türk Yurdu da bırakmaktadır." (Sayfa: 24-35)

"Türkler, Dünya'daki ırkçı ve sömürgeci politikaların en gericisini, en katliamcısını uygulamaktadırlar. Kürtler ise insan hakları için, demokrasi için ve özgürlükler için mücadele etmektedirler. Köleliğe karşı çıkmaktadırlar. Esir olmayı reddetmektedirler. Buna rağmen Türklerin Kürtleri 'milliyetçilik ve şovenizm yapıyorlar' diye suçlamaları yine ibret vericidir. Halbuki bu Kürt ulusunun varlık meselesidir." (Sayfa: 48)

Sanık İSMAİL BEŞİKÇİ, Türklerin Kürt ve Ermeni topraklarını gasp ettiklerini, Kürtleri boyunduruk altına alarak yoğun bir ırkçı ve sömürgeci politika uyguladıklarını, Kürt topraklarına Türk Yurdu dediklerini, Lozan'ın emperyalist bir bölüşüm anlaşması olduğunu, Kürt ulusuna böl-yönet politikası uyguladığını, Atatürk'ün İngiliz ve Fransızlarla işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığını, Demokrat ve Anti-emperyalist olarak tanıtılmasına rağmen Kürdistan'ı ve Kürt ulusunu inkâr ettiğini, Kürdistan'da baskı, zulüm ve asimilasyon politikası uygulandığını iddia etmektedir.

Sanık İSMAİL BEŞİKÇİ hiçbir tarihçinin eserinde rastlanmayan iddiaları ile tarihi gerçekleri ters-yüz etmiştir. Türkiye Devletinin bölünüp parçalanmasını temin için yoğun bir çaba sarf etmiştir. (Sarf etmektedir.) Lozan'a karşı çıkıp, Sevr'i savunmaktadır. Sevr Antlaşmasını hortlatmaya çalışmakta olan sanık asıl kendisi Batılı emper-

yalistlerin bilerek ve bilmeyerek yanında yer almaktadır. Bir devletin millî birliğini ve bütünlüğünü yok etmek için propaganda yapmak suçu ancak bu kadar pervasız işlenebilir. **BEŞİKÇİ** bu suçu kusursuz bir şekilde işlemiş bulunmaktadır. Kitap, **Yurt-Yayın** sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından Aralık 1991 tarihinde yayınlanmıştır.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı şekilde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 SK.nun 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargılamalarının yapılarak;

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/1, TCK.nun 31, 40. maddeleri gereğince **TECZİYESİNE**.

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/2. maddesi gereğince **TECZİYESİNE**.

Hakkında toplatma kararı bulunan suç unsuru taşıyan kitapların TCK.nun 36'ncı maddesi gereğince **MÜSADERESİNE** karar verilmesi kamu adına iddia ve talep olunur. 20.04.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

19201

(İmza)

II. GÖREVSİZLİK KARARI (I)

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü ve Zehide oğlu, 1939 D.lu, Çorum-İskilip-Hacıpıri mahallesi nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur. Serbest yazarlık yapar.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet ve Hesna olma, 1957 D.lu, Kayseri İli Sarnoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat 100. Yıl Omorfo Mah. 210/3 adresinde oturur, Yurt Kitap-Yaymevi sahibi.

SUÇ : a) 5816 sayılı Atatürk Aleyhinde İşlenen Suçlar Hakkında Kanun'a muhalefet

b) Türklüğü ve Cumhuriyeti tahkir.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan ve sanık **ÜNSAL ÖZ-TÜRK** tarafından yayınlanan Aralık 1991 Ankara baskılı "**UNESCOYA MEKTUP**" isimli kitapta "**Atatürk**'ün yerinin **Dehaklar**'ın, **Korkunç İvanlar**'ın, **Hitler**'in, **Mussolini**'nin yanı olduğu, **Atatürk**'ü bu sıradan alıp, çağdaş devlet adamları arasında gösterme suçuna Unesco'nun da katıldığı (katılarak) Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske olduğu, **Atatürk**'ün İngiliz ve Fransızlarla işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığı, Kürdistan'da baskı ve zulüm politikası uygulayan **Atatürk**'ün aslında demokratik ve anti-emperyalist olmadığı, Türk Devleti'nin ırkçı ve sömürgeci olduğu, Türklerin dünyadaki ırkçı ve şoven politikalarının en gericisini, en katliamcısını Kürdistan'da uyguladıkları" yazılarak, **Atatürk**'ün hatirasına hakaret edilmiş ve Türklük ve Cumhuriyet tahkır edilmiştir.

Ancak müsned suçlar 2845 Sayılı Kanunun 9'uncu maddesi gereğince Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görevine girmediklerinden, Başsavcılığımızın **GÖREVSİZLİĞİNE** ve hazırlık evrakının bu suçlar yönünden tefrik edilerek, görevli ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'na gönderilmesine karar verildi. 20.04.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

19201

(İmza)

III. UNESCO'NUN "ATATÜRK YILI" ELEŞTİRİSİ(*)

Sayın Yargıçlar,

"UNESCOYA MEKTUP" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" aleyhine propaganda yapmak iddiasıyla yargılanıyorum.

İddianameyle ilgili bazı düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

"Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" bir slogandır. Somut gerçekleri ifade etmemektedir. Aksine, somut gerçekleri çarpıtmaktadır. "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" resmi ideolojinin en önemli kabullerinden biridir. Somut gerçekliği inkâr ettiği ve yok saydığı için bilimsel değildir. Kürtler ve Kürdistan somut bir gerçekliktir. Resmi ideolojiye bu sözcüklerin konuşulmasını ve yazılmasını yasaklamıştır. Yasakların sürdürülmesi cezai yaptırım ile teminat altına alınmıştır. Biz bu yasakların meşru olmadığını söylüyoruz. Somut gerçeklerin konuşulmasını ve yazılmasını yasaklayan hiçbir hukuksal düzenlemenin meşruiyeti yoktur. Bu yasaklar ister 5 general tarafından konulsun isterse 450 milletvekili tarafından konulsun hiçbir meşruiyeti yoktur.

İddianamede şu düşüncelerin suç olduğu vurgulanmaktadır.

"Kürdistan üzerinde emperyalist bölüşüm mücadelesi 1915-1925 yılları arasında cereyan etmişti. Kuşkusuz 19'ncü yüzyıla hatta daha önceki asırlara inen kökleri de vardır. Fakat özellikle bu yıllar, özellikle de 1919-1923 yıllarının incelenmesi gerekir. İngiltere, Fransa gibi Batılı emperyalistlerin bu konudaki işbirlikçileri Kemalistlerdir. Bilindiği gibi 1'inci Dünya Savaşı'ndan önce Irak, Suriye, Arabistan, Yemen, Lübnan, Filistin, Mısır, Libya, Tunus, Cezayir gibi Arap toprakları Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde idi. Arnavutluk, Bulgaristan, Yunanistan, Bosna, Hersek, Eflak, Boğdan gibi Balkan toprakları yine Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde kalıyordu. 1'inci Dünya Savaşı'ndan sonra Kemalistler bu topraklar üzerinde hiçbir hak iddia etmediler. Bu topraklar Atalarımızın malıdır. Bu topraklar üzerinde Atalarımız at koşturdu, bu topraklar Atalarımızın kanları ile sulandı vs. demediler. Asırlarca birlikte kardeşlik içinde yaşadığımız bu halklar din kardeşlerimiz edebiyatı

(*) Bu yazı, **UNESCO'ya Mektup (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 29 Haziran 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/45)

yapmadılar. Arap toprakları üzerinde İngiltere, Fransa gibi Batılı emperyalistlerle kolayca anlaştılar. Balkanlarda ise Osmanlı İmparatorluğu'na karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi zaten zafere ulaşmıştı.

... 1'inci Dünya Savaşı'ndan önce Kürdistan topraklarının büyük bir kısmı, Ermenistan topraklarının yine büyük bir kısmı Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde idi. Fakat Kemalistler Balkan Yarımadası'nda ve Arap topraklarının üzerinde hiçbir hak iddia etmemelerine rağmen Kürdistan ve Ermenistan toprakları konusunda direniyorlardı. 'Buralar Atalarımızın topraklarıdır. Atalarımız bu topraklar üzerinde at koşturdular, bu topraklar Atalarımızın kanları ile sulanmıştır, bize Atalarımızdan miras kalmıştır' diyorlardı. ... Kemalistler İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile mücadele görüntüsü altında, Kürdistan'dan önemli bir pay almanın mücadelesine başladılar. Kürt ulusundan gelen ulusal ve demokratik isteklere karşı çıktılar, bunları görmezden geldiler, bu istemleri boğmak için işbirliği yaptılar." (İddianame, s. 2-3)

Bu düşünceler iddianamede suç delili olarak gösterilmektedir. Biz bu düşüncelerin, benzer düşüncelerin suç oluşturduğu kanısında değiliz. Esasen hiçbir düşünce, düşüncenin açıklanması suç oluşturmaz. Düşünceler, yazı, kitap vs. elbette eleştirilebilir. Fakat suçlanamazlar. Herhangi bir yazı veya kitap hakkında düşüncesi olanların, eleştirisi olanların bunları açıklamaları yerinde bir davranıştır. Fakat, bir düşünceyi, yazıyı, kitabı yasaklamak, suçlamak, o düşünceyi cezaî yaptırımlarla baskı altında tutmak ancak bir acizlik göstergesi olabilir ve herhangi bir kişinin herhangi bir savcıyla aynı şeyi düşünmediği farklı bir düşünceye sahip olduğu için yargılanması adalet duygusunu zedeleyen başlıca süreçlerden birisidir.

"Böylesine bir bölüşüm politikası gereğince 1922'lerden sonra Kürdistan'ın Güney kısımları İngilizlerin, Güneybatı kesimleri Fransızların denetimi altına girmiştir. Kuzey kesimlerini Kemalistler denetimleri altına almışlardır. (İddianame, s. 3)

Bu düşünce de savcı tarafından suç olarak değerlendirilmektedir. Böylesine açık bir gerçeğin, tarihsel bir gerçeğin ifade edilmesi neden suç oluyor acaba? Resmi ideoloji gerçeklerin ifade edilmesinden korkmaktadır. Bu korku, bu endişe, aslında çok yoğun ve kapsamlı olan, dünyada bir eşi daha bulunmayan hak gaspı ile ilgilidir. Kürt ve Kürdistan gerçekliğinin inkârının, Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarının gasp edilmesinin dünyada bir eşi daha yoktur.

"Batılı emperyalist güçler ile Türkiye arasında 1923'de Lozan Antlaşması'nı imzalamıştır. Bu antlaşmanın en önemli özelliği, emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde fiilen

gerçekleştirilen Böl-Yönet politikası bu antlaşma ile hukukileştirilmiştir. Uluslararası garanti altına alınmıştır." (İddianame, s. 3)

"Sosyolojik ve siyasi bir sorun olan Kürt ulus olgusunun, ideolojik yollarla çözülmesini ilk defa 1924 Anayasasında görüyoruz. Bu ideolojik çözüm kuşkusuz askeri yollarla desteklenmektedir. 1924 Anayasası'na göre Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan herkes Türktür. Ve Türklüğünden mutludur. Ve yine bu hüküm gereği 'Türkiye Devleti Ülkesi ve Milleti ile Bölünmez Bir Bütündür.' Böylece sosyolojik ve siyasi bir sorun anayasa hükümleri ile çözülmemeye çalışılıyor. Fiili durumun yani maddi hayatın bu hükümler doğrultusunda değiştirilmesi amaçlanıyor. Bu amaca ulaşmak için yoğun gayretler başlıyor. Anayasa gereğince herkes Türk olduğuna göre, Kürtlerin de Türk olması gerekiyor." (İddianame, s. 4)

"Denilmektedir ki, '... Gerçi Atatürk milliyetçidir, fakat Atatürk'ün Milliyetçilik ilkesi ırkçı bir anlam taşımaz, O Türk yurdunda yaşayan, kendisini Türk kabul eden herkesi Türk kabul ediyor, bu inancını da '**Ne Mutlu Türküm Diyene**' sözleriyle belirtir. Görüldüğü gibi Kemalizm Türk yurdunda yaşayan ve kendini Türk kabul eden herkesi Türk sayar" deniyor. **Önce Kürdistan'ın Kuzey kesimleri, Türk boyunduruğu altına alınıyor, yoğun bir sömürge politikası ve ırkçı bir politika uygulanıyor ve sorun ideolojik olarak çözülüyor, Kürt topraklarına Türk Yurdu deniyor.** Sonra da Türkiye'de yaşayan herkes Türktür. Kendisini Türk kabul eden herkes Türktür, deniyor. Sormak gerekir; Anayasa hükümleri ile, mahkeme kararları ile, yargı içtihatları ile sosyolojik gerçekler yok edilebilir mi?" (İddianame, s. 4, altını savcı çizmiştir.)

"İrkçi ve sömürgeci Türk Devleti, Kürdistan ile ilgili süreci yakından bildiği için Kürt ulusuna baskı ve zulümlerini rahat bir şekilde sürdürmektedir." (İddianame, s. 4)

"Türk üniversitesi, Türk basını, eğitim, öğretim kurumları, yargı organları vs. 1920 Sevr Antlaşmasına lanetler okumaktadır. Bu antlaşmayı Batı emperyalizminin Türk yurdunu parçalama planı olarak yorumlamaktadır. 1923'deki Lozan Antlaşması'nı ise zafer olarak yorumlamaktadır. Lozan'da ise Kürt ulusuna Böl-Yönet politikası uygulanmaktadır. Kürt yurdu, yani Kürdistan parçalanmıştır. Hem de Kürt ve Kürdistan adları dillerden ve tarihlerden silinmek üzere. **Lozan tam anlamıyla emperyalist bölüşüm antlaşmasıdır. Fakat Kürt ulus olgusunu görmeyen inkâr eden Türk düşüncesi, Kürdistan üzerindeki böylesine bir bölüşümü 'Demokratik', 'ulusal kurtuluşçuluk' diye alkışlamaktadır, övmektedir.** Halbuki olgular, yaşanan hayat açıkça şunu göstermektedir: 1920 Sevr Antlaşması imzalandığı gün yürürlükten kalkmış bir antlaşmadır. Uygulama kabiliyeti yoktur. Ciddi

olarak uygulamak isteyen bir güç de yoktur, bütün bunların ötesinde Sevr Anadolu'nun ortasında Türk Yurdu da bırakmaktadır." (İddianame, s. 5, altını savcı çizmiştir.)

"Türkler, Dünya'daki ırkçı ve sömürgeci politikaların en gericisini, en katliamcısını uygulamaktadırlar. Kürtler ise insan hakları için, demokrasi için ve özgürlükler için mücadele etmektedirler. Köleliğe karşı çıkmaktadırlar. Esir olmayı reddetmektedirler. Buna rağmen Türklerin Kürtleri 'milliyetçilik ve şovenizm yapıyorlar' diye suçlamaları yine ibret vericidir. Halbuki bu Kürt ulusunun varlık meselesidir." (İddianame, s. 5)

Savcı, iddianamesinin son kısmında da şu görüşleri ileri sürmektedir:

"Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**, Türklerin Kürt ve Ermeni topraklarını gasp ettiklerini, Kürtleri boyunduruk altına alarak yoğun bir ırkçı ve sömürgeci politika uyguladıklarını, Kürt topraklarına Türk Yurdu dediklerini, Lozan'ın emperyalist bir bölüşüm anlaşması olduğunu, Kürt ulusuna böl-yönet politikası uyguladığını, Atatürk'ün İngiliz ve Fransızlarla işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığını, Demokrat ve Anti-emperyalist olarak tanıtılmasına rağmen Kürdistan'ı ve Kürt ulusunu inkâr ettiğini, Kürdistan'da baskı, zulüm ve asimilasyon politikası uygulandığını iddia etmektedir.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** hiçbir tarihçinin eserinde rastlanmayan iddiaları ile tarihi gerçekleri ters-yüz etmiştir. Türkiye Devletinin bölünüp parçalanmasını temin için yoğun bir çaba sarf etmiştir. (Sarf etmektedir.) Lozan'a karşı çıkıp, Sevr'i savunmaktadır. Sevr Antlaşmasını hortlatmaya çalışmakta olan sanık asıl kendisi Batılı emperyalistlerin bile-
rek ve bilmeyerek yanında yer almaktadır. Bir devletin milli birliğini ve bütünlüğünü yok etmek için propaganda yapmak suçu ancak bu kadar pervasız işlenebilir. **BEŞİKÇİ** bu suçu kusursuz bir şekilde işlemiş bulunmaktadır. Kitap, *Yurt-Yayın* sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından Aralık 1991 tarihinde yayınlanmıştır." (İddianame, s. 5-6)

Savcı, iddianamesinde, bizim gerçekleri ters-yüz ettiğimizi ileri sürmektedir. Gerçekleri ters-yüz eden ise, resmi ideolojinin bizzat kendisidir. Kürtlerin ulusal varlığı inkâr edilmektedir. Kürt ve Kürdistan adları yasaklanmıştır. Kürtlerin, Türk ulusunun bir parçası olduğu iddia edilmektedir. Gerçekleri ters-yüz etmenin bundan daha tyl bir örneği olabilir mi?

Savcı, iddianamesinde, bizim Lozan'a karşı çıkıp Sevr'i savduğumuzu iddia etmektedir. Bu, ancak, savcının, suçlamaya çalıştığı kitabı dikkatli bir şekilde incelemediğini gösterir. Sevr veya Lozan:

Kürtler için, ikisinden birini kabul etmek diye bir sorun yoktur. Her ikisi de sömürgeci ve emperyalist bir antlaşmadır, her ikisi de sömürgecilerin ve emperyalistlerin hizmetindedir. Sevr'de Kürdistan'dan söz edildiğinin söylenmesi, Sevr'in savunulduğu, ehven-i şer görüldüğü biçiminde yorumlanamaz. Savcı Sevr Antlaşması'nın bu niteliğinden söz etmenin "bilerek veya bilmeyerek Batılı emperyalistlerin yanında yer almak" anlamına geldiğini söylemektedir. Halbuki bu, tarihsel olayla ilgili bilimsel bir analizdir. Esas emperyalist düşünce ve emperyalist politika ise Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılmasıdır. Bunu gerçekleştirebilmek için İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yapmaktır. Bunlar tarihsel gerçeklerdir. Bölünen, parçalanan ve paylaşılan Kürt ulusudur, Kürdistan'dır. Türklerin ve Türkiye'nin bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması söz konusu değildir. Biz, Kürtlerin ve Kürdistan'ın özgürlüğünü savunuyoruz.

Kemalist ideolojinin, resmi ideolojinin iki yüzlü düşüncesi, iki yüzlü tavır ve davranışı kesinlikle ortaya çıkmıştır. Savcıların hazırladığı iddianameler, bu iddianamelere uygun olarak mahkemelerin verdikleri kararlar bu gerçekleri değiştiremezler.

Sayın Yargıçlar,

Bugün Kürdistan zulümle, işkenceyle yönetilmektedir. Devlet, Kürdistan'ı, Kürt insanlarını öldürerek yönetmektedir. Bu, kuşkusuz cinayettir. Devletin gizli güçleri, kontrgerilla, her gün ikişer üçer Kürt insanlarını öldürmektedir. Kürdistan, ancak cinayet işlenerek yönetilebilmektedir. Kürt gazetecileri, Kürt aydınları cinayetlerin başlıca hedeflerindendir.

Biz, düşüncemizden dolayı yargılanıyoruz. Fakat Kürt insanlarını birer ikişer yok eden bu cinayetler hakkında en ufak bir soruşturma açılmamaktadır. Savcılar bu tür cinayetleri kovuşturamamaktadır. 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na ruh veren zihniyet böyle bir soruşturmanın açılmasına imkân vermemektedir. Bu, elbette, adalet duygusunun gelişip kökleşmesiyle yakından ilgili bir durumdur. Adalet duygusu zedelenmiştir. Bu bakımdan biz Türk adaletine güvenmiyoruz. Bu davada beraat etsem de, mahkûm olsam da Türk adaletine güvenmiyorum. Fakat mahkemelerin hakkımızda vereceği kararlar hakkında da sessiz kalmayacağımız bilinmelidir.

Son zamanlarda yüksek mahkemelerin başkanları Kürtçe'yle, Kürtçe TV ile ilgili görüşler açıklamaktadırlar. Anayasa Mahkemesi Başkanı, Yargıtay Başkanı, Danıştay Başkanı anayasanın Kürtçe'ye geçit vermediğini, Kürtçe TV'ye karşı olduklarını vurgulamaktadırlar. Bu açıklamalar görevleri ile ilgili açıklamalar da değildir. Halbuki

yüksek yargıçlar işkence olayları karşısında, Kürdistan'da yapılan kitle imhaları karşısında sus-pus durmaktadırlar. Kendilerine yapılan tutuklu ve hükümlü yakınlarının başvurularını "bu bizim görevimiz değildir, sorunlarınızı polislere anlatın, askerlere anlatın" diye geri çevirmektedirler. İşkenceye uğramış, mağdur olmuş, cinayete uğramış kişilerin sorunlarını sorun kabul etmemektedirler fakat Kürtçe konusunda, Kürtçe TV konusunda arka arkaya açıklamalar yapmaktadırlar. Kürtçeye ve Kürtçe TV'ye karşı olduklarını vurgulamaktadırlar. Böyle bir zihniyetin dağıtacağı adalete güven duymuyorum.

Burada, şu konunun açıklığa kavuşturulması da önemlidir: Adalet Bakanı **Seyfi Oktay**, Basın Yasası'yla ilgili yeni düzenlemeden söz etmektedir "Basın özgürdür sansür edilemez" demektedir. (**Cumhuriyet**, 17 Mayıs 1992) Demek ki, Basın Yasası'yla ilgili düzenlemeler Adalet Bakanı tarafından yapılabilmektedir. Halbuki, bizim kitaplarımızın toplatılmasıyla ve dava açılmasıyla ilgili konularda Adalet Bakanı, "... ilgili yasa, terörle mücadele... Bu bizim dışımızda. Yasayla ilgili bakanlıklar İçişleri ve Milli Savunma'dır" demektedir. (**Cumhuriyet**, 28 Mayıs 1992)

Demek ki Türkiye'de herhangi birisi düşüncesini açıkladığı zaman bu açıklama Basın Yasası çerçevesinde değerlendirilecek. Fakat Kürtler görüşlerini açıkladıkları zaman "terörist" olacaklar. Kürtlerle ilgili görüşlerini açıklayan Türkler de bu kapsamda ele alınacak. Bu, hukuk mevzuatının Kürtlere ve Türklere farklı farklı uygulandığını göstermektedir. Anayasa Mahkemesi'nin TCK 125. maddesiyle ilgili kararı da bu görüşü doğrulamaktadır. Böyle bir adalet anlayışına güven duymamız mümkün değildir.

Öte yandan bütün bu süreçlerden çok önemli bir sonuç çıkmaktadır. Kürtlerin düşüncelerini açıklamaları suç kapsamına, terör suçu kapsamına alınmıştır. Bu da, Kürtlere kendi duygu ve düşüncelerini açıklamaları, özlemlerini dile getirmeleri konusunda silaha sarılmaktan başka hiçbir yol bırakmamıştır. Silahlı mücadele dışındaki bütün yollar tıkanmıştır. Barışçıl deneni kanalların tıkanacağı bir yerde, bu kanalları tıkamak için özel politikaların uygulandığı bir yerde silahlı mücadelenin gündeme gelmesi kaçınılmazdır. Zira hiçbir halk kölece yaşam koşullarına boyun eğmeye zorlanamaz. Hiçbir halk sömürgeci ve ırkçı uygulamalara "evet" diyemez... Kimliğine sahip çıkmak her halkın hem hakkıdır, hem de ödevidir.

Sayın Yargıçlar

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bundan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

IV. İDDİANAME (5)

(UNESCO'ya Mektup Kitabına İlişkin,
Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın İddianamesi)

T.C.
ANKARA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın Bürosu

Basın Hz. 1992/385
Basın Es. 1992/164
İddianame 1992/8

İDDİANAME
ANKARA () AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K. H.

SANIKLAR : **1- İsmail BEŞİKÇİ, Hüsnü oğlu, Zahide'den olma,**
1939 d.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpıri Mah. nüf.
kay., Ankara Etlik A. Eğlence Mercimek Sok. No: 19/
16'da oturur.
2- Ünsal ÖZTÜRK, Mehmet oğlu, Hesna'dan olma,
1957 d.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü
nüf. kay. olup, Ankara Balgat 100. Yıl Omorfo Mah.
210/3'de oturur.

SUÇ : Türklüğü, Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiye-
tini Neşren Tahkir ve Tezyif Etmek ve Atatürk'ün ha-
tirasına neşir yolu ile hakaret etmek.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

"UNESCO'YA MEKTUP" isimli kitap idare yeri Kızılay Onur iş-
hanı Kat: 7, No: 176 Ankara olan **"Yurt Kitap-Yayın"** isimli yayınevi
tarafından Aralık 1991 ayı içinde basımı yapıлып satışa sunulmuştur.

Kitabın Yazarı sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'dir.

Kitabın Yayımcısı ise sanık **Ünsal ÖZTÜRK** olup, yayımcının ya-
zısı da kitapta yer almaktadır.

Sanıklar hakkında "Türklüğü, Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi
Şahsiyetini Neşren Tahkir ve Tezyif Etmek" suçundan dolayı koğuş-

turma yapılması için TCK'nun 160. Maddesi uyarınca Adalet Bakanlığı'ndan izin alınmıştır.

"UNESCO'YA MEKTUP" isimli kitabın:

9. Sahifesinde "Türk Devleti İsmail Beşikçi'den korkuyor."

10. Sahifesinde "Türk Devleti'nin resmi ideolojisinin ırkçı ve sömürgeci hareketlerini olgularla ve belgelerle ortaya koyuyor."

11. Sahifesinde "Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske oldu."

13. Sahifesinde "Yalana dayalı resmi ideolojinin, yani Türk Devlet ideolojisinin kabulleridir."

19. Sahifesinde "Kürdistan'ın herhangi bir yerinde yeşeren ulusal ve demokratik hareketler bu emperyalist ve sömürgeci güçlerin işbirliği ile boğulmuştur."

25. Sahifesinde "... Biz daha ziyade, Devletin, antikürt niteliği üzerinde duruyoruz."

27. Sahifesinde "İrkçı ve sömürgeci Türk Devleti."

29. Sahifesinde "Kürt ulusunu, ırkçı ve sömürgeci baskı altında tutan Türk Devleti."

32. Sahifesinde "Bir yandan Kürtleri köleleştirmek, zincire vurmak, öte yandan ezilen uluslardan yana tavır koymak."

38. Sahifesinde "Mahkemeler, Yargıtay, Danıştay, Anayasa Mahkemesi vs. bu halleriyle 'Adli bir kurul' olmaktan çıkmaktadır. Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde Türk sömürgeciliğini uygulayan, icra organlarından biri haline gelmektedir. Hükümet, jandarma, polis, karakol, kamu görevlileri gibi."

39. Sahifesinde "Bağımsız yargı diye gösterilen mahkemeler, ırkçı ve sömürgeci ideolojinin en önemli savunucuları olmuştur."

46. Sahifesinde "Türkler, uyguladıkları ırkçı ve sömürgeci politikalarla."

48. Sahifesinde "Türkler, dünyadaki ırkçı ve sömürgeci politikaların en gericisini, en katliamcısını uygulamaktadırlar."

55. Sahifesinde "Dünyada uygulanan kültür emperyalizmi biçimlerinin en gericisidir. En katliamcısıdır."

75. Sahifesinde "Kaldı ki, Kürdistan'da uygulanan ırkçı ve sömürgeci politika, faşist hareketin gelişmesi için önemli bir etkidir. Devlet terörü ile faşist terör birleşebilmektedir. Devlet, faşist hareketin gelişmesine göz yumabilmektedir."

Sözlerine yer verilmek suretiyle sanıklar "Türklüğü, Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini Neşren Tahkir ve Tezyif Etmek" suçunu işlemişlerdir.

Ayrıca "**UNESCOYA MEKTUP**" isimli kitabın:

11. Sahifesinde "Ermeni ulusunu tarih dışı bırakan, Rumları ebedi bir vatansızlığa mahkûm eden ve Kürdistan'ın parçalanmasına doğrudan katılan **Atatürk** bütün bu insanlık suçlarından arındırılarak... Adı, **Dehak**'ın, **Korkunç İvan**'ın, **Hitler**'in, **Mussolini**'nin hizasına yazılan **Atatürk**'ü, bu sıradan alarak çağdaş devlet adamlarının yanında gösterme suçuna UNESCO da katılarak", "... Beyinlerindeki kanseri biraz daha büyüttüler, biraz daha Atatürkçü oldular."

20. Sahifesinde "Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulayabilmek için Batı emperyalizmi ile her türlü işbirliğine giren **Atatürk**",

21. Sahifesinde "Kürt ulusunun ulusal varlığını yok etmek için emperyalizm ile her türlü işbirliğine giren **Mustafa KEMAL**..."

44. Sahifesinde "**Atatürk**... Kürt toplumuna karşı sürdürülen ırkçı ve sömürgeciliğe karşı mücadelelerin başlatıcısıdır."

61. Sahifesinde "Kemalizm, yalana dayalı bir ideolojidir."

sözlerine yer verilmek suretiyle **Atatürk**'ün hatırasına neşren hakaret etmek suçunu işlemişlerdir.

Sanıkların müsnet suçlardan dolayı yargılanmalarının yapılarak eylemlerine uyan TCK'nun 159/1, 31, 33, 5816 Sayılı **Atatürk** aleyhine işlenen suçlar hakkındaki Kanunun 1/1 ve 2/1. Maddeleri uyarınca ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verilmesi iddia ve talep olunur. 23.9.1992

M. Nihat OĞAN

18910

Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

NOT : Adı geçen kitabın toplatılmasına Ankara DGM Hakimliğince karar verilmiş olup, kitaptan bir adet soruşturma evrakı içindedir.

V. BİLİRKİŞİ RAPORU (1)

(UNESCO'ya Mektup Kitabına İlişkin,

2. Ağır Ceza Mahkemesi Tarafından Hazırlatılan Rapor)

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesine Sunulur

Mahkemesi : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi
Sanıklar : 1- **İsmail Beşikçi** 2- **Ünsal Öztürk**
Dosya Esas No : 1992/168
Suç : Türklüğü, Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini Neşren Tahkır ve Tezyif etmek ve **Atatürk**'ün hatırasına neşir yolu ile hakaret etmek

Bilirkişilerden

Tespiti İstenen

Husus : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Esas 1992/168 sayılı dosyasının 28.9.1992 tarihli tensip kararının 3 numaralı bendinde:

"Sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan ve diğer sanık tarafından yayınlanan **UNESCO'ya Mektup** adlı kitap üzerinde bilirkişilerce inceleme yapılarak T.C.K.'nun 158 ve 159. maddeleri yönünden değerlendirilmenin yapılması" istenmektedir.

Ankara C. Başsavcılığının 23.9.1992 gün 1992/8 sayılı iddianamelerinde Sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan, diğer sanık **Ünsal Öztürk** tarafından Aralık 1991 tarihinde **Yurt Kitap-Yayın** tarafından basılan "**Unesco'ya Mektup**" isimli kitapta, kitabın 9. sayfasında Türk Devleti **İsmail Beşikçi**'den korkuyor, diğer sayfalarında Türk Devleti'nin resmi ideolojisinin ırkçı ve sömürgeci hareketlerini olgularla ve belgelerle ortaya koyuyor. Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske oldu, yalana dayalı resmi ideolojinin yani Türk Devlet ideolojisinin kabulleridir, Kürdistan'ın herhangi bir yerinde yeşeren ulusal ve demokratik hareketler bu emperyalist ve sömürgeci güçlerin işbirliği ile boğulmuştur. Biz daha ziyade devletin anti-kürt niteliği üzerinde duruyoruz yani ırkçı ve sömürgeciliği üzerinde duruyoruz, ırkçı ve sömürgeci Türk Devleti, Kürt ulusunu ırkçı ve sömürgeci baskı altında tutan Türk Devleti, bir yandan Kürtleri köleleştirmek zincire vurmak, öte yandan ezilen uluslardan yana tavır koymak, mahkemeler, Yargıtay, Danıştay, Anayasa Mahkemesi adli bir kurul olmaktan çıkmaktadır, Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde Türk sömürgeciliğini uygulayan icra organlarından biri haline gel-

mektedir. Hükümet, jandarma, polis, karakol kamu görevlileri gibi, İddianame diğer sayfalardaki gibi sözlerle devam edip TCK.nun 159/1-5816 sayılı **Atatürk** aleyhine işlenen suçlar hakkındaki kanunun 1/1, 2/1 maddeleri gereğince cezalandırılmalarının istendiği görülmüştür.

Ankara C. Başsavcılığının 15.5.1992 tarihli fezlekeleri, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 1.133.173.1992 yazıları ile ve Bakanın 7.9.1992 tarihli olur muvafakatı ile TCK.nun 160. maddesi gereğince takibat yapılmasına izin verilmesi üzerine davanın açıldığı.

Kitap hakkında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığınca 3713 sayılı kanunun 8/1 maddesi gereğince devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapmak suçundan dava açıldığı ve ayrıca suça konu olan **Unesco'ya Mektup** isimli kitapta Türklüğü ve Cumhuriyeti tahkir, 5816 sayılı kanuna muhalefet suçlarından takibat yapılmak üzere verilen görevsizlik kararı neticesi davanın açılmış olduğu da tespit edilmiştir.

Sanık **İsmail Beşikçi**'nin 13.2.1992 tarihinde alınan ifadesinde bu kitapta kimseye hakaret kastının olmadığını, **Ünsal Öztürk** de kitapta suç unsurunun olmadığını beyan ettikleri görülmüştür.

Suçla konu olan sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılıp Aralık 1991 tarihinde **Yurt Kitap-Yayın** tarafından sanık **Ünsal Öztürk** tarafından basımı yapılan **Unesco'ya Mektup** isimli 77 sayfadan ibaret kitabın tetkikinde, baş tarafta yayıncının notu, **İsmail Beşikçi**'ye Saygı isimli yazı, bu yazıda "Türk Devleti bilimden ürüyor, bilimsel düşünceden, doğruların tartışılmasından korkuyor, Türk Devleti **İsmail Beşikçi**'den korkuyor" sözlerinde Türk Devletini küçük düşürmek, onunla alay etmek sözlerinin açıkça mevcut olduğu, ayrıca yazıda Türk Devleti'nin gazabı sıkıyönetiminin zindanları **Beşikçi**'nin aydınlığını boğmaya yetmedi sözlerinde ve yine "Türk Devletinin resmi ideolojisinin ırkçı ve sömürgeci karakterini belgelerle ortaya koyuyor" sözlerinde de Türk Devleti ırkçı ve sömürgeci olarak vasıflandırılmak sureti ile küçük düşürüldüğü, 11. sayfada Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarının maske olduğu sözlerinde de Devletin ideolojisinin fikriyatının yalana dayandığı ifade edilmektedir. Aynı ifadeler 13. sayfada da tekrarlanmaktadır. Diğer sayfalarda **Atatürk**'e ve onun hatırasına dil uzatıldığı görülmekte ise de mahkemece bilirkişiler olarak bu hususta görev verilmediğinden sadece işaret edilmek istenmiştir.

Yazar kitabın 25. sayfasında Devletin ırkçı ve sömürgeci olduğu üzerinde durmakta, 27. sayfasında da Kuzey Kürdistan'da Kemalist yönetimin ırkçı ve sömürgeci baskılarının arttığı, kitle katliamları ile

iç sürgünler yolu ile yok etmek asimilasyon yolu ile de yok etme yöntemlerinin sürdürüldüğü yazılmakta ırkçı ve sömürgeci Türk Devleti sözü, diğer sayfalarda da tekrarlanmaktadır. 32. Sayfada Kürtlerin Türklerle eşit muamele görmeleri Türkleşme koşuluna bağlandığı sözleriyle de adeta Türklük küçük düşürülmekte, onunla istihvaf edilmektedir. Yine Devletin ırkçı ve sömürgeci bir politika güttüğü üzerinde de durulmaktadır.

Kitabın 38. sayfasında, Adli kurul kararlarıyla Kürt ulus haklarının gasp edilmesi gayreti içinde olduğunu mahkemeler, Yargıtay, Danıştay ve Anayasa Mahkemesi'nin adli bir kurul olmaktan çıktıklarını Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde Türk sömürgeciliğini uygulayan icra organlarından biri haline geldiklerini yazmak suretiyle, adliyenin manevi şahsiyetini bu sözlerle küçük düşürmekte ve onunla alay etmektedir ve yazar hükümet, jandarma, polis, karakol kamu görevleri demek suretiyle de devletin emniyet muhafaza kuvvetlerini ve hükümetin manevi şahsiyetini de bu suretle tahkir ve tezyif etmektedir. Ayrıca kitabın 39. sayfasında bağımsız yargı diye gösterilen mahkemelerin ırkçı ve sömürgeci ideolojinin savunucuları olmuştur diyerek bağımsız yargı organlarını bu suretle zan altında bırakmakta onu küçük düşürmektedir. Kitabın diğer 46-48-55-75. sayfalarında da aynı mahiyette sözlerle küçük düşürücü eylemine devam etmektedir.

Yukarıda kitaptan aldığımız muhtelif pasajlarla, Türklüğün, Cumhuriyetin, yargı organlarının, hükümetin, devletin emniyet ve muhafaza kuvvetlerinin devamlı olarak küçük düşürücü ibarelerle ve sarf edilen, yazılan sözlerle tahkir edildiği, alaya alındığını tespit etmiş bulunmaktayız.

SONUÇ : Sanıklardan **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan ve diğer sanık **Ünsal Öztürk** tarafından Aralık 1991 tarihinde Ankara'da **Yurt Kitap-Yayın** tarafından basılıp yayınlanmış bulunan **"Unesco'ya Mektup"** isimli kitapta yukarıda raporumuzun muhtelif sayfalarında arz ettiğimiz gibi ve ayrı ayrı pasajlarını verdiğimiz sözlerde Türklüğü-Cumhuriyeti-Hükümetin ve Adliyenin manevi şahsiyetini-Devletin emniyet ve muhafaza kuvvetlerinin tahkir ve tezyif edildiği TCK.nun 159/1 maddesindeki suç unsurlarının oluştuğu kanısındayız. Muhterem mahkemenin takdirlerine arz olunur. 6.10.1992

BİLİRKİŞİ

Kazım Arslan

(İmza)

BİLİRKİŞİ

İlhan Horoz

(İmza)

BİLİRKİŞİ

Ahmet Polat

(İmza)

VI. BİR KİTABA İKİ DAVA (1) (*)

Sayın Yargıçlar

“UNESCO'ya Mektup” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul Aralık 1991) kitabıyla ilgili olarak kamu davası açılmıştır. Bu davaya ilişkin bazı düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

1. 1981-1982 yıllarında, Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde İsviçre Yazarlar Sendikası'na gönderilen bir mektuptan dolayı bir dava görüldü. (Dosya No: 1981/586) **UNESCO'ya Mektup** kitabı bu dava dosyasından alınmış bir metindir. Duruşmada delil olarak okunmuş, dosyaya konmuştur...

2. Mahkemenizde, 1992/164 esas sayılı dosya ile başka bir kitap hakkında daha dava görülmektedir. **“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme”** isimli bir kitap, yine, Gölcük, Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde yapılan duruşmaya ilişkin bazı belgeleri içermektedir. İddianame, savunma, temyiz, tashih-i karar vs.

3. **“UNESCO'ya Mektup”** isimli kitaptan dolayı Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde de dava açılmıştır. Bu dava henüz sürmektedir. (Dosya No: 1991/128, Birleşen Dosya No: 1992/45)

Aynı kitap, aynı cümleler, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na göre (8/1), Ağır Ceza Mahkemesi'nde, TCK 159/1 gereğince yargılanmaktadır. Burada Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nda, son yapılan değişikliklerin uygulanmasıyla ilgili olarak çok derin bir çelişki söz konusu olmaktadır. Zira, biz, Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan duruşmalarda, soruşturmanın çeşitli safhalarında, CMUK'da yapılan bazı iyileştirmelerden yararlanıyoruz. Sorguda avukat bulundurulması, gözaltı süresinin kısaltılması vs. DGM'lerde yapılan soruşturmalarda ve yargılamalarda, bu olanaklardan yararlanamıyoruz. CMUK'da yer alan ve bazı iyileştirmelere ilişkin hükümlerin, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görev alanına giren suçlarda ve Olağanüstü Hal Bölgesi'nde uygulanmaması, aslında, en çok konuşulan, en çok şikayeti yapılan konunun sürüp gitmesi anlamına gelmektedir. Bu konu, kuşkusuz işkencedir.

(*) Bu yazı, **UNESCO'ya Mektup (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 31 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/164)

4. Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nda yapılan son değişikliklerle, aslında, işkencenin yasallaştırıldığı söylenebilir. Bu da, Türk hükümetlerinin demokrasi vaatlerinin ne kadar üstünkörü, içeriksiz ve temelden yoksun olduğunu göstermektedir. Gazeteler, Avrupa Konseyi İşkence ve Kötü Muameleyle Mücadele Komisyonu'nun, Türkiye'yle ilgili bir rapor hazırladığını yazmıştır. Raporda, Türkiye'de işkencenin yaygın olduğu belirtilmekte, işkence türleri anlatılmaktadır. Türk hükümeti işkencelerin önlenmesi konusunda uyarılmaktadır. Halbuki, Türkiye'nin, "İşkenceyi ve Her Türü Kötü Muameleyi Önleme"... sözleşmesini ilk olarak imzalayan bir devlet olduğu bilinmektedir. Demek ki, bu, sırf Batı Kamuoyunun, Batı'nın demokratik kurumlarını kandırmak, göz boyamak için yapılan bir eylem...

Bu sözleşmeyi ilk olarak imzaladığını vurgulayan Türkiye'nin, işkenceyi yaygın olarak yaptığı konusunda rapor yazılan ilk devlet olması, üzerinde soğukkanlı bir şekilde düşünülmesi gereken bir konudur. (*Hürriyet*, 22 Aralık 1992 "**Avrupa Konseyi: Türkiye'de Her Türü İşkence Var**" başlıklı haberi; *Özgür Gündem*, 24 Aralık 1992, "**Avrupa Konseyi İşkenceyi Önleme Komisyonu: Türkiye'de İşkence Yaygın**" başlıklı haberi)

Bu tür olayların anlatılmasının Türklüğü, Cumhuriyeti, devlet ve milleti, yargıçları, mahkemeleri tahkir, tezyif olarak algılanması yanlışır. Fakat, şu hususun vurgulanması önemlidir: Türklüğü ve Cumhuriyeti esas küçülten, uluslararası kurumların, Dünyaca saygınlığı olan kurumların, Türkiye Cumhuriyeti Devleti hakkında, işkence konusunda ciddi önlemler almamak, işkenceyi sürdürmede kararlı olmak anlamına gelir. Devletin ve hükümetin bu konudaki politikası bu işkenceyi değil, işkencenin anlatılmasını yasaklamak. Ulusun onurunu kıran bu olmalıdır.

5. İddianamede, Kürtlerden ve Kürdistan'dan söz edilerek Türklüğe ve cumhuriyete hakaret edildiği ileri sürülmektedir. Halbuki, Kürtler ve Kürdistan objektif bir gerçekliktir. Kürtler ve Kürdistan, insanların isteklerinin iradelerinin dışında objektif olarak vardırlar. Bu gerçekliklerin dile getirilmesi Türklüğü ve Cumhuriyeti tahkir ve tezyif olarak değerlendirilemez. Objektif gerçekleri dikkate almak, görmezden gelmemek bilim yönteminin vazgeçilmez koşuludur. Somut gerçek görmezden gelinerek bilimi geliştirmek mümkün değildir. Bu, ancak resmi ideolojinin yöntemi olabilir. Resmi ideoloji, bazı olguların yok sayılmasını, görülmemesini istiyor. Bu olguların konuşulmamasını istiyor, emrediyor. Aksine davrananları ceza ile tehdit ediyor. Bunun, Ortaçağ'a egemen olan skolastik düşünceden, skolastik tavır ve davranışlardan hiçbir farkının olmadığı açıktır.

6. “Resmî ideoloji ırkçı ve sömürgeci bir niteliğe sahiptir” sözüyle suç işlendiği iddia edilmektedir. Resmî ideoloji, ırkçılık, sömürgecilik gibi kavramlar bilimin kavramlarıdır. Biz, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin Kürt toplumuna karşı uyguladığı politikayı bilimin kavramlarıyla açıklayabiliyoruz. Bu anlatımların tahkir, tezyif olarak değerlendirilmesi yanlıştır.

7. Kürtlerin ve Kürdistan’ın varlığı veya yokluğu yargıçların, mahkemelerin karar verebilecekleri bir olgu değildir. Halbuki, bizim daha önceki çeşitli yerlerde ve değişik zamanlarda görülen davalarda, mahkemeler, hep bu yönde kararlar vermişlerdir. Mahkemeler, Kürt diye bilinen bir milletin olmadığını, Kürtçe diye bilinen bağımsız bir dilin olmadığını vurgulamışlardır, bu yönde kararlar vermişlerdir. Buysa, yalana dayalı resmî ideolojinin tekrarından başka bir şey değildir. Mahkemelerin “Kürt yoktur, herkes Türktür, Kürtçe diye bir dil yoktur...” biçimindeki kararları yalana dayalı bir ifadedir. Yalanlar, mahkemeler tarafından, yargıçlar tarafından dile getirildiği zaman gerçeğe dönüşmüyor, yine yalan olarak kalıyor. Bunları, yaşanan gerçeklerin ifadesi olarak değerlendirmek gerekir. Bu sözlerle mahkemelerin, yargıçların tahkir ve tezyif edildiği biçimindeki bir iddia bizim davalarımızda, her zaman yaşanan bir süreci görmezden gelmek anlamına gelmektedir. Fakat toplumsal gerçeklerin inkâr edilmesi, örneğin, demirin, ısrarla tahta olduğunun söylenmesi adalet kurumuyla bağdaşan bir davranış değildir. İşte, adalet duygusunu, mahkemelerin yargılama sürecini zedeleyen esas süreç budur.

8. Biz, Atatürk’ün düşüncesini ve eylemlerini bilimin, siyasetin ve diplomasının kavramlarıyla açıklayabiliyoruz, eleştirebiliyoruz. Hakaret, sübjektifliği içerir, bir acizliği içerir. Toplumsal ve siyasal süreçleri bilimin kavramlarıyla, siyasetin ve diplomasının kavramlarıyla eleştirebilenler bu yola başvurmazlar.

Birinci Dünya Savaşı’ndan sonra, Kürt ulusuna böl-yönet politikası uygulandığı, bu süreçte, Atatürk’ün İngiliz emperyalizmiyle ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yaptığı çok açık bir tarihsel gerçektir. Bu sürecin anlaşılmasını, eleştirilmesini hakaret olarak algılamak yanlıştır. Kemalist anlayışın Kürtlerin ulusal varlığını inkâr ettiği, Kürtlerin asimile edilmeleri için büyük bir çaba sarfettiği yine bilinen bir gerçektir. Bunların eleştirilmesini, anlatılmasını, hakaret olarak yorumlamak yanlıştır...

Bir insanın düşüncesinin ve eylemlerinin içeriğinin eleştirisini yasalarla yasaklamak yanlış bir tavidir. Bu, çağdışı, ilkel bir tavidir. O insanın düşüncelerine ve eylemlerinin içeriğine güç katmaz. Öte yandan, bir insanın, bir siyasal iradenin düşünceleriyle eylemle-

rinin içeriği arasında da fark, çelişki olabilir. Olaylara yaklaşımında çifte standardın varlığı söz konusu olabilir. Bunların belirtilmesini, eleştirisini hakaret olarak değerlendirmek yanlıştır...

Mustafa Kemal Atatürk'ün "Şark'ın ezilen ulusları"na, "Mazlum uluslar"a ilişkin özlem ve istekleriyle Kürt ulusuna karşı yürüttüğü eylemler arasında derin bir çelişki vardır. Bu çelişki görmezden gelinemez. Gözlerden ve dikkatlerden uzak tutulamaz. Kürt ulusuna karşı sürdürülen eylemleri, operasyonları, kısaca tam bir yok etme, köleleştirme olarak anlamak mümkündür. Halbuki, Mustafa Kemal Atatürk, "Şark'ın ezilen, köle ulusları" için "mazlum uluslar" için özgürlük ve bağımsızlık istiyor. Bu çelişkinin tarihsel ve toplumsal nedenleri elbette araştırılacaktır.

9. Dosya'da, "bilirkişi"ler Kazım Arslan, İlhan Horoz ve Ahmet Polat tarafından hazırlanan, 6.10.1992 tarihli, üç sayıfeli bir rapor var. Bu raporu kabul etmiyoruz. Esasen, "düşünce suçları" denen "suç"larda, "bilirkişilik" kurumunun kabul edilmesi olanaklı değildir. Örneğin bir arazi ihtilafında, arazinin, sınırları, mirasçıları vs. gibi konularda bilirkişiye gerek duyulabilir. Fakat, herhangi bir kitap hakkında "bilirkişi" ne söyleyecektir? "Bilirkişi"nin o konuya ilişkin kendi görüşleri, düşünceleri varsa onları kamuoyuna sunabilir, kendi düşüncelerini savunabilir. Fakat, başkaları tarafından yazılan, benimsemediği düşünceler, kitaplar ve yazılar için "bu kitapta suç vardır, bu yazıda suç unsurlarına rastlanmıştır" şeklinde hükümlere varmak hakkına sahip değildir.

"Bilirkişi" kurumuna karşıyız. Düşüncenin yargılanmasına karşıyız.

İddia makamı gibi düşünmek zorunda değiliz. Olaylar, olgusal ilişkileri iddia makamı gibi kavramak zorunda değiliz. İddia makamı, kendi düşüncelerini kamuoyuna çeşitli araçlarla duyurabilir. Fakat bu düşünceleri, olaylar karşısında nasıl tavır ve davranış göstermemiz gerektiğini, devletin zor gücünü kullanarak bize empoze etmek durumunda değildir.

Sayın Yargıçlar,

Bu aşamada söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

BİLİM-RESMİ İDEOLOJİ
DEVLET-DEMOKRASİ
VE
KÜRT SORUNU

I. İDDİANAME (6)

T.C.
ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/88
ESAS NO : 1992/39
İDDİANAME NO : 1992/32
KARAR NO : 1992/17

İDDİANAME
VE
GÖREVSİZLİK KARARI

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.
SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü oğlu, **Zahide**'den ol-
ma, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı
mah.si nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence
Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur.
Serbest yazarlık yapar.
SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü
aleyhinde propaganda yapmak.
SUÇ TARİHİ : Aralık 1991
SEVK MADDESİ: 3173 SK.nun 8/1
DELİLLER : **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve**
Kürt Sorunu" isimli kitap ve sanığın tevilli ikra-
rı.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu, **Hesna**'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo Mah. 100. Yıl 210/3 adresinde oturur.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

SEVK MADDESİ: 3713 SK.nun 8/2.

DELİLLER : **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** isimli kitap, sanığın tevilli ikrarı.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan **Yurt Kitap-Yayın** sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Aralık 1991 basılı, **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** isimli kitapta, aşağıya alınan bölümlerde görüleceği üzere Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

"Kürdistan 1920'li yıllarda İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yapılarak bölüşülmüş ve paylaşılmıştır. Kemalistler emperyalistlerle işbirliği yaparak Kürt ulusuna Böl-Yönet politikası uygulamışlardır. Bugün İran'ın neden bir Kürdistan'ı var. Türkiye'nin neden bir Kürdistan'ı var. Irak'ın neden bir Kürdistan'ı var, Kürdistan'ın bir kısmı neden Suriye'nindir, diye sorulduğunda bu soruya cevap arandığında yukarıdaki saptamayı kolayca yapmak mümkündür... 'Bütün ezilen uluslara önder olduk, onların ulusal kurtuluşlarına örnek olduk' biçimindeki önermeler ideolojik kabullerdir. **Fıllı durum ise, bir ulusun yanı Kürt ulusunun ulusal kurtuluşunun, özgürlüğe kavuşmasının engellenmesidir. Bu engellemeyi gerçekleştirebilmek için emperyalistlerle bile işbirliği yapılmaktadır.**" (Sayfa 24)

"Kemalistler bir yandan 'mazlum milletlere kurtuluş ilhamını biz verdik, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ilk kurtuluş savaşını biz gerçekleştirdik' diyerek uluslararası kamuoyunda statü edinmeye, değer kazanmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan da Kürt ulusunu tarihten ve yeryüzünden silmek için her türlü ırkçı ve sömürgeçi politikaları uygulamaktadırlar. Birbirlerine zıt olan bu iki sürecin birlikte yürütülmeye çalışılması üzerinde dikkatle durulması gereken bir konudur. Türkiye mazlum milletlerin önderliğine soyunurken hangi çıkarın peşindedir? Kürtleri ezme ve yok etme politikası sürdürürken hangi çıkarın peşindedir?" (Sayfa 55)

"Profesörler, yazarlar, **Mustafa Kemal**'in sömürgeciliğin, yeryüzünden er geç silineceğini söylediğini de belirtmektedirler. Türk Kurtuluş

Savaşı ile birlikte sömürgeciliğin yeryüzünden silinmeye başladığını da vurgulamaktadırlar. Öyleyse Kürdistan'da Türkler, Araplar ve Farslar tarafından ortaklaşa bir şekilde sürdürülen sömürgeciliği nasıl değerlendirmek gerekir?" (Sayfa 72)

"1984'den sonra, yani Kürdistan silahlı mücadelelerinin başlamasından sonra Kürdistan'da şöyle olaylar da gözlemlendi. Güvenlik güçleri köylere baskın yapıyor, bütün köyleri çoluk çocuk, kadın, erkek, genç ihtiyar evlerinden çıkarıyor, dışarıda bir meydanda topluyordu. Sonra binbir türlü hakaret ve işkence başlıyordu. İşkence merkezi olarak bazen de okullar kullanılıyordu. Köy okulları işkence merkezi, sorgulama merkezi, kısaca karakol olarak kullanılıyordu. Köy okulları 15 gün, 25 gün tatil ediliyor, bu süre içinde çocukların eğitimine ara veriliyordu, bazı köy öğretmenleri de devletin güvenlik güçleri ile, Milli İstihbarat Teşkilatı ile birlikte çalışıyordu. Bu görev onlara dayatılıyordu. Öğretmenlerden bir kısmı bu görevi coşku ile kabul ediyor, hatta işkenceli sorgularda hazır bulunuyorlardı." (Sayfa 190)

"Tarihin en büyük tahrifatı kuşkusuz Kürtlerin yok sayılmasıdır. Kürtlerin ulusal varlığının inkâr edilmesidir. Kürt diye bilinen bir ulusun, Kürtçe diye bilinen bir dilin olmadığının söylenmesidir. Kürtlerin 'Dağlı Türkler' olarak adlandırılmaları, Kürtçe'nin de Türkçe'nin bir şivesi sayılmasıdır." (Sayfa 219)

"Resmi ideoloji tarihte, tarihsel belgelerde tahrifat yaptığı gibi sorunlara çifte standartla yaklaşıma alışkanlığını da getirir. Örneğin Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma hakları ile ilgili sorunlar... Devlet ve hükümet yetkilileri Bulgaristandaki Türklerin Türk toplumu olma haklarının Bulgaristan tarafından gasp edildiğini vurgulamaktadır. Bulgaristan'daki Türklerin Türkçe olan isimlerinin değiştirilmesi, Türk köylerinin isimlerinin değiştirilmesi, Türk kültürünün yaşatılmasına izin verilmemesi yoğun bir eleştiriye tabi tutulmaktadır. ... Bütün bu olaylara baktığımız zaman Türk Devlet ve hükümet yetkililerinin ve onları yoğun bir şekilde coşku ile destekleyen üniversite çevrelerinin, basın, yazarların, siyasi partilerin, sendikaların, derneklerin, baroların vs. bilimi savunduklarını, çağdaş olma yolunda çaba sarfettiklerini sanabiliriz. Halbuki durum hiç de böyle değildir. Çünkü Türk hükümeti de Kürtlere karşı 65 yılı aşkın bir zamandır aynı politikayı uygulamaktadır. Türk toplumuna karşı Bulgaristan'da uygulananlardan kat kat daha ağır politika uygulamaktadır." (Sayfa 241-242-243)

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** her kitabında takrarlayıp durduğu "Kemalistlerin İngilizler ve Fransızlarla işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığı ve böl-yönet politikası uyguladığı" yolundaki tarihi gerçeklerle bağdaşmayan her türlü insaftan uzak iddiasını tekrar ileri sürmekte-

dir. Bu iddianın arkasından "Atatürk'ün mazlum milletlere önder ve örnek olduğu iddia edildiği halde Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci politika uygulandığı" iddiasını getirmiştir. Bu iddiaların da gerçek yönü yoktur. Ülkemizin bütün vatandaşları gibi Doğulu vatandaşlarımız da devletin bütün imkânlarını sonuna kadar kullanmaktadırlar. En yüksek devlet memuriyetlerine getirildikleri gibi ticari ve sanayi faaliyetlerde hiçbir ayırım yapılmamaktadır. Başta GAP projesi olmak üzere en büyük yatırımlar Doğu ve Güneydoğu illerine yapılmıştır. Kürt adı altındaki vatandaşlarımızı Bulgaristan'daki Türklerle kıyaslamak büyük bir demagojidir. Bulgaristan Türkleri Bulgar değildir. Bulgarlardan tarih, kültür, dil, din bakımından ayrıdırlar. Türk soyuna mensup olma şuuru taşırlar. 500 yıla yakın bir zaman Bulgarlara Türk bayrağı altında hükmetmişlerdir. Kürt adı verilen vatandaşlarımızı tarih boyunca Türk milleti ile aynı tarihi, kültürel değerleri, dini paylaşmışlardır. Hiçbir zaman bir Kürt devleti mevcut olmamıştır. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** Kürtlerle yetinmemiş Ermenileri ele almış. Türklerin Ermeniler konusunda da yalan söylediğini, Ermenileri sürgün ederek mallarını gasp ettiğini iddia etmiştir. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'ye sormak gerekir, Türk milletinin hiç mi iyi yanı yoktur. 2200 yıllık bilinen tarihi boyunca bu millet hep haksızlık ve zulüm mü yapmıştır. Böyle bir milletin asırlarca devam edebilmesi ve asırlarca hayatını idame ettiren imparatorluklar kurması mümkün müdür.

Yine **İSMAİL BEŞİKÇİ** 1984 yılında yani Kürdistan'da silahlı mücadele başladıktan sonra güvenlik kuvvetlerinin halka işkence yaptığını, bu işkencenin okullarda yapıldığını, öğretmenlerin de işkenceli sorgulara katıldığını iddia etmektedir. 1984 yılında PKK denen kanlı cinayet şebekelerinin saldırısı başlamıştır. Sanık PKK vahşi katliamları konusunda fikir beyan etmezken, güvenlik kuvvetlerini ve öğretmenleri hiçbir mesnedi olmadan suçlamaktadır. PKK'yı tavşıp eden bir tavır sergilemektedir. PKK esasen o bölgede görev yapan ve geçim derdi ile oralara gitmiş öğretmenleri katletmektedir. Sanık bu katliamları görmemezlikten gelmekte ve ayrıca tasvip etmektedir.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı şekilde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 SK.nun 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargulamalarının yapılarak;

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/1, TCK.nun 31, 40. maddeleri gereğince **TECZİYESİNE**.

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/2. maddesi gereğince **TECZİYESİNE**.

Hakkında toplatma kararı bulunan kitapların TCK.nun 36'ncı maddesi gereğince **MÜSADERESİNE** karar verilmesi talep ve iddia olunur. 23.04.1992

Nuh Mete Yüksel
DGM Cumhuriyet Savcısı
19201
(İmza)

II. GÖREVSİZLİK KARARI (2) .

- SANIKLAR** : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü oğlu, **Zahide**'den olma, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpıri mah.sı nüf. kayıtlı, Ankara Etlük Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur. Serbest yazarlık yapar.
- 2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet oğlu, **Hesna**'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo Mah. 100. Yıl 210/3 adresinde oturur. **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi
- SUÇ** : a) 5816 Sayılı Atatürk Aleyhinde İşlenen Suçlar Hakkındaki Kanun'a muhalefet.
b) Cumhuriyeti tahkır.
- SUÇ TARİHİ** : Aralık 1991

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan ve sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Aralık 1991 Ankara baskılı **"BİLİM-RESMİ İDEOLOJİ, DEVLET-DEMOKRASİ VE KÜRT SORUNU"** isimli kitapta;

Atatürk'ün İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığını, mazlum milletlere önder olduğu iddia olunurken Kürt ulusuna karşı sömürgeci bir politika uyguladığı, böylece sözleriyle davranışlarının birbirine uymadığı,

Türk Devleti'nin ırkçı ve sömürgeci olduğu, Kürdistan'da Bulgaristan'da Türklere uygulanandan daha ağır baskı politikasının uygulandığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, tarihin tarıf ettiği çifte standart uyguladığı, yine Türk Devleti'nin Ermeniler konusunda yalan söylediği iddia olunurken, münved suçlar işlenmiştir.

Ancak bu suçlar 2845 Sayılı Kanunun 9'uncu maddesi gereğince

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görevine girmediğinden, Başsavcılığımızın GÖREVSİZLİĞİNE dosyanın görevli ve yetkili ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'na gönderilmesine karar verildi.

23.04.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

19201

(İmza)

III. "KESİN HÜKÜM" ANLAYIŞINA AYKIRI YARGILAMA (2)^(*)

Sayın Yargıçlar

"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul 1992) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. Bu kitapta, "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" aleyhine propaganda yapıldığı iddia edilmektedir.

"Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" sadece bir slogandır. Gerçekleri aksettirmeyen, bilakis tahrif eden bir slogandır. Somut gerçekleri ters-yüz eden bir slogandır. Bu slogan Kürt ve Kürdistan gerçekliğini gizlemek amacını taşımaktadır. Halbuki Kürdistan bir ülkedir, Ortadoğu'da bir ülkedir. Kürtler bir ulustur. Kürdistan ve Kürt ulusu emperyalist ve sömürgeci politikalarla bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. İşte, 1923'de, Cumhuriyetle birlikte yeniden kurulan Türk Devleti bölünen, parçalanan ve paylaşılan Kürdistan'ın bir kısmını ilhak etmiş ve sömürgeleştirmiştir. Burada, Kürtlere karşı işlenmiş büyük bir gasp suçu vardır. "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" iddiası bu büyük gasp olayını gözlerden ve dikkatlerden uzak tutmaktadır.

"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu" isimli kitaptan dolayı ikinci defa yargılanıyorum. Kitabın ilk baskısı 1990 yılında **Alan Yayıncılık** tarafından İstanbul'da yapılmıştı. Toplatılmış, 142/3'den dava açılmıştı. Dava İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yürürken TCK'nun 142. maddesi 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'yla yürürlükten kaldırıldı. Böylece, suçun maddi yönü, yani soruşturmaya neden olan esas fiil, suç olmaktan çıkarıldı. Bunu genel olarak demokratikleşmede bir adım biçiminde değerlendirmek mümkündür. Fakat 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası aynı fiilleri, daha da ağırlaştırarak yine suç kapsamı içine almaktadır. 142. maddede, "milli duyguları zayıflatmak için propaganda yapmak" deniyordu. 3713 sayılı kanunun 8/1'deyse "devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapmak" ibaresi kullanılıyor.

Görüldüğü gibi, TCK'da 142. madde, suç olarak gösterilen bir fiil 3713 sayılı yasayla yürürlükten kaldırılıyor. Fakat aynı yasanın baş-

(*) Bu yazı, **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 29 Haziran 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1991/46)

ka bir maddesiyle, aynı fiilin suç vasfı yine korunuyor. Burada hukuka karşı hile, kanuna karşı hile söz konusudur. Burada şu konu üzerinde dikkale durmak gerekir. 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası Anayasa Mahkemesi tarafından görüşülmüş ve yasanın bazı maddeleri iptal edilmiştir. Fakat iptal edilen maddeler arasında 8/1 yoktur. Anayasa Mahkemesi'nin hukuka karşı hileyi, kanuna karşı hileyi meşru görmesi adalet duygusunu zedeleyici bir olaydır. Anayasa Mahkemesi'nin böyle bir düşüncede, böyle bir tavır ve davranış içinde olması hukuk adına güvensizlik duygularının güçlenmesini ve yaygınlaşmasını getirmektedir.

Savcı iddianamesinde şu düşüncelerin veya benzer düşüncelerin suç olduğunu belirtmektedir:

"Kürdistan 1920'li yıllarda İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yapılarak bölüşülmüş ve paylaşılmıştır. Kemalistler emperyalistlerle işbirliği yaparak Kürt ulusuna Böl-Yönet politikası uygulamışlardır. Bugün İran'ın neden bir Kürdistan'ı var. Türkiye'nin neden bir Kürdistan'ı var. Irak'ın neden bir Kürdistan'ı var, Kürdistan'ın bir kısmı neden Suriye'nindir, diye sorulduğunda bu soruya cevap arandığında yukarıdaki saptamayı kolayca yapmak mümkündür... 'Bütün ezilen uluslara önder olduk, onların ulusal kurtuluşlarına örnek olduk' biçimindeki önermeler ideolojik kabullerdir. **Fıllı durum ise, bir ulusun yanı Kürt ulusunun ulusal kurtuluşunun, özgürlüğe kavuşmasının engellenmesidir. Bu engellemeyi gerçekleştirebilmek için emperyalistlerle bile işbirliği yapılmaktadır." (İddianame, s. 2) (Altını çizen Savcıdır.)**

Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması somut bir gerçekliktir. Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun kaderini, Ortadoğu'nun kaderini çok yakından ilgilendiren bir tarihsel olaydır. Bu gerçekliğin ve bu tarihsel olayın anlatımından taviz verilemez. Resmi ideoloji ve resmi ideolojinin öngördüğü yaptırımlar tarihin çarpıtılmasını amaçlamaktadır. Bilim yönteminin böyle bir düşünceye ve uygulamaya tepkisiz kalması düşünülemez.

"Kemalistler bir yandan 'mazlum milletlere kurtuluş ilhamını biz verdik, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ilk kurtuluş savaşını biz gerçekleştirdik' diyerek uluslararası kamuoyunda statü edinmeye, değer kazanmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan da Kürt ulusunu tarihten ve yeryüzünden silmek için her türlü ırkçı ve sömürgeci politikaları uygulamaktadırlar. Birbirlerine zıt olan bu iki sürecin birlikte yürütülmeye çalışılması üzerinde dikkatle durulması gereken bir konudur. Türkiye mazlum milletlerin önderliğine soyunurken hangi çıkarın peşindedir? Kürtleri ezme ve yok etme politikası sürdürürken hangi çıkarın peşindedir?" (İddianame, s. 2)

“Profesörler, yazarlar, **Mustafa Kemal**’in sömürgeciliğin, yeryüzünden er geç silineceğini söylediğini de belirtmektedirler. Türk Kurtuluş Savaşı ile birlikte sömürgeciliğin yeryüzünden silinmeye başladığını da vurgulamaktadırlar. Öyleyse Kürdistan’da Türkler, Araplar ve Farslar tarafından ortaklaşa bir şekilde sürdürülen sömürgeciliği nasıl değerlendirmek gerekir?” (Iddianame s. 3)

Kemalistlerin, “mazlum milletler’e örnek olduk, onlara ulusal kurtuluşları için ilhamı biz verdik” yolundaki düşünceleri çok eskidir. Fakat Kürtlerin PKK önderliğinde gerçekleştirdikleri ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi, Kemalistlerin iki yüzlü düşüncelerini, tavır ve davranışlarını deşifre etmektedir. **Nelson Mandela**’nın 1992 yılı Atatürk Barış Ödülünü kabul etmemesi iki yüzlü düşüncenin, çifte standartlı tavır ve davranışların dünya ölçeğinde açıklık kazanmaya başladığını göstermektedir. Afrika Ulusal Kongresi lideri **Nelson Mandela**, az gelişmiş veya geri bırakılmış ülkelerin, 3. Dünya Ülkelerinin ezilen, horlanan, sömürgeci ve emperyalist baskılar altında tutulan ülkelerin temsilcilerinden biridir. Atatürk Barış Ödülünü kabul etmemiştir. Bu, Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin yükseldiğini, Kemalizmın iflas ettiğini gösteren önemli bir olgudur.

1992 Atatürk Barış Ödülünün Nelson Mandela’ya verilmesi ve ödülün Nelson Mandela tarafından reddedilmesi olayı üzerinde dikkatle durmak gerekir. Ödül jürisinde başbakan, genelkurmay başkanı, generaller, profesörler bulunmaktadır. Ödülün reddedilmesinin temel nedeni Türkiye Cumhuriyeti’nin Kürtlere karşı uyguladığı politikalarıdır. “Kendisi Kürtler üzerinde ırkçı ve sömürgeci baskılar sürdüren bir devletin barış ödülü vermesi tutarlı bir davranış değildir.”

“1984’den sonra, yani Kürdistan silahlı mücadelelerinin başlamasından sonra Kürdistan’da şöyle olaylar da görüldü. Güvenlik güçleri köylere baskın yapıyor, bütün köyleri çoluk çocuk, kadın, erkek, genç ihtiyar evlerinden çıkarıyor, dışarıda bir meydanda topluyordu. Sonra binbir türlü hakaret ve işkence başlıyordu. İşkence merkezi olarak bazen de okullar kullanılıyordu. Köy okulları işkence merkezi, sorgulama merkezi, kısaca karakol olarak kullanılıyordu. Köy okulları 15 gün, 25 gün tatil ediliyor, bu süre içinde çocukların eğitimine ara veriliyordu, bazı köy öğretmenleri de devletin güvenlik güçleri ile, Milli İstihbarat Teşkilatı ile birlikte çalışıyordu. Bu görev onlara dayatılıyordu. Öğretmenlerden bir kısmı bu görevi coşku ile kabul ediyor, hatta işkenceli sorgularda hazır bulunuyorlardı.” (Iddianame, s. 3)

Kürdistan’ın baskı ve zulümle yönetildiği, işkencenin bir devlet politikası olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Uluslararası Af

Örgütü, Helsinki Watch gibi kurumların raporları bile işkenceyi, baskıyı ve zulmü kanıtlamaktadır. Suç olan, insanlara işkence yapmaktır. İşkencenin anlatılması hiçbir zaman suç kabul edilemez. İddianame işkenceye, işkencecilere karşı hiçbir şey söylemiyor. İşkenceyi meşru görüyor, işkencenin anlatılmasını suç sayıyor.

Son aylarda yaygın bir şekilde cereyan eden işkence olaylarından bir örnek.

"Cop soktular, doğmamış çocuğu öldürdüler

Silvan'daki evine baskın yapılarak eşi devlet güçlerince öldürülen iki çocuk annesi 22 yaşındaki **Menice Kırtay**'ın gözaltında tutulduğu Silvan Emniyet Müdürlüğü'nde rahmine cop ve silah namlusu sokuldu. İşkence sonucu çocuğunu düşüren **Menice Kırtay** dehşet gecesini şöyle anlattı: Ben artık yaşamak istemiyorum. Bana öyle şeyler yaptılar ki, ben artık ölmek istiyorum. Onlara da 'Beni Öldürün' dedim. Öldürmediler. Bana 'Türkçe konuş' diyorlardı. Ben 'Türkçe bilediğimi' söyleyince işkence yapıyorlardı." (**Özgür Gündem**, 25 Haziran 1992)

"Tarihin en büyük tahrifatı kuşkusuz Kürtlerin yok sayılmasıdır. Kürtlerin ulusal varlığının inkâr edilmesidir. Kürt diye bilinen bir ulusun, Kürtçe diye bilinen bir dilin olmadığının söylenmesidir. Kürtlerin 'Dağlı Türkler' olarak adlandırılmaları, Kürtçe'nin de Türkçe'nin bir şivesi sayılmasıdır." (İddianame s.5)

"Resmi ideoloji tarihte, tarihsel belgelerde tahrifat yaptığı gibi sorunlara çifte standartla yaklaşma alışkanlığını da getirir. Örneğin Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma hakları ile ilgili sorunlar... Devlet ve hükümet yetkilileri Bulgaristandaki Türklerin Türk toplumu olma haklarının Bulgaristan tarafından gasp edildiğini vurgulamaktadır. Bulgaristan'daki Türklerin Türkçe olan isimlerinin değiştirilmesi, Türk köylerinin isimlerinin değiştirilmesi, Türk kültürünün yaşatılmasına izin verilmemesi yoğun bir eleştiriye tabi tutulmaktadır. ... Bütün bu olaylara baktığımız zaman Türk Devlet ve hükümet yetkililerinin ve onları yoğun bir şekilde coşku ile destekleyen üniversite çevrelerinin, basın, yazarların, siyasi partilerin, sendikaların, derneklerin, baroların vs. bilimi savunduklarını, çağdaş olma yolunda çaba sarfettiklerini sanabiliriz. Halbuki durum hiç de böyle değildir. Çünkü Türk hükümeti de Kürtlere karşı 65 yılı aşkın bir zamandır aynı politikayı uygulamaktadır. Türk toplumuna karşı Bulgaristan'da uygulananlardan kat kat daha ağır politika uygulamaktadır." (İddianame, s. 3)

Savcı iddianamesinde, kitapta suç olan bölümleri veya benzer bölümleri belirttikten sonra düşüncelerini şu şekilde açıklamaktadır:

"Sanık **İSMAIL BEŞİKÇİ** her kitabında tekrarlayıp durduğu 'Kema-

listlerin İngilizler ve Fransızlarla işbirliği yaparak Kürdistan'ı paylaştığı ve böl-yönet politikası uyguladığı' yolundaki tarihi gerçeklerle bağdaşmayan her türlü insaftan uzak iddiasını tekrar ileri sürmektedir. Bu iddianın arkasından 'Atatürk'ün mazlum milletlere önder ve örnek olduğu' iddia edildiği halde Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci politika uygulandığı' iddiasını getirmiştir. Bu iddiaların da gerçek yönü yoktur. Ülkemizin bütün vatandaşları gibi Doğulu vatandaşlarımız da devletin bütün imkânlarını sonuna kadar kullanmaktadırlar. En yüksek devlet memuriyetlerine getirildikleri gibi ticari ve sanayi faaliyetlerde hiçbir ayırım yapılmamaktadır. Başta GAP projesi olmak üzere en büyük yatırımlar Doğu ve Güneydoğu illerine yapılmıştır. Kürt adı altındaki vatandaşlarımızı Bulgaristan'daki Türklerle kıyaslamak büyük bir demagojidir. Bulgaristan Türkleri Bulgar değildir. Bulgarlardan tarih, kültür, dil, din bakımından ayırırlar. Türk soyuna mensup olma şuuru taşırlar. 500 yıla yakın bir zaman Bulgarlara Türk bayrağı altında hükmetmişlerdir. Kürt adı verilen vatandaşlarımızda tarih boyunca Türk milleti ile aynı tarihi, kültürel değerleri, dini paylaşmışlardır. Hiçbir zaman bir Kürt devleti mevcut olmamıştır. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** Kürtlerle yetinmemiş Ermenileri ele almış. Türklerin Ermeniler konusunda da yalan söylediğini, Ermenileri sürgün ederek mallarını gasp ettiğini iddia etmiştir. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'ye sormak gerekir, Türk milletinin hiç mi iyi yanı yoktur. 2200 yıllık bilinen tarihi boyunca bu millet hep haksızlık ve zulüm mü yapmıştır. Böyle bir milletin asırlarca devam edebilmesi ve asırlarca hayatını idame ettiren imparatorluklar kurması mümkün müdür." (İddianame, s. 4)

"Yine **İSMAİL BEŞİKÇİ** 1984 yılında yani Kürdistan'da silahlı mücadele başladıktan sonra güvenlik kuvvetlerinin halka işkence yaptığını, bu işkencenin okullarda yapıldığını, öğretmenlerin de işkenceli sorgulara katıldığını iddia etmektedir. 1984 yılında PKK denen kanlı cinayet şebekelerinin saldırısı başlamıştır. Sanık PKK vahşi katliamları konusunda fikir beyan etmezken, güvenlik kuvvetlerini ve öğretmenleri hiçbir mesnedi olmadan suçlamaktadır. PKK'yı tavsip eden bir tavır sergilemektedir. PKK esasen o bölgede görev yapan ve geçim derdi ile oralara gitmiş öğretmenleri katletmektedir. Sanık bu katliamları görmezlikten gelmekte ve ayrıca tasvip etmektedir." (İddianame, s. 4)

Savcı Kürdistan'ın bölünmesinin, parçalanmasının ve paylaşılmasının tarihi gerçeklerle bağdaşmayan, her türlü insaftan uzak bir iddia olduğunu vurgulamaktadır. Kürdistan'ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı çok açık ve görünen bir tarihsel gerçektir. Günümüzde de yaşanmaktadır. Bunun için Türkiye'nin Kürdistan'ı var, İran'ın, Irak'ın Kürdistan'ı var, Suriye'nin Kürdistan'ı var fakat Kürtlerin Kürdistan'ı yoktur.

Savcı, "mazlum milletler"e önder ve örnek olduğu iddia edildiği halde Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci politika uygulandığı iddialarının gerçekte ilgisi olmadığını belirtmektedir. Atatürk Barış Ödülünün **Nelson Mandela** tarafından reddedilmesi bile savcının iddialarının ne kadar çürük ve dayanıksız olduğunu göstermektedir.

Iddianamede, ülkenin bütün vatandaşlarının eşit olduğu, Doğulu vatandaşların da en yüksek devlet memuriyetlerine getirildiklerini belirtilmektedir. Bunlar hiç de savcının düşündüğü ve yazdığı gibi değildir. Kürtler kamu görevlerine kendi ulusal kimlikleri ile, Kürt kimlikleri ile gelemiyorlar. Ancak Kürt kimliklerini inkâr ederek, Türkleşerek geliyorlar. Eşitlik ilkesinin böyle bir koşula bağlanması ülkenin özünü tamamen ortadan kaldırmaktadır. Kürtler, Kürt kimlikleri ile değil yüksek memur, kapıcı bile olamıyorlar... Böylesine açık bir sürecin iddia makamı tarafından görülemiyor olması, çarpıtılmaya çalışılması hukuk adına esef verici bir olaydır. Kürdistan'a yapılan devlet yatırımlarının askeri yatırımlar olduğu yine bilinen bir gerçektir. GAP Bölgesinde yaşayan Kürt insanları zorla sürgün edilmektedirler. GAP Bölgesine önemli miktarlarda Türk nüfus yerleştirmenin projeleri yapılmaktadır. Sürgünlerin, kırımların yoğun bir şekilde yaşandığı bir yerde GAP'ın Kürt insanlarına ne gibi bir yararı olabilir.

Savcı, "Kürt adı altındaki vatandaşlarımızı Bulgaristan'daki Türklerle kıyaslamak büyük bir demagojidir" dedikten sonra düşüncelerini kanıtlamaya çalışmaktadır: "Bulgaristan Türkleri Bulgar değildir. Bulgarlardan tarih, kültür, dil bakımından ayırırlar. Türk soyuna mensup olmanın şuurunu taşırlar, 500 yıla yakın bir zaman Bulgaristan'da Türk bayrağı altına hükmetmişlerdir. Kürt adı verilen vatandaşlarımız tarih boyunca Türk Devletiyle aynı tarihi, kültürel değerleri, dini paylaşmışlardır. Hiçbir zaman Kürt Devleti olmamıştır."

Kürtlerin Ortadoğu'da tarih boyunca Türklerle beraber yaşamaları, Kürtleri baskıyla, zorla, zulümle yönetmenin gerekçesi olabilir mi? Kürtlerle Türklerin beraber yaşamış olmaları Kürtlerin isimlerinin yasaklanmasını, Kürtçe köy isimlerinin yasaklanmasını, Kürtçe yayının, Kürtçe eğitimin vs. yasaklanmasını gerektirir mi? Tarihte bir Kürt Devleti'nin bulunmamış olması, Kürtlerin hâlâ devletsiz kalmalarını gerekli kılar mı? Kaldı ki, Kürtlerin tarihte hiçbir devlet kuramadıkları yolundaki bir düşünce doğru değildir. Mervanilerin, Hasanveyhilerin, Şeddadilerin kurdukları devletler Ortaçağa özgü Kürt Devletleridir. Bulgaristan'daki Türklerle Kürtlerin karşılaştırılması elbette mümkün değildir. Çünkü Kürdistan'daki durum kat kat ağırdır. Kürdistan dünyada bir eşi daha bulunmayan bir sömürgeci.

Kürdistan ve Kürt ulusu bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Bın yıldır Kürtlerle beraber yaşıyoruz diyen Kemalistler, Kürdistan'ı İngiliz ve Fransız emperyalistleriyle işbirliği yaparak bölmüşler, parçalamışlar ve paylaşmışlardır.

İddia makamı Ermeniler hakkında görüş ileri sürülmesine de karşı çıkmaktadır. Resmi görüşün bu yönde eleştirisini de cezai yaptırımlarla karşılamaktadır.

Sayın Yargıçlar,

Görüldüğü gibi iddia makamı ile görüşlerimiz hiç uyuşmamaktadır. Biz iddia makamının kabul ettiği, savunduğu görüşlere katılmıyoruz, bu görüşleri eleştiriyoruz. Fakat iddia makamı ile aynı görüşleri savunmadığımız, iddia makamının benzer görüşlerini eleştirdiğimiz için yargılanıyor olmamız adalet duygusunu zedeleyici başlı başına bir olaydır. Türk hukuk düzeninin, Türk hukuk anlayışının bu yönlerden kendisini eleştirmesi yeni kurumlara ulaşması gerekmektedir. Savcıların, kendileri ile aynı düşünceyi paylaşmayan, kendi düşüncelerini eleştiren insanlar için tutuklama talep etmesi ceza talep etmesi, uygarlık adına çok büyük bir ayıptır. Bu ayıplarla demokrasinin kurulması mümkün değildir.

Şunu da incelemek gerekir. Bu olayda gerçeği, doğruluğu, adaleti temsil eden kimdir? Biz iddia makamının adaleti, gerçeği, doğruluğu temsil etmediği kanısındayız. Doğru söyleyen biziz. Yalana dayalı resmi ideolojiyi savunan ise iddia makamıdır. Yalanı egemen kılarak, doğru söyleyeni cezalandırarak adalet gerçekleştirilebilir mi?

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

IV. İDDİANAME (7)

(Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu Kitabına İlişkin, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın İddianamesi)

T.C.
ANKARA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın Bürosu

Basın Hz. 1992/383
Basın Es. 1992/172
İddianame 1992/9

İDDİANAME
ANKARA () AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K. H.

SANIKLAR : 1- **İsmail BEŞİKÇİ, Hüsnü** oğlu, **Zahide**'den olma, 1939 d.lu, İskilip ilçesi Hacıpıri Mah. nüf. kay., Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sokak 19/16'da oturur.
2- **Ünsal ÖZTÜRK, Memet** oğlu, **Hesna**'dan olma, 1957 d.lu, Sarioğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kay., Ankara Balgat Omorfo Mah. 100. Yıl 210/3'de oturur.

SUÇ : Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Askeri ve Emniyeti Muhafaza Kuvvetlerini basın yoluyla tahkir ve tezyif etmek ve **Atatürk**'ün hatırasına basın yoluyla hakaret etmek.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

"Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu" isimli kitabın;

67. Sayfasında, "Kürt ulusu, emperyalistlerce ve onların Orta-doğu'daki işbirlikçilerince namusu gasp edilmiş bir ulustur",

72. Sayfasında, "Türk aydınları, Hristiyan, Batılı beyaz emperyalizm derken kendi devletlerinin sıkı bir şekilde işbirliği içinde oldu-

ğu devletlerin Kürdistan'da sürdürdükleri çok ağır sömürge politikalarını dikkatle, sabırla incelemek durumundadırlar", "Kürt ulusunu baskı altına alan, ona sömürgecilik uygulayan",

118. Sayfasında, "Irak rejiminin gerçekleştirdiği soykırım hareketinin bir sacayağı da TC'nin kendisidir",

121. Sayfasında, "Türk devletinin iki yüzlü ve imhacı politikalarına karşı çıkmak her yurtsever, ilerici ve demokrat için dayatıcı bir görevdir",

149. Sayfasında, "Türkiye'nin çirkin yüzünü açıkça ortaya çıkarmıştır",

217. Sayfasında, "Türk basını devletin cinayet işlemesini, kadınlar, bebekleri öldürmesini çok doğal karşılamaktadır", "Kontrgerilla, yani devlet tarafından, hesaplı kitaplı işlenmiş bir cinayet söz konusudur",

218. Sayfasında, "Çocuklar, bebekler devlet tarafından katledildiği zaman",

233. Sayfasında, "Türk milleti büyük bir millet, hiçbir milletin diline, kültürüne dokunmamıştır yalanı nasıl söylenebiliyor?",

240. Sayfasında, "Türklerin hiçbir halka soykırım yapmadıklarını, yönettikleri halklara eşit muamele yaptıklarını vurgulamak. Türk üniversitelerinin bu inkârcı tutumundan da kuşku duymak gerekir",

259. Sayfasında, "Özgürlüğün bir tarifi de kişilerin dürüst kalabilmeleridir. Devlet terörünün amacı işe dürüstlüğün sürdürülmesine engel olmaktır",

268. Sayfasında, "Fakat aynı politikayı ırkçıdır, faşisttir, emperyalisttir, sömürgecidir, çağdışıdır diye şikayet ettiğiniz bu politikayı siz de Kürtlere karşı uyguluyorsunuz",

273. Sayfasında, "Bazı kişiler Türkiye'de uygulanan işkenceyi, işkencenin bir devlet politikası olduğunu yazdıkları için, Kürdistan'da uygulanan devlet terörünü deşifre ettikleri için baskı altında tutulmaktadır" denilerek sanıklar Türklüğü ve Cumhuriyeti neşren tahkir ve tezyif etmek suçunu işlemişlerdir.

Aynı kitabın;

69. Sayfasında, "Genç kızları ve gelinleri ayrı yerlere kapatıyorlar. Askerler, polisler, güvenlik güçleri adına kıymetli varsa, birer birer sırayla bu kadınların ırzına geçiyorlar",

219. Sayfasında, "Toplu köy aramaları çoğu zaman talana, yağmaya kadar varmaktadır. Halkın para, altın, saat gibi alınması ve taşınması çok kolay olan malları sık sık yağma edilmektedir. Devlet gücü gasp için kullanılmaktadır",

261. Sayfasında, "İşkenceciler büyük bir memnuniyet içinde seyrediyorlardı, memnun görünüyorlardı, işkenceye katılan gardiyanlardan biri" denilerek yazar Devletin Askeri ve Emniyeti Muhafaza Kuvvetlerini neşren tahkir ve tezyif etmek suçunu işlemiştir.

Yine aynı kitabın;

24. Sayfasında, "Kemalistler, emperyalistlerle işbirliği yaparak Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulamışlardır",

53. Sayfasında, "Kemalistler bu konuda İngiliz emperyalizmiyle ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yapmışlardır",

56. Sayfasında, "Kürdistan'ın bölünmesinde ve paylaşılmasında **Mustafa Kemal** İngiliz emperyalizmiyle işbirliği yaptı, demek **Atatürk**'e hakaret sayılıyor",

73. Sayfasında, "**Prof. Dr. Faruk Erem, Atatürk**'ün büyük bir hümanist olduğunu, özgürlüğü ve eşitliği en iyi şekilde birleştirdiğini söylemektedir. Milliyetçiydi ama ırkçı değildi, demektir. Kürt ulusal özelliklerini yok etmek için her türlü çabayı harcamak, Kürtlere Türk dilini ve Türk kültürünü dayatmak ırkçılık değil midir?",

266. Sayfasında, "Kemalistler, İngiliz emperyalizmi ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak Kürdistan'ın bölünüp paylaşılmasına, Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulanmasına katılmışlardır demek **Atatürk**'ün manevi şahsiyetine hakaret, **Atatürk**'ü küçük düşürücü bir eylem olarak değerlendirilebilir"

Denilerek yazar **Atatürk**'ün hatırasına neşir yoluyla hakaret etme suçunu işlemiştir.

Söz konusu kitabın toplatılmasına Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimliği'nce 25.2.1992 tarih ve 1992/43 D. İş Sayısı ile karar verilmiştir.

Görüldüğü gibi yazar Türk ulusunun değer ve önem verdiği her şeye saldırmakta, bu değerleri, tenkit etmek özgürlüğünün sınırlarını aşarak, acımasızca ve insafsızca aşağılamakta, şeref ve haysiyetine saldırmaktadır.

Bu saldırının amacı ise Türk kökenli ve Kürt kökenli diye nitelendirdiği Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını birbirine düşman etmek, bunları aynı topraklar üzerinde birlikte yaşayamaz kan düşmanları haline getirmektir.

Nitekim yazar söz konusu kitabın 67, 68, 69, 70 ve 71. sayfalarındaki dip notlarında özetle "Muş ili Malazgirt ilçesine bağlı bir köyde iki aşiretin namus meselesinden silahlı çatışmaya girdiklerini, bu silahlı çatışmada 5-6 kişinin öldüğünü, pek çok kişinin yaralandığını, olayın yatışmasından sonra köye gelen askerlerin, jandarmanın

köyde kırmı bulurlarsa toplayıp birbirlerine zincirlerle bağlayıp (genç kızlar ve gelinler dahil) Malazgirt ilçe merkezine götürdüklerini, Malazgirt ilçe merkezinde ne kadar asker ve polis varsa, güvenlik güçleri adına kırmı varsa bunların tümünün sırayla köyden getirip nezarete kapattıkları genç kızların ve gelinlerin ırzına geçtiklerini, ancak bu durumu bilen babaların, kocaların, kardeşlerin askere, jandarmaya, polise karşı çıkmadıklarını" yazmaktadır.

Bu iddia gerek Türk kökenli vatandaşlarımıza ve gerekse Kürt kökenli vatandaşlarımıza hakarettir. Bu iddia Devletin Askeri ve Emniyeti Muhafaza Kuvvetlerine hakarettir.

İnsan olan hiç kimsenin kabul edemeyeceği bu iddia yukarıda da belirtildiği gibi Türk ve Kürt kökenli insanlarımızı aynı yerde birlikte yaşayamayacak şekilde birbirlerine düşman etmeye yöneliktir.

Türk askeri, Türk jandarması yazarın iddia ettiği gibi şerefsiz ve haysiyetsiz değildir. Türk askeri, Türk jandarması insanlığa örnek olacak meziyetlere sahiptir.

Malazgirt ilçesinde bir köyde 27.4.1979 tarihinde iki aşiret arasında silahlı çatışma çıkmıştır. Bu silahlı çatışmada tam (8) kişi ölmüş ve tabii pek çok kişi de yaralanmıştır.

Bu silahlı çatışma sonunda taraflardan biri köyü terk etmiştir.

Köyü terk eden taraf daha sonra Muş Jandarma Alay Komutanlığı'na müracaat ederek köydeki buğdayını nakledeceğini ve bunun için de hasın tarafa karşı korunmasını talep etmiştir.

Muş Jandarma Alay Komutanlığı talebi uygun bulup kendisine koruma olarak (5) jandarma eri vermiştir.

17.10.1979 tarihinde buğday yüklü 5 kamyon köyden şehire konvoy halinde dönerken konvoyun yolu 50-60 kişilik silahlı grup tarafından kesilip, konvoyda bulunan ve aşiretin önemli kişisi olan (.....) isimli şahsın kendilerine teslim edilmesi konvoyu korumakla görevli (5) jandarma erinden istenilmiştir.

Ancak korumacı (5) jandarma eri kendilerine emanet edilen aşiretin önemli kişisini tüm tehditlere rağmen teslim etmemişlerdir. Evet silahlı ve atlı 50-60 kişinin öldürme tehditlerine rağmen Türk jandarması bir Kürt kökenli vatandaşımızı düşmanlarına teslim etmemiştir.

Jandarma kendisine emanet edilen kişiyi teslim etmeyince 50-60 kişilik silahlı ve atlı grup ile (5) jandarma arasında silahlı çatışma çıkmış ve bu silahlı çatışmada bir jandarma eri ölmüş ve bir jandarma eri de yaralanmıştır.

Bir Kürt kökenli vatandaşımızı aralarında kan davası bulunan ve

onu öldürecek olan düşmanlarına teslim etmeyen, 50-60 kişilik silahlı ve atlı bir gruba karşı (5) kişi ile karşı çıkan ve sonunda Kürt kökenli vatandaşlarımızı düşmanlarına teslim etmemek için ölen Türk jandarmasıdır.

Bu Türk jandarması Türk ulusunun, insanlığın onurudur.

Bu Türk askeri yazarın kitabında yazdığı gibi nezarete koyduğu kızların ve gelinlerin ırzına sırayla geçemez.

Yazarın yazdığı iftiradır.

(Yukarıda anlattığım olayın yargılaması NİĞDE AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NDE yapılmış olup, sanıkları mahkûm olmuştur. Dava dosyası Niğde Ağır Ceza Mahkemesi'nde 1982/47 Esas numaraya kayıtlıdır. Dava dosyasındaki bu gerçeklerin ilgililer tarafından kamuoyuna yansıtılması gerekir.)

Görüldüğü gibi kitabın yazarı olan sanık **İsmail BEŞİKÇİ** Türk ulusunun değer verdiği, başta **Atatürk** olmak üzere, tüm değerlere saldırıp onları aşağılamakta, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Anayasal Kurumlarına hakaret etmektedir.

Dava konusu kitap soruşturma evrakı arasında olup kitabın yazarı ve yayıncısı olan sanıklar hakkında Adalet Bakanlığı'ndan koğuşturma izni alınmıştır.

Yukarıda açık kimlikleri yazılı sanıkların müsnet suçlardan dolayı yargılanmalarının yapılarak sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin eylemlerine uyan TCK'nun 159/1, 31, 33 ve 5816 Sayılı Atatürk aleyhine işlenen Suçlar Hakkındaki Kanun'un 1/1 ve 2/1. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına, kitabın yayıncısı olan sanık **Ünsal ÖZTÜRK**'ün ise TCK'nun 159/1, 5816 Sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkındaki Kanun'un 1/1, 2/1 ve 5816 Sayılı Basın Kanunu'nun 16/1. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi iddia ve talep olunur. 29.9.1992

M. Nihat OĞAN

18910

Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

V. BİLİRKİŞİ RAPORU (2)

(Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu Kitabına İlişkin 2. Ağır Ceza Mahkemesi Tarafından Hazırlatılan Rapor)

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesine Sunulur

Mahkemesi : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi
Sanıklar : 1- **İsmail Beşikçi** 2- **Ünsal Öztürk**
Dosya Esas No : 1992/174
Suç : Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Askeri ve Emniyeti Muhafaza Kuvvetlerini basın yolu ile Tahkir ve Tezyif etmek ve Atatürk'ün Hatırasına basın yolu ile hakaret etmek.

Bilirkişilerden Tespiti İstenen

Husus : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Esas 1992/174 sayılı dosyasının 5.10.1992 tarihli tensip kararının 3 numaralı bendinde bilirkişiler olarak bizlerden tespiti istenen husus: "Sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan (**Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu**) isimindeki kitap üzerinde yapılacak inceleme ile TCK.nun 159. maddesi uyarınca değerlendirilmesinin yapılmasının" istendiği.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Bürosu'nun 29/9/1992 gün 1992/9 sayılı İddianamelerinde:

Sanıklardan **İsmail Beşikçi**'nin yazıp diğer sanık **Ünsal Öztürk**'ün Aralık 1991 tarihinde basımı yaptırılıp satışa sunulan "**Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu**" isimli kitapta Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Askeri ve Muhafaza Kuvvetlerini, basın yolu ile tahkir ve tezyif etmek ve **Atatürk**'ün hatırasına basın yolu ile hakaret etmek suçundan **İsmail Beşikçi** hakkında TCK.nun 159/1, 5846 S. K.nun 1/1, 2/1, **Ünsal Öztürk** hakkında TCK.nun 159/1, 5816 K.nun 1/1, 2/1 ve 5846 S.K.nun 16/1 maddeleri gereğince cezalandırılmaları istenmiştir.

Devlet Güvenlik Mahkemesi C. Başsavcılığı'nın İddianame ve Görevsizlik karar ile sanıklar haklarında 3713 S.K.nun 8/1 maddesi

gereğince Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapmak suçundan dava açıldığı ayrıca aynı iddianamede de 23.4.1992 gün 1992/17 sayılı kararla da Görevsizlik kararı verilerek dosyanın C. Başsavcılığı'na gönderildiği, ayrıca Adalet Bakanlığı'na da yapılan işlemlerden bilgi verildiği, Ankara C. Başsavcılığı'nın 12.5.1992 gün Basın Hz: 1992/383 sayılı Fezleke ile sanıklar haklarında TCK.nun 160. maddesi gereğince koğuşturma izni istendiğinin, bunun üzerine Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müd.nün 1.13.162.1992 sayılı yazıları ile sanıklardan **Ünsal Öztürk**'ün basımı ve dağıtımı yapılan diğer sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** isimli kitapta:

Kitabın 67. sayfasında, "Kürt ulusu, emperyalistlerce ve onların Ortadoğu'daki işbirlikçilerince namusu gasp edilmiş bir ulustur" diye yazılarak,

Kitabın 72. sayfasında, "Türk aydınları, Hıristiyan, Batılı beyaz emperyalizm derken kendi devletlerinin sıkı bir şekilde işbirliği içinde olduğu devletlerin Kürdistan'da sürdürdükleri çok ağır sömürge politikalarını dikkatle, sabırla incelemek durumundadırlar", diye yazılarak,

Kitabın 118. sayfasında, "Irak rejiminin gerçekleştirdiği soykırım hareketinin bir sacayağı da TC'nin kendisidir",

121. sayfada, "Türk devletinin iki yüzlü ve imhacı politikalarına karşı çıkmak her yurtsever, ilerici ve demokrat için dayatıcı bir görevdir",

149. sayfada, "Türkiye'nin çirkin yüzünü açıkça ortaya çıkarmıştır",

217. sayfada, "Türk basını devletin cinayet işlemesini, kadınlar, bebekleri öldürmesini çok doğal karşılamaktadır", "Kontrgerilla, yani devlet tarafından, hesaplı kitaph işlenmiş bir cinayet söz konusudur",

218. sayfada, "Çocuklar, bebekler devlet tarafından katledildiği zaman",

233. sayfada, "Türk milleti büyük bir millet, hiçbir milletin diline, kültürüne dokunmamıştır yalanı nasıl söylenebiliyor?",

259. sayfada, "Devlet terörünün amacı ise dürüstlüğün sürdürülmesine engel olmaktır",

273. sayfada, "Bazı kişiler Türkiye'de uygulanan işkençeyi, işkencenin bir devlet politikası olduğunu yazdıkları için, Kürdistan'da uygulanan devlet terörünü deşifre ettikleri için baskı altında tutul-

maktadırlar” sözleri ile Türklüğü, Cumhuriyeti neşren tahkir ve tezyif ettiğinden,

Kitabın 69. sayfasında:

“Genç kızları ve gelinleri ayrı yerlere kapatıyorlar. Askerler, polisler, güvenlik güçleri adına kim varsa, birer birer sırayla bu kadınların ırzına geçiyor”,

Kitabın 219. sayfasında, “Toplu köy aramaları çoğu zaman talana, yağmaya kadar varmaktadır. Halkın para, altın, saat gibi alınması ve taşınması çok kolay olan malları sık sık yağma edilmektedir. Devlet gücü gasp için kullanılmaktadır”,

261. sayfada, “İşkenceciler büyük bir memnuniyet içinde seyre-diyorlardı, memnun görünüyorlardı, işkenceye katılan gardiyanlardan biri”

Denilmek sureti ile de Devletin askeri kuvvetlerini, devletin em-niyet ve muhafaza kuvvetlerini neşren tahkir ve tezyif edildiği iddia edildiğinden TCK.nun 160. maddesi gereğince Bakandan takibat yapılması için izin istendiği. 7/9/1992 tarihli Olur istemi ile gerekli iz-nin verildiği. Bunun üzerine C. Başsavcılığı’nca davanın açılmış bu-lunduğu görülmüştür. Sanıkların 4/3/1992 tarihinde alınan ifadelerinde: **İsmail Beşikçi** ifadesinde: Bu kitap için evvelce hakkın-da takibat yapıldığını beraat ettiğini (3713 S. Kanunla TCK.nun 142. maddesinin kaldırılması sebebi ile) bu beraat hükmünün kesin hü-küm olması sebebi ile Aralık 1991 tarihinde kitabın ikinci baskısını yaptırdığını, diğer sanık da 3713 S.K.nun 142. maddesini yürürlük-ten kaldırması sebebi ile kitabın basımını yaptığını beyan etmişler-dir.

Suçla konu olan ve dosya içinde bulunan kitabın tetkikinde:

Yurt Kitap-Yayın tarafından Aralık 1991 tarihinde basımı yapıt-rılıp satışa arzedilen ve **İsmail Beşikçi** tarafından yazıldığı anlaşılan kitabın, **“Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”** isimli kitap 276 sayfadan ibaret olup **Yayıncının Notu** yazısı ile ve **Giriş Bilim Ortamının Koşulları** başlığı ile kitabın başladığı. Bura-da dip notlarla birçok ilim adamının fikirlerinin alındığı.

Esas gerçekte ideolojik gerçek arasındaki farkın izahının yapılip tarafsızlık kavramı üzerinde durulduğu, bütün olguların birbiri ile ilişki içinde olduğu hususu üzerinde de yazar fikirlerini belirttikten sonra, kitabın I. Bölümünde: Bilim “ıdelolojik gerçeği” toplumsal ger-çek yerine koyamaz başlıklı yazısına devamla bu hususta alıntılarla fıkırlarını geçiştirmeye çalışıldığı. Daha sonra Türk aydınlarının gö-rüşleri ile **Mustafa Kemal**’in yazdıklarının ve söylediklerinin ilgisinin araştırıldığı.

Atatürk'ün muhtelif söylev, yazılarının düşünürlerin fikirlerinin yazısının konusu yaptığı. Bilhassa Atatürkçü düşünce üzerinde durulduğu.

Burada yazar **Mustafa Kemal**'in düşünceleri etrafında yazılanların bilimsel olmadığı üzerinde durmakta, bunun resmi ideolojinin tekrar üretilmesi olduğunu, emsalleri ile belirtmekte.

Kitabın 67. sayfasında fezlekede, C.İ.G. Müd. yazılarında ve savcılık idianamesinde de ele alındığı gibi: Yazar burada Kürt ulusunun emperyalistlerce ve onların Ortadoğu'daki işbirlikçilerince namusu gasp edilmiş bir ulus olduğunu ifade ederek açıkça Kürt ulusunun namusunun gasp edildiği iddia edilmek sureti ile hem tahkir ve hem de tezyifin unsurlarını burada açıkça görmekteyiz.

Kitabın 69. sayfasında "Genç kızları ve gelinleri ayrı yerlere kapatıyorlar. Askerler, polisler, güvenlik güçleri adına kım varsa, birer birer sırayla bu kadınların ırzına geçiyor" denilmek sureti ile çok açık bir ifade ile genç kızların, gelinlerin Türk askerleri, polisleri ve güvenlik güçleri tarafından ırzlarına geçildiği iddiası yapılmak sureti ile büyük bir itham altında Türk askeri güçleri, polisleri bırakılmaktadır.

Bu sözler gerek Türk efkarı umumiyesinde, gerekse Dünya efkarı umumiyesinde Türk yani Devletin askeri ve emniyet muhafaza güçlerine karşı çok büyük bir infialli doğurabileceği gibi, onları büyük bir suçluluk altına sokmakta tarikin ve tezyifin en ağırı ile askeri güçler, emniyet muhafaza kuvvetleri itham edilmekteler.

Sanki bu güçler sıraya girmiş bir orta malı bir genel evmiş gibi bu kadınların ırzına geçildiği ifade edilmektedir.

Kitabın 72. sayfasında: "Türk aydınlarının Kürdistan'ı sömürge politikası ile idare ettikleri" yazar tarafından ifade edilmekte.

Kitabın 2. Bölümünde: Kürdistan'daki sömürge sistemi üzerinde kendi fikirlerini bildiren yazar **118. sayfada:** T.C.nin soykırım yaptığı anlatılmakta. **121. sayfada** ise: "Türk Devletinin iki yüzlü ve imhacı politikasına karşı çıkmak"ın bir görev olduğu belirtilmek sureti ile Türk Devletinin iki yüzlü bir siyaset güttüğünü, imhacı bir politika sürdürdüğünü, beyan ederek Cumhuriyeti Devleti toplum nazarında imhacı, iki yüzlü bir politika sürdüren bir kuruluş olarak bildirmektedir ki burada da tahkir ve tezyifin unsurları açıkça görülmektedir. Yazar daha sonra muhtelif dergilerden alınmış yazıları kitabına dercettiği görülmekte.

149. sayfada ise: "Türkiye'nin çirkin yüzü ifadesini kullanarak Türklüğü ve bilhassa Cumhuriyeti küçük düşürmek kasdı ile küçültücü bu ibareyi kullandığı görülmektedir.

Kitabın 3. bölümünde: Türkiye Cumhuriyetinin Millidir anlayışı üzerinde durarak burada da:

Osmanlı idaresi ile Türkiye Cumhuriyeti arasındaki farklılığı ifade ederken daima Cumhuriyete sataşmakta. **178-179. sayfaların boş olduğu basılmadığı görülmektedir. Aynı şekilde 182-183. sayfaların boş olduğu bu arada birtakım sayfaların da boş bulunduğu görülmüştür.**

Yazar bazı adli olayları ele almakta onları yazmakta.

Kitabın 217. sayfasında da: "Yani devlet tarafından hesaplı kitaplı işlenmiş bir cinayet söz konusudur" denilmek sureti ile Devletin cinayet işleyen bir teşkilat olduğu, devletin cinayet işlediği basın yolu ile halka duyurulmaktadır. Devletin canı olduğunun bildirilmesi halkın devletine karşı güvenini sarsar, kuşkusunu artırır. Devleti bir cinayet işleyen müessese olarak tanımlanmasında da tezyif ve hakaretin unsurlarının açıkça mevcut olduğu izahtan varestedir.

Yine **kitabın 218. sayfasında** çocukların, bebeklerin devlet tarafından katledildiği açıkça ifade edilerek yazıya yazar devamla: "Kendi devletinin zulmünü, baskısını, cinayetlerini hiç görmeyenlerin durmadan PKK zulmünden söz etmeleri inandırıcı değildir denilerek devletin zulüm yaptığını açıkça ifade edildiği görülmektedir. Devletin zulüm yaptığını yayın yolu ile halka duyurmakta devletin itibarını düşürücü bir husustur.

Kitabın 219. sayfasında da daha ileri gidilerek burada:

"Toplu köy aramalarının çoğu zaman talana, yağmaya kadar vardığının, halkın para, altın, saat gibi eşyalarının sık sık yağma edildiğinin, devlet gücünün gasp için kullanıldığının ifade edildiği görülmektedir.

Burada Devletin askeri, emniyet ve muhafaza kuvvetlerinin gasp yaptığı halkın para altın zattini zorla aldıkları ifade edilmek sureti ile bu güçler suç olan bir fiille itham edilmekte, suçlanmakta halkın zararında küçük düşürülmektedir. Adeta devletin bu güçleri eşkıya gibi yağma ve talan eden kişiler olarak tavsif edildiği görülmektedir.

Kitabın 233 ve 240. sayfalarında da yalan üzerinde durulmakta Devletin Cumhuriyetin yalancı olduğu ifade edilmektedir.

Devletin dürüstlüğüne sürdürülmesine engel olduğu zira Devlet terörünün dürüstlüğüne sürdürülmesine engel olmak olduğu ifade edilmekte burada da Devlet küçük düşürülmektedir.

Devletin işkence yaptığı, işkencenin bir devlet politikası olduğu üzerinde de durularak bunu yazarların baskı altında tutuldukları ifade edilip yine Devlet küçük düşürülmekte.

Yukarda Kitaptan alınan muhtelif pasajlarla tetkikatımızı bitirmiş bulunmaktayız. Kitap hemen hemen baştan sona kadar bu fikirlerin savunucusu halka duyurulmasını gaye edinmiş izlenimini verdiği gibi esas maksadın da bu olduğu kanısına varmış bulunmaktayız.

Kitapta yukarda izah ettiğimiz gibi her vesile ile Devlet, Cumhuriyet itham edilmekte küçük düşürülmekte, Devlete Cumhuriyete suç olan fiilleri yapan bir müessese olarak tanımlanmakta, Türklük ve Cumhuriyet yukarda etraflıca izahını yapmış bulunduğumuz ve parçalar aldığımız yazılarla tahkir ve tezyif edilmektedir.

Devlet Emperyalist, Sömürgeci, Katil, yalan söyleyen bir müessese olarak tanımlanmaktadır. Bu deyimler Kanunlarımız muvacehesinde suçtur yazar devleti muhtelif suçları işleyen bir teşkilat olarak anlatmaktadır. Yazar kitapta Devletin Askeri ve Emniyet muhafaza kuvvetlerini itham ederek Onların Genç kızları gelinleri ayrı ayrı yerlere kapatarak Askerlerin, polislerin, Güvenlik güçlerinin birer birer sıra ile bu kadınların ırzlarına geçtikleri şeklindeki ifadesi çok ağır itham edici, küçük düşürücü, gerek Yurd içinde ve gerekse Yurd dışında Türk askeri polisini çok büyük bir itham altında bırakmakta. Ona suçlar isnat edilmekte dirki açıkça tahkir ve tezyif kuşkusuz bütün açıklığı ile görülmektedir.

Kitabın diğer bir yerinde de bu kuvvetler bir eşkiyamaş gibi tanımlanarak halkın parasını, altınını saatini yağma ettikleri gibi burada da çok ağır bir suçlama yapılmaktadır. Bunlar kuşku götürmeyecek derecede tahkir ve tezyifi içermektedir.

SONUÇ: Tetkikini yapmış bulunduğumuz **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan Aralık 1991 tarihinde Diğer sanık **Ünsal Öztürk** tarafından basılıp yayınlanan ve satışa sunulan **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** isimli kitapta yukarda etraflıca izah ettiğimiz ve pasajlar verdiğimiz yazılarda TCK.nun 159/1. maddesindeki Türklüğü, Cumhuriyeti, Devlet Askeri ve Emniyet muhafaza kuvvetlerini Basın yolu ile Tahkir ve tezyif eylediği bu suçun bütün unsurlarının oluştuğu kanısındayız.

Muhterem Mahkemenin takdirlerine saygılarımızla sunulur. 9/10/1992

Bilirkişi
Kâzım Arslan
(İmza)

Bilirkişi
İlhan Horoz
(İmza)

Bilirkişi
Ahmet Polat
(İmza)

VI. BİR KİTABA İKİ DAVA (2)^(*)

Sayın Yargıçlar,

1. **“Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”** (**Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul Aralık 1991) isimli kitap ilk olarak 1990 yılı Nisan ayında, İstanbul'da **Belge Yayınları** tarafından yayınlanmıştır. Bu yayından hemen sonra, İstanbul 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından dava açılmıştır. (TCK. Madde: 142/3) Bu dava sürerken, 1991 yılı Nisan ayında, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası TCK'nun 142. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. (Md. 23) Böylece dava beraatle sonuçlanmıştır... Bu, kesin hükümdür.

2. Sözü edilen kitap, 1991 yılı Aralık ayında, merkezi Ankara'da bulunan **Yurt Kitap-Yayın** tarafından tekrar yayınlanmıştır. Kesin hükme rağmen, yukarıda sözü edilen Terörle Mücadele Yasası'nın başka bir maddesine göre (Md. 8/ 1) kitap hakkında, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından yeniden dava açılmıştır. Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesi, devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda“suç”unu düzenlemektedir. Bu dava henüz sürmektedir. (DGM, 1992/128 Esas sayılı dosya, Birleştirilen dosya 1991/46)

3. **“Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”** kitabıyla ilgili olarak, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde de dava açılmıştır. Burada da, Türklüğün, Cumhuriyetin, Devletin askeri ve emniyeti muhafaza kuvvetlerinin basın yoluyla tahkir ve tezyif edildiği, **Atatürk**'ün hatırasına basın yoluyla hakaret edildiği iddia edilmektedir.

4. Bir kıtapтан dolayı, hem Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, hem de Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılama yapmak hukuka aykırıdır. TCK 79. madde gereğince, yargılamanın, daha ağır cezayı gerektiren eylemin görüldüğü mahkemede yapılması gerekir. Mahkemenin de bu yönde bir kararı vardır. (27.12.1991 tarihli ve Esas 1991/194, Karar 1991/219)

5. İddianamede, Kürtlerden ve Kürdistan'dan söz ederek, Kür-

(*) Bu yazı, **“Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu”** (**Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul, Aralık 1991) kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 31 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/164)

distan'da ırkçı ve sömürgeci bir politika uygulanmaktadır, diyerek, Türklüğü ve Cumhuriyeti tahkir ve tezyif ettiğimiz iddia edilmektedir. Halbuki Kürtler ve Kürdistan objektif bir gerçekliktir. Kürtler ve Kürdistan arzularımızın ve irademizin dışında varolan objektif gerçeklerdir. Bunların dile getirilmesi Türklüğü ve Cumhuriyeti tahkir ve tezyif olarak değerlendirilemez.

Öte yandan, ırkçılık, sömürgecilik, emperyalizm, soykırım gibi kavramlar da bilimin kavramlarıdır. Toplumsal, tarihsel ve siyasal olayları bu kavramları kullanarak tahlil ediyoruz. Örneğin, "Irak rejiminin gerçekleştirdiği soykırım hareketinin bir sacayağı da TC'nin kendisidir" söylemini Türklüğün ve Cumhuriyetin tahkiri ve tezyifi olarak değerlendirmemek gerekir. Soykırım yapmak, soykırıma ortaklık etmek elbette insanlığa karşı işlenmiş suçlardır. Suç olan bunlardır, yoksa, bu fiillerin, bu operasyonların anlatılması değil. Halbuki, dava konusu edilen, **"Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu"** isimli kitabın 118 ve daha sonraki sayfelerine baktığımız zaman, TC'nin, Irak Devleti'yle birlikte, Güney Kürdistan'da, Kürtlere karşı uygulanan soykırımda işbirliği yaptığı hemen anlaşılmaktadır. Bunların gözlerden ve dikkatlerden uzak tutulması mümkün değildir. Bu sürecin görülmemesi, görmezden, duymazdan gelinmesi istenemez.

6. İddianame'de, bizim, **Atatürk**'ün manevi şahsiyetine hakaret ettiğimiz de iddia edilmektedir. **"Mustafa Kemal** İngiliz emperyalizmiyle ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yaparak Kürdistan'ın bölünmesine, parçalanmasına ve paylaşılmasına katıldı..." gibi görüşlerle **Atatürk**'e hakaret edildiği iddia edilmektedir. Halbuki, sömürgecilik, emperyalizm, böl-yönet politikası gibi kavramlar bilimin kavramlarıdır. Bu kavramlarla, Kürdistan'daki devletlerarası sömürge sistemi daha iyi açıklanmaktadır. Biz, **Mustafa Kemal Atatürk**'ün düşüncelerini ve eylemlerini bilimin, siyasetin ve diplomasının kavramlarıyla açıklayabiliyoruz. Bunları, **Atatürk**'ün manevi şahsiyetine hakaret olarak yorumlamak yanlıştır.

7. Bugün Kürdistan, zulümle, işkenceyle yönetilmektedir. Kürdistan'da çok yoğun bir devlet terörü vardır. Köyler yakılmakta, evler yıkılmaktadır. Evler içindeki eşyalarla birlikte yakılmaktadır. Bütün bunları, devletin güvenlik güçleri gerçekleştirmektedir. Un, tuz, şeker, yağ, peynir gibi gıda maddeleri telef edilmekte, odun, saman ve ot yığınları yakılmaktadır, hayvanlar kurşuna dizilmektedir. Arama bahanesiyle, insanların paralarına, altın gibi değerli mallarına el konulmaktadır. Kürt insanların malları yağma edilmektedir. İnsanlar, yoğun bir devlet terörüyle yerlerini, yurtlarını terke zorlanmakta-

dır... Yine arama bahanesiyle evlere girilmekte, kadınların ırzına geçilmektedir.

Bugün Kürdistan'da fiilen yaşanan süreç, yukarıda kısaca anlatılanlardan çok daha ağırdır... Türk güvenlik güçlerinin Kürdistan'da yaptığı zulüm, gerçekleştirdiği operasyon, Bosna-Hersek'de yaşananlardan kat kat ağırdır. Bu, kuşkusuzdur.

İddia makamı bu anlatımları, Türk güvenlik güçlerine iftira olarak yorumlamaktadır. Bunların, Türklüğe, Cumhuriyete ve güvenlik güçlerine hakaret olduğunu iddia etmektedir. Halbuki bütün bunlar Kürdistan'da her gün yaşanan gerçeklerdir. Ve yukarıda kısaca anlatılanlar bu sömürge ilişkilerini anlatmakta, ırkçı ve sömürgeci politikayı açıklamakta çok yetersiz kalır.

Aşağıdaki haber Kürdistan'da yaşanan süreci bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır:

**“Asker, özel tim ve korucular tarafından basılan
Mardin-Bağkaya köylülerinin İddiası:
'KADINLARA TECAVÜZ EDİLDİ'**

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Bağkaya (Bakustan) köyünü basan askeri birliklerin arasındaki özel tim ve köy korucularının 16 ve 17 yaşlarındaki iki genç kız ile 15 ve 20 yaşlarındaki iki evli kadına tecavüz ettiği öne sürüldü. Baskın öncesi köyü saatlerce havan ve roket ateşine tutan devlet güçleri 7 evi yıktı.

Savur Başsavcısı, kendilerine böyle bir olayın intikal etmediğini belirtti. Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan **All** adlı bir astsubay da olayı duymadığını belirterek 'Böyle bir olay varsa hatayı yapan kişinin tekerrür etmemesi için uyarılması gerektiğini' söyledi.

SAVUR, Gündem- Mardin'in Savur ilçesine bağlı Bağkaya (Bakustan) köyünde PKK gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan silahlı çatışma sonrasında köyü basan askeri birliklerin arasındaki özel tim ve korucuların 2 kız ile 2 kadına tecavüz ettiği ileri sürüldü.

Olayın 12 Kasım gecesi Bağkaya (Bakustan) köyü yakınlarında meydana gelen ve **Mehmet Vurgun (Şervan)** adlı bir gerilla ile bir köy korucusu ve bir özel tim mensubunun öldüğü çatışmadan sonra gerçekleştiği bildiriliyor. Baskına katılan askerlerin Mardin İl Alay Komutanlığı ve Savur Jandarma Komutanlığı'ndan geldikleri, baskına Cevizli köyü korucularının da katıldığı bildirildi. Savur Başsavcısı, kendilerine böyle bir olayın intikal etmediğini belirtirken, Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan **All** adlı bir astsubay da olayı

duymadığını söyledi. Söz konusu astsubay 'böyle bir olay varsa hatayı yapan kişinin hatanın tekrerrü etmemesi için komutanlarınca uyarılması gerektiğini' söyledi. Astsubay Ali köye yapılan baskınla ilgili olarak da 'Bölgede her gün çatışma oluyor. Herkes kendi canını koruyor. Çatışmada ev de yanar, ev de çöker. Köyde evierden ateş açılıyor. Bu durumda asker kendini korumak için basacak ateşi. Önce can, sonra canan. Mecburen ateş açılacak. Basacan, giricen, o pezevengi... Yıkacaksın' dedi.

Çatışmanın sona ermesiyle birlikte köyün çevresine mevzilenen devlet güçleri köyü aralıklarla havan ve roketatarlarla gece saat 03.30'a kadar dövdü. Ateş sonucunda köyün değişik yerlerinden 7 ev ağır hasar görerek yıkıldı. Köye giriş çıkışlar tutularak sokağa çıkma yasağı konuldu. Köye giren özel tim ve korucuların evlere girip 2 kız ile 2 kadına tecavüz ettikleri öne sürüldü. Tecavüze uğrayanların Nazmiye Ermiş (20) ve K.E. (15) adlı evli kadınlarla N.F. (17) ve Z.A. (16) adlı kızlar olduğu bildirildi.

Baskın sırasında kadın ve kızların evlerden dışarı çıkmalarına izin verilmezken, köyün bütün erkekleri köy meydanında toplanıp boş bir evde sorgulamaya alındı. Sorgu sırasında işkence yapılan köylülerden komaya giren A. Latif Aydın battaniyeyle taşınarak 5 köylüyle birlikte bilinmeyen bir yere götürüldü. Gözaltına alınan köylülerden bir haber alınamıyor.

Köy baskını sırasında evlerine kapatılan Elmas Fidan (60), Azize Güneş (30), Nezime Ermiş (25) adlı kadınlara da elle sarkıntılık edildi. Karşı koymak isteyen kadınlar timlerin ve korucuların kendilerine işkence yaptığını öne sürdü. Bu arada tecavüze uğrayan ve ismi tespit edilemeyen üç kadının da olaydan sonra köyü terk ettikleri öğrenildi. Evlerine giren özel tim ve köy korucularının kendisine zorla tecavüz ettiğini belirten Z.A. (15) şöyle konuştu: 'Ben yatıyordum. Gece vaktiydi, kapımız çalındı. Annem kapıyı açtı. İçeriye dalan devlet güçleri ve korucular yaptıkları aramada bir şey bulamayınca üzerimdeki yorganı çekip üzerimi açtılar. Kendimi toparlamaya çalıştım, ancak kurtulamadım. Annem üzerime atıldı, beni korumak için. Askerler annemin kollarından tutup döverek dışarı çıkardılar. Tim ve koruculardan üç kişi kollarımdan ve boğazımdan tutup bana saldırdılar. Ağzımı da kapattıkları için nefesim kesildi. Daha sonra bayılmışım. Bana yaptıklarını anlatmaya dilim varmıyor. Tecavüz ettiler. Gerisini bilemiyorum, çünkü kendimden geçtim' dedi.-

Anne Makbule Aydın da olayı şöyle anlattı: 'Kapıyı açar açmaz askerler bize saldırmaya başladı. Kızım yatıyordu. Üzerin-

deki yorganı kaldırdıklarında yapmayın diye yalvarmama rağmen, kollarımdan tutup döverek dışarı çıkardılar. Kapıyı kapatarak içeri girdiler. Yaklaşık 10 özel tim ve korucu vardı. Kızıma ne yaptıklarını bilemiyorum. Bildiğim tek şey, kızım beni gördükçe ağlamaya başlıyor. Bütün evlerimiz yakıldı ona acı-mıyorum da kızıma acıyorum. Çünkü gururuyla oynadılar' dedi.

Dul olduğunu belirten Sacide Güneş ise baskın olayında yaşadıklarını şöyle anlattı: 'Benim evim bombalandığı zaman evin bir köşesinde saklanmıştım. Askerler evlerimizi bombaladıktan sonra da aramaya başladılar. Beni gördüklerinde, Orospu hâlâ ölmemişsin diyerek, dövmeye başladılar. Kendilerine karşı koymadığımız için işkencelerin yanı sıra bizim göğüslerimizi çekerek yerlerde sürüklediler. Buzdolabım ve yataklarımız devlet güçleri tarafından yakıldı' dedi. Köylü kadınlardan Hayat Aydın da şöyle konuştu: 'İçeri girer girmez bana elle sarkıntılık etmeye başladılar ve sabaha kadar da evin içinde kaldılar. Ardından ağabeyim A. Latif Aydın'ı işkenceye aldılar. Koma halinde batanlyeye sarılarak götürüldü.'

Kürt oldukları için tecavüz ve hakaretlere maruz kaldıklarını belirten Nazmiye Ermiş (20) ve N.F. ise şöyle konuştular: 'Bize tecavüz edilmesinin, işkence yapılmasının tek sebebi Kürt olarak dünyaya gelmemizdir. Bunun için bunca hakarete maruz kalıyoruz. Bizim köyümüzden göç etmemizi istiyorlar. Biz ölürüz de doğduğumuz köyümüzü topraklarımızı terk etmeyiz. Evlerimizi ve eşyalarımızı yakmakla bizleri topraklarımızdan attıramayacaklar.'

Devlet güçleri tarafından gözaltına alınan A. Latif Aydın (30), M. Sıdık Demir (25), Ahmet Fidan (18), Mürsel Fidan (23) ve Nimet Kortak'ın hayatından endişe ediliyor.

Bu arada olaya ilişkin görüştüğümüz Savur Başsavcısı, şöyle konuştu: 'Böylesi bir başvuru olsa bile bunun hazırlık soruşturması gizlidir. Ancak şimdiye değin bize bu yolda bir suç duyurusu yapılmadı. Gözaltına alınan kişiler de zaten direkt olarak Diyarbakır DGM'ye gönderilir.'

Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan Ali adlı bir astsubay ise Bağkaya köyünden gözaltına alınanların Mardin İl Alay Komutanlığı'na götürüldüğünü söyleyerek şöyle konuştu: 'Bu işler nasıl oluyor da İstanbul'a kadar ulaşıyor. Şurada 3 kilometre ötede karakola gelmiyor adam. Tecavüze uğrayan kız. Allah Allah hayret bir şey. Ben hiç böyle bir şey duymadım. Bunlar size

nasıl ulaşıyor? Şaşırp kalıyorum. Ben şahsen bilmiyorum. Böyle bir olaydan haberim yok. Siz bana bu kişilerin bir isimlerini verin. Eğer böyle bir iddia varsa muayeneye götürülmeli. Devletin savcısı var. O asker kimse teşhis etsin. İstanbul'da da biz nasıl duymayız? Öyle bir olay ortaya çıkarsa operasyon komutanı sorumludur. Böyle bir şey olsa kesin duyardım. Böyle bir şey olamaz. Olsa da gelmesi lazım. Böyle bir hata varsa o kişinin uyarılması, bu hatanın tekrarr etmemesi için komutanlarınca uyarılması gerekir. Bölgede her gün çatışma oluyor. Her gün çatışıyoruz. Bunun ardından yalan dolanlar geliyor. Biz canımızla uğraşalım. Herkes kendi canını koruyor. Çatışmada ev de yanar, ev de çöker. Köyde evlerden ateş açılıyor. Bu durumda asker kendini korumak için basacak ateş. Önce can sonra canan. Mecburen ateş açılacak. Basacan giricen; o pezevengl... Yıkacaksın.” (Özgür Gündem, 18 Kasım 1992)

Yukarıdaki haber Kürdistan'da uygulanan ırkçı ve sömürgeci politikayı bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bu tür operasyonlar, artık, Kürdistan'da bir devlet politikası olarak uygulanmaktadır. Her yerde, her zaman sık sık yaşama geçirilmektedir. Bunlar inkâr edilecek, görmezden gelinerek hiçbir yere varılamaz. Avrupa Konseyi İşkenceyle Mücadele Komitesi'nin Aralık ayı ortalarında, Türkiye hakkında yayınladığı rapor bunun önemli bir kanıtıdır. Helsinki İzleme Komitesi'nin, Uluslararası Af Örgütü'nün, Avrupa Parlamentosu'nun da benzer raporları vardır. İşkence, ırza tecavüz, gasp, talan... elbette, Türklük için, Cumhuriyet için utanç verici olaylardır. Fakat utanç verici olan, bunları yapmaktır, yaşama geçirmektir, yoksa, sık sık yaşanan bu olayların anlatılması değil..

Halkın Emek Partisi'nden bir grup milletvekili 10 Kasım 1992'de Başbakan **Süleyman Demirel**'le bir görüşme yapmışlardı. Milletvekilleri, Başbakana, köylerin yakıldığı, kadınların ırzına geçildiği gibi konuları anlatmışlardı. Başbakan ise, “22 yaşındaki gençler, böyle şeyler yapabilir...” şeklinde cevap vermiştir. (Özgür Gündem, 24 Kasım 1992)

Görüldüğü gibi, halkın canını, namusunu ve malını “eşkıya”ya, “terörist”e karşı korumak için orada olduğu söylenen Türk güvenlik kuvvetlerinin Kürt kadınlarının ırzına geçmesi meşru görülmektedir. Buradan, çok önemli bir sonuç çıkarılabilir. Kürdistan sorununun temelinde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, Kürdistan'daki ırkçı ve sömürgeci varlığı yatmaktadır.

8. Dosyada mevcut olan ve adına “Bilirkişi Raporu” denen, **Ka-**

zım Arslan, İlhan Horoz ve Ahmet Polat tarafından hazırlanan, 9.10.1992 tarihli ve 6 sahifeden ibaret raporu kabul ediyoruz. Esasen, “Düşünce suçu” denen “suç”larda “bilirkişi” kurumuna kökten karşıyız.

İnsanlar, herhangi bir yazıyı veya kitabı eleştirebilirler, kendi düşüncelerini açıklayabilirler, savunabilirler, fakat, benimsemedikleri bir düşünce için “bu düşüncede suç vardır, cezalandırılсын” deme hakkına sahip değildirler. Bu, bilimsel olmadığı gibi ahlaki de değildir. Düşüncesinden, yazılarından, kitaplarından dolayı, herhangi bir kişi mahkûm edildiği zaman, aslında, bütün yazarların, bütün toplumun düşünce özgürlüğü kısıtlanmış olmaktadır. Çünkü, artık, kimse, mahkûm edilen düşünce doğrultusunda görüş açıklamaya cesaret edemeyecektir. “Bilirkişi raporu” denen rapor bunların bilincinde değildir.

Sayın Yargıçlar,

Bizim kitaplarımız toplatılıyor, dava açılıyor. Bu bakımdan biz mağdur ediliyoruz. Halbuki kitaplarımız hakkında, “Bilirkişi raporu” denen raporlar hazırlayanlar, her bir kitap için 350.000 ile 600.000 lira arasında değişen paralar alıyorlar. Kitaplarımız toplatılıyor, dava açılıyor ve biz mağdur ediliyoruz. Halbuki, “kitaplarda suç vardır” diye raporlar hazırlayanlar paralar kazanıyorlar. Yargılama konusu olan dört kitap için de böyle olmuştur.

Bu, meşru bir kazanç değildir. “Bilirkişi raporu” denen raporları bu bakımdan da meşru görmüyoruz.

Sayın Yargıçlar,

Bu aşamada söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

**CUMHURİYET HALK
FIRKASI'NIN
TÜZÜĞÜ (1927)
VE
KÜRT SORUNU**

I. İDDİANAME (8)

T.C.
ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/89
ESAS NO : 1992/40
İDDİANAME NO : 1992/33
KARAR NO : 1992/18

**İDDİANAME
VE
GÖREVSİZLİK KARARI**

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.
SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü oğlu, **Zahide**'den ol-
ma, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı
mah.sı nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence
Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur.
Serbest yazarlık yapar.
SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü
aleyhinde propaganda yapmak.
SUÇ TARİHİ : Aralık 1991
SEVK MADDESİ: 3173 SK.nun 8/1
DELİLLER : **"Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927)
ve Kürt Sorunu"** isimli kitap ve sanıkların tevilli
ıkrarı.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu, Hesna'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarioğlan ilçesi Karabüzü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo Mah. 100. Yıl 210/3 adresinde oturur. **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

SEVK MADDESİ: 3713 SK.nun 8/2.

DELİLLER : **"Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu"** isimli kitap ve sanıkların tevilli ikranı.

"Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu" isimli kitap sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılarak Aralık 1991 tarihinde Ankara'da **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanmıştır.

Kitap bütünü itibariyle Devletimizin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde yoğun bir propagandayı ihtiva etmektedir. Aşağıya alınan bölümlerde bu husus açıkça görülmektedir.

"Tek parti döneminin, Değişmez Van Milletvekili **İbrahim Arvas**'ın komünizm hakkındaki düşünceleri bunlar. Bu düşüncelerin sahibinin 1920-1950 yılları arasında, mebusluk yaptığını, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. Dönemlerde, CHP'nin, **Gazi Mustafa Kemal** ve **İsmet İnönü** gibi Şefleri tarafından mebus tayin edildiğini unutmamak gerekir. 30 sene Ankara'da TBMM'de, Çankaya sofralarında yer almış, Kemalizmin ideolojisi ile, Kemalistlerin arasında yetişmiş bir kişidir. Fakat, bunun, kendi kişiliğini ve onurunu, ulusunun kişiliğini ve onurunu reddetmiş, Kürt ulusuna ihanet etmiş bir kişi olduğunu da unutmamak gerekir. ... Bu tür bölgelerde mebusların görevi son derece sınırlıdır. **Kendi ulusuna karşı merkezî devletin ajanlığını yüklenmek. Türkçülük propagandası yapmak. Kürt ulusunun varlığını inkâr etmek. Herkesin Türk olduğunu söylemek. Türk olanların mutlu olacaklarını, Türk olmayanların mutlu olamayacaklarını söylemek...** Bu kişilerin, ihanet içinde oldukları, kendi uluslarına karşı, sömürgeci devlet tarafından kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeleri için, bölgedeki geleneksel ilişkilerinin, imtiyazlarının aynen sürmesi gerekir. Çünkü bu geleneksel ilişkiler, imtiyazlar sürdüğü sürece, halk yığınları ile ilişkisi eskisi gibi sürmekte, **sömürgeci devletin Kürdistan'daki ajanlığını sürdürme de olanaklı olmaktadır.**" (Sayfa 208)

"Şimdi sormak gerekir. Bu tür şeyhler Kürt ulusuna mı, yoksa merkezi otoriteye mi daha çok yakındır? Şüphesiz ikincisine. Fakat bu tür

propagandalar, günümüzde de sürmektedir. Günümüzde artık, Kemalist şeyhler gibi, 'Kürt yoktur, Kürtçe diye bir dil yoktur, herkes Türktür. Türküz, mutluyuz' demiyorlar. 'Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak, Fars olmak, önemli değildir, önemli olan insan olmaktır, faziletli olmaktır, Müslüman olmaktır...' diyorlar. Ve bu propagandayı yapan şeyhler, devlet tarafından büyük bir teşvik görüyorlar. Sadece hükümet değil, devlet tarafından da destekleniyorlar. Bunlar Türk istihbaratının Kürdistan'daki vazgeçilmez elemanlarıdır. Bu tür şeyhler bugün özellikle Milli Selamet Partisi saflarında örgütleniyorlar. Böylece Kürt ulusu üzerindeki Türk sömürgeciliğinin çok önemli bir halkası oluyorlar." (Sayfa 213)

"Anlaşılabacağı gibi şeyhlerin etkileri, sadece, Kürt ulus sorunu ile sınırlı kalmamaktadır. Bütün toplumsal, ekonomik, politik ve kültürel ilişkileri etkilemekte, toplumun mevcut sosyoekonomik ve politik yapısının aynen sürmesini sağlamaktadır. İleriye dönük bütün gelişmeleri engellemekte, muhtemel devrimci potansiyeli parçalamaya ve yok etmeye çalışmaktadırlar. Sömürgeci Türk Devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması, şeyhliğin böylesine Kürt düşmanı ve sömürgecilerin vazgeçilmez bir kurumu olması sonucunu doğurmaktadır." (Sayfa 288)

Görüldüğü gibi sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, **Atatürk** ve silah arkadaşlarının yanında yer almış fazilet sahibi Doğulu vatandaşlarımızı, milletvekillerimizi Kürt ulusuna ihanet eden hainler olarak görmekte ve bunların Türk Devleti'nin ajanları olduklarını iddia etmektedir. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'ye göre ırkı düşünceleri bir tarafa bırakarak insanlığı, fazileti veya Müslümanlığı ölçü olarak ele almak da önemli değildir. Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak önemli değil, insan olmak önemlidir. Diyenler de Devletin ajanlığını yapmaktadırlar. Sanık için önemli olan Kürt ırkçısı olmaktır. Kürtçü olan kişi ancak demokrattır, ilericidir ve insan haklarından yanadır. Bu düşünceleri sergileyen sanığın Kürt ırkçılığının yoğun bir propagandasını yaptığı açıktır.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı şekilde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 SK.nun 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargılamalarının yapılarak;

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/1, TCK.nun 31. maddesi gereğince **TECZİYESİNE**.

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan, 3713 SK.nun 8/2. maddesi gereğince **TECZİYESİNE**.

Ele geçen ve hakkında toplatma kararı bulunan kitapların TCK.nun 36'ncı maddesi gereğince **MÜSADERESİNE** karar verilmesi kamu adına iddia ve talep olunur. 23.04.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

19201

(İmza)

II. GÖREVSİZLİK KARARI (3)

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ: Hüsnü** oğlu, **Zahide**'den olma, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı mah.si nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16 adresinde oturur. Serbest yazarlık yapar.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet** oğlu, **Hesna**'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo Mah. 100. Yıl 210/3 adresinde oturur. **Yurt Kitap-Yayınevi** sahibi.

SUÇ : Cumhuriyeti tahkır.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan **Yurt Kitap-Yayın** sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan "**CUMHURİYET HALK FIRKASININ TÜZÜĞÜ (1927) VE KÜRT SORUNU**" isimli kitapta; Türkiye Cumhuriyeti'nden devamlı olarak sömürgeci devlet olarak bahsedildiği, Kürt ulusunu sömürgeleştirdiği, bu amaçla Cumhuriyetin ilanından sonra Doğu milletvekillerinin Şeyhleri Kürt ulusuna karşı ajan olarak kullandığı, bugün de yine bu amaçla Şeyhleri kullanmaya, desteklemeye devam edildiği ve böylece TC'nin manevi şahsiyetinin tahkır edildiği görülmüştür.

Ancak bu suç 2845 Sayılı Kanunun 9'uncu maddesi gereğince Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görevine girmediğinden, dosyanın bu suç yönünden tefrik edilerek Başsavcılığınızın GÖREVSİZLİĞİNE, görevli ve yetkili ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI'na gönderilmesine karar verildi. 23.04.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

19201 (İmza)

III. TÜRK DEMOKRASİSİ NE KADAR GELİŞTİ?(*)

Sayın Yargıçlar,

“Bilim Yöntemi Türkiye’deki Uygulama 3, Cumhuriyet Halk Fırkası’nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. Bu kitapta, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası’na muhalefet edildiği, “Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü” aleyhine propaganda yapıldığı iddia edilmektedir... Duruşmanın bu aşamasında iddianameyle ilgili bazı düşüncelerimi belirtmek istiyorum...

Her şeyden önce, “Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü” anlayışının sadece bir slogan olduğunu belirtmeliyim. Bu slogan toplumun ve ülkenin somut gerçeklerini aksettirmemektedir. Bilakis bu gerçekleri çarpıtmayı amaçlamaktadır. Artık, Türkiye’nin siyasal hayatında, Kürt ve Kürdistan çok önemli bir gerçekliktir. Resmi ideolojiyle çarpıtılması, yok sayılması, niteliğinin değiştirilmesi mümkün değildir. Resmi ideolojinin formülleştirdiği gibi Türk Devleti “Ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün” değildir. Kürt ulusu dille, kültürüyle, tarihiyle Türklerden ayrı bir ulustur. Türk ulusu sözcükleri Kürt ulusunu kapsamaz. Kürdistan da ayrı bir ülkedir. Kürdistan Türkiye’nin Doğu’sunda yer almaktadır. Kürdistan ülkesinin İran’ın Batı’sında, Irak’ın ve Suriye’nin Kuzey’inde de toprakları vardır. Kürdistan ve Kürt ulusu bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır.

Bizlere, resmi ideolojinin bu sloganını eleştirdiğimiz, benimsemiş olduğumuz için “bölücü” denmektedir. Halbuki biz Kürtlerin özgürlüğünü savunuyoruz. Esas bölücüler, Kürdistan’ı bölenler, parçalayanlar ve paylaşanlardır. Biz bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış Kürtlerin özgürlüğünü savunuyoruz.

Sayın Yargıçlar

Bu kitap ilk defa 1978 yılında, İstanbul’da **Komal Yayınevi** tarafından yayınlanmıştı. O zaman bu kitap hakkında herhangi bir soruşturma açılmamıştı. Kitap hakkında toplatma kararı alınma-

(*) Bu yazı, **Cumhuriyet Halk Fırkası’nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne sunulan 29 Haziran 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/47)

muştu. Bu, neyi gösteriyor, acaba? 14-15 sene zarfında, demokratikleşme konusunda alınan mesafe nedir, yoksa hiç mesafe alınmamış mıdır? 1978-1992. Bu, bize şunu açık bir şekilde gösteriyor... Kürt sorunu sorun olarak varlığını sürdürdüğü sürece demokratikleşmenin gerçekleşmesi mümkün değildir. Her türlü demokratik sözlere rağmen, fiili olarak yaşanan yine antidemokratik bir süreç olmaktadır. Hatta 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 8/1 maddesi, yürürlükten kaldırılan TCK 142/3. maddesinden çok daha ağır hükümler getirmiştir.

Savcı İddianamesinde şunları vurgulamaktadır.

"Kitap bütünü itibariyle Devletimizin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde yoğun bir propagandayı ihtiva etmektedir. Aşağıya alınan bölümlerde bu husus açıkça görülmektedir.

"Tek parti döneminin, Değişmez Van Milletvekili **İbrahim Arvas**'ın komünizm hakkındaki düşünceleri bunlar. Bu düşüncelerin sahibinin 1920-1950 yılları arasında, mebusluk yaptığını, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. Dönemlerde, CHP'nin, **Gazi Mustafa Kemal ve İsmet İnönü** gibi Şefleri tarafından mebus tayin edildiğini unutmamak gerekir. 30 sene Ankara'da TBMM'de, Çankaya sofralarında yer almış, Kemalizmin ideolojisi ile, Kemalistlerin arasında yetişmiş bir kişidir. Fakat, bunun, kendi kişiliğini ve onurunu, ulusunun kişiliğini ve onurunu reddetmiş, Kürt ulusuna ihanet etmiş bir kişi olduğunu da unutmamak gerekir. ... Bu tür bölgelerde mebusların görevi son derece sınırlıdır. **Kendi ulusuna karşı merkezî devletin ajanlığını yüklenmek. Türkçülük propagandası yapmak. Kürt ulusunun varlığını inkâr etmek. Herkesin Türk olduğunu söylemek. Türk olanların mutlu olacaklarını, Türk olmayanların mutlu olamayacaklarını söylemek...** Bu kişilerin, ihanet içinde oldukları, kendi uluslarına karşı, sömürgeci devlet tarafından kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeleri için, bölgedeki geleneksel ilişkilerinin, imtiyazlarının aynen sürmesi gerekir. Çünkü bu geleneksel ilişkiler, imtiyazlar sürdüğü sürece, halk yığınları ile ilişkisi eskisi gibi sürmekte, **sömürgeci devletin Kürdistan'daki ajanlığını sürdürme de olanaklı olmaktadır.**" (İddianame, s. 2, altıncı savcı çizmiştir.)

"Şimdi sormak gerekir. Bu tür şeyhler Kürt ulusuna mı, yoksa merkezi otoriteye mi daha çok yakındır? Şüphesiz ikincisine. Fakat bu tür propagandalar, günümüzde de sürmektedir. Günümüzde artık, Kemalist şeyhler gibi, 'Kürt yoktur, Kürtçe diye bir dil yoktur, herkes Türktür. Türküz, mutluyuz' demiyorlar. 'Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak, Fars olmak, önemli değildir, önemli olan İnsan olmaktır, faziletli olmaktır, Müslüman olmaktır...' diyorlar. Ve bu propagandayı ya-

pân şeyhler, devlet tarafından büyük bir teşvik görüyorlar. Sadece hükümet değil, devlet tarafından da destekleniyorlar. Bunlar Türk istihbaratının Kürdistan'daki vazgeçilmez elemanlarıdır. Bu tür şeyhler bugün özellikle Milli Selamet Partisi saflarında örgütleniyorlar. Böylece Kürt ulusu üzerindeki Türk sömürgeciliğinin çok önemli bir halkası oluyorlar." (Iddianame, s. 2, altını savcı çizmiştir.)

"Anlaşılabacağı gibi şeyhlerin etkileri, sadece, Kürt ulus sorunu ile sınırlı kalmamaktadır. Bütün toplumsal, ekonomik, politik ve kültürel ilişkileri etkilemekte, toplumun mevcut sosyoekonomik ve politik yapısının aynen sürmesini sağlamaktadır. İleriye dönük bütün gelişmeleri engellemekte, muhtemel devrimci potansiyeli parçalamaya ve yok etmeye çalışmaktadırlar. **Sömürgeci Türk Devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması, şeyhliğin böylesine Kürt düşmanı ve sömürgecilerin vazgeçilmez bir kurumu olması sonucunu doğurmaktadır.**" (Iddianame, s. 3, altını savcı çizmiştir.)

Savcı İddianamesinde bunları belirttikten sonra, kendi düşüncelerini de şu şekilde ifade etmektedir:

"Görüldüğü gibi sanık **ISMAİL BEŞİKÇİ** Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, Atatürk ve silah arkadaşlarının yanında yer almış fazilet sahibi Doğulu vatandaşlarımızı, milletvekillerimizi Kürt ulusuna ihanet eden hainler olarak görmekte ve bunların Türk Devleti'nin ajanları olduklarını iddia etmektedir. Sanık **ISMAİL BEŞİKÇİ**'ye göre ırkı düşünceleri bir tarafa bırakarak insanlığı, fazileti veya Müslümanlığı ölçü olarak ele almak da önemli değildir. Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak önemli değil, insan olmak önemlidir. Diyenler de Devletin ajanlığını yapmaktadırlar. Sanık için önemli olan Kürt ırkçısı olmaktır. Kürtçü olan kişi ancak demokrattır, ilericidir ve insan haklarından yanadır. Bu düşünceleri sergileyen sanığın Kürt ırkçılığının yoğun bir propagandasını yaptığı açıktır." (Iddianame, s. 3)

Biz savcının bu düşüncelerine katılmıyoruz. Fakat, savcı gibi düşünmediğimiz için yargılanmamız da hukuk adına büyük bir ayıptır. Sömürgeci devletler, sömürgelerinde kendileriyle işbirliği yapan insanları her zaman övmektedir. Ulusal kurtuluş sürecine katılan insanları ise "eşkıyalık"la, "hainlik"le, "kansızlık"la vs. suçlamışlardır. Fakat ulusal kurtuluş sürecindeki halklar için bu tür insanlara verilen değer çok çok farklıdır. "Hainlik", "eşkıyalık", "kansızlık" gibi kavramlar, sömürge halklar için ve sömürgeci devletler için birbirlerine zıt anlamlara sahiptir. Bu bakımdan, savcının Kürt işbirlikçilerine, kendi kimliğini inkâr edenlere övgüler düzmesi doğaldır... Fakat şunu da sormak gerekir: Acaba, savcı, kendi Türk kimliğini inkâr eden,

Bulgarlaşan, böylece Bulgaristan Devleti kademeleri içinde her türlü görevi alabilen kişileri nasıl değerlendiriyor?

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir. Saygılarımla sunuyorum.

IV. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (2)^(*)

Sayın Yargıçlar,

23.5.1992 'Cumartesi günü yayınevimizin kapısı çalındı. Gelen tebligat postacısıydı. Beni soruyordu. Önce bir anlam veremedim. Birkaç gün önce değerli **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin de evine postacının tebligat yaptığı aklıma gelince konuyu anlar gibi oldum. İmza atmaya başladım tebligatlara. Tam dokuz taneydi. Zarfların içinde iddianameler olduğunu sanıyordum...

Biz postacının tebligat yapmasına alışkın değildik o güne kadar. Alışkın olduğumuz davranış, en azından **Dr. İsmail Beşikçi**'nin evinin sabahın erken saatlerinde basılması, kan uykusundan uyandırılması, kendi yazdığı kitaplara, el yazılarına, başka yayınevlerinin kitaplarına, dergilere el konulması, **Dr. Beşikçi**'nin de gözaltına alınarak Şube'de sandalye üzerinde sabahlatılmasıydı...

Gelen zarfları açmak istedim. Zarfın üzerindeki yazıya şöyle bir göz attığımda ırkıldığımı hatırlıyorum. Zarfın üzerinde şunlar yazılıydı:

"Hakkınızda 3713 sayılı kanunun 8/2. maddesi gereğince kamu davası açıldığı, davaya ve sevk maddesine göre suçun cezası para cezasını gerektirdiği TCK'nun 119. maddesi gereğince asgari miktarı olan Yüz milyon lirayı işbu tebligatın tebliğ tarihinden itibaren on gün içerisinde ödenmesi ve buna dair belgenin Mahkememizin işbu dava dosyasına ibrazı, ödenmediği takdirde cezanın yarı nisbetinde artırılacağı hususunda bilgi edinilmesi ön ödeme tebligatı yerine kaım olmak üzere tebliğ olunur."

Zarflardan birinin içindeki kağıdı çıkarıp okuduğumda aynı içerikli bir yazının olduğunu gördüm. Şaşırmadım dersem yalan olur. Çünkü her zarfın üzerinde yüz milyon yazılıydı. Dokuz zarf olduğuna göre toplam dokuzyüz milyon ödemem isteniyordu. Bu kararı alanlar ya para hesabı bilmiyorlardı ya da vicdanları yoktu. Bizim kitaplarımızın ortalama fiyatı 20 bin lira civarındaydı. Kitaplarımız çıkar çıkmaz toplatıldığı için de zaten satamıyorduk. Kitaplarımızın hepsini

(*) Bu yazı, *Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)* kitabının yargılanması sırasında, *Yurt Kitap-Yayın* sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 29 Haziran 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/47)

sattığımızı düşünsek, bir kitabı 2000 adet bastığımız için bize kalan kitapçı-dağıtımçı indiriminden sonra 24 milyondur. 24 milyonun 12 milyonunu masraf olarak çıksak geriye kalan 12 milyondur. Halbuki her kiptan asgari istenen ceza 100 milyondur.

Soğukkanlı düşünöldüğünde bizden istenen cezanın Terörle Mücadele Yasası adı verilen yasanın en alt sınırına tekaböl ettiğı hemen anlaşılır. Adı geöen yasanın 8. maddesine göre bizden istenecek ceza şöyle tarif edilmiştir: Enöok satan günlük bir gazetesinin (örneğin **Sabah** gazetesinin) bir önceki ay ortalama satış miktarının (örneğin 700 bin) gazetesinin fiyatıyla çarpımının (örneğin 3000) % 90'ına kadar para cezasına hükmlunur. Bu ceza 100 milyondan az olamaz.

Kısacası Devletin Güvenlik Mahkemesi bizden her kitap için 1 milyar 890 milyon lira ceza isteyebilir. İşte Türk Devleti'nin adaleti...

TÜRK DEVLETİNİN KİTAPTAN KORKTUĞUNUN BELGESİDİR

Yurt Kitap-Yayın'ın sadece **İsmail Beşiköi Bütün Eserleri** dizisinden yayınladığı eserlerden devletin topladığı ve dava açtığı kitapların bir dökümü 29 Haziran 1992 itibariyle aşağıya çıkartılmıştır.

A) Toplatılıp Dava Açılan Kitaplar

1. Ortadoğı'da Devlet Terörü
2. Kürtlerin Mecburi İskânı
3. Unesco'ya mektup
4. Başkaldırının Koşulları
5. Bilim-Resmi İdeoloji Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu
6. Kürt Aydını Üzerine Düşünceler
7. Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması
8. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu
9. Bilim Yöntemi
10. Doğı Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II
11. Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi

B) Toplatılmadan Dava Açılan Kitaplar

1. Devletlerarası Sömürge Kürdistan

2. Türk Tarih Tezi Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu

3. Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I

Bu kitaplarla ilgili **Dr. İsmail Beşikçi** hakkında 28-70 yıl hapis cezası, 700 milyondan 1 milyar 400 milyona kadar para cezası istenebilir. **Yurt Kitap-Yayın** hakkında da ortalama 28 milyar para cezası istenebilir. Türk Devleti'nin mevzuatı buna uygundur. Çünkü Türk Devleti "Demokratik bir hukuk devletidir."

BİZ NEDEN BURADAYIZ?

Biz yüzmilyonlarca lira para cezasını gerektirecek ne yaptık? Kaçakçılık mı yaptık, uyuşturucu mu sattık, hayali ihracat mı yaptık, beyaz kadın ticareti mi yaptık;

Adımız skandallara mı karıştı, yakınlarımıza devletin imkânlarını mı sunduk, çocuklarımız borsada para kazansınlar diye bilgi mi sızdırdık, geleceğe yatırım olsun diye parti başkanlarını uçagımızda mı gezdirdik,

Zonguldak'taki grizu katliamının sorumlusu biz miyiz yoksa, Kürt köylerini mi bombaladık, dağları, ormanları mı yaktık; çoluk çocuk, genç-yaşlı demeden işkenceden mi geçirdik; Nevroz katliamını mı yaptık;

Yoksa bir milyona yakın insanı işkenceden geçiren, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini kapatan, onlarca devrimciyi idam eden, yüzlercesini gözaltında kaybeden 12 Eylül yöneticisi miyiz?

Burası neresi, biz neden buradayız?

Bize yöneltilen suçlama **Dr. İsmail Beşikçi**'nin kitaplarını yayınlamak olarak "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine" propaganda yapmaktır. Yani biz, dünyaca tanınmış, dürüst insan **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin kitaplarını yayınlamak suç işlemiş oluyoruz. Bu onur bize aittir. Kürt ulusal sorunu konusunda gerçekleri bir bir açığa çıkartan, onları irdeleyen, Türk üniversitesinin, profesörlerinin, devlet ve hükümet yetkililerinin, solcu geçinenlerin inkâr politikalarını deşifre eden bir insanla tanışmak ve onun eserlerini yayınlamak ancak gurur verir bizlere.

YURT KİTAP YAYIN'IN YAYIN FAALİYETİNİN ÖZÜ

Yurt Kitap-Yayın 1987 sonlarında kurulmuştur. 1988 Aralık ayından itibaren polis baskınları gözaltına almalar, büro ve ev bas-

kınları, takipler birbirini kovalamıştır. Sadece **Yurt Kitap-Yayın**'ın üzerindeki devlet baskısı incelense devletin niteliği açığa çıkabilir.

Türkiye bir karanlıklar ülkesidir. İnsanlar düşüncelerini bile söyleyemezler. Düşünce belirtmek suç olarak kabul edilir. Devlet yanlısı iseniz konuşabilirsiniz. Ama devletin politikalarını eleştiriyorsanız ağır hapis cezalarını, para cezalarını göze almanız gerekir. Sizi soğuk hücrelere atarlar, evinizi basıp kendi yazdığınız kitapları, el yazılarını toplarlar. Cezaevlerinde kalırsınız.

Türk Devleti düşünceye, basın özgürlüğüne, özgürlüklere düşmandır. Gerçeği kavramaya çalışan, doğa ve toplumsal olaylara mümkün olduğunca yaklaştırmaya çalışan insana düşmandır.

Türk Devleti ister ki herkes kendisi gibi düşünsün. Farklı düşünceler üretmesin. Profesörler, yazarlar, çizerler, gazeteciler vb. resmi devlet ideolojisini eleştiren düşünceler üretmesin.

İnsanların düşünme, düşündüğünü ifade etme, maddi dünyadan tespit edebildiği doğruları yayma özgürlükleri devletin başta anayasası olmak üzere diğer kanun ve karamameleriyle yasaklanmıştır. Düşüncesi olan, düşüncesini çeşitli yollarla yaymaya çalışan insanların beyinleri ve toplumsal varlıkları kuşatma altına alınmıştır. İnsanların konuşmamaları, yazmamaları, eleştirmemeleri için cezalar, yaptırımlar Türk Devleti'nin mevzuatında bol bol yer almaktadır.

Burjuva demokratik özgürlüklerin kısıntısının bile olmadığı bir ülkede yaşamaktayız. Söz, basın, toplanma, örgütlenme, protesto etme, ulusal özgürlükler vb. yoktur. Zaten düşünce özgürlüğünün bile olmadığı bir ülkede hangi demokratik hak ve özgürlükten bahsedilebilir ki.

İşte **Yurt Kitap-Yayın**'ın yayın faaliyetinin özü de burada yatmaktadır. Bizler bütün insanların düşüncelerini korkmadan, çekinmeden, akıllarına yasaları, mevzuatları getirmeden söylemelerini kayıtsız-şartsız savunuyoruz. Gelecek güzel günlere inancımız tamdır. Yolumuzda yürümeyi sürdüreceğiz.

TÜRKİYE'DE BASIN ÖZGÜR DEĞİLDİR

Türkiye'de düşünce-nizi, devletin politikalarını eleştiren düşünce-nizi ifade ederseniz devletin bütün kurum ve kuruluşlarını karşınızda bulursunuz. Size 900 milyon lira para cezası keserler, "Devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" için.

Kitap neden yasaklanıyor, ilgili devlet kurumu kimdir diye birazcık araştırmak isterseniz Adalet Bakanı'ndan şu karşılığı alırsınız: **"İlgili yasa terörle mücadele. Bu yasa, bizim dışımızda. Yasayla**

İlgili bakanlıklar İçişleri ve Millî Savunmadır. Benim bu alanda bir sorumluluğum yok.” (Cumhuriyet, 26 Mayıs 1992)

İlgili Yasa 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'dır. Yukarıdaki sözleri söyleyen de Adalet Bakanı **Seyfi Oktay**'dır. **Seyfi Oktay**'ın sözleri son derece ilgi çekicidir, incelenmeye değer niteliktedir. **Seyfi Oktay** hükümet ortağı SHP'nin üyesidir. Sosyal Demokrattır. Birçok solcu tarafından takdir edilen bir kişidir. Son dönemdeki “demokratikleşme”nin mimarlarından. Ama sadece bizim olayımız bile göstermektedir ki demokrasiden ve demokratlıktan çok uzakta durmaktadır. Devletin özüyle bütünleşmiştir, devletçidir. Düşünce ve basın özgürlüğünün bile düşmanıdır.

Adalet Bakanı **Seyfi Oktay**'ın söylediklerini ve yaptıklarını biraz incelemeye çalışalım. Çünkü O yukarıdaki sözlerinin hemen arkasından **“Ancak benim, demokratikleşme konusunda yaptıklarım, bu konudaki kişisel görüşümü ortaya koyar düşüncesindeyim”** demektedir.

Adalet Bakanı da söyledikleriyle ve yaptıklarıyla demokrasiye ve düşünce özgürlüğüne düşmandır. Bu, en azından bizzat kendisinin hazırladığı “yeni” basın yasasıyla hemen anlaşılabilir. 17 Mayıs 1992 günlü **Cumhuriyet** gazetesinde-**“Basın Yasası'nda yeni düzenleme, Basın özgürdür sansür edilemez”** başlıklı haberde yeni basın yasasının Adalet Bakanı **Seyfi Oktay** tarafından hazırlandığı söyleniyor. Bu haberin yanındaki haberin de başlığı şöyle: **“İnönü'den basına destek sözü.”** Haberin devamında da **“Basın demokrasinin direği”** demiş **İnönü**.

Haberin girişinde devletin diğer yasalardaki yaptığı değişiklikler gibi bazı değişiklikler sıralanıyor. Ama haberin devamından anlıyoruz ki düşünceye düşmanlık, basına düşmanlık aynen durmaktadır. Basın yasasının ilk maddesi olan **“Basın serbesttir”** maddesi, **“Basın özgürdür sansür edilemez”** diye değiştiriliyor. Ne kadar büyük bir değişiklik değil mi? Haberde bazı değişikliklerin olduğunu anlıyoruz. Bunlardan birisi şu:

“Madde 16-1. fıkranın 1 nolu bendiyle 4. bendi (yeni metin): Sorumlu müdür, mevkutelerde müstear adla veya imzasız veya resimli imza ile yayınlanan yazı veya haber veya karikatür sahiplerinin adlarını bildirmek zorunda değildir. Yazı sahibinin kimliğini meydana çıkarmak için mevkutenin sorumlu müdürü, yayınlayanı veya basanı hakkında usul kanunlarındaki zorlayıcı hükümler uygulanmaz.”

Yapılan değişikliklerden biri bu. Sorumlu müdürün bazı konularda zorlanamayacağını söylüyor ama hemen peşinden şunları ekliyor:

"Sahibi belli olmayan veya sorumlu müdür tarafından en geç mahkemece yapılacak birinci sorgu sırasında sahibi doğru şekilde açıklanmayan yazı veya haber veya resim veya karikatürden dolayı sorumluluk, birinci bent hükümlerine bakılmaksızın suçu vücuda getiren yazıyı veya haberi veya haberi yazan veya resmi veya karikatürü yapan kimse gibi sorumlu müdüre aittir." ...

"4. bend: Mevkute tanımına girmeyen basılmış eserlerle işlenen suçlarda ceza sorumluluğu suçu oluşturan eserin yazarına, çevirenine veya çizenine aittir. Bunlar belli değilse veya o kimse hakkında Türk mahkemelerinde dava açılmadığı veya kendisinin bilgi veya rızası dışında yayınladığı takdirde yayınlayana, yayınlayan da belli olmazsa basana, bu da belli olmadığında bilerek satana, dağıtana aittir."

Yukarıdaki 4. bent yayınevleriyle ilgilidir. Dikkat edilirse 1. bente kanunun özü habere, karikatüre, resime suç olarak bakmaktadır. Açıkça "suçu vücuda getiren yazıyı veya haberi yazan veya resmi veya karikatürü yapan" denmektedir. 4. bentte ise "basılmış eserlerle işlenen suçlarda" denmektedir.

Adalet Bakanı **Seyfi Oktay** tarafından hazırlanan "yeni" basın yasasının diğer maddelerinde de kitap, gazete, dergi, karikatür vb.'nin nasıl toplatılacağı, dava açılacağı, hangi cezaların verileceği açık seçik yer almaktadır. Şimdi tekrar **Seyfi Oktay**'ın bizim olayımızla ilgili söylediklerine dönelim: "**Ancak benim, demokratikleşme konusunda yaptıklarım, bu konudaki kişisel görüşümü ortaya koyar düşüncesindeyim**" demişti. Gerçekten de **Seyfi Oktay**'ın yaptıkları kişisel düşüncelerini de ortaya koymaktadır. Bilim düşmanlığı, kitap düşmanlığı, resim düşmanlığı, eser düşmanlığı, yazı düşmanlığı...

Seyfi Oktay bizim olayımızla ilgili olarak "**İlgili yasa terörle mücadele. Bu yasa, bizim dışımızda. Yasayla ilgili bakanlıklar İçişleri ve Millî Savunma'dır. Benim bu alanda bir sorumluluğum yok**" demişti. Demek ki suç olarak kabul edilen mevkuteler veya mevkute olmayan eserlerin yetki alanı Adalet Bakanı'nın elinin altındadır. Ama 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası ile toplatılan bizim kitaplarımızın sorumluluğu Adalet Bakanlığı'nda değil İçişleri ve Millî Savunma Bakanlığı'ndadır. Bu da Kürtlerin payına düşen...

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki kültür işleriyle Kültür Bakanlığı'nın hiçbir ilgisi yok. İşte Türk Devleti'nin niteliği.

141-142. MADDELER ve

TÜRK DEVLET YETKİLİLERİNİN YALANLARI

Faşist İtalyan yasalarından alınan 141-142. maddeler uzun yıllar yazarların, çizerlerin, ezilen yığınların başına bela olmuştu. Geniş yığınların özgürlük ve demokrasi mücadeleleri bu maddeleri deşifre etti. ANAP hükümetleri döneminde uzun uzun düşünen devlet yetkilileri Terörle Mücadele Yasası'nı çıkararak 141-142'yi kaldırdılar. Meydanlarda ve basın-yayın organlarında "141-142'yi kaldırdık. Artık herkes düşüncesini serbestçe söylüyor" diye nutuklar attılar. Zamanın Başbakanı **Mesut Yılmaz** ve İçişleri Bakanı **Oltan Sungurlu** seçim mitinglerinde milyonların gözlerinin içine baka baka bu propagandayı tekrarladılar.

Yakın zamanda Avrupa Konseyi, yaptığı toplantılarda Türkiye'de basın özgürlüğünün olmadığını karar altına aldı. Bu karara demokrat geçinen SHP İstanbul milletvekili **İsmail Cem** çok kızdı. 5 Mayıs günlü gazetelerde Avrupa'ya ateş püskürdü. **İsmail Cem** yaptığı açıklamalarda Türkiye'nin geçmişte bazı sıkıntıları olduğunu fakat o günlerin geride kaldığını, sıkıntı yaratan bazı maddelerin yürürlükten kaldırıldığını söyledi.

141-142'nin kaldırıldığı sadece bir propagandadır. Bu maddeler binlerce kez ağırlaştırılarak 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na konulmuştur. 141-142'nin kaldırılmadığı yapılan hileyle ortadadır. Bizim olayımıza bakalım:

Daha önce 141-142'den yargılanan kitaplarımız bu defa da Terörle Mücadele Yasası'ndan yargılanmaktadır.

Dr. İsmail Beşikçi Kürtlerin Mecburi İskânı ve Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu isimli kitaplardan ceza aldı, cezaevlerinde kaldı ve tahliye oldu. Biz bu kitapları tekrar yayınladık. Bu defa da Terörle Mücadele Yasası'ndan dava açıldı. **Bilim-Resmi İdeoloji Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu, Devletlerarası Sömürge Kürdistan, Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** isimli kitaplarımız da daha önce 142'den yargılanmıştı şimdi de Terörle Mücadele Yasası'ndan yargılanıyor.

Bu örnekler Türk Devleti'nin hileciliğinin, kendi aldığı kesin hüküm kararını bile dinlemediğinin göstergesi değil midir? Böyle bir devlet demokrat olabilir mi? Kitaba çifter çifter davalar açıldığı, düşüncenin bile ifade edilemediği bir ülke özgür olabilir mi?

Siz bu uygulamayı kimse duymaz, kol kırılır yen içinde kalır sanıyorsunuz. Çok yanılıyorsunuz.

İSMAİL BEŞİKÇİ'NİN BÜTÜN KİTAPLARI YASAK?

İsmail Beşikçi Türk Devlet yetkililerinin “Bin yıldır beraber yaşıyoruz, etle tırnak gibiyiz” diye propaganda ettikleri Kürt ulusu ile ilgili çalışmalarını tanınır. Kitaplarının tamamı yasaklanmıştır. Özellikle **Beşikçi İddianameleri**, **Gerekçeli Kararları**, **Yargıtay Kararları**, **Tashih-i Kararlar** incelendiğinde Kürtlerin, Kürdistan'ın inkâr edildiği, yok sayıldığı kolayca anlaşılır. Araştırmacılar **Beşikçi** davalarını kendilerine konu edinebilirler.

İsmail Beşikçi İran, Irak, Suriye ve Türkiye arasında 1915-1925 sürecinde bölünüp parçalanan ve paylaşılan Kürdistan üzerinde çalışmalarını tanınır. Ortadoğu'da 30 milyondan fazla olan ve uzun yıllar hiçbir akademik, demokratik, ekonomik hakları bulunmayan Kürt ulusu üzerinde düşünce ürettiği için zindanlardan zindanlara atılmıştır. 29 Haziran 1992 günü, yani bugün tam 9 tane duruşmasının olması O'nun üzerindeki baskıları özetlemeye yeter de artar bile.

“ETLE TIRNAK” YA DA “BİRİNCİ SINIF VATANDAŞ”

Türk Devlet yetkilileri Kürtlerle ilgili son zamanlarda “Bin yıldır beraber yaşıyoruz”, “Etle tırnak gibiyiz”, “Birinci sınıf vatandaşlar” gibi şeyler söylüyorlar.

Güya Kürtler her haktan yararlanıyorlarmış. Kürtlerin yararlandıkları haklar nedir acaba? Düşünce özgürlüğünün bile olmadığı bir yerde hangi haktan söz edilebilir? Herhangi bir Kürt ben Kürdüm dese çöpçü bile olamaz. Kürtler Kürt kimlikleriyle düşüncelerini bile söyleyemezler. Bırakın Kürtlerin ben Kürdüm diyerek düşüncelerini ileri sürmelerini, biz Türklerin dahi Kürtlerle ilgili düşünce üretmemiz yasaktır.

Biz Türkler dahi Kürtlerle ilgili düşünce belirtirsek ne olur? Ağır bir suç işlemiş oluruz. Davamızla Basın Kanunu bile ilgilenebilir. Terör suçlusu oluruz. 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na göre yazar hakkında 2-5 yıl hapis cezası, 50-100 milyon para cezası, basana da milyarlarca lira para cezası istenir.

Kürtlerle ilgili yazı, resim, eser, karikatür vb. terör suçudur. Sizinle ilgilenen bakanlıklar Adalet ya da Kültür Bakanlıkları değil İçişleri ve Milli Savunma Bakanlıklarıdır.

İşçiler, memurlar, tüm ezilenler, geniş yığınlar hak isteseler karşılarında şiddeti bulurlar, çünkü hak istemek yasaktır. Devlet ne verirse onunla yetinmek zorundadırlar. 1789 Büyük Fransız Burjuva

Devrimi ile kazanılmış hakları istemek, insanların doğal haklarını istemek ağır bir şiddetle karşılaşır.

Demek ki düşünce özgürlüğünün bile kazanılması can pahasına olacaktır. Hiçbir demokratik hakkın olmadığı, düşüncenin bile suç olduğu bir yerde kavgadan başka çıkar yol yoktur.

MAHKÛM OLMAK YA DA BERAAT ETMEK

Biz, insanların her konuda, özgürce ifade ettikleri görüşlerini yayınlayan bir kuruluşuz. Yaptığımız iş onur vericidir. Suç işlemek, suç işliyor hissine kapılmak aklımızdan hiç geçmemektedir. Aksine düşünceye dahi suç olarak bakanlar, çağdışı kalmış uygulamaları devam ettirenler bilime karşı, insanlığa karşı suç işlemektedirler.

Kitaptan, düşünceden yargılanmayı kabul etmiyoruz. Mahkûm olmak ya da beraat etmek isteklerimiz içinde değildir.

Biz göğsümüzü gererek düşünce özgürlüğünü savunduğumuzu, kitaplarımızı yayınlamaya devam edeceğimizi, **Dr. İsmail Beşikçi**'nin kitaplarını yayınlamayı sürdüreceğimizi söylüyoruz. Bunu her fırsatta tekrarlıyoruz. Devlet yetkilileri ise Türkiye'de kitabın özgür olduğunu söylüyorlar, düşünce özgürlüğü olduğunu söylüyorlar. Uygulamalarını savunacak cesaretleri bile yok. Devlet yetkilileri gittikleri gezilerde, yaptıkları konuşmalarda "Türkiye'de devletin politikalarını eleştiren kitapları yasaklarız, toplatırız, sorumlularını cezaevlerine atarız" diymiyorlar.

Bizim için geriye dönüş yoktur. Tüm insanlığın gerçek özgürlüklerinden biri olan, en nadide özgürlüklerden biri olan düşünce özgürlüğünü savunmaktayız. Bundan sonrası size kalmış. Vereceğiniz hiçbir karar kabulümüz değildir.

V. İDDİANAME (9)

(Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve
Kürt Sorunu Kitabına İlişkin,
Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın İddianamesi)

T.C.

ANKARA

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Basın Bürosu

Basın Hz. 1992/384
Basın Es. 1992/169
İddianame 1992/

İDDİANAME

ANKARA () AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DAVACI : K. H.

SANIKLAR : 1- **İsmail BEŞİKÇİ**, Hüsnü oğlu, Zahide'den olma,
1939 d.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı Mah.
nüf. kay. halen Mercimek Sok. 19/16 A. Eğlence
adresinde oturur.
2- **Ünsal ÖZTÜRK**, Mehmet oğlu, Hesna'dan olma,
1957 d.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü
köyü nüf. kay. olup, halen, Omorfo Mah. 210/3,
100. Yıl adresinde oturur.

SUÇ : Türklüğü ve Cumhuriyeti Neşren Tahkir ve Tezyif
Etmek.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

**"CUMHURİYET HALK FIRKASININ TÜZÜĞÜ (1927) ve KÜRT
SORUNU"** isimli kitap idare yeri Ankara Kızılay G.M.K. Bulvarı Onur
İşhanı Kat: 7 No: 176 olan **Yurt Kitap-Yayın** isimli yayınevi tarafın-
dan Aralık 1991 ayında yayınlanarak satışa sunulmuştur.

Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** kitabın yazarıdır.

Sanık **Ünsal ÖZTÜRK** ise kitabın yayıncısıdır.

Kitabın yazarı olan sanık **İsmail BEŞİKÇİ** kitabın;

79. Sayfasında "Kemalistler 1919-1922 yılları arasında Kürtle-

re verilen sözleri, tamamen bir tarafa itmiş, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak, Kürdistan'ın parçalanmasında ve Kürt ulusunun boyunduruk altına alınmasında büyük rol oynamışlardır. Kürdistan'dan aldıkları önemli payı sömürgeleştirmeye, bunun için de Kürt ulusal niteliklerini, yani Kürt toplumu olma özelliklerini yok etmeye başlamışlardır.”

172. Sayfasında “Bu çağdışı bir olgudur ve sömürgeci Türk Devletinin Kürt toplumunun yapısını tahrip için giriştiği en önemli yollardan biridir. Sömürgeci Türk Devleti Kürt toplumu olma özelliklerini savunan ve bunun için mücadele eden Kürt demokratlarını ve yurtseverlerini zindanlara attığı halde”, “Sömürgeci Türk Devletinin...”,

222. Sayfasında “Memurlaşan bir kişinin ise yani sömürgeci devletin bir memuru haline gelen...”,

227. Sayfasında “Açıkça anlaşıldığı üzere, Kemalist ideoloji seyhleri merkezi otorite ile yani, Türk sömürgeciliği ile olan ilişkilerinde kapitalistleştirmek istemektedir.”

228. Sayfasında “Sömürgeci Türk Devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması”,

246. Sayfasında “Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliğinin sürmesini sağlamak”, “Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliğinin odak noktalarından biri haline gelen...”,

247. Sayfasında “Çağın en büyük emperyalist devletleri olan İngiliz emperyalizmi ve Fransız emperyalizmi ile müşterek ideolojik, politik, askeri ve ekonomik eylemlerle Kürdistan'ı parçalayan Kürt ulusuna ‘böl-yönet’ politikası uygulayan Kemalistlerin resmi tarihten çok memnun oldukları büyük doğrudur” sözlerine yer vererek Türk-lüğü ve Cumhuriyeti neşren tahkir ve tezyif etmiştir.

TCK'nun 160. Maddesi uyarınca sanıklar hakkında koğuşturma yapılmasına Adalet Bakanlığınca izin verilmiştir.

Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** ve **Ünsal ÖZTÜRK**'ün müsnet suçtan dolayı yargılanmalarının yapılarak sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin eylemine uyan TCK'nun 158/1, 31 ve 33'üncü Maddeleri uyarınca cezalandırılmasına, diğer sanık **Ünsal ÖZTÜRK**'ün ise eylemine uyan TCK'nun 158/1., Basın Kanunu'nun 16/1. Maddeleri uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi iddia ve talep olunur. 22.9.1992

NOT: Adı geçen kitabın toplatılmasına
Ankara DGM Hakimliğince karar
verilmiş olup, bir adet kitap delil
olarak soruşturma evrakı içindedir.

M. Nihat OĞAN
18910
Cumhuriyet Savcısı
(İmza)

VI. BİLİRKİŞİ RAPORU (3)

(Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu Kitabına İlişkin 2. Ağır Ceza Mahkemesi Tarafından Hazırlatılan Rapor)

Ankara 2. Ağırceza Mahkemesine Sunulur

Mahkemesi : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi

Sanıklar : 1- İsmail Beşikçi 2- Ünsal Öztürk

Esas No : 1992/169

Suç : **Türklüğü ve Cumhuriyeti** neşren tahkîr ve tezyif

Bilirkişilerden

Tespiti İstenen

Husus : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Esas 1992/169 sayılı dosyasının 28.9.1992 tarihli tensip kararının 3 numaralı bendinde:

“Sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan diğer sanık **Ünsal Öztürk** tarafından yayınlanan **Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü ve Kürt Sorunu** adındaki kitap üzerinde bilirkişi incelemesi yapılarak kitapta geçen sözlerin T.C.K.'nın 158 ve 159. maddelerine göre değerlendirilmenin yapılarak” rapor tanzimi istenmektedir.

Ankara C. Başsavcılığı Basın Bürosunun 22.9.1992 gün 1992/7 sayılı iddianamelerinde:

“Ankara Kızılay'da basım yeri olan **Yurt Kitap-Yayın** isimli yayınevi sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından Aralık 1991 tarihinde yayınlanan, Yazarı İsmail Beşikçi'ye ait '**Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu**' isimli kitapta 'Kemalistler 1919-1922 yılları arasında Kürtlere verilen sözleri, tamamen bir tarafa itmiş, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak, Kürdistan'ın parçalanmasında ve Kürt ulusunun boyunduruk altına alınmasında büyük rol oynamışlardır. Kürdistan'dan aldıkları önemli payı sömürgeleştirmeye, bunun için de Kürt ulusal niteliklerini, yani Kürt toplumu olma özelliklerini yok etmeye başlamışlardır.’

172. Sayfada (kitabın) “Bu çağdışı bir olgudur ve sömürgeci Türk Devletin Kürt toplumunun yapısını tahrîp için giriştiği en önemli yollardan biridir. Sömürgeci Türk Devleti Kürt toplumu olma özelliklerini savunan ve bunun için mücadele eden Kürt demokratlarını ve yurtseverlerini zindanlara attığı halde”, “Sömürgeci Türk Devletin...”,

Kitabın 222. Sayfasında “Memurlaşan bir kişinin ise yani sömürgeci devletin bir memuru haline gelen...”,

Kitabın 227. Sayfasında da “Açıkça anlaşıldığı üzere, Kemalist ideoloji şeyhleri merkezi otorite ile yani, Türk sömürgeciliği ile olan ilişkilerinde kapitalistleştirmek istemektedir.”

İddianameye devamla **228 ve 246. sayfalarda** da aynı sömürgecilik iddialarının ele alınarak “Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin sürmesini sağlamak”,

Kitabın 247. sayfasında da “Çağın en büyük emperyalist devletleri olan İngiliz emperyalizmi ve Fransız emperyalizmi ile müşterek ideolojik, politik, askeri ve ekonomik eylemlerle Kürdistan'ı parçalayan Kürt ulusuna ‘böl-yönet’ politikası uygulayan Kemalistlerin resmi tarihten çok memnun oldukları büyük doğrudur” sözleri ile Türk-lüğü ve Cumhuriyeti neşren tahkir ve tezyif ettiğinden dolayı **İsmail Beşikçi'nin** TCK'nun 158/1, **Ünsal Öztürk'ün** de TCK'nun 158/1, Basın K.nun 16/1 maddeleri uyarınca cezalandırılmaları istenmiştir.

Ankara Başsavcılığının 18/5/1992 gün ve 1992/384 sayılı fezlekelerinde de aynı mevzular ve yazılar ele alınmış sanıkların bu eylemlerinin TCK'nun 159/1 maddesinde yazılı suçları oluşturduğundan dolayı TCK'nun 160/2 mad.sı gereğince Bakanlıktan takibat yapmak, dava açmak için izin istenmiş.

Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün yazıları ile Bakanlığın (Bakanın) 7.9.1992 tarihli olur muvafakatı ile davanın açılmış olduğu da görülmüştür.

Olaya Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesince el konulmuş sanıklar haklarında 3713 sayılı Devletin Ülkesi ve Milleti ile Bölünmez Bütünlüğü Aleyhine Propaganda yapmak suçundan 3713 S.K.nun 8/1, 8/2 maddelerinden dava açılmış ancak kitapta Türkiye Cumhuriyetinden devamlı olarak sömürgeci devlet olarak bahsedildiğinden Kürt ulusunun sömürgeleştirildiği, bu amaçla Cumhuriyetin ilanından sonra Doğu milletvekillerinin, şeyhlerin Kürt ulusuna karşı ajan olarak kullanıldıklarından, bugün de aynı amaçla şeyhlerin kullanılmaya desteklenmeye devam edildiği belirtilmek sureti ile T.C.nin manevi şahsiyetini tahkir ettiğinden dolayı evrakın tefrik edilerek Görevsizlik kararı ile Ankara C. Başsavcılığına gönderildiği görülmüş, bunun üzerine dava açıldığı da tespit edilmiştir.

Sanıklardan **İsmail Beşikçi** 4/3/1992 tarihli ifadesinde: “suça konu teşkil eden kitabın tarafından yazıldığını, ilk baskısının 1978 yılında yapıldığını, o zaman herhangi bir takibat ve kitabın toplatılması hususunda bir karar alınmadığını bu nedenle Aralık 1991 ayında ikinci baskısını yaptırdığını diğer sanık **Ünsal Öztürk** de bu kta-

bın daha evvelce baskısının yapıldığını herhangi bir takibat ve toplatma olmadığından yayını yaptığını beyan etmişlerdir.

Suçla konu teşkil eden ve Dosya arasında bulunan kitabın tetkikinde:

İsmail Beşikçi'nin yazdığı, Yurt Kitap-Yayınevi tarafından yayınlandığı, kitabın "Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu" adını taşıdığı. 248 sahifeden ibaret olan kitabın Yurt Kitap-Yayın 48. **Yurt Kitap Yayın**'da Birinci basım Aralık 1991 basımı olduğu, kitaptaki iç kapakta bulunan yazılardan anlaşılmaktadır.

Kitabın 1. Bölümünde 41 adet üniversite hocalarının, ilim adamlarının bu husustaki fikirlerinin alınıp onların bu husustaki fikir ve yazılarından özetler verildiği.

CHF'nin 9/9/1923.den evvel kurulduğu, kuruluş safha ve nedenlerinin izahının yapıldığı. Ondan sonra geçirdiği evreler değişiklikler, tüzükteki değişmelerin ele alındığı.

Kitabın 79'uncu sayfasında iddianamede de ele alındığı gibi Kemalistlerin Kürtlere verilen sözleri bir tarafa atarak İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak Kürdistan'ın parçalanmasına ve Kürt ulusunun boyunduruk altına alınmasında önemli rolleri olduğu vurgulanmaktadır.

Bu yazıda kanımızca Türklüğe ve Cumhuriyete herhangi bir tahkir ve tezyif bahse mevzu değildir, ele alınan birtakım Kemalistlerdir. Esasen Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde de bu hususda dava açılmıştır. Kemalistlerle Türklüğü ve Cumhuriyeti aynı olarak kabul etmeye imkân yoktur.

Kitapta bundan sonra CHF ikinci büyük kurultayından söz edilmekte burada da değişen maddeler üzerinde durulmaktadır.

Kitabın 95. sayfasından sonra yazar eleştirilerini ve profesörlerin, üniversitelerin fikirlerini eleştirdiği görülmektedir.

99. sayfada Atatürk'e davranışlarının totalitarizmi ifade ettiği isnadında bulunmakta ise de bu hususun görevimiz dışında olması nedeniyle sadece işaret edilmekle yetinilmiştir.

Daha sonra ne şekilde milletvekili seçildiği hususunda birtakım somut örneklerin de verildiği kitapta bunun bir mebus'tayını niteliği taşıdığı üzerinde durulmuştur.

Kitabın 173. sayfasında:

"Bir kişinin kendi özbenliğini reddetmesi giderek ulusuna ihanet etmesinin çağdaş sayılamayacağını, bu sebeple Kürtlüklerini reddeden bu kişileri kastetmekte yazar yazısına devamla: "Bu çağ dışı bir

olgudur ve sömürgeci Türk Devleti'nin Kürt toplumunun yapısını tahrip için giriştiği en önemli yollardan biridir" demek sureti ile Türk Devletini sömürgeci bir devlet olarak vasıflandırmaktadır, yazıya devamla "Sömürgeci Türk Devleti Kürt toplumu olma özelliklerini savunan, bunun için mücadele eden Kürt demokratlarını ve yurtseverlerini zindanlara attığı halde 'Türküm Mutluyum, Kürt Yoktur Herkes Türktür, Kürtçe diye bir dil yoktur" diyerek burada da Türklüğü tahkır ettiği gibi yukardaki Türküm Mutluyum sözleri ile de tezyif ettiği onunla alay ettiği, onu mazaka aldığı, görülmektedir.

Yazar yazısına devamla birtakım özleri Kürt olan kişiler için: "Kürt oldukları halde sübjektif bakımdan Türktür. Kürt ulusuna ihanet içindedir, sömürgeci Türk Devleti'nin Kürdistan'daki en önemli işbirlikçilerinden bir grup da bunlardır" denilerek burada da yine Türklük tahkır edilmekte sömürgeci sözlerle küçük düşürülmek istenmektedir.

Yazar daha sonra mebus olarak kımlerin tayin edildiği üzerinde durmakta, yazısına devam ederek 205. sayfada "1920-1950 yılları arasında kesintisiz bir biçimde Van mebusluğuna tayin edilen Kemalist **Şeyh İbrahim Arvas, Şeyh Mahmut, Şeyh Said, Simko, Seyid Rıza** gibi Kürt ulusal hareketinin önemli liderleri hakkında son derece çirkin ifadeler kullanılmaktadır, onlar küçültülmekte horlanmaktadır" denilerek Devlete başkaldıran, isyan eden bu şahıslar yazar tarafından övülmektedir.

Şeyhlerin sömürgeci çevrelerin çıkarlarını sağlamak için imam kadrolarına alarak memurlaştırdıkları üzerinde durulup yazar yazısına devamla: "Memurlaşan bir kişinin ise yani sömürgeci bir devletin bir memuru haline gelen bir kişinin..." diyerek yazıya devam edilip burada da devletin sömürgeciliği üzerinde bilhassa özellikle durulduğu görülmektedir.

Yazar **kitabın 227. sayfasında** Türk sömürgeciliğinden yine söz etmekte, **228. sayfada** da: "Dolayısı ile Kürdistan'daki sömürge düzenini sürdürmek de mümkün olmaktadır" denmekte, aynı sayfada yine sömürgeci Türk Devleti'nden bahsedilmekte.

Yazar **246 ve 247. sayfalarda** da aynı Türk sömürgeciliğinden bahsetmekte.

248. sayfada da: Kemalizmın burjuva niteliği ortaya çıksa da sömürgeci ve ırkçı niteliği hâlâ gizlenmek istenmektedir. Türk solu ve sosyalist hareketi Kemalizmın gerçek niteliğini şüphesiz ortaya koyacaktır. Fakat bu biraz daha uzun vadeli eylemdir denilmek sureti ile kitap son bulmakta.

Yukarda arzetmiş bulunduğumuz tetkikat sonucunda ve kitaptan vermiş bulunduğumuz muhtelif pasajlar karşısında:

Her ne kadar iddianamede ve mahkemenin tensip kararında TCK.nın 158. maddesinin tatbiki istenmiş ise de olayımızda 158. maddenin tatbikine yer olmadığı, iddianameye şehven 159. madde yerine, 158. maddenin yazıldığı kanısına varılmıştır.

TCK.nın 159. maddesi Türklüğü, Cumhuriyeti vs. tahkir ve tezyifi cezalandırmaktadır. Burada kanun yapıcı diğer hakaret suçlarından ayrılarak suçun oluşması için tahkir ile birlikte, tezyifi de aramaktadır. Yukarıda kitabın tetkikinde vermiş bulunduğumuz pasajlarda, tezyifin de mevcudiyetini belirttiğimiz gibi, devamlı olarak Türk Devletinin, sömürgeci Türk Devleti olarak tavsifinde tahkir unsurunun da mevcut olduğu sonucuna varılmıştır.

SONUÇ: Sanıklardan **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan, sanık **Ünsal Öztürk** tarafından basılmış bulunan **“Cumhuriyet Halk Fırkası’nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu”** isimli kitapta raporumuzun muhtelif yerlerinde, kitaptan almış olduğumuz pasajlarda Türklüğün ve Cumhuriyetin tahkir ve tezyif edildiği TCK 159/1 maddesindeki suç unsurlarının oluştuğu kanısındayız.

Muhterem mahkemenin takdirlerine saygı ile arz olunur.

6.10.1992

BİLİRKİŞİ
Kazım Arslan
(İmza)

BİLİRKİŞİ
İlhan Horoz
(İmza)

BİLİRKİŞİ
Ahmet Polat
(İmza)

VII. BİR KİTABA İKİ DAVA (3)^(*)

Sayın Yargıçlar,

Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitaptan dolayı TCK 158/1 gereğince ceza davası açılmıştır. Bu davaya ilişkin bazı düşüncelerimi belirtmek istiyorum.

1. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitaptan dolayı, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde de yargılama yapılmaktadır. (Dosya No: 1991/128; Birleştirilen Dosya No: 1992/47)

Aynı kitaptan dolayı iki ayrı mahkemede dava açılması hukuka ve adalet anlayışına aykırı bir tutumdur. Bu, TCK'nın 79. maddesine de aykırıdır. Mahkemenizin de bu yönde bir kararı vardır. **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitapla ilgili olan bu karar 27 Aralık 1991 tarihli olup, Esas 1991/194, Karar 1991/219'dur.

2. Bu kitapta Türklüğün ve Cumhuriyetin neşren tahkir ve tezyif edildiği iddia edilmektedir. İddia makamı kitaptan aldığı şu bölümleri Türklüğün ve Cumhuriyetin tahkirine ve tezyifine delil olarak göstermektedir:

"... **79. sayfasında**, 'Kemalistler 1919-1922 yılları arasında Kürtlere verilen sözleri, tamamen bir tarafa itmiş, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaparak Kürdistan'ın parçalanmasında ve Kürt ulusunun boyunduruk altın alınmasında büyük rol oynamışlardır. Kürdistan'dan aldıkları önemli payı sömürgeleştirmeye, bunun için de Kürt ulusul niteliklerini, yani Kürt toplumu olma özelliklerini yok etmeye başlamışlardır.' "

"**172. sayfasında**, 'Bu çağdışı bir olgudur. Ve sömürgeci Türk Devleti'nin Kürt toplumunun yapısını tahrip için giriştiği en önemli yollardan biridir. Sömürgeci Türk Devleti, Kürt toplumu olma özelliklerini savunan ve bunun için mücadele eden Kürt demokratlarını ve yurtseverlerini zindanlara attığı halde...' 'Sömürgeci Türk Devleti'nin ...' "

"**222. sayfasında**, 'memurlaşan bir kişinin ise, yani sömürgeci devletin bir memuru haline gelen...' "

"**227. sayfasında** 'Açıktır anlaşıldığı üzere, Kemalist ideoloji şeyh-

(*) Bu yazı, **Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 16 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/174)

leri merkezi otorite ile yani, Türk sömürgeciliği ile olan ilişkilerinde kapitalistleştirmek istemektedir.' "

"228. sayfasında, 'Sömürgeci Türk devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması...' "

"246. sayfasında, 'Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliğinin sürmesini sağlamak', 'Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliğinin odak noktalarından biri haline gelen...' "

"247. sayfasında, 'Çağın en büyük emperyalist devletleri olan İngiliz emperyalizmi ve Fransız emperyalizmi ile müşterek ideolojik, politik, askeri ve ekonomik eylemlerle Kürdistan'ı parçalayan, Kürt ulusuna (böl-yönet) politikası uygulayan Kemalistlerin resmi tarihten çok memnun oldukları büyük doğrudur' sözcüklerine yer vererek Türklüğü ve Cumhuriyeti neşren tahkir ve tezyif etmiştir."

"Sömürgecilik", "İrkçilik", "emperyalizm", "böl-yönet politikası", "Kemalist ideoloji" gibi kavramlar bilimin kavramlarıdır, siyasetin ve diplomasının kavramlarıdır. Bu kavramlarla tarihsel ve toplumsal olaylar belirtmeye ve anlatılmaya çalışılmaktadır. Bu anlatımlarda, Türklüğe ve Cumhuriyete tahkir ve tezyif yapıldığı iddiaları gerçeği aksettirmektedir.

Kürdistan'ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı, Kürt ulusuna karşı böl-yönet politikası uygulandığı büyük bir gerçektir. Bugün Irak'ın Kürdistan'ı var, Suriye'nin Kürdistan'ı var, Türkiye'nin Kürdistan'ı var, İran'ın Kürdistan'ı var... fakat Kürtlerin Kürdistan'ı yoktur. Bu sonuca nasıl varılmıştır? Bölünme, parçalanma ve paylaşılma nasıl düşünülmüş, nasıl uygulanmıştır? Bu sürecin ne gibi sonuçları olmuştur? Bunlar tarihsel olgulardır. Ortadoğu tarihinin çok önemli olgulardır. Sadece Türkiye'nin, sadece İran'ın, sadece Irak'ın veya Suriye'nin değil, bütün Ortadoğu'nun tarihini yakından ilgilendirmektedir. Böyle bir süreç görmezden gelinemez. İnsanlar beyinlerini meşgul eden bu sürece cevaplar aramak durumundadırlar. Araştırma sürecini, bulguları Türklüğü tahkir ve tezyif, Cumhuriyeti tahkir ve tezyif olarak değerlendirmek yanlıştır. Bizim böyle bir niyetimiz yoktur. Çünkü biz Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması sürecini bilimin, siyasetin ve diplomasının kavramlarıyla kavrayabiliyoruz, anlayabiliyoruz, anlatabiliyoruz. Hakaret, alaya alma, ise bir aczın ifadesidir. Bilimin ve siyasetin kavramlarıyla söylenecek bir sözü olmayanların başvuracakları bir yöntemdir.

3. Biz, örneğin emperyalist İngiltere'nin Hindistan'ı nasıl yönettiğini biliyoruz. Emperyalist Fransa'nın Cezayir'i nasıl yönettiğini biliyoruz. Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'da, sömürge ülkelerin, emperyalist ve sömürgeci devletler tarafından nasıl yönetildikleri hak-

kında bilgimiz var. Bunları bilerek, Türkiye'nin Kuzey Kürdistan'daki yönetiminin, Dünya'da bir eşi daha bulunmayan bir ırkçılık ve sömürgecilik içerdiğini vurguluyoruz. Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini inkâr etmek, asimilasyonu temel alan bir devlet politikası yapmak, Kürdistan'da devletlerarası sömürge sisteminin kurulması için çaba harcamak farklılıkları meydana getiren başlıca olgulardır.

Çifte standartlı düşünmek, çifte standartlı tavır ve davranış göstermek, yine, Kürdistan'daki Türk sömürge yönetiminin her zaman gözlenebilen politikası ve uygulamalarıdır. Fakat bunların anlatılmasını, çifte standartlı düşüncelerin ve davranışların gösterilmesini Türklüğe ve Cumhuriyete hakaret, Türklükle ve Cumhuriyetle alay olarak değerlendirmek yanlıştır. Bunu bir örnekle göstermek mümkündür: 1985-1988 yılları arasında, Bulgaristan'da Türk asıllılara karşı asimilasyon politikası, Bulgarlaştırma politikası yürütülüyordu. Türklerin isimleri değiştiriliyor, Bulgar isimleri almaları dayatılıyordu. Türklerin yaşadığı yerlerin isimleri, köy, mahalle, kasaba vs. değiştiriliyor, Bulgar isimleri veriliyordu. Kendilerine verilen Bulgar isimlerine karşı çıkmayanların, Bulgarlaşanların, Bulgaristan devleti kademelerinde her türlü göreve gelebilecekleri söyleniyordu. Bulgarlaşmayanların, kamu yönetiminde görev alamayacakları vurgulanıyordu.

Bulgaristan devletinin politikasına ve uygulamalarına karşı, Türk devlet ve hükümet çevreleri, Türk basını, Türk siyasal partileri, Türk işçi ve işveren kuruluşları, Türk din kuruluşları, Türk hukuk kuruluşları, çeşitli dernekler çok büyük tepkiler oluşturdular. Türk basını, radyo, televizyon, gazeteler, Türklerin isimlerinin değiştirilmesini, Bulgarlaştırma çabalarını ırkçılık, emperyalizm, sömürgecilik, faşizm, çağdışı olmak.. gibi kavramlarla eleştirdiler, tepkilerini bu kavramlarla ifade ettiler. Ve bunları sık sık yaptılar. Bunları, hakaret, aşağılama, alay olarak değerlendirmek doğru değildir. Bulgarlaştırma süreci, toplumsal ve siyasal içeriği olan bu süreç, bu kavramlarla açıklanmaya çalışılmaktadır.

Halbuki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti Kürtlere karşı çok daha ağır bir asimilasyon politikası uygulamaktadır. Bu politikayı 70 yılı aşkın bir zamandır uygulamaktadır. Hâlâ, bu politikaları yaşama geçirmek vazgeçilmez bir devlet politikasıdır. Burada Türk devlet ve hükümet yetkililerinin, Türk basınının, Türk siyasal partilerinin vs. düşüncelerini, tavır ve davranışlarını soğukkanlı bir şekilde irdelemek gerekir. Çünkü bunlar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Türkleştirme politikalarını ve uygulamalarını, Kürt kimliğinin ve Kürdistan kimliğinin yok edilmesini alkışlıyorlar. Bunun çağdaş, devrimci bir eylem olduğunu söylüyorlar. Asimilasyon politikası, eğer Bulgaris-

tan'da veya Batı Trakya'da Türklere karşı uygulamıyorsa, bu unsurlar hemen tepki gösteriyorlar, asimilasyonun çirkinliğini, çağdışı olduğunu, emperyalist, sömürgeci ve faşist karakterini anlatmaya başlıyorlar. Buradaki çifte standartlı düşünceyi görmemek mümkün değildir. Burada ikiyezlü tavır ve davranış bütün açıklığıyla sırtıyor.

Çifte standartlı bu düşünceler, ikiyezlü tavır ve davranışlar, insanı, insanlığı küçültmektedir. Bunların deşifre edilmesinin ise, hakaret veya alaya alma gibi bir fonksiyonu yoktur. Ne Türk ulusu, ne de Türkiye Cumhuriyeti Devleti ikiyezlü tavır ve davranışlarla, çifte standartlı düşüncelerle yücelik kazanamaz.

Bulgaristan'daki Türkleştirme uygulamaları sırasında Bulgar isimlerini kabul eden, Bulgarlaştırılmaya karşı çıkmayan, buna mukabil, Bulgaristan devlet kademelerinde görev alan, görevlerinde yükselebilen bazı Türk asıllılar vardı. Türk basını, Türk siyasal partileri, bu gibi kişilere, "hain" diyordu. Bunlara karşı çok yoğun bir kampanya sürdürülüyordu. Bızım, kendi Kürt kimliklerini inkâr ederek, Türkleşerek, Türk devlet bürokrasisinde görev alabilen, görevlerinde yükselebilen Kürt asıllılar ile ilgili tahlillerimiz ise, Türklüğe hakaret, Türklüğü ve Cumhuriyeti alaya alma olarak değerlendirilmektedir.

4. Çifte standartlı tavır ve davranışları her zaman, her yerde izlemek mümkündür. Bu konuda son günlerde cereyan eden bazı olaylardan örnekler verebiliriz. 21 Kasım 1992 günü, Batman'da, gönüllü olarak **Özgür Gündem** gazetesini dağıtan **Halil Adanır**, arabası içinde, arabası ve gazeteleriyle birlikte yakıldı. Bu vahşet Özel Tim mensupları, yani Türk güvenlik kuvvetleri tarafından gerçekleştirildi. Zaten geçtiğimiz Kasım ayının ortalarından itibaren, Kürdistan'da **Özgür Gündem** gazetesinin dağıtımını engellemek için araçlar yakılıyor, insanlar tehdit ediliyordu. Özel Tim mensupları tarafından **Halil Adanır**'ın, arabası içinde, **Özgür Gündem** gazeteleriyle birlikte yakılması Türk basınında hiç yer almadı. Gazeteler, radyo, televizyon... bu konuda hiç haber vermediler. İnsanlar, bu vahşeti, sadece, **Özgür Gündem** gazetesinden öğrendiler. Devlet ve hükümet mensupları, Türk siyasal partileri bu vahşet karşısında hiçbir tepki göstermediler. Bu vahşeti görmezden, duymazdan geldiler, suskun kaldılar. **Özgür Gündem** gazetesinin dağıtımının engellenmesini onayladılar, teşvik ettiler. Suskun kalmak, bu vahşeti onaylamak, bu vahşete ortak olmak anlamına da gelmektedir.

23 Kasım 1992'de ise, Almanya'nın Mölln kentinde, Naziler tarafından, Türk ailelerinin kaldığı binalara saldırılar gerçekleşti. Bu saldırılarda bir kadın ve iki çocuk olmak üzere üç Türk yakılarak öldürüldü. Bu da bir vahşettir. Bu vahşete ilişkin olarak, Türk basını

tarafından günlerce haberler verildi, yorumlar yapıldı, olayın gelişimi anlatıldı. Devlet ve hükümet yetkilileri, Türk basını, Türk siyasal partileri, Almanya'da Türk insanların yakılması olayı karşısında çok büyük tepki gösterdiler. Nazi gruplar ve Alman Devleti şiddetli bir eleştiriye tabi tutuldu. Alman Devleti'ne, Alman basınına, Alman kamuoyuna görevleri hatırlatıldı. Ve bu tepkiler günlerce sürdü. Buradaki çifte standardı, iki yüzlü tavır ve davranışı görmemek, gözlerden irak tutmak mümkün değildir. Türk güvenlik kuvvetleri bir Kürdü, arabasının içinde, arabasıyla ve gazeteleriyle birlikte yaktıkları zaman görmezden, duymazdan geliyor, suskun kalınarak onaylanıyor, fakat Almanya'da Nazilerin Türkleri yakmaları çok yoğun tepkilerle karşılaşıyor. Burada, insanı, insanın değerlerini, insanlığı inciten bir şey yok mu? İki yüzlü tavır ve davranışlarla insanlık küçültülmüş olmuyor mu? Bunların anlatılmasının, Türklüğe ve Cumhuriyete hakaret olması gibi bir durum söz konusu olamaz. Bunların anlatılmasını engellemenin, gizli kalmalarını sağlamanın, memleketseverlikle de bir ilişkisi yoktur. Zira Dünya artık, sanılandan çok daha küçüktür ve her şey anında, bütün Dünya tarafından öğrenilmektedir. Hiçbir şeyin, hele hele kitlelere karşı sürdürülen toplu katliamların, soykırımların gizli kalmasını sağlamak mümkün değildir. Kaldı ki Kürdistan'da güvenlik güçleri tarafından gerçekleştirilen cinayetlerin çok daha ağır bir yönü vardır. Çünkü, Alman devlet ve hükümet adamları, Alman basını, Alman siyasal partileri, Alman demokratik kamuoyu, Nazilerin Türkleri yakmalarına karşı çok yoğun tepkiler göstermişlerdir. Gösterilerle, mitinglerle, Alman ırkçıları Naziler suçlanmıştır. Bu gösterilere ve mitinglere devlet ve hükümet adamları da katılmışlardır. Olaylardan sorumlu Nazilerin bir kısmı yakalanmış, adalete teslim edilmişlerdir. Kürdistan'daysa, Kürtlerin yakılması, öldürülmesi, katledilmesi kontrgerilla tarafından gerçekleştirilmektedir. Türklüğe ve Cumhuriyete asıl hakaret eden budur, yoksa bunların anlatılması değil.

Bugün, Kürdistan, baskıyla zulümle yönetilmektedir. Köyler yakılmaktadır, yıkılmaktadır. Evler yakılmaktadır, yıkılmaktadır. Evler, içindeki eşyalarla birlikte yakılmaktadır, yıkılmaktadır. Arama adı altında evler talan edilmektedir. Gıda maddeleri telef edilmekte, hayvanlar kurşuna dizilmektedir. İnsanlar, köyünü, evini-barkını, yerini-yurdunu terke zorlanmaktadır. Kadınlara tecavüz edilmektedir.

17 Kasım 1992 günü Savur'un Bakustan köyüne Özel Tım ve Korucular tarafından yapılan saldırıda, 16 ve 17 yaşlarında iki genç kadına tecavüz edildi. Kızının Özel Tım görevlilerince alıkonulmasına karşı çıkan ananın çenesi dipçik darbeleriyle parçalandı... (**Özgür Gündem**, 18 Kasım 1992)

Başbakan **Süleyman Demirel**'e, HEP milletvekilleri, bu tür şikayetlerle birlikte, kadınlara yapılan tecavüzleri de iletmeye çalıştılar. Başbakanın cevabı çarpıcıdır. Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin boyutlarını göstermektedir. "20-22 yaşındaki gençler bazen bu tür tecavüz olaylarını gerçekleştirebilirler..." (**Özgür Gündem**, 24 Kasım 1992) Halkın namusunu koruduğu söylenen, halkın can ve mal emniyetini sağlamakla görevli olduğu söylenen güvenlik kuvvetleri, Kürt halkı için en büyük tehlike olmuş, Kürt halkının can ve mal güvenliği için en büyük tehlike olmuş... Başbakan, işkenceyi, zulmü, soygunu, vurgunu savunuyor. 22 yaşındaki gençlerin ırza geçmeleri normalmiş!.. Sömürgeciliğin karakteri budur. İddia makamı bunları anlatmanın Türklüğe, Cumhuriyete hakaret, Türklüğü ve Cumhuriyeti alaya almak olduğunu iddia ediyor. Esas hakareti ırza geçme olaylarını savunanlar, Kürt halkına zulmü ve işkenceyi örgütleyenler gerçekleştirmektedir... Bunlar, benzeri olaylar, Kürdistan'da her gün, her yerde yaşanmaktadır. Bunlar her zaman anlatılacaktır. İnsanlık bunu gerektirir. Ve bunlar Türklüğe ve Cumhuriyete hakaret olsun diye anlatılmıyor. Zulmün ve işkencenin önünü almak, onu deşifre etmekle mümkündür. Kürtlere karşı bu tür operasyonların gerçekleşiyor olması, Kürtlere karşı ırkçı ve sömürgeci politikaların uygulanıyor olması, Türklük için ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti için büyük bir utançtır.

5. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitaptan biraz söz etmek istiyorum. 1920'li yıllardan beri "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" deniyor. Biz bunun Türk siyasal hayatı bakımından sadece bir slogan olduğunu vurgulamaya çalışıyoruz. Bu sloganın çok partili siyasal düzen için değil, tek partili siyasal dönem için de önemli bir gerçeklik olduğu belirtiliyor. Biz bu düşünceyi eleştiriyoruz. Çalışmanın temel amaçlarından biri bu. Kitabın ilk 66 sayfasında, üniversite mensubu, basın mensubu bazı kişilerin tek parti dönemine ilişkin düşüncelerine yer verildi. Daha sonra da bunlar eleştirildi. Bu eleştiriler, elbette, Kürtler ve Kürdistan sorunu odak noktasına konularak yapıldı. Çünkü, istek ve iradesi, özelemleri baskı altında tutulan Kürt halkıdır. Ve Kürtler dilleriyle, kültürleriyle, adlarıyla, sanlarıyla inkâr edilmektedir. Bu tür eleştirilerin dava konusu olması kabul edilebilir bir süreç değildir. Herkes başkalarını eleştirebilmeli, kendi düşüncesini ortaya koyabilmelidir. Fakat, eleştiri sürecini soruşturma açarak, yargılama yaparak kesmek kabul edilemez.

"Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" ifadesi, bugün bile sadece bir slogandır, hiçbir gerçekliğe takabül etmemektedir. Bugün, siyasal partilerin, hükümetin, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Türk siyasal

hayatındaki ağırlığı son derece cılızdır, yok gibi bir şeydir. Türk siyasi hayatında ağırlığı olan, belirleyici olan kurum Milli Güvenlik Kurulu'dur, Özel Harp Dairesi'dir, Kontrgerilladır. Atanmış olan bu kurumların karşısında, Türkiye Büyük Millet Meclisi gibi halk tarafından seçilmiş kurumların hiçbir ağırlığı yoktur. Kürdistan sorununa ilişkin politikaların düşünülmesi ve uygulanması konusunda, bu, kesinlikle böyledir. Bu eleştiri sürecinin Türklüğe ve Cumhuriyete hakaret, Türklükle ve Cumhuriyetle alay olarak değerlendirilmesi doğru değildir.

6. Biz, Türk yargısına güven daymadığımızı bütün duruşmalarımızda belirtiyoruz. Kürtlerin ulusal varlığını inkâr eden, Kürtçe'nin aslının Türkçe olduğunu ispatlamaya çalışan, objektif gerçeklerin, somut gerçeklerin yargı organlarının kararlarıyla yok edilebileceğini düşünen bir kurumun yargılama sürecine güven duyulamaz. Bunların da, Türklüğe, Cumhuriyete, mahkemelere, yargıçlara hareket olarak değerlendirilmesi yanlıştır.

Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nda bazı değişiklikler yapan yasa, bu güvensizliğin önemli bir örneği olmuştur. Yeni yasa Kürt-Türk ayrımcılığının önemli bir örneğidir, çarpıcı bir örneğidir. Kürtler için ayrı, Türkler için ayrı bir mevzuat oluşturulmaktadır. İkinci olarak yeni yasa, işkenceye de yasallık getirmiştir. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görev alanına girdiği belirtilen suçlarda ve Olağanüstü Hal Bölgesi'nde, bu yasanın getirdiği iyileştirmelerden yararlanamayacaktır. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görev alanına giren suçlarda ve Olağanüstü Hal Bölgesi'nde, örneğin gözaltı süreleri çok çok uzundur. İşkencenin bu süre içinde meydana geldiği bilinmektedir. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görev alanına giren suçlarda ve Olağanüstü Hal Bölgesi'nde gözaltındayken, avukatla görüşme yapılması yine engellenmektedir.

Olağanüstü Hal Bölgesi'nde, "faili meçhul" denen, fakat failleri tastamam belli olan cinayetler büyük bir artış göstermiştir. Eğer "faili meçhul" denen cinayetlerde artış varsa, bundan güvenlik kuvvetlerini sorumlu tutmak gerekir. Bu cinayetler hakkında hiçbir soruşturma yürütmeyen yargı organlarının, mahkemelerin, kitapları, düşünceleri coşkuyla yargılamasının hiçbir inandırıcılığı yoktur.

7. Dosyada, "Bilirkişi Raporu" denen ve **Kazım Aslan, İlhan Horoz ve Ahmet Polat** tarafından hazırlanan, 6 Ekim 1992 tarihli, 5 sayfadan ibaret bir rapor vardır. Bu raporu kabul etmiyoruz. Biz, kitaplarla ilgili olarak bilirkişi kurumuna karşıyız. İnsanlar herhangi bir kitabı eleştirebilirler, o konuya ilişkin olarak kendi düşüncelerini, görüşlerini açıklayabilirler, kitap, makale vs. yazabilirler, fakat, "bu

kitapta suç vardır, bu kitabın yazarı cezaevine konulsun” demek hakkında haiz değildirlere. İşte, Türklüğe ve Cumhuriyete tahkır ve tezyif esas olarak böyle bir süreçte oluşmaktadır. Soğukkanlı ve uzun vadeli olarak düşündüğümüz zaman bunun böyle olduğu açıktır.

Düşüncelerden, kitaplardan korkarak Cumhuriyet yaşatılamaz, Cumhuriyet bu yasaklamalarla değer kazanamaz, bu yasaklamalar, Türklüğü ve Cumhuriyeti onurlandıramaz. Yasaklamaların elbette bir işlevi vardır. Devletin belli bir ayıbını gizlemek... Aslında, devlet bu ayıplardan kurtulduğu zaman, artık bu ayıpları işlemediği zaman, düşünce üzerine, kitap üzerine yasak koymak gereği de ortadan kalkar. Çağdaşlık budur. Kitap yasaklayarak, kitapları toplayarak, düşünceler üzerine baskı uygulayarak çağdaş olunamaz.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

**ZİHNİMİZDEKİ
KARAKOLLARIN
YIKILMASI
YARGILAMA SÜREÇLERİ
VE
ÖZGÜRLEŞME**

I. İDDİANAME (10)

T.C.
ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/90
ESAS NO : 1992/41
İDDİANAME NO : 1992/34
KARAR NO : 1992/19

**İDDİANAME
VE
GÖREVSİZLİK KARARI**

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.
SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü oğlu **Zahide**'den ol-
ma, 1939 D.lu, Çorum'lı İskilip ilçesi Hacıpırlı
mah.sı nüf. kayıtlı, Mercimek Sok. No: 19/16
Aşağı Eğlence adresinde oturur.
SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü
aleyhinde propaganda yapmak.
SUÇ TARİHİ : Kasım 1991
SEVK MADDESİ : 3173 Sayılı Kanun 8/1
DELİLLER : **"ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI"**
isimli kitap, sanıkların tevillî ikrarı.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu Hesna'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Omorfo Mah. 210/3 100. Yıl Ankara adresinde oturur, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Kasım 1991

SEVK MADDESİ : 3713 Sayılı Kanun 8/2.

DELİLLER : **"ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI"** isimli kitap ve sanıkların tevilli ikrarı.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan **Yurt Kitap-Yayın** sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Kasım 1991 Ankara baskılı, **"ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI-YARGILAMA SÜREÇLERİ VE ÖZGÜRLEŞME"** isimli kitabın tamamında devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde yoğun bir propaganda yapılmıştır. Kitabın bazı bölümleri aşağıya alınmıştır.

"Kürtler kamu hizmetlerinden nasıl yararlanıyor? Kamu yönetiminde görev almak için hangi koşulları yerine getiriyor? Bunların temel koşulu, Kürtlerin ulusal benliklerini inkâr etmeleridir. Reddetmeleridir. Kürtler, ulusal benliklerini inkâr ettikleri, kendi öz'lerine ters düştükleri, yani Türkleştikleri, Türk'e benzedikleri, asimile oldukları oranda kamu yönetiminde görev alabilirler. Kamu hizmetlerinden yararlanabilirler. Kürtlerin Türklerle eşit olduğu sloganının temelinde böyle bir inkâr vardır... Eşitlik'in ancak Kürt ulusal benliğini inkârdan sonra kurulabilmesi, son derece antidemokratik bir anlayıştır. Antidemokratik düşüncedir. Antidemokratik uygulamadır. 20. yüzyıla damgasını vuran, insan hakları, demokrasi, insan onuru, özgürlük gibi ana ilkelere tamamen zıttır. Modern demokratik toplum anlayışına terstir. Tam anlamıyla ırkçı bir uygulamadır. Hem düşünce olarak, hem de uygulama olarak ırkçıdır. Türk dili, Türk kültürü, Kürt toplumu üzerine bu şekilde dayatılmaktadır." (Sayfa 76-77)

"*Kemalizm mazlum Kürt ulusunun özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesini de benimsemiştir, teşvik etmiştir'* sonucunu çıkaramıyoruz. Tam tersine, olguları dikkatle incelediğimiz zaman, Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine karşı yoğun bir baskı uyguladığını görüyoruz. Hatta bu baskıyı daha etkili kılmak, daha kısa bir zamanda sonuç almak için İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliğine girdiğini de görüyoruz. Kürt kişiliğini ve Kürdistan kişiliğini tamamen yok etmeyi amaçladığını sapıtıyoruz. Kürtleri, tarihten ve haritadan silmeyi amaçladığını

saptıyoruz. Kürt toplumu olma özelliklerini parçalamayı, Kürtleri kişiliksiz, köle bir toplum haline getirmeyi, temel bir hedef olarak belirlediğini görüyoruz.” (Sayfa 116)

“Dış ülkelerdeki Türklerin Türk toplumu olma haklarına baskılar yapıldığı zaman, Türk aydınlarının hemen harekete geçtiğini söyledik. Oysaki, demokrat olmanın yüklediği esas görev, insan haklarını savunmaktır. Nerede baskı varsa, ona karşı çıkmaktır. **Türk demokratlarına düşen esas görev de, Türk Devleti’nin Türk olmayan uluslara, etnik gruplara yaptığı baskılara karşı çıkmaktır. Kürt toplumu olma haklarına, Çerkes toplumu olma haklarına, Ermeni toplumu olma haklarına yapılan baskılara karşı durması gerekenler esasen, Türk demokratlarıdır...** Kendi devletinin ırkçı ve sömürgeci politikalarını aynen benimseyen, bu politika karşısında ses çıkarmayan Türk demokratları, Türk toplumunun demokratikleşmesine katkıda bulunmaz.” (Sayfa 156)

“Buradan çıkan sonuç şudur: **Galle’yi yargılayan kilise düşüncesi** ve Osmanlı saraylarında şehzadelerin boğulması ile Kürt sorunu konusundaki eleştirici düşünceye getirilen baskılar arasında, öz itibariyle önemli bir fark yoktur. Düşünce, davranış aynıdır. Değişen sadece, zamandır, mekândır, olgulardır. Birinde, dünyanın döndüğü düşüncesi, *‘kilisenin, toplumun bekası’*na aykırı görülmüştür. Yani, *‘kilisenin, toplumun bekası’*, yalanın sürdürülmesi ile olanaklıdır. İkincisinde, şehzadelerin yaşamaları, *‘devletin bekası’*na aykırı sayılmıştır. *‘Osmanlı Devleti’nin bekası’* şehzadelerin boğdurulması ile eşdeğerli tutulmuştur. Üçüncü olguda ise, Kürt ulusunun varlığının, ulusal ve demokratik haklarının ileri sürülmesi, *‘devletin bekası’*na aykırı görülmektedir. *‘Türk Devleti’nin bekası’*, Kürt ulusuna, ırkçı ve sömürgeci politikayı sürdürmekle kabildir.” (Sayfa 170)

“10 milyonu aşkın Kürt varlığının yaşadığı bir ülkede, üniversitelerde, öğrencilere, *‘Türk olmanın şeref ve mutluluğunu duymasını’* öğretmenin, temel bir amaç olarak benimsenmesi ne anlama gelmektedir? 10 milyonu aşkın Kürdün yaşadığı bir ülkede, öğrencilere, Türk milletin, milli, ahlaki, insani, manevî ve kültürel değerlerini öğretmenin anlamı nedir?

Bu, ırkçı ve sömürgeci bir eğitimidir. Yalana dayalı resmi ideolojiye uygundur. Kürtlerin ulusal varlığı inkâr edilecektir. Herkesin Türk olduğu söylenecektir. Kürt olduklarını ileri sürenler, insan hakları kategorilerinden Kürt olarak yararlanmak isteyenler baskı altına alınacaktır. Cezalandırılacaktır. Bunlara, Türk olmanın şerefini duymaları, Türk olmanın mutluluğunu duymaları öğretilenecektir. Bu, ırkçılık ve sömürgecilik değil midir?” (Sayfa 186)

"Türkiye Cumhuriyeti, Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılardan çok daha yoğun ırkçı ve sömürgeci yöntemler uygulamaktadır." (Sayfa 232)

"Kürt ulusuna karşı, dünyada eşi menendi bulunmayan bir ırkçı ve sömürgeci politika sürdürüldüğü halde, Türkiye'nin insan haklarına riayetkâr olduğu, vatandaşları arasında fark gözetmediği, 'eşitlik' prensibini uyguladığı ileri sürülebilmektedir." (Sayfa 273)

"Kemalistler de İngiliz ve Fransız emperyalizminin böylesine bir böl yönet politikasının ortağıdır." (Sayfa 333)

"... Kaldı ki, ben, Türk yargıçlarına, Türk yargısına güvenimin olmadığını çoktan beri vurguluyorum. Yalana dayalı resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan bir kuruma güven duyulamayacağını belirtiyorum." (Sayfa 344)

"... Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısının tamamen önyargılı olduğunu, bu yargıya güvenimin olmadığını söylüyorum.

Bütün bunlardan dolayı, benim Türk yargısına, Türk yargıçlarına güvenim yoktur. Bilimi inkâr eden, onun yerine, yalana dayalı resmi ideolojiyi koymaya çalışan bir kuruma güven duyulamaz." (Sayfa 348-349)

Sanık İsmail Beşikçi ülkemizin doğusundaki, batısındaki, güneyindeki ve kuzeyindeki bütün insanlarımızın eşit olarak kamu hizmetlerinden yararlanmalarından, kamu yönetiminde görev almalarından rahatsız olmaktadır. Bu nedenle bu demokratik uygulamaya karşı suni bir Kürt milleti kavram yaratarak, bu insanların Kürt kimliği ile kamu hizmetlerinde görev almaları gerektiğini savunmaktadır. Buna göre devlet yetkilileri ayrı bir milli kimliğe sahip olabilmeli, gönlünde Türk olmanın değil de başka bir milletin mensubu olmanın, konumuza göre Kürt olmanın şuurunu, gururunu taşıyabilmelidir. Yeryüzünde hiçbir devlet kendi milli birliğine ülkesinin bütünlüğüne son derece zararlı böyle bir uygulamaya müsaade etmemiştir. Türk Devleti'nin de bu uygulamaya gitmesi için hiçbir sebep yoktur. Bunun demokrasi ile ve demokrat olmakla da hiçbir alakası yoktur. Demokrasi demek, bir devletin ülkesinin bölünüp parçalanmasına müsaade etmesi demek değildir.

Türkler tarihin hiçbir döneminde Türk olmayan toplumlara, etnik gruplara baskı yapmamışlardır. Aksine idareleri altındaki başka milletlere, dinlere ve düşüncelere karşı inanılmaz bir müsamaha ile hareket etmişlerdir. Tarih bunun sayısız misalleri ile doludur. Türkiye Cumhuriyeti de ülkesinin bütün vatandaşlarını hiçbir ayırım yapmadan eşit olarak bağrına basmıştır. Devletin kapıları bütün vatandaşlara açıldığı gibi, en büyük ekonomik yatırımlar da doğu illerine

yapılmaktadır. "Türkiye Cumhuriyeti ırkçı ve sömürgecidir, **Atatürk** emperyalistlerle işbirliği yaptı" demek büyük bir insanfsızlıktır.

Sanık **İsmail Beşikçi**, eğitim kurumlarında Türk milletinin milli tarihinin ahlaki kültürel değerlerinin öğretilmesinden de son derece rahatsızdır. Türk milletine ve Türk'e ait her şeye düşman olan bir zihniyet sergilemektedir. Bu anlamda kendisi ırkçılık yapmaktadır.

Sanık her ne kadar savcılık ifadesinde bu kitabın Gölcük Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nde yargılanması sırasında yaptığı savunması, mahkemeye sunduğu dilekçeler vesair belgelerden oluştuğunu bu nedenle bölücülük yapılmadığını iddia etmişse de, bu durum suçun oluşmasını engellemez çünkü sanık bir kısmı yukarıya alınan bölücü fikirlerin propagandasını yapmak amacıyla bu belgeleri kitap haline getirmiştir. Ve bu kitap sanık **Ünsal Öztürk** tarafından yayınlanmıştır.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı şekilde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 Sayılı Kanunun 9 ve 20'nci maddeleri gereğince yargılanmalarının yapılarak,

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan 3713 Sayılı Kanunun 8/1, TCK 31. maddeleri gereğince tecziyesine,

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan 3713 Sayılı Kanunun 8/2 maddesi gereğince tecziyesine,

Hakkında toplatma kararı bulunan **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması** isimli kitabın Türk Ceza Kanunu'nun 36. maddesince müsaderesine karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur. 21.4.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Savcısı

19201

(İmza)

II. GÖREVSİZLİK KARARI (4)

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü oğlu **Zahide**'den olma, 1939 D.lu, Çorum İli İskilip ilçesi Hacıpıri mah.sı nüfusuna kayıtlı, Mercimek Sok. No: 19/16 Aşağı Eğlence Etlik-Ankara adresinde oturur.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu Hesna'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüfusuna kayıtlı, Omorfo Mah. 210/3 100. Yıl-Ankara adresinde oturur, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi.

SUÇ : a) 5816 sayılı Atatürk Aleyhinde İşlenen Suçlar Hakkında Kanun'a muhalefet
b) Cumhuriyetin ve adliyenin manevi şahsiyetini tahkir.

SUÇ TARİHİ : Kasım 1991

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan ve sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Kasım 1991 Ankara baskılı **"ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI"** isimli kitapta **"Atatürk**'ün İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaptığı, Kemalizmin engizisyon düşüncesi ile eşdeğerli olduğu, Türk Devleti'nin Kürdistan'da eşimenendi bulunmayan ırkçı, sömürgeci böl-yönet politikası uyguladığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, Türk yargısının yalana dayalı resmi idieolojiyi uyguladığı, insanları yalan söylemeye zorladığı, yine Türk yargısının bilimi inkâr ettiği, Kürt sorunu karşısında ön yargılı olduğu" iddia olunarak müsnet suçu işlemiş bulunmaktadır.

Ancak bu suçlar 2845 Sayılı Kanun'un 9'uncu maddesi gereğince Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görevine girmediğinden, Başsavcılığımızın görevsizliği'ne, dosyanın bu suçlar ve sanıklar açısından tefrik edilerek, görevli ve yetkili ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCI-LIĞI'na gönderilmesine karar verildi. 21.4.1992

Nuh Mete Yüksel
DGM Cumhuriyet Savcısı
19201
(İmza)

III. RÜŞVET ALAN YARGIÇLARIN MAHKUMİYET HÜKÜMLERİNİN DEĞERİ(*)

Sayın Yargıçlar,

“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme” (Yurt Kitap-Yayın İstanbul Kasım 1991) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. 3713 Terörle Mücadele Yasası gereğince yargılanmam istenmektedir. “Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü” aleyhine propaganda yapıldığı iddia edilmektedir.

Her şeyden önce, “Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü” sözlerinin sadece bir slogan olduğunu belirtmeliyim. Toplumun somut gerçeklerini aksettirmeyen, bilakis somut gerçekleri çarpıtmayı, yok etmeyi amaçlayan bir slogan... Kürtler ve Kürdistan somut bir gerçektir. Bu gerçek Türk siyasal hayatında varlığını her zaman hissettirmiştir. Kürt ulus varlığının ve Kürdistan varlığının ısrarla inkâr edildiği yıllarda da bu gerçekler kendilerini en ağır bir biçimde duyurmuşlardır. Çeşitli cezai yaptırımlarla, günden güne ağırlaşan cezai yaptırımlarla resmi ideoloji kitlelere dayatılmıştır. Herkesten, resmi ideolojinin gereklerine göre tavır ve davranış göstermesi istenmiştir. Üniversitelerden, basından, siyasal partilerden, yazarlardan vs. bu resmi ideolojinin gereklerine göre düşünceleri istenmiştir. Fakat resmi ideoloji ile, cezai yaptırımlarla bu gerçeklerin yok edilmeleri mümkün değildir. Yetmiş yılı aşkın bir zamandır ısrarla uygulanmaya, gerçekleştirilmeye çalışılan inkâr politikasının ortaya koyduğu en önemli sonuçlardan biri budur.

“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme” kitabı 1981-1982 yıllarında Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde cereyan eden yargılamalar sırasında yaptığımız savunmaları içermektedir. Askeri Yargıtay'a yapılan Temyiz başvurusu, yine Askeri Yargıtay'a yapılan Tasih-i Karar (kararın düzeltilmesi)ni isteyen dilekçe de kitabın bu kapsamı içindedir. Bu konuya ileride döneceğiz.

İddianame, kitaplardan bazı pasajlar alarak bunların suç olduğunu vurgulamaktadır. Veya kitabın suçluluğuna bu bölümler kanıt olarak gösterilmektedir.

(*) Bu yazı, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Kasım 1991) kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 29 Haziran 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/48)

"Kürtler kamu hizmetlerinden nasıl yararlanıyor? Kamu yönetiminde görev almak için hangi koşulları yerine getiriyor? Bunların temel koşulu, Kürtlerin ulusal benliklerini inkâr etmeleridir. Reddetmeleridir. Kürtler, ulusal benliklerini inkâr ettikleri, kendi öz'lerine ters düştükleri, yani Türkleştikleri, Türk'e benzedikleri, asimile oldukları oranda kamu yönetiminde görev alabilirler. Kamu hizmetlerinden yararlanabilirler. Kürtlerin Türklerle eşit olduğu sloganının temelinde böyle bir inkâr vardır... Eşitlik'in ancak Kürt ulusal benliğini inkârdan sonra kurulabilmesi, son derece antidemokratik bir anlayıştır. Antidemokratik düşüncedir. Antidemokratik uygulamadır. 20. yüzyıla damgasını vuran, insan hakları, demokrasi, insan onuru, özgürlük gibi ana ilkelere tamamen zıttır. Modern demokratik toplum anlayışına terstir. Tam anlamıyla ırkçı bir uygulamadır. Hem düşünce olarak, hem de uygulama olarak ırkçıdır. Türk dili, Türk kültürü, Kürt toplumu üzerine bu şekilde dayatılmaktadır." (İddianame, s. 2)

"Kemalizm mazlum Kürt ulusunun özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesini de benimsemiştir, teşvik etmiştir' sonucunu çıkaramıyoruz. Tam tersine, olguları dikkatle incelediğimiz zaman, Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine karşı yoğun bir baskı uyguladığını görüyoruz. Hatta bu baskıyı daha etkili kılmak, daha kısa bir zamanda sonuç almak için İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliğine girdiğini de görüyoruz. Kürt kişiliğini ve Kürdistan kişiliğini tamamen yok etmeyi amaçladığını saptıyoruz. Kürtleri, tarihten ve haritadan silmeyi amaçladığını saptıyoruz. Kürt toplumu olma özelliklerini parçalamayı, Kürtleri kişiliksiz, köle bir toplum haline getirmeyi, temel bir hedef olarak belirlediğini görüyoruz." (İddianame, s. 2)

"Dış ülkelerdeki Türklerin Türk toplumu olma haklarına baskılar yapıldığı zaman, Türk aydınlarının hemen harekete geçtiğini söyledik. Oysaki, demokrat olmanın yüklediği esas görev, insan haklarını savunmaktır. Nerede baskı varsa, ona karşı çıkmaktır. **Türk demokratiarına düşen esas görev de, Türk Devleti'nin Türk olmayan uluslara, etnik gruplara yaptığı baskılara karşı çıkmaktır. Kürt toplumu olma haklarına, Çerkes toplumu olma haklarına, Ermeni toplumu olma haklarına yapılan baskılara karşı durması gerekenler esasen, Türk demokratlarıdır...** Kendi devletinin ırkçı ve sömürgeci politikalarını aynen benimseyen, bu politika karşısında ses çıkarmayan Türk demokratları, Türk toplumunun demokratikleşmesine katkıda bulunamaz." (İddianame, s. 2, altını savcı çizmiştir.)

"Buradan çıkan sonuç şudur: **Galile'i** yargılayan kilise düşüncesi ve Osmanlı saraylarında şehzadelerin boğulması ile Kürt sorunu konusundaki eleştirici düşünceye getirilen baskılar arasında, öz itibarıyla önemli bir fark yoktur. Düşünce, davranış aynıdır. Değişen sadece, za-

mandır, mekândır, olgulardır. Birinde, dünyanın döndüğü düşüncesi, *'kilisenin, toplumun bekası'*na aykırı görülmüştür. Yani, *'kilisenin, toplumun bekası'*, yalanın sürdürülmesi ile olanaklıdır. İkincisinde, şehzadelerin yaşamaları, *'devletin bekası'*na aykırı sayılmıştır. *'Osmanlı Devleti'nin bekası'* şehzadelerin boğdurulması ile eşdeğerli tutulmuştur. Üçüncü olguda ise, Kürt ulusunun varlığının, ulusal ve demokratik haklarının ileri sürülmesi, *'devletin bekası'*na aykırı görülmektedir. *Türk Devleti'nin bekası'*, Kürt ulusuna, ırkçı ve sömürgeci politikayı sürdürmekle kabildir.” (Iddianame, s. 2-3)

“10 milyonu aşkın Kürt varlığının yaşadığı bir ülkede, üniversitelerde, öğrencilere, *'Türk olmanın şeref ve mutluluğunu duymasını'* öğretmenin, temel bir amaç olarak benimsenmesi ne anlama gelmektedir? 10 milyonu aşkın Kürdün yaşadığı bir ülkede, öğrencilere, Türk milletinin, milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini öğretmenin anlamı nedir?

Bu, ırkçı ve sömürgeci bir eğitimidir. Yalana dayalı resmi ideolojiye uygundur. Kürtlerin ulusal varlığı inkâr edilecektir. Herkesin Türk olduğu söylenecektir. Kürt olduklarını ileri sürenler, insan hakları kategorilerinden Kürt olarak yararlanmak isteyenler baskı altına alınacaktır. Cezalandırılacaktır. Bunlara, Türk olmanın şerefini duymaları, Türk olmanın mutluluğunu duymaları öğretilenecektir. Bu, ırkçılık ve sömürgecilik değil midir?” (Iddianame, s. 3)

“Türkiye Cumhuriyeti, Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılardan çok daha yoğun ırkçı ve sömürgeci yöntemler uygulamaktadır.” (Iddianame, s. 3)

“Kürt ulusuna karşı, dünyada eşi menendi bulunmayan bir ırkçı ve sömürgeci politika sürdürüldüğü halde, Türkiye'nin insan haklarına riayetkâr olduğu, vatandaşları arasında fark gözetmediği, 'eşitlik' prensibini uyguladığı ileri sürülebilmektedir.”

Kemalistler de İngiliz ve Fransız emperyalizminin böylesine bir böl yönet politikasının ortağıdır.” (Iddianame, s. 3)

“... Kaldı ki, ben, Türk yargıçlarına, Türk yargısına güvenimin olmadığını çoktan beri vurguluyorum. Yalana dayalı resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan bir kuruma güven duyulamayacağını belirtiyorum.” (Iddianame, s. 3)

“... Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısının tamamen önyargılı olduğunu, bu yargıya güvenimin olmadığını söylüyorum.

Bütün bunlardan dolayı, benim Türk yargısına, Türk yargıçlarına güvenim yoktur. Bilimi inkâr eden, onun yerine, yalana dayalı resmi ideolojiyi koymaya çalışan bir kuruma güven duyulamaz.” (Iddianame, s. 3-4)

İddianame bu düşüncelerin yanlış olduğunu, gerçekleri çarpıttığını, aynı zamanda suç oluşturduğunu belirtmektedir. Biz de, bu düşüncelere katılmıyoruz. Savcının düşüncelerinin bilimsel olmadığını, somut gerçekleri aksettirmedeğini, bilakis somut gerçekleri çarpıtmayı amaçladığını vurguluyoruz. Bunların ötesinde savcı ile aynı şeyleri düşünmediğimizden dolayı suçlanıyor olmamızın adalet kavramı ile de, uygarlık kavramı ile de bağdaşmadığını ifade etmeye çalışıyoruz.

"Sanık **İsmail Beşikçi** ülkemizin doğusundaki, batısındaki, güneyindeki ve kuzeyindeki bütün insanlarımızın eşit olarak kamu hizmetlerinden yararlanmalarından, kamu yönetiminde görev almalarından rahatsız olmaktadır. Bu nedenle bu demokratik uygulamaya karşı suni bir Kürt milleti kavram yaratarak, bu insanların Kürt kimliği ile kamu hizmetlerinde görev almaları gerektiğini savunmaktadır. Buna göre devlet yetkilileri ayrı bir milli kimliğe sahip olabilmeli, gönlünde Türk olmanın değil de başka bir milletin mensubu olmanın, konumuza göre Kürt olmanın şuurunu, gururunu taşıyabilmelidir. Yeryüzünde hiçbir devlet kendi milli birliğine ülkesinin bütünlüğüne son derece zararlı böyle bir uygulamaya müsaade etmemiştir. Türk Devleti'nin de bu uygulamaya gitmesi için hiçbir sebep yoktur. Bunun demokrasi ile ve demokrat olmakla da hiçbir alakası yoktur. Demokrasi demek, bir devletin ülkesinin bölünüp parçalanmasına müsaade etmesi demek değildir." (İddianame, s. 4)

İddianame ülkenin doğusundaki, batısındaki, güneyindeki ve kuzeyindeki bütün insanların kamu hizmetlerinden eşit olarak yararlanmalarından, kamu yönetiminde eşit olarak görev almalarından rahatsız olduğumuzu söylemektedir. Kürt, Türk herkesin kamu yönetiminde görev alabildiğinin söylenmesi yanlış bir saptamaya dayanmaktadır. Kürtlerin, Kürt kınılıklarını inkâr etmedikleri yani Türkleşmedikleri sürece kamu yönetiminde görev alabilmeleri mümkün değildir. Eşitlik ilkesinin yaşama geçirilmesinin böylesine bir inkâr koşuluna bağlanması ilkenin özünü yok etmektedir. Halbuki, eşitlik ilkesi demokrasinin temel ilkesidir. Eşitlik olmadan demokrasi kurulamaz.

Savcı eşitlikten söz ettiğii halde, "Kürt denen insanların" ancak Türk kınılığını benimsedikten sonra kamu görevlerine getirilebileceğini vurgulamaktadır. "Sunii bir Kürt milleti kavramı" yaratmaktan söz etmektedir. Savcı, Kürt kınılığının kesin olarak tanınmayacağını ve tanınmaması gerektiğini belirtmektedir. Biz, bunun demokrasi olmadığını, ırkçılık ve sömürgecilik olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Kürt kınılığını ve Kürdistan kınılığını kabul etmemenin, Kürtler üzerinde ırkçı ve sömürgeci bir baskı olduğunu belirtmek istiyoruz.

Bu ırkçı ve sömürgeci baskılara rağmen, hatta, dünyada bir eşi bulunmayan bu ırkçı ve sömürgeci baskılara rağmen, savcı, iddianamesinde, Türklerin tarihin hiçbir döneminde etnik gruplara baskı yapmadığını da vurgulamaktadır.

“Türkler tarihin hiçbir döneminde Türk olmayan toplumlara, etnik gruplara baskı yapmamışlardır. Aksine idareleri altındaki başka milletlere, dinlere ve düşüncelere karşı inanılmaz bir müsamaha ile hareket etmişlerdir. Tarih bunun sayısız misalleri ile doludur. Türkiye Cumhuriyeti de ülkesinin bütün vatandaşlarını hiçbir ayırım yapmadan eşit olarak bağrına basmıştır. Devletin kapıları bütün vatandaşlara açıldığı gibi, en büyük ekonomik yatırımlarda doğu illerine yapılmaktadır. ‘Türkiye Cumhuriyeti ırkçı ve sömürgecidir, Atatürk emperyalistlerle işbirliği yaptı’ demek büyük bir insanfıslıktır.” (İddianame, s. 4)

Görüldüğü gibi savcı hiçbir etnik gruba, halka baskı yapılmadığını anlatma gayreti içindedir. Kürdistan’da yaşanan olaylara bakıldığı zaman baskı, zulüm, işkence bütün açıklığı ile kendisini göstermektedir. Kürdistan’da adam öldürmek, işkence yapmak, kötürüm bırakmak dahil her türlü zulüm serbesttir, fakat bunların anlatılması, protesto edilmesi vs. yasaktır. Savcı iddianamesinde hem Kürt kimliğinin tanınmayacağını, tanımamak gerektiğini, bunun için bütün önlemlerin alınıp yürürlüğe konulabileceğini vurgulamakta, hem de “Türkler tarihin hiçbir döneminde Türk olmayan topluluklara, etnik gruplara baskı yapmamışlardır, aksine idareleri altındaki başka milletlere, dinlere ve düşüncelere karşı inanılmaz bir müsamaha ile hareket etmişlerdir” demektedir. Burada derin bir çelişki vardır.

İddianamede şu düşünce de ileri sürülmektedir:

“Sanık **İsmail Beşikçi**, eğitim kurumlarında Türk milletinin milli tarihinin ahlaki kültürel değerlerinin öğretilmesinden de son derece rahatsızdır. Türk milletine ve Türk’e ait her şeye düşman olan bir zihniyet sergilemektedir. Bu anlamda kendisi ırkçılık yapmaktadır.” (İddianame, s.4)

Bizim “eğitim kurumlarında Türk milletinin milli tarihinin, ahlaki ve kültürel değerlerinin öğretilmesinden...” son derece rahatsız olduğumuz vurgulanmaktadır. Bunlar Türk olanlara elbette öğretilmelidir. Fakat Kürt dilinin, Kürt kültürünün, Kürtçe eğitimin yasaklanıp, Kürt olan insanlara Türk dilinin, Türk tarihinin dayatılması, öğretilmesi ırkçılıktır, sömürgeciliktir, bunu vurgulamaya çalışıyoruz.

Yukarıda bu kitapta yer alan düşüncelerin yazılı savunma olarak Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi’ne verildiğini ve duruşmada okunduğunu belirtmiştim. Bu konuyla ilgili olarak İddianamede şunlar yazılmaktadır:

“Sanık her ne kadar savcılık ifadesinde bu kitabın Gölçük Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi’nde yargılanması sırasında yaptığı savunması, mahkemeye sunduğu dilekçeler vesair belgelerden oluştuğunu, bu nedenle bölücülük yapılmadığını iddia etmişse de, bu durum suçun oluşmasını engellemez çünkü sanık bir kısmı yukarıya alınan bölücü fikirlerin propagandasını yapmak amacıyla bu belgeleri kitap haline getirmiştir. Ve bu kitap sanık **Ünsal Öztürk** tarafından yayınlanmıştır.” (Iddianame, s. 4-5)

Mahkemede yapılan savunmalar da suçlanabiliyorsa, “mahkemelerin aleniyeti” ne anlama gelmektedir? Duruşmalarda söylenenler de suçlanabiliyorsa “savunma”nın anlamı nedir?

Sayın Yargıçlar

“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme” kitabında çok önemli bir belge var. Bu, kararın düzeltilmesini içeren bir dilekçedir. (s. 350-381) Bu dilekçede bir rüşvet olayından söz edilmektedir. Sözü edilen yargılama sırasında bizim duruşmamızda da görev alan iki askeri yargıç yargıladıkları sanıkların yakınlarından rüşvet alırlarken suçüstü yakalanmışlardır. Yargılanmışlar ve mahkûm olmuşlardır. Bu ceza Askeri Yargıtay tarafından da onaylanmış ve kesinleşmiştir.

Bunun üzerine kararın düzeltilmesi istemiyle Askeri Yargıtay’a yeniden başvurulmuştur. Rüşvet gibi yüzkızartıcı suçtan mahkûm olmuş yargıçların bakmış olduğu dosyaların yeniden ele alınması, kararlarının gözden geçirilmesi gereği üzerinde durulmuştur. Askeri Yargıtay Başsavcılığı bu isteği inceleme gereğini bile duymamıştır. Bu isteği incelememenin tek bir nedeni vardır: Askeri Yargıtay rüşveti meşru görmektedir, suç görmemektedir. Kürt sorunu söz konusu olduğu zaman rüşvet suçu bile görmezden gelinebilmektedir, rüşvet suç olmaktan çıkabilmektedir. Yukarıda sözünü ettiğimiz dilekçede bu olay bütün teferruatıyla anlatılmıştır.

Daha önceki yıllarda cereyan etmiş çeşitli duruşmalarda böyle bir adalete güvenimizin olmadığını belirtmiştik. Şimdi yine belirtiyoruz.

“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme” kitabı hakkında dava açan savcının, acaba rüşvet olayı hakkında söyleyeceği bir şey yok mudur?

Sayın Yargıçlar

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bundan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

IV. FEZLEKE

T.C.

ANKARA

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Basın Bürosu

Basın Hz. 1992/379

FEZLEKE

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İsmail BEŞİKÇİ**, **Hüsnü** oğlu **Zahide**'den doğ-
ma 1939 d.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı
Mahallesi nüfusuna kayıtlı olup, Ankara Etlik
Aşağı Eğlence Mercimek Sokak 19/16'da otu-
rur.
2- **Ünsal ÖZTÜRK**, **Mehmet** oğlu **Hesna**'dan doğ-
ma 1957 d.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Kara-
özü köyü nüfusuna kayıtlı olup, Ankara 100.
Yıl Omorfo Mahallesi 210/3 adresinde oturur.

SUÇ : Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini Tah-
kır.

SUÇ TARİHİ : Kasım 1991

OLAY: Sanıklardan **İsmail BEŞİKÇİ** tarafından yazılan, **Yurt Kitap-
Yayın** sahibi Sanık **Ünsal ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Kasım
1991 Ankara baskılı **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yar-
gılama Süreçleri ve Özgürleşme"** isimli kitapta Türk Devleti'nin
Kürdistan'da eşî menendi bulunmayan ırkçı, sömürgeci, böl-yönet
politikası uyguladığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, Türkiye
Cumhuriyeti'nin Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılardan çok daha
yoğun ve sömürgeci yöntemler uyguladığı, Türk yargıçlarının yalana
dayalı resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik
eden ve zorlayan insanlar olduğu, Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısı-
nın tamamen ön yargılı olduğu, bilimi inkâr eden onun yerine yalana
dayalı resmi ideolojiyi korumaya çalışan Türk Yargısına güven duyul-
amaz yolundaki beyanları ile Cumhuriyeti ve Adliye'nin manevi şah-
siyetini tahkır ettikleri anlaşılmakla,

SONUÇ: Sanıkların yukarıda belirlenen bu eylemleri takibi Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı TCK'nun 159/1. Maddesine temas ettiğinden aynı yasanın 160. Maddesi uyarınca takibat izni alınmak üzere iş bu fezleke tarafından düzenlendi. 4.5.1992

Metin SEZGİN

18460

Cumhuriyet Savcısı

V. ADALET BAKANLIĞININ OLURU

T.C.

ADALET BAKANLIĞI

CEZA İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı: B.03.0.CİG.0.00.00.05-1.133.139.1992 **ANKARA**

Konu: İsmail Beşikçi ve Ünsal Öztürk

BAKANLIĞA

Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini neşren tahkir ve tezyif etmek suçundan sanıklar **İsmail Beşikçi** ve **Ünsal Öztürk**'e dair, düzenlenen soruşturma evrakı, adları geçen hakkında TCK'nun 160. maddesi gereğince takibat yapılmasına izin verilmesi talebiyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 4.5.1992 gün ve Basın hz: 1992/379 sayılı yazısına bağlı olarak, Dairemize tevdi edilmekle yapılan incelemede,

Sanık **Ünsal Öztürk**'ün yayımladığı Kasım 1991 Ankara baskılı ve diğer sanık **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan "**Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme**" isimli kitapta (Türk Devleti'nin, Kürdistan'da eşi menendi bulunmayan ırkçı, sömürgeci, böl-yönet politikası uyguladığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, Türkiye Cumhuriyeti'nin, Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılar'dan çok daha yoğun ve sömürgeci yöntemler uyguladığı, Türk yargıçlarının, yalana dayalı, resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri, yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan insanlar olduğu, Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısına tamamen ön yargılı olduğu, bilimi inkâr eden onun yerine, yalana dayalı resmi ideolojiyi korumaya çalışan Türk Yargısına güven duyulamaz) sözlerine yer verildiği,

Anlaşılmıştır.

Bu itibarla; Sanıklar **İsmail Beşikçi** ve **Ünsal Öztürk** haklarında Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini neşren tahkir ve tezyif etmekten dolayı TCK'nun 160. maddesi gereğince takibat yapılmasına izin verilmesi düşünülmektedir.

Keyfiyet tasviplerine arz olunur.

Yaşar BÜKEN

Hâkım

Genel Müdür

OLUR

7.9.1992

M. Seyfi OKTAY

Aslının Aynıdır 10.9.1992

Mualla YAZICI

C.İ.G.M

Memur (İmza)

VI. İDDİANAME (11)

(Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması,
Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme Kitabına İlişkin,
Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın İddianamesi)

T.C.

ANKARA

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Basın Bürosu

Basın Hz. 1992/379

Basın Es. 1992/154

İddianame 1992/6

İDDİANAME

ANKARA () AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K. H.

SANIKLAR : 1- **İsmail BEŞİKÇİ**, Hüsnü oğlu, **Zahide**'den doğma,

1939 d.ile, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı Mah. nüf. kay. olup, Ankara Etlik A. Eğlence Mercimek Sok. 19/16 adreste oturur.

2- Ünsal ÖZTÜRK, Mehmet oğlu, **Hesna**'dan doğma, 1957 d.lu, Kayseri ili Sanoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kay. olup, Ankara 100. Yıl Omorfo Mah. 210/3 adresinde oturur.

SUÇ : Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini Neşren Tahkır ve Tezyif Etmek, 5816 Sayılı Kanuna Muhalefet.

SUÇ TARİHİ : Kasım 1991

Yukarıda açık kimliği yazılı sanıklardan **İsmail BEŞİKÇİ** tarafından yazılan ve sanık **Ünsal ÖZTÜRK** tarafından suç tarihinde yayınlanan **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme"** isimli kitapta Türk Devleti'nin Kürdistan'da eş menendi bulunmayan ırkçı, sömürgeci, böl-yönet politikası uyguladığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılar'dan çok daha yoğun ve sömürgeci yöntemler uyguladığı, Türk yargıçlarının yalana dayalı, resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan insanlar oldukları, Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısının tamamen önyargılı olduğu, bilim inkâr eden onun yerine yalana dayalı resmi ideolojiyi korumaya çalışan Türk yargısına güven duyulamaz demek suretiyle Cumhuriyete ve Adliye'nin manevi şahsiyetini resmen tahkır ve tezyif ettikleri **Atatürk**'ün İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaptığı, Kemalizmin engizisyon düşüncesi ile eşdeğerli olduğunu yazmak suretiyle 5816 sayılı kanuna muhalefette bulundukları iddia, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** isimli kitap, Cumhuriyeti ve Adliye'nin manevi şahsiyetini neşren tahkır ve tezyif etmek suçundan Bakanlıkça takibat yapılmasına izin verildiğine dair düşünce örneği ve evrak münderecatı gibi delillerle anlaşıldığından,

Duruşmalarının icrası ile sanıkların fiil ve eylemlerine uyan 5680 sayılı kanunun 16. maddesi delaletiyle TCK'nun 159/1, 31-33, 5816 sayılı kanunun 1/1-2/1 maddeleri gereğince ayrı ayrı tecziyelerine karar verilmesi iddia olunur. 16.9.1992

Metin SEZGİN

18460

Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

VII. BİLİRKİŞİ RAPORU (4)

(Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması,

Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme Kitabına İlişkin,

2. Ağır Ceza Mahkemesi Tarafından Hazırlatılan Rapor)

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesine Sunulur

Mahkemesi : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi
Esas No : 1992/164
Sanıklar : 1- İsmail Beşikçi 2- Ünsal Öztürk
Suç : Cumhuriyeti ve Adliyenin Manevi Şahsiyetini Neşren Tahkir ve Tezyif ve 5816 sayılı Kanuna Muhalefet.

Bilirkişilerden

Tespiti İstenen

Husus : Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Esas 1992/164 sayılı dosyasının 21.9.1992 tarihli tensip kararının 3 numarasında (Sanık İsmail Beşikçi tarafından kaleme alınan "**Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme**" isimli kitap üzerinde bilirkişi incelemesi yapılarak T.C.K.'nun 159/1 maddesi yönünden değerlendirilmenin yapılması isteğidir.

Ankara C. Başsavcılığı Basın Bürosu'nun 16.9.1992 gün 1992/6 sayılı iddianameleriyle sanıklardan İsmail Beşikçi'nin yazdığı, diğer sanık Ünsal Öztürk'ün Kasım 1991 tarihinde yayınladığı **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** isimli kitapta Türk Devleti'nin Kürdistan'da eşli menendi bulunmayan ırkçı, sömürgeci böl yönet politikası uyguladığı, resmi ideolojinin yalana dayalı olduğu, Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılar'dan çok daha yoğun ve sömürgeci yöntemler uyguladığı, Türk yargıçlarının yalana dayalı olduğu, Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'ı yönetmek için sömürgeci yöntemler uyguladığı, Türk yargıçlarının resmi ideolojiyi uygulayan kişileri yalan söylemeye teşvik ve zorlayan insanlar olduklarını, Kürt sorunu ile ilgili Türk yargısının tamamen ön yargılı olduğu, bilimi inkâr eden onun yerine yalana dayalı resmi ideolojiyi korumaya çalışan Türk yargısına güven duyulamaz sözlerini yazmak suretiyle Cumhuriyeti ve Adliyenin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif ettiğinden dolayı 5680 sayılı kanunun 16. maddesi delaletiyle T.C.K.'nun 159/1 ve ay-

nı zamanda **Atatürk**'ün İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile işbirliği yaptığı iddiasıyla da 5816 sayılı kanunun 1/1-2/1 maddeleriyle cezalandırılmaları istendiği görülmüştür.

Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün yazıları ve Bakan'ın 7.9.1992 tarihli olur istemleriyle T.C.K.'nin 160. maddesi gereğince takibat yapılmasına izin verildiği ve bu iznin istihsalı için Ankara C. Başsavcılığı'nın 4.5.1992 tarihli fezlekesiyle de sanıklar haklarında takibat izni istenildiği görülmüştür.

İşbu suçlamanın Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 21.4.1992 gün 1992/549 sayılı müzekkeresine ekli Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin C. Başsavcılığı'nın 21.4.1992 gün ve hazırlık 1992/90 Görevsizlik, 1992/19 sayılı kararıyla suç niteliği itibariyle sanıklar haklarında Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin açılan 3713 sayılı kanunun 8/1 maddesine muhalefet suçundan tefrik edilerek Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderildiği de tespit edilmiştir.

Dosya içinde bulunan ve suça konu **Yurt Kitap-Yayınevi** tarafından yayıncı Ünsal Öztürk tarafından yayınlanan **İsmail Beşikçi** tarafından yazılmış **(Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme)** isimli 402 sayfadan ibaret kitabın tetkikinde muhtelif mahkemelere sanık **İsmail Beşikçi** tarafından verilmiş ifadeler, müdafaalar olduğu da tespit edilmiştir.

Nitekim sanık **İsmail Beşikçi**'nin Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı tarafından 4.3.1992 tarihinde alınan ifadesinde suça konu kitabın kendisi'ne ait olduğunu, 1981 yılında Gölçük Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde yargılanması sırasında mahkemeye sunduğu dilekçeler, temyiz dilekçeleri ve sair belgeler olduğunu bu kitabın mahkemelerdeki savunmalarını içerdiğini, bölücülük propagandası yapmadığını ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü hakkında propagandanın da mevcut olmadığını bildirmiş, diğer sanık **Ünsal Öztürk** de mevzubahis kitabın **İsmail Beşikçi**'nin Gölçük Sıkıyönetim Askeri Mahkemesindeki yargılaması olduğunu bu dava dosyasının yayınlanmasını **Yurt** kitabevi sahibi olarak başka bir ad altında yayınladığını bildirmiştir.

Suçla konu kitabın tetkikinde **kitabın 76. sayfasında**: Kürtler ile Türklerin eşitliğinin temel koşulu başlıklı yazıda "Önce Kürt kişiliğini inkâr, Kürdistan kişiliğini inkâr, asimile olma, Ne Mutlu Türküm deme, ondan sonra da eşitlik kendi ulusal benliğini savunan, Kürt dilinin ve kültürünün gelişmesini isteyen Kürtlerin kamu yönetiminde görev almaları olası değildir" yazısıyla Türklüğü küçük görmek, Ne Mutlu Türküm sözünü küçümsemek ve alaya almak bu fikrin işlendiği görülmektedir.

Yine **kitabın 85. sayfasında** mahkemelere güven duymadın. Başlıklı yazıda da (Yargı organları kişilerden yalan söylemelerini isteyeemez, bilimsel düşünmemelerini, resmi ideolojiyi benimsemelerini telkin edemez. Kişileri ve kurumları yalan söylemeye teşvik edemez. Sözlerinin devamında aynı kitabın 86. sayfasında “Yargı organı yargılamaya konu düşünceyi benimsememektedir. Bu düşünceye karşı çıkmaktadır. Başka bir ifadeyle bilimsel düşünceyi reddetmekte ideolojiyi kabul etmektedir. Resmi ideolojiye aykırı düşünceleri benimsemediği gibi onları ifade etmenin suç olduğunu da söylemektedir. Mahkeme dava dosyası önüne gelir gelmez zaten peşin hükme sahiptir. Ön yargılıdır” demek suretiyle yargıyı eleştirmenin ilerisine giderek küçük düşürmekte, resmi ideolojinin adeta temsilcisi gibi göstermekte, peşin hükümlü hak ve adaletten uzak bir müessese olarak göstermek suretiyle halkın, toplumun Türk adaletine karşı kuşkusunu uyandırmakta, onlara karşı yargıyı küçük düşürmekte alaya alınmasına neden olmaktadır. Yukarıda arz edilen paragrafta bilirkişiler olarak bu sonuca varmış bulunmaktayız.

Yine yazarın aynı sayfadaki bir diğer yazısında mahkemelerin olguları inkâr ettiğini, bunu görmediğini, ideolojik çözümlerle olguların yok edileceğini ifade ederek yargıyı devamlı efkârı umumiyeye karşı töhmet altında bırakmakta ve yazı devamla Kürtlerin aslı Türktür, Kürtçe diye bir dil yoktur. Diyen sanığı cezalandırmaktadır. Diyerek yine yargıyı küçük düşürmektedir. Yine yazar tarafsız mahkemelerin olmadığını böyle bir hakka da kavuşmamış olduğunu ve mahkemelerin peşin yargılı ve hükümlü olduğunu yazarak yargıya karşı olan inancı da bu suretle kırmak suretiyle yargıya olan güveni sarsmaktadır. Yazar aynı eserin **94 ve 95. sayfalarında** da aynı fikirleri yazısına konu edinmiş mahkemelerin yalana dayalı resmi ideolojinin uygulamacısı bir kurum olarak tanımlanmaktadır. **96. sayfada** da yargıcın güvenilirliğinin bulunmadığı fikri üzerinde de özel olarak durmaktadır. Aynı eserin **98. ve 99. sayfalarında** da bu mevzuya daha açıkça yer verildiği görülmektedir. Yazar **101. ve 102 ve 103. sayfalarda** da aynı mevzuları ele almış yukarıda arz ettiğimiz fikirlerini burada da sergilemektedir. Diğer sayfalarında da bilhassa Danıştay'ı ele alarak onun da bitarafılığını şüpheyne düşürecek ve onu küçültecek ifadeler kullandığı görülmektedir.

Yine kitabın muhtelif yerlerinde Türk devletinin Kürdistan'da eşmenendi bulunmayan ırkçı sömürgeci bir politika yürüttüğü ve resmi ideolojinin tamamen yalana dayandığı ifade edilmek suretiyle Türkiye Cumhuriyeti'ni küçük düşürücü, onu tezyif edici ibarelerin mevcut olduğunu da tespit etmiş bulunmaktayız.

Bilindiği gibi T.C.K.'nın 159. maddesinde kanun koyucu suçun

oluşması için hem tahkiri ve hem de tezyifî birlikte aramaktadır. Tetkikini yapmış olduğumuz kitapta gerek Türk adaleti, yargı, Türklük ve Cumhuriyet kitabın muhtelif yerlerinde yukarıda etraflıca izah ettiğimiz sözlerle hem tezyif, hem tahkir sözlerinin mevcut olduğu, alaylı bir ifadeyle Türk adaletini efkarı umumiyede küçük düşürecek, onun saygınlığını yitirecek, ona güveni sarsacak sözlerin sarfedildiği gibi Türklüğü ve Cumhuriyeti de aynı şekilde tahkir ve tezyif sözlerinin mevcut olduğunu tespit etmiş bulunmaktayız.

Ayrıca her ne kadar sanık bu kitaptaki yazıların Gölcük Sıkıyönetim Askeri Mahkemesindeki yargılamasında verdiği belge, dilekçe ve temyiz layihelerindeki beyanları olduğunu belirtmekte ise de bu hususun takdiri muhterem mahkemenize ait olup bilirkişi tetkikatımızın dışında kaldığını arz ederiz.

SONUÇ: Sanıklardan **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan, diğer sanık **Ünsal Öztürk** tarafından Ankara'da **Yurt Kitap-Yayınevi** tarafından bastırılıp satışa sunulan **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme"** isimli kitaptaki yukarıdaki pasajları verilen muhtelif yerlerdeki yazılarının **TÜRK LÜĞÜ CUMHURİYETİ** ve **ADLİYENİN MANEVİ ŞAHSİYETİNİ** basın yoluyla alenen tahkir ve tezyif niteliğinde olduğu T.C.K.'nın 159/1 maddesindeki suç unsurlarının oluştuğu kanısındayız.

Muhterem mahkemenin takdirlerine saygılarımızla arz olunur.
5.10.1992

BİLİRKİŞİ
Kazım Arslan
(İmza)

BİLİRKİŞİ
Ahmet Polat
(İmza)

BİLİRKİŞİ
İlhan Horoz
(İmza)

VIII. BİR KİTABA İKİ DAVA (4)^(*)

Sayın Yargıçlar,

1. İddianamede suçlanan, **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme"** isimli kitap, 1981 yılında, Gölcük, Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askeri Mahkemesi'nde yapılan yargılamalar ile ilgilidir. Kitap, duruşmaya sunulan, duruşmalarda okunan, konuşulan belgelerden oluşmaktadır. İddianame, savunma, temyiz dilekçesi, tashih-i karar dilekçesi vs. bu belgeler arasındadır. Mahkeme dosyalarında yer alan, duruşmalar sırasında okunan, konuşulan bu belgelerde suç aranması hukuka aykırıdır. Savunma hakkına karşı bir kısıtlama anlamına gelir.

2. Gölcük, Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askeri Mahkemesi'nde yapılan yargılama, Toptaşı Cezaevi'nden (İstanbul) İsviçre Yazarlar Birliği'ne yazılan bir mektupla ilgiliydi. Biz savunmalar sırasında elbette mektuptaki görüşlerimizi tekrarlayacağız, görüşlerimizi, düşüncelerimizi savunacağız, bundan doğal hiçbir şey olmaz. Çünkü biz, görüşlerimizin ve düşüncelerimizin somut gerçeklerden hareket ettiğini, bilimsel olduğunu, düşüncelerimizin ifade edilmesini engellemeye çalışan resmi ideolojinin ise yalana dayalı olduğunu vurgulamaya çalışıyoruz. Savunmalar sırasında söylenen sözlerden de dava açılması, savunma hakkının olmadığı anlamına gelir. Daha da önemlisi, bu dava hiç bitmez. Savunmalardan da dava açıldığına göre, ileride, savunmanın savunmasından da dava açmak gereği ortaya çıkar. Ve bu, zincirleme sürüp gider. Buysa, hukuk anlayışına aykırı bir süreçtir. Kaldı ki, 1981, 1982'de bu belgelere ilişkin herhangi bir soruşturma açılmamıştır:

3. Buna rağmen sözü edilen kitap ile ilgili olarak, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde dava açılmıştır. Bu dava, 1991/128 sayılı dosya ile görülmektedir. (Birleştirilen dosya 1992/48) Halbuki, TCK'nın 79. maddesi gereğince, herhangi bir fiille, yasanın birden fazla maddesi ihlal edildiği kabul ediliyorsa, en ağır maddeden yargılama yapılacaktır. Mahkemenizin de **"Ortadoğu'da Devlet Terörü"** isimli kitapla ilgili olarak bu yönde bir kararı vardır. (Ankara 2 Nolu

(*) Bu yazı, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Kasım 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 9 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/164)

Ağır Ceza Mahkemesi, 27.12.1991 tarihli ve Esas 1991/194, Karar 1991/219 sayılı kararı)

Bu kitap da DGM'de zaten yargılanmaktadır. Bu nedenle mahkemeniz Ağır Ceza Mahkemesi'nde ayrı bir dava yürütülmesini gerekli görmemiştir.

4. Kürtlerle ve Kürdistan'la ilgili düşüncelerimizden dolayı hem Devlet Güvenlik Mahkemelerinde hem de Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanıyoruz. Aynı kitaptan dolayı, hatta aynı kitapta yer alan bir cümleden dolayı, örneğin, "Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Kürdistan'da, dünyada bir eşi daha bulunmayan ırkçı ve sömürgeci bir politika uygulamaktadır" sözünden dolayı hem Devlet Güvenlik Mahkemelerinde, hem de Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanıyoruz. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde Terörle Mücadele Yasası'ndan (Md. 8/1), Ağır Ceza Mahkemesi'nde TCK 159/1'den dolayı yargılanıyoruz. Bazen aynı cümlede veya benzer bir cümlede, "suç olan bir fiili övme" suçunun işlendiği de iddia edilmekte ve Asliye Ceza Mahkemesi'nde de dava açılmaktadır. Bu, hukuk adına, adalet adına çok büyük bir haksızlıktır, sakıncadır.

5. Biz duruşmalarımız sırasında Türk yargısına güven duymadığımızı ısrarla belirtiyoruz. Son günlerde yayınlanan ve yürürlüğe giren Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nda Değişiklik Yapan Yasa, bunun çarpıcı bir örneğidir. Biz aynı kitaptan, kitapta yer alan tek bir düşünceden dolayı, hem Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, hem de Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyoruz. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde Terörle Mücadele Yasası'na göre yani "terörist" olarak, Ağır Ceza Mahkemesi'nde herhangi bir "suçlu" olarak... Yargı böylesine büyük çelişkilerle dolu bir mevzuat ile yürütülmektedir. Biz, böyle bir yargıya güven duymadığımızı belirtiyoruz. Bu gibi sözlerden dolayı, yargı organlarının, yargıçların tahkîr ve tezyîf edildiği sonucunu çıkarmak yersizdir. Bizim, tahkîr tezyîf gibi bir niyetimiz olamaz. Biz, yargı sürecini bilimin kavramlarıyla, hukukun kavramlarıyla kavrayabiliyoruz, anlatabiliyoruz.

6. Kürtlerle ve Kürdistan'la ilgili düşüncelerimizden ilk defa yargılanmıyoruz. 1960'lı yılların sonundan beri böyle yargulamalarla karşı karşıyayız.

1960'lı yıllardan ve 1970'li yıllardan söz ediyorum: İddianamelerde Kürtler ve Kürtçe inkâr ediliyordu. Kürtlerin aslı Türktür deniyordu. Kürtçe'nin bağımsız bir dil olmadığı vurgulanıyordu. "Kürdüm" diyenlerin suç işledikleri belirtiliyordu. Kürtçe konuşmalar, Kürtçe yayınlar yasaklanmıştı. Mahkemeler de aynen, iddianamelerde yazı-

lanlar doğrultusunda kararlar veriyordu. Halbuki, Kürtlerin ve Kürdistan'ın varolması veya olmaması mahkemelerin karar verebilecekleri, mahkemeleri ilgilendiren olgular değildir. Veya bu tür olgular, mahkemelerin şu veya bu doğrultuda verebilecekleri kararlarla yok olacak olgular değildir. Kürtler ve Kürdistan istek ve irademizin dışında, objektif bir gerçektir. Mahkemelerin veya yargıçların kararlarıyla yok olamaz veya var olamaz.

Kürtler ve Kürdistan objektif bir gerçektir. Kürtlerin varlığını inkâr etmek, "Kürtler Türktür" demek yalan söylemektir. Maddi dünya duyu organları aracılığıyla algılanır ve insanların bilincine yansır. Bu eylemsel ve zihinsel işlemler sırasında, insanlar algıladıklarını doğru bir şekilde, oldukları gibi anlatmak durumundadırlar. Ağaca ağaç demek, Kürde Kürt demek gerekir. Ağacın demir olduğunu, Kürdün Türk olduğunu söylemek yanlış, yalan bir ifadedir. Yalanlar yargıçlar tarafından söylendiği zaman doğruya dönüşmüş olmuyor. Yine yalan olarak kalıyor.

Mahkemelerin, Kürtlerin Türk olduklarını söylemeleri, bu yönde kararlar almaları yalana dayalı bir söylemdir demek somut bir durumu saptamaktır, ifade etmektir. Türk milletini tahkir tezyif, mahkemeleri tahkir, tezyif gibi bir amaç taşımamaktadır.

7. İddianamede, dava konusu olan kitaptan bazı cümleler seçilerek mahkemelerin, yargıçların tahkir ve tezyif edildikleri vurgulanmaktadır. Belgelerde, yani savunmalarda yer alan düşüncelerin tahkir ve tezyif amacı taşımadığını, bunun çok açık olduğunu yukarıda belirtmeye çalıştım. Halbuki, dava konusu edilen, **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme"** kitabında çok önemli bir belge var. İddia makamının bunu da incelemesini istedik. Sözü edilen kitabın 350-381 sayfeleri arasında bir tashih-i karar dilekçesi var. Bu dilekçede olayın ayrıntıları belirtilmiş. Kısaca şöyle ifade edilebilir. Yüz kızartıcı suçlar işlemiş, yani sorguladıkları sanıkların yakınlarından rüşvet alırken suçüstü yakalanmış, yargılanmış ve mahkûm olmuş yargıçlar var. Rüşvet karşılığında cezalarda bazı indirimler yapılacak.

Bu yargıçların verdiği kararlar hâlâ geçerli. Rüşvet olayı vurgulanarak yapılan, davanın yeniden görülmesini isteyen tashih-i karar dilekçesi dikkate alınmamış. Bu iddianın dikkate alınmaması, incelenmemesi ise, Kürtlere ilişkin, Kürt sorununa ilişkin yargılamalarda rüşvetin bile meşru görüldüğü anlamına gelmektedir. Böyle bir yargıya, böyle yargıçlara nasıl güven duyulabilir?

Yargıçların rüşvet almaları adalet duygusunu kökten rencide etmektedir. Adalet duygusunu rencide eden, vatandaşlarda yargı hak-

kında olumsuz imajlar yaratan rüşvetin kendisidir, yoksa rüşvet olayının anlatılması, eleştirilmesi değil...

İddianame, bizi, Kürt sorunuyla ilgili yargılamalara ilişkin çeşitli düşüncelerimizden dolayı, Türk milletini, mahkemeyi, yargıçıları tahkir ve tezyif etmekle suçlamaktadır. Böyle bir niyetimizin olmadığını yukarıda belirttik. Fakat rüşvet olayını nasıl değerlendirmek gerekir? Yüz kızartıcı suçlar işlemiş yargıçıların verdiği kararlara nasıl itibar edebiliriz? Bu yargıçıların da üye oldukları mahkemelere nasıl güvenilebilir? Neden güvenmek gerekir? İddia makamının, kitabın bu bölümünü yani tashih-i karar dilekçesini de incelemesini diliyoruz.

8. İddia makamı bizim, 5816 sayılı **Atatürk**'ü Koruma Kanunu'nun ihlal ettiğimiz, **Atatürk**'e hakaret ettiğimizi iddia etmektedir. Biz, **Mustafa Kemal Atatürk**'ün düşüncelerini ve eylemlerini bilimin, siyasetin ve diplomasinin kavramlarıyla eleştirebiliyoruz. Böyle olunca hakarete hiç gerek yoktur. Hakaret bir aczın ifadesidir. Düşüncelerini bilimin ve siyasetin kavramlarıyla ifade edemeyenler bu yola başvururlar. "**Mustafa Kemal** İngiliz ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yaparak Kürdistan'ın bölünmesine, parçalanmasına ve paylaşılmasına katıldı..." demek tarihsel bir saptama yapmaktır. Bunlar bilimin ve siyasetin kavramlarıdır. Bu sözlerin hakaret, alay, tahkir, tezyif niteliği yoktur. "Aşağılık bir adam", "namussuz", "şerefsiz" gibi sözler kullanıldıkları yerlere ve zamanlara göre hakaret kabul edilebilir. Halbuki, "emperyalizmle işbirliği yapmak", "Kürdistan'ı bölmek, parçalamak, paylaşmak" gibi kavramlar bilimin, siyasetin ve diplomasinin kavramlarıdır. Bunun gibi, örneğin, "1991 yılında Cumhurbaşkanı **Turgut Özal**, ABD Başkanı **Bush** ile işbirliği yaparak Irak'ın Kuveyt'ten çıkarılmasını sağladı" demek de bir saptamadır. Burada hiçbir hakaret niyeti yoktur. "ABD Başkanı **Bush**" yerine "emperyalist Amerika" denilince de hakaret oluşmuş olmaz. Çünkü, emperyalizm bilimin ve siyasetin bir kavramıdır. Hakaret, aşağılama, alay içermez.

9. Bilirkişiler, **Kazım Aslan, Ahmet Polat ve İlhan Horoz** tarafından hazırlanan, 5.10.1992 tarihli "Bilirkişi Raporu"nu kabul etmiyoruz. Bu bilirkişiler herhangi bir kitabı eleştirebilirler. O konuya ilişkin kendi düşüncelerini belirtebilirler. O konuyla ilgili kitaplar, makaleler yazabilirler. Fakat benimsemedikleri bir düşünceye, "bu düşüncede suç vardır" demek hakkına hâiz değildirler. Düşüncelerde suç aramak çağdışı bir tutumdur.

Düşünce üzerinde böylesine baskılar yaparak, beğenilmeyen, hoşlanılmayan düşünce sahiplerini cezaevlerine koyarak, bilimi ve demokrasiyi, insan haklarına dayalı hukuk anlayışını geliştirmek mümkün değildir.

“Bilirkişi Raporu”nda en çok vurgulanan konulardan biri, mahkemeye sunulan dilekçelerden örnekler verilerek, bu düşüncelerle, mahkemeye, yargıçlara hakaret edildi; mahkeme, yargıçlar alaya alındı denmektedir. Bilirkişiler, kitabın, 350-381`sayfalarını de incelemişlerdir. Bir rüşvet olayının anlatıldığını görmüşlerdir. O konuda ne diyorlar acaba?

Duruşmaya delil olarak getirilmiş bir tozun esrar mı, eroin mi, boya mı, kına mı olduğu konusunda bilirkişiye, uzmana başvurmak gerekebilir. Veya herhangi bir yaralama olayında kurşunun hangi tabancadan çıktığı, nasıl seyrettiği vs. konularında yine bilirkişiye, uzmana başvurmak gereği ortaya çıkabilir. Fakat bir kitabın, suç var mı, yok mu diye okutturulması, okunması kabul edilebilir bir durum değildir. Bu bakımdan, dava konusu edilen kitaplarla ilgili olarak “bilirkişi” kurumuna kökten karşıyız. Kitapların, düşüncelerin yargılanmasına karşıyız.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul Kasım 1991) isimli kitaptan dolayı yargılanıyoruz. Bu yargılamayı kabul etmiyoruz. Yargılamaları yapan mahkemelere, heyetlere güvenmiyoruz.

DÜŞÜNCE SUÇU KABUL EDİLEMEZ

İnsanların düşüncelerinden ötürü yargılanması çağdışı, ilkel bir anlayıştır. Kabul edilebilir hiçbir yönü yoktur. Dünyanın içinde bulunduğu şu aşamada düşünce suçunu kabul edecek, savunacak insanı mumla aramak gerekecektir.

Bizim yargılanmalarımız aslında başlıbaşına birer skandaldır. Yargılayıcılarımız kendi hukuklarını dahi hiçe sayarak hakkımızda ağır cezalar istedikleri davalar açmışlardır. İstenilen ağır cezalar bizleri hiç etkilemeyeceklerdir. Yolumuzda yürüyüşümüz kesintisiz sürecektir.

Bu dava, ileride üzerinde en çok konuşulan davalardan biri olacaktır. Çünkü, davanın konusu İsviçre Yazarlar Birliği Başkanı **Bayan Boulanger**'e yazılan, kitap sayfasıyla üç sayfalık bir mektuptur. Bu mektuptan dolayı **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'ye Gölcük, Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi, TCK'nun 140. maddesi gereğince 10 yıl hapis, 5 yıl sürgün cezası vermiştir.

23.3.1982 tarihli Gerekçeli Karar'a göre **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**, "... devletin harıçteki itibar ve nüfuzunu kıracak nitelikte devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekette asılsız, mübalağalı, maksadı mahsusa müstenit havadis, haberler mahiyetinde olduğu, halen de aynı fikirleri savunduğu, münnet suçu kasten işlediği ikrar ve tüm dosya içeriğinden anlaşılmış..." denilerek anılan ceza verilmiştir. Yazarımız **Beşikçi** verilen cezayı yatmış ve cezaevinden tahliye olmuştur. Bu cezanın verilmesi başlı başına bir inceleme konusudur. Cezayı veren heyet şaibelidir. Şaibeli heyetin yazdırdığı gerekçeli karar da kabul edilecek gibi değildir. Örneğin gerekçeli kararda yazılan şu satırları kım kabul edebilecektir?

(*) Bu yazı, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Kasım 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 31 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/164)

“.., Güneydoğu illerimizde Kürdistan Devleti kurmak ve ülkeyi bölüp parçalamak ve dolayısıyla zayıf düşürmek amacıyla yabancı dış güçlere uzun zamandan beri gizli ve yıkıcı faaliyetlerin sürdürüldüğü, karakter yapısı itibariyle buna müsait olan, bir kelime Kürtçe konuşmasını bilmeyen Çorum ili, İskilip ilçesi, Merkez Hacıpıri Mahallesi nüfusuna kayıtlı sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin temin edildiği, onun yandaşlarına daha faydalı olması düşüncesiyle Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İdari Şube Bölümü'ne girerek, 1961-1962 ders döneminde mezun olup aynı sene gayreti sonucu yedek subay okulunu bitirerek bu görevini özellikle Bitlis ve Hakkâri yörelerinde sürdürdüğü, 1964 yılı sonunda terhis edilince, İçişleri Bakanlığı'na müracaatla Tunceli'nin Hozat ilçesi maiyet memurluğuna atanmasını sağladığı, sıfatını güçlendirmek ve daha etkili olmak amacıyla, 1965 senesinde açılan imtihana girerek Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Asistanlığı'nı kazanarak, eski görevinden ayrıldığı, genç dimağları kesin olduğu üniversiteye bu şekilde ilk adımını attığı, doktorasını tamamlayarak daha da güçlendiği...”

Bu gerekçenin neresinde kabul edilebilir bir mantık vardır. Hangi dış güçler İskilip'teki **İsmail Beşikçi**'yi temin etmişlerdir? Bu dış güçler yıllar öncesinden **İsmail Beşikçi**'nin Kürtler ve Kürdistanla ilgili bazı görüşleri savunabileceğini nasıl görmüşlerdir?.. Bu nasıl bir mantıktır ki, yeryüzüne gelmiş ender insanlardan, karakteri sağlam, özgür düşünceli insanlardan biri olan **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'yi böylesine akıl almaz gerekçelerle suçlayabilmişti?

GÖLCÜK MAHKEMESİ'NİN BELGELERİ

Gölcükteki yargılama esas olarak Kürtlerin ve Kürdistan'ın inkârı temeli üzerine inşa edilmiştir. Gölcük mahkemesi Kürtlerin Türk olduğuna karar verdiği gibi, aynı zamanda “... hiçbir ilmi kariyeri olmayan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı bulunan sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin asistanlığını ileri sürerek öğretim görevlisi ve yazarlık sıfatını hakkı olmadığı halde kullanarak...” diyerek unvan dağıtmaya veya verilmiş unvanları yok etmeye kalkışmıştır.

Gölcük mahkemesi birkaç sayfalık bir mektuptan 10 yıl hapis ve 5 yıl sürgün cezasını uygun bulmuştur. Heyet daha önce söz ettiğim gibi şaibelidir. Bu şaibe bizzat suçüstü yapılarak belgelenmiştir. Heyetteki iki hakim başka sanıkların yakınlarından rüşvet alırken yakalanmış ve ceza yemiştir. Ama yazdıkları gerekçeli kararda insan vicdanının kabul edemeyeceği, akıllara durgunluk veren şu satırları yazabilmişlerdir:

“Aslen Diyarbakır’lı olup, Güneydoğu illerinde müstakil bir Kürt Devleti kurulmasını amaçlayan ve Avrupa’ya giderek Kürtçe alfabe çıkaran ve kendi dili üzerinde konferanslar veren **Mehmet Emin Bozarslan**’ın sanık **İsmail Beşikçi**’ye gönderdiği, 3.1.1980-6.2.1980-5.3.1980-25.4.1980-22.5.1980-25.6.1980 ve 25.8.1980 tarihli mektupları incelendiğinde, sanığın faaliyetlerini sürdürmesini ısrarla istediği, kendisine giyim eşyası ile ayrı zamanlarda toplam (350) kronu göndererek, cezaevlerindeki ihtiyacını karşıladığı ve bu şekilde yardımını sürdürdüğü...” (*Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması*, s. 220)

Bu satırları yazanların iki tanesi rüşvetçidir. Kafaları paraya çalışmaktadır. **Mehmet Emin Bozarslan**’ın tanınmış bir araştırmacı-yazar olduğunu hesaba bile katmamışlardır. Rüşvetçilerin giyim eşyası dedikleri de iki tane kazaktır. Kendileri başka sanıkların yakınlarından 4 milyon rüşvet alıyorlar. Suçüstü yakalanıyorlar. Aldıkları ceza birisi 8 yıl 2 ay, diğeri 6 yıl 9 ay 20 gün. Rüşvetçilerin düşüncelerinden ötürü **İsmail Beşikçi**’ye verdikleri ceza ise 10 yıl hapis 5 yıl sürgün. Dış güçlerce desteklendi, 350 Kron aldı dedikleri para, cezaevi yönetimi aracılığıyla gelmiştir ve o zamanki miktarı da 3500 TL’dir.

BU DAVA HİÇ BİTMEZ

Mahkemeleriniz bu davayı hiçbir zaman bitiremezler. Çünkü mahkemenizde görülen dava biter, yenisi başlar. Bizler mahkemenizde görülen dava dosyasını da yayınlıyoruz. Bu defa tekrar dava açarsınız. Bu, böyle sürüp gider.

Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması kitabıyla ilgili dava Gölcük mahkemesinde TCK’nun 140. maddesi gereğince görülmüştür. **İsmail Beşikçi** ceza almış, yatmış, çıkmıştır. Nisan 1991’de devlet ve hükümet yetkililerinin övünçle propaganda ettikleri TCK’nun 140-141-142-163. maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır. Bu, ne demektir? Bu, Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi’nin verdiği kararın tamamen ortadan kaldırılması demektir. Nitekim **İsmail Beşikçi** hakkında anılan mahkemenin verdiği mahkûmiyet kararı ortadan kaldırılmıştır. Mahkemeniz belgelerinde **İsmail Beşikçi**’nin sabıkasının olmadığı yazılıdır.

Bizim yayınladığımız ve sizin yargıladığınız bu kitap, suç olmaktan çıkarılan, kesin hüküm oluşmuş bir davanın belgeleridir. İddianamesi, mütalaası, savunması, temyiz layihası vb. Pekî, bu kitap neden yargılanmaktadır?

Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması kitabı sadece 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde de yargılanmamaktadır. Kitabımız aynı zamanda Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde de yargılanmakta ve hakkımızda 2-5 yıl hapis ve 2 milyara varan para cezası istenmektedir. Sizlerin ise ne kadar ceza vereceğiniz belli değildir.

Mahkemelere tabii ki güvenilemez. Suç olmaktan çıkarılmış bir davanın belgelerini noktasına, virgülüne dokunmadan yayınlamışız. Mahkemeleriniz hakkımızda davalar açmış. Bu işin ciddiyeti nerededir? Savcı, yazdığı iddianamede söz ettiğim konulara hiç değinmiyor. Kitabın, mahkemelere verilmiş belgeler olduğundan, normal olarak yargılanmaması gerektiğinden hiç söz etmiyor. Kaldı ki biz, hiçbir kitabın suç olmadığını, düşüncenin özgür olması gerektiğini her yerde vurguyla söylüyoruz.

Bir de bilirkişiler var. Biz düşünce konusunda bilirkişiliği reddediyoruz. Düşünce tarla değildir ki sınırları olsun. Hem hangi hakla birtakım kişiler başkalarının kitaplarını, yazılarını suç vardır ya da yoktur diye okuyorlar? Eğer kendi düşünceleri varsa söylesinler.

Bizler düşüncesi olup da korkmadan ifade eden insanların eserlerini yayınlayan yayıncılar olarak, mahkemenizin vereceği hiçbir kararı kabul etmeyeceğiz. Bu karar beraat da olabilir mahkûmiyet de. Düşüncenin özgür olduğu, kitapların serbest olduğu günleri özlemle, başımız dik karşılayacağız. Vereceğiniz karar ne olursa olsun sessiz kalmayacağız.

X. ADALETE SAYGISIZLIK ve RÜŞVETÇİ YARGIÇLAR(*)

Sayın Yargıçlar

1. **“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme”** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul Kasım 1991) isimli kitap 1981-1982 yıllarında, duruşmalarda sunulan, okunan ve dosyaya girmiş bazı belgelerden oluşmaktadır. Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde, ilgili dosyada yer alan bu metinler, iddianame, sorgu, savunma, temyiz dilekçesi, tashih-i karar dilekçesi gibi belgelerden oluşmaktadır.

Yine aynı kitapta, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu ve 2 Nolu Askeri Mahkemesi'nde yapılan duruşmalara ilişkin bazı belgeler de yer almaktadır. Savunma, temyiz dilekçesi vs.

2. Savunmalarda, temyiz dilekçelerinde ve tashih-i karar dilekçelerinde en çok vurgulanan konulardan biri, Türk yargısına güven duyulmadığıdır. Örneğin, 24 Mayıs 1982 tarihli temyiz dilekçesinde (s. 337); 11 Ekim 1982 tarihli olan ve başka bir davaya ilişkin temyiz dilekçesinde (s. 349); 17 Ocak 1983 tarihli tashih-i karar dilekçesinde (s. 381); 3 Mayıs 1983 tarihli olan ve başka bir davaya ilişkin temyiz dilekçesinde (s. 402) bu talebin dile getirilmesine özel bir önem verilmiştir. Bunun başlıca nedeni mahkemelerin, Kürtlerin varlığını inkâr eden, herkesin Türk olduğunu, Kürt diye bilinen bir millet olmadığını, Kürtçe diye bilinen bir dil olmadığını söyleyen kararlar alması, Kürtlerden ve Kürdistan'dan söz edenleri suçlu sayması, mahkûmiyet kararı vermesi Yargıtay'ın veya Askeri Yargıtay'ın da bütün bunları onaylamasıdır.

Mahkemelere güven duymadığımızı yine ifade ediyoruz. Bunların mahkemelere, yargıçlara hakaret olarak değerlendirilmesi yanlıştır. Kürtler ve Kürdistan objektif bir gerçekliktir. Varlığı veya yokluğu yargılama sonucu elde edilecek bir bilgi değildir.

Adalet deyince, insanın aklına, “doğrular”, “doğru söyleme”, “doğrudan ayrılmama” gibi birtakım değerler gelmektedir. “Kürt yoktur, herkes Türktür, Kürtçe diye bir dil yoktur” diyen adalet kurumu

(*) Bu yazı, **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Kasım 1991) kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 31 Aralık 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/164)

ise yalan söylemektedir. Yalanı, yargıçlar ve mahkemeler tarafından dile getirildiği zaman, doğruya dönüşmez. Yine yalan olarak kalır.

Türk yargısına bu bakımlardan güven duymuyoruz. Düşünceyi yargılayan bir kurumun doğru, sağlıklı, kalıcı kararlar alması mümkün değildir.

3. Bu dava hukuksal bir dava değildir. Politik bir davadır. Bu yargılamaların hukuksal hiçbir yanı yoktur, tam anlamıyla siyasal yargılamalardır. Siyasal değerler ise çok hızlı değişir. Türk toplumu gibi hızla değişen bir toplumda siyasal değerler de hızla değişmektedir. Örneğin, 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra, Demokrat Parti yöneticileri, vatana ihanetten yargılandı. (TCK 146) Cumhurbaşkanı, başbakan, bakanlar, milletvekilleri... bunlar arasındaydı. Bu yöneticilerden birkaçı idam edildi. Cumhurbaşkanı'nın cezası ise ömür boyu hapse çevrildi. Fakat, daha 1960'lı yılların ortalarında, yöneticiler serbest bırakıldı ve Türk siyasal hayatında yine önemli bir rol almaya başladılar. Celal Bayar, 1986 yılında öldüğü zaman, cenazesinde generaller nöbet tutuyordu. Aynı askerler, 1960'lı yılların başlarında, O'nu, vatana ihanetten, idam etmek istemişlerdi... Bu örnek bize, siyasal değerlerin hızla değiştiğini göstermektedir. Nitekim, Kürtler de artık, daha öncekilerde olduğu gibi katı bir şekilde inkâr edilmiyor, yarım ağız da olsa, yöneticiler "Kürt realitesi"nden bahsediyorlar.

4. Bu davanın hukuksal bir öze sahip olmadığının çok önemli bir gerekçesi daha vardır: **"Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması"** kitabının 350-381. sayfeleri arasında bir dilekçe var. Tashihi-i Karar dilekçesi.

1981-1982 yıllarında, bizi yargılayan ve mahkûmiyet hükmünü veren mahkemenin iki yargıcı, bu mahkûmiyet hükmünün, Askeri Yargıtay tarafından onaylanmasından 4 ay kadar sonra, rüşvet alırlarken suçüstü yakalandılar. Yine aynı dönemde idamla yargılandıkları, başka sanıkların yakınlarından, cezada belirli indirimler yapmak karşılığında rüşvet alıyorlardı...

Bu olayın ayrıntıları, yukarıda sözü edilen dilekçede var.

Rüşvet olayını öğrendikten sonra, Askeri Yargıtay'a yeniden başvurduk. Rüşvet gibi yüz kızartıcı bir suçtan mahkûm olmuş yargıçların verdikleri hükümlerin kabul edilmemesi gerektiğini, o dönemde, bu yargıçların katıldıkları bütün davaların yeniden görülmesi gerektiğini vurguladık. Tashihi-i karar isteminin temel nedeni rüşvet olayıydı. Ve bu dava sürecinde ortaya çıkan çok yeni bir durumdu. Fakat Askeri Yargıtay Başsavcılığı "... Sanık daha önce hükmü temyiz etmiştir ve istekleri reddedilmiş, hüküm onaylanmıştır. Şimdi yeniden temyiz yapmakta, eski iddialarını tekrar etmektedir... Bu bakım-

dan isteklerinin reddine..." diye karar vermiştir. Halbuki durum hiç böyle değildir. Bu, temyiz dilekçesi değildir, tashihi karar (kararın düzeltilmesi) için yazılmış bir başvurudur. Yargılama sürecinde yeni bir durum meydana gelmiştir. Bu, rüşvet olayıdır.

Bu başvurunun, Askeri Yargıtay tarafından kabul edilmemesinin anlamı üzerinde dikkatli bir şekilde durmak gerekiyor. Biz, bunu, Askeri Yargıtay'ın rüşveti hoş gördüğü, suç görmediği şeklinde yorumluyoruz. Kürt sorununun ifade edilmesini engellemek için, Kürt sorununu anlatmaya çalışanları cezasız bırakmamak için rüşvet bile hoşgörüsüyle karşılanabilmektedir. Bizse böyle düşünmüyoruz. Rüşvetin yüz kızartıcı bir suç olduğunu düşünüyoruz. Hele bu yüz kızartıcı suçu yargıçlar işlemişse, o yargıya hiç güven duyulamaz.

Rüşvet olayı ve bu konudaki düşüncelerimiz yukarıda sözü edilen dilekçede etraflı bir şekilde anlatılmıştır.

5. Rüşvetli ilgili olarak, iddia makamına çok önemli bir sorumuz var. İddia makamı bizim, mahkemeyi, yargıçları, tahkır-tezyif ettiğimizi iddia etmektedir. Biz, rüşvet gibi yüz kızartıcı bir suç işlemiş yargıçlara, bunların oluşturduğu heyete, mahkemeye güven duyulamayacağını vurguluyoruz. Bunlar, bir taraftan böyle yüz kızartıcı suç işliyorlar, bir taraftan da yalana dayalı resmi ideolojinin sözcülüğünü yapıyorlar, Kürtlerin olmadığını, herkesin Türk olduğunu, Kürtçe diye bilinen bir dil olmadığını belirtiyorlar, mahkûmiyet kararlarına bunları da yazıyorlar... Bizse böyle bir yargı organına güven duyulamayacağını ısrarla belirtiyoruz. Bu eleştiriden, bir güvensizlik beyanından, mahkemeyi, yargıçları tahkır, tezyif sonucu çıkarılamaz.

Halbuki, gerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, gerekse, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde iddia makamı, 1981-1982 yıllarında, yapılan duruşmalarda, dosyada yer alan bazı belgeleri suç olarak değerlendirmektedir. Halbuki, esas suç, bu davanın görülmesi sırasında ortaya çıkan rüşvet olayıyla ilgilidir. Adalet için bu bir lekedir ve tashihi karar talebinin reddedilmesinden dolayı, bu lekeyi silmenin olanağı da yoktur. Fakat, bu lekenin nedeni, bu lekeyi silememenin nedeni, yargı kurumunun bizzat kendisidir.

Biz, bu dosyanın 1982'de kapandığını sanıyorduk. Halbuki, gerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde açılan davada, gerek Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davada, 1981-1982 duruşmalarına ilişkin belgeler sık sık önümüze getirilmektedir. Gerek iddianamelerde, gerek esas hakkındaki mütalaalarda bu belgelerde suç işlendiği ileri sürülmektedir. Fakat, yukarıda anlatmaya çalıştığım rüşvet olayına hiç değinilmemektedir. Biz de bunu, yani rüşvet olayını vurguluyoruz, iddia makamının rüşvetle ilgili görüşü nedir?

Bu soru, dava ile çok yakından ilgili bir sorudur. Bu soru, duymazdan, görmezden gelinerek bu dava yürütülemez. Bu bakımdan, bu sorunun mahkemeniz tarafından iddia makamına sorulmasını diliyoruz.

Bu soruyu davanın her aşamasında, her fırsatta soracağız.

6. "Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme" kitabındaki düşünceleri bugün de aynen savunuyoruz. Gerek orada yazılanların, gerekse o kitaptan iddia makamının "suç" delili diye aldığı bölümlerin de, savunmamız olarak kabul edilmesini diliyoruz...

Söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ

SOSYO-EKONOMİK VE ETNİK TEMELLER II

I. İDDİANAME (12)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/91

ESAS NO : 1992/42

İDDİANAME NO : 1992/35

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü oğlu **Zahide**'den olma, 1939 D.lu, Çorumlu İskilip ilçesi Hacıpırlı mah.si nüf. kayıtlı, Ankara Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16'da oturur.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Şubat 1992

SEVK MADDESİ: 3173 Sayılı Kanun 8/1

DELİLLER : **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II"** isimli kitap, sanıkların tevellilıkları.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet oğlu **Hesna**'dan olma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo Mah. 210/3 100. Yıl adresinde oturur, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi.

- SUÇ** : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak.
- SUÇ TARİHİ** : Şubat 1992
- SEVK MADDESİ** : 3713 Sayılı Kanun 8/2.
- DELİLLER** : **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II"** isimli kitap, sanıkların tevilli ikrarı.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan **Yurt Kitap-Yayın** sahibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Şubat 1992 Ankara baskılı, **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II"** isimli kitapta devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı görülmüştür. Kitaptan bazı bölümler aşağıya alınmıştır.

"... Kürtlere ve öteki halklara karşı olumlu tutum, Cumhuriyetin ilanından sonra devam etmedi. Özellikle isyan hareketleri ve bu hareketlerin sonucu olan sürgünler bu politikayı daha da geliştirdi. Artık Kürtlerden ve onların ulusal haklarından hiç söz edilmiyor, mümkün olduğu kadar "Kürtlerin Türk olduğu" propagandası yapılıyor. Kürtlerin dili, edebiyatı ve kültürü baskı altında tutulmaya çalışılıyor. Oysa Lozan Antlaşması'nın yukarda belirttiğimiz ilgili maddelerinde, gayrimüslim olan azınlıklarla beraber Kürtlere de aynı haklar tanınmıştır. Türkiye'deki Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıklar bu ulusal haklardan yararlandıkları halde Kürtler yararlanamıyorlar, onlar baskı altında tutuluyordu. Bunun için de her türlü baskıcı çareye başvuruluyor ve üniversite bu baskıcı politikayı meşrulaştırıcı bir araç olarak kullanılıyordu. Özellikle Doğu illerinde düzenlenen üniversite haftası konferanslarında bilim adına, bilimsellik adına, durmadan bu propaganda yapılıyor ve baskıcı politika meşrulaştırılmaya çalışılıyordu." (Sayfa 440)

"**Prof. Âfet İnan** Kürt ırkını giderek Kürt toplumunu inkâr eden belli başlı ideologlardan biridir ve bu işin propagandasını bilimsel bir hava kazandırarak üniversiteden yürütmektedir. **Atatürk** hakkında bir inceleme yapan **Lord Kinross**'un, Kürtlere karşı tutumu da bilimsel olmaktan uzak olduğu gibi birtakım gelişmeleri de ihtiva etmektedir." (Sayfa 444)

"... Kürt dili, Kürt edebiyatı gibi konular üzerinde duranlar 'Kürtçülük' propagandası yapmakla suçlanmış, yargılanmış, mahkûm edilmiş ve eziyet görmüşlerdir. Anayasanın 'Devlet ... insanın maddi manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar' hükmü Kürtler için uygulanmamaktadır. Maddi ve manevi varlığın gelişmesi için gerekli koşulları hazırlamak şöyle dursun, bilakis ulusal baskı

ile maddi ve manevi varlığın gelişmesi engellenmektedir." (Sayfa 544-545)

"Feodalizmin çözülüşü ile ortaya çıkacak oluşumların bilincine varan siyasi iktidar, Doğu'ya sosyo-ekonomik yapıda büyük değişiklikler yapacak yatırımlar götürdüğü gibi, bu yatırımların doğuracağı uluslaşma sürecini geciktirici ya da yozlaştırıcı tedbirler de getirmektedir. 27 Mayıs'tan sonra, Kürtçe olan köy isimlerinin Türkçeleştirilmesi, Bölge Yatılı İlkokulları'nın ve radyo istasyonlarının artırılması bunun en belirgin örnekleridir." (Sayfa 548)

"Uzun yıllardan beri Doğu Anadolu'da asayişin korumak amacı ile sürdürülen jandarma baskısı, son yıllarda aynı gerekçe ile yeniden uygulanmaya başlanmıştır. 1970 yılı başından itibaren önce Hakkâri ve Mardin bölgelerinde başlayan, daha sonra Silvan, Batman, Bismil, Diyarbakır yörelerinde daha yoğun bir biçimde sürdürülen ve Malazgirt, Tutak, Tekman, Karayazı, Kığı'ya sığrayan komando harekâtı, üzerinde durulmaya değer bir olaydır. İktidar tarafından eşkıya takibi, silah ve cephane aranması olarak gösterilen harekâtın gerçek amacının Kürt halkına baskı olduğu, daha sonra yayınlanan rapor ve bildirilerde açıkça ortaya konulmuştur." (Sayfa 556-557)

"... Burada, 'Kürtçe' diye bir dil yoktur, Arapça, Farsça ve Türkçe'nin karışımıdır demek, yıllardan beri sürdürülen ve artık sürdürülmesinin olanağı kalmayan asimilasyoncu politikayı meşrulaştırmaya çalışmaktan öte bir anlam taşımaz. Sosyo-ekonomik bakımdan önemli olan ise konuşulan bir dilin şu veya bu dillerle olan ilişkileri, tarihsel evrimi değil, haberleşmeyi sağlamada rolü, dolayısıyla Türkçe ve Kürtçe konuşan halk yığınları arasında haberleşmenin mümkün olmaması ve farklı kültür gruplarının belirmiş olmasıdır. Bunun için, 'Kürt yok, herkes Türktür' görüşü hiçbir temele dayanmayan, boşlukta kalan ırkçı bir görüştür." (Sayfa 619)

Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** devletin, Kürtlerin uluslaşmak sürecini geciktirmek veya yozlaştırmak amacıyla Doğu'da büyük ekonomik yatırımlara giriştiğini, yatılı bölge ilkokulları ve radyo istasyonları açtığını belirtiyor. Sanık **Beşikçi**'ye göre devletin Doğu'da ekonomik yatırımlara girişmesi de art niyetlere dayalı bir hareket oluyor.

Sanık nihayet ülkemizin birliğinin bütünlüğünün asayişini sağlamak için yıllardır fedakârca çalışan jandarmamıza saldırıyor. Türk Devleti'ni bölüp parçalamak isteyen silahlı eşkıyanın katliamlar yapmasını, asker sivil masum insanları öldürmesini görmüyor, bu ihaneti yok etmeyi amaçlayan askeri harekâtı bölge halkına baskı olarak görüyor. Oysa devlet gerek emniyet kuvvetleri ve gerekse silahlı

kuvvetleri ile Doğu illerimizdeki halkımızın yanında devlet baba sıfatının bütün gereklerini yerine getirerek yer almıştır, devletin hedefi bölücü hareket ve silahlı eşkıyadır. Elbetteki bölücü hareket ve silahlı eşkıya yok edilecektir.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı şekilde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 sayılı kanunun 9 ve 20. maddeleri gereğince yargılamalarının yapılarak,

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan 3713 sayılı kanunun 8/1, TCK 31 maddesi gereğince **tecziyesine**,

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan 3713 sayılı kanunun 8/2. maddesi gereğince **tecziyesine**,

Hakkında toplatma kararı bulunan kitapların TCK 36. maddesi gereğince **müsaderesine** karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur. 22.4.1992

Nuh Mete Yüksel
DGM Cumhuriyet Savcısı
(İmza)

II. "TÜRK DEMOKRASİSİ EPEYCE İLERLEMİŞ..."(*)

Sayın Yargıçlar,

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul 1992) kitabından dolayı ceza davası açılmıştır. Kitabın 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın (Md. 8/1) ihlal ettiği iddia edilmektedir. Bu maddeyle devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu vurgulanmamaktadır...

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II" kitabının yargılanmasıyla ilgili olarak bazı düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

Bu kitabın ilk baskısı 1969 senesinde, genişletilmiş ikinci baskısı da 1970 senesinde yapılmıştır. Ne birinci baskıyla, ne de genişletilmiş ikinci baskıyla ilgili olarak herhangi bir soruşturma, dava açılmamıştır. Kitaplar hakkında toplatma kararları da yoktur... **Yurt Kitap-Yayın** tarafından yapılan yeni baskı, genişletilmiş ikinci baskının aynısıdır. Sadece maddi yanlışlar düzeltilmiş, içerikte hiçbir değişiklik yapılmamıştır...

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II" kitabı 23 yıl kadar sonra yeniden yayınlanıyor. Kitap hakkında toplatma kararı veriliyor ve dava açılıyor... Bu, bize, son çeyrek asır içerisinde demokratik düşüncenin ve uygulamanın, nasıl geliştiğini ve nasıl bir içerik kazandığını da göstermektedir...

Birinci olarak şu konuyu vurgulamakta yarar görüyoruz: Bu kitabın içeriğine, ifade edilen düşüncelere, artık hiç katılmıyorum. Artık, Kürdistan ve Kürtler hakkındaki düşüncelerimiz daha aydınlık, daha duru, daha doğru. 1990'lı yıllarda yayınlanan kitaplarda bu açıkça görülüyor. 1960'lı yıllarda yayınlanan kitaplar, bu arada, **"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller"** kitabıysa, Kemalist ideolojinin, yani resmi ideolojinin çerçevesini henüz aşamamış kitaplardır... Biz, süreç içinde şunu gördük: Kürtler ve Kürdistan hakkında bilgi elde edilmesini engelleyen en nemli kurum resmi ideolojidir. Resmi ideolojinin ciddi bir eleştirisinin yapılmadan Kürtler hakkında bilimsel bilgilere ulaşmak mümkün değil-

(*) Bu yazı, **Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Şubat 1992)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 26 Ağustos 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/50)

dir. O halde bu kitabı neden yayınlıyoruz?.. Belge olsun diye yayınlıyoruz. Düşüncelerdeki köklü değişiklikleri açıklayabilsin diye yayınlıyoruz. Bu kitapla, 1990'lı yıllarda yayınlanan kitaplar incelendiği zaman bu farkın ne kadar büyük olduğu hemen ortaya çıkmaktadır.

İkinci olarak şunu da belirtmek gerekiyor: Türkiye'deki toplumsal ve siyasal gelişmeyle hukuk mevzuatı arasında çok büyük bir çelişme ve çatışma var. Düşüncelerimi şu şekilde ifade etmek istiyorum: 1965-1969 dönemi Türkiye'de, genel olarak özgürlüklerin geliştiği, kullanılabildiği bir dönem olarak bilinir. Kitleli hareketler gelişmiş, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, Türkiye İşçi Partisi 15 milletvekiliyle temsil edilmiştir. Türkiye'nin toplumsal ve siyasal yapısı, yeniden ele alınmış, değerli çalışmalar yapılmıştır. Bu gelişmenin Kürtleri de etkilediği açıktır. Kürt sorununun ele alınmasında ve kavranılmasında da yeni yeni filizlenmeler vardır. Kürtlerle, Kürt sorununun ele alınmasıyla ilgili yasak kuşkusuz devam etmektedir. Kürt sorunu, "Doğu sorunu" kavramıyla, resmi ideoloji yani Kemalizm çerçevesinde ele alınabilmektedir. Dilde köleleşme, kavramları yerli yerinde kullanamama bütün açıklığıyla görülebilmektedir. TCK'na Kürtlerle ilgili araştırma yapmayı engelleyen maddeler vardır, sık sık uygulanmaktadır.

Bir de 12 Eylül'den sonraki döneme bakalım. Anti-demokratik bir dönem. Belki de son 45-50 yıl içinde yaşanan en anti-demokratik bir dönem. Başta, Anayasa, Türk Ceza Yasası, Siyasal Partiler Yasası, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası, Sendikalar Yasası vs. olmak üzere, özgür düşünceyi engelleyen pek çok yasa var. Kürtlerle ve Kürdistan'la ilgili düşüncelerin ifade edilmesini engellemek için pek çok önlem alınmış. Ve bu önlemler Terörle Mücadele Yasası'nda olduğu gibi gittikçe artırılmış... Bunlara rağmen, Kürt sorunu konusunda, Kürtler ve Kürdistan konusunda, bu dönemde çok önemli şeyler söyleniyor, yazılıyor... Bu konularla ilgili çok değerli kitaplar yayınlandı... Gazeteler, dergiler yayınlanıyor. İnsanlar zihinlerindeki karakolları yıktılar. Kuşkusuz, Kürdistan'da ve Kürt toplumunda da çok önemli gelişmeler oluyor. Toplumsal-siyasal yapıdaki bu değişim insanların zihinlerine yansıyor, özgürleşme, büyük bir hızla, yoğunlaşarak, yaygınlaşarak sürüyor.

Yukarıda anti-demokratik hukuk mevzuatına, temel amacı özgürlükleri kısımak olan hukuk mevzuatına kısaca değindik.. Toplumsal ve siyasal yapıdaki hızlı değişimler ve bu değişimlerin insanların zihinlerini özgürleştirmesiyle, hukuk mevzuatının bu anti-demokratik yapısı büyük bir çelişki arz etmektedir. Devlet bu çelişkiyi, değişimi yaratan toplumsal ve siyasal dinamikleri yok ederek çözümlenmeye çalışıyor. Yoğun bir devlet terörü uygulayarak bu dina-

mikleri etkisiz kılmaya, insanların fizik varlıklarını ortadan kaldırma-ya gayret ediyor... Bunun hiçbir çözüm olmadığı açıktır. Devlet, terör uygulamalarıyla, toplumsal ve siyasal dinamikleri ortadan kaldıracak-ğı yerde, toplumsal ve siyasal değişmeye ve çağın gereklerine uygun olarak hukuk mevzuatını gözden geçirmeye çalışmalıdır. Ceza yasa-larını ağırlaştırarak düşüncenin özgürleşmesinin önüne geçmek mümkün değildir.

Savcı, kitaptan aldığı şu bölümlerin suç oluşturduğunu iddia et-mektedir:

“... Kürtlere ve öteki halklara karşı olumlu tutum, Cumhuriyetin ilanından sonra devam etmedi. Özellikle isyan hareketleri ve bu ha-reketlerin sonucu olan sürgünler bu politikayı daha da geliştirdi. Ar-tık Kürtlerden ve onların ulusal haklarından hiç söz edilmiyor, müm-kün olduğu kadar “Kürtlerin Türk olduğu” propagandası yapılıyor. Kürtlerin dili, edebiyatı ve kültürü baskı altında tutulmaya çalışılıyor. Oysa Lozan Antlaşması’nın yukarda belirttiğimiz ilgili maddelerinde, gayrimüslim olan azınlıklarla beraber Kürtlere de aynı haklar tanın-mıştır. Türkiye’deki Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıklar bu ulusal haklardan yararlandıkları halde Kürtler yararlanamıyorlar, onlar baskı altında tutuluyordu. Bunun için de her türlü baskıcı çareye başvuruluyor ve üniversite bu baskıcı politikayı meşrulaştırıcı bir araç olarak kullanılıyordu. Özellikle Doğu illerinde düzenlenen üni-versite haftası konferanslarında bilim adına, bilimsellik adına, dur-madan bu propaganda yapılıyor ve baskıcı politika meşrulaştırılma-ya çalışılıyordu.” (Iddianame, s. 2)

“**Prof. Âfet İnan** Kürt ırkını giderek Kürt toplumunu inkâr eden belli başlı ideologlardan biridir ve bu işin propagandasını bilimsel bir hava kazandırarak üniversiteden yürütmektedir. **Atatürk** hakkın-da bir inceleme yapan **Lord Kinross**’un, Kürtlere karşı tutumu da bilimsel olmaktan uzak olduğu gibi birtakım çelişmeleri de ihtiva et-mektedir.” (Iddianame, s. 2)

“... Kürt dili, Kürt edebiyatı gibi konular üzerinde duranlar ‘Kürt-çülük’ propagandası yapmakla suçlanmış, yargılanmış, mahkûm edilmiş ve eziyet görmüşlerdir. Anayasanın ‘Devlet ... insanın mad-di manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar’ hükmü Kürtler için uygulanmamaktadır. Maddi ve manevi varlığın gelişme-si için gerekli koşulları hazırlamak şöyle dursun, bilakis ulusal baskı ile maddi ve manevi varlığın gelişmesi engellenmektedir.” (Iddiana-me, s. 2)

“Feodalizmin çözülüşü ile ortaya çıkacak oluşumların bilincine varan siyasi iktidar, Doğu’ya sosyo-ekonomik yapıda büyük deði-

şiklikler yapacak yatırımlar götürdüğü gibi, bu yatırımların doğuracağı uluslaşma sürecini geciktirici ya da yozlaştırıcı tedbirler de getirmektedir. 27 Mayıs'tan sonra, Kürtçe olan köy isimlerinin Türkçeleştirilmesi, Bölge Yatılı İlkokulları'nın ve radyo istasyonlarının artırılması bunun en belirgin örnekleridir." (İddianame, s. 2)

"Uzun yıllardan beri Doğu Anadolu'da asayiş korumak amacı ile sürdürülen jandarma baskısı, son yıllarda aynı gerekçe ile yeniden uygulanmaya başlanmıştır. 1970 yılı başından itibaren önce Hakkâri ve Mardin bölgelerinde başlayan, daha sonra Silvan, Batman, Bismil, Diyarbakır yörelerinde daha yoğun bir biçimde sürdürülen ve Malazgirt, Tutak, Tekman, Karayazı, Kığı'ya sığrayan komando harekâtı, üzerinde durulmaya değer bir olaydır. İktidar tarafından eşkiya takibi, silah ve cephane aranması olarak gösterilen harekâtın gerçek amacının Kürt halkına baskı olduğu, daha sonra yayınlanan rapor ve bildirilerde açıkça ortaya konulmuştur." (İddianame, s. 2-3)

"... Burada, 'Kürtçe' diye bir dil yoktur, Arapça, Farsça ve Türkçenin karışımıdır demek, yıllardan beri sürdürülen ve artık sürdürülmesinin olanağı kalmayan asimilasyoncu politikayı meşrulaştırmaya çalışmaktan öte bir anlam taşımaz. Sosyo-ekonomik bakımdan önemli olan ise konuşulan bir dilin şu veya bu dillerle olan ilişkileri, tarihsel evrimi değil, haberleşmeyi sağlamada rolü, dolayısıyla Türkçe ve Kürtçe konuşan halk yığınları arasında haberleşmenin mümkün olmaması ve farklı kültür gruplarının belirmiş olmasıdır. Bunun için, 'Kürt yok, herkes Türktür' görüşü hiçbir temele dayanmayan, boşlukta kalan ırkçı bir görüştür." (İddianame, s. 3)

Bunlar 1960'lı yılların sonlarında yazılmış. Bu düşüncelere katılmamak mümkün değil. Fakat, günümüzde, artık, bu konularda, çok daha doğru, çok daha sağlıklı değerlendirmeler yapılıyor. İnsanların zihinlerinin özgürleştiğini yukarıda vurgulamıştım. Savcıların iddianamelerinin, mahkemelerin kararlarının bu özgürleşmeyi engellemesinin, artık, hiçbir olasılığı yoktur.

Savcı kitaptan aldığı bu bölümlerle ilgili düşüncelerini de şu şekilde belirtmektedir:

"Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** devletin, Kürtlerin uluslaşmak sürecini geciktirmek veya yozlaştırmak amacıyla Doğu'da büyük ekonomik yatırımlara giriştiğini, yatılı bölge ilkokulları ve radyo istasyonları açtığını belirtiyor. Sanık Beşikçi'ye göre devletin Doğu'da ekonomik yatırımlara girişmesi de art niyetlere dayalı bir hareket oluyor." (İddianame, s. 3)

Devletin Kürtlere ve Kürdistan'a ilişkin temel politikasının asimilasyon olduğu bilinmektedir. Bu bakımdan, herhangi bir yatırımın, Bölge Yatılı İlkokulları, radyo gibi kurumların Kürtler bakımından neyi ifade ettiklerini elbette tartışmak gerekir.

Savcı, İddianamesini şöyle tamamlıyor:

"Sanık nihayet ülkemizin birliğinin bütünlüğünün asayişini sağlamak için yıllardır fedakârca çalışan jandarmamıza saldırıyor. Türk Devleti'ni bölüp parçalamak isteyen silahlı eşkıyanın katliamlar yapmasını, asker sivil masum insanları öldürmesini görmüyor, bu ihaneti yok etmeyi amaçlayan askeri hareketi bölge halkına baskı olarak görüyor. Oysa devlet gerek emniyet kuvvetleri ve gerekse silahlı kuvvetleri ile Doğu illerimizdeki halkımızın yanında devlet başba sıfatının bütün gereklerini yerine getirerek yer almıştır, devletin hedefi bölücü hareket ve silahlı eşkıyadır. Elbetteki bölücü hareket ve silahlı eşkıya yok edilecektir." (İddianame, s. 3)

Savcının hazırladığı metnin adı iddianamedir, fakat, savcı, bir siyasal partinin gazetesinde, hasımlarıyla polemik yapan bir konumdadır. İddialarının hiçbir inandırıcılığı yoktur, devlet gücünü temsil ettiği için hapsimizi istemektedir. Bugün, Kürdistan'da, Kürt halkına, Kürt aydınlarına, gazetecilere vs. karşı sürdürülen katliamları halkımız çok yakından biliyor... Kürt halkına karşı sistematik olarak sürdürülen bu katliamlar, artık hiç gizlenemiyor, çok açık bir şekilde ortada duruyor. Savcı, düşüncelerinin kabul edilmemesini, eleştirilmesini ceza yetkisini kullanarak önlemeye çalışmaktadır. Halbuki, savcı, düşüncelerinin tartışılmasından korkmamalıdır, tartışma yürekliğini ve sağduyusunu göstermelidir. Türkiye, ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütündür, demek, bu slogana inanmayanları da ceza ile tehdit etmek çağdaş, demokratik bir davranış değildir. Biz bu sloganı kabul etmiyoruz. Bu sloganı bilimin kavramlarıyla eleştiriyoruz.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ SOSYO-EKONOMİK VE ETNİK TEMELLER I

I. İDDİANAME (13)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIGI

HAZIRLIK NO : 1992/92

ESAS NO : 1992/49

İDDİANAME NO : 1992/36

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü oğlu **Zahide**'den ol-
ma, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı
mah.si nüf. kayıtlı, Ankara Aşağı Eğlence Mer-
cimek Sok. No: 19/16'da oturur.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü
aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Şubat 1992

SEVK MADDESİ : 3173 Sayılı Kanun 8/1

DELİLLER : **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik
ve Etnik Temeller I"** isimli kitap, sanıkların te-
villi ikrarı.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet oğlu **Hesna**'dan ol-
ma, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Ka-
raözü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Balgat Omorfo
Mah. 210/3 100. Yıl adresinde oturur, **Yurt
Kitap-Yayın** sahibi.

SUÇ : Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü
aleyhinde propaganda yapmak.

SUÇ TARİHİ : Şubat 1992

SEVK MADDESİ: 3713 Sayılı Kanun 8/2.

DELİLLER : **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I"** isimli kitap, sanıkların te-villi ikrarı.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından yazılan Yurt Kitap-Yayın sa-hibi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanan Şubat 1992 An-kara baskılı, **"Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Et-nik Temeller I"** isimli kitapta devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı görülmüştür.

Kitabın 37. sayfasında şöyle denilmektedir "Doğu sorununu basından ve kamuoyundan gizlemeye çalışan 'bu anlayış' üzerinde durulmaya değer. Bazıları 'Doğu sorunu yoktur, Doğu Batı birdir', 'Kürt yok, Türk vardır', 'Türk milliyetçiliği ayırıcı değil, bütünleştirici bir milliyetçiliktir' deyip gerçeği gizlemeye çalışmakta, bazıları da 'sorunu' 'Türk-Kürt' biçimindeki etnik farklılaşmaya bağlayıp temel sorunları yine görememekte, büyük çoğunlukta böyle bir 'sorun'dan gerçekten habersiz görünmektedir. Bütün bunlar küçük-burjuva oportünizmi ve faşist eğitim sisteminin süregelen izlerinden başka bir şey değildir. Bu, işbirlikçi burjuvazi ve emperyalizmin ideolojisi-dir ve bu eğitim sistemi, bu sınıflar tarafından önerilmektedir."

Görüldüğü gibi sanık milli birlik ve bütünlükten yana olan gö-rüşleri küçük burjuva oportünizmi ve faşist eğitim sisteminin izleri gibi Marksist bir görüş ve biçimle suçlamaktadır. Kürtler ve Türkler açısından etnik bir farklılaşma olduğunu da kabul etmemektedir. 1969 yılında kaleme aldığı bu kitabında da Kürtlerin Türklerden ayrı bir ulus olduğunu savunmaktadır.

Kitabın 40. sayfalarında ise şu görüşe yer verilmektedir "... Doğu Anadolu'yu yalnız Doğu Anadolu olarak değil, Türkiye, hatta Batı İran-Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'nin meydana getirdiği bir alan içerisinde ele almak gerekir. Çünkü, bu bölgede halklar, gerek eko-nomik ve toplum yapıları gerekse etnik kök ve kültürleri bakımından birbirlerine çok benzerler. Siyasal sınırlar kağıt üzerinde kalmakta, halklar arasındaki ekonomik ve toplumsal ilişkiler çok rahat bir bi-çimde işlemektedir."

Sanık, Doğu Anadolu'da yaşayan insanlarımızla Kuzey Irak, Ku-zey Suriye ve Batı İran'da yaşayan insanlar arasında etnik kök ve kültürel özellikler yönünden benzerlik olduğunu ileri sürerken, bin yıldan beri kader birliği içinde bulunduğumuz bu insanlarla ülkemi-

zin bütününde yaşayan insanlar arasındaki kültür bütünlüğünü tamamen görmemezlikten gelmektedir. Çünkü sanık ülkemizin Doğu'sunun Türkiye'den koparılması düşüncesi üzerinde şartlanmıştır. Adeta kafasında canlandırdığı, tamamen hayal mahsulü olarak kalmaya mahkûm Kürdistan'ın haritasını çizmektedir.

NETİCE VE TALEP

Sanıklara isnad olunan suçlar yukarıda anlatıldığı biçimde ve belirtilen delillerle sabit olduğundan 2845 sayılı kanunun 9 ve 20. maddeleri gereğince yargılamalarının yapılarak,

1- Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan 3713 sayılı kanunun 8/1, TCK 31 maddesi gereğince **tecziyesine**,

2- Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan 3713 sayılı kanunun 8/2. maddesi gereğince **tecziyesine**,

Karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur.

Nuh Mete Yüksel

DGM Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

II. TÜRK DEMOKRASİSİNDEKİ İLERLEME...(*)

Sayın Yargıçlar,

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Şubat 1992) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. Kitabın 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın (Md. 8/1) ihlal ettiği iddia edilmektedir. Bu yasanın 8/1 maddesinde, devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu vurgulanmaktadır...

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II" kitabıyla ilgili olarak da kamu davası açılmıştır. Sözü edilen kitaba ilişkin dava, mahkemenizde, esas 1992/49 sayılı dosyada görülmektedir. Sözü edilen duruşmadaki düşüncelerimi bu kitap için de tekrarlamak istiyorum. Zira, aynı kitap 2 cilt halinde yayınlanmıştır. Bu, tamamen teknik bir konudur.

İddianamede suç olduğu iddia edilen bölüm şudur:

"Doğu sorununu basından ve kamuoyundan gizlemeye çalışan 'bu anlayış' üzerinde durulmaya değer. Bazıları 'Doğu sorunu yoktur, Doğu Batı birdir', 'Kürt yok, Türk vardır', 'Türk milliyetçiliği ayıracı değil, bütünleştirici bir milliyetçiliktir' deyip gerçeği gizlemeye çalışmakta, bazıları da 'sorunu' 'Türk-Kürt' biçimindeki etnik farklılaşmaya bağlayıp temel sorunları yine görememekte, büyük çoğunlukta böyle bir 'sorun'dan gerçekten habersiz görünmektedir. Bütün bunlar küçük-burjuva oportünizmi ve faşist eğitim sisteminin süregelen izlerinden başka bir şey değildir. Bu, işbirlikçi burjuvazi ve emperyalizmin ideolojisidir ve 'bu eğitim sistemi, bu sınıflar tarafından önerilmektedir.'" (İddianame, s. 1-2)

Bu bölüm verildikten sonra, sayın savcı, kendi görüşünü şu şekilde ifade etmektedir:

"Görüldüğü gibi sanık milli birlik ve bütünlükten yana olan görüşleri küçük burjuva oportünizmi ve faşist eğitim sisteminin izleri gibi Marksist bir görüş ve biçimle suçlamaktadır. Kürtler ve Türkler

(*) Bu yazı, **Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Şubat 1992)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 26 Ağustos 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No:1992/49)

açısından etnik bir farklılaşma olduğunu da kabul etmemektedir. 1969 yılında kaleme aldığı bu kitabında da Kürtlerin Türklerden ayrı bir ulus olduğunu savunmaktadır." (Iddianame, s. 2)

Biz Kürtlerin Türklerle yeni bir ulusal birim meydana getirmeyeceğini vurgulamaya çalışıyoruz. Kürtler somut bir gerçeklik olduğuna göre, Kürtler ve Türkler arasında, etnik bir farklılaşma olduğunu vurgulamak, bu tür konularla ilgili toplumsal incelemenin temel bir gereğidir. Halbuki, sayın savcı, "ta 1969 yılında, kaleme alınan bir kitapta" Kürtlerin Türklerden ayrı bir ulus olduğunun vurgulanmasına bile karşı çıkmaktadır, Kürtlerden söz etmenin suç oluşturduğunu belirtmektedir.

Savcının, kitapta suç gördüğü bölümlerden biri de 40. sayfada yer almaktadır.

"... Doğu Anadolu'yu yalnız Doğu Anadolu olarak değil, Türkiye, hatta Batı İran-Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'nin meydana getirdiği bir alan içerisinde ele almak gerekir. Çünkü, bu bölgede halklar, gerek ekonomik ve toplum yapıları gerekse etnik kök ve kültürleri bakımından birbirlerine çok benzerler. Siyasal sınırlar kağıt üzerinde kalmakta, halklar arasındaki ekonomik ve toplumsal ilişkiler çok rahat bir biçimde işlemektedir." (Iddianame, s. 2)

Bu bölüme ilişkin sayın savcının iddiaları şöyledir:

Sanık, Doğu Anadolu'da yaşayan insanlarımızla Kuzey Irak, Kuzey Suriye ve Batı İran'da yaşayan insanlar arasında etnik kök ve kültürel özellikler yönünden benzerlik olduğunu ileri sürerken, bin yıldan beri kader birliği içinde bulunduğumuz bu insanlarla ülkemizin bütününde yaşayan insanlar arasındaki kültür bütünlüğünü tamamen görmemezlikten gelmektedir. Çünkü sanık ülkemizin Doğu'sunun Türkiye'den koparılması düşüncesi üzerinde şartlanmıştır. Adeta kafasında canlandırdığı, tamamen hayal mahsulü olarak kalmaya mahkûm Kürdistan'ın haritasını çizmektedir." (Iddianame, s. 2)

Görüldüğü gibi, "Kuzey Irak", "Batı İran", "Kuzey Suriye" ve "Doğu Anadolu" arasında kültürel bakımdan, etnik bakımdan ve dil bakımından benzerlikler olduğunun söylenmesi suç olarak değerlendirilmektedir... Günümüzde, Güney Kürdistan'daki Kürt örgütlerinin liderlerinin Türk devlet ve hükümet yetkilileriyle sık sık görüşmeler yapması karşısında, bu suçlamaların ne kadar anlamsız olduğu açıkça ortada durmaktadır. Türkiye'de, Irak'ta, İran'da, Suriye'de, Lübnan'da... kısaca Ortadoğu'da gelişen toplumsal ve siyasal değişmeler bu suçlamaları hükümsüz ve etkisiz bırakmıştır...

· Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

**KÜRT AYDINI
ÜZERİNE
DÜŞÜNCELER**

I. İDDİANAME (14)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/94

ESAS NO : 1992/45

İDDİANAME NO : 1992/38

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ: Hüsnü ve Zahide** oğlu,
1939 D.lu, İskilip ilçesi Hacıpırı mah. nüf. ka-
yıtlı olup, Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok.
19/16'da oturur.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet ve Hesna** oğlu,
1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan Karaözü köyü
nüf. kayıtlı olup, 100. Yıl İşçi Sitesi Omorfo
mah. 210/3 no.da oturur.

SUÇ : T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapmak.

SUÇ TARİHİ : Temmuz 1991, Aralık 1991

SEVK MADDESİ : 3173 S.K.nun 8/1. mad. (Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** için)

3713 S.K.nun 8/2 maddesi (Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** için)

DELİLLER : Dosyada mevcut suç konusu "**Kürt Aydını Üzerine Düşünceler**" isimli kitap.

Sanıklardan **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Kürt Aydınlı Üzerine Düşünceler**" isimli kitabın sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından 1991 yılı Temmuz ayında ve 1991 yılı Aralık ayında baskısı yaptırılmak suretiyle yayınlanmıştır. Kitapla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapılmaktadır. Kitap kapağının altındaki sayfanın üzerinde kitabın "Tüm Kürdistan Şehitlerinin Anılarına" yazıldığı, kitabın 7. sayfasından başlayan önsözde,

"Kürdistan, emperyalist ve sömürgeci müdahalelerle bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış bir ülkedir. Kürt ulusu, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır... Kürt toplumunu yeniden kurmak gerekir. Yeni toplum için yeni insanlar gerekir. Yeni insan nasıl yetişecektir?.. Yeni insanın önemli niteliklerinden biri, "*ulus için fedakârlık*", "*vatan için özveri*"dir. Bu kitapta, (2) numaralı dipnotunda, bu fedakârlığın ve özverinin küçük bir örneği verilmiştir."

diye yazıldığı,

Kitabın 58. sayfasındaki dipnotta "PKK'lı gerillaların çok büyük bir fedakârlık içinde oldukları, sonsuz derecede özverili davrandıkları bilinen bir gerçektir. Diyarbakır'da bir süre gözaltında tutulmuş, daha sonra da tutuklanmış bir arkadaşın anlattıkları bu bakımdan çok ilgi çekicidir. Bu arkadaşta Özel Tim mensubu bir görevli şunları anlatmış: '... Hakkâri bölgesi'ndeki bir çatışmada iki terörist öldürdük. Bu teröristlerin silahlarıyla birlikte, sırt çantalarında bulunan eşyalarının da dökümünü yaptık. Bunlardan birinin çantasından, kapkara, ise-pasa bulanmış bir teneke çıktı. Ötekinin çantasından da, bir poşet içerisinde, kurtlu un, iki yumruk büyüklüğünde kurtlu ve bayat un ...'

Bu olayın bize verdiği mesaj ise şudur: Eğer herhangi bir toplum, insanlar, ulusal ve toplumsal kurtuluş için benzer yoksunluklara katlanabiliyorlarsa, benzer fedakârlıkları yapabiliyorlarsa, kurtuluşu muhakkak gerçekleştirecek, kurtuluşu yaşayacak demektir. ... Kürt vatani için, Kürdistan ülkesi için fedakârlık, Kürt ulusu için özveri, yeni Kürt insanının en önemli niteliği olarak belirlemektedir."

Kitabın 16. sayfasında "Almanların Türkiye'de veya Türklerin Almanya'da bulunmasıyla Türklerin Kürdistan'da bulunması arasında çok büyük farklılıklar vardır. Türkler Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci bir güçtür. Türkiye Kürdistan için emperyalist emellere sahiptir."

Kitabın 17. sayfasında "Kürtlerde eksik olan milli duygudur. 1962 ve 1970'li yıllarda böyleydi. Şimdi de böyle."

Kitabın 59. sayfasında “Başkan Apo’nun, 1990 Ağustosunda, Bekaa Vadisi’nde yaptığı ve videoya alınmış bir konuşmasını dinlemek olanağını buldum. **Başkan Apo**, kadınların, erkeklerin, çocukların oluşturduğu çok geniş bir kalabalık karşısında konuşuyordu. İki saati aşkın bir süre Kürtçe olarak yapılan konuşmanın önemli bir bölümü benzer konulara ayrılmıştı. Yetişkin çocuklara sahip olan kadınlar ve erkekler en çok şu yönlerden eleştiriliyordu: ‘... Siz çocuklarınızı bize gönderiyorsunuz. Fakat onlara iyi bir eğitim vermemişsiniz. Onları Kürt gibi yetiştirmemişsiniz. Onlar dağlarımızı bilmiyorlar. Disiplinli değiller. Kürtler hakkında, Kürdistan hakkında bilgi sahibi değiller. Onları iyi eğitmemişsiniz... Kürtler, çocuklarınızı Kürt gibi yetiştirmeye çalışın. Kürtler için yetiştirin...’ ”

Kitabın 95-96. sayfalarında “Kürdistan’ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması sürecinin ve bunun sonuçlarının kavranması elbette çok önemlidir. Bir Kürt liderinin, ‘... keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...’ diye hayıflanması, büyük bir hüzdür. Bu, Kürtlere, dayatılan emperyalist ve sömürgeci koşulları hiç kavramamaktır. ... Kürtler, Türkiye Kürdü, Irak Kürdü, İran Kürdü, Suriye Kürdü, Sovyetler Birliği Kürdü olmanın değil, Kürt olmanın, Kürt kalmanın mücadelesi içinde olmalıdırlar. Kaldı ki, ‘Keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...’ sözü içerik olarak da yanlıştır. Bu kişi Türk sömürge alanında doğsaydı, belki de asimilasyona uğramış olurdu; belki de Olağanüstü Hal Bölge Valisi olurdu... Kürt toplumunu yeniden kuracak yeni insan nasıl oluşacaktır?...’ PKK’nın düşüncesinin ve eyleminin incelenmesi bu bakımdan önemlidir. Bu, hiçbir zaman PKK’dan önceki Kürt hareketlerinin inkâr edilmesi anlamına gelmemektedir. Fakat, o hareketlerin eleştirisinden, eksikliklerinin saptanmasından sonra, yeni bir anlayışın oluşturulmasına da gerek vardır. Kürdistan’ın temel gerçekliklerinden biri, ‘düşürülmüş insan’, ‘düşürülmüş toplum’ gerçekliğidir. Bu gerçekliği kavramada ve anlatmada, PKK’nın çok önemli bir rolü vardır”

diye yazmaktadır.

Kitabın değişik sayfalarından alınan yukarıdaki satırlarla T.C. Devleti’nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine bölücülük propagandası yapıldığı açıktır. Kitap bölücülük propagandası yapmak amacıyla yazılmıştır.

Bu itibarla T.C. Devleti’nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yaptıkları anlaşılan sanıklar **İSMAİL BEŞİKÇİ** ve **ÜNSAL ÖZTÜRK**’ün 2845 sayılı kanunun 9-20. maddeleri uyarınca yargılamalarının yapılması,

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**’nin eyleminin uyduğu 3713 sayılı kanu-

nun 8/1. maddesi, sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün eyleminin uyduğu 3713 sayılı kanunun 8/2. maddeleri uyarınca cezalandırılmaları, suç konusu **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler** isimli kitabın 1. ve 2. baskılarının **MÜSADERESİNE** TCK.nun 36. maddesi uyarınca karar verilmesi kamu adına iddia olunur. 20.4.1992

Talat Şalk

DGM Cumhuriyet Savcısı

17924

(İmza)

II. GERİLLA MÜCADELESİNİN DİNAMİKLERİ(*)

Sayın Yargıçlar,

"Kürt Aydını Üzerine Düşünceler" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. Kitabın 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nı (Md. 8/1) ihlal ettiği iddia edilmektedir. Sözü edilen maddede, devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu yazılıdır.

Savcı "Kitap kapağının altındaki sayfanın üzerinde 'kitabın '... Tüm Kürdistan şehitlerinin anılarına' yazıldığı" dedikten sonra, kitaptan aldığı şu bölümlerin suç oluşturduğunu iddia etmektedir:

"Kürdistan, emperyalist ve sömürgeci müdahalelerle bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış bir ülkedir. Kürt ulusu, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır..." (İddianame, s. 1)

Kürt toplumunu yeniden kurmak gerekir. Yeni toplum için yeni insanlar gerekir. Yeni insan nasıl yetişecektir?.. Yeni insanın önemli niteliklerinden biri, "*ulus için fedakârlık*", "*vatan için özveri*"dir. Bu kitapta, (2) numaralı dipnotunda, bu fedakârlığın ve özverinin küçük bir örneği verilmiştir. (İddianame, s. 2)

"Kitabın 58. sayfasındaki dipnotta 'PKK'lı gerillaların çok büyük bir fedakârlık içinde oldukları, sonsuz derecede özverili davrandıkları bilinen bir gerçektir. Diyarbakır'da bir süre gözaltında tutulmuş, daha sonra da tutuklanmış bir arkadaşın anlattıkları bu bakımdan çok ilgi çekicidir. Bu arkadaş Özel Tim mensubu bir görevli şunları anlatmış: '... Hakkâri bölgesi'ndeki bir çatışmada iki terörist öldürdük. Bu teröristlerin silahlarıyla birlikte, sırt çantalarında bulunan eşyalarının da dökümünü yaptık. Bunlardan birinin çantasından, kapkara, ise-pasa bulanmış bir teneke çıktı. Ötekinin çantasından da, bir poşet içerisinde, kurtlu un, iki yumruk büyüklüğünde kurtlu ve bayat un...'

... Bu olayın bize verdiği mesaj ise şudur: Eğer herhangi bir toplum, insanlar, ulusal ve toplumsal kurtuluş için benzer yoksunluklara katlanabiliyorlarsa, benzer fedakârlıkları yapabiliyorlarsa, kurtuluşu muhakkak gerçekleştirecek, kurtuluşu yaşayacak demektir. ...

(*) Bu yazı, **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 26 Ağustos 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/52)

Kürt vatani için, Kürdistan ülkesi için fedakârlık, Kürt ulusu için özveri, yeni Kürt insanının en önemli niteliği olarak belirmektedir.' " (İddianame, s. 2)

"Kitabın 16. sayfasında 'Almanların Türkiye'de veya Türklerin Almanya'da bulunmasıyla Türklerin Kürdistan'da bulunması arasında çok büyük farklılıklar vardır. Türkler Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci bir güçtür. Türkiye Kürdistan için emperyalist emellere sahiptir.' " (İddianame, s. 2)

"Kitabın 17. sayfasında 'Kürtlerde eksik olan milli duygudur. 1962 ve 1970'li yıllarda böyleydi. Şimdi de böyle.' " (İddianame, s. 2)

"Kitabın 59. sayfasında '**Başkan Apo**'nun, 1990 Ağustosunda, Bekaa Vadisi'nde yaptığı ve videoya alınmış bir konuşmasını dinlemek olanağını buldum. **Başkan Apo**, kadınların, erkeklerin, çocukların oluşturduğu çok geniş bir kalabalık karşısında konuşuyordu. İki saati aşkın bir süre Kürtçe olarak yapılan konuşmanın önemli bir bölümü berizer konulara ayrılmıştı. Yetişkin çocuklara sahip olan kadınlar ve erkekler en çok şu yönlerden eleştiriliyordu: "... Siz çocuklarınızı bize gönderiyorsunuz. Fakat onlara iyi bir eğitim vermemişsiniz. Onları Kürt gibi yetiştirmemişsiniz. Onlar dağlarımızı bilmiyorlar. Disiplinli değiller. Kürtler hakkında, Kürdistan hakkında bilgi sahibi değiller. Onları iyi eğitmemişsiniz... Kürtler, çocuklarınızı Kürt gibi yetiştirmeye çalışın. Kürtler için yetiştirin..." (İddianame, s. 2-3)

"Kitabın 95-96. sayfalarında 'Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması sürecinin ve bunun sonuçlarının kavranması elbette çok önemlidir. Bir Kürt liderinin, '... keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' diye hayıflanması, büyük bir hüzdür. Bu, Kürtlere, dayatılan emperyalist ve sömürgeci koşulları hiç kavramamaktır. ... Kürtler, Türkiye Kürdü, Irak Kürdü, İran Kürdü, Suriye Kürdü, Sovyetler Birliği Kürdü olmanın değil, Kürt olmanın, Kürt kalmanın mücadelesi içinde olmalıdırlar. Kaldı ki, 'Keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' sözü içerik olarak da yanlışır. Bu kişi Türk sömürge alanında doğsaydı, belki de asimilasyona uğramış olurdu; belki de Olağanüstü Hal Bölge Valisi olurdu...

Kürt toplumunu yeniden kuracak yeni insan nasıl oluşacaktır?.. PKK'nın düşüncesinin ve eyleminin incelenmesi bu bakımdan önemlidir. Bu, hiçbir zaman PKK'dan önceki Kürt hareketlerinin inkâr edilmesi anlamına gelmemektedir. Fakat, o hareketlerin eleştirisinden, eksikliklerinin saptanmasından sonra, yeni bir anlayışın oluşturulmasına da gerek vardır. Kürdistan'ın temel gerçekliklerin-

den biri, 'düşürölmüş insan', 'düşürölmüş toplum' gerçekliğidir. Bu gerçekliğı kavramada ve anlatmada, PKK'nın çok önemli bir rolü vardır' diye yazmaktadır." (Iddianame, s. 3)

Sayın savcı, suç oluşturduğunu iddia ettiğı bölümlerden örnekler verdikten sonra, kendi düşüncesini de şu şekilde belirtmektedir:

"Kitabın değişik sayfalarından alınan yukarıdaki satırlarla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine bölücülük propagandası yapıldığı açıktır. Kitap bölücülük propagandası yapmak amacıyla yazılmıştır. (Iddianame, s. 3)

Biz bu düşünceleri aynen savunuyoruz. Kürdistan'ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı nesnel bir gerçektir. Bu önermeler nesnel gerçekliğı ifade etmektedir. "Dünya dönüyor" biçimindeki önerme, nasıl nesnel bir gerçekliğı ifade ediyorsa, "Kürdistan Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki süreçte bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır" biçimindeki önerme de nesnel gerçekliğı ifade etmektedir. Bu tür önermelerin ifade edilip edilmemesi, insanların tercihlerine bağılı değildir. Zira bu önermelere konu olan olaylar, insanların isteklerinin ve iradelerinin dışında nesnel olarak meydana gelirler. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması da bizim isteklerimizin ve iradelerimizin dışında meydana gelmiş bir olaydır, tarihsel bir olaydır. Bu tarihsel olayın düşünölmesinin, uygulanmasının ve uygulamanın sonuçlarının incelenmesi, sadece Türkiye'nin değil, genel olarak Ortadoğu'nun da yakın geçmişini, bugününü ve geleceğini anlamak bakımından gerekli olmaktadır.

PKK'lı gerillaların övölmesinden, Kürtlerin ulusal duygulara sahip insanlar olarak yetişmelerinin vurgulanmasından rahatsız olmak gerekir. Öte yandan, "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" de sadece bir slogandır... Anayasanın pek çok maddesinde, Siyasal Partiler Yasası, Terörle Mücadele Yasası gibi pek çok yasada bu slogan ifade edilmiştir. Bu sloganın böylesine sık ifade edilmesi, aslında, slogana duyulan güvensizliğin temel göstergesidir... Bu slogan toplumun somut gerçeklerini ifade etmemektedir, bilakis, bu gerçekleri saptırmakta ve çarpıtmaktadır. Bu slogan sık sık tekrarlanarak, Kürt ve Kürdistan gerçekliğı gizlenmek, saklanmak istenmektedir. Aslında, ifade edildiğı gibi, devlet, ülkesiyle ve milletiyle gerçekten bütün olsa, bunun sık sık belirtilmesi, korunması için yasalar çıkartılması gerekli olmaz.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

III. İDDİANAME (15)

(Kürt Aydını Üzerine Düşünceler Kitabına İlişkin,
Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin Ek İddianamesi)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/201

ESAS NO : 1992/94

İDDİANAME NO : 1992/82

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü ve Zahide oğlu,
1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilç. Hacıpırlı mah.
nüf. kayıtlı olup, Ankara Etlik Aşağı Eğlence
Mercimek Sok. 19/16'da oturur.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet ve Hesna oğlu, 1957
D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü
nüf. kayıtlı olup, Ankara Dikmen Narlı sk. 42/
11 ORTAÖVEÇLER'de oturur.

SUÇ : Halkı ırk farklılığı gözeterek kın ve düşmanlığa
tahrik etmek.

SUÇ TARİHİ : 1991-1992 yılları

SEVK MADDESİ : TCK.nun 312/2-3. mad. (Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**
için)

TCK.nun 312/2-3, 5680 S. Basın Kanunu'nun
16/4. mad. (Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** için)

DELİLLER : Dosyada mevcut bilirkişi raporu.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Kürt Aydını Üzerine Düşünceler**" isimli kitap sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanmıştır. Kitapla halkın ırk farklılığı gözetilerek açıkça kın ve düşmanlığa tahrik edildiği dosyada mevcut bilirkişi raporuyla anlaşıldığından,

Sanıklar hakkında 2845 S.K.nun 9-20. maddeleri uyarınca yar-
gılama yapılması, sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin eyleminin uyduğu TCK
312/2-3., sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün eyleminin uyduğu 5680 S. Ba-
sın Kanunu'nun 16/4. TCK.nun 312/2-3. maddeleri uyarınca ceza-
landırılmaları kamu adına iddia olunur. 30.7.1992

Talat Şalk

DGM Cumhuriyet Savcısı

17924

(İmza)

IV. BİLİRKİŞİ RAPORU (5)

(Kürt Aydını Üzerine Düşünceler Kitabına İlişkin,
Ankara DGM'nin Hazırlattığı Rapor)

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
BASIN BÜROSU SAYIN MAKAMINA
ANKARA

ÖZÜ : Bilirkişi Raporudur.

No : Basın HZ. 1991/938

BİLİRKİŞİYE VERİLEN GÖREV:

Sayın Makamınızca resen bilirkişi olarak atanmış ve **İsmail Beşikçi** tarafından yazılmış, **Yurt** yayınları arasında yayınlanmış "Kürt Aydını Üzerine Düşünceler" adlı kitapta herhangi bir suç unsuru mevcut olup olmadığını incelemekle görevlendirilmiş bulunmaktayım.

YAPILAN İNCELEME:

İnceleme konusu kitapta, tam aydın sıfatına layık bir Kürt aydınının yetişmediği Kürt milliyetçiliğini adeta ayıp saydıklarını, ister enternasyonalist Kürt olsun isterse islam enternasyonalisti olsun Kürt milliyetçiliği davasını gütmemelerini, Kürtçe konuşmaya dahi yanaşmamalarını göstermektedir. Yazar Kürtlerin ayrı bir millet olduklarını, Orta Doğu'da 30 milyon nüfusa ve 550 bin kilometrekare toprağa sahip olduklarını ileri sürerek, ülkemizin bir bölümünü "Kuzey Kürdistan" olarak nitelemektedir. Yazar ayrıca açık bir şekilde ülkemizin bazı illerini (örneğin 42. sayfede Viranşehir, Bismil, Silvan, Ergani, Malazgirt, Bulanık) gibi yöreleri Kürdistan olarak nitelemektedir. Kitapta tamamen bu yörelerde bir Kürt devleti kurulmasının propagandası yapılmaktadır. Keza ülkemiz vatandaşı olan bazı kişileri etnik özellikleri nedeni ile başka bir ulusun bireyi olarak niteliyerek, bunların ayrı bir devlet kurmalarının, bu devletin topraklarının bir kısmının da ülkemiz toprakları olmasının propagandasını yazar yapmaktadır. Kitapta Türkiye, Kürdistan'ı ve Kürt ulusunu sömüren bir ülke olarak nitelenmektedir. Kitabın gerek önsözünde gerek "Kürt Aydını Üzerine Düşünceler" başlıklı kısmında bu propaganda devamlı olarak ve açık bir şekilde yapılmaktadır.

3713 sayılı yasa 8. maddesinde "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan" propaganda suç olarak kabul edilmiştir. Yukarıda belirtildiği üzere kitapta bu bütünlüğü bozmayı hedefleyen propaganda yer almaktadır. Bu nedenle 3713 sayılı yasanın 8. maddesinde öngörülen suç unsurları mevcut bulunmaktadır.

İnceleme konusu kitapta, yukarıda belirtildiği üzere, yazarın düşüncesine göre ve o yönde çalışan bir Kürt aydınının yetişmediği ileri sürüldükten ve Kürt aydınlarının bu yönde çalışmaları gerektiği belirtildikten ayrı olarak, bu yönde faaliyet gösteren bir teşkilat olarak takdim edilen PKK ve onun lideri **Abdullah Öcalan** övülmektedir. Bu övme PKK'nın ülkemizde giriştiği ve suç teşkil eden eylemleri nedeniyledir. PKK adlı teşkilatın ülkemizde giriştiği eylemleri bir bağımsızlık mücadelesi olarak nitilemekte, övmekte, ıyl gördüğünü söylemektedir. Özellikle 54, 57, 59, 60 ve 61. sayfeler ile 64. sayfadaki 2 nolu dipnotta bu yönde övmelere yer verilmektedir. Bu ise, TCK.nun 312. maddesinde yer alan cürmü övme suçunu teşkil etmektedir.

SONUÇ:

Yukarıda açıklanan nedenlerle inceleme konusu kitapta TCK.nun 312. maddesi ile 3713 sayılı yasanın 8. maddesinde öngörülen suç unsurlarının mevcut bulunduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Saygı ile sunulur. 24.7.1992

BİLİRKİŞİ
Prof. Dr. Eralp ÖZGEN

V. KÜRTLERİN EŞİTLİĞİ İSTEMİ ve AYKIRI YORUMLAR(*)

Sayın Yargıçlar,

“Kürt Aydını Üzerine Düşünceler” kitabıyla ilgili olarak Ek İddianame düzenlenmiştir. Ek İddianamede, sözü edilen kitapta TCK 312/2-3 maddelerinin ihlal edildiği belirtilmektedir.

“Kürt Aydını Üzerine Düşünceler” kitabıyla ilgili davanın, mahkemenizdeki dosya numarası 1992/52'dir.

“Kürt Aydını Üzerine Düşünceler” kitabında halkın ırk farklılığı gözetilerek açıkça kın ve düşmanlığa tahrik edildiği...” biçimindeki suçlama gerçekte bağdaşmamaktadır.

Yargılamayı Türk ve Kürt halkları arasındaki kın ve düşmanlık yaratmak olarak değerlendirmede büyük bir algılama ve kavrama yanlışlığı vardır. Biz, Kürtlerin, Türklerle toplumsal, politik, ekonomik, kültürel... her alanda eşit olması gerektiğini, birliğin ancak bu şekilde kurulabileceğini vurgulamaya çalışıyoruz.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

(*) Bu yazı, **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 5 Ekim 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/105)

VI. TÜRK ÜNİVERSİTESİNİN AYIBI(*)

Sayın Yargıçlar,

Birleştirilen 1992/105 sayılı dosyada, "**Kürt Aydını Üzerine Düşünceler**" kitabıyla ilgili bir bilirkişi raporu var. **Prof. Dr. Eralp Özgen** tarafından hazırlanan ve 24.7.1992 tarihini taşıyan bu rapora ilişkin bazı düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

Bilimin gelişebilmesi için siyasal ve toplumsal bakımlardan elverişli bir ortamın oluşması gerekir. Siyasal eleştirilerin yasaklandığı, eleştirilerin cezai müeyyidelerle engellendiği bir yerde bilimin gelişmesi olanaksızdır. Böyle bir ortamda ancak, resmi ideoloji üretilebilir.

Eleştiri ortamının varlığı, bilimin gelişebilmesi için vazgeçilmez bir koşuldur. Halbuki **bilirkişilik**, bu ortamın oluşmasını engelleyen etkenlerin başında yer almaktadır. **Bilirkişilik**, bilim yöntemi kavramıyla özünden çelişmektedir. "Düşünce suçu" denen "suç'larda **bilirkişilik** kabul etmek, tarihin ve toplumun bilim yöntemiyle anlaşılmasını ve kavranılmasını engelleyen çok önemli bir olgudur. Herhangi bir tozun esrar mı, kına mı, boya mı olduğu konusunda bir uzmana veya bilirkişiye başvurmak gerekebilir. Veya bir yaralama olayında, kurşunun hangi tabancadan çıktığı konusunda bir uzmana veya bilirkişiye başvurulabilir. Bir trafik kazasında tarafların kusurları yine bu şekilde belirlenebilir. Fakat, tarihle, toplum yapısıyla, toplumsal ve kültürel sorunlarla, sanatla, edebiyatla... ilgili herhangi bir kitap için **bilirkişilik** yapmak, "bu eserde suç vardır" veya "bu eserde suça rastlanmamıştır" biçiminde hükümlere varmak kabul edilemez.

Günümüze kadar, Türk üniversitelerinden pek çok profesör, dava konusu edilen pek çok kitap ile ilgili **bilirkişilik** yapmışlardır. Üniversitelerin, Ceza Hukuku, Kamu Hukuku, Anayasa Hukuku, Sosyoloji gibi çeşitli kürsülerinde öğretim üyeliği yapan profesörler çeşitli mahkemelerden gelen **bilirkişilik** istemini kabul etmişler, raporlar hazırlamışlardır. İnceledikleri kitaplara, yazılara ilişkin olarak, "suç vardır", veya "suça rastlanmamıştır" biçiminde hükümlere varılmıştır. Bu süreci, Türk üniversitelerinin büyük ve ağır bir ayıbı diye değerlendirmek gerekir.

(*) Bu yazı, **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul, Aralık 1991) kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 23 Kasım 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/105)

Herhangi bir kişi, bu arada profesörler, bir kitabı veya bir yazıyı eleştirebilirler, o konuya ilişkin kendi düşüncelerini açıklayabilirler. Fakat, bir kitabın, bir yazının, profesörler tarafından, “suç var mı, yok mu?” diye okunması, incelenmesi bilim yöntemi açısından büyük bir sakınca oluşturmaktadır, açıptır. Çünkü, bu tavır ve davranış eleştirinin gelişmesini engellemektedir. Eleştirinin engellendiğı bir yerde, eleştirinin kurumlaşmadığı bir yerde bilimin gelişmesinin olasılığı yoktur. Bu bakımdan, herhangi bir tarih, siyaset, sosyoloji kitabıyla ilgili **bilirkişi incelemesine** karşıyız, **bilirkişi kurumuna** karşıyız. Herhangi bir kitaba ilişkin, “bu kitapta, yapılan inceleme sonucunda belirtilen suça rastlanmamıştır” biçimindeki bir rapora da karşıyız. Çünkü, “falancanın kitabında suça rastlanmamıştır” demek, “... fakat falancanın kitabında suç olabilir” anlamına gelmektedir. Kitaplarda suç aramak, kitapları bu amaç doğrultusunda okumak, incelemek kabul edilebilir bir davranış değildir.

“Kürt Aydını Üzerine Düşünceler” kitabıyla ilgili, **Prof. Dr. Eralp Özgen** tarafından yazılmış bir rapor var. **Prof. Dr. Eralp Özgen**, Kürt sorunu üzerine yazılmış herhangi bir kitabı eleştirebilir, kendi düşüncelerini açıklayan yazılar, kitaplar yazabilir. Fakat, “falancanın kitabında suç unsuru taşıyan bölümler var, cezalandırıl-sın...” demek hakkına sahip değildir. Sayın Profesör, kendi düşüncelerini ortaya koymalıdır, doğru bildiğı düşünceleri savunmalı, benimsemediğı düşünceleri eleştirebilmelidir. Fakat benimsemediğı düşüncelere ilişkin, “suç vardır, cezalandırıl-sın” demek bilim yöntemi anlayışıyla bağdaşmadığı gibi ahlaki de değildir. Böyle bir zihniyet düşünceyi kalıplaştırır, dondurur. Halbuki, bilim, dinamik bir düşünce yöntemidir.

Düşüncede suç arayan bir kafa bilim kafası değildir. Fakat, Türk üniversiteleri, bilim kafasına sahip insanlar değil, herhangi bir memurun zihniyetine sahip, resmi ideolojinin bilgileriyle donatılmış insanlar üretmektedir. Profesör gibi birtakım unvanlar, bu unvanlara sahip insanları bilim adamı yapmıyor.

Düşüncede suç arayan bir kafa bilimsel gelişmeye katkıda bulunamaz. Bu kafanın Ortaçağ’daki Engizisyon kafasından önemli bir farkı yoktur. Ortaçağ’daki Engizisyon uygulamalarını eleştiren, Ortaçağ’a, “düşünce hayatı karanlıklar içindeydi” diye eleştiriler yapan öğretim üyeleri, günümüzde, kendi yarattıkları karanlıkların bilinci-ne neden varamıyorlar, acaba? Kaldı ki, bir kişinin, düşüncesinin ifade edilmesinin engellenmesi, bunun cezaî müeyyideye bağlanması, başkalarının düşüncesinin ifade edilmesinin de engellenmesi demektir. Çünkü, artık, başkaları da, cezaî müeyyidelerle karşılaşmamak için, benzer düşünceleri ifade etmekten kaçınacaktır. Öte yandan,

bir düşüncenin suç sayılması, o düşüncüyü eleştiren, suçlayan yazıların övgüye, ödüle layık bulunması, veya bunun tersi olması, ahlaki bir durum da değildir. Herhangi bir kimsenin, düşüncelerini özgürce ifade etmesi, fakat onu eleştirenlerin cezaı yaptırımlarla karşılaşması, bilimin gelişmesini engellediği gibi o kişiyi de özgür kılmamaktadır.

Türkiye'de resmi ideolojinin eleştirisini yapmadan toplumsal bilimlerin gelişmesini sağlamak mümkün değildir. Çünkü resmi ideoloji, kaynağını, toplumda, otorite sayılan birtakım kimselerden, o kimselerin düşüncelerinden alır. **Atatürk** böyle bir kişidir. Atatürkçülük böyle bir düşüncedir. Halbuki, bilim yöntemi, toplumda tartışılmaz kabul edilen, doğruluğundan şüphe edilmeyen bazı düşüncelerin yanlış olabileceğinden hareket eder. Bu düşünceleri olgulara dayanarak sınar. İşte burada, ulaşılan sonuçları kamuoyuna açıklayacak kadar dürüst ve cesur olmak gereği vardır. Bunlar da bilimin temel özelliklerindendir.

Sayın Yargıçlar,

Kürtler ve Kürdistan olguları resmi ideolojiyle çatışan olgulardır. Olgulara bağlı kalmak, resmi ideolojinin bazı kabullerini olgularla sınamak, test etmek gerekir. Olguları resmi ideolojiye uydurmaya çalışmamak gerekir. Aksine, olgulara göre resmi ideolojinin bazı kabullerini değiştirmek gerekir. Eleştirel yargı gücüne sahip olmak, olgulara bağlı kalmak, resmi ideolojiyi olgular aracılığıyla sınamak, bilim kafasının temel özelliklerindendir. Dosyada yer alan ve yukarıda kısaca söz konusu edilen raporda bu özellikleri görmemekteyiz.

Bu açıklamalardan dolayı, **Prof. Dr. Eralp Özgen** tarafından hazırlanan ve "**bilirkişi raporu**" denen bu raporu kabul etmiyoruz.

Sayın Yargıçlar,

"**Bilirkişi raporu**" hakkında söyleyeceklerim kısaca, bunlardan ibarettir, saygılarımla sunuyorum.

BİLİM YÖNTEMİ

I. İDDİANAME (16)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

CUMHURİYET SAVCILILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/95

ESAS NO : 1992/46

İDDİANAME NO : 1992/39

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ:** Hüsnü ve Zahide oğlu, 1939 D.lu, İskilip ilç. Hacıpırı mah. nüf. kayıtlı olup, Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No: 19/16 Ankara adresinde oturur.

2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet ve Hesna oğlu, 1957 D.lu, Kayseri Sarıoğlan ilçesi Karaöz köyü nüf. kayıtlı olup, Ankara Balgat 100. Yıl İşçi Sitesi Omorfo Mah. 210/3 Ankara adresinde oturur.

SUÇ : TC Devleti'nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapmak.

SUÇ TARİHİ : Ekim 1991

SEVK MADDESİ: 3713 sayılı kanunun 8/1 (Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** için)
3713 sayılı kanunun 8/2 (Sanık **Ünsal ÖZTÜRK** için)

DELİLLER : Dosya arasında mevcut **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Bilim Yöntemi**" isimli kitap.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Bilim Yöntemi**" isimli kitap diğer sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanmıştır. **Bilim Yöntemi**

mi isimli kitapla ilmi çalışma usulü anlatılmamakta, kitapta T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapılmaktadır.

Kitabın 18. ve 19. sayfalarında "... Bilginin nesnel içeriği demek, 'gerçek somut'un, 'maddi dünya'nın 'madde'nin, insan bilinci-ne aslına uygun bir biçimde yansımasıdır. Yani, bilgi ile bilgisi edinilen eşyanın birbirine çakışmasıdır. Örneğin, 'gerçek somut' olan, maddi dünyada bir yer işgal eden 'ağaç'ı, 'hayvan' diye algılamak, öyle telakki etmek yanlış bir tutumdur. Burada gerçek somut 'ağaç'tır. Fakat bu 'ağaç' bilgi edinme süreci içinde olan kişinin bilincine hayvan diye yansımıştır. Yani aslına uygun bir biçimde yansımamıştır. Bu ise, algı ile bilgisi edinilen şey arasında zıtlık olduğu anlamına gelir. Böyle bir tutumun kişiyi yanlış sonuçlara götüreceği şüphesizdir. Bunun gibi, gerçek somut olan, maddi dünyada yer işgal eden unsur 'Kürt' ise, fakat bu 'Kürt' olarak değil, 'Türk' olarak algılanıyorsa, nesnel gerçek, yani gerçek somut, maddi dünya, yine, aslına uygun bir biçimde yansımamış demektir. Gerçek somut, bu örnekte, 'Kürt'tür. Bilgi edinme sürecindeki kişinin bilinç içeriği ise, 'Türk'tür. Böylece nesnel gerçek, aslına uygun bir biçimde yansımamıştır. Yani bilgi ile (Türk), bilgisi edinilen (Kürt) arasında hiçbir ilişki yoktur..."

Kitabın 32. ve 33. sayfalarında "Kürdistan emperyalist bir bölüşmeye tabi tutulmuştur. Bu emperyalist bölüşüm nesnel gerçektir ve olgusaldır. Bunu ifade eden önermeler de nesnel gerçeğe dönük olan önermelerdir. Bu olgu, yani Kürdistan'ın paylaşılması olgusu, kişilerin istek ve iradesinin dışında, somut olarak vardır. Gerçektir ve gerçekleşmiştir. ... Bu emperyalist bölüşmeye karşı Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde tepki ve direnmelerin olduğu yine nesnel gerçektir ve olgudur. Örneğin 1919-1920'lerden itibaren Kürdistan'ın Irak manda yönetimi bünyesinde bırakılan kesiminde, İngiliz emperyalizminin sömürgeci yönetimine karşı sürekli bir Kürt direnmesi vardır. ... Kürdistan'ı paylaşan devletlerin Kürt ulusal demokratik taleplerine şiddetle karşı koydukları, yine nesnel gerçeğe dönük olan olgulardır. "

Kitabın 34. sayfasında "... 'Kürt diye bir halk yoktur, Kürtler Türktür', şeklinde ifade edilen bir önermeyi ele alalım. Bu görüş, Türkiye'de, devlet tarafından hararetle ileri sürülmüştür. 1922-1923 yıllarından itibaren ileri sürülen, gittikçe hararetle benimsenen bu görüş, çeşitli kurumlara, çeşitli biçimlerde empoze edilmiştir. Üniversiteler, mahkemeler, siyasal partiler, sendikalar, dernekler, kamu kuruluşları bu görüşü ve bunu ifade eden önermeyi tartışmasız

bir şekilde benimsemişlerdir. ... Fakat üniversitelerin, siyasal partilerin, yargı organlarının bunu böyle sanmaları, bu önerinin bilimsel olduğunu göstermez. ... Biz, tarihte Kürdistan diye bilinen bölgeye baktığımız zaman, orada, dili ve kültürü; Arap, Türk, Fars, Ermeni, Süryani, Yahudi gibi toplumların, dilinden ve kültüründen ayrı bir Kürt toplumunun yaşadığını, halen de yaşamakta olduğunu, saptayabiliyoruz. O halde, Türkiye'de devlet tarafından geliştirilen ve üniversite gibi kurumlara da kabul ettirilen ve bu kurumlarca tartışmasız 'tek doğru' olarak benimsenen, bu öneri, temelde yanlış ve bilim dışıdır, inkârcıdır. ..."

Kitabın 34. sayfasında "Kürt diye bir halk yoktur, Kürtler Türk-tür şeklinde ifade edilen bir önermeyi ele alalım. Bu görüş Türkiye'de devlet tarafından hararetle ileri sürülmüştür. ... Üniversiteler, mahkemeler, siyasal partiler, sendikalar, dernekler, kuruluşlar bu görüşü ve bunu ifade eden önermeyi tartışmasız bir şekilde benimsemişlerdir. ... Fakat üniversitelerin, siyasal partilerin, yargı organlarının, bunu böyle sanmaları bu önerinin bilimsel olduğunu göstermez. ... Biz tarihte Kürdistan diye bilinen bölgeye baktığımız zaman orada dili ve kültürü Arap, Türk, Fars, Ermeni, Süryani, Yahudi gibi toplumların dilinden ve kültüründen ayrı bir Kürt toplumunun yaşadığını, halen de yaşamakta olduğunu saptayabiliyoruz. O halde Türkiye'de Devlet tarafından geliştirilen ve üniversite gibi kurumlara da kabul ettirilen ve bu kurumlarca tartışmasız tek doğru olarak benimsenen bu öneri temelde yanlış ve bilim dışıdır. Inkârcıdır. ..."

Kitabın 40. sayfasında "... Çünkü, burada araştırma yapan kişi, 'Türkiye'de yaşayan herkes Türktür, Kürt diye bilinen bir millet yoktur' görüşünden hareket etmektedir. Veya somut olarak Kürt ulusal varlığını görse bile, 'Türkleşmesi gerekir' gibi normatif bir değerden, yani olması gereken bir durumdan hareketle, onu, Türk olarak algılamaya çalışmaktadır. Bunu tartışılmaz tek doğru kabul ettiği için, Kürt görse bile onu Türk algılamakta ve Türk olarak anlatmaktadır. Burada, artık, bilimsel alanın dışına çıkılmakta, resmi devlet ideolojisinin çerçevelediği bir alana girilmektedir. Bu bakımdan, bu tutum normatif bir tutum bile değildir."

Kitabın 46. sayfasında "... O halde, burada Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile ilişkilerini açıklamak son derece önemli olmaktadır. Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile, politik, idari, askeri, ekonomik, toplumsal, kültürel ilişkileri nedir? Kürdistan'ın doğal kaynakları kim tarafından ve kimin adına işletilmektedir? Kim tarafından denetlenmektedir? Bu yönetim ve işletmede, Kürtlerin söz hakkı var mıdır? Kürdistan'ın toprak ağası, şeyh, seyit, aşiret reisi gibi tutucu sınıflarının merkezi otoritelerde

etkinlikleri var mıdır? ... Bu tür egemen sınıfların Kürdistan'ın doğal kaynaklarının işletilmesinde ve kullanılmasında söz hakları var mıdır? Kürdistan'da gelişmiş, dinamik ve etkin sanayii var mıdır? Yoksa bu bölge, merkezi otoriteler tarafından pazar olarak mı kullanılmaktadır? Kürdistan ucuz işgücü deposu olarak kullanılıyor mu? Yoksa nüfusun Kürdistan'da kalmasını sağlayacak tedbirler alınmış mı? Kürt diline ve kültürüne baskı yapılıyor mu? Yoksa Kürt dilinin gelişme ve serpilme olanakları var mı? ... Türk, Arap, Fars dil ve kültürleri çeşitli biçimlerde Kürtlere empoze ediliyor mu? Kürtlerin folklor zenginlikleri, değerli kıtaları, Kürt etnografyasının canlı kanıtları, tarihsel belge ve anıtları, merkezi otoriteler tarafından alınıp götürülmüş mü? Bu Kürt ulusal zenginlikleri egemen ulusun kendi kültür ve turizmleri için mi kullanılıyor? 'Kürt kişiliği'ne, 'Kürdistan kişiliği'ne, 'Kürt onuru'na saygı var mı? .."

Kitabın 54. sayfasında "... TRT'de çeşitli dillerde müzik çalınırken, Kürt müziğinin engellenmesinin, Kürtçe şarkı söyleyenlerin hapisanelere gönderilmesinin toplumsal bilinç yaratmaması olanaksızdır. Türk'ün onurundan, şerefinden, büyüklüğünden söz edilirken, 'Kürt kişiliği'ne ve 'Kürt onuru'na karşı sürekli bir aşağılama politikasının yürütülmesi, toplumsal bilinç yaratmakta geri kalmaz. Kürt bölgelerinin geri kalması, Kürdistan'ın doğal kaynaklarından Kürtlerin yararlanamaması, yine toplumları ve kişileri bilinçlendiren unsurlardır."

Kitabın 56. sayfasında "... Merkezi otorite, sömürgeleştirip, kendi yönetimi içine aldığı bir bölgede veya ülkede, ulusal bilincin gelişmesini çeşitli yollardan engelleyebilir. Uluslaşmanın önüne geçebilir. Örneğin, 'nurculuk' gibi İslam Entemasyonalizmi'ni amaçlayan bir akımı geliştirebilir. Çünkü, nurculuğun ideolojisinde, uluslar gerçeğini aşmayı ve giderek yoketmeyi amaçlayan bir anlayış vardır. **Önemli olan İslam olmaktır, İnsan olmaktır. İyiliksever olmaktır, faziletli olmaktır. Önemli olan kardeşliktir. Türk olmak, Arap olmak, Kürt olmak önemli değildir. Bu engeller aşılmalı, bütün Müslümanlar kardeş olmalıdır.**' Bu ideoloji, devlet tarafından Doğu'da gizlikapaklı yollardan geliştirilir, teşvik edilir. Bu teşvikin nedeni, Kürt ulusal demokratik hareketini parçalamaktan başka bir şey değildir. Bu ideolojinin, örneğin: Türk ulusunun ulusallığına hiçbir zarar veremeyeceği şüphesizdir. Devletin amacı, zaten, Türk ulusal özelliğini korumaktır. Türk ulusal özelliklerinin, Kürt ulusallığı üzerindeki denetimini sürdürmektir. Bu ideoloji Türkiye'nin bazı yerlerinde, başka amaçları gerçekleştirmek için de kullanılabilir..."

diye yazmaktadır.

Kitabın değişik sayfalarından yukarıya alınan bölümlerinde Bilim yöntemi anlatılmamaktadır. Buralarda açıkça T.C. Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmaktadır. Esasen millet gerçeğine, ulus gerçeğine sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin bilimsel dediği yöntemle de ulaşılamaz. Sosyoloji ilmine göre millet bir tek unsurdan değil birçok unsurlardan meydana gelir. Bu unsurlar aynı dili konuşmak, aynı vatanda birlikte yaşamak, aynı soydan gelmek, aynı tarihi paylaşmak gibi unsurlardır. Ulusu meydana getiren fertlerden birinde bu unsurların tamamı bulunabileceği gibi bu unsurlardan bir kısmı bir fertte bulunmayabilir. Bir ferdin bir milletten sayılması için ulusu meydana getiren unsurlardan birini veya birkaçını haiz olması o millete mensup olmak için yeterlidir. Kürtler 10 asırdır Türklerle aynı kaderi paylaşmışlardır. Ayrıca bugün Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan bazı vatandaşlarımızın Türk soyundan oldukları, çeşitli tarihi sebeplerle uzun asırlar içinde Türkçe'yi unutarak Kürtçe konuşmaya başladıkları tarih ilmi araştırmalarıyla da sabit olmuştur. Şimdi Türk soyundan geldikleri halde Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan bu vatandaşlarımızı Türk saymayacak mıyız?

Yukarıda anlatıldığı gibi kitap bilimsel bir kitap olmayıp, doğrudan doğruya ülkeyi ve milleti bölmeye yönelik bir propaganda kitabı olduğu ve sanıkların T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yaptıkları anlaşıldığından 2845 S.K.nun 9-20. maddeleri uyarınca yargılamalarının yapılması,

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin eyleminin uyduğu 3713 Sayılı Kanun'un 8/1. maddesi,

Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün eyleminin uyduğu 3713 Sayılı Kanun'un 8/2. maddeleri uyarınca cezalandırılmaları,

Suç konusu "**Bilim Yöntemi**" isimli kitabın TCK.nun 36. maddesi uyarınca **MÜSADERESİ** kamu adına iddia olunur. 21.4.1992

Talat Şalk

DGM Cumhuriyet Savcısı

17924

(İmza)

II. DÜŞÜNCENİN YARGI KONUSU OLMASI(*)

Sayın Yargıçlar,

“BİLİM YÖNTEMİ” (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Ekim 1991) isimli kitaptan dolayı ceza davası açılmıştır. Kitabın içeriğinin 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası’nı (Mad. 8/1) ihlal ettiği iddia edilmektedir. Bu maddede “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü” konu edilmektedir.

Bu kitabın ilk baskısının 1976 yılında yapıldığını, o zaman, herhangi bir soruşturmaya konu olmadığını belirtmeliyim. 1976’dan günümüze kadar, Türkiye’nin siyasal ve toplumsal yaşantısında meydana gelen değişimleri nasıl yorumlamak gerekir? **“Doğu Anadolu’nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I, II”** davaları için söylenenlerin burada da geçerli olduğunu belirtmekte yarar görüyorum. (Dosya No: 1992/49, 1992/50)

Savcının suç oluşturduğunu iddia ettiği bölümlerden biri şudur:

“Kitabın 18. ve 19. sayfalarında ‘... Bilginin nesnel içeriği demek, ‘gerçek somut’un, ‘maddi dünya’nın ‘madde’nin, insan bilincine aslına uygun bir biçimde yansımadır. Yani, bilgi ile bilgisi edinilen eşyanın birbirine çakışmasıdır. Örneğin, ‘gerçek somut’ olan, maddi dünyada bir yer işgal eden ‘ağaç’ı, ‘hayvan’ diye algılamak, öyle telakki etmek yanlış bir tutumdur. Burada gerçek somut ‘ağaç’tır. Fakat bu ‘ağaç’ bilgi edinme süreci içinde olan kişinin bilincine hayvan diye yansımıştır. Yani aslına uygun bir biçimde yansımamıştır. Bu ise, algı ile bilgisi edinilen şey arasında zıtlık olduğu anlamına gelir. Böyle bir tutumun kişiyi yanlış sonuçlara götüreceği şüphesizdir. Bunun gibi, gerçek somut olan, maddi dünyada yer işgal eden unsur ‘Kürt’ ise, fakat bu ‘Kürt’ olarak değil, ‘Türk’ olarak algılanıyorsa, nesnel gerçek, yani gerçek somut, maddi dünya, yine, aslına uygun bir biçimde yansımamış demektir. Gerçek somut, bu örnekte, ‘Kürt’tür. Bilgi edinme sürecindeki kişinin bilinç içeriği ise, ‘Türk’tür. Böylece nesnel gerçek, aslına uygun bir biçimde yansımamıştır. Yani bilgi ile (Türk), bilgisi edinilen (Kürt) arasında hiçbir ilişki yoktur...’ ” (İddianame, s. 2)

(*) Bu yazı, **Bilim Yöntemi** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Ekim 1991) kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne sunulan 26 Ağustos 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/53)

Bu bölümde bilim yönteminin bazı temel yaklaşımları ele alınmaktadır. "Kürdü Kürt olarak algılamak gerekir" sözünden sayın savcı neden rahatsız olmaktadır? Kürdü Türk olarak algılamak, ağacı hayvan olarak algılamaktan farklı bir süreç midir? Türk'ün Bulgar olarak algılanması mümkün müdür?

Kitapta, suç olduğu iddia edilen bölümlerden biri de şudur:

"Kitabın 32. ve 33. sayfalarında 'Kürdistan emperyalist bir bölüşmeye tabi tutulmuştur. Bu emperyalist bölüşüm nesnel gerçektir ve olgusaldır. Bunu ifade eden önermeler de nesnel gerçeğe dönük olan önermelerdir. Bu olgu, yani Kürdistan'ın paylaşılması olgusu, kişilerin istek ve iradesinin dışında, somut olarak vardır. Gerçektir ve gerçekleşmiştir. ... Bu emperyalist bölüşmeye karşı Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde tepki ve direnmelerin olduğu yine nesnel gerçektir ve olgudur. Örneğin 1919-1920'lerden itibaren Kürdistan'ın Irak manda yönetimi bünyesinde bırakılan kesiminde, İngiliz emperyalizminin sömürgeci yönetimine karşı sürekli bir Kürt direnmesi vardır. ... Kürdistan'ı paylaşan devletlerin Kürt ulusal demokratik taleplerine şiddetle karşı koydukları, yine nesnel gerçeğe dönük olan olgulardır.' " (Iddianame, s. 2)

Kürdistan'ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı bir gerçek değil mi? Böyle bir gerçekliğin, bir tarihsel olayın ifade edilmesi neden sayın savcayı rahatsız ediyor?

Bilim Yöntemi kitabında, suç oluşturduğu iddia edilen bazı bölümler de şunlardır:

"Kitabın 34. sayfasında '... 'Kürt diye bir halk yoktur, Kürtler Türktür', şeklinde ifade edilen bir önermeyi ele alalım. Bu görüş, Türkiye'de, devlet tarafından hararetle ileri sürülmüştür. 1922-1923 yıllarından itibaren ileri sürülen, gittikçe hararetle benimsenen bu görüş, çeşitli kurumlara, çeşitli biçimlerde empoze edilmiştir. Üniversiteler, mahkemeler, siyasal partiler, sendikalar, dernekler, kamu kuruluşları bu görüşü ve bunu ifade eden önermeyi tartışmasız bir şekilde benimsemişlerdir. ... Fakat üniversitelerin, siyasal partilerin, yargı organlarının bunu böyle sanmaları, bu önerinin bilimsel olduğunu göstermez. ... Biz, tarihte Kürdistan diye bilinen bölgeye baktığımız zaman, orada, dili ve kültürü; Arap, Türk, Fars, Ermeni, Süryani, Yahudi gibi toplumların, dilinden ve kültüründen ayrı bir Kürt toplumunun yaşadığını, halen de yaşamakta olduğunu, saptayabiliyoruz. O halde, Türkiye'de devlet tarafından geliştirilen ve üniversite gibi kurumlara da kabul ettirilen ve bu kurumlarca tartışmasız 'tek doğru' olarak benimsenen, bu öneri, temelde yanlış ve bilim dışıdır, inkarcıdır. ...' " (Iddianame, s. 2-3)

"Kitabın 40. sayfasında '... Çünkü, burada araştırma yapan kişi, 'Türkiye'de yaşayan herkes Türktür, Kürt diye bilinen bir millet yoktur' görüşünden hareket etmektedir. Veya somut olarak Kürt ulusal varlığını görse bile, *'Türkleşmesi gerekir'* gibi normatif bir değerden, yani olması gereken bir durumdan hareketle, onu, Türk olarak algılamaya çalışmaktadır. Bunu tartışılmaz tek doğru kabul ettiği için, Kürt görse bile onu Türk algılamakta ve Türk olarak anlatmaktadır. Burada, artık, bilimsel alanın dışına çıkılmakta, resmi devlet ideolojisinin çerçevelediği bir alana girilmektedir. Bu bakımdan, bu tutum normatif bir tutum bile değildir.'" (Iddianame, s. 3)

"Kitabın 46. sayfasında '... O halde, burada Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile ilişkilerini açıklamak son derece önemli olmaktadır. Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile, politik, idari, askeri, ekonomik, toplumsal, kültürel ilişkileri nedir? Kürdistan'ın doğal kaynakları kim tarafından ve kimin adına işletilmektedir? Kim tarafından denetlenmektedir? Bu yönetim ve işletmede, Kürtlerin söz hakkı var mıdır? Kürdistan'ın toprak ağası, şeyh, seyit, aşiret reisi gibi tutucu sınıflarının merkezi otoritelerde etkinlikleri var mıdır? ... Bu tür egemen sınıfların Kürdistan'ın doğal kaynaklarının işletilmesinde ve kullanılmasında söz hakları var mıdır? Kürdistan'da gelişmiş, dinamik ve etkin sanayii var mıdır? Yoksa bu bölge, merkezi otoriteler tarafından pazar olarak mı kullanılmaktadır? Kürdistan ucuz işgücü deposu olarak kullanılıyor mu? Yoksa nüfusun Kürdistan'da kalmasını sağlayacak tedbirler alınmış mı? Kürt diline ve kültürüne baskı yapılıyor mu? Yoksa Kürt dilinin gelişme ve serpilme olanakları var mı? ... Türk, Arap, Fars dil ve kültürleri çeşitli biçimlerde Kürtlere empoze ediliyor mu? Kürtlerin folklor zenginlikleri, değerli kitapları, Kürt etnografyasının canlı kanıtları, tarihsel belge ve anıtları, merkezi otoriteler tarafından alınıp götürülmüş mü? Bu Kürt ulusal zenginlikleri egemen ulusun kendi kültür ve turizmleri için mi kullanılıyor? 'Kürt kişiliği'ne, 'Kürdistan kişiliği'ne, 'Kürt onuru'na saygı var mı?..' " (Iddianame, s. 3)

"Kitabın 54. sayfasında '... TRT'de çeşitli dillerde müzik çalınırken, Kürt müziğinin engellenmesinin, Kürtçe şarkı söyleyenlerin hapisanelere gönderilmesinin toplumsal bilinç yaratmaması olanaksızdır. Türk'ün onurundan, şerefinden, büyüklüğünden söz edilirken, *'Kürt kişiliği'*ne ve *'Kürt onuru'*na karşı sürekli bir aşağılama politikasının yürütülmesi, toplumsal bilinç yaratmakta geri kalmaz. Kürt bölgelerinin geri kalması, Kürdistan'ın doğal kaynaklarından Kürtlerin yararlanamaması, yine toplumları ve kişileri bilinçlendiren unsurlardır.'" (Iddianame, s. 3-4)

"Kitabın 56. sayfasında '... Merkezi otorite, sömürgeleştirip,

kendi yönetimi içine aldığı bir bölgede veya ülkede, ulusal bilincin gelişmesini çeşitli yollardan engelleyebilir. Uluslaşmanın önüne geçebilir. Örneğin, 'nurculuk' gibi İslam Enternasyonalizmi'ni amaçlayan bir akımı geliştirebilir. Çünkü, nurculuğun ideolojisinde, uluslar gerçeğini aşmayı ve giderek yoketmeyi amaçlayan bir anlayış vardır. **'Önemli olan İslam olmaktır, insan olmaktır. İylliksever olmaktır, faziletli olmaktır. Önemli olan kardeşliktir. Türk olmak, Arap olmak, Kürt olmak önemli değildir. Bu engeller aşılmalı, bütün Müslümanlar kardeş olmalıdır.'** Bu ideoloji, devlet tarafından Doğu'da gizlikapaklı yollardan geliştirilir, teşvik edilir. Bu teşvikin nedeni, Kürt ulusal demokratik hareketini parçalamaktan başka bir şey değildir. Bu ideolojinin, örneğin: Türk ulusunun ulusallığına hiçbir zarar veremeyeceği şüphesizdir. Devletin amacı, zaten, Türk ulusal özelliğini korumaktır. Türk ulusal özelliklerinin, Kürt ulusallığı üzerindeki denetimini sürdürmektir. Bu ideoloji Türkiye'nin bazı yerlerinde, başka amaçları gerçekleştirmek için de kullanılabilir...' diye yazmaktadır." (İddianame, s. 4)

Kitapta suç oluşturduğu iddia edilen bölümler gösterildikten sonra, İddianame'nin son tarafında da şunlar vurgulanmaktadır:

"Kitabın değişik sayfalarından yukarıya alınan bölümlerinde Bilim yöntemi anlatılmamaktadır. Buralarda açıkça T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmaktadır. Esasen millet gerçeğine, ulus gerçeğine sanık **İSMAIL BEŞİKÇİ**'nin bilimsel dediği yöntemle de ulaşamaz. Sosyoloji ilmine göre millet bir tek unsurdan değil birçok unsurlardan meydana gelir. Bu unsurlar aynı dili konuşmak, aynı vatanda birlikte yaşamak, aynı soydan gelmek, aynı tarihi paylaşmak gibi unsurlardır. Ulusu meydana getiren fertlerden birinde bu unsurların tamamı bulunabileceği gibi bu unsurlardan bir kısmı bir fertte bulunmayabilir. Bir ferdin bir millettten sayılması için ulusu meydana getiren unsurlardan birini veya birkaçını haiz olması o millete mensup olmak için yeterlidir. Kürtler 10 asırdır Türklerle aynı kaderi paylaşmışlardır. Ayrıca bugün Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan bazı vatandaşlarımızın Türk soyundan oldukları, çeşitli tarihi sebeplerle uzun asırlar içinde Türkçe'yi unutarak Kürtçe konuşmaya başladıkları tarih ilmi araştırmalarıyla da sabit olmuştur. Şimdi Türk soyundan geldikleri halde Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan bu vatandaşlarımızı Türk saymayacak mıyız?" (İddianame, s. 4-5)

Kitapta bilim yönteminin anlatılmadığı iddiası yanlıştır. Bu, savcının sübjektif görüşüdür. Örneklerin Kürtlerden, Kürt toplumundan verilmesi kimseli rahatsız etmemelidir.

Savcı, daha sonra, "Esasen millet gerçeğine, ulus gerçeğine sarak **İsmail Beşikçi**'nin dediğı yöntemle ulaşamaz" diyerek kendi düşüncelerini açıklamıştır. Biz sayın savcının açıkladığı bu düşüncelere hiç katılmıyoruz. Fakat savcıyla aynı şeyleri düşünmediğimiz için soruşturmaya uğramamız kabul edilebilir bir durum değildir. Bilimsel bilgi edinmenin vâzgeçilmez koşulu eleştiri özgürlüğüdür. Eleştirinin cezaî yaptırımla karşı karşıya olduğu bir yerde bilimin gelişmesi mümkün değildir.

Bizim sayın savcıyla Kürtler konusunda aynı şeyi düşünmemiz mümkün değildir. Zira, savcı, Kürtlerin Türk soyundan geldiğini, zamanla, Türkçe'yi unutarak Kürtçe konuşmaya başladıklarını söylüyor... Dikkat edilirse, sayın savcı **Bilim Yöntemi** isimli kitabı suçlamaya çalışmaktadır... "Bu kitapta bilim yöntemi falan anlatılmıyor..." demektedir. Savcının bilim anlayışıysa, Kürtleri Türk sayan, Kürtçe'yi, Türkçe'nin bir şubesi sayan anlayıştır... Bu anlayış, koyu bir dogmatizmi içermektedir. Bu anlayış, kendisini eleştiren düşünceye cezaî müeyyideler uygulayarak varlığını sürdürmeye çalışmaktadır.

Burada, siyasal ve hukuksal bir kavram olan "eşitlik" üzerinde durmak gerekiyor. Türk anayasası herkesin din, dil, cins farkı gözetilmeksizin eşit olduğunu söylüyor. Bu ilkenin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin temel ilkelerinden biri olduğu vurgulanıyor. Bu ilke sık sık, basında, yani radyo, televizyon ve gazetelerde, hükümetin ve siyasal partilerin demeçlerinde dile getiriliyor. Bunun son örneklerinden birini, **İnter Star** televizyonu'nda yapılan "**Günün Yorumu**"nda izlemek mümkündür. 20 Ağustos 1992 tarihinde 17.30 haber bülteninin okunmasından sonra yapılan bu yorumda, Türkiye'de herkesin dil, din, ... farkı gözetilmeksizin eşit olduğu, eşit fırsatlardan yararlandığı vurgulanmaktadır. Türkiye'de herkesin kamu yönetiminde görev alabildiğı, "Kürt denen" vatandaşların da, devlet bürokrasisinde, orduda... her kademede görev alabildiğı, yükselebildiğı belirtilmektedir. Kürt olanların da bakan, başbakan, milletvekili olabildiğı belirtilmektedir. Ve bu sözler sık sık tekrarlanmaktadır. "Kürtlerden milletvekili olmuyor mu Allah aşkına!", Bakan, başbakan, milletvekili, genel müdür vs. arasında pek çok Kürt yok mu?", "Kanunlar önünde herkes eşit değil mi sevgili vatandaşlar!", "Kürt denilen insanlar da kamu kredilerinden pay almıyorlar mı, ticari ve sinai faaliyetlerde bulunmuyorlar mı?"... denerek ileri sürülen düşüncelerin geniş bir kitle tarafından benimsendiğı izlenimi verilmeye çalışılmaktadır... Burada hukuksal bir terim olan "Türk vatandaşlığı" kavramıyla, etnik bir terim olan "Türk ulusu" kavramları da birbirleriyle ısrarla karıştırılmaktadır. Türkiye'de doğan herkese Türk denilmekte, bütün Türklerin ırk, dil, din, cinsiyet bakımından eşit olduğu belirtilmektedir. İnsanlar doğar doğmaz, kimliklerine Türk yazılmaktadır...

Biz bu düşüncede de değiliz, bu tür düşünceleri eleştiriyoruz. Bu eşitlik anlayışının temelinde, gözden uzak tutulmaması gereken bir koşulun olduğunu belirtiyoruz: Bu, Kürtlerin ulusal kimliklerini inkâr koşuludur. Kendi kimliğini inkâr edenler, kamu yönetiminde, her kademede görev alabilir, yükselebilir. "Kürt denen" insanlar da milletvekli, bakan, vali, subay, yargıç, profesör, işadamı vs. olabilir. Bunun için Türkleşmesi, "Türküm mutluyum" demesi, Kürt benliğini inkâr etmesi gerekir. Kürt kimliğini inkâr etmeyenlerin, kamu yönetiminde görev almaları, vali, genel müdür, subay, öğretmen, yargıç vs. şöyle dursun, herhangi bir kamu kurumunda müstahdem olmaları bile mümkün değildir... Bu, çok açık bir gerçektir. Fakat **İnter Star**'ın yorumcusu bu ilişkileri, bu temel koşulu ısrarla gizlemeye çalışmaktadır. Halbuki, biz bu koşulu vurgulayan yazılar yazdığımız için soruşturmaya uğruyoruz. Bu bakımdan biz eşit değiliz. En azından kendilerini, düşüncelerini eleştirdiğimiz kişilerle eşit değiliz. Çünkü onlar düşüncelerini, önerilerini gayet rahat açıklıyor, biz onları eleştirdiğimiz için soruşturmaya uğruyoruz.

İnsanların yasalar önünde eşit olduğu da sadece bir slogandır. Anayasa Mahkemesi'nin 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na ilişkin kararı bunun açık ve çarpıcı bir örneğidir. Anayasa Mahkemesi'nin TCK 146 ve TCK 125 için farklı farklı uygulamalar yapması, TCK'nın Türkler için ve Kürtler için farklı farklı uygulandığı anlamına gelmektedir. Böylesine çarpıcı bir örneğe rağmen, Türk basın mensuplarının çok büyük bir kısmı, bu arada **İnter Star**'ın yorumcusu, "Herkes kamu önünde eşittir, dil, din, cins farkı gözetilmiyor..." diyebiliyor. Biz durumun hiç de böyle olmadığını ifade etmeye çalışıyoruz, bundan dolayı da soruşturmalarla karşılaşıyoruz.

Bir Kürt milletvekili, kendisini hiçbir zaman Türk hissetmediğini, her zaman Kürt hissettiğini söylüyor. (**Sabah**, 6 Haziran 1992) Bu açıklamaya karşı hemen tepkiler geliyor, bölücülük yapıyor diye, idam talepleriyle soruşturma açılıyor... Burada Kürtlerle Türklerin eşitliği nerede duruyor? Kendisini her zaman Türk hissettiğini söyleyen birisine karşı tepkiler, protestolar oluyor mu? Olmuyorsa eşitlik nasıl gerçekleşiyor? Bu tür açıklamalara karşı soruşturma yapıyor mu? Yapılmıyorsa bu eşitlik nasıl gerçekleşiyor?

"Kürt Kültür Vakfı" kurulmasına zorluk çıkarılıyor. Türk adıyla kurulan vakıflara zorluk çıkarılıyor mu? Çıkarılmıyorsa "Kürtler Türklerle eşittir, eşit haklara sahiptir" sözünün içeriği nedir? Kürt Enstitüsü'nün tabelası neden, polis tarafından indirilmektedir?

Eşitlik, hiç de, Türk yöneticilerinin, Türk basın mensuplarının, Türk siyasal partilerinin vs. ifade etmeye çalıştıkları gibi değildir. Bu, sadece sözden ibaret olan, içeriksiz bir slogandır. Bunun içeriğini

doldurmaya çalışanlar, Kürt toplumu olmaktan doğan haklarını arayanlar, Kürt kimliğine sahip olmanın gereklerini yerine getirenler ise, binbir türlü soruşturmalara karşı karşıya kalıyorlar.

Yetkililer, "Kürt-Türk herkes eşittir" diyorlar. "Dil, din, cins bakımından hiçbir ayrım gözetilmiyor" diyorlar. Öte yandan da Kürtçe eğitim, Kürtçe okul, Kürtçe radyo ve televizyon gibi kurumlara hemen karşı çıkıyorlar... Kürtçe eğitim, Kürtçe okul, Kürtçe radyo ve televizyon bile yoksa eşitlik nasıl meydana geliyor?

Bu, çok rahat izlenebilen ve gözlenebilen bir süreç olduğu halde, bu konuda, Türk devlet ve hükümet yöneticileriyle, Türk basın mensuplarıyla diyalog kurabilmemiz hiç mümkün olmuyor. Bu, koşula bağlı eşitlik anlayışı herkes tarafından tekrarlanıyor ve bunun çağdaş bir anlayış olduğu vurgulanıyor... Temel koşuldan hiç söz edilmiyor. Bu, Türk düşüncesindeki çifte standardın en önemli göstergelerinden birisidir... Halbuki, Bulgaristan'da, 1985-1988 yılları arasında yaşanan benzer süreç Türk devlet ve hükümet yöneticileri, Türk basını, Türk siyasal partileri, Türk üniversitesi vs. tarafından "ırkçılık", "faşizm", "emperyalizm", "sömürgecilik" kavramlarıyla açıklanıyordu. O zaman Bulgar yöneticileri, Bulgarlaşan, Bulgar isimlerini reddetmeyen Türk kökenli insanların, Bulgaristan'da devlet yönetiminde, her türlü göreve gelebileceğini, Bulgar vatandaşlarının, ırk, dil, din, cinsiyet bakımından eşit olduğunu söylüyordu. Fakat, aynı kategoriler, Kürtlüğü inkâr eden ve Türkleşme sürecini çağdaş bir gelişme olarak yorumlamaktadır... Türk düşüncesindeki bu çifte standardı belirtenler ise ceza tehdidiyle susturulmaya çalışılmaktadır. Bu, elbette dikkatle ele alınması gereken bir konudur. Bir siyasal partinin herhangi bir yöneticisinin, bir basın mensubunun, herhangi bir yargıcın, bir profesörün, herhangi bir subayın, bir din adamının, bir sendikacının aynı şeyi düşünmesi sağlıklı bir süreç değildir. Bu ancak, resmi ideolojinin, düşüncayı ve beyni kötürümleştirici etkisiyle açıklanabilir...

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim kısaca bunlardan ibarettir. Saygıyla sunuyorum.

III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (4)^(*)

Sayın Yargıçlar

"BİLİM YÖNTEMİ" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Ekim 1991) isimli kitapla ilgili ceza davası açılmıştır. **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin yazdığı ve yayınevimizece yayınlanan **Bilim Yöntemi** kitabıyla biz, savcının iddiasına göre, T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine bölücülük propagandası yapmışız. İlgili yasa 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'dır. (8. madde)

Kürt ulusu ve Kürdistan üzerine çalışmalarıyla bütün dünyaca tanınan yazarımız **İsmail Beşikçi** ve kuruluşumuz **Yurt Kitap-Yayın**, Temmuz 1991 tarihinden beri çok yoğun bir şekilde yargılanmaktadır. 14 ayrı kitabımızdan ötürü davalar açılmış, yargılamalar sürmektedir. Bazı kitaplarımızdan dolayı dosyalara görevsizlik kararı verilmiş ve sivil adliyeye gönderilmiştir. Muhtemelen sivil adliye de bir çok dava açacaktır.

Bizler Terörle Mücadele Yasası'na göre yargılanmaktayız. Bizler, yani kitaplar yazan bir Sosyolog Dr. ve yayıncısı, yani düşüncelerini kağıt üzerine döken bir düşünür ve onun yayıncısı yaptığımız faaliyetle terörist ilan edildik. Her ikimiz hakkında 70 yıla varan hapis cezası ve 30 milyar lirayı bulan para cezası ile cezalandırılmak isteniyoruz.

Türkiye ve Dünya kamuoyunca izlenen **İsmail Beşikçi-Yurt Kitap-Yayın** olayı devlet ve hükümet yetkililerinin beyanlarının aksine Türkiye'de düşünce ve basın özgürlüğünün zerresinin olmadığını göstermektedir. Özellikle Kürtler konusunda düşünce belirtmek, kitap yazmak ve yayınlamak suç olarak kabul edilmektedir. Bu, hakkımızda açılan davalarla sabittir.

Bize yüklenen suç diğer suçlara benzememektedir. Basın yoluyla işlenen diğer suçlarda ilgili kanun basın kanunu olmasına rağmen, biz, Terörle Mücadele Yasası'na dahil edilmekteyiz. Bizimle ilgilenen Bakanlıklar İçişleri ve Millî Savunma Bakanlıklarıdır. Dolayısıyla Kültür Bakanlığı ya da Adalet Bakanlığı'nın alanına dahil değiliz.

Sayın Yargıçlar,

Bizimle ilgili açılan davalar siyasi davalardır. Normal davalar

(*) Bu yazı, **Bilim Yöntemi** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Ekim 1991) kitabının yargılanması sırasında, Yurt Kitap-Yayın sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 26 Ağustos 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/53)

değildir. Bugün bu tamamen açığa çıkmıştır. Kitaplarımız hiç okunmadan, değerlendirilmeden toplatılmıştır. Toplatma kararlarına avukatlarımızın yapmış oldukları itirazlar reddedilmiştir. Yine hiç kitaplarımız okunmadan, değerlendirilmeden... Bu tavır da siyasal bir tavrıdır.

Konunun özü şudur: Kürtlerin hiçbir hakkı yoktur. Kürtler kendilerini Türk kabul etmelidirler. Kürt olarak hiçbir şey talep edemezler. Eğer Kürt olarak herhangi bir talepleri olursa alacakları cevap kurşundur. Kürt olarak düşünce bile belirtmezler. Bırakın Kürtler, biz Türkler dahi düşünce belirtsek terörist ilan ediliz. Sürekli mahkemelere gider geliriz. İşte bu bakış siyasal bir bakıştır. Ancak siyasal mücadeleyle çözülecektir.

Bir örnekle konuya açıklık getirmeye çalışacağım. 21 Ağustos 1992 Cuma günlü Hürriyet gazetesinde **Mümtaz Soysal**'ın **Güneydoğu'ya Toptan Çözüm** başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazıda şunlar söylenmektedir:

"Türkiye; düşünce özgürlüğünün tam olduğu, herkesin her istediğini istediği dille ve biçimle anlatabildiği bir ülke olsaydı, bugünkü Güneydoğu olayları olur muydu?"

İsteyen istediği kurumu kurabilseydi ve bu arada 'Kürt Enstitüsü' kurmak isteyenler de istediklerini kurup istediklerini araştırırsalardı, **İsmail Beşikçi**, ne yazarsa yazsın, ömrünü hapislerde geçirmeye zorlanmasaydı, Güneydoğu'nun düşünen gençleri, zorla kaçırılarak değil, kendi rızalarıyla PKK'nın saflarına koşarlarmıydı?

12 Eylül'ün hapishanelerinde, çektirilen eziyetler yetmiyormuş gibi, gencecik insanlara dayak zoruyla İstiklal Marşı'nın bütün kıtaları ezberletilip dipçik korkusuyla marşlar söyletilmeseydi, hınçla dağlara çıkanlar bunca çok olur muydu?"

Bu yazı durup dururken yazılmış bir yazı değildir. Basın yayın organlarınca PKK gerillalarının Şırnak'ı bastığı şeklindeki haberlerinden sonra yazılmıştır. Yazı, hınçla dağa çıkan "Güneydoğu'nun düşünen gençleri" ile **İsmail Beşikçi**'nin yazılarının aynı çerçevede değerlendirilmesi açısından önemlidir. Zaten biz de Kürtlerin düşüncelerini dahi ifade etmeleri için silahlı mücadeleden başka yol bırakılmamıştır diyoruz. **Mümtaz Soysal** bizi doğrulamaktadır.

İsmail Beşikçi "Kürt Kadınının Gerillaya Katılmasının Anlamı" başlıklı yazısında Kürt kadınının geleneksel Kürt toplumu yapısını kırarak gerillaya katıldığını tahlil etmekteydi. Bunun yanında erkek gerillalardan da geniş şekilde bahsediyordu. Bu yazısından ötürü **Beşikçi**'ye ceza kesildi. Dosya Yargıtay aşamasına kadar geldi.

Ama bakın **Mümtaz Soysal** "Güneydoğu'nun düşünen gençleri, zorla kaçırılarak değil, kendi rızalarıyla PKK'nın saflarına koşarlar mıydı?" diyor. **Mümtaz Soysal** Kürtlere artık bazı hakların verilmesinin zamanı gelmiştir düşüncesindedir. Bu düşünceleri, kendi deyimiyle hınçla dağa çıkan gerillaların artık 1000-1500 kişilik kuvvetlerle bir ili basacak düzeye geldiklerinin haberleri basında yayınlandıktan sonra açıklıyor.

Yukarıya aldığım alıntıda İstiklal Marşı konusunda da görüş belirtiyor. Kendi deyimiyle "Kürt kökenli vatandaşlar"ın gencecik çocuklarına dayak zoruyla İstiklal Marşı'nın bütün kıtaları ezberletilip söylenilmiş, onlar da hınçla dağa çıkmış. **Mümtaz Soysal** burada bir gerçeği ifade etmektedir. "Kahraman ırkıma bir gül, bu ne şiddet bu celal" gibi sözcüklerin geçtiği marş zorla Kürt gençlerine ezberletilmiştir.

İsmail Beşikçi birçok gerçeği yıllardır yazıyor. **Mümtaz Soysal** vb. ise gerillalar 1000-1500 kişilik kuvvetlerle dağlarda dolaşmaya başladıktan sonra acız kalarak yukarıdaki düşünceleri yazıyor.

Sayın Yargıçlar,

İşte görüyorsunuz bizim davalarımız siyasal davalardır. Kürtler konusunda yazdığımız veya yayınladığımız için devletin akıl hocaları gerillayla yayınlarımızı beraberce değerlendirmektedir. Kürtlerle ilgili üretilen düşüncelere terör diye bakılmaktadır.

Biz bu gerçekleri biliyoruz, görüyoruz, kamuoyu da görmeye başlamıştır.

Gelgelelim bilim yöntemi alanında ender çalışmalardan biri olan **İsmail Beşikçi**'nin **BİLİM YÖNTEMİ** kitabı yargılanabilmektedir. Hem de Terörle Mücadele Yasası'ndan. Kitapla ilgili yazılan iddianame incelendiğinde **İsmail Beşikçi**'nin Kürtlere Kürt dediği için, Kürdistan'ın emperyalist bir bölüşüme tabi tutulduğunu yazdığı için suç işlediği yazılı. Savcının gelişmeleri takip etmediği açıkça görülüyor. Savcı İddianame'de şunları söylüyor:

"... Ayrıca bugün Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan bazı vatandaşlarımızın Türk soyundan oldukları, çeşitli tarihi sebeplerle uzun asırlar içinde Türkçe'yi unutarak Kürtçe konuşmaya başladıkları tarih ilmi araştırmalarıyla sabit olmuştur. Şimdi Türk soyundan geldikleri halde Kürtçe konuşan Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan vatandaşlarımızı Türk saymayacak mıyız?"

İşte görüyorsunuz, savcı hâlâ Kürtler Türktür diyor. Halbuki devlet "Kürt realitesini" çoktan kabul etmek zorunda kaldı. Şimdilerde hangi siyasal hakları verirsek bu işin önünü alırız diye konuşuyorlar.

Kürtlerin Türk soyundan geldiklerine birçok çevre artık inanmıyor. Daha önceleri bu konuda üretilen kitaplar “Kürt realitesi”ne görmüştür. Savcı, vereceği mütalaada Kürtlerin Türk soyundan geldiklerini ispat eden “tarihi ilmi araştırmaları” mutlaka anlatmalıdır. Şu da unutulmamalıdır ki, biz bu dava dosyalarını ileride yayınlıyacağız.

Hem yazar bir mahkeme savcısıyla aynı düşüncede olmak zorunda değildir. Savcı Kürtler Türk soyundan gelmiştir düşüncesinde olabilir, yazar ise Kürtler Kürttür düşüncesinde... Yazar hakkında hemen dava mı açmak gerekiyor? Savcı aynı düşüncede değilse o da kendi düşüncelerini kitap haline getirip yayınlatsın. Kendince doğru düşüncelerini kamuoyunun değerlendirmesine sunsun.

Sayın Yargıçlar,

Kitaplarımızla ilgili açılan siyasal davalar ortadan kaldırılmalıdır. Elkonan kitaplarımız iade edilmelidir. Uğradığımız zararlar tazmin edilmelidir.

BAŞKALDIRININ KOŞULLARI

I. İDDİANAME (17)

T.C.

ANKARA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/97
ESAS NO : 1992/48
İDDİANAME NO : 1992/41

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DAVACI : K.H.

SANIKLAR : 1- **İSMAİL BEŞİKÇİ**: Hüsnü ve Zahide oğlu,
1939 D.lu, İskilip İlçesi Hacıpırlı mah. nüf. ka-
yıtlı, Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. No:
19/16'da oturur.

2- **ÜNSAL ÖZTÜRK**: Memet ve Hesna oğlu,
1957 D.lu, Kayseri Sarıoğlan İlçesi Karaözü
köyü nüf. kayıtlı, Omorfo Mah. 210/3 100.
Yıl İşçi Sitesi Ankara adresinde oturur.

SUÇ : T.C. Devletin'in ülkesi ve milleti ile bölünmez büt-
tünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yap-
mak.

SUÇ TARİHİ : Aralık 1991

SEVK MADDESİ : 3173 SK.nun 8/1. madde (Sanık **İSMAİL BE-
ŞİKÇİ** için)
3713 S.K.nun 8/2 (Sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** için)

DELİLLER : Dosya arasında mevcut sanık **İSMAİL BEŞİK-
Çİ**'nin yazdığı ve sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün ya-
yınladığı "**Başkaldırının Koşulları**" isimli kitap
ve sanık ikrarları.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**BAŞKALDIRININ KOŞULLARI**" isimli kitap **Yurt Kitap-Yayın** sahibi olan sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanmıştır.

Kitapla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapılmaktadır.

Kitabın 9. sayfasıyla 74. sayfaları arasında sanıklar **İSMAİL BEŞİKÇİ** ile **ÜNSAL ÖZTÜRK** haklarında evvelce yine T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapmaları sebebiyle açılan kamu davalarında düzenlenen iddianame metinleri, sanıkların duruşmada yaptıkları savunmalar, kitabın 74. sayfasından sonra kitabın 112. sayfasına kadar "**Resmi Bir Belgenin Işığında İnsan Hakları Resmi İdeoloji ve Kürt Sorunu**" başlığı altında 1. Genel Müfettiş **ABİDİN ÖZMEN**'in 1936 yılında Doğu ve Güneydoğu'daki toplumsal ve siyasal durumlarla ilgili hazırladığı rapor eleştirilirken yapılan yorumlarla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde açıkça bölücülük propagandası yapılmıştır.

Kitabın 75. sayfasında ABİDİN ÖZMEN'in hazırladığı rapordan "İlk sözde, netice ve gayemi derhal bildirmek isterim: Raporun hedefi Kürtlük işinin herhangi bir hal şekline iktiran ettirilerek (ulaştırılarak) tabiatın birçok varlıklar ve zenginliklerle doldurulmuş olduğu bu bölgenin, daima, Türk vatanının öz ve ayrılmaz bir parçası olarak kalmasını temindir"

sözlerini aldıktan sonra şu şekilde yorum yapmıştır:

"Cumhuriyet yönetimi boyunca, bütün Türk yöneticileri, her zaman Kürt sorunu diye bilinen bir sorun olmadığını... Bu raporda ise 'Kürtlük işi'nden söz edilerek, Kürt sorununun varlığı açıkça kabul edilmektedir. Kürt sorununun varlığının basın önünde ve kamuoyu önünde reddedilmesi, gizli belgelerdeyse kabul edilmesi, asimilasyon politikasının bir gereğidir. Kürdistan'ın 'Türk vatanının öz ve ayrılmaz bir parçası olarak kalması' ancak, asimilasyonun başarıya ulaşmasıyla mümkün olabilir."

Kitabın 78. sayfasında ABİDİN ÖZMEN'in raporundan "İskân kanunu gibi bazı yazılı ahkâmı, bölgeyi gezip dolaşan, bölge ve Kürtlük hakkında söz söyleyen büyüklerimizin ve mefkure adamlarımızın yazılarında, sözlerinde, bugün, 'Kürtçe konuşan halkı ikiye ayırıyorlar. Bir kısmının Kürtlüğü nasıl ve ne zaman kabul ettiği belli olmayan Kürtler, bir kısmının da birçok vaziyetler itibarıyla ve tarihi kayıtlara göre Türk iken Kürtlüğe asimile olmuş adamlar..."

pasajını aldıktan sonra yapılan yorumda

“Burada, resmi ideolojinin önemli bir boyutuyla karşı karşıyayız. Resmi ideoloji bir taraftan, Kürtlerin varlığını inkâr etmekte, Kürt diye bir milletin, Kürtçe diye bir dilin varlığını kabul etmemekte, diğer taraftan da, birtakım Türklerin Kürtleşmesinden söz etmektedir. Türklerin Kürtleşmesi sürecinin gerçekleşebilmesi için, elbette, dili, kültürü, Türk dilinden ve Türk kültüründen farklı bir ulusal birimin yani Kürt ulusunun var olması gerekmektedir... İşte, resmi ideoloji bu bağlamda, Kürtlerin ulusal varlığını inkâr etmektedir. Fakat, Kürtleşen Türkler olgusundan söz etmekten de geri kalmamaktadır. Bu, resmi ideolojinin, pragmatik yapısıyla ve mantıksal bir bütün oluşturulmamasıyla ilgili bir konudur. Kürtlüğü tasnif ederken, ‘... bir kısmının Kürtlüğü nasıl ve ne zaman kabul ettiği belli olmayan Kürtler...’ ibaresi üzerinde de durmak gerekiyor. Resmi ideolojinin önemli bir özelliği de, Kürtlere bir tarih biçmemekte ısrarlı bir tavır ve davranış içinde olmasıdır. Resmi ideoloji, Kürtleri, her zaman, kimliksiz, tarihsiz, köksüz bir etnik grup olarak mütalaa etmektedir. Resmi ideolojinin Kürtleri, bu özelliklerle anlatmasının anlaşılır bir yönü vardır. Çünkü, bir ulus, bir etnik grup, ancak, bu özellikleri gösteriyorsa, asimile edilebilir. Dili, kültürü, tarihi, zengin tarihsel kökleri olan bir ulusun asimile edilmesi olası değildir...”

denmektedir.

Kıtabın 79. sayfasında ABİDİN ÖZMEN’in raporundan “Diğer taraftan, bir milyon yüzbin nüfusun 750 binini Kürt olarak kaydetmenin ne gibi ilmi ve bilgili bir teknik neticesi olduğu katiyen şüphelidir. Kendi istatistiklerimizin dünyaya ve Kürtlük için çalışan binbir kuruma, bir bölge nüfusunun yarıdan fazlasını Kürt gösterecek surette rakamlar neşretmesi ne kadar muvafık bilmiyorum”

sözlerini aldıktan sonra yapılan yorumda

“... Kürt ve Kürtçe gibi sözcüklerin, kamuoyuna açık, kamunun yararlanmasına sunulan bir istatistik de kullanılmasından duyduğu endişeleri dile getiriyor. Bu sözcüklerin, benzer sözcüklerin, bu tür yayınlarda kullanılmasını tehlikeli buluyor... Çünkü, insanların bilincine, bu tür sözcüklerin çarpmasını istemiyor. Eğer benzer sözcükler insanların bilincine çarparsa, insanlar, bu tür sözcükler etrafında düşünüp tartışabilirler. Bu sözcükler etrafında bir sorgulama geliştirebilirler. Bu da, sorunların kökenlerine inilmesini, dal budak salmasını getiriyor. Bunlarsa, asimilasyonu zorlaştıracı unsurlar olarak ortaya çıkar...”

denmektedir.

Kitabın 80. sayfasında ABİDİN ÖZMEN'in raporundan "1927 senesi sayımına istinaden çıkarılan istatistik broşürleri Türkiye'de, 53 vilayetde, 1.350.374 Kürt kaydetmiştir. Vaktinde, Anadolu'nun içine gitmiş, Türkçe bellemiş, Türk harsını kabul etmiş, kimseleri de Kürt kaydetmiştir. Ve hiç şüphesizdir ki, muhtelif yerlerde verilen kararlara göre hareket ederek Bağdat'da bir Kürt tarihi yazan **Mehmet Emin Zeki** namındaki adam, Anadolu'nun Güneydoğusu kısmını hemen hemen tamamen ve diğer vilayetlerde de birçok yerleri Kürtlük sahası olarak göstermiştir"

sözlerini yazdıktan sonra,

"MEHMET EMİN ZEKİ isimli bir Kürt Bağdat'ta Kürt tarihi ile ilgili bir kitap yayınlıyor. **Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in bu yayını değerlendirme biçimi ilgi çekicidir. **Abidin Özmen**, bu kitabın, 'muhtelif yerlerde verilen kararlara göre' yazıldığını, yazdırıldığını belirtmektedir. Bu da resmi ideolojinin çok önemli özelliklerinden biridir. Resmi ideoloji, Kürtlerin bir kimliği olduğunu, Kürtlerin de siyasi iradesi olduğunu hiçbir zaman benimsememiştir. Kürtlerin de, Kürt dili, Kürt tarihi, Kürt edebiyatı, Kürt folkloru gibi konularda araştırmalar, incelemeler yapabileceğini, bunun için de herhangi bir otoriteden izin almaya gerek olmadığını hiçbir zaman kavrayamamıştır... Bu, elbette, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılmasıyla ilgili bir sorundur"

yorumu yapılmıştır.

Kitabın 81. sayfasında "Yine bu bölümde, hudutlanmız haricinde yaşayan Kürtlerden söz ediliyor. İçte ve dışta bulunan Kürtler arasında, Türk'e karşı düşmanlık hislerinin artmaya başlamasından söz ediliyor. İşte, bu noktada, Kürdistan'ın bölünmesinden, parçalanmasından ve paylaşılmasından söz etmek gerekli oluyor.

Kürt sorununun temelinde, Kürt sorununun odak noktasında, Birinci Dünya Savaşı sürecinde ve daha sonra, Türk-Ermeni savaşları ve Türk-Yunan savaşları sırasında, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması ve Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkının gasp edilmesi yatar. Yine bu süreçte, 1917 Ekim Devrimi sürecinde gerçekleşen yeni dengeler, bölüşümün, parçalanışın ve paylaşımın sağlanmasında çok büyük rol oynamıştır. Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında, İngiliz ve Fransız emperyalizminin çok büyük rolü vardır. Fakat, İngiliz emperyalizminin ve Fransız emperyalizminin, Ortadoğu'da yerli işbirlikçileri de vardır. Kemalistler, Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında, emperyalizmin işbirliği ve güçbirliği yaptığı başlıca güçlerden biridir"

yorumu,

Kıtabın 83. sayfasında "Ve Kürt olduklarından dolayı Kürtçe konuşmalarından dolayı utanan Kürt aydınları ortaya çıkmıştır. Kürt insanının düşkünlüğünden, Kürt halk yığınlarının düşürülmesinde kendi kendini inkâr eden, kendi kimliklerinden utanan Kürtler olayının çok büyük rolü vardır"

yorumu,

Kıtabın 85. sayfasında "Kürdistan'ın bölünmesinin, parçalanmasının ve paylaşılmasının ortaya çıkardığı süreçler, burada da kendisini göstermektedir. Kürt sorunu yüzünden Türk yönetimi, sürekli endişe içindedir. Emperyalist devletlerle birlikte Kürdistan'ın bölünmesine, parçalanmasına ve paylaşılmasına katılan, Kürdistan'da sömürgecilik yapan bir yönetim, sınırlarda önlemler alarak siyasal propagandanın etkisini kırmaya çalışmaktadır. Kürtlerin komşu halklarla ve bazı devletlerle kurduğu ilişkiler, Türk sömürge yönetimini daima endişelere sevk etmektedir"

yorumu,

Kıtabın 91. sayfasında "Türk Devleti, 1923'den sonra, kendi payına düşen Kürdistan parçasını 'Türk vatanının ayrılmaz bir parçası' saymış, 'ülkenin bölünmezliği', 'vatanın bölünmezliği' sloganlarını geliştirmiştir. Kürdistan'ın bir parçasının, Türk vatanının ayrılmaz bir parçası haline getirilebilmesi için bu ülke topraklarında yaşayan insanların tamamen asimile edilmeleri, Türkleştirilmeleri gerekmektedir. **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**, bu gerek üzerinde ısrarla durmaktadır. Asimilasyonun, mümkün olduğu kadar hızlı ve kesin bir şekilde gerçekleştirilmesini istemektedir... **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in asimilasyondan anladığı şudur: Kürtler öyle Türkleştirilsin ki, 'dahildeki bu Kürtler, hariçteki Kürtlerin dilini anlayamaz bir hale gelsinler... Böylece, Doğu'da, hariçteki Kürtlerin konuşup anlaşabileceği bir Kürt kitlesi kalmasın..."

denmektedir.

Kıtabın 111. sayfasında "Türk anayasalarının hepsi de, insan hakları ve kamu özgürlükleri konusunda zengin bir listeyi ihtiva etmektedir. 1924 Anayasası'nda gördüğümüz bu durum 1961 ve 1982 Anayasaları'nda daha da gelişmiş ve ilerlemiş olarak görülmektedir. Öyleyse, anayasanın sözleriyle uygulanması arasındaki derin çelişkiyi, uzlaşmaz çelişkiyi saptamak çok önemli bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır. Zaten, anayasalarda yer alan, 'devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü' sloganını bu açıdan

da değerlendirmek gerekir. Özgürlüklerin kullanılması 'devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü'nün ihlali sonucunu doğuramaz, denmesi, Kürtler için kendi kimliklerini ihkâr etmeden, yani Türkleşmeden, özgürlüklerden yararlanamaz, anlamına gelmektedir. Türkiye'de, resmi ideoloji ve insan hakları konusunda böyle bir ilişki kurmakta yarar vardır"

denmektedir.

"Başkaldırının Koşulları" isimli kitaptan yukarıya alınan bölümlerde T.C.'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı açıktır. Kitaba **Genel Müfettiş ABİDİN ÖZMEN**'in raporu alınmış, rapor yorumlanarak ve bu yolla bölücülük propagandası yapılmıştır. Yine T.C. Devleti'nin 1924, 1961 ve 1982 anayasaları ele alınmış, bu anayasalarda insan hak ve özgürlüklerine gereken önemin verilmediği belirtildikten sonra uygulamaya geçirilmiş ve bu yolla bölücülük propagandası yapılmıştır.

Bu itibarla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yaptıkları anlaşılan sanıkların 2845 S.K.nun 9-20. maddeleri uyarınca yargılanması;

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin eyleminin uyduğu 3713 S.K.nun 8/1., sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün eyleminin uyduğu 3713 S.K.nun 8/2. maddeleri uyarınca cezalandırılmaları, suç konusu **"Başkaldırının Koşulları"** isimli kitapların TCK 36. maddesi uyarınca **MÜSADERE-Sİ** kamu adına iddia olunur. 24.4.1992

Talat Şalk

DGM Cumhuriyet Savcısı

(179241)

(İmza)

II. DÜŞÜNCEYİ YARGILAYAN HUKUK KURUMLARININ İTİBARI AŞINIR(*)

Sayın Yargıçlar

"Başkaldırının Koşulları" (Yurt Kitap-Yayın İstanbul Aralık 1991) isimli kitaptan dolayı kamu davası açılmıştır. Kitabın, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nı (Madde 8/1) ihlal ettiği iddia edilmektedir. Bu yasada, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olduğu vurgulanmaktadır.

"Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü" ilkesinin sadece bir slogan olduğunu, toplumsal gerçekleri aksettirmediğini, bilakis, bu gerçekleri çarpıtmayı ve saptırmayı amaçladığını daha önceki duruşmalarda ifade etmiştim. Bu düşüncemi burada, yine belirtiyorum.

"Başkaldırının Koşulları" isimli kitapta çeşitli davalara ilişkin iddianameler ve savunmalar yer almaktadır. Kitabın sonundaysa, **"Resmi Bir Belgenin Işığında İnsan Hakları Resmi İdeoloji ve Kürt Sorunu"** başlıklı bir metin yer almaktadır. Bu yazıda, **1. Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in, 1936 yılında hazırladığı, Kürt sorununa ilişkin raporunun eleştirisi yapılmaktadır. Bu durum iddianamede şu şekilde belirtilmiştir:

"Kitabın 9. sayfasıyla 74. sayfaları arasında sanıklar **İSMAİL BEŞİKÇİ** ile **ÜNSAL ÖZTÜRK** haklarında evelce yine T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapmaları sebebiyle açılan kamu davalarında düzenlenen iddianame metinleri, sanıkların duruşmada yaptıkları savunmalar, kitabın 74. sayfasından sonra kitabın 112. sayfasına kadar **Resmi Bir Belgenin Işığında İnsan Hakları Resmi İdeoloji ve Kürt Sorunu** başlığı altında '1. Genel Müfettiş **ABİDİN ÖZMEN**'in 1936 yılında Doğu ve Güneydoğu'daki toplumsal ve siyasal durumlarla ilgili hazırladığı raporla ilgili yorumlar yer almıştır. **ABİDİN ÖZMEN**'in hazırladığı rapor eleştirilirken yapılan yorumlarla T.C. Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde açıkça bölücülük propagandası yapılmıştır." (İddianame, s. 1-2)

İddianame, kitapta, suç olduğu iddia edilen bölümleri şu şekilde göstermektedir:

(*) Bu yazı, **Başkaldırının Koşulları** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Aralık 1991) kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 5 Ekim 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/55)

**"Kitabın 75. sayfasında ABİDİN ÖZMEN'in hazırladığı rapor-
dan** 'İlk sözde, netice ve gayemi derhal bildirmek isterim: Raporun
hedefi Kürtlük işinin herhangi bir hal şekline iktiran ettirilerek (ulaş-
tırılarak) tabiatın birçok varlıklar ve zenginliklerle doldurulmuş oldu-
ğu bu bölgenin, daima, Türk vatanının öz ve ayrılmaz bir parçası
olarak kalmasını temindir.' sözlerini aldıktan sonra şu şekilde yorum
yapılmıştır: 'Cumhuriyet yönetimi boyunca, bütün Türk yöneticileri,
her zaman Kürt sorunu diye bilinen bir sorun olmadığını... Bu rapor-
da ise 'Kürtlük işi'nden söz edilerek, Kürt sorununun varlığı açıkça
kabul edilmektedir. Kürt sorununun varlığının basın önünde ve ka-
muoyu önünde reddedilmesi, gizli belgelerdeyse kabul edilmesi,
asimilasyon politikasının bir gereğidir. Kürdistan'ın 'Türk vatanının
öz ve ayrılmaz bir parçası olarak kalması' ancak, asimilasyonun ba-
şarıya ulaşmasıyla mümkün olabilir.'" (İddianame, s. 2)

Burada, ilgi çekici bir durum vardır. Kürtlere karşı asimilasyon
politikasının izlendiğinin vurgulanması, suç kabul edilmektedir. Gizli
belgelerde, zabıtlarda, Kürtlerin ulusal varlığının kabul edildiğinin,
Kürtlerden söz edildiğinin, kamuoyu önündeyse, Kürtlerin varlığının
reddedildiğinin söylenmesi suç kabul edilmektedir. Demek ki, asimil-
asyon gizlice uygulanan, konuşulması, tartışılması yasaklanan bir
politikadır, deşifre edilmesi suç olmaktadır. Halbuki, Cumhuriyet ta-
rihi boyunca Kürtlere uygulanan asimilasyon politikası herkes tara-
fından bilinmektedir. Bu politikanın deşifre edilmesi, konuşulması ve
tartışılmasıysa, bunun pürüzsüz bir şekilde uygulanmasını engelle-
mektedir.

"Başkaldırının Koşulları" kitabında, suç olduğu belirtilen bö-
lümlemler daha sonra, şöyle gösterilmektedir:

"Kitabın 78. sayfasında **ABİDİN ÖZMEN**'in raporundan 'İskân
kanunu gibi bazı yazılı ahkâmı, bölgeyi gezip dolaşan, bölge ve
Kürtlük hakkında söz söyleyen büyüklerimizin ve mefkure adamları-
mızın yazılarında, sözlerinde, bugün, Kürtçe konuşan halkı ikiye
ayırıyorlar. Bir kısmının Kürtlüğü nasıl ve ne zaman kabul ettiği belli
olmayan Kürtler, bir kısmının da birçok vaziyetler itibariyle ve tarihi
kayıtlara göre Türk iken Kürtlüğe asimile olmuş adamlar...' pasajını
aldıktan sonra yapılan yorumda 'Burada, resmi ideolojinin önemli
bir boyutuyla karşı karşıyayız. Resmi ideoloji bir taraftan, Kürtlerin
varlığını inkâr etmekte, Kürt diye bir milletin, Kürtçe diye bir dilin
varlığını kabul etmemekte, diğer taraftan da, birtakım Türklerin
Kürtleşmesinden söz etmektedir. Türklerin Kürtleşmesi sürecinin
gerçekleşebilmesi için, elbette, dili, kültürü, Türk dilinden ve Türk
kültüründen farklı bir ulusal birimin yani Kürt ulusunun var olması

gerekmektedir... İşte, resmi ideoloji bu bağlamda, Kürtlerin ulusal varlığını inkâr etmektedir. Fakat, Kürtleşen Türkler olgusundan söz etmekten de geri kalmamaktadır. Bu, resmi ideolojinin, pragmatik yapısıyla ve mantıksal bir bütün oluşturulmamasıyla ilgili bir konudur. Kürtlüğü tasnif ederken, '... bir kısmının Kürtlüğü nasıl ve ne zaman kabul ettiği belli olmayan Kürtler...' ibaresi üzerinde de durmak gerekiyor. Resmi ideolojinin önemli bir özelliği de, Kürtlere bir tarih biçmemekte ısrarlı bir tavır ve davranış içinde olmasıdır. Resmi ideoloji, Kürtleri, her zaman, kimliksiz, tarihsiz, köksüz bir etnik grup olarak mütalaa etmektedir. Resmi ideolojinin Kürtleri, bu özelliklerle anlatmasının anlaşılır bir yönü vardır. Çünkü, bir ulus, bir etnik grup, ancak, bu özellikleri gösteriyorsa, asimile edilebilir. Dili, kültürü, tarihi, zengin tarihsel kökleri olan bir ulusun asimile edilmesi olası değildir...' denmektedir." (Iddianame, s. 3)

"Kitabın 79. sayfasında **ABİDİN ÖZMEN**'in raporundan 'Diğer taraftan, bir milyon yüzbin nüfusun 750 binini Kürt olarak kaydetmenin ne gibi ilmi ve bilgili bir teknik neticesi olduğu katiiyen şüphelidir. Kendi istatistiklerimizin dünyaya ve Kürtlük için çalışan binbir kuruma, bir bölge nüfusunun yaridan fazlasını Kürt gösterecek surette rakamlar neşretmesi ne kadar muvafık bilmiyorum.' sözlerini aldıktan sonra yapılan yorumda '... Kürt ve Kürtçe gibi sözcüklerin, kamuoyuna açık, kamunun yararlanmasına sunulan bir istatistik de kullanılmasından duyduğu endişeleri dile getiriyor. Bu sözcüklerin, benzer sözcüklerin, bu tür yayınlarda kullanılmasını tehlikeli buluyor... Çünkü, insanların bilincine, bu tür sözcüklerin çarpmasını istemiyor. Eğer benzer sözcükler insanların bilincine çarparsa, insanlar, bu tür sözcükler etrafında düşünüp tartışabilirler. Bu sözcükler etrafında bir sorgulama geliştirebilirler. Bu da, sorunların kökenlerine inilmesini, dal budak salmasını getiriyor. Bunlarsa, asimilasyonu zorlaştırıcı unsurlar olarak ortaya çıkar...' denmektedir." (Iddianame, s. 3)

"Kitabın 80. sayfasında **ABİDİN ÖZMEN**'in raporundan '1927 senesi sayımına istinaden çıkarılan istatistik broşürleri Türkiye'de, 53 vilayetde, 1.350.374 Kürt kaydetmiştir. Vaktinde, Anadolu'nun içine gitmiş, Türkçe bellemiş, Türk harsını kabul etmiş, kimseleri de Kürt kaydetmiştir. Ve hiç şüphesizdir ki, muhtelif yerlerde verilen kararlara göre hareket ederek Bağdat'da bir Kürt tarihi yazan **MEHMET EMLİN ZEKLİ** namındaki adam, Anadolu'nun Güneydoğusu kısmını hemen hemen tamamen ve diğer vilayetlerde de birçok yerleri Kürtlük sahası olarak göstermiştir' sözlerini yazdıktan sonra **MEHMET EMLİN ZEKLİ** isimli bir Kürt Bağdat'ta Kürt tarihi ile ilgili bir kitap yayınlıyor. Genel Müfettiş Abidin Özmen'in bu yayını değerlendir-

me biçimi ilgi çekicidir. Abidin Özmen, bu kitabın, “muhtelif yerlerde verilen kararlara göre” yazıldığını, yazdırıldığını belirtmektedir. Bu da resmi ideolojinin çok önemli özelliklerinden biridir. Resmi ideoloji, Kürtlerin bir kimliği olduğunu, Kürtlerin de siyasi iradesi olduğunu hiçbir zaman benimsememiştir. Kürtlerin de, Kürt dili, Kürt tarihi, Kürt edebiyatı, Kürt folkloru gibi konularda araştırmalar, incelemeler yapabileceğini, bunun için de herhangi bir otoriteden izin almaya gerek olmadığını hiçbir zaman kavrayamamıştır... Bu, elbette, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılmasıyla ilgili bir sorundur' yorumu yapılmıştır.” (Iddianame, s. 3-4)

Iddianamede, yukarıya alınan bölümlerde, **Abidin Özmen**'in raporundan bölümler ve o bölümlere ilişkin eleştiriler birlikte ele alınmıştır. Daha sonraki bölümlerdeyse, sadece, rapora ilişkin bazı eleştiriler sıralanmıştır.

“Kitabın 81. sayfasında ‘Yine bu bölümde, hudutlarımız haricinde yaşayan Kürtlerden söz ediliyor. İçte ve dışta bulunan Kürtler arasında, Türk’e karşı düşmanlık hislerinin artmaya başlamasından söz ediliyor. İşte, bu noktada, Kürdistan'ın bölünmesinden, parçalanmasından ve paylaşılmasından söz etmek gerekli oluyor.

Kürt sorununun temelinde, Kürt sorununun odak noktasında, Birinci Dünya Savaşı sürecinde ve daha sonra, Türk-Ermeni savaşları ve Türk-Yunan savaşları sırasında, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması ve Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkının gasp edilmesi yatar. Yine bu süreçte, 1917 Ekim Devrimi sürecinde gerçekleşen yeni dengeler, bölüşümün, parçalanışın ve paylaşımın sağlanmasında çok büyük rol oynamıştır. Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında, İngiliz ve Fransız emperyalizminin çok büyük rolü vardır. Fakat, İngiliz emperyalizminin ve Fransız emperyalizminin, Ortadoğu'da yerli işbirlikçileri de vardır. Kemalistler, Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında, emperyalizmin işbirliği ve güçbirliği yaptığı başlıca güçlerden biridir' yorumu”, (Iddianame, s. 4)

“Kitabın 83. sayfasında ‘Ve Kürt olduklarından dolayı Kürtçe konuşmalarından dolayı utanan Kürt aydınları ortaya çıkmıştır. Kürt insanının düşkünlüğünden, Kürt halk yığınlarının düşürülmesinde kendi kendini inkâr eden, kendi kimliklerinden utanan Kürtler olayının çok büyük rolü vardır' yorumu”, (Iddianame, s. 4)

“Kitabın 85. sayfasında ‘Kürdistan'ın bölünmesinin, parçalanmasının ve paylaşılmasının ortaya çıkardığı süreçler, burada da kendisini göstermektedir. Kürt sorunu yüzünden Türk yönetimi, sürekli endişe içindedir. Emperyalist devletlerle birlikte Kürdistan'ın bölün-

mesine, parçalanmasına ve paylaşılmasına katılan, Kürdistan'da sömürgecilik yapan bir yönetim, sınırlarda önlemler olarak siyasal propagandanın etkisini kırmaya çalışmaktadır. Kürtlerin komşu halklarla ve bazı devletlerle kurduğu ilişkiler, Türk sömürge yönetimini daima endişelere sevketmektedir' yorumu", (Iddianame, s. 4)

"Kitabın 91. sayfasında 'Türk Devleti, 1923'den sonra, kendi pa-yına düşen Kürdistan parçasını 'Türk vatanının ayrılmaz bir parçası' saymış, 'ülkenin bölünmezliği', 'vatanın bölünmezliği' sloganlarını geliştirmiştir. Kürdistan'ın bir parçasının, Türk vatanının ayrılmaz bir parçası haline getirilebilmesi için bu ülke topraklarında yaşayan insanların tamamen asimile edilmeleri, Türkleştirilmeleri gerekmektedir. **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**, bu gerek üzerinde ısrarla durmaktadır. Asimilasyonun, mümkün olduğu kadar hızlı ve kesin bir şekilde gerçekleştirilmesini istemektedir... **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in asimilasyondan anladığı şudur: Kürtler öyle Türkleştirilsin ki, 'dahildeki bu Kürtler, hariçteki Kürtlerin dilini anlayamaz bir hale gelsinler... Böylece, Doğu'da, hariçteki Kürtlerin konuşup anlaşabileceği bir Kürt kitlesi kalmasın...' denmektedir. (Iddianame, s. 4-5)

"Kitabın 111. sayfasında 'Türk anayasalarının hepsi de, insan hakları ve kamu özgürlükleri konusunda zengin bir listeyi ihtiva etmektedir. 1924 Anayasası'nda gördüğümüz bu durum 1961 ve 1982 Anayasaları'nda daha da gelişmiş ve ilerlemiş olarak görülmektedir. Öyleyse, anayasanın sözleriyle uygulanması arasındaki derin çelişkiyi, uzlaşmaz çelişkiyi saptamak çok önemli bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır. Zaten, anayasalarda yer alan, 'devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü' sloganını bu açıdan da değerlendirmek gerekir. Özgürlüklerin kullanılması 'devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğü'nün ihlali sonucunu doğuramaz, denmesi, Kürtler için kendi kimliklerini ihkâr etmeden, yani Türkleşmeden, özgürlüklerden yararlanamaz, anlamına gelmektedir. Türkiye'de, resmi ideoloji ve insan hakları konusunda böyle bir ilişki kurmakta yarar vardır' denmektedir." (Iddianame; s. 5)

"**'Başkaldırının Koşulları'** isimli kitaptan yukarıya alınan bölümlerde T.C.'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı açıktır. Kitaba Genel Müfettiş **ABDİN ÖZMEN**'in raporu alınmış, rapor yorumlanarak ve bu yolla bölücülük propagandası yapılmıştır. Yine T.C. Devleti'nin 1924, 1961 ve 1982 anayasaları ele alınmış, bu anayasalarda insan hak ve özgürlüklerine gereken önemin verilmediği belirtildikten sonra uygulamaya değinilmiş ve bu yolla bölücülük propagandası yapılmıştır." (Iddianame, s. 5)

Biz, iddia makamının görüşlerine katılmıyoruz. Sayın savcı gibi düşünmek zorunluluğunu da hissetmiyoruz. Herhangi bir kitapta, yazıda, düşüncede suç aranmaması gerektiği kanısındayız.

İSMET İNÖNÜ'NÜN KÜRT RAPORU

Burada, önemli bir konuyu belirtmekte yarar görüyorum. **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in 1936 tarihinde yazdığı bir raporu yayınladığımız için suçlanıyoruz. Raporda belirtilen bazı görüşleri eleştirdiğimiz için yargılanıyoruz. Halbuki, **Hürriyet** gazetesi, 7-10 Eylül 1992 tarihli nüshalarında, **Abidin Özmen**'in raporuna benzer bir rapor yayınladı. Gazetede, rapor, "**İsmet Paşa'nın Kürt Raporu**" başlığı altında yayınlandı. Rapor, **Başbakan İsmet İnönü** tarafından hazırlanmış, **21 Ağustos 1935** tarihini taşıyor. Rapor, **Saygı Öztürk** tarafından yayınlandı. Raporda, Kürtlerin asimile edilmeleri gerektiği ısrarla vurgulanıyor. Kürt, Kürdistan gibi sözcükler sık sık kullanılıyor. Asimilasyonu sağlamak için, Kürtlerin sürgün edilmeleri gereği üzerinde de duruluyor.

"Mardin vilayetinden çıkarılacak Hristiyan ve Arapların yerlerini Kürtler derhal dolduracaklardır. Bu hal bizim için çok zararlıdır. Diğer taraftan Suriye'de Fransız Kürt siyasasına karşı bu Araplar bizim mukabil vasıtamız olacaktır."

"Siirt'in Doğu'ya naklini tercih ederim. Tamamen Kürtlerle dolu olan Siirt vilayetinde başlıca kuvvetimiz, idare merkezlerimiz, memurlarımız ve zabıtlarımızdır. İdare merkezlerimiz çok kuvvetli olmalıdır. İcabında konulup kaldırılmak üzere özel adliye rejimi kurulmalıdır."

"Muş ovası uzun süre boş kalmayacak, herhalde, Kürtler yavaş yavaş dolduracaktır."

"Erzurum'un kalkınmasını az senelerde temin edebilirsek, şimalde, hududa karşı ve içeride Kürtlüğe karşı sağlam bir Türk merkezini yeniden kurmuş oluruz."

"Az zamanda, Erzincan'ın Kürt merkezi olmasıyla asıl korkunç Kürdistan'ın meydana gelmesinden ciddi olarak kaygılanmak yerindedir."

"Türkler ve Kürtleri ayrı ayrı okutmakta yarar yoktur. İlk tahsili birlikte yapmalılar. Bu, Kürtleri Türkleştirmek için etkili olacaktır."

"Dersim Vilayeti'nin teşkili ile askeri bir idare kurulması ve Dersim ıslahının bir programa bağlanması lazımdır."

"Memur yetiştirecek büyük müesseseler Güney'de yoktur. Orta mektebe girecekler içerisinde Kürtlerden de müracaat olursa, onları da reddetmemeliyiz."

“Diyarbakır’a gelinceye kadar 17’nci Fırka askerlerini giyim itibarıyla pek fena gördüm. Herhangi bir yolda çalışan köylü amele arasında en pejmürde kıyafetli birisini gözönüne getirmek, gördüğüm bazı nöbetçileri hatırlatabilir. Yedinci Kolordu mintikadaki askerin bakımı için hem Merkezin hem de Kolordu’nun daha çok meşgul olmasına lüzum vardır. Cumhuriyet prestijini temsil eden Ordu’nun pejmürde kıyafetli olması şarkta bütün siyasi derterimizi çok daha ağır hale koyabilir.”

“Çok kuvvetli idareyi şöyle hülasa ederim. Muktedir idare amirleri hiçbir zaman münhal (boş) yok. Memur ve subayların evleri ve daireleri yapılmış. İcabında konulup kaldırılmak üzere Özel Adliye Rejimi. Hudut teşkilatı, tamam ve kâfi yol.”

“Bitlis, Hizan ile Mutki arasında suni olarak daima devlet kuvveti ile vücuda getirilmiş bir Türk şehri, Türk merkezidir. Yine ancak devlet tedbiri ile bir Türk merkezi olarak durabilir. Bırakılırsa az zamanda bir Kürt köyü haline gelmesi ve bu suretle Mutki, Hizan, Şirvan, Garzan mintikalarının Türkçe işitecekleri bir yer olmaksızın kütle olmaları muhtemeldir. Bitlis olmasaydı bizim onu yaratmamız icap edecekti. Bu mülahazaların neticesi şudur:

Bitlis’i kuvvetli bir merkez olarak, bir Türk yuvası ve kalesi halinde tutmalıyız. Bitlis halkı etrafındaki Kürt mintıkaya hulûl etmeye alışkındır. Onların bu hassası (özellği) Türk kültürü için bize bulunmaz bir yardımcıdır. Etrafındaki bir iki kaza ile Bitlis vilayetini süratle iade etmeliyiz.”

“Eğer ufak bir endüstri merkezi yapabilirsek, iptidai maddelerin toplanma ve pazar yeri olarak Bitlis Türk kültürü etrafa çok müessir olacaktır. Bu halde Bitlis kuzeyden veya güneyden kültürel veya siyasal yayılmaya karşı esaslı bir müdafaa noktai istinadı (dayanak noktası) kalır. Bitlis’in tarihi bu vazife için emniyet vericidir.”

“Tatvan’da Sürmene’den getirilen muhacirleri ve onların evlerini gördüm. İlk bakışta insana iyi tesir yapan bu muhacir köyü şikayetçilerle doludur. Evlerin dışına konan kiremitler karı tutmuyor. Taban toprak, pencereler muhafazasız ve Sürmeneli’ler mühim kısmı sanatkâr oldukları için geçimlerinden muzdariptirler. Karadeniz’in bu nüfusunu geçindirmeyen kalabalık mintikasına bir nefes ve geçim yeri olarak düşündüğümüz Van Gölü kenarından ilk yerleştirdiğimiz Sürmeneliler memnun olmazlarsa bütün düşünce akamete uğrayacaktır.”

“Van halkı düşük, fakir, trahomlu bir tesir yapar, asıl Van’lılardan bir kısmı henüz dönmemiş. Şimdiki halk derlemedir. Bütün halkın ümidi, devletin göstereceği alakadadır. Sağlam bünyeli Van şehri

şarkta Cumhuriyet'in önemli bir temeli olacaktır. Böyle bir temel Türk hakimiyeti için her bakımdan lazımdır."

"Bütün Türk kasabaları etraflarına Türk muhacirler getirilmesini istediler. Umman içinde kalmış Türk sitelerinin boşluktan ve yalnızlıktan ürküntü hissettikleri seziliyor."

"Bulanık bir kaza merkezidir. Yeniden bir Türk şehri olarak düşünülmüş, her taraftan ele geçen muhacirler yerleştirilmeğe çalışılmış. Bin beş yüz kadar nüfus oldukça mümbit ve sulak bir arazide didinip durmaktadır. Birbirinden üç-beş sene farkla gelmiş üç tabaka muhacir vardır. Çıldır'lılar, Ahilkelek'liler, Erivan'lılar. Hemen hepsi hallerinden ve hükümet memurlarından şikâyetçi. İki seneden beri orada bulunan kaymakam asabi. Namuskârane iş gördüğünü anlatıyor. Gelen parayı muntazam olarak dağıtmaktan hesap vereceğini söylüyor. Halk düşkün, feryatlı. Henüz arazileri mal olmamış. Çayırliklar fena taksim edilmiş. Şikâyet ederler."

"Karaköse vilayetine girildiğinden itibaren süvari fırkasının heybeti ve prestiji hissedilir. Karaköse'nin kendisi, insana harabe ortasında ilk mamure tesiri yapıyor. Son zamanlarda bu havalide inkişaf etmiş olan başlıca yerdir. Askeri binalar şehri toplamış gibidir."

"Dikkate değer ki, erat yerli ve halk da Karaköse vilayeti halkıdır. Eleşkirt'li veya Diyardin'li neferlerin Orta Anadolu neferi haline geldiğini görmek çok umut verici bir şeydir. Bu neferlere Kürt köyle-ri içinde de rast geldim. Askerden geldikleri ve Türklüğe ısındıkları besbelli idi."

"Mektebi Mülkiye'yi, harbiye gibi genişletelim. Ama normal yoldan memur bulmak 10 sene sürer. O halde intikali devrede idare amirlerini (vali, kaymakam gibi) bulmak için ordudan çekilenlerden istifade etmek tek çare."

"Van, Muş ve Erzincan ovaları Kürt yayılmasına açıktır. Van ve Erzincan'da acele olarak, Muş Ovası'nda tedricen, bir de Elazığ Ovası'nda KUVVETLİ TÜRK KİTLELERİ VÜCUDA GETİRMEK ZORUNDAYIZ."

"Yalnız Erzincan Ovası için, Dersim ıslahından sonra karar vereceğiz."

"Şarkta iskân kaynağı, başlıca Karadeniz halkıdır. Bu yüzden Karadeniz'den getirdiğimiz ilk göçmenleri memnun etmeliyiz."

"Kürtlere okutma yapılıp yapılmayacağı şimdiye kadar bir politika olarak mütalaa edilmiştir. Bu politikayı halk biliyor. Biz bundan hiç istifade edemediğimiz halde mahzuru çekiyoruz. Daha Türk köylerindeki mektepleri yapamamışken ve en nihayet yüzde ona varmayan okutmada bir hususi siyasaı halkın diline düşürmekte

hiçbir fayda yoktur. Sonra, ilk tahsil için okutmakta faydamızın daha yüksek olduğu mütalaasındaayım. Kürtleşmiş ve kolayca Türklüğe dönecek yerleri okutmak, hatta Kürtlere Türkçe öğretmek Türklüğe çekmek için ilk tahsil ve onun iyi hocası çok müessir vasıtaadır. Memur yetiştirecek büyük müesseseler cenupta (güneyde) yoktur. Orta mektebe girecekler içerisinde Kürtlerden de müracaat eden olursa, onları da reddetmemeliyiz.”

“lyice içlerine girmek istediğimiz Kürt merkezlerine seyyar doktorlarla girmek çok müessir olacaktır.”

Görüldüğü gibi 1935 yılında, **Başbakan İsmet İnönü** tarafından hazırlanan raporda, Kürt-Kürdistan gibi sözcükler rahatlıkla kullanılmaktadır. Fakat Kürtlerin tamamıyla asimile edilmeleri, Türkleştirilmeleri istenmektedir. Asimilasyonun rahatça sağlanabilmesi için yol-yöntem önerilmektedir. Raporu yayınlayanlar da, asimilasyon politikasına, asimilasyon ve sürgün uygulamalarına hiçbir eleştiri getirmemekte, bilakis, bu uygulamaları teşvik etmektedirler. Demek ki, Kürtlerin asimilasyonuna karşı çıkmamak, teşvik etmek koşuluyla, Kürtlerden, Kürdistan'dan söz etmek, bu koşullarla, bu tür yazılar, raporlar yayınlamak, herhangi bir cezaı yaptırımla karşılaşmaz.

Halbuki biz, asimilasyon politikasını, asimilasyon uygulamalarını eleştiriyoruz. Kürtlerin de eşit, özgür, onurlu yaşamaya hakları olduğunu belirtiyoruz. Dünya uluslar alemi içinde, eşit, özgür ve onurlu yaşamak sadece bir hak değil, aynı zamanda görevdir. Kürtlerin asimilasyonuna ilişkin uygulamaları eleştirmek, Kürtler için özgürlük istemek, Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini savunmak ise resmi ideolojinin hiç istemediği bir gelişmedir. Bu tür yazılar, kitaplar, makaleler vs. kovuşturmaya uğramaktadır. Öyleyse şunu söylemek mümkündür: Eğer, Kürtlerin asimilasyonu isteniyorsa, uygulanan asimilasyon politikaları eleştirilmiyorsa, yazılar buna hizmet ediyorsa... Kürt, Kürdistan gibi sözcükleri kullanmak serbesttir, aksi halde, yasak...

Bütün bunlara rağmen gerek Başbakan **İsmet İnönü**'nün 1935 tarihli raporu, gerek **Birinci Genel Müfettiş Abidin Özmen**'in 1936 tarihli raporu bazı gerçekleri bütün açıklığıyla ortaya koyuyor. Bunlar Kürt gerçekliği ve Kürdistan gerçekliğidir. Raporlardan da açık bir şekilde anlaşıldığı üzere Kürtler ve Kürdistan somut bir gerçekliktir. Fakat, bu gerçekleri anlatmak yasaklanmıştır. Çünkü, bu gerçekler etrafında büyüyen bilince rağmen, asimilasyon politikasını hayata geçirmek mümkün değildir.

“İsmet Paşa'nın Kürt Raporu”nun içeriğiyle ilgili olarak şu hususların da belirtilmesinde yarar vardır. Raporda, “Tek millet, tek

şef, tek devlet” hemen hemen her paragrafta görülebiliyor. Bunu, o günkü koşullarda, Avrupa’da yükselen faşist ideolojinin Türkiye’deki bir etkisi olarak değerlendirmek mümkündür. Birden fazla ulusun yaşadığı bir ülkeyi tek ulus haline getirmeye çalışmak büyük baskıları ve zorlamaları gerektirir. Somut gerçeklerin resmi ideolojiyle yok edilmeye çalışılması, toplumsal ve siyasal sorunların bu yollarla yok kabul edilmesi, beraberinde, büyük baskı ve zorlamayı getirir.

Rapor, Kürdistan’ın nasıl yönetildiğine ilişkin çok önemli bilgileri içermektedir. Türk egemenlik sisteminin nasıl oluştuğu yine bu rapordaki bilgiler aracılığıyla anlaşılabilir. **“İsmet Paşa’nın Kürt Raporu”**nda düşünülen ve uygulamaya konulmaya çalışılan hiçbir önlem, bölgede yaşayan Kürt halkının hayatını kolaylaştırıcı önlemler değildir. Önlemler hep baskıyı, şiddeti, asimilasyonu çoğaltmayı amaçlamaktadır. Bunun için, örneğin devlet binalarının **aza-metli** olması istenmektedir. Askerlerin kıyafetlerinin düzgün olması vurgulanmaktadır. Subayların konutlarının halkın konutlarından ayrı bir yerde ve çok düzgün olması gereği üzerinde durulmaktadır. Kaymakamlıkların emekli askerlerle doldurulması ısrarla istenmektedir. **Mülkiye** ve **Seyfiye** arasındaki bu bağı Türk egemenlik sisteminin çok önemli bir boyutu olarak değerlendirmek gerekir.

Bu arada, üniversitelerin, türkoloji, tarih, sosyoloji vb. beşeri bilimler gibi bölümlerinde öğretim üyeliği yapan profesörleri de burada anmak gerekiyor. Bu profesörler 70 yıla yakın bir zamandır, Kürtlerin olmadığını, Kürtlerin aslının Türk olduğunu, Kürtçe diye bilinen bir dilin olmadığını, bu dilin Türkçe’nin bir şivesi olduğunu vurguluyorlardı. Bu profesörler, Kürtlerin Türklüğünü, Kürtçe’nin Türkçe olduğunu vurgulamaya çalışıyorlardı. Başbakan, gizli raporunda, Kürtlerin siyasal bakımdan ne kadar önemli bir sorun olduğunu anlatmaya, asimilasyon için yol-yordam göstermeye çalışıyor, profesörler de, Kürt diye bilinen bir millet, Kürtçe diye bilinen bir dil olmadığını anlatmaya çalışıyorlar... Bu profesörlere, yalana kılıflar arayan bu insanlara, onlara direktif veren merciler bile saygı duymazlar.

YARGITAY BAŞKANI’NIN GÖRÜŞLERİ

Bu gerçekler ışığında, Yargıtay Başkanı’nın düşüncelerine katılmak mümkün değildir. **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçıoğlu**, 7 Eylül 1992 günü, **1992-1993 Adalet Yılı Açış Konuşması**’nda şunları söylemektedir:

“Büyük Atatürk Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni kurmuş; Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü ve Cumhuriyetin nitelikleri, değişmez esaslar olarak hükme bağlanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti

Anayasası'nın 1, 2, 3. maddelerinde öngörülen değişmez esasların hiçbir zaman, hiçbir zemin ve hiçbir ortamda ve hiçbir yöntemle asla tartışma konusu yapılamayacağı da kesinlikle bilinmelidir." (1992-1993 Adalet Yılı Açış Konuşması, s. 26)

Görüldüğü gibi **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu**, "Devlet'in ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü"nün hiç tartışılmayacağını buyurmaktadır. "... değişmez esasların hiçbir zaman, hiçbir zemin ve hiçbir ortamda ve hiçbir yöntemle asla tartışma konusu yapılamayacağı da kesinlikle bilinmelidir" demektedir. Biz tartışıyoruz. Zira bunun sadece bir slogan olduğunu, somut gerçekleri saptırmaya ve çarpıtmaya yarayan bir slogan olduğunu yakından biliyoruz. Kürt gerçekliğini ve Kürdistan gerçekliğini inkâr etmek ırkçı ve sömürgeci bir düşüncedir, ırkçı ve sömürgeci bir tavidir. "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" bu düşünceleri, bu tavır ve davranışları örtmeyi, gizlemeyi amaçlamaktadır. Yargıtay Başkanı'nın konuşmasının hukuksal hiçbir yönü yoktur. Bu konuşma sadece bir tehdittir, kaba bir tehdit... Amaç düşünceyi köreltmek, beyinleri kötürümleştirmektir. Her tehdidin somut gerçekleri, somut ilişkileri gizleyici bir yönü de vardır. Bizse, gerçeklerin ne olduğunu, nerede durduğunu çok iyi biliyoruz.

Yargıtay Başkanı konuşmasını şöyle sürdürüyor:

"Tüm vatandaşlarımız, kökenine bakılmaksızın, temel hak ve özgürlüklerden eşit şekilde yararlanırlar. Kökenlerine göre ayırım yapılarak vatandaşlarımızın yararlandırılmadıkları hiçbir temel hak ve özgürlük mevcut değildir. Kökenlerini tarihten alarak kader birliği ve kardeşlik duyguları ile barış içerisinde birlikte yaşayan yurttaşlarımızı, güçlü bir Türkiye'nin varlığını kendi yararlarına uygun bulmayan dış güçler ve teröristler bölmek istemektedirler. Yurttaşlarımızın onların tuzaklarına düşmemeleri gerekir." (a.g. konuşma, s. 27)

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu'nun bu sözlerinde çok büyük bir yalan vardır. Biz bu yalanlara inanmıyoruz, bu yalanları eleştiriyoruz... Yalanlar yüksek yargıçlar tarafından, Yargıtay Başkanı tarafından ifade edildiği zaman gerçeğe dönüşmüyor... Herhangi bir kahvehanede, herhangi bir insanın söylediği yalan neyse, yüksek yargıçlar tarafından söylenen yalanlar da, Yargıtay Başkanı tarafından söylenen yalanlar da, aynen yalan olarak kalmaktadır. Yukarıda, Yargıtay Başkanı'nın bazı esasların asla tartışma konusu yapılamayacağını vurguladığını belirtmiştim. O esaslardan birisi de tartışma konusu yapılması istenmeyen bu yalanlardır. Bir yandan yalan söyleyeceksiniz, öte yandan da bu yalanların tartışma konusu yapılamayacağını buyuracaksınız, tartışanları tehdit edeceksiniz... Bura-

da, tüm vatandaşların kökenine bakılmaksızın temel hak ve özgürlüklerden eşit bir şekilde yararlandıkları büyük bir yalandır. Kürtler, kendi kimliklerini inkâr etmedikleri, Türkleşmedikleri sürece hiçbir siyasal ve toplumsal haktan yararlanamıyorlar. Kürtlerin Türklerle eşit olması, Kürt kimliklerini inkâr koşuluna bağlanmıştır. Eşitlik ilkesinin, böylesine koşullara bağlandığı bir yerde demokrasiden söz edilemez. Son derece açık bu sürecin yüksek yargıçlar tarafından görülememesi, Yargıtay Başkanı tarafından görülmek istenmemesi Türk hukuku adına büyük bir talihsizliktir. “Kökenlerine göre ayırım yapılarak bazı vatandaşlarımızın yararlandırılmadıkları hiçbir temel hak ve özgürlük mevcut değildir” sözleri çok büyük bir yalanı içermektedir... Kürtçe radyo, Kürtçe televizyon neden yoktur? Kürtçe eğitim, Kürtçe okul neden yoktur? “Kürt Kültür Vakfı”nın kurulmasına neden zorluk çıkarılmaktadır? Kürt Enstitüsü’nün çalışmalarına neden engel olunmak istenmektedir? Bütün bunlar ortada dururken, bunlara benzer onlarcası sayılabilecekken herkesin temel hak ve özgürlüklerden eşit bir şekilde yararlandıkları nasıl söylenebilir? Yargıtay Başkanı’nın “ülkenin ve yurttaşların bölünmesi” hususundaki düşüncelerinde de hiçbir isabet yoktur. Zira, bölünen Kürt ulusudur, bölünen, parçalanan ve paylaşılan Kürdistan’dır.

Şu görüşler de **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu** tarafından dile getirilmektedir:

“Devlétin görevi elbette Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliğine, üniterliğine, vatandaşlarımızın başta yaşama hakkı olmak üzere temel hak ve özgürlüklerine yönelik saldırıları durdurup faillerini sür’atle cezalandırmak ve terörün kökünü kazımdır. Devletin bu yolda en azından teröristlerin kullandıkları vasıta ve yöntemleri kullanması demokratik hukuk Devleti kurallarına tamamen uygundur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti güçlüdür ve elbette terörün kökü kazınıp, teröristlere lâıyk oldukları ceza verilecektir. Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne ve Devletimizin üniterliğine karşı yöneltilen hareketler asla emeline ulaşamayacaktır. Devletimizden koparılabilecek bir karış toprak asla yoktur, olamaz.” (a.g. konuşma, s. 27)

Yargıtay Başkanı, devletin, terör yöntemlerine başvurmasını, devlet terörü uygulamasını önermektedir. “Devlet’in bu yolda, en azından teröristlerin kullandığı vasıta ve yöntemleri kullanması demokratik hukuk devleti kurallarına tamamen uygundur” demektedir. Devletin terör uygulamasının, devlet terörü yöntemlerinin, Yargıtay Başkanı tarafından kabul edilmesi, teşvik edilmesi olur şey değildir. Yargıtay Başkanı’nın “demokratik hukuk devletine uygundur” dediği,

aslında, hiç böyle değildir, devlet terörü insan haklarına dayalı hukuk devletini, demokrasiyi tamamen tahrip eder. Yargıtay Başkanı gibi düşünmek mümkün değildir. Bu, zaten mahkemelerin varlığını da ortadan kaldıran, mahkemeleri hiç gerekli kılmayan bir yöntemdir. Polis hem yakalayacak ve yargılayacaksa, hem de infaz edecekse mahkemelere ne gerek vardır? Yargıtay Başkanı'nın "demokratik hukuk devletine uygundur" dediği şey, aslında, mahkemelerin varlığını bile ortadan kaldıran bir düşüncedir. Devlet terörünü vazgeçilmez bir yöntem olarak uygulayan bir yargıya güven duyulamaz. Bu, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kendi yasalarına bile uymadığının belirgin bir göstergesidir. Kendi yasalarına bile uymayan bir devletin, tam anlamıyla bir keyfîlik içinde olduğu besbellidir. Yargıtay Başkanı'nın konuşması, bu keyfîliğe onay vermektedir.

Bütün bunlar Türk Devleti'nin kendi koyduğu yasalara bile riayet etmediğini, kendi yasalarını çiğnediğini göstermektedir. Kendi koyduğu yasaları bile çiğnemek, keyfî davranmak Türk egemenlik sisteminin önemli bir boyutudur... Zira Türk egemenlik sistemi söylemindeki **"egemenlik"** kavramı, herhangi bir devlete karşı **bağımsızlığı** göstermekten çok halk yığınlarına **tahakkümü** anlatmaktadır. Tahakküm de ancak keyfî olur...

TÜRK YARGISINA GÜVENİMİZ YOKTUR

Daha önceki duruşmalarda, çeşitli vesilelerle Türk yargısına, Türk yargı organlarına güven duymadığımı belirtmiştim. Devlet terörünü savunan, düşüncüyü devlet terörüyle bastırmaya, etkisiz kılmaya çalışan bir yargıya güven duyulamaz.

Aslında, **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocağcıoğlu**'nun söylediklerinde yeni bir durum yoktur. Yargıtay Başkanı, yapılan katliamlara ve işkencelere onay vermektedir. Bugün Kürdistan, devlet terörüyle yönetilmektedir. Katliamlarla, işkencelerle yönetilmektedir. Ormanlar yakılmakta, köyler yıkılmakta ve yakılmaktadır. Bütün bunları devlet güçleri yapmaktadır. Ev eşyaları yakılmakta, gıda maddeleri tahrip edilmektedir. Kürt insanları köylerini, yurtlarını terke zorlanmaktadır. Bu işkencelere rağmen yerlerini, yurtlarını terk etmeyenler sürgün edilmektedir. Hayvanlar kurşuna dizilmekte, insanların mağdur olmaları için her şey yapılmaktadır. Arama bahanesiyle evlere girilmekte bütün eşyalar ortaya saçılmaktadır. Yataklar, yorganlar sökülümekte, yünler, pamuklar ortaya dökülmektedir. Tuz şekere karıştırılmakta, bulgur, mercimek... ne varsa etrafa saçılmaktadır. Pekmez, sirke ve zeytin yağı bidonlarına bıçak atılmaktadır.

Kadınlara tecavüze yeltenilmektedir, çocukların gözleri önünde,

babalarına, analarına işkence yapılmaktadır. İnsanlar gayet rahat öldürülmektedir. Türk güvenlik kuvvetleri, Kürdistan'da Kürt insanlarını istedikleri an kurşuna dizmekte, katletmektedirler... Bu cinayetler hakkında bir soruşturma açılmamaktadır. Buna rağmen, insanlar Kürtçe konuştukları Kürtçe şarkı söyledikleri için eziyete maruz kalabilmektedirler. Resmi ideolojiyi eleştirenler, asimilasyon politikasına karşı çıkanlar hemen soruşturmaya uğramakta, göz altına alınmakta, tutuklanmakta ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde yargılanmaktadırlar. Kürt insanların katledilmeleri karşısında hiçbir soruşturmaya girişemeyen fakat, Kürtçe konuşanları Kürtler için ulusal ve demokratik haklar isteyen insanları yargılayan mahkemelere güven duyulamaz.

Şırnak, bu konuda önemli bir göstergedir. Bu bakımdan Şırnak'ta olup biten olayların incelenmesinde çok büyük yarar vardır. 18 Ağustos 1992'de Türk güvenlik güçleri, top ve tank ateşiyle Şırnak'ı yıkmıştır. Ondan sonra da şehri yakmış, ayakta kalabilen hiçbir bina bırakmamıştır. Şehirde yoğun bir arama başlatmış, 500'e yakın Kürt insanını göz altına almıştır. Arama sırasında evlerde bulunan tüketim mallarını ve gıda maddelerini tahrip etmiştir. Bu operasyondan hemen sonra Şırnak'ın PKK tarafından basıldığı Olağanüstü Hal Bölge Valisi tarafından ilan edilmiştir. Buna rağmen Şırnak'a girişler ve çıkışlar yasaklanmıştır. HEP milletvekillerinin, gazetecilerin, Şırnak'ta incelemeler yapmalarına izin verilmemiştir. Bu operasyon sırasında onlarca insan, devlet kuvvetleri tarafından katledilmiş, gözaltına alınan insanlara da, Şırnak'ın PKK tarafından basıldığını söyletebilmek ve imzalarını alabilmek için çok yoğun işkenceler yapılmıştır.

Bunun dışında, Kürdistan'da olup bitenler hakkında, sağlıklı haberler vermeye çalışan bütün odaklar yok edilmeye çalışmaktadır. **Özgür Gündem**, **Yeni Ülke** gibi gazetelerin muhabirlerine yapılan saldırılar, Kürt gazetecilerinin, Kürt aydınlarının arka arkaya öldürülmesi, bunun en açık, görülebilen ve izlenebilen bir biçimidir. Kürt gazetecilerinin, Kürt aydınlarının Hizbikontra tarafından öldürüldüğü ileri sürülmektedir. Halbuki, Hizbikontra devlet tarafından kurulmuş bir örgüttür, devleti gizleyen bir örgüttür. Adli organlar, mahkemeler, bu sürecin neresinde durmaktadır.

10 Eylül 1992 tarihli **Gündem** gazetesi Şırnak'ta göz altına alınan kişilere yapılan işkenceleri söz konusu etmektedir. **"Şırnak tutuklularına ölümlü işkence"** başlığı altında yayınlanan bu haber aynen şöyle:

"Olaylar sırasında gözaltına alınan Şırnaklılar'dan mahkemeye

çıkarılan 44 kişi tutuklandı. Tutuklular yaptıkları basın açıklamasında sorguda yoğun işkencelere maruz kaldıklarını belirterek, **“Temer Uçar isimli arkadaşımız senaryoları kabul etmeyince, gözleri oyuldu, dili koparıldı, yumurtalıkları patlatılarak öldürüldü”** dediler.

DIYARBAKIR- Şırnak olaylarının ardından gözaltına alınan ve sorgulandıktan sonra tutuklanarak Diyarbakır Cezaevi'ne sevkedilen tutuklular, gözaltında iken insanlık dışı işkenceler gördüklerini belirttiler. Şırnak sanıkları, Tugay'daki sorguda; **Temer Uçar** adlı köylünün polisin hazırladığı senaryoyu kabul etmediği için gözlerinin oyulduğunu, dilinin koparıldığını ve yumurtalıklarının patlatılarak öldürüldüğünü söylediler. Şırnaklılar, **‘Devlet yaptığı katliamdan sonra, bu suçu PKK'nın üzerine atmak ve bizleri PKK'lı olarak göstermek için bize yoğun işkence altında zorla ifadeler imzalatıldı. Şırnak Tugay Komutanı bizzat baskı yaptı’** dediler. Sorguda kaldıkları süre içerisinde kendilerine **‘insanlık dışı uygulamalar ve işkence yapıldığını’** iddia eden tutuklular, **‘çirliçiplak soyulup falakaya yatırıldıklarını, yumurtalıklarının sıkılarak, cinsel organlarının çekildiğini’** belirttiler.

Şırnak olaylarının ardından gözaltına alınan ve sorgulamalarından sonra tutuklanarak Diyarbakır Cezaevi'ne sevkedilen 44 Şırnaklı cezaevinden yaptıkları yazılı açıklamada, **‘Şırnak senaryosuyla Şırnak ve çevre tüm köyler cehenneme çevrildi. ‘Gerilla var, Şırnak’a saldırı oldu’, ‘köy karakollarına saldırı oldu’ vb. bahnelerle evlerimiz yakılıp, mallarımız talan edildi. ‘Hepinizi öldüreceğiz, sizler düşmanımızsınız’** denilerek tüm yerleşim birimleri tank, top ve ağır silahlarla vuruldu’ denildi.

Açıklamada, **Temer Uçar** isimli köylünün hazırlanan senaryoyu kabul etmediği için yoğun işkence sonucu öldürüldüğü ileri sürülerek şöyle denildi:

‘Merexê (Dağkonak) köyünden Temer Uçar adlı arkadaşımız işkence sonucu katledildi. Temer Uçar polisin senaryolarını kabul etmediğinden, yapılan yoğun işkencelere rağmen dinince gözleri oyuldu, dili kopartıldı, yumurtalıkları patlatıldı ve öldürüldü. Daha sonra otopsi adı altında çenesinden karnına kadar olan kısmı kesip dikerek, kendi köyüne teslim edilip kimse görmeden gömülmesini sağladılar.’

Köylülere, gözaltında kaldıkları süre içerisinde insanlık dışı uygulamalar ve işkenceler yapıldığının iddia edildiği açıklamada gözaltı süresi içerisinde uygulanan işkencelere ilişkin olarak şöyle denildi: **‘Birçok işkence çeşidine maruz kaldık. Önce bir kısmımız**

toplu olarak bir araya getirildi. Arkamıza çok çeşitli ve sayıda silahlar bırakılarak, kameraya alındık. Ondan sonra hücrelere atıldık. Sorgu boyunca gözlerimiz hep bağlı kaldı. Çırılçıplak soyulup falakaya yatırıldık. Yumurtalıklarımızı sıkıyorlardı, cinsel organımız kopulacak hissi verdirilecek biçimde çekiliyordu. Kimilerimiz teker işkenceden geçirildik. Kaba dayak ise sürekli vardı. Aç ve susuz bırakıldık. Sürekli öldürme tehditleri ve benzeri psikolojik işkencelerle adeta bunaltıldık.'

Şırnak'a gerillalar tarafından baskın yapıldığını kabul etmeleri için sürekli işkence gördüklerini belirten tutuklular daha sonra şunları belirtti:

'Birçok asılsız suçlamalarda bulunularak, işkencelerin dozu daha da artırıldı. Özellikle, gerillaların Şırnak ve bazı köy karakollarına yüzlerce kişiyle saldırdığı ve bizlerin de bunlara yardım ettiğimizi kabul etmemizi söylüyorlardı. Hatta olaya da bizzat katıldığımız; yine ağır silahları katırlara yükleyerek Şırnak'a soktuğumuz şeklinde ifade vermemiz isteniyordu. Bunun üzerinde ısrarla duruyorlardı. Yapılan tüm işkenceler, aslı astarı olmayan bu senaryoyu kabul etmemiz içindi. Oysa biz ne gerillaların Şırnak'a saldırdıklarını görmüştük ne de yardımcı olmuştuk. Tugay Komutanı'nın bulunduğu odadaki bir kamera önünde kendilerinin söylediği her şeyin tekrarlanmasını istiyorlardı. Kabul etmediğimiz takdirde işkence ile öldürüleceğimiz söyleniyordu. Bizzat Tugay Komutanı'nın tekrarlanmasını istediği sözler şöyle: *'Bir ay önce PKK cephaneliğini buraya taşıdı. Üç grup şeklinde geldiler. İlk ateşi Erdal açtı. Saat gecenin 0.4'üne kadar Bestan grubu çatıştı ve geri çekildi. Cudi ile Gabar grubu da akşama kadar çatışmayı sürdürdü.'*

Bu haberden önemli bir sonuç çıkarmak mümkündür. Bu da, işkencenin önemli, vazgeçilmez bir devlet politikası olduğunu, sistematik olduğunu göstermektedir. Yargı organlarının, işkencenin insanlık dışı olduğu konusunda da bir şey söylemeleri gerekmez mi? Halbuki, biz, Yargıtay Başkanı'nın işkenceyi bile onayladığını görmekteyiz. Böyle bir yargıya güven duyulabilir mi?

19-21 Eylül 1992 tarihli **Gündem** gazetesi Şırnak'ta, komando olarak askerlik yapan bir erin bazı anılarını yayınladı. Yukarıdakilere benzer anlatımlar bu anılarda da var. Kulak toplayan, gözleri yuvalarından çıkartan, dil kopartan özel timler, erkeklik yumurtalıklarını patlatan, kadınlara tecavüz eden, aşağılayan özel timler, görevliler... Kürdistan'da her yerde, sık sık görülüyor, görev yapıyor... Komando erinin bu anıları, **Gündem**'de, **"Korkunç İtiraf!"** başlığı altında ya-

yınlanmıştır... Bu işkenceleri hiç görmeyen, görmezden, duymazdan gelen, Kürtlerin ulusal ve demokratik hak istemlerini geriletebilmek, etkisiz kılabilmek için devlet terörü uygulanabileceğini söyleyen, bu şekilde işkenceyi onaylayan bir yargı organı, hiçbir zaman güvenilir ve inanılır olamaz.

ÇİFTE STANDARTLI HUKUK ANLAYIŞINA GÜVEN DUYULAMAZ

Devletin güvenlik güçlerinin gerçekleştirdiği cinayetlere yukarıda kısaca değindik. Yargıtay Başkanı bu cinayetlere karşı hiç sesini çıkarmıyor, örneğin işkenceyi kınayan küçücük bir demeci bile yok. Kürt gerillaların "çoluk-çocuk demeden", "kadın-erkek demeden", "yaşlı-genç demeden" adam öldürdüklerini söylüyor, bunlara vurgulamalar yapıyor. Bu tutumuyla devletin güvenlik güçlerinin gerçekleştirdiği cinayetleri gizlemeye çalışıyor, bu cinayetleri teşvik eden bir konumda kalıyor. Devletin güvenlik güçlerinin Kürt köylerini yakmasını, Kürt insanlarını binbir türlü işkenceden geçirmesini, Kürt aydınlarının, gazetecilerin kurşunlanarak öldürülmesini vs. insan haklarına, demokrasiye hiç aykırı görmüyor. Bu bakımdan Yargıtay Başkanı'nın,

"Türkiye Cumhuriyeti Devleti tüm organları ile tam bir uyum içerisinde hiçbir ayırım söz konusu olmaksızın vatandaşlarının yanındadır"

saptaması hiç doğru değildir. Devlet Kürdistan'da, sadece karakol, ordu, özel tim olarak, zulüm, baskı, işkence olarak vardır.

Kürtlerin ulusal istemleri, özgürlük mücadelesi karşısında böylesine sert olan, böylesine ırkçı ve sömürgeci bir zihniyeti sergileyen Yargıtay Başkanı, Türklerin ulusal hakları, özgürlük ve bağımsızlık mücadeleleri söz konusu olduğu zaman son derece coşkulu davranmaktadır, özgürlük havarisi kesilmektedir.

"Milletlerarası düzeyde, huzursuzluk sınırlarımızda bitmek tükenmek bilmemektedir. Sovyetler Birliği'nin, komünist blokun çökmesinden sonra kurulan bağımsız Devletlerden bir kısmına karşı saldırılar başlamış ve devam etmektedir. Karabağ'da, Bosna-Hersek'te soykırım uygar dünyanın bakışları altında sürüp gitmektedir. Sırp'ların Bosna-Hersek'te Müslüman Boşnakları Nazi Alman yası metotları ile imha plânları acımasızca uygulanmaktadır.

İkinci Dünya Harbi'nin pek acı tecrübelerine ve milletlerarası alandaki gayretlere rağmen batı dünyasının çifte standart uyguladığı açıkça görülmektedir. Birleşmiş Milletler'in Kuveyt'e gösterdiği

hassasiyetten eser yoktur. Sadece bir iki cılız iyi niyet gösterisi. Öyle görünüyor ki soykırım olaylarının faili ve mağduru bir an için yer değiştirseler utanç dünyası derhal ayağa kalkacak. Karabağ, Bosna-Hersek ve Kıbrıs'taki durum Milletlerarası ilişkilere ortaçağın din ayırımına dayanan görüşünün egemen olduğunu göstermektedir. Genel Sekreter **Butros Gali**'nin sözde uyuşmazlığın çözümü yolundaki faaliyeti Milletlerarası düzeyde uyuşmazlıkların çözümünde takınılan yeni bir tutumun utanç verici örneklerini oluşturmaktadır.

Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra Asya Türk Cumhuriyetleri bağımsızlıklarına kavuşmuş bulunmaktadırlar. Bu, bizim için fevkalâde bir olaydır. Bağımsızlıklarına yeni kavuşan Türk Cumhuriyetleri ile yakınlaşmayı sağlayacak unsurlar arasında hukuk birliği'nin gerçekleşmesini de dikkate almak gerekir. Unutulmamalıdır ki Amerika Birleşik Devletleri bu yönde kendi açısından Asya Türk Cumhuriyetleri yetkililerini Washington'da bir araya getirmiştir.

Dinin bir ihtiyaç olduğu gözetilerek ve yabancı güçlerin bu boşluğu doldurma bahanesiyle istismar etmelerine fırsat verilmemesi için Tevdi Tedrisat Kanunu hükümleri uyarınca Devlet okullarında yetişen din adamlarının bu Devletlere gönderilmesi olanakları üzerinde durulmalıdır.

Bu yıl dinleri sebebiyle İspanyol zulmünden kaçan musevilerin Türkiye'ye kabul edilişlerinin beşyüzüncü yıldönümü kutlanmış bulunmaktadır. Uygur geçinen ve her fırsatta menfaatleri nedeniyle bazı vatandaşlarımızı tahrikten geri durmayan sömürücüler Yüce Türk Milletinin insanlık adına gösterdiği bu asil davranışından ders almalıdırlar." (a.g. konuşma, s. 3-4)

Görüldüğü gibi, Yargıtay Başkanı Karabağ'da, Bosna-Hersek'de Azeri ve Müslüman halka soykırım yapıldığını, fakat bütün dünyanın bu soykırımlara seyirci kaldığını vurgulamaktadır... Kürdistan'da kendi güvenlik kuvvetlerinin Kürt halkına karşı giriştiği soykırımları ise görmezden, duymazdan gelmektedir. Yazılarıyla, demeçleriyle bu soykırımları teşvik de etmektedir.

Burada çifte standardı bütün açıklığıyla görüyoruz. Biz Yargıtay Başkanı'nın Bulgaristan'daki Türklerin isimlerinin değiştirilmesi, Türklerin Bulgarlaştırılması operasyonu ile ilgili olarak, bütün dünya hukukçularına ve parlamentolarına seslendiğini de biliyoruz. **Yargıtay Başkanı Nihat Renda**, 1986-1987 Adalet Yılı'nı açış konuşmasında, Bulgaristan'da, Türk azınlığa reva görülen hukuk, ahlak ve insanlık dışı baskılardan söz etmektedir. Hukuk kurumlarını, Bulgaristan Devleti'ni protesto etmeye çağırılmaktadır. (**TRT TV**, 6 Eylül 1986, 20.30 Haberleri; **Tercüman**, 7 Eylül 1986)

Bulgaristan'daki Türklerin asimilasyonuna bu kadar büyük bir tepkiyle karşı çıkan Yargıtay, Kürtlerin asimile edilmeleri için neden büyük bir gayret içindedir? Bu kadar açık bir şekilde çifte standartlı düşünen, çifte standartlı tavır ve davranış sergileyen bir yargı organına güven duyulabilir mi?

Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetleri'nin bağımsızlıkları karşısında çok olumlu ve heyecanlı olan Yargıtay Başkanı, Kürtlerin özgürlük hareketlerinin boğulması için her türlü tedbirin alınmasını istemektedir. 500 yıl önce, zulüm gören İspanyol Musevilerinin, Osmanlı ülkesine kabul edilmeleri konularında da Yargıtay Başkanı çok sıradan, harcı alem bir düşünceye sahiptir. Zulüm gören Yahudilere arkakı çıktığı için "Osmanlı hoşgörüsü"nden söz edilmektedir. Halbuki, aynı dönemde, İspanya'da zulüm gören Müslümanlar da vardır, fakat onlar Osmanlı ülkesine kabul edilmemiştir. Yine aynı dönemde Osmanlı Devleti'nin Alevilere karşı nasıl zulümkâr, soykırımcı bir politika izlediği bilinen bir gerçektir.

"TEK MİLLET, TEK HALK"

Yargıtay Başkanı, anayasa değişikliğinden söz ederken şunları söylüyor:

"Anayasa'da yer alan Anayasamızın değiştirilemeyecek hükümlerinde öngörülen Cumhuriyetin nitelikleri Devlet geleneğimiz haline gelmiştir. Anayasa'da belirtilen değiştirilemeyecek nitelikleriyle birlikte Devlet te tektir, Cumhuriyet te tektir, Millet te tektir, halk ta tektir ve bu da Türk Milleti, Türk halkıdır. Birinci Cumhuriyet, ikinci Cumhuriyet gibi heveslere kapılmamak gerekir. Anayasa'daki her değişiklik büyük kapsamlı olsa veya yeni bir Anayasa yapılsa dahi Cumhuriyet değişiklikleri olarak nitelenemez. Cumhuriyet'in nitelikleri ise asla değiştirilemez. Bu sebeplerle işi sayıya dökmek Devletin tekliğine (üniterliğine), ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne yönelik özel bir kasta dayanmıyorsa sadece bir özentiden ibarettir." (a.g. konuşma, s. 4)

Burada, "... millet tektir, halk da tektir ve bu da Türk milletidir, Türk halkıdır" deniyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti sınırları içinde, Türklerden başka Kürtlerin de yaşadığı bilinen bir gerçektir. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra gelişen süreçte Kürdistan ve Kürt ulusu bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Kürt ulusunun bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması yirminci yüzyılın ilk çeyreğinde Ortadoğu'da cereyan eden en önemli tarihsel olaydır. Böl-yönet politikası, kuşkusuz emperyalizmin ve sömürgeciliğin politikasıdır. İngiliz em-

katıdır", "güneş ısıtır" sözlerini sık sık söylüyorsunuz. Çünkü doğal olarak öyledir ve bu herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Hiç kimse, bu önermelerin doğruluğundan kuşku duymamaktadır... Fakat, "Türkiye Cumhuriyeti Devleti ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür" sloganı sık sık kullanılıyor. Neden? Çünkü yalan da ondan... Sık sık tekrarlanırsa, gerçekliğe dönüşecekmiş gibi bir anlayış var... İnsanlar, kurumlar kendi kendilerini kandırıyorlar, giderek kendi yalanlarına kendileri de inanıyorlar... Resmi ideoloji temsilcilerinin yalana ihtiyaçları çok büyük... Hukuk kurumlarının, yargı organlarının yalana ihtiyaç duymaları, onların çürümeleri sonucunu doğuracak bir gelişmedir.

Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini ısrarla reddeden Yargıtay Başkanı, "tüm yurttaşların ülkenin her yerinde eşit koşullar altında yaşaması"ndan da söz ediyor... Ne kadar derin bir çelişme... Mantıksal olmayan bir açıklama...

"T.C. Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür. Kökeni ne olursa olsun tüm Türk vatandaşları Türklük onur ve gururunu aynı şekilde paylaşırlar. Farklı kökenden gelenlere hiç kimse Türk kimliğinden başka bir kimlik izafe edemez. Milliyetçilik, Türk Milliyetçiliği ile ifade olunan her türlü ırkçılığı reddeden, Türk dil ve kültürü etrafında toplanan birleştirici ve bütünleştirici bir milliyetçilik tir. Bu itibarla Devlet milletiyle de bölünmez bir bütündür. (a.g. konuşma, s. 5)

Burada, ırkçı ve sömürgeci bir politikayla karşı karşıyayız. Yargıtay Başkanı, Türk milliyetçiliğinin her türlü ırkçılığı reddettiğini belirtiyor. Türk olmayanları Türk dili ve Türk kültürü etrafında birleştirmek gerekiyor, diyor... Yargıtay Başkanı, hem Kürt kimliğini, Kürdistan kimliğini inkâr ediyor, hem de Türk milliyetçiliğinin, her türlü ırkçılığı reddettiğini söylüyor... İşte ırkçılık budur: Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini inkâr etmek, Kürtleri, Kürt dilini ve Kürt kültürünü aşağılamak... Onlara Türk dilini ve Türk kültürünü dayatmak... Somut gerçekler karşısında, Kürt gerçekliği ve Kürdistan gerçekliği karşısında, "tek bir halk"tan söz etmek koyu bir dogmatizmi içermektedir. "Türk halkı, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olan devletini kurmuştur" demek tarihsel olaylar hakkında hiç bilgi sahibi olmamak demektir... 1919'da Erzurum ve Sivas Kongreleri sürecinde, **Mustafa Kemal Paşa'nın**, Kürt şeyhleriyle ve Kürt aşiret reisleriyle ilişkileri görmezden gelinebilir mi? **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçıoğlu** istedi diye tarihsel olaylar değişir mi?

YÜZ KIZARTICI SUÇ İŞLEMİŞ YARGIÇLARIN VERDİĞİ HÜKÜMLER

“İnsanları günümüzdeki uygarlık düzeyine getiren ve daha ileri-
lere götürecektir etkenlerin başında dil gelir.

Devletin dili Türkçe'dir. 1961 Anayasası'nda 'Resmi dil Türk-
çe'dir' hükmü varken, her türlü kötüye kullanmalara yol açacak bir
yorum kapısını kapamak için 1982 Anayasası'nda fevkalâde isabet-
le 'Dili Türkçe'dir' hükmüne yer verilmiştir. Devlet Türkçe'yi tüm va-
tandaşlarına öğretme ve geliştirmekle yükümlüdür. Gene Devlet,
vatandaşlarına Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü
ve Devletin tekliğini temsil eden Türkçe'den başka bir dille hitabe-
demez. Türkçe'den başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında
Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez.

Türkçe'nin tek bir bütün oluşturan Türk halkının tümünün dili
olarak ülkenin her karış toprağına yayılması, Devletin tekliği ilkesi-
nin doğal sonucudur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, yurttaşlarını Türk dil ve kültürü et-
rafında birleştirip onları **Atatürk** ilke ve inkılaplarının hedefi olan
çağdaş uygarlık düzeyine ulaştırma amacındadır.” (a.g. konuşma,
s. 6)

Yukarıda görüldüğü gibi Yargıtay Başkanı, herkesin Türk oldu-
ğunu, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü, Türk-
çe'den başka bir dille, yani Kürtçe'yle eğitim ve öğretim yapılamaya-
cağını... anlatıp durmaktadır... Yargıtay Başkanı hep bunları konu-
şmaktadır. Halbuki Türk adaleti lekelidir. Bizimle ilgili olarak, 1981-
1982 yıllarında, Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri
Mahkemesi'nde yargılandığımız davada, bazı yargıçlar, rüşvet alırken
suçüstü yakalanmışlardır. Fakat bu yargıçların verdikleri hükümler
hâlâ geçerlidir. Biz bu konuyu duruşmalarımız sırasında zaman za-
man dile getiriyoruz. Yargıtay Başkanı'nın, yüz kızartıcı suçlar işle-
miş yargıçların verdikleri hükümlerin geçerli olup olmayacakları ko-
nusunda, bazı şeyler söylemesi gerekir... Fakat ırkçı ve sömürgeci
politikalarla böylesine bütünleşen, bu politikaların ve uygulamaların
propagandistliğini üstlenen bir yargı organının bu konular için vakit
bulabilmesi mümkün değildir.

“Türk dili ve kültürü etrafında birleşmeyi amaç edinen ve kendini
Türk sayan herkes Türk'tür. İşte kapsamı Türk Milliyetçiliği ile belir-
lenen 'Ne Mutlu Türküm Diyene' sözünü her Türk'ün göğsünü ka-
bartarak, içine sindirerek söylemesinin bir sırrı da buradadır.” (a.g.
konuşma, s. 6)

“Türk dil ve kültürü etrafında birleşmeyi amaç edinen ve kendini Türk sayan herkes Türk'tür” deniyor. Yargıtay Başkanı'nın ısrarla anlamak istemediği, bağnaz bir şekilde görmezden geldiği bir husus var. Kürtler artık kendilerini Türk saymıyorlar. Kürt olduklarının bilincine vardılar. Ulusal ve demokratik haklarının gasp edilmiş olduğunun bilincine vardılar. Sömürge bile olmayan, sömürgeci çok daha düşük olan statülerinin farkına vardılar. Kürt toplumu olmaktan doğan haklarını istiyorlar. Bunun için mücadele veriyorlar. “Ne Mutlu Türküm Diyene” sözünü her Türk'ün göğsünü kabartarak, içine sindirerek söylemesini de istiyor... Türklerin bunu söylemesi anlayışla karşılanabilir. Fakat bir Kürt ulusal ve demokratik hakları tamamen gasp edilmiş, Türk sömürgecileri tarafından gasp edilmiş bir Kürt, neden, “Ne Mutlu Türküm Diyene” diyecekmiş... Kürt insanlarına, zorla bu sloganı söyletmenin ırkçılıktan başka bir anlamı var mıdır? Kanımca, böyle bir ırkçılığın dünyada bir eşi daha yoktur.

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçıoğlu, “Ne Mutlu Türküm Diyene” sloganını vurguladıktan sonra, şu şekilde bir dipnotu da yapıyor:

“Türk hafif müziği okuyan bir sanatçı, **Bayan Maria Rita Epik** Televizyonda ‘Dedem İtalya'dan gelip Türkiye'ye yerleşti; babam Türkiye'de doğdu ve büyüdü. Ben de Türkiye'de doğup büyüdüm. Görüyorsunuz ben her halimle bir Türküm’ diyordu. Evet o her halile bir Türk'tür.” (a.g. konuşma, s. 6)

Bayan Maria Rita Epik, “Ben Türküm” diyebilir, Türk olmakla övünebilir, fakat bunlar, Kürtlerin de “Ben Türküm”, “Türklüğümle övünüyorum” demeleri için bir neden, bir gerekçe olabilir mi?

“Türkiye’de Müslüman azınlık yoktur. Sadece Lozan Barış Antlaşması’nda belirtilen gayri müslim azınlık vardır ki, laiklik ilkesi ve diğer Cumhuriyet kanunlarıyla da bunun bir anlamı kalmamış ve Lozan Antlaşması’yla tanınan azınlıklar, bu antlaşmanın kendilerine verdiği teminattan vazgeçtiklerini de ilan etmişlerdir. Türkiye her Türk vatandaşının insan hak ve özgürlüklerinden serbetçe ve aynı koşullar altında yararlandıkları bir ülkedir. Kökenine bakılarak bazı vatandaşların yararlandırıldıkları hiçbir temel hak ve özgürlük asla yoktur.

Anayasamızda ve yasalarımızda vatandaşlar arasında kökenlerine göre ayırım yapan hiçbir düzenleme de mevcut değildir. Her Türk vatandaşı kökeni ne olursa olsun hiçbir ayırım söz konusu olmaksızın her türlü kamu görevine gelme hakkına da sahiptir.” (a.g. konuşma, s. 6)

Kürtler elbette azınlık değildir. Nüfusu 20 milyonu geçen ulus bir azınlık olur mu? Kürtlerin Ortadoğu'daki nüfusu ise 35-40 milyon civarındadır. Kürtler bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış bir ulustur. Kürtler ulusal ve demokratik hakları tamamen gasp edilmiş bir ulustur. Kürtler, gasp edilmiş bu ulusal ve demokratik haklarını kazanma mücadelesi içindedirler.

Yargıtay Başkanı, vatandaşlar arasında kökenlerine bakarak da hiçbir ayırım yapılmadığını, bir Türk vatandaşının kökeni ne olursa olsun bütün kamu görevlerine gelebildiğini burada da söylemektedir. Biz yukarıda bu konuya değinmiştik. Bunun temel koşullarının Kürt kimliğini inkâr etme ve Türkleşme olduğunu vurgulamıştık... Kürtler öz benliklerini, Kürt kimliklerini inkâr etmiyorlarsa, kamuda görev almaları mümkün değildir. Kürt olduğunu söyleyenler, Kürtler için ulusal ve demokratik haklar isteyenler, vali, yargıç, öğretmen, subay, profesör vs. olmaları şöyle dursun, kapıcı bile olamazlar. Bu çok açıktır. Fakat Türkiye'de devlet ve hükümet politikalarını ve uygulamalarını yani resmi ideolojiyi destekleyenlerle, bunları eleştirenlerle bir diyalog kurulamıyor... Resmi ideolojiyi savunanlar, Türkiye'de herkesin eşit olduğunu, herkesin kamu görevlerine gelebildiğini, devlet bürokrasisinde yükselebildiğini, kimseye etnik kökenlerine bakarak ayırım yapılmadığını vs. belirtmektedirler... Bu görüş, bazı çevreler tarafından, örneğin bizim tarafımızdan şiddetle eleştirilmektedir. Eşitliğin Kürt kimliğinin inkârı koşuluna bağlandığı üzerinde durulmaktadır. Bu düşünceler, bazı somut olaylarla kanıtlanmaya çalışılmaktadır. Fakat, benzer eleştiriler, resmi ideolojiyi savunanlar tarafından hiç dikkate alınmamaktadır. Bu tür eleştiriler, görmezden, duymazdan gelinmektedir. Buna rağmen, resmi ideolojiyi savunanlar, bu konudaki düşüncelerini, tavır ve davranışlarını aynen sürdürmektedirler... "Türkiye'de hiç kimseye, kökenlerine bakılarak ayırım yapılmıyor, halen devlet bürokrasisinde görev alıyor ve yükseliyor..." diyorlar.

Resmi ideolojiyi savunanlarla, resmi ideolojiyi eleştirenler arasında diyalog kurulamamasını anlamak kolaydır... Çünkü herkesin eşit olduğu, kimsenin kökenine bakılmadığı yalandır... Resmi ideolojiyi savunanlar, benzer eleştirileri dikkate alsalar, bir daha yalanlarını tekrarlamaları mümkün olmaz. Yalan söylediklerini, yalanları yazdıklarını onlar da biliyorlar, fakat bir şeyler söylemeleri gerekiyor, ancak bunu söyleyebiliyorlar. Bu, resmi ideolojinin beyinleri nasıl kötürümleştirdiğinin, son derece dar bir alanda kalıp yalandan başka hiçbir şey söyleyemediğinin önemli bir göstergesidir.

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçıoğlu, herkesin kendi düşüncelerini kabul etmesi doğrultusunda tehditler de yapmaktadır.

"Gerektiğinde İstiklâl Savaşı ruhu içerisinde bu prensipler elbette korunacaktır. Türk Milleti'nin en güç zamanlarda neler yaptığına tarih tanıktır. Bugün uygar camiada güçlü bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti vardır. Herkes ona göre, içeride ve dışarıda neyi göze alabileceğini geç kalmadan öğrenmelidir." (a.g. konuşma, s. 7-8)

Yargıtay Başkanı'nın, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nda yapılması düşünülen değişikliklerle ilgili tasarının hakkındaki düşüncelerinden de söz etmek gerekiyor:

"Son zamanlarda toplumun her kesiminden bazı kişiler her fırsatta Devleti kötüler ve küçümser bir tutum sergilemekte, adeta kötülüklerin kaynağı olarak Devleti gösterme gayretine girmektedir. Sanki Devletle birey birbirleriyle bağdaşmaz, birbirine karşı varlıklarmış gibi yeni Anayasa yapılırken bunlardan birine öncelik verme gereğini savunmaktadır. Ancak toplum ve bireyin yaşaması ve mutluluğu için de Devletin varlığı zorunludur ve Devlet de elbette görevlerini gereği gibi yerine getirebilmesi için korunacaktır. Devleti koruma, terörün kökünü bir an önce kazıma açısından mevzuatta yeni hükümler getirilmesi gerekiyorsa bu da yapılmalıdır. Bunun yapılmaması, sorumluluğu gerektirir bir durum meydana getirir. Burada şunu da belirtmeliyim ki yeni C.M.U.K tasarısı, özellikle içinde bulunduğumuz ortamda, Devletin durumu açısından üzerinde fevkalade hassasiyetle durulması gereken düzenlemeler getirmektedir. Yeni düzenlemeleri Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü koruma açısından, büyük kaygı ile karşıladığımı da ifade etmek isterim.

Bu gibi konular milli birer dava olarak ele alınıp, siyasi parti disiplini dışında ve kişisel itibar sorunu olmaktan çıkarılarak çözüme kavuşturulmalıdır." (a.g. konuşma, s. 8)

Görüldüğü gibi Yargıtay Başkanı, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nda, iyileştirici bazı düzenlemelerle ilgili olarak olumsuz bir görüş belirtmektedir. Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'ndaki değişiklikler işkenceyi önlemeyi amaçlamaktadır. Gözaltı süresinin kısaltılması, ilk tahkukatta avukat bulundurulması, gözaltına alınan kişilerin avukatları ile görüştürülmesi bu amaca yöneliktir... Bu amaçlara karşı durmak, bu amaçları benimsememek aslında, işkenceyi onaylamak anlamına gelmektedir. Çünkü, sanıklar, işkenceye, daha çok, uzun gözaltı süresi içinde maruz kalmaktadırlar.

TEHDİTLER DÜŞÜNCENİN ÖZGÜRLEŞMESİNİ ENGELLEYEMEZ

Hiçbir tehdit, düşüncenin özgürleşmesini engelleyemez. Mahkemelerin bizimle ilgili olarak fazla tercihleri yoktur. Türk siyasal rejimi, ya bizleri ömür boyu hapis ile cezalandıracak, ömür boyunca hapiste tutacak veya düşünceyi yasaklayan bütün yasaları, ceza maddelerini yürürlükten kaldıracaktır. Burada üçüncü bir şık yoktur.

Tehdit söz konusu edildiği zaman Millî Güvenlik Kurulu'nun 25 Eylül 1992 tarihli bildirisini de değerlendirmek gerekir. (**Cumhuriyet**, 26 Eylül 1992) Millî Güvenlik Kurulu yayınladığı bildiride herkesin devlet gibi düşünmesini istemektedir. Devlet gibi düşünmeyenlerin çeşitli cezaî müeyyidelerle karşı karşıya kalacağını belirtmektedir. Bunun düşünce ve ifade özgürlüğü üzerinde ne kadar büyük bir tehdit oluşturduğu açıktır. Demokratik kitle örgütlerine, basın-yayın kuruluşlarına bu tür direktiflerin verilebildiği bir yerde demokratik bir siyasal sürecin kökleşemeyeceği, mahkemelerin özgür ve bağımsız çalışamayacağı besbellidir.

Kürdistan'da gün geçtikçe gelişen iç dinamikler bu tehditleri kuşkusuz hükümsüz bırakmaktadır. Türk düşün hayatı da bu süreç içinde özgürleşecektir.

Dikkat edilirse, Yargıtay Başkanı Kürtlerin varlığını inkâr etmektedir. Kürtlerin aslı Türktür, Kürtçe denilen dil, Türkçe'nin bir şubesidir vs. dememektedir. Fakat, "Türk devleti ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütündür" diyerek, Kürtlere hiçbir hak verilmemesini istemektedir. Kürtçe TV'ye, Kürtçe'nin eğitim ve öğretim dili olmasına kesinlikle karşı çıkmaktadır. Özerklik, federasyon gibi kategorilerin kat'i surette gündeme getirilemeyeceğini ısrarla vurgulamaktadır. Böylece ırkçı ve sömürgeci politika, Kürtlerin ve Kürtçe'nin varlığını inkâr ederek de, Kürtlerin varlığını kabul ederek de sürdürülebilmektedir.

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu'na şunu da hatırlatmak gerekir: "Devlet ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür" diyerek, bu sloganı sık sık tekrarlayarak, Kürtleri, Kürtlerle ilgili çalışma yapan insanları tehdit etme, gayreti içindedir. Kürtlere en ufak bir hak vermemenin telaşı içindedir. Bunun ırkçı ve sömürgeci bir düşünce ve uygulama olduğu açıktır. O zaman Yargıtay Başkanı'na şunu öneriyoruz: Örneğin, Kıbrıs'ın tamamı, Türk ordusu tarafından işgal edilir hemen arkasından, "Kıbrıs ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütündür" diye anayasa yapılır. Rum toplumu olmaktan doğan haklarını savunan Rumlar ise, "Ülkesi ve milletiyle bölünmez bir

bütün olan Kıbrıs"ı bölme, parçalama işine giriştikleri için yargılanır, cezaevine konur. "Ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün" yöntemiyle, Türkiye, dünyayı bile ele geçirebilir. Yargıtay Başkanı'nın dile getirdiği yöntem tam da böyle bir yöntemdir... Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarının gasp edilmesi, yok sayılması bu yöntemle meşru gösterilmeye çalışılmaktadır...

Sayın Yargıçlar,

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu, Kürt sorununun çözümünde en önemli araç olarak baskıyı ve şiddeti düşünmektedir. Hükümete ve devlete baskıyı ve şiddeti çoğaltmasını önermektedir. Halbuki, Kürt sorunu gibi siyasal ve toplumsal sorunların baskıyla ve şiddetle çözülmesi, bu yolla tek ulus yaratılması, yani Kürt ulusunun asimile edilerek Türk ulusu haline getirilmesi mümkün değildir.

Gerek Kürdistan'da, gerek Türkiye'de toplumlar büyük bir hızla değişmektedir. Örneğin Kürt toplumunun değer yargılarında, politik düşüncelerinde, tavır ve davranışlarında çok büyük değişiklikler olmuştur... Bu değişikliklerin kaynağını iyi saptamak gerekir. Bu değişimlerin odak noktasında, ne gibi düşünceler, özlemler ve aksiyonlar vardır?

Dünyada özgürlük ve bağımsızlık hareketleri yoğunlaşmakta ve yaygınlaşmaktadır. Kürtlerin bu özlemlerin ve istemlerin dışında kalması mümkün değildir. Bu konuda, resmi ideolojiyi sürdürmenin olanağı kalmamıştır. Hiç değişmeyen kaskatı bir resmi ideolojiyle hızla değişen bir toplumu yönetmek mümkün değildir. İşte bu konularda, hukuk kurumlarına, hukuk adamlarına çok büyük görevler düşmektedir. Hukuk kurumları, hukukçular, toplumsal ve siyasal değişimin sancısız ve sarsıntısız geçmesine katkıda bulunabilir. Bu, elbette toplumdaki somut gerçeklerin dikkate alınmasıyla, resmi ideolojiye eleştirisel bir yaklaşımla mümkün olabilir. **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu**'nun ise sürecin yumuşatılmasına, Türkiye'nin demokratikleşmesine hiçbir katkısı olamaz... Bu yaklaşım, ancak, devlet terörünü yoğunlaştırır ve yaygınlaştırır.

Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu, yalana dayalı olan ve tahakkümü içeren bu resmi ideolojinin tartışma konusu bile yapılamayacağını vurgulamaktadır... Kendi görüşünü ve düşüncelerini eleştiren düşüncelere yasak koyarak, onları ceza tehdidi altında tutarak, resmi ideolojiyi egemen kılmaya çalışmaktadır. Kendi görüşlerinin ve düşüncelerinin tek gerçek olduğunu ilan etmektedir. Yasaklama ve ceza tehdidi aslında, kendi düşüncelerinden emin olmadığı için en önemli göstergesidir. Zira, kendi düşüncelerinden emin olan-

lar her zaman tartişirlar, tartişmadan kaçmazlar. Aslında, **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçıoğlu** da Kürt kimliğiyle ilgili gasp olayının farkındadır, bilincindedir. Tartışmaların yasaklanmasıyla, ceza tehditleriyle bu gasp olayını gizlemeye çalışmaktadır. Halbuki düşünce-nin özgürleşmesini, bu tartışmaların yapılmasını engellemek hiç mümkün değildir. Yukarıda belirtmeye çalıştık, bir daha vurgulan-masında yarar vardır, Türkiye, ya ömür boyu cezaevinde tutmak ve-ya bu ilkel hukuk ve ceza anlayışını terk etmek zorundadır.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibaret-tir, saygıyla sunuyorum.

TUNCELİ KANUNU
(1935)
VE
DERSİM JENOSİDİ

I. İDDİANAME (18)

T.C.
ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET SAVCILIĞI

HAZIRLIK NO : 1992/98
ESAS NO : 1992/92
İDDİANAME NO : 1992/80

İDDİANAME

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : K.H.
SANIKLAR : **1- İSMAİL BEŞİKÇİ: Hüsnü ve Zahide** oğlu, 1939 D.lu, Çorum ili İskilip ilçesi Hacıpırı mah.sı nüf. kayıtlı, Ankara Etlik Aşağı Eğlence Mercimek Sok. 19/16'da oturur.
2- ÜNSAL ÖZTÜRK: Memet ve Hesna oğlu, 1957 D.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kayıtlı, Ankara Dikmen Narlı Sok. 42/11 Ortaöveçler'de oturur.
SUÇ : Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapmak.
SUÇ TARİHİ : Mart 1992
SEVK MADDESİ : 3173 sayılı kanun 8/1. maddesi sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** için, 3713 8/2 maddesi sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** için.
DELİLLER : Sanıkların ifkranı, dosyada mevcut **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** isimli kitap.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi**" isimli kitabı 1992 yılı Mart ayında sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK** tarafından yayınlanmıştır. Kitapla Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yapılmaktadır.

Kitap, 1935 yılında kabul edilen ve halen yürürlükte olmayan 2384 sayılı Tunceli'nin idaresi hakkında kanunu ve bunun Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki müzakerelerini konu almaktadır. TBMM'sinde kanun müzakere edilirken üyelerin yaptıkları konuşmalar Tunceli ile ilgili o tarihte basında yazılan yazılar sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından indii ve amacına uygun olarak yorumlanmakta ve bu yolla Türkiye Cumhuriyeti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası en yoğun biçimde yapılmaktadır.

Bir sosyolog, bir bilimadamı olarak tanıtılan sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yayınlanan kitaplarının ilmi hiçbir değeri yoktur. Sanık kitaplarında çok açık görüldüğü gibi ömrünü sosyoloji bilimine değil Türk düşmanlığına ve Türkiye'nin parçalanmasına adanmıştır. Kitapları da ilmi hiçbir değeri olmayan PKK ve uzantısı diğer bölücülerin istekleri doğrultusunda yazılan propaganda kitaplarıdır.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı 1991 yılı Temmuz ayında yayınlanan "Tüm Kürdistan Şehitlerinin Işıklı Anılarına yazdığı" "**Orta-doğu'da Devlet Terörü**" isimli kitabının 53. sayfasında "Kürtlerin Türklerle Eşitliğinin Temel Koşulu" başlığı altında:

"... Kürtler ancak, Kürt kimliklerini inkâr ediyorlarsa Türklerle eşit oluyorlar. Kendi kimliğini, ulusal kimliğini inkâr eden, Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden bir kişi elbette her şey olabilir. Vali, yargıç, general, başbakan... her şey. Fakat, Kürt olarak, Kürt kalarak, Kürtlerin haklarını ve özgürlüklerini savunarak hiçbir şey olamaz. 'Kürdüm' diyen bir kişi öğrenciyse okuldan atılır, öğretmense görevden uzaklaştırılır, tüccarsa kredisi kesilir, çiftçiyse tohumluk verilmez, askerse ordudan atılır, rütbeleri sökülür vs. Türkiye'de, 'Kürdüm' diyenlerin olabileceği tek şey vardır: Mahkûm olmak, sanık olmak..."

demektedir. Şimdi bilimadamı, sosyolog olarak tanıtılmak istenen sanığın bu sözlerinin neresinde bilime saygı vardır? Neresinde ilmi gerçek vardır? Türkiye'de liyakatı olan bir Türk vatandaşı soy köküne bakılmadan devletin her kademesinde görevlendirilir. Bu görevlendirilme yapılırken kimsenin soyunu inkâr etmesi beklenmez. Türkiye'de ben Kürdüm dediği için bir kimsenin zulüm gördüğüne bir tek misal gösterilemez. Ama devlette başbakan, bakan, vali, kaymakam,

general veya başka görevlerde görevli olanlardan devlete bağlı olmalarını beklemek devletin en tabii hakkıdır. Bu, Türkiye'de böyledir, Amerika Birleşik Devletleri'nde, Fransa'da, İngiltere'de, Almanya'da da böyledir. Tarihin geçmiş dönemlerinde de böyledir. Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden kişilerin devlette vali, başbakan, general olabileceğini bir bölücüden başka hangi ilim adamı söyleyebilir. Türkiye'de Kürt olması sebebiyle kimse hakkında takibat yapılmamıştır ve kimse cezalandırılmamıştır, cezalandırılmaz da. Yasalara göre ırkçı görüşlerle milleti birbirine düşürenler, devleti ülkesi ve milletiyle parçalamaya çalışanlar hangi etnik gruptan olurlarsa olsunlar haklarında tahkikat yapılır ve cezalandırılırlar. Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** Kürt olmadığı halde ırk mülhazasıyla bölücülük propagandası yapması sebebiyle hakkında takibata geçilmiş **düznelerle** dava açılmıştır.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** "*Ortadoğu'da Devlet Terörü*" isimli kitabının 91-92 sayfalarında,

"1970'li yılların başlarında, Türk komandoları Kürt köylerinde sık sık şu zulüm ve hakaret yöntemini uyguluyorlardı: Yetişkin erkekleri, çoluk-çocuk, torun sahibi erkekleri, kadınların ve çocukların önünde çırl çıplak yapıyorlardı. Erkeklerin erkeklik organlarına ip bağlıyorlardı. İpi kadınların eline veriyorlardı ve onları köy içinde dipçik zoruyla iteleyerek kakalayarak dolaştırıyorlardı. Bu rastgele seçilmiş bir zulüm ve hakaret yöntemi değildir. Kürtler için özel olarak seçilmiş bir yöntemdir. Uzun uzun düşünülmüş, hesabı kitabı yapılmıştır... Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalıdır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir"

demektedir. **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin anlatımına göre Türk komandoları Güneydoğu Anadolu köylerinde yaşlı-genç bütün erkekleri köy meydanında kadın ve çocuklarının yanında çırlçıplak soyduktan sonra bunların erkeklik organlarına ip bağlamakta ipin diğer ucunu kadın veya çocuklarının eline verdikten sonra erkeklik organlarından bağlanmış bu çıplak insanları köy meydanında dipçik zoruyla dolaştırmaktadır. Ve bu uygulamayı Türk komandoları sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin anlatımına göre her köyde değil birçok köyde yapmıştır.

Kendi halkına karşı bu çeşit bir işkence uygulamasının Türk veya başka milletten olsun hangi insan düşünebilir? Böyle bir işkence uygulanabilir mi? Güneydoğu Anadolu'da halka bu çeşit işkence yapılmış mıdır? **İSMAİL BEŞİKÇİ** yer ismi vermiyor, delil göstermiyor, sadece olayı anlatıyor.

Böyle bir olayın olmasına imkân yoktur ve böyle bir olay da ol-

namıştır. Bu işkence çeşidi ve bu olay Türk düşmanlığı hastalığına tutulmuş bölücüler tarafından uydurulmuş ve aynı hastalığa yakalanmış olan **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından halk kitlelerini tahrik için hiçbir delil gösterilmeden olmuş gibi sözde bilimsel olan kitabında anlatılmıştır. **İSMAİL BEŞİKÇİ** bu olayı anlattıktan sonra halkı "... Ama bir toplum, bütün bunlara rağmen, böyle bir zulümle, böyle bir hakaretle karşı karşıya kalıyorsa, o zaman da bu zulme ve hakarete karşı direnmelidir. Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalıdır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir" sözleri de Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne başkaldırmaya davet etmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti **Saddam Hüseyin**'in ölümden kaçan yüzbinlerce Irak Kürdü'nü ülkesinde kabul etmiş, Irak Kürtlerinin barınması için kamplar hazırlamıştır. Bu kamplardan Kızıltepe ve Diyarbakır kamplarında zehirlenmeler olması sebebiyle sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ (Ortadoğu'da Devlet Terörü)** isimli kitabının 114. sayfasında **Türk Aydınları** başlığı altında şunları yazmaktadır:

"... Güney Kürdistan'dan, kimyasal silahlar kullanılması sonucu, Türkiye'ye sığınmak zorunda kalan Kürtlere karşı nasıl davranıldığını da yakından biliyoruz. '**Saddam Hüseyin**'in uyguladığı soykırım Türklerin yüksek çıkarlarına uygundur' bile denmiştir. 'Ha bir Kürdü öldürmüşsün, ha bir iti' yaklaşımı temel bir yaklaşımdır. Örneğin Kızıltepe kampında, Diyarbakır kampında iki kere kitle halinde zehirlenmeler yaşanmıştır. Irak ajanları, Türk güvenlik güçlerinin de yardım ve işbirliğini sağlayarak mülteci Kürtler için pişirilen ekmeklere zehir katmışlardır. Amaç bu Kürtleri panik içinde, endişe ve korku içinde bırakmaktır. Onları, yedikleri bir lokma ekmeğe bile güvenemez bir hale getirmektir... Türklerin tepkilerinin sağlanması olanaklı değildir. Örneğin iki olaya karşı gösterilen tepkilerin incelenmesi önemli bir hareket noktası olabilir. Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Prof. Dr. Muammer Aksoy**, 1990 yılı Ocak ayı sonlarında bir suikast sonucu katledilmiştir. Bu olaydan sonra, gazetelerde, günlerce, haftalarca başsağlığı ilanları yayınlandı. **Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un aziz hatırasını anma, ve **Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un aziz hatırasına saygı ilanları yayınlandı. Suikast protesto edildi. Fakat o günlerde, Diyarbakır kampındaki Kürtler, Irak ve Türk gizli örgütlerinin işbirliği sonucu zehirlendi... Bu olay gazetelerde haber olarak bile yer almadı..."

Kızıltepe ve Diyarbakır kamplarındaki zehirlenme olaylarında bir tek insan hayatını kaybetmemiştir. Iraklı Kürtlerin yemeğine Irak ve Türk ajanlarının zehir attığına dair bir tek delil yoktur. Olay toplu

yemek yenilen yerlerde rastlanıldığı gibi bir gıda zehirlenmesi olabilir. Ama millet fertleri arasında kın ve düşmanlık tohumları ekmek, vatani parçalamak isteyen bölücü için bu gıda zehirlenmesi olayı kast'ı zehirlenme gibi ele alınır ve bu olay sebebiyle milletin fertleri arasında kın ve düşmanlık tahrik edilir, bölücülük propagandası yapılır. Şimdi insaf ile düşünölsün sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** bir bilim adamı mıdır? Yoksa ömrünü Türk düşmanlığına, Türkiye'nin parçalanmasına adanmış bir bölücü müdür?

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin bütün kitaplarında Kürt ırkçılığı, Türk düşmanlığı, ülke ve millet bölücülüğü işlenmektedir. **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitabı sebebiyle **İSMAİL BEŞİKÇİ** hakkında daha önce dava açılmıştır. Burada **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitabından bölümler alınması **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin tanıtılmak istendiğı gibi bir sosyolog, bir bilim adamı olmadığını göstermek içindir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde halkı ırk farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmek, vatan parçalamak ilim adamlığı olarak kabul edilemez.

Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yazdığı "**Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi**" isimli kitabı da yazdığı bütün kitapları gibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmaya yöneliktir. Kitapta geçmişte kabul edilen 2884 sayılı Tunceli'nin idaresi hakkındaki kanunun ilmi eleştirisi yapılmamakta kanun bahane edilerek kanun metni ve kanunun kabulü sırasındaki müzakerelerde yapılan konuşmalar kanunla ilgili Türk basınında yer alan yazılar amaca uygun olarak yorumlanmakta ve açıkça bölücülük propagandası yapılmaktadır. Kitabın 15. sayfasında o zamanki **İçişleri Bakanı Şükrü KAYA**'nın kanun maddelerinin mecliste görüşölmesi sırasında yaptığı konuşmada Dersim halkı için

"... Ve bu bölgenin kısmı azamı taşlık ve kayalıktır. Sakinleri 65-70 bin nüfustan ibarettir. Aslen Türk unsuruna mensup bir kitledir..."

demesi sanık tarafından aynı sayfanın dipnotunda,

"Kanun, Kürt unsuru tamamen yok etmek için getirildiğı halde, Kürtler için, 'aslen Türk asıllıdır' demeyi de ihmal etmiyor. Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin en önemli özelliklerinden birinin, Kürt topraklarını ve Kürdistan kişiliğini, Kürt ulus varlığını kabul etmemek, reddetmek suretiyle gasp etmiş olmasıdır. Dersim'in asli unsuru Türktür, demekle, tarihin ilk çağlarından itibaren Türklere ait olduğu anlatılmak isteniyor..."

Bakanın kitabın 17. sayfasında yer alan aynı konuşmasındaki,

"Fakat bu harekâtı askeriye muayyen bir gayeyi istihdaf ettiği için asker geri alınmış, asıl harekâtı askeriye icap ettiren hastalık, ne tahlil ne tedavi edilmemiştir"

sözleri dipnotta,

"Burada, 'askeri harekâtı gerektiren muayyen gaye' ve 'askeri harekâtı icabettiren asıl hastalık' deyimleri üzerinde dikkatle durulmalıdır. Askeri harekâtı icabettiren hastalık olarak Kürt ulusal varlığı tespit edilmiştir. Kürt unsurunu, Kürt ulusal varlığını yok etmedikçe, askeri harekâtı gerektirecek olaylar daima olur, denmektedir"

sözleri ile yorumlanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nde Ayaklanmalar isimli kitabın bir bölümü kitabın 53. sayfasında şu şekilde yorumlanmıştır: "Yukarıdaki ifadelerden şu anlaşılmaktadır: Kendi kişiliğine, onuruna, Kürt ulusunun onuruna sahip çıkanlar, Türk sömürge yönetimi tarafından 'haydut', 'eşkıya' diye nitelendirilmektedir. Kürtlerin malını, mülkünü, hayvanlarını, ekinlerini gasp eden, talan eden, sömürge yönetiminin eylemleri ise köyleri yakıp yıkmaya eylemleri ise 'Doğu'da huzuru, asayiş'i sağlamak olarak adlandırılmaktadır."

Yine kitabın 90-91. sayfalarında **FALİH RIFKI ATAY**'ın **Ulus** gazetesinde yazdığı bir başyazıda,

"Dersim Öztürktür. Halk yoksuldur. Dağ oyuklarına, mağara ve uçurum böğürlerine sığınan ağalar, Anadolu'nun son derebeyleridir. Halk bunların esiridir... Anadolu, belki bütün tarihinde, yalnız Atatürk cumhuriyeti devrinde sukun ve birlik gördü. Taraf taraf ve devir devir radikal tedbirler alınmaya lüzum görülmüştür. Bugün sıra Tunceli Bölgesine geldi..."

demesi sanık tarafından,

" 'Dersim Öztürk'tür' deniyor. 'Öztürk', Kemalist ırkçılığın Kürdistan'da kullandığı önemli bir kavramdır. Kemalist ırkçılık Anadolu'nun Batı ve Orta kesimleri için genel olarak 'Türk' sözünü kullanmaktadır. Kürdistan ve Kürtler söz konusu edildiği zaman ise kullanılan tabir 'Öztürk'tür...' Yazar, Kürdistan'ı kademe kademe işgal ettiklerini ve kontrol altına aldıklarını, bugün, sıranın Dersim bölgesine geldiğini söylüyor"

sözleriyle yorumlanmıştır.

Bu yorumlarda ilmi gerçeklik ve bilim adamlığı tarafsızlığı yoktur. Sanığın kastı da geçmişte Türk Devleti'nin uyguladığı bir kanu-

nu ilmi olarak tahlil etmek ve eleştirmek değil bölücülük propagandası yapmaktır. Bu kanun bahane edilerek Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milleti aleyhine bölücülük propagandası yapılmış, Kürt bölünmesinin fikri zeminin hazırlanmasına çalışılmıştır.

Bu itibarla yukarıda anlatıldığı gibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası yaptıkları anlaşılan sanıklar **İSMAİL BEŞİKÇİ** ve **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün 2845 sayılı kanunun 9-20 maddeleri uyarınca yargılamalarının yapılması, sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin eylemine uyduğu 3713 sayılı kanunun 8/1, sanık **ÜNSAL ÖZTÜRK**'ün eyleminin uyduğu 3713 sayılı kanunun 8/2 maddeleri uyarınca tecziyeleri, suç konusu **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** isimli kitapların TCK.nun 36. maddesi uyarınca müsadere si kamu adına iddia olunur.

TALAT ŞALK

DGM Cumhuriyet Savcısı

(İmza)

II. DERSİM'DE NELER OLMUŞTU?(*)

Sayın Yargıçlar,

"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul Mart 1992) isimli kitaptan dolayı yargılanıyorum. İddianamede kitabın 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 8/1. maddesinin ihlal edildiği belirtilmektedir.

Savcı iddianamesinde **"Tunceli Kanunu"** ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Kitap, 1935 yılında kabul edilen ve halen yürürlükte olmayan 2384 sayılı Tunceli'nin idaresi hakkında kanunu ve bunun Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki müzakerelerini konu almaktadır. TBMM'sinde kanun müzakere edilirken üyelerin yaptıkları konuşmalar Tunceli ile ilgili o tarihte basında yazılan yazılar sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından indi ve amacına uygun olarak yorumlanmakta ve bu yolla Türkiye Cumhuriyeti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde bölücülük propagandası en yoğun biçimde yapılmaktadır." (İddianame, s. 1-2)

İddianamede, daha sonra, **"İsmail Beşikçi** bir bilim adamı değildir, kitaplarının hiçbir ilmi değeri yoktur" denmektedir.

"Bir sosyolog, bir bilim adamı olarak tanıtılan sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yayınlanan kitaplarının ilmi hiçbir değeri yoktur. Sanık kitaplarında çok açık görüldüğü gibi ömrünü sosyoloji bilimine değil Türk düşmanlığına ve Türkiye'nin parçalanmasına adanmıştır. Kitapları da ilmi hiçbir değeri olmayan PKK ve uzantısı diğer bölücülerin istekleri doğrultusunda yazılan propaganda kitaplarıdır." (İddianame, s. 2)

Biz, bilim adamlığı konusunda iddialı falan değiliz. Fakat bizim çabamız bilimsel bir çabadır. Bilimin vazgeçilmez eleştiri ortamının var olmasıdır. Eğer, herhangi bir yazı, kitap eleştirilebiliyorsa, bu eleştiri ceza tehdidiyle karşılaşmıyorsa, orada bilim gelişir. Eleştirinin ceza tehdidiyle karşılaştığı bir yerdeyse bilimin gelişip serpilmesi mümkün değildir. Sayın savcı, hem, yalana dayalı resmi ideolojiyi savunmakta, hem de bilimden söz etmektedir. Somut olgular tınkâr

(*) Bu yazı, **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Mart 1992)** kitabının yargılanması sırasında, **İsmail Beşikçi** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 5 Ekim 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/103)

edilerek bilim yapılabilir mi? Sayın savcının söyleminde bilimin sadece adı vardır. Kendisi yoktur. Aramızda çok büyük bir zihniyet farkı olduğu, uzlaşmaz bir çelişki olduğu açıktır. Savcı, ceza ile tehdit ederek, insanları resmi ideoloji doğrultusunda düşündürmeye, resmi ideoloji doğrultusunda tavır ve davranış göstermeye zorlamaktadır. Bu tavrı gösterenlere de "bilim adamı", "Türk dostu" demektedir.

"Türk dostu", "Türk düşmanı" gibi kavramlar sübjektif kavramlardır. Somut gerçekleri inkâr etmek, yalana dayalı resmi ideoloji doğrultusunda düşünmek, bu doğrultuda tavır ve davranış göstermek Türk dostluğuyla bağdaşır bir süreç değildir.

1971 döneminde, Diyarbakır-Siirt İleri Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yargılanırken de, Askeri Savcı, sık sık, **"İsmail Beşikçi** bilim adamı değildir, yazdığı kitapların, yazıların hiçbir bilimsel değeri yoktur..." derdi. Bazı profesörlerin yazılarıyla bunu kanıtlamaya çalışırdı. Halbuki o profesörler, Kürtlerin Türk olduğunu savunuyorlardı. Kürtçe diye bilinen bir dil olmadığını savunuyorlardı... Kürtlerin aslı Türk'tür, diyorlardı... Askeri Savcının bilim adamı dediği, itibar ettiği profesörlerin düşünceleri buydu... Aslında, biz de bu düşünceleri eleştiriyorduk. Eleştirilerimizden dolayı yargılanıyorduk. Demek ki 1971'den 1992'ye zihniyet bakımından hiç önemli bir değişiklik olmamış...

İddia makamı daha sonra, hiçbir iddianamede izlenmeyen bir yol izlemektedir. **"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi"** isimli kitap ile ilgili iddianame yazarken hep **"Ortadoğu'da Devlet Terörü"** isimli kitaptan söz etmektedir, bu kitaptan aldığı bazı bölümleri suçlamasına dayanak yapmaktadır. Halbuki sözü edilen **"Ortadoğu'da Devlet Terörü"** isimli kitap ile ilgili olarak da dava açılmıştır. Bu dava mahkemenizde 1991/128 sayılı dosya ile görülmektedir. **"Ortadoğu'da Devlet Terörü"** kitabından alınan bölümler ve o bölümlerle ilgili suçlamalar şunlardır:

"Sanık İSMAIL BEŞİKÇİ'nin yazdığı 1991 yılı Temmuz ayında yayınlanan 'Tüm Kürdistan Şehitlerinin Işıklı Anılarına' yazdığı **'Ortadoğu'da Devlet Terörü'** isimli kitabının 53. sayfasında 'Kürtlerin Türklerle Eşitliğinin Temel Koşulu' başlığı altında '... Kürtler ancak, Kürt kimliklerini inkâr ediyorsa Türklerle eşit oluyorlar. Kendi kimliğini, ulusal kimliğini inkâr eden, Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden bir kişi elbette her şey olabilir. Vali, yargıç, general, başbakan... her şey. Fakat, Kürt olarak, Kürt kalarak, Kürtlerin haklarını ve özgürlüklerini savunarak hiçbir şey olamaz. 'Kürdüm' diyen bir kişi öğrenciyse okuldan atılır, öğretmense görevden uzaklaştırılır, tüccarsa kredisi

kesilir, çiftçiye tohumluk verilmez, askerse ordudan atılır, rütbeleri sökülür vs. Türkiye’de, ‘Kürdüm’ diyenlerin olabileceği tek şey vardır: Mahkûm olmak, sanık olmak...’ demektedir. Şimdi bilimadamı, sosyolog olarak tanıtılmak istenen sanığın bu sözlerinin neresinde bilime saygı vardır? Neresinde ilmi gerçek vardır? Türkiye’de liyakatı olan bir Türk vatandaşı soy köküne bakılmadan devletin her kademesinde görevlendirilir. Bu görevlendirilme yapılırken kimse-nin soyunu inkâr etmesi beklenmez. Türkiye’de ben Kürdüm dediği için bir kimsenin zulüm gördüğüne bir tek misal gösterilemez. Ama devlette başbakan, bakan, vali, kaymakam, general veya başka görevlerde görevli olanlardan devlete bağlı olmalarını beklemek devletin en tabii hakkıdır. Bu, Türkiye’de böyledir, Amerika Birleşik Devletleri’nde, Fransa’da, İngiltere’de, Almanya’da da böyledir. Tarihin geçmiş dönemlerinde de böyledir. Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden kişilerin devlette vali, başbakan, general olabileceğini bir bölücüden başka hangi ilim adamı söyleyebilir. Türkiye’de Kürt olması sebebiyle kimse hakkında takibat yapılmamıştır ve kimse cezalandırılmamıştır, cezalandırılmaz da. Yasalara göre ırkçı görüşlerle milleti birbirine düşürenler, devleti ülkesi ve milletiyle parçalamaya çalışanlar hangi etnik gruptan olurlarsa olsunlar haklarında tahkikat yapılır ve cezalandırılırlar. Sanık **İSMAIL BEŞİKÇİ** Kürt olmadığı halde ırk mülâhazasıyla bölücülük propagandası yapması sebebiyle hakkında takibata geçilmiş **düzinelerle** dava açılmıştır.” (İddiana-me, s. 2-3)

Biz şunu vurgulamaya çalıştık: Kürtlerin kamu hizmetlerinde görev alabilmeleri Kürt kimliklerini inkâr etmelerine, Türkleşmeleri koşuluna bağlanmıştır... Bu konuda elbette, yazılı bir hüküm, yasa vs. yoktur. Çünkü Kürtler ulusal kimliği inkâr edilmiş bir halktır. Kürtlerin ulusal kimliklerinin inkâr edildiği, Kürt kimliğini savunan, bunun için mücadele eden insanların hiçbir göreve getirilmediği, bilâkis bunlar hakkında davalar açıldığı çok açık bir olgudur. Bu, “güneş ışıktır”, “buz soğuktur”, “gece karanlıktır” gibi açık bir olgudur. İzlenmesi ve gözlenmesi son derece kolaydır. Olaylara, bilimin yöntemiyle yaklaşan insanlar bunları kuşkusuz görür. İddia makamının bu kadar açık bir süreci inkâr etmesi anlaşılır bir şey değildir... Bu, savcıyla düşüncelerimizin uzlaşmaz olduğunu göstermektedir. Fakat savcı, kendi görüşüne katılmıyorum, kendisi gibi düşünmüyorum diye benim cezalandırılmamı istemektedir, buna da uygarlık demektedir.

Son bir-birbuçuk yıla kadar, Kürtlerden söz edenleri Türklerin milli duygularını zedeliyorlar, Türklerin milli duygularını rencide ediyorlar, iddialarıyla yargıladıkları unutulabilir mi? Kürtçe köy isimle-

rinin değiştirildiği gerçek değil mi? Kürtçe insan isimlerinin, Türklerin örflerine ve adetlerine aykırı denerek reddedildiği, bu şekilde Kürtlerin aşağılandığı, horlandığı unutulabilir mi? Kürt olduklarını söyleyen, Kürtlerin ulusal ve demokratik hakları için mücadele eden insanlara karşı çok büyük baskılar yapıldığı, bu insanların aşağılandıkları, horlandıkları nasıl gizlenebilir? Kürt halkının büyük bir kısmının oylarıyla seçilen Kürt milletvekillerine Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde ne kadar yoğun ırkçı baskılar yapıldığı herkes tarafından bilinmektedir.

Objektif olarak Kürt olan pek çok insanın milletvekili, vali, bakan vs. olduğu bilinmektedir. Fakat bunlar hep Kıbrıs Türkleri'nin, Batı Trakya Türkleri'nin, Bulgaristan Türkleri'nin ulusal ve demokratik haklarını savunuyorlar, Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetleri'nin bağımsızlıklarını kutluyorlar. Neden binbir türlü baskı ve işkence altında olan, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış Kürtlerin haklarını savunamıyorlar? Zulüm ve baskı altında olan, sürekli soykırım tehdidi altında yaşayan Kürtler için bir açıklama neden yapılmıyor? Bu tür insanlar, Türk Devleti'nin çifte standardını neden deşifre edemiyor? Bunlar neden böyle oluyor, acaba?

Savcı, **"İsmail Beşikçi** hakkında düzinelerle dava açılmıştır" diyor. Bir yazar hakkında, düzinelerle dava açmak devletin büyük bir ayıbıdır. Devlet, benimsemediği düşünceleri baskı altında tutuyor, düşünceleri yasaklıyor, resmi görüşün, resmi ideolojinin tek gerçek olduğunu ilan ediyor. Halbuki, herkes, kendi düşüncesini serbestçe ortaya koyabilmelidir. Fakat tartışmada söyleyecek bir şeyi olmayanların, baskıya ve şiddete başvurarak, ceza tehdidini kullanarak kendi düşüncelerini egemen kılmaya çalışmaları hüznün verici bir durumdur. Fakat, düşünce karşısında kaba kuvvetin hiçbir zaman başarıya ulaşamayacağı bilinen bir gerçektir.

Savcı, iddianamesini, yine, **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitaptan yaptığı bir alıntıyla şöyle sürdürüyor:

"Sanık İSMAIL BEŞİKÇİ 'Ortadoğu'da Devlet Terörü' isimli kitabının 91-92 sayfalarında '1970'li yılların başlarında, Türk komandoları Kürt köylerinde sık sık şu zulüm ve hakaret yöntemini uyguluyorlardı: Yetişkin erkekleri, çoluk-çocuk, torun sahibi erkekleri, kadınların ve çocukların önünde çırıl çıplak yapıyorlardı. Erkeklerin erkeklik organlarına ip bağlıyorlardı. İpi kadınların eline veriyorlardı ve onları köy içinde dipçik zoruyla iteleyerek kakalayarak dolaştırıyorlardı. Bu rastgele seçilmiş bir zulüm ve hakaret yöntemi değildir. Kürtler için özel olarak seçilmiş bir yöntemdir. Uzun uzun düşünülmüş, hesabı kitabı yapılmıştır... Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalı-

dır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir.' demektedir. **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin anlatımına göre Türk komandoları Güneydoğu Anadolu köylerinde yaşlı-genç bütün erkekleri köy meydanında kadın ve çocuklarının yanında çıplak soyduktan sonra bunların erkeklik organlarına ip bağlamakta ipin diğer ucunu kadın veya çocuklarının eline verdikten sonra erkeklik organlarından bağlanmış bu çıplak insanları köy meydanında dipçik zoruyla dolaştırmaktadır. Ve bu uygulamayı Türk komandoları sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin anlatımına göre her köyde değil birçok köyde yapmıştır.

Kendi halkına karşı bu çeşit bir işkence uygulamasının Türk veya başka millettten olsun hangi insan düşünebilir? Böyle bir işkence uygulanabilir mi? Güneydoğu Anadolu'da halka bu çeşit işkence yapılmış mıdır? **İSMAİL BEŞİKÇİ** yer ismi vermiyor, delil göstermiyor, sadece olayı anlatıyor.

Böyle bir olayın olmasına imkân yoktur ve böyle bir olay da olmamıştır. Bu işkence çeşidi ve bu olay Türk düşmanlığı hastalığına tutulmuş bölücüler tarafından uydurulmuş ve aynı hastalığa yakalanmış olan **İSMAİL BEŞİKÇİ** tarafından halk kitlelerini tahrik için hiçbir delil gösterilmeden olmuş gibi sözde bilimsel olan kitabında anlatılmıştır. **İSMAİL BEŞİKÇİ** bu olayı anlattıktan sonra halkı '... Ama bir toplum, bütün bunlara rağmen, böyle bir zulümle, böyle bir hakaretle karşı karşıya kalıyorsa, o zaman da bu zulme ve hakarete karşı direnmelidir. Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalıdır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir' sözleri de Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne başkaldırmaya davet etmektedir." (İddianame, s. 3-4)

İddia makamı işkenceyi inkâr etmektedir. Bu çok şaşırtıcı bir şeydir. Türkiye'de özellikle Kürdistan'da, işkencenin bir devlet politikası olduğu, sistematik olarak işkence uygulandığı uluslararası kurumların raporlarına bile geçmiştir. Savcının, "Böyle bir olayın olmasına imkân yoktur ve böyle bir olay olmamıştır..." dediği işkence yöntemi aynen uygulanmıştır. Ve bu işkenceler, ta 1970'li yıllarda, yer ve zaman gösterilerek, işkence gören insanlar tarafından anlatılmıştır. (Bk. Devrimci Doğu Kültür Ocakları bültenleri, Ankara 1970, **DDKO Dava Dosyası**, Cilt 1, **Komal Yayınevi**, Ankara 1975, kitabı içinde)

İşkenceyi inkâr etmek önemli bir devlet politikasıdır. Sayın savcı bu politikanın gereklerini yerine getirmektedir. İşkenceyi inkâr etmenin önemli bir sonucu vardır. O da, işkencenin sürekli kılınmasıdır.

Biz yine de insanların benzer işkencelere maruz kalmamalarını, fakat her halükârda bu işkencelere maruz kalanların başkaldırmaları gerektiğini vurguluyoruz... Kürtler, 15 Ağustos 1984'den beri başkaldırı haklarını kullanıyorlar... Başkaldırı, zulüm altında yaşatılan bir halkın, en doğal hakkıdır.

Ta 1960'lı, 1970'li yıllara kadar gitmeye ne gerek var. Günümüzde, Kürdistan'da işkence, yine sistematik bir şekilde ve daha da azgınlaştırılarak uygulanmaktadır. 18 Ağustos'tan itibaren Şırnak, devlet güçleri tarafından yıkılmış, yakılmış, insanları mağdur edilmiştir. Arama bahanesiyle 500'e yakın Kürt insanı gözaltına alınmıştır. Gözaltına alınan bu insanlardan, "Şırnak'a PKK baskın yaptı, biz de baskına katıldık..." yollu ifadeler alınmak istenmiştir. Bu doğrultuda ifade vermeyen Kürt insanlarına binbir türlü işkence yapılmıştır. Gözleri oyulan insanlar vardır. Hayaları sıkılarak öldürülen Kürtler vardır... Bütün bu işkenceleri gerçekleştirenlere, Genelkurmay tarafından 28 Eylül 1992 günü "Kahramanlık Plaketi" verilmiştir... "Bin yıldır beraber yaşıyoruz, kardeşiz, Müslümanız" diyen sömürgeci devletin "kardeşlik" anlayışı budur... Öte yandan, Kürdistan'da sürdürülen işkence uygulamaları, 19-21 Eylül 1992 tarihli **Özgür Gündem** gazetelerinde de "**Korkunç İtiraf**" başlığı altında yayınlandı. Bu "Korkunç İtiraf"ı yapan, Şırnak'ta komando olarak görev yapan ve terhis olan bir kişiydi...

Türkiye'de işkence serbesttir. Devlet güçleri her türlü işkenceyi yapma özgürlüğüne sahiptir. İşkence, hiçbir zaman yasak değildir. Yasak olan işkencenin anlatılmasıdır.

İddianame, yine, **Ortadoğu'da Devlet Terörü** kitabından yapılan bir alıntıyla sürüyor:

"Türkiye Cumhuriyeti Devleti **Saddam Hüseyin**'in ölümünden kaçan yüzbinlerce Irak Kürdü'nü ülkesinde kabul etmiş, Irak Kürtlerinin barınması için kamplar hazırlamıştır. Bu kamplardan Kızıltepe ve Diyarbakır kamplarında zehirlenmeler olması sebebiyle sanık **İSMAIL BEŞİKÇİ (Ortadoğu'da Devlet Terörü)** isimli kitabının 114. sayfasında **Türk Aydınları** başlığı altında şunları yazmaktadır: '... Güney Kürdistan'dan, kimyasal silahlar kullanılması sonucu, Türkiye'ye sığınmak zorunda kalan Kürtlere karşı nasıl davranıldığını da yakından biliyoruz. 'Saddam Hüseyin'in uyguladığı soykırım Türklerin yüksek çıkarlarına uygundur' bile denmiştir. 'Ha bir Kürdü öldürmüşsün, ha bir iti' yaklaşımı temel bir yaklaşımdır. Örneğin Kızıltepe kampında, Diyarbakır kampında iki kere kitle halinde zehirlenmeler yaşanmıştır. Irak ajanları, Türk güvenlik güçlerinin de yardım ve işbirliğini sağlayarak mülteci Kürtler için pişirilen ekmek-

lere zehir katmışlardır. Amaç bu Kürtleri panik içinde, endişe ve korku içinde bırakmaktır. Onları, yedikleri bir lokma ekmeğe bile güvenemez bir hale getirmektir... Türklerin tepkilerinin sağlanması olanaklı değildir. Örneğin iki olaya karşı gösterilen tepkilerin incelenmesi önemli bir hareket noktası olabilir. Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Prof. Dr. Muammer Aksoy**, 1990 yılı Ocak ayı sonlarında bir suikast sonucu katledilmiştir. Bu olaydan sonra, gazetelerde, günlerce, haftalarca başsağlığı ilanları yayınlandı. **Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un aziz hatırasını anma, ve **Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un aziz hatırasına saygı ilanları yayınlandı. Suikast protesto edildi. Fakat o günlerde, Diyarbakır kampındaki Kürtler, Irak ve Türk gizli örgütlerinin işbirliği sonucu zehirlendi... Bu olay gazetelerde haber olarak bile yer almadı...

Kızıltepe ve Diyarbakır kamplarındaki zehirlenme olaylarında bir tek insan hayatını kaybetmemiştir. Iraklı Kürtlerin yemeğine Irak ve Türk ajanlarının zehir attığına dair bir tek delil yoktur. Olay toplu yemek yenilen yerlerde rastlanıldığı gibi bir gıda zehirlenmesi olabilir. Ama millet fertleri arasında kin ve düşmanlık tohumları ekmek, vatanı parçalamak isteyen bölücü için bu gıda zehirlenmesi olayı kast'i zehirlenme gibi ele alınır ve bu olay sebebiyle milletin fertleri arasında kin ve düşmanlık tahrik edilir, bölücülük propagandası yapılır. Şimdi insaf ile düşünölsün sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** bir bilim adamı mıdır? Yoksa ömrünü Türk düşmanlığına, Türkiye'nin parçalanmasına adanmış bir bölücü müdür"? (İddianame, s. 4-5)

Bizim belleğimiz yerindedir. Belleğimizin kazınması mümkün değildir. 1988 sonbaharında Güney Kürdistan'dan Kürtlerin nasıl geldikleri, nasıl karşılandıkları, kamplara nasıl yerleştirildikleri, nasıl sefalet çektikleri unutulması mümkün olan olaylar değildir. Kızıltepe kampındaki zehirlenme olayı elbette doğrudur... Halbuki, Bulgaristan'dan isim değiştirme süreci içinde gelen "soydaşlar"a nasıl muamele yapıldığı yine bilgilerimiz dahilindedir. Kürtlere ve Türk soydaşlara karşı sürdürölen farklı tavır ve davranışların çifte standartlı politikaların bilincimizden kazınması mümkün değildir.

Türkiye'de yaşanan esas terör devlet terörüdür. Kürdistan devlet terörüyle yönetilmektedir. Kürtlerin ulusal ve demokratik hakları devlet terörüyle gasp edilmiştir. Gasp devlet terörüyle sürdürölmek istenmektedir. Devlet terörü, her türlü demokratik görüşüne kanallarını tıkamıştır. Kürtlere ulusal ve demokratik haklarını kazanabilmek için şiddete başvurmaktan başka hiçbir yol bırakılmamıştır. Bu, meşru bir şiddettir.

Savcı, **Ortadoğu'da Devlet Terörü** kitabından yaptığı alıntılar-

da, yine, “İsmail Beşikçi tanıtıldığı gibi bilim adamı değildir” demeyi sürdürüyor. “İsmail Beşikçi Kürt ırkçılığı yapmaktadır” diyor.

“Sanık İSMAİL BEŞİKÇİ'nin bütün kitaplarında Kürt ırkçılığı, Türk düşmanlığı, ülke ve millet bölücülüğü işlenmektedir. *Ortadoğu'da Devlet Terörü* isimli kitabı sebebiyle İSMAİL BEŞİKÇİ hakkında daha önce dava açılmıştır. Burada *Ortadoğu'da Devlet Terörü* isimli kitabından bölümler alınması İSMAİL BEŞİKÇİ'nin tanıtılmak istendiği gibi bir sosyolog, bir bilim adamı olmadığını göstermek içindir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde halkı ırk farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmek, vatan parçalamak ilim adamlığı olarak kabul edilemez.” (İddianame, s. 5)

Bizlerin Kürt ırkçısı olarak suçlanmamız üzerinde dikkatle durulması gereken bir konudur. Hem Kürtlerin ulusal ve demokratik bütün haklarını gasp edeceksin, Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini inkâr edeceksin, hem de, kendi kimliğine, benliğine sahip olmaya çalışan insanları ırkçılıkla suçlayacaksın... Bu, bir olguyu açık ve kesin bir şekilde ortaya sermektedir. Bu, iddia makamıyla ne kadar derin ve uzlaşmaz bir düşünce farklılığı içinde olduğumuzdur. Böylesine uzlaşmaz bir düşünce farklılığı ortadayken, taraflardan birisinin, devlet adına ceza isteme yetkisine sahip olması uygarlık adına büyük bir ayıptır... Bu durum karşısında, şunu belirtmekte yarar görüyorum: Devlet, ya beni veya benim gibileri ömür boyu cezaevinde tutmak zorundadır, veya böylesine ilkel ve çağdışı bir zihniyete dayalı yasa hükümlerini yürürlükten kaldırmak zorundadır. Devletin, bu iki şıkkın dışında üçüncü bir tercihi yoktur.

İddianamede, *Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi* kitabıyla ilgili olarak da şunlar söylenmektedir:

“Sanık İSMAİL BEŞİKÇİ'nin yazdığı *Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi* isimli kitabı da yazdığı bütün kitapları gibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmaya yöneliktir. Kitapta geçmişte kabul edilen 2884 sayılı Tunceli'nin idaresi hakkındaki kanunun ilmi eleştirisi yapılmamakta kanun bahane edilerek kanun metni ve kanunun kabulü sırasındaki müzakerelerde yapılan konuşmalar kanunla ilgili Türk basınında yer alan yazılar amaca uygun olarak yorumlanmakta ve açıkça bölücülük propagandası yapılmaktadır. Kitabın 15. sayfasında o zamanki İçişleri Bakanı Şükrü KAYA'nın kanun maddelerinin mecliste görüşülmesi sırasında yaptığı konuşmada Dersim halkı için ‘... Ve bu bölgenin kısmı azamî taşlık ve kayalıktır. Sakinleri 65-70 bin

nüfustan ibarettir. Aslen Türk unsuruna mensup bir kitledir...' demesi sanık tarafından aynı sayfanın dipnotunda 'Kanun, Kürt unsuru tamamen yok etmek için getirildiği halde, Kürtler için, 'aslen Türk asıllıdır' demeyi de ihmal etmiyor. Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin en önemli özelliklerinden birinin, Kürt topraklarını ve Kürdistan kişiliğini, Kürt ulus varlığını kabul etmemek, reddetmek suretiyle gasp etmiş olmasıdır. Dersim'in asli unsuru Türktür, demekle, tarihin ilk çağlarından itibaren Türklere ait olduğu anlatılmak isteniyor...' Bakanın kitabın 17. sayfasında yer alan aynı konuşmasındaki 'Fakat bu harekâtı askeriye muayyen bir gayeyi istihdaf ettiği için asker geri alınmış; asıl harekâtı askeriye icap ettiren hastalık, ne tahlil ne tedavi edilmemiştir.' sözleri dipnotta 'Burada, 'askeri harekâtı gerektiren muayyen gaye' ve 'askeri harekâtı icabettiren asıl hastalık' deyimleri üzerinde dikkatle durulmalıdır. Askeri harekâtı icabettiren hastalık olarak Kürt ulusal varlığı tespit edilmiştir. Kürt unsurunu, Kürt ulusal varlığını yok etmedikçe, askeri harekâtı gerektirecek olaylar daima olur, denmektedir' sözleri ile yorumlanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nde Ayaklanmalar isimli kitabın bir bölümü kitabın 53. sayfasında şu şekilde yorumlanmıştır: 'Yukarıdaki ifadelerden şu anlaşılmaktadır: Kendi kişiliğine, onuruna, Kürt ulusunun onuruna sahip çıkanlar, Türk sömürge yönetimi tarafından 'haydut', 'eşkiya' diye nitelendirilmektedir. Kürtlerin malını, mülkünü, hayvanlarını, ekinlerini gasp eden, talan eden, sömürge yönetiminin eylemleri ise köyleri yakıp yıkmaya eylemleri ise 'Doğu'da huzuru, asayiş'i sağlamak olarak adlandırılmaktadır.'

Yine kitabın 90-91. sayfalarında **FALİH RIFKI ATAY**'ın **Ulus** gazetesinde yazdığı bir başyazıda 'Dersim Öztürktür. Halk yoksuludur. **Dağ oyuklarına**, mağara ve uçurum böğürlerine sığınan ağalar, Anadolu'nun son derebeyleridir. Halk bunların esiridir... Anadolu, belki bütün tarihinde, yalnız Atatürk cumhuriyeti devrinde sukun ve birlik gördü. Taraf taraf ve devir devir radikal tedbirler alınmaya lüzum görülmiştir. Bugün sıra Tunceli Bölgesine geldi...' demesi sanık tarafından "'Dersim Öztürk'tür' deniyor. 'Öztürk', Kemalist ırkçılığın Kürdistan'da kullandığı önemli bir kavramdır. Kemalist ırkçılık Anadolu'nun Batı ve Orta kesimleri için genel olarak 'Türk' sözünü kullanmaktadır. Kürdistan ve Kürtler söz konusu edildiği zaman ise kullanılan tabir 'Öztürk'tür... Yazar, Kürdistan'ı kademe kademe işgal ettiklerini ve kontrol altına aldıklarını, bugün, sıranın Dersim bölgesine geldiğini söylüyor' sözleriyle yorumlanmıştır.

Bu yorumlarda ilmi gerçeklik ve bilim adamlığı tarafsızlığı yoktur. Saniğin kastı da geçmişte Türk Devleti'nin uyguladığı bir kanunu il-

mi olarak tahlil etmek ve eleştirmek değil bölücülük propagandası yapmaktır. Bu kanun bahane edilerek Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milleti aleyhine bölücülük propagandası yapılmış, Kürt bölünmesinin fikri zeminin hazırlanmasına çalışılmıştır. (İddianame, s. 5-6-7)

Tunceli Kanunu (1935), 1930'lu yıllarda yıllarda, Kürdistan'ın nasıl yönetildiğini göstermesi bakımından incelenmesi gereken bir kanundur. Türkiye'nin siyasal ve toplumsal tarihiyle yakından ilgili bazı olguları görmezden gelemeyiz. Hiçbir toplumsal ve siyasal sorun, sorunun varlığı inkâr edilerek çözümlenemez.

Savcının en çok kullandığı, sık sık kullandığı kavramlardan biri, "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" kavramıdır. Biz, bu kavramı eleştiriyoruz. Bunun, somut gerçekleri aksettirmediğini, sadece, bir slogan olduğunu belirtmeye çalışıyoruz. Bu sloganın ülkenin somut gerçeklerini çarpıtmayı, saptırmayı amaçladığını belirtiyoruz. İddiyanameye göre, somut gerçekleri inkâr edenler, resmi ideoloji doğrultusunda düşünenler, bu doğrultuda tavır ve davranış sergileyenler "**yurtsever**"; somut gerçeklerden söz edenler, somut gerçeklerin anlatılmasından taviz vermeyenler "**Türk düşmanı**" olmaktadır. Burada çok büyük bir yanlış vardır. **Yurtseverlik** kavramıyla, bilimsel araştırma kavramlarını birbirleriyle karıştırmamak gerekmektedir. Yurtseverlik sübjektif bir duygudur. Kişinin vatanını, ulusunu sevmesiyle, vatanına ve ulusuna bağlılığıyla ilgili bir kavramdır. Bilim, bilimsel araştırma, bilim yöntemiyle objektif bir kavramdır.

Bilim, olgulardan hareket eder. Olguları görmezden gelmek, olguları yok saymak, bilim yöntemiyle bağdaşır davranışlar değildir. Kürtler ve Kürdistan somut bir gerçekliktir. Bilim bu gerçeklikleri görmezden gelemez, yok sayamaz. "Ben Türk yurtseveriyim, bu gerçekleri görmezden gelebilirim" denemez. Türk olmayanları, Türk dili ve Türk kültürü çerçevesinde asimile etmek Türk yurtseverliği olarak değerlendirilemez. Kürtler ve Kürdistan konusunda incelemeler yapan insanları da "Türk düşmanı" olarak nitelemek çok yanlış bir düşüncedir, çok yanlış bir düşünce ve davranıştır.

Kürtlerle ve Kürdistanla ilgili olarak temel olan, belirleyici olan bazı olgular vardır. Bu, Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması olayıdır. Kürdistan, Birinci Dünya Savaşı'nda ve savaştan sonra gelişen süreç içinde, Türk-Ermeni, Türk-Yunan savaşları süreci içinde bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında İngiliz emperyalizminin ve Fransız emperyalizminin çok büyük rolleri

olduğu kuşkusuzdur. Fakat, Kemalistlerin, bu konuda, İngiliz ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği ve güçbirliği yaptığı da o kadar kuşkusuzdur. İddia makamı, sık sık, “**İsmail Beşikçi**, öyle anlatıldığı gibi bilim adamı falan değildir...” deyip durmaktadır. Halbuki bu yargılamanın konusu, bizim bilim adamı olup olmadığımız veya, iyi bir bilim adamı olup olmadığımız değildir. Buna rağmen, iddia makamına ısrarla soruyoruz: Kürdistan nasıl bölünmüştür, nasıl parçalanmıştır, nasıl paylaşılmıştır? Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması konusunda iddia makamının görüşleri nedir? “Ben Kürt diye bir ulusu kabul etmiyorum, Kürtçe diye bir dili kabul etmiyorum...” demek inandırıcı olur mu, bilimsel olur mu? “Ben bir Türk yurtseveriyim, Türk yurtseverleri bütün konuları konuşmazlar” demek inanadıcı mıdır?

12 Eylül döneminde, Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yargılandığım sırada da, “Türk dostu”, “Türk düşmanı” gibi kavramlar savcılar tarafından çok kullanılıyordu. Mahkeme de gerekçeli kararında bunları kullandı... Fakat, duruşmalarda görev alan yargıçlardan ikisi, aynı dönemde, yargıladıkları başka sanıkların yakınlarından rüşvet alırlarken yakalandılar. Yargılandılar ve mahkûm oldular. “Türk düşmanı”, “Türk dostu”, “Vatan sevgisi”, “Yurtsever” gibi kavramlar sübjektif kavramlardır. Yukarıdaki örnekde, Kürtlerle ilgili inceleme yapmaya çalışanları “Türk düşmanı” olmakla suçlayanların, kendilerinin nerelere kadar gelebildiklerini, nelerin dostu olduklarını gösteren hazin bir örnektir. (Bu örnek hakkında daha geniş bilgi için bk. **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yurt Kitap-Yayın**, İstanbul 1991, s. 350-381)

Kaldı ki, soruna yurtseverlik açısından baksak bile iddia makamının ortaya koyduğu gibi bir sonuç ortaya çıkmaz. Türk yurtseveri, Arap yurtseveri, İngiliz yurtseveri, Bulgar yurtseveri olduğu gibi, Kürt yurtseveri de vardır. Kürt yurtseverleri de elbet kendi vatanını, kendi ulusunu sever, Kürt yurtseveri de, Kürt vatanına ve Kürt ulusuna bağlıdır ve bunlar da gayet doğaldır.

Sayın Yargıçlar,

Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi isimli kitaptan dolayı ikinci kere yargılanıyoruz. Birinci yargılama, kitap, İstanbul'da, **Belge Yayınları** tarafından yapılan baskısı sonucu gerçekleşti. Dava, İstanbul 2 Numaralı Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülüyordu. Dava TCK'nun 142/3. maddesinden açılmıştı. 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası 142. maddeyi yürürlükten kaldırdı. (Md. 23/b) Böylece, 142. maddede belirtilen fiiller suç olmaktan çıktı, dava düştü... Kesin hüküm oluştu.

3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın başka bir maddesi ise, (Md. 8/1) aynı fiilleri daha ağır bir suç olarak yeniden düzenledi. Kitap yeniden yargılandığı zaman, kesin hükme rağmen yeniden dava açıldı. Burada hukuka karşı bir hileyi görmemek mümkün değildir.

Sayın Yargıçlar,

Duruşmanın bu aşamasında söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

III. YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (5)^(*)

Sayın Yargıçlar,

"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi" (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul 1992) isimli kitaptan dolayı yargılanıyoruz. Hakkımızdaki dava 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin ihlal edildiği kabul edilerek açılmıştır.

TÜRKİYE'DE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ZERRESİ YOKTUR

Biz **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** kitabını yayınlarken **Yayıncının Notu** adı altında şöyle bir not düşmüştük:

"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi daha önce **Belge Uluslararası Yayıncılık** tarafından Ekim 1990 tarihinde, İstanbul'da yayınlandı. Kısa sürede toplatıldı. Yazar ve yayıncı hakkında İstanbul DGM'nce 142/3-6'dan, 'Basın yolu ile milli duyguları yoketmek ve zayıflatma amacıyla propaganda yapmak' iddiası ile ağır cezalar istendi. 10.5.1991 günü yapılan duruşmada 'Sanıklar hakkında uygulanması istenen TCK'nun 142. maddesi 12.4.1991 günü yürürlüğe giren 3713 sayılı yasanın 23/c madesi uyarınca yürürlükten kaldırıldığından, TCK'nun 2. maddesi gereğince sanıklar hakkında açılmış bulunan işbu kamu davasının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

Emanetin 1990/395 sırasına kayıtlı toplattırılmasına karar verilen kitapların sanıklara **İADESİNE'** denilerek dosya kapatılmıştır.

Kararın Esas No'su 1990/391, Karar No'su 1991/168'dir.

Yukarıda yazılanlar kesin hüküm oluşturmaktadır. Kitapların iadesine karar verilmiştir."

Bunları yazmamıza ve kitap toplayıcılarını uyarmamıza rağmen yayınladığımız değerli kitabımız yayınlanmasından kısa bir süre sonra toplatılmıştır. Bu, bizim 141-142-163. maddelerin kaldırılmasının ve yerine 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın konulmasının sa-

(*) Bu yazı, **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Mart 1992)** kitabının yargılanması sırasında, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunulan 5 Ekim 1992 tarihli sorgu metnidir. (Dosya No: 1992/103)

dece bir hile olduğu yolundaki görüşümüzü kesin bir biçimde doğru-
lamaktadır. Devletin bu manevrasındaki amaç, emekçi kitleleri ve
dünyanın demokratik kamuoyunu kandırmaya çalışmasından iba-
rettir.

Daha önceden davası düşmüş, kitapların yayıncıya iadesine ka-
rar verilmiş bir kitap, herhangi bir ek yapılmamasına ve aynen ya-
yınlanmasına rağmen tekrardan dava konusu olması, üzerinde şöyle
bir durulup geçilebilecek bir olay değildir. Bu, Türkiye'de basın ve
düşünce özgürlüğünün olup olmadığıyla veya ne kadar olup olmadı-
ğıyla ilişkilidir. Kaldı ki, yazarı kitapta çeşitli değişiklikler de yapabi-
lirdi, çeşitli konuları daha da açabilirdi. Bu dahi kitabın tekrar topla-
tılmasının ve dava açılmasının konusu olmamalıydı...

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluşundan bugüne kadar
hiçbir dönemde düşünce ve basın-yayın özgürlüğü olmamıştır. Ya-
yıncılar, çevirmenler, kitapçılar, okurlar vb. bütün dönemlerde ceza-
evlerine atılmışlar, işkenceden geçirilmişler, fırsat buldukça da öldü-
rılmışlardır. Bir kitabı çevirdi diye, evinde örneğin **Gorki'nin Ana**
kitabını bulundurdu diye işkenceden geçenlerin, cezaevlerine konan-
ların haddi hesabı yoktur. Türkiye bir karanlıklar ülkesidir.

Devlete karşı mücadele yürüten örgütleri, üniversiteli gençlerin
önlerine suç aleti olarak kitaplar, dergiler koyarak televizyonlarda
teşhir edenler, devletin düşünceye, bilime ne kadar düşman olduğu-
nu belgelemektedirler. Düşünceye, kitaba her zaman, her dönem suç
aleti olarak bakılmıştır, bu bakış artarak devam etmektedir.

Özellikle Kürtlerle, Kürdistanla ilgili yayınlanan kitaplar, dergiler
yasaklamaların başında yer almaktadır. Kürtler yıllar içinde inkâr
edildiği, yok sayıldığı, çürütölmeye çalışıldığı için haklarındaki her
şey yasaklanmıştır. Kürtlerin tarihi yeryüzünden silinmeye çalışıl-
mıştır.

Bizler de bu baskı politikasından payımızı fazlasıyla aldık ve al-
maya devam ediyoruz. Kitaplarımız üçer beşer toplatılıyor, hakkımız-
da milyarlarca liralık davalar açılıyor, para cezaları kesiliyor.
DGM'ler hızlarını alamamış olacaklar ki birçok dosyayı da ayırıp sivil
adliyelere gönderiyorlar ve sivil adliyeler de DGM'lerde devam eden
3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na ilişkin davalara ek olarak ör-
neğin 311, 312, 159 vb. maddelerden davalar açıyorlar.

Fakat bütün bu yapılanlara rağmen devlet yöneticileri hiç sıkıl-
madan demokrasiden, özgürlüklerden söz edebiliyorlar. Sorunların
hukuk içinde, demokrasi içinde çözüleceğinden söz edebiliyorlar.
Bizler kendi başınıza gelenlere bakıyoruz, bir de bu çeşit yetkililerin
açıklamalarına bakıyoruz ve acaba başka bir dünya ülkesinde mi ya-

şıyoruz diye hayretler içinde kalıyoruz. Bu kadar yalanı bir arada nasıl söyleyebiliyorlar acaba?

Örneğin **Başbakan Süleyman Demirel** üniversitelerdeki yeni öğretim yılının başlaması dolayısıyla Dokuz Eylül Üniversitesi'nde bir açılış konuşması yaptı. 30 Eylül 1992 günlü **Sabah** gazetesinin verdiği habere göre **Demirel**, "... **düşünen herkesin fikirlerini serbestçe söylemesini**" istemiş. **Demirel**'in bizlerden haberi yok mu, acaba. Bizler özgür düşünceli insanların, düşüncesi olup da serbestçe söyleyen insanların eserlerini yayınlıyoruz. Ama sizlerin de bildiği gibi sayın yargıçlar, hakkımızda düzinelerle dava var. O halde **Demirel**'in "... **düşünen herkesin fikirlerini serbestçe söylemesi**" sözleri ne anlama geliyor. Bu, bızce açıktır. Bu, sadece propagandadır. Burjuva devletin bir papaz bir de cellat yüzü vardır. **Demirel** yukarıdaki sözleri sarf ederken papaz rolünü oynamaktadır. Yerine getirdiği sadece aktörlüktür. Hayatın gerçekleri ise söylediklerinin tam tersidir. Türkiye'de düşünenler, aydınlar düşündüklerini hiçbir zaman serbestçe söyleyememişlerdir. Tabii ki **İsmail Beşikçi** gibi -ömrünün en değerli yıllarını cezaevlerinde geçirme pahasına- değerli bilim adamlarının dışında.

Yukarıdaki anlattıklarım savcının iddianamesinde belgelenmiştir. Savcının hakkımızda yazdığı iddianamede "Sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ** Kürt olmadığı halde ırk mülahazasıyla bölücülük propagandası yapması sebebiyle hakkında takibata geçilmiş **düzinelerle** dava açılmıştır (İddianame, s. 3) demektedir. **Demirel**'in propagandası bizim davalarımızla boşa çıkmaktadır.

Yukarıdaki iddianameden yapılan alıntıya ilişkin bizim yorumumuza savcı tarafından "ama biz propaganda yapılması dolayısıyla davalar açıyoruz" itirazı yapılabilir. Bu görüş açısı yanlıştır. Çünkü devletin üst düzey bürokratları değil propaganda, bu konularda tartışma bile yapılamayacağını vurgulamaktadırlar. Yargıtay Başkanı **Adli Yılın Açış Konuşması**'nda şunları da söylemektedir:

"Büyük **Atatürk** Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurmuş; Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü ve Cumhuriyetin nitelikleri, değişmez esaslar olarak hükme bağlanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 1, 2, 3. maddelerinde öngörülen değişmez esasların hiçbir zaman, hiçbir zemin ve hiçbir ortamda ve hiçbir yöntemle asla tartışma konusu yapılamayacağı da kesinlikle bilinmelidir." (1992-1993 Adalet Yılı Açış Konuşması, s. 26)

Alıntıdaki altını benim çizdiğim yerlerde de görüleceği gibi "hiçbir zaman, hiçbir zemin ve hiçbir ortamda ve hiçbir yöntemle asla tartış-

ma konusu yapılamayacağı da kesinlikle bilinmelidir” denmektedir. Değil propagandası, tartışılması bile kesinlikle yasaklanmış olan, “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü” anlayışıdır. **Yargıtay Başkanı Dr. İsmet Ocakçioğlu** resmen insanları tehdit etmektedir. Hani “... **düşünen herkesin fikirlerini serbestçe söylemesini**” istiyordu **Başbakan Süleyman Demirel...**

Diğer taraftan Türkiye'nin gerçek yöneticisi **Millî Güvenlik Kurulu**'nun 25 Eylül 1992 günü yapmış olduğu toplantıda şunlar da yer almaktadır:

“1- Başta Güneydoğu olmak üzere ülke genelindeki güvenlik ve asayiş durumu gözden geçirilmiş ve değerlendirilmiş, devletine silah çeken, sorumsuzca cinayetler işleyen, ülke, devlet, demokrasi ve insanlık düşmanı bölücü terör örgütünü tesirsiz hale getirmeye yönelik olarak devletin tüm vatandaş, kurum ve kuruluşlarının güç ve gönül birliği ile yapılan mücadelenin planlanan şekilde ve demokratik hukuk düzeni kuralları çerçevesinde her türlü imkân kullanılarak sürdürüldüğü, olumlu sonuçlar alındığı, güvenlik güçlerimizin görevlerini devletin siyasal kararlılığına uygun olarak üstün bir disiplin ve moral gücüyle yerine getirdikleri ve aynı ciddiyetle sürdürecekleri ve mutlaka başarıya ulaşacakları tespit edilmiştir.

2- Varlıklarını demokratik rejime... borçlu olan bazı kitle örgütleri ile bazı kitle iletişim araçlarınınca... ülke bütünlüğünü ve devletin üniter yapısını zedeleyen faaliyetlerde bulunulmasının ve bunun ileri sürülecek bazı hak ve özgürlüklerle izah edilmesinin anayasal dayanaktan yoksun olduğu, bu gibi durumlarda yetkili kuruluşların yasal işlemlere başvurmasının doğal karşılanması gerektiğine işaret edilmiştir” (*Hürriyet*, 26 Eylül 1992)

Haberi veren *Hürriyet* gazetesinin aynı günlü yorumunda “**Bildiride kitle iletişim araçları hakkında yapılacak yasal işlemlerin de özellikle Yeni Ülke ve Özgür Gündem gazetelerinin kapatılabilirliği yönünde olduğu yorumuna neden oldu**” denmektedir. Bu alıntılarının neresinde düşünce özgürlüğü vardır. Düşünce özgürlüğü hangi sözcüklerin arasına sıkıştırılmıştır... Biz bu alıntılarının hiçbir yerinde düşünce özgürlüğünün zerresini bile bulamıyoruz. Aksine, “**PKK'ye karşı mücadele**”, “**teröre karşı mücadele**” adı altında Kürt ulusunun ulusal-demokratik haklarına karşı açık bir saldırı, düşünce özgürlüğüne karşı mahkemelerin harekete geçmesi konusunda açık direktif vardır. İnsanlar devletle aynı şeyleri düşünmeye ve aynı tavrı göstermeye davet ediliyorlar. Bu davet emir gibidir. Herkes devletle aynı düşünmek zorunda mıdır?.. Bu düşüncelerimizin aksı iddia edilebilir kuşkusuz. Ama Kürt halkının hiçbir hakkı yok-

ken, hiçbir ulusal-demokratik hakkı yokken bundan başka bir yorum yapılabilir mi? Nitekim şu sıralarda Kürt halkının büyük çoğunluğunun oylarını almış olan **HEP** yöneticileri günlerdir gözaltındadırlar. **HEP** kapatılmak üzeredir...

Peki bu durumda **Demirel**'in "... düşünen herkesin fikirlerini serbestçe söylemesi" sözleri nerededir? Yoksa **Demirel** MGK'nın toplantılarına katılmıyor mu?

SAVCI BİLİM ADAMI İSMAİL BEŞİKÇİ'YE KARŞI BÜYÜK BİR ÖFKE İÇİNDEDİR

"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi" isimli kitapla ilgili yazılan iddianamede yazara karşı büyük bir öfkenin ve aşağılanmanın dışı vurumu vardır. Savcı, **İsmail Beşikçi**'nin bilim adamı olmadığını ispat edebilmek için büyük çabalara girişmiştir. Halbuki suçlanan **İsmail Beşikçi**'nin bilim adamı olup olmaması değil, **İsmail Beşikçi**'nin düşünceleridir. Savcı o kadar hiddetlenmiştir ki bize gönderilen hiçbir iddianamede olmayan, başka davalarda da hiç uygulanmayan bir yöntemle, davası halen Ankara DGM'de yürüyen **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitaptan uzun uzun bahsetmiştir. İddianamesinin bir yerinde şunları söylemiştir:

"Bir sosyolog, bir bilim adamı olarak tanıtılan sanık **İSMAİL BEŞİKÇİ**'nin yayınlanan kitaplarının ilmi hiçbir değeri yoktur. Sanık kitaplarında çok açık görüldüğü gibi ömrünü sosyoloji bilimine değil Türk düşmanlığına ve Türkiye'nin parçalanmasına adanmıştır. Kitapları da ilmi hiçbir değeri olmayan PKK ve uzantısı diğer bölücülerin istekleri doğrultusunda yazılan propaganda kitaplarıdır." (İddianame, s. 2)

Savcı, iddianamesinde, **İsmail Beşikçi**'nin bilim adamı, sosyolog olmadığını iddia ederken tarihsel süreci de birbirine karıştırmakta, içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. Çünkü **"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi"** isimli kitap 1977 yıllarında yazılmıştır. Tunceli Kanunu ve Dersim kırım işlenmiştir. Kitabın yazıldığı yıllarda PKK diye kurulmuş bir örgüt henüz yoktur. Savcı, **İsmail Beşikçi**'nin bir propagandist olduğunu ispatlayabilmek için boş, gereksiz, temeli olmayan bir çaba içindedir. **"Kitapları da ilmi hiçbir değeri olmayan PKK ve uzantısı diğer bölücülerin istekleri doğrultusunda yazılan propaganda kitaplarıdır"** diyerek tarihi altüst etmiştir.

Bizler, düşüncenin dinamikleşmesi, düşüncesi olanın açıkça söylemesini isteyen yayıncılar olarak savcının da eğer varsa düşüncesini söylemesinden yanayız. Ama burada yapılan **İsmail Beşikçi**'ye

ve **Yurt Kitap-Yayın**'a ağır cezalar verebilmek için eşit olmayan bir uygulamadır. Biz her zaman düşüncelerin tartışılacağı yerlerin mahkemeler olmadığını, akademik çevreler olduğu söylüyoruz. Fakat her defasında kendimizi DGM'lerde buluyoruz.

"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi" isimli kitapla **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitap arasında yazılış tarihleri itibarıyla 14-15 sene var. Gerçi kitaplar birbirlerin reddeden, inkâr eden kitaplar değildir ama yine de zaman ve mekân, içerdiği konu itibarıyla birbirlerinden ayrılmaktadır. Aksî halde biz, ikisini birleştirip tek kitap olarak da yayınlayabilirdik.

Savcı iddianamesinin diğer yerlerinde ağırlıklı olarak **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitabımızdan alıntılar yapmakta ve büyük bir öfkeyle şöyle demektedir:

"Ortadoğu'da Devlet Terörü isimli kitabı sebebiyle **İSMAIL BEŞİKÇİ** hakkında daha önce dava açılmıştır. Burada **Ortadoğu'da Devlet Terörü** isimli kitabından bölümler alınması **İSMAIL BEŞİKÇİ**'nin tanıtılmak istendiği gibi bir sosyolog, bir bilim adamı olmadığını göstermek içindir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde halkı ırk farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmek, vatan parçalamak ilim adamlığı olarak kabul edilemez." (İddianame, s. 5)

İddianamedeki kitaplardan yapılan bütün alıntılar Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin uygulamalarına yönelik yazarımız **İsmail Beşikçi**'nin düşüncelerinden ibarettir. Savcı da yer yer kendi düşüncelerini yazmıştır. Örneğin kitaplardan yapılan şu tür ve benzer tür alıntılar bol bol vardır:

'... Kürtler ancak, Kürt kimliklerini inkâr ediyorlarsa Türklerle eşit oluyorlar. Kendi kimliğini, ulusal kimliğini inkâr eden, Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden bir kişi elbette her şey olabilir. Vali, yargıç, general, başbakan... her şey. Fakat, Kürt olarak, Kürt kalarak, Kürtlerin haklarını ve özgürlüklerini savunarak hiçbir şey olamaz. 'Kürdüm' diyen bir kişi öğrenciyse okuldan atılır, öğretmense görevden uzaklaştırılır, tüccarsa kredisi kesilir, çiftçiyse tohumluk verilmez, askerse ordudan atılır, rütbeleri sökülür vs. Türkiye'de, 'Kürdüm' diyenlerin olabileceği tek şey vardır: Mahkûm olmak, sanık olmak...' (İddianame, s. 3)

Bu alıntıdaki düşünceler **İsmail Beşikçi**'ye aittir. Savcı buna karşılık şunları söylemektedir:

“Şimdi bilim adamı, sosyolog olarak tanıtılmak istenen sanığın bu sözlerinin neresinde bilime saygı vardır? Neresinde ilmi gerçek vardır? Türkiye’de liyakatı olan bir Türk vatandaşı soy köküne bakılmadan devletin her kademesinde görevlendirilir. Bu görevlendirilme yapılırken kimsenin soyunu inkâr etmesi beklenmez. Türkiye’de ben Kürdüm dediği için bir kimsenin zulüm gördüğüne bir tek misal gösterilemez. Ama devlette başbakan, bakan, vali, kaymakam, general veya başka görevlerde görevli olanlardan devlete bağlı olmalarını beklemek devletin en tabii hakkıdır. Bu, Türkiye’de böyledir, Amerika Birleşik Devletleri’nde, Fransa’da, İngiltere’de, Almanya’da da böyledir. Tarihin geçmiş dönemlerinde de böyledir. Türkleşen, Kürtlüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden kişilerin devlette vali, başbakan, general olabileceğini bir bölücüden başka hangi ilim adamı söyleyebilir. Türkiye’de Kürt olması sebebiyle kimse hakkında takibat yapılmamıştır ve kimse cezalandırılmamıştır, cezalandırılmaz da.” (İddianame; s. 3)

İddianamenin diğer yerlerindeki alıntılar da genel olarak uygulamalara yöneliktir. Anlaşılacağı üzere DGM savcısı, Kürt halkının varlığını, Kürt ulusunun varlığını ve Kürt ulusuna karşı yapılan işkenceleri, soykırımları kabul etmemektedir. Fakat savcı her düşüncesi- nin peşine **İsmail Beşikçi**’nin bilim adamı olmadığı görüşünü eklemeyi de unutmamıştır. Bizce uygulamalar bir şeyin sonucudur. Sonuçlar da mutlaka tartışılmalıdır ama, esas olarak düşüncelerin özü, şeylerin nedeni, kökü tartışılmalıdır. **İsmail Beşikçi** kitaplarının hemen tümünde “**Kürdistan’ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı**” konusunda görüş belirtmektedir. İşte esas olarak tartışılması gereken şey budur.

Savcının, **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** kitabıyla ilgili yazdığı iddianameyi yazarken okumuş olduğu anlaşılan **İsmail Beşikçi**’ye ait **Ortadoğu’da Devlet Terörü** kitabında şu tür alıntılara çok sık rastlanmaktadır:

“Türkler, Orta Asya Türkleri’ni, Bulgaristan’daki, Batı Trakya’daki, dünyanın başka yerlerindeki Türkleri hiç unutmuyorlar. Ve- ya oralarındaki Türklerin, Türkiye’deki Türkleri hep hatırlamasını istiyorlar. Fakat, **Ortadoğu’da, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış Kürtlerin** birbirlerinden haberdar olmamasını, birbirleriyle kültürel ilişkilere bile girmemesini buyuruyorlar. Bunun için çeşitli önlemler alıyorlar. Sınırlara dikenli teller, elektrikli teller düşüyorlar. Sınırlarda mayın tarlaları, iz tarlaları meydana getiriyorlar. Gözetleme kuleleri kuruyorlar. Kürtleri birbirlerinden elektrikli tellerden oluşan duvarlarla, casus uçaklarıyla, tepeden tırnağa kadar silahlı ordularla bölmeye, ayırmaya çalışıyorlar.” (a.g.e., s. 31-32)

İsmail Beşikçi'nin kitaplarının yayına hazırlanması sırasında O'nun görüşlerini adım adım izleme olanağı buldum. **İsmail Beşikçi**, Kürdistan'ın ayrı bir ülke olduğunu söylemektedir. Kürdistan'ın 1915-1925 yıllarında bölündüğünü, parçalandığını ve paylaşıldığını anlatmaktadır. Birinci Dünya Savaşı yıllarında ve onu takip eden süreçte Türk-Yunan, Türk-Ermeni savaşları sürecinde Kürdistan'ın İngiliz ve Fransız emperyalizmi arasında bölünüp parçalandığını, daha sonraki yıllarda ise Türkiye, Suriye, Irak ve İran arasında bölünüp, parçalandığını ve paylaşıldığını her yerde, vurguyla söylediğine şahidiz. **İsmail Beşikçi** ayrıca, dünyanın hiçbir yerinde Kürdistan gibi sömürge bile olmayan bir ülke, Kürt ulusu gibi de sömürge bile olmayan, köle bile olmayan bir ulus yoktur, düşüncesindedir. O, Kürt ulusunun çürütüldüğünü, Kürdistan'ın adının bile yasaklandığını, inkâr edildiğini, zulüm altında, dipçik altında yok edilmeye çalışıldığını defalarca vurguluyor.

Savcıların yazmış oldukları hiçbir iddianamede bu görüşler üzerine tek bir sözcük yok. Mademki savcılar, iddianameler yazarak tartışma sürecine katılıyorlar, **“İsmail Beşikçi bilim adamı değildir”** diyorlar, o halde, **İsmail Beşikçi'nin** düşüncelerinin temeli olan **Kürdistan'ın bölünüp, parçalanması ve paylaşılması** konusunda ne düşündüklerini açıklamalıdır. Neden, dikenli tellerle, mayın tarlalarıyla, koruganlarla bölünmüş Kürdistan toprağı Türkiye'de, Suriye'de, Irak'ta ve İran'dadır. Bu konuya mütalaada açıklık getirilmesini istiyoruz. Bu konuda savcının görüşlerini öğrenmek istiyoruz.

Yoksa Kürtlere yapılan işkenceler, kıyımlar konusunda yüzlerce ciltlik kitaplar yazılabilir. Bunlar anlatımlardan, gazetelerden, henüz yaşanan olaylardan alınabilir.

Örneğin kısa bir süre önce yaşanan Şırnak olayları var. 18 Ağustos'tan itibaren Şırnak devlet güçlerince tamamen yıkılmıştır. Günlerce tank, top, havan mermileri insanların tepelerine yağdırılmıştır. Caddelerdeki bütün kamyonlar, taksiler, traktörler yakılmıştır. Hayvanlar öldürülmüş ve ölüleri günlerce dışarıda kalarak kokmuştur. Onlarca insan öldürülmüştür. İşyerleri tahrip edilmiş, eşyalar tamamen yakılmıştır. Ateşin kesilmesiyle birlikte devlet işbirlikçisi Tatar Ailesi'nin dışında bütün Şırnak halkı şehri terk etmiştir. Hâlâ yollar da, dağlarda, arazide Şırnaklılar doğa ve açlıkla boğuşmaktadırlar. 500'den fazla Şırnaklı gözaltına alınmış ve korkunç işkencelerden geçirilmiştir. Basına yansıdığı kadarıyla **Temer Uçar** isimli Şırnaklı gözleri oyularak, hayaları patlatılarak korkunç işkencelerle öldürülmüştür. Devletin **Temer Uçar**'dan ve diğer Şırnaklılar'dan istediği şey PKK'nın Şırnak'a baskın yaptığı ve Şırnaklıların da baskına katıldıklarının kabul edilmesidir.

Kamuoyu PKK'nin Şırnak'a baskın yapmadığını, hatta taciz ateşi bile açmadığını, buna rağmen baskını bahane eden devlet güçlerinin Şırnak'ı yıktıklarını bilmektedir. Ama tankları, topları şehre yöneltip ateş emri veren "Anasını si... oraların" diyen:

"Evladım, o Yoğurtçular'dan Geçitboyu'na doğru anasını si... oraların", "Güneydeki Tayfun mevziindekiler; oğlum, hakkımı helal etmem. Eğer sabah size ateş ederlerse, o yerler yerle bir olmazsa, ortadan kalkmazsa, hakkımı helal etmem. Yakın ulan o evleri.", "Derya 30, bana bir kariyer getir. Buraya, karargâha, çok acele; çok acele oğlum acele, kariyere ihtiyacım var. Derya 30, anlaşıldı mı?", "O mermi... Bu akşam tamamen gidecek, kalmayacak. Gölünüzü ferah tutun. Size yakın olana siz de atın oğlum, daha ne diyeyim ulan, yıkın ulan." (*Özgür Gündem*, 27 Ağustos 1992)

diyerek şehri yıkan **Şırnak Tugay Komutanı Tuğgeneral Mete Sayar'a Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş** Türk Ordusu'nun en üst düzey takdimnamesini ve aynı zamanda Üstün Birlik Yetiştirme Şerit Rozeti'ni vermiştir. *Hürriyet* gazetesinden **Ertuğrul Özkök**'ün haberine göre tören şu şekilde olmuştur:

"23'üncü Jandarma Sınır Tugay Komutanı **Tuğgeneral Mete Sayar**, yani Şırnak'taki son olaylar sırasında güvenlik güçlerine komuta eden komutan, hazırol vaziyetinde ayakta dimdik duruyor.

Genelkurmay'dan üst düzey bir yetkili, elindeki belgeyi, **Sayar**'ın yüzüne okuyor. Hemen karşısında Genelkurmay Başkanı **Orgeneral Doğan Güreş** oturduğu yerde yazının okunuşunu izliyor... Yazı, **Sayar**'ın yüzüne okunduktan sonra **Güreş** yerinden kalkıyor ve sarılarak öpüyor. Aynı destek ifadelerini kendisi de tekrarlıyor, 'Siz kahramansınız. Millet sizin arkanızdadır' diyor. **Tuğgeneral Sayar**'ın gözünden yaşlar süzülüyor. Komutan ağlıyor." (*Ertuğrul Özkök, Hürriyet*, 30 Eylül 1992)

**TÜRKİYE'DE DÜŞÜNCE VE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN
HİÇBİR TEMELİ YOKTUR.**

**DÜŞÜNCESİNİ SÖYLEMEK İSTEYENLER VE YAYINCILAR
HER ŞEYİ GÖZE ALMAK ZORUNDADIR**

Birçok vaatle, tedirginlik, gerginlik içerisinde bulunan toplumu birazcık olsun rahatlatma vaatleriyle iktidara gelen SHP-DYP hükümetinin yüzü çok kısa sürede ortaya çıkmıştır. İlan ettikleri hiçbir "demokratik açılım" vaatlerini yerine getirmemişlerdir. Son günlerdeki uygulamalarıyla da önümüzdeki döneme ilişkin bir ışık da görün-

memektedir. Gerçi sık sık konuşmakta, Paris Şartı, İnsan Hakları, Hukuk vs. demektirler ama, bunların hepsi sözde kalmıştır. Kamuoyu günden güne bu hükümetten yüz çevirmekte, sadece konuştukları, fakat hiçbir iyileştirmeye gitmedikleri yolundaki kanıları netleşmektedir.

Düşünce ve basın özgürlüğü konusunda herhangi bir iyileştirmenin olmadığı, hatta baskının artarak sürdüğüne bizzat kendimiz şahit olmaktayız. 140, 141, 142, 163. maddelerin yerine getirilen 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası bizim konumuz olan yayın ve düşünceyi terör kapsamı içerisinde değerlendirerek dünyada eş bulunmaz bir uygulama içerisinde. Yazar ve yayıncılar terörist ilan edilmiştir.

Fakat yöneticiler her konuşmalarında insan haklarından, özgürlüklerden, herkesin düşündüğünü söylemesinden dem vurmaktadırlar. Bu konuda bir örnek vermek istiyorum. 21 Eylül 1992 günü **SHOW TV**'deki **Mehmet Ali Bırand**'ın sunduğu **"32. Gün"** programında, **TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk** ve **HEP Şırnak Milletvekili Orhan Doğan**'ın katıldığı bir masa başı toplantısı yapıldı. Konuşmanın başında "eşkıya PKK", "cinayet örgütü" vs. şeyler konuşulduktan sonra **Cindoruk, Doğan** ve **M. Ali Bırand** arasında aynen şu konuşmalar geçti:

Cindoruk:

— Çözüm demokrasi içerisinde meseleyi evvela tartışmak ve bu meseleyi tartışırken taraflar sadece meclis kürsüsünde tartışmazlar, partileri vardır, partiler arası tartışılır, kulislerde tartışılır, komisyonlardatartışılır.

M. Ali Bırand:

— Şikayet şeyden geliyor, ben konuşturulmuyorum diyor.

Cindoruk:

— Ben kendisine garanti veriyorum. Ben başkanlık ettiğim her celsede istediği gibi konuşacaktır.

Orhan Doğan:

— Her celse başkanlık etme şansınız yok ki...

Hüsamettin Cindoruk:

— Siz meseleyi getirdiğiniz celse ben... Ama ben, grup ve meclis başkanvekillerime de güveniyorum, onlar da idare ettikleri celsede istediğiniz gibi konuşacaksınız. Bir iki yanlış olmuştur meclisin. Ama gün gelmiştir, kendileri de biliyorlar ki, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin iddianamesini reddederek Türkiye'de demokrasi ve hukuk devletinin ilkelerini işletmiştir.

Hüsamettin Cindoruk daha sonra “Ama kendilerinin bir taleplerini görelim” diyor.

Orhan Doğan:

— Çözüm çok kolay, biz Halkın Emek Partisi üyeleri olarak, partimiz olarak bu sorunun Türkiye'nin ulusal bütünlüğü bozulmadan, asırlardır bir arada yaşayan Türk ve Kürt halkı birbirine düşman olmadan, hatta ve hatta daha öteye gidiyorum, üniter yapıyı dahi bozmadan bu soruna çözüm şekli bulunabilir.

Hüsamettin Cindoruk:

— Harika.

Orhan Doğan:

— Çok açık konuşuyorum ben. Demokrasi deyince ortaya koymak lazım.

1- Genel siyasi af çıkarılmalıdır. Dağda onlarca askeri öldüren, polisi öldüren insan dahi olsa, af çıkarılıp silahlı mücadeleden soyutlanmalıdır.

2- Tanındığı iddia edilen Kürt kimliğinin gerekleri yaşama geçirilmelidir. Nedir bu? Televizyon da kullanılmalıdır, dil de kullanılmalıdır. İşte, isim yasağını öngören Nüfus Kanununun 72. maddesi gibi maddeler kaldırılmalıdır gibi...

3- Halk artık orada itilip kakılmak istemiyor, halk artık horlanmak istemiyor. Ve halk çok açık söylüyorum, PKK'nın ötesinde kendi davasına sahip çıkmaya başlıyor. Yine bir şeyin daha altını çizeyim ben, Şırnak'ta son olaylardan sonra 1300'e yakın gencimiz dağa çıkmıştır.

Hüsamettin Cindoruk hayretler içinde gülerek:

— Şimdi bu dilekler için dağa mı çıkmışlar? Bu dilekler için silaha mı sarılmışlar? O zaman çok büyük, fevalade büyük bir yanlış içinde oldukları... benim söylediklerimin doğruluğu ortaya çıkıyor. Bir demokratik ülkede bütün bu hakların alınacağı yer parlamento-
dur.”

TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk, Türkiye'nin demokratik bir ülke olduğunu, hakların tabii ki mecliste tartışılarak, konuşularak verileceğini söylemektedir. Türkiye'de düşünce özgürlüğü varsa eğer, bu bizim başımıza gelenler neden? Neden bilim adamı **İsmail Beşikçi** ömrünün 12 yıla yakın bir kısmını cezaevlerinde geçirmiş? Neden **İsmail Beşikçi**'nin yazdığı 14 kitapla ilgili sayısız davalar var? Neden daha önce yargılanmış, davası düşmüş kitaplar tekrar yargılanıyor? Düşüncenin özgür olduğunu ilan eden yasalardaki maddeler

neler? Acaba **TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk HEP** Milletvekiline verdiği “garanti” gibi bizlere de garanti verebilir mi? **TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk**’un bütün bunlardan haberi yok mu? Fakat kuşkusuz O’na da güvenilemez, çünkü **HEP** kapatılmak üzere-
dir ve yöneticileri günlerdir gözaltındadırlar.

Yukarıdaki konuşmalardan ve hakkınızda kitap yazdı, kitap bastı, bölücülük yaptı gerekçeleriyle açılan davalardan da anlaşılacağı gibi insanlar Türkiye’de düşündüklerini söyleyemezler, ama yöneticiler “... **düşünen herkesin fikirlerini serbestçe söylemesini**” isterler. Bunlar sadece kitleleri kandırmak içindir.

Sayın Yargıçlar,

Söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygılarımla.

**BİLİMSEL YÖNTEM
ÜNİVERSİTE ÖZERKLİĞİ
VE
DEMOKRATİK TOPLUM
İLKELERİ AÇISINDAN
İSMAİL BEŞİKÇİ DAVASI V
YARGITAYIN ONAMA KARARI
VE TASHİH-İ KARAR**

I. İDDİANAME (19)

**T.C.
ANKARA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın Bürosu**

Basın Hz. 1992/972
Basın Es. 1992/195
İddianame 1992/87

**İDDİANAME
ANKARA () ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE**

DAVACI : K. H.

SANIKLAR : 1- **İsmail BEŞİKÇİ, Hüsnü oğlu, Zahide**'den olma, 1939 d.lu, İskilip ilçesi Hacıpırlı Mah. nüf. kay. olup, Halen Ankara Etlik Mercimek Sok. 19/16 adresinde oturur.

2- **Ünsal ÖZTÜRK, Memet oğlu, Hesna**'dan olma, 1957 d.lu, Kayseri ili Sarıoğlan ilçesi Karaözü köyü nüf. kay. olup, Halen Ankara Dikmen Orta Öveçler Narlı Sokak 42/11 adresinde oturur.

SUÇ : Sıfat ve hizmetlerinden dolayı Askeri mahkemede ve Askeri Yargıtay'da görevli heyetlere neşir yoluyla hakarete bulunmak.

SUÇ TARİHİ : Temmuz 1992

"Bilimsel Yöntem Üniversite Özerkliği ve Demokratik Toplum İlkeleri Açısından İsmail BEŞİKÇİ Davası V Yargıtay'ın Onama Kararı ve Tashih-i Karar" isimli kitap idare yeri Ankara Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Onur İşhanı Kat: 7 No: 176 olan **"Yurt Kitap-Yayın"** isimli yayınevi tarafından Temmuz 1992 ayı içerisinde yayınlanıp satışa sunulmuştur.

Kitabın yazarı sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'dir,

Kitabı yayınlatan ise sanık **Ünsal ÖZTÜRK**'tür,

Söz konusu kitabın;

140. Sayfasında, "Askeri Yargıtay bu iddiaların varit olmadığını ileri sürerken yalan söylemek durumunda kalmıştır."

141. Sayfasında, "Bu beyan ile Askeri Yargıtay bir kere daha yalan söylemek durumunda kalmıştır", "Bunu yaparken de yalan söylemek durumunda bulunması kendisinde bulunması gereken ciddiyetle kat'i surette bağdaşmamaktadır."

142. Sayfasında, "Binbirtürlü yolsuzluklar yapmış bir hüküm mahkemesinin",

145. Sayfasında, "Bu beyan son derece çirkindir. Askeri Yargıtay gibi bir denetim organının böylesine gayri ciddi hukuk ve kanun dışı olabildiği keyfi bir davranış içine girmesini anlamak gerçekten zordur."

146. Sayfasında, "3. Daire beyanı yalandır", "Askeri Yargıtay hüküm mahkemesinin uzlaşmaz çelişmelerini hasır-altı etme ve gizleme gayreti içindedir."

148. Sayfasında, "Hüküm mahkemesinin, son derece önemli, fakat sanık lehine olan fiilleri gizleme, hasıraltı etme taktığının Askeri Yargıtay tarafından aynen sürdürüldüğünü göstermektedir. Hüküm mahkemesi ısrarla ceza vermek durumunda olduğu için sanık lehine olan her fiili hasır altı edip, tartışmayıp bunun yerine kendisinin suç yaratması normaldir. Ama tarafımdan tamamen deşifre edilmiş bu çirkin tutumun Askeri Yargıtay'ca sürdürülmesi esef vericidir."

149. Sayfasında, "Askeri Yargıtay'ın benim temyiz taleplerimi hiç dikkate almayıp tek taraflı, art niyetli ve kasıtlı bir şekilde hareket etmesi gerçekten esef vericidir", "Askeri Yargıtay hüküm mahkemesinin bu çok çirkin ve ayıp olan kurnazlıkları tarafımdan deşifre edilmemiş olsaydı bu kurnazlığı sürdürmekte başarılı kalabilirdi."

151. Sayfasında, "Askeri Yargıtay hüküm mahkemesinin baş vurduğu kurnazlığı sürdürerek",

152 ve 153. Sayfalarında, "Askeri Yargıtay, hüküm mahkeme-

sinin bu konudaki son derece çirkin, insan haklarına ve insanlık haysiyetine aykırı yalanını onaylayarak sözü geçen gayri ciddi, gülünç hukukun ve adaletin bünyesinde onarılmaz yaralar açan tutumuna bizzat iştirak etmiştir.”

159. Sayfasında, “Askeri Yargıtay temyiz dilekçesinin (90-118) sayfeleri arasında yer alan davaya konu olan maddi olay nedir, başlıklı bölüm incelenmesini hüküm mahkemesi gibi kasıtlı olarak ge-
çıştirmiş, muhbir tanık **Orhan TÜRKDOĞAN**’ın yalan beyanlarını, özellikle gizlemeye çalışmıştır.”

160. Sayfasında, “Askeri Yargıtay icra organı tarafından geliştirilen ideolojik yalanların sözcülüğünü yapabilmek için Kürt halkının varlığını reddetmekle beraber...”, “Askeri Yargıtay temyiz dilekçenin (298-299) sayfeleri arasında yer alan mahkeme Kürt halkına karşı düşmanca hislerle hareket etmektedir.” Başlıklı açıklamaları

162. Sayfasında, “Askeri Mahkemelerin, sağcı güçlerin ne kadar yanında ve kontrolünde olduğunu açıkça göstermektedir.”

164. Sayfasında, “Askeri Yargıtay hüküm mahkemesi gibi geçici bir mahkeme olmadığını, devamlı bir mahkeme olduğunu, hükmü onaylamanın hüküm mahkemesinin bütün usulsüzlük ve kanunsuzluklarını, hatta evrak sahtekârlığını aynen benimsediği anlamına geleceğini hiçbir zaman aklından çıkarmayarak onama kararını tashiî yoluna gitmelidir.”

Denilerek Askeri Mahkemede ve Askeri Yargıtay’da görevli Adli heyetlere sıfat ve hizmetlerinden dolayı şeref ve haysiyetine ve vaka-
rına neşir yoluyla tecavüz edilmekte ve hakarete bulunmaktadır.

Söz konusu kitap hakkında Ankara 1. Sulh Ceza Hakimliğince toplatma kararı verilmiş olup toplatılan kitaplar emanetin 1992/4030 sıra numarasına kaydı yapılarak Savcılığımız emanetine alınmış olup, kitaptan bir adet de soruşturma evrakı içerisine konulmuştur.

Yukarıda açık kimlikleri yazılı sanıkların müsnet suçtan dolayı yargılanmalarının yapılarak sanık **İsmail BEŞİKÇİ**’nin eylemine uyan TCK.nun 268/1-4. maddesi uyarınca cezalandırılmasına, söz konusu kitabı yayınlatan sanık **Ünsal ÖZTÜRK**’ün ise eylemine uyan TCK.nun 268/1-4 ve 5680 Sayılı Basın Kanunu’nun 16/4. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına ve ayrıca emanetteki kitapların da zor-
amlılarına karar verilmesi iddia ve talep olunur. 13.10.1992

M. Nihat OĞAN-18910

Cumhuriyet Savcısı
(İmza)

II. 21 SENE SONRA

“DOĞU” DAVASI SORUŞTURMASI(*)

Sayın Yargıçlar,

1971-1972’de Diyarbakır-Siirt İleri Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi’nde yargılandım. **“Bilimsel Yöntem, Üniversite Özerkliği ve Demokratik Toplum İlkeleri Açısından İsmail Beşikçi Davası V Yargıtay’ın Onama Kararı ve Tashih-i Karar”** duruşmalara ilişkin belgeleri içermektedir.

İddia makamı tarafından suç olduğu ileri sürülen metinler, duruşmalarda yapılan yazılı ve sözlü savunmalardır. Bu savunmaların TCK 268/1-4 kapsamında değerlendirilmesi doğru değildir.

Durumu saygıyla sunuyorum.

(*) Bu yazı, **“Bilimsel Yöntem, Üniversite Özerkliği ve Demokratik Toplum İlkeleri Açısından İsmail Beşikçi Davası V Yargıtay’ın Onama Kararı ve Tashih-i Karar”** (Yurt Kitap-Yayın, İstanbul, Temmuz 1992) kitabının yargılanması sırasında, İsmail Beşikçi tarafından, Ankara 19. Asliye Ceza Mahkemesi’ne sunulan 4 Mart 1993 tarihli sorgu metnidir. (Dosya Esas No: 1992/1227)

ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAA

1. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Ekim 1991 baskılı Kürtlerin Mecburi İskânı isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sahife: 14 "... Örneğin 1960 yıllarına kadar, üniversite, gerek Türkiye'deki sınıfsal ilişkiler konusunda, gerekse Kürt ulus sorunu üzerinde resmi devlet ideolojisi dışında hiçbir şey söylememiştir. Bu ideoloji gereği olarak, Türkiye'de sosyal sınıfların bulunmadığı iddia edilmiş ve bu görüşe inanılmıştır. 'Türkiye'de sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir millet yaşar, bu Türk milletidir' denmiştir. 'Türkiye, sınıfsız, imtiyazsız kaynaşmış bir kitledir' denmiştir. Yine bu ideoloji gereği, Türkiye'de yaşayan herkesin soyca Türk olduğu, Türk dili ve kültürünün dışında bir dil ve kültürün bulunmadığı ifade edilerek, Kürt ulusuna ait toprakların Türklere ait olduğu; yeraltı ve yerüstü kaynaklarına Türklerin sahip olduğu ileri sürülmüştür."

Sayfa: 22 "... Kürt ulus sorunu konusunda ise, üniversite, gerçek somutu hâlâ reddetmektedir. Resmi ideolojiyi yani Kemalizmi bütün katılığı ile sürdürmektedir. Kürt ulusal varlığını ısrarla reddetmektedir. Üniversitenin dışındaki, bilgi üreten öteki merkezler de, aynı tutumu sürdürmektedirler."

Sayfa: 36 "... Örneğin 1923 Lozan Antlaşması ile, Kürdistan'ın nasıl parçalanıp bölüşüldüğü bilinmeden, Kürt toplumuna karşı herbir parçada yürütülen politikaların özü anlaşılmadan, Kürt toplumunun bugünkü yapısını bilmek olanağı yoktur. Bu emperyalist ve sömürgeci paylaşım gözden uzak tutularak Kürt sorununa yaklaşılamaz. Bunun gibi Cumhuriyetten sonraki Kürt isyanları, Kürtlere karşı uygulanan kitle katliamları, sürgünler, mecburi iskân politikaları, asimilasyon politikaları, bunların uygulanışı bilinmeden, gerek Doğu'da, gerekse Türkiye'de kapitalizmin nasıl geliştiği de anlaşılamaz."

Sayfa: 71 "... Kürt ulusunun özgürlüğüne karşı olmak emekçi halk yığınlarının talebi değildir. Bu, kimlerin talebidir? Kürdistan'ı sömürge düzeyinde tutan Türk egemen sınıflarının ve tabakalarının talebidir. Kürdistan'ın doğal kaynaklarını sömüren, Kürdistan'dan ucuz işgücü ve enerji temin eden sınıfların talebidir. Kürdistan'ı ürettiği mallar için

bir pazar olarak kullanan Türk egemen sınıflarının talebidir. Bu sınıfların Kürdistan'daki yerli işbirlikçilerinin, ajanlarının talebidir. Bütün bunların gerisinde duran emperyalizmin talebidir."

Sayfa: 73 "... Lozan Sevr'den çok daha gerici ve çok daha barbardır. Çünkü Sevr'de Anadolu parçalanıyor, fakat Türk olan kesimlerinde, Türk devletinin kurulmasına izin veriliyordu. Lozan'da ise, çağın en büyük emperyalist devletleri ve yerel işbirlikçileri, Kürdistan'ı tarihten silmek üzere parçaladılar."

Sayfa: 96 "... Kemalistler 1919'dan beri Kürdistan'dan pay alabilmek için İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile temas aramış ve bu amaçlarını gerçekleştirmişlerdir."

2. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Devletlerarası Sömürge Kürdistan isimli kitapta yoğun bir şekilde devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıya alınan bölümlerinde açıkça bu husus görülmektedir.

Sayfa: 14 " Kürdistan'ın durumu tam sömürge ve yarı sömürge statülerinden hiçbirine uymamaktadır. Kürdistan sömürge bile değildir. Kürt halkı sömürge bile olamamıştır. Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun siyasal statüsü sömürgeci devletten bile çok aşağıda durmaktadır. Kürdistan'ın hiçbir siyasal statüsü, siyasal kişiliği yoktur. Kürtler, köleleştirilmek, kişisizleştirilmek, adıyla sanıyla, diliyle, kültürüyle tarihten ve yeryüzünden silinmek istenen bir halktır. Amaç Kürt kimliğini tamamen yok etmektir. Kürt halkı, 20. yüzyılın ilk çeyreğinden beri emperyalist güçlerin ve Ortadoğu'daki işbirlikçilerinin kendilerine dayattığı bu statüyü, daha doğrusu statüsüzlüğü kabul etmemekte, özgürlüğü için silahlı mücadele de dahil her yolu denemekte, yürütmektedir.

Burada 'emperyalist güçler ve işbirlikçileri' ifadeleri üzerinde durmak gerekir. Kürdistan'ı ve Kürt halkını yok ederek yönetme konusunda emperyalist devletlerle işbirliği yapan devletler aynı zamanda işgalcidirler. Çeşitli devletler emperyalist devletlerle bazı konularda işbirliği yapabilirler. Onunla askeri ittifaklar oluşturabilirler. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra pek çok devlet ABD ile bu çerçevede işbirliği yapmışlardır. Örneğin Mısır da ABD ile işbirliği yapmaktadır. Fakat, Türkiye, Irak, İran, Suriye gibi devletlerin işbirlikçiliği aynı zamanda işgalcilik olarak belirmektedir. Bu devletler Kürdistan'ı işgal ve ilhak etmişlerdir."

Sayfa: 30 "1924 Lozan Antlaşması'nın en önemli yönlerinden biri,

Kürt ulusu ve Kürdistan üzerinde yürütölmüş bir emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Bu bakımdan Lözan Antlaşması Kürtler ve Türkler açısından son derece farklı şeyler ifade eder. Lözan Antlaşması Türkler için bağımsız bir devletin kurulmasıdır. Bağımsız Türk Devleti'nin uluslararası bir antlaşmayla garanti altına alınmasıdır. Kürtler için ise esarettir, köleleşmenin, sömürgeleşmenin kurumlaşmasıdır."

Sayfa: 77 "... Kuzey Kürdistan'da, PKK tarafından 14-15 Ağustos 1984'de, Erüh Şemdinli'de başlatılan gerilla eylemleri iki şeyi köklü bir şekilde değıştirdi. **Birinci olarak** gerilla kendi kendini değıştirdi. Korkuyu, paniğı, yılgınlığı attı, mücadelede kararlı, ısrarlı ve bilinçli bir unsur, militan haline geldi. Kararlı, ısrarlı ve bilinçli tutumu onu, mücadelede önemli bir taraf haline getirdi. Bu hem gerillayı hem de mücadeleyi kurumlaştırdı. Bugün mücadelede gerilla hareketi önemli bir taraftır. Kürt halk yığınları, Türk güvenlik güçleri karşısında, ordu ve jandarma karşısında, PKK'yı bir taraf olarak değerdendiriyor. ... Gerilla eylemleri, **ikinci olarak** çevredeki halkı değıştirdi. Halkın ruhsal yapısını değıştirdi. Korku içindeki, panik içindeki, yılgınlık içindeki halk, sinmiş sindirilmiş halk, kendine güvenemeyen halk dirilmeye, ayağı kalkmaya başladı..."

Sayfa: 80 "Kürdistan'da artık şu tür olaylara sık sık rastlanıyor: Örneğın bir korucu öldüröldüğü zaman, köyde onun cenazesini taşıyacak birkaç kişi bile bulunamıyor. Hiç kimse onun evine taziyeye, başsağılığı dileğı iletmeye gitmiyor. Fakat bir gerillanın toprağı verilmesi büyük kalabalıklar arasında cereyan ediyor. ... Kürt halkının, Kürt gerillalarının cesetlerine sahip çıkması, onlara şehit demesi, kasabalarda, köylerde şehitlikler kurulması, son yılların en önemli toplumsal ve siyasal gelişmelerindendir."

3. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu isimli Kasım 1991 baskılı kitapta Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütönlüğü aleyhinde aşağıya alınan bölümlerinde göröldüğü üzere propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 78 "... Fakat bu sefer Türkler, Avrupalıların kendileri için söylediklerini belirttikleri şeylere, daha başkalarını da ilave ederek, Kürtlere karşı kullanmışlardır. 'Kürt demek kurt demektir', 'Kürt demek dağda eriyen kar demektir', 'Kürt sözü, katırın arpa yemesi sırasında çıkardığı sestten meydana çıkmıştır', 'Kürt demek, dağlı demektir, vahşi demektir', 'Pis Kürt, kuyruklu Kürt, beş paralık Kürt' vs. hep resmi devlet ideolojisi ile yakından ilgilidir. Bu bakımdan buraya önemli bir nokta koyalım. Türk kelimesine verilen küçöltücü anlamlardan yakınan 'Türk

ilimcileri', küçültücü ve aşağılayıcı kelimelerin kat kat fazlasını Kürtler için söyleyeceklerdir.

Konferanslarda ve konuşmalarda, sık sık, 'Türk tarihinin üzerine katran yağdırmak', 'Türklerin adını, tarihten, dillerden, kitaplardan silmek' gibi deyimler kullanılmaktadır. Batı tarihçileri ve düşünürleri bu tür düşünce ve eylemlerinden dolayı kınanmaktadır. Fakat bütün bunlar resmi ideolojinin Kürtlere karşı uyguladığı politikaları açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Kürtlerin tarihi bilinmesin, diye belgeler yok edilmekte, yakılmakta, ortadan kaldırılmaktadır. Resmi ideoloji Kürt diye bilinen bir halkın mevcut olmadığını belirttikten sonra, Kürtlerin zaten köle bir millet olduğunu, tarihte hiçbir zaman bir devlet kuramadıklarını, daima başkalarına bağımlı yaşadıklarını da ifade etmektedir. Bu, Kürtleri kendi tarihlerinden utandırıp Kürtlüğü reddetmeleri ve Türkleşmeleri amacını taşımaktadır. Kendi tarihlerinden utanan, sıkılan Kürtlerin, Kürtlüğü reddedip Türkleşecekleri varsayılmıştır. Kürtçe diye bir dilin olmadığı, bunun 'dağlı Türkler'in konuştuğu bir Türk lehçesi olduğu belirtildikten sonra, Kürtçenin zaten çok basit bir dil olduğu, 30 kelime-lik bir yapıya bile sahip olmadığı, bu ifadenin hemen arkasından gelmektedir."

Sayfa: 117 "... Çünkü resmi devlet ideolojisi, günümüzde, 'Kürt diye bir halk yoktur, herkes Türktür' derken yine aynı görüşten hareket etmektedir. Kürtlerin bütün dil, kültür, folklor ve tarih zenginlikleri Türklerle mal edilmekte, Türklüğün yüceltilmesinde bir araç olarak kullanılmaktadır."

Sayfa: 167 "... Türk Dil Kurumu'nun Türkçe sözlüğünde, Kürtlerin Türk asıllı oldukları ileri sürülmektedir. Türk Dil Kurumu hangi delillere dayanarak bu görüşü ileri sürmektedir. Bu tamamen keyfi bir görüştür. Sübjektif bir kanaatin ifadesidir. Bu Kürdistan'a ve Kürt ulusuna karşı uygulanan sömürgeci politikanın bir sonucudur. Türk-Tarih Kurumu, Türk Dil Kurumu gibi kurumlar Kürt ulus sorunu konusunda daima bilimsel bilgiler üretmişlerdir. Kürt ulusu için sömürgeci kurumlardır."

4. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 tarihli UNESCO'ya Mektup isimli kitapta yoğun bir şekilde Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıdaki bölümleri örnek olarak alabiliriz.

Sayfa: 11 "... Ermeni ulusunu tarih dışı bırakan, Rumları ebedi bir vatansızlığı mahkûm eden ve Kürdistan'ın parçalanmasına doğrudan katılan Atatürk, bütün bu insanlık suçlarından arındırılarak bir kez daha dünya halklarına demokrat birdevlet adamı olarak sunuldu. Adı, De-

hak'ın, Korkunç İvan'ın, Hitler'in, Mussolini'nin hizasına yazılan **Ata-türk'ü**, bu sıradan alarak, çağdaş devlet adamlarının yanında gösterme suçuna UNESCO da katılarak, Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske oldu."

Sayfa: 17 "... Fakat Kemalistler, Balkan yarımadasında ve Arap topraklarının, üzerinde hiçbir hak iddia etmemelerine rağmen Kürdistan ve Ermenistan toprakları konusunda direniyorlardı. ... Kemalistler, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile mücadele görüntüsü altında, Kürdistan'dan önemli bir pay almanın mücadelesine başladılar. Kürt ulusundan gelen ulusal ve demokratik isteklere karşı çıktılar. Bunları görmezden geldiler."

Sayfa: 19 "Batılı emperyalist güçler ile Türkiye arasında 1923'de, Lozan Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmanın en önemli özelliği emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde fiilen gerçekleştirilen böl yönet politikası bu antlaşma ile hukukileştirilmiştir."

Sayfa: 34-35 "...Türk üniversitesi, Türk basını, eğitim, öğretim kurumları, yargı organları vs. 1920 Sevr Antlaşması'na lanetler okumaktadır. Bu antlaşmayı, Batı emperyalizminin Türk yurdunu parçalama planı olarak yorumlamaktadır. 1923'teki Lozan Antlaşması'nı ise zafer olarak yorumlamaktadır. Lozan'da ise Kürt ulusana böl yönet politikası uygulamaktadır. Kürt yurdu, yani Kürdistan parçalanmıştır. ... Lozan, tam anlamıyla emperyalist bölüşüm antlaşmasıdır. Fakat Kürt ulus olgusunu görmeyen, inkâr eden Türk düşüncesi, Kürdistan üzerindeki böylesine bir bölüşümü, 'devrimcilik', 'ulusal kurtuluşçuluk' diye alkışlamaktadır."

5. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu isimli kitapta aşağıdaki bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapılmıştır.

Sayfa 24 "... Kürdistan 1920'li yıllarda İngiliz ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yapılarak bölüşülmüş ve paylaşılmıştır. Kemalistler emperyalistlerle işbirliği yaparak Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulamışlardır. Bugün, İran'ın neden bir Kürdistan'ı var, Türkiye'nin neden bir Kürdistan'ı var, Irak'ın neden bir Kürdistan'ı var, Kürdistan'ın bir kısmı neden Suriye'dedir diye sorulduğunda ve bu sorulara cevap aradığımızda, yukarıdaki saptamayı kolaylıkla yapmak mümkündür. ... 'Bütün ezilen uluslara önder olduk, onların ulusal kurtuluşlarına örnek

olduk' biçimindeki önermeler ideolojik kabullerdir. Fiili durum ise bir ulusun, yani Kürt ulusunun ulusal kurtuluşunun, özgürlüğe kavuşmasının engellenmesidir. Bu engellemeyi gerçekleştirebilmek için emperyalizmle bile işbirliği yapılmasıdır."

Sayfa: 55 "Kemalistler bir yandan, 'mazlum milletlere kurtuluş ilhamını biz verdik. Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ilk ulusal kurtuluş savaşını biz gerçekleştirdik' diyerek uluslararası kamuoyunda statü edinmeye, değer kazanmaya çalışmaktadırlar, öte yandan da, Kürt ulusunu tarihten ve yeryüzünden silmek için her türlü ırkçı ve sömürgeci politikaları uygulamaktadırlar."

Sayfa: 72 "Profesörler, yazarlar, **Mustafa Kemal'in**, sömürgeciliğin yeryüzünden er-geç silineceğini söylediğini de belirtmektedirler. Türk Kurtuluş Savaşı'yla birlikte sömürgeciliğin yeryüzünden silinmeye başladığını da vurgulamaktadırlar. Öyleyse, Kürdistan'da Türkler, Araplar ve Farslar tarafından ortaklaşa bir şekilde sürdürülen sömürgeciliği nasıl değerlendirmek gerekir?"

Sayfa: 241-242-243 "Resmi ideoloji, tarihte, tarihsel belgelerde tahrifat yaptığı gibi, sorunlara çifte standartla yaklaşma alışkanlığını da getirir. Örneğin Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma haklarıyla ilgili sorunlar... Devlet ve hükümet yöneticileri Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma haklarının Bulgaristan tarafından gasp edildiğini vurgulamaktadır. Bulgaristan'daki Türklerin Türkçe olan isimlerinin değiştirilmesi, Türk köylerinin isimlerinin değiştirilmesi, Türk kültürünün yaşamasına izin verilmemesi yoğun bir eleştiriye tabi tutulmaktadır. ... Bütün bu olaylara baktığımız zaman, Türk devlet ve hükümet yetkililerinin ve onları yoğun bir şekilde, coşkuyla destekleyen üniversite çevrelerinin, basın, yazarların, siyasal partilerin, sendikaların, derneklerin, baroların vs. bilimi savunduklarını, insan haklarını ve demokrasiyi savunduklarını, çağdaş olma yolunda çaba sarfettiklerini sanabiliriz. Halbuki durum hiç de böyle değildir. Çünkü Türk Hükümeti de Kürtlere karşı 65 yılı aşkın bir zamandır aynı politikayı uygulamaktadır. Türk toplumuna karşı, Bulgaristan'da uygulananlardan kat kat ağır politikalar uygulamaktadır."

6. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitapta Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıdaki bölümler örnek olarak alınmıştır.

Sayfa: 208 "Tek parti döneminin, Değişmez Van Milletvekili İbra-

him Arvas'ın komünizm hakkındaki düşünceleri bunlar. Bu düşüncelerin sahibinin 1920-1950 yılları arasında, mebusluk yaptığını, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. Dönemlerde, CHP'nin, **Gazi Mustafa Kemal ve İsmet İnönü** gibi Şefleri tarafından mebus tayin edildiğini unutmamak gerekir. 30 sene Ankara'da TBMM'de, Çankaya sofralarında yer almış, Kemalizmin ideolojisi ile, Kemalistlerin arasında yetişmiş bir kişidir. Fakat, bunun, kendi kişiliğini ve onurunu, ulusunun kişiliğini ve onurunu reddetmiş, Kürt ulusuna ihanet etmiş bir kişi olduğunu da unutmamak gerekir. Uluslararası statü bakımından, klasik sömürgelerin çok çok altında bir satatüye sahip olan, klasik sömürgelerin karşı karşıya olduğu baskılardan çok daha ağır baskılar karşısında bulunan bir bölgenin mebusu olduğunu da unutmamak gerekir. Bu tür bölgelerde mebusların görevi son derece sınırlıdır. Kendi ulusuna karşı merkezi devletin ajanlığını yüklenmek. Türkçülük propagandası yapmak. Kürt ulusunun varlığını inkâr etmek. Herkesin Türk olduğunu söylemek. Türk olanların mutlu olacaklarını, Türk olmayanların mutlu olamayacaklarını söylemek... Bu kişilerin, ihanet içinde oldukları, kendi uluslarına karşı, sömürgeci devlet tarafından kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeleri için, bölgedeki geleneksel ilişkilerinin, imtiyazlarının aynen sürmesi gerekir. Çünkü bu geleneksel ilişkiler, imtiyazlar sürdüğü sürece, halk yığınları ile ilişkisi eskisi gibi sürmekte, sömürgeci devletin Kürdistan'daki ajanlığını sürdürme de olanaklı olmaktadır."

Sayfa: 213 "... Fakat bu tür propagandalar, günümüzde de sürmektedir. Günümüzde artık, Kemalist şeyhler gibi, 'Kürt yoktur, Kürtçe diye bir dil yoktur, herkes Türktür. Türküz, mutluyuz' demiyorlar. 'Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak, Fars olmak, önemli değildir, önemli olan insan olmaktır, faziletli olmaktır, Müslüman olmaktır...' diyorlar. Ve bu propagandayı yapan şeyhler, devlet tarafından büyük bir teşvik görüyorlar. ... Bunlar Türk istihbaratının Kürdistan'daki vazgeçilmez elemanlarıdır."

Sayfa: 222 "... Sömürgeci Türk Devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması, şeyhliğin böylesine Kürt düşmanı ve sömürgecilerin vazgeçilmez bir kurumu olması sonucunu doğurmaktadır."

7. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Kasım 1991 baskılı Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması isimli kitapta aşağıdaki alınan bölümlerde görüldüğü gibi Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 76-77 "... Kürtler, ulusal benliklerini inkâr ettikleri, kendi

öz'lerine ters düştükleri, yani Türkleştikleri, Türk'e benzedikleri, asimile oldukları oranda kamu yönetiminde görev alabilirler. ... Kürtlerin Türklerle eşit olduğu sloganının temelinde böyle bir inkâr vardır. ... Eşitlik'in ancak Kürt ulusal benliğini inkârdan sonra kurulabilmesi, son derece antidemokratik bir anlayıştır. ... Tam anlamıyla ırkçı bir uygulamadır. Hem düşünce olarak, hem de uygulama olarak ırkçıdır. Türk dili, Türk kültürü, Kürt toplumu üzerine bu şekilde dayatılmaktadır."

Sayfa: 156 "... Türk demokratlarına düşen esas görev de, Türk Devleti'nin Türk olmayan uluslara, etnik gruplara yaptığı baskılara karşı çıkmaktır. Kürt toplumu olma haklarına, Çerkes toplumu olma haklarına, Ermeni toplumu olma haklarına yapılan baskılara karşı durması gerekenler esasen, Türk demokratlarıdır. Türk demokratları böyle bir süreç içinde yücelir. Türk toplumu da bu süreç içinde demokratikleşir. Kendi devletinin ırkçı ve sömürgeci politikalarını aynen benimseyen, bu politika karşısında ses çıkarmayan Türk demokratları, Türk toplumunun demokratikleşmesine katkıda bulunamaz."

Sayfa: 222 "Türkiye Cumhuriyeti Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılar'dan çok daha yoğun ve ırkçı sömürgeci politikalar uygulamaktadır."

Sayfa: 273 "Kürt ulusuna karşı Dünya'da eşi menendi bulunmayan bir ırkçı ve sömürgeci politika uygulandığı halde Türkiye'nin insan haklarına riayetkâr olduğu, vatandaşlar arasında fark gözetilmediği, eşitlik prensibine uyulduğu ileri sürülmektedir."

Sayfa: 330 "Kemalistler de İngiliz ve Fransız emperyalizminin böylesine bir böl yönet politikasına ortaktır."

Sayfa: 344 "Kaldı ki ben Türk yargıçlarına, Türk yargısına güvenimin olmadığını çoktan beri vurguluyorum. Yalana dayalı resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan bir kuma güven duyulamayacağını belirtiyorum."

8. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Temmuz 1991 baskılı Ortadoğu'da Devlet Terörü isimli kitapta aşağıyaalınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda vardır.

Sayfa: 19-20-21 "Türkiye'de Kürtlere karşı son derece yoğun ve yaygın ve sürekli bir devlet terörü uygulanmaktadır. Kürdistan'da Kürt köyleri yakılmakta ve yıkılmaktadır. Evler içindeki yatak, yorgan gibi eşyalarla yakılmaktadır. ... Kürtler devlet terörüyle sürgün edilmektedir. Kürt gerillaların önlenemez yükselişi karşısında, Türk Devleti terör

uygulamayı temel ve vazgeçilmez bir politika haline getirmiştir. ... İşte, Türk Devleti, Kürt köylerini yakarak yıkarak, Kürt halkını sürgün ederek, gerillaları desteksiz bırakmaya çalışmaktadır. Bu arada gerillalara yardım eden, devletin ırkçı ve sömürgeci politikalarına şiddetle karşı çıkan Kürt köylülerini de cezalandırmış olmaktadır. ... Türk televizyonu ve radyosu, Türk gazeteleri kendi devletlerinin, Kürdistan'da sürdürdüğü vahşet hakkında en ufak bir haber verememektedir. ... Türk basını, Kürdistan'da sürdürülen Türk ırkçılığının ve Türk sömürgeciliğinin vazgeçilmez bir halkasıdır."

Sayfa: 22 "... PKK son yıllarda, özellikle son bir yıl içinde çok derin ve yaygın bir gelişme süreci içine girmiştir. Bu süreç günden güne artarak sürmektedir. Boyutlanmaktadır, dallanıp budaklanmaktadır. Kürt gerillaların Kürt halk yığınlarıyla kurduğu ilişkiler günden güne güçlenmekte ve kökleşmektedir. Başkan Mao'nun söylediği gibi, Kürt gerillalar Kürt halk yığınlarının oluşturduğu Kürdistan denizinde birer balık olmuşlardır. ırkçı ve sömürgeci Türk Devleti Özel Savaş süreci içinde Kürt halk yığınlarını tamamen kaybetmiştir. ... kaybettiği Kürt halkının fizik varlığını da ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Bunun için sık sık kitle katliamlarına başvurmaktadır."

Sayfa: 103 "14-15 Ağustos 1984'te, Kuzey Kürdistan'da başlayan gerilla mücadelesi Kürdistan'ın tarihinde çok önemli bir dönüm noktası olmuştur. Gerilla mücadelesi sürecinde, Kürt toplumunu felç duruma getiren kölelik zincirleri birer birer kırılmaktadır. Köleleşmiş ruhsal yapılar, ruhsal ilişkilerde hızlı bir değişim gözlenmektedir."

9. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Şubat 1992 baskılı Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 440 "... Kürtlere ve öteki halklara karşı olumlu tutum, Cumhuriyetin ilanından sonra devam etmedi. Özellikle isyan hareketleri ve bu hareketlerin sonucu olan sürgünler bu politikayı daha da geliştirdi. Artık Kürtlerden ve onların ulusal haklarından hiç söz edilmiyor, mümkün olduğu kadar 'Kürtlerin Türk olduğu' propagandası yapılıyor. Kürtlerin dili, edebiyatı ve kültürü baskı altında tutulmaya çalışılıyor. Oysa Lozan Antlaşması'nın yukarda belirttiğimiz ilgili maddelerinde, gayrimüslim olan azınlıklarla beraber Kürtlere de aynı haklar tanınmıştır. Türkiye'deki Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıklar bu ulusal haklardan yararlandıkları halde Kürtler yararlanamıyorlar..."

Sayfa: 548 "Feodalizmin çözülüşü ile ortaya çıkacak oluşumların bilincine varan siyasi iktidar, Doğu'ya sosyo-ekonomik yapıda büyük değişiklikler yapacak yatırımlar götürdüğü gibi, bu yatırımların doğuracağı uluslaşma sürecini geciktirici ya da yozlaştırıcı tedbirler de getirmektedir. 27 Mayıs'tan sonra, Kürtçe olan köy isimlerinin Türkçeleştirilmesi, Bölge Yatılı İlkokulları'nın ve radyo istasyonlarının artırılması bunun en belirgin örnekleridir."

Sayfa: 556-557 "Uzun yıllardan beri Doğu Anadolu'da asayişini korumak amacı ile sürdürülen jandarma baskısı, son yıllarda aynı gerekçe ile yeniden uygulanmaya başlanmıştır. 1970 yılı başından itibaren önce Hakkâri ve Mardin bölgelerinde başlayan, daha sonra Silvan, Batman, Bismil, Diyarbakır yörelerinde daha yoğun bir biçimde sürdürülen ve Malazgirt, Tutak, Tekman, Karayazı, Kığı'ya sıçrayan komando harekâtı, üzerinde durulmaya değer bir olaydır. İktidar tarafından eşkiya takibi, silah ve cephane aranması olarak gösterilen harekâtın gerçek amacının Kürt halkına baskı olduğu, daha sonra yayınlanan rapor ve bildirilerde açıkça ortaya konulmuştur."

Sayfa: 619 "... Burada, 'Kürtçe' diye bir dil yoktur, Arapça, Farsça ve Türkçenin karışımıdır demek, yıllardan beri sürdürülen ve artık sürdürülmesinin olanağı kalmayan asimilasyoncu politikayı meşrulaştırmaya çalışmaktan öte bir anlam taşımaz."

10. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Bilim Yöntemi Devletlin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Örnek olarak şu bölümleri gösterebiliriz.

Sayfa: 32-33 "... Kürdistan emperyalist bir bölüşmeye tabi tutulmuştur. Bu emperyalist bölüşüm nesnel gerçektir ve olgusaldır. Bunu ifade eden önermeler de nesnel gerçeğe dönük olan önermelerdir. Bu olgu, yani Kürdistan'ın paylaşılması olgusu, kişilerin istek ve iradesinin dışında, somut olarak vardır. Gerçektir ve gerçekleşmiştir. ... Bu emperyalist bölüşmeye karşı Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde tepki ve direnmelerin olduğu yine nesnel gerçektir ve olgudur."

Sayfa: 34 "... Örneğin, 'Kürt diye bir halk yoktur, Kürtler Türktür', şeklinde ifade edilen bir önermeyi ele alalım. Bu görüş, Türkiye'de, devlet tarafından hararetle ileri sürülmüştür. ... Biz, tarihte Kürdistan diye bilinen bölgeye baktığımız zaman, orada, dili ve kültürü; Arap, Türk, Fars, Ermeni, Süryani, Yahudi gibi toplumların, dilinden ve kültüründen ayrı bir Kürt toplumunun yaşadığını, halen de yaşamakta olduğunu, saptayabiliyoruz. O halde, Türkiye'de devlet tarafından geliştir-

len ve üniversite gibi kurumlara da kabul ettirilen ve bu kurumlarca tartışmasız 'tek doğru' olarak benimsenen, bu öneri, temelde yanlış ve bilimsizdir..."

Sayfa: 46 "... Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile ilişkilerini açıklamak son derece önemli olmaktadır. Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile, politik, idari, askeri, ekonomik, toplumsal, kültürel ilişkileri nedir? Kürdistan'ın doğal kaynakları kim tarafından ve kimin adına işletilmektedir? Kim tarafından denetlenmektedir? Bu yönetim ve işletmede, Kürtlerin söz hakkı var mıdır? Kürdistan'ın toprak ağası, şeyh, seyit, aşiret reisi gibi tutucu sınıflarının merkezi otoritelerde etkinlikleri var mıdır? ... Kürdistan'da gelişmiş, dinamik ve etkin sanayii var mıdır? Yoksa bu bölge, merkezi otoriteler tarafından pazar olarak mı kullanılmaktadır? Kürdistan ucuz işgücü deposu olarak kullanılıyor mu? ... Kürt diline ve kültürüne baskı yapılıyor mu? Yoksa Kürt dilinin gelişme ve serpilme olanakları var mı?"

11. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi isimli kitapta, aşağıya alınan bölümlerinde görüleceği üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Zamanın İçişleri Bakanı **Şükrü KAYA**'nın mecliste yaptığı konuşma ile ilgili olarak sanık **15.** sayfanın dipnotunda şöyle demektedir:

"... Kanun, Kürt unsuru tamamen yok etmek için getirdiği halde, Kürtler için, 'aslen Türk asıllıdır' demeyi de ihmal etmiyor. Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin en önemli özelliklerinden birinin, Kürt topraklarını ve Kürdistan kişiliğini, Kürt ulus varlığını kabul etmemek, reddetmek suretiyle gasp etmiş olmasıdır."

Sayfa: 53 "...Kendi kişiliğine, onuruna, Kürt ulusunun onuruna sahip çıkanlar, Türk sömürge yönetimi tarafından 'haydut', 'eşkiya' diye nitelendirilmektedir. Kürtlerin malını, mülkünü, hayvanlarını, ekinlerini gasp eden, talan eden, sömürge yönetiminin eylemleri ise köyleri yakıp yıkmaya eylemleri ise 'Doğu'da huzuru, asayiş'i sağlamak olarak adlandırılmaktadır."

Sayfa: 90-91'de yer alan **Falih Rıfkı ATAY**'ın **Ulus** gazetesinde çıkan "Dersim öztürktür halk yoksuldur. Dağ oyuklarında, mağara ve uçurum böğürlerine sığınan ağalar Anadolu'nun son derebeyleridir. Halk bunların esiridir. Anadolu belki bütün tarihinde yalnız Atatürk Cumhuriyeti devrinde sükun ve birlik gördü" şeklindeki yazısı üzerine sanık aynı sayfada yer alan dipnotunda şunları demektedir...

"Dersim 'Öztürk'tür' deniyor. 'Öztürk', Kemalist ırkçılığın Kürdistan'da kullandığı önemli bir kavramdır. Kemalist ırkçılık Anadolu'nun Batı ve Orta kesimleri için genel olarak 'Türk' sözünü kullanmaktadır. Kürdistan ve Kürtler söz konusu edildiği zaman ise kullanılan tabir 'Öztürk'tür. ... Yazar, Kürdistan'ı kademe kademe işgal ettiklerini ve kontrol altına aldıklarını, bugün, sıranın Dersim bölgesine geldiğini söylüyor."

12. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Temmuz 1991 baskılı Kürt Aydını Üzerine Düşünceler Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmasına örnek olarak şu bölümleri gösterebiliriz.

Kitabın kapağının altındaki sayfada "**Vedat Aydın** ve tüm Kürdistan şehitlerinin ışıklı anılarına" ibaresi bulunmaktadır.

7. Sayfada bulunan ve sanık **İsmail BEŞİKÇİ** tarafından yazılan önsözde şöyle denilmektedir:

"... Kürdistan, emperyalist ve sömürgeci müdahalelerle bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış bir ülkedir. Kürt ulusu, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Bu emperyalist ve sömürgeci müdahaleler, Kürt toplumunu çürütmüştür. ... Kürt toplumunu yeniden kurmak gerekir. Yeni toplum için yeni insanlar gerekir. Yeni insan nasıl yetişecektir? PKK'nın düşüncesi ve eylemi yeni insanın nasıl oluşacağı konusunda önemli ipuçları vermektedir."

Sayfa: 16 "... Almanların Türkiye'de veya Türklerin Almanya'da bulunmasıyla, Türklerin Kürdistan'da bulunması arasında çok büyük farklılıklar vardır. Türkler Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci bir güçtür. Türkiye Kürdistan için emperyalist emellere sahiptir."

Sayfa: 29 "... Başkan Apo'nun, 1990 Ağustos'unda, Bekaa Vadisi'nde yaptığı ve videoya alınmış bir konuşmasını dinlemek olanağını buldum. ... Yetişkin çocuklara sahip olan kadınlar ve erkekler en çok şu yönlerden eleştiriliyordu: '... Siz çocuklarınızı bize gönderiyorsunuz. Fakat onlara iyi bir eğitim vermemişsiniz. Onları Kürt gibi yetiştirmemişsiniz. Onlar dağlarımızı bilmiyorlar. Disiplinli değiller. Kürtler hakkında, Kürdistan hakkında bilgi sahibi değiller. Onları iyi eğitmemişsiniz. Onlara bir şeyler öğretmekte çok zorluk çekiyoruz. Bundan sonra, çocuklarınızı daha iyi yetiştirmeye çalışın. Kürt gibi yetiştirmeye çalışın. Kürtler için yetiştirin..."

Sayfa: 96 "Bir Kürt liderinin, '... keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' diye hayıflanması, büyük bir hüzündür. Bu, Kürtlere, dayatı-

lan emperyalist ve sömürgeci koşulları hiç kavramamaktır. ... Kürtler, Türkiye Kürdü, Irak Kürdü, İran Kürdü, Suriye Kürdü, Sovyetler Birliği Kürdü olmanın değil, Kürt olmanın, Kürt kalmanın mücadelesi içinde olmalıdırlar. Kaldı ki, 'Keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' sözü içerik olarak da yanlıştır. Bu kişi Türk sömürge alanında doğsaydı, belki de asimilasyona uğramış olurdu; belki de Olağanüstü Hal Bölge Valisi olurdu. ... Kürt toplumunu yeniden kuracak yeni insan nasıl oluşacaktır? ... PKK'nın düşüncesinin ve eyleminin incelenmesi bu bakımdan önemlidir. Bu, hiçbir zaman PKK'dan önceki Kürt hareketlerinin inkâr edilmesi anlamına gelmemektedir."

Kitap hakkında **Profesör Eralp ÖZGEN** tarafından verilen 24.7.1992 tarihli bilirkişi raporunda netice olarak devlet topraklarının bir kısmı üzerinde Kürt devleti adı altında bir devlet kurmanın propagandasının yapıldığı, 3713 sayılı kanunun 8. maddesi ile TCK'nun 312. maddesinin ihlal edildiği belirtilmiştir.

13. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Başkaldırının Koşulları başlıklı kitapta devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda vardır.

Kitabın **75.** sayfasında 1936 yılında Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'in hazırladığı rapor eleştirilirken şöyle denilmektedir:

"... Bu rapordaysa, 'Kürtlük işi'nden söz edilerek, Kürt sorununun varlığı açıkça kabul edilmektedir. Kürt sorununun varlığının basın önünde ve kamuoyu önünde reddedilmesi, gizli belgelerdeyse kabul edilmesi, asimilasyon politikasının bir gereğidir. Kürdistan'ın 'Türk vatanının öz ve ayrılmaz bir parçası olarak kalması' ancak, asimilasyonun başarıya ulaşmasıyla mümkün olabilir."

Sayfa: 82 "... Kürt sorununun temelinde, Kürt sorununun odak noktasında, Birinci Dünya Savaşı sürecinde ve daha sonra, Türk-Ermeni savaşları ve Türk-Yunan savaşları sırasında, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması ve Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkının gasp edilmesi yatar."

Sayfa: 83 "... Kürtçe konuşmalarından dolayı utanan Kürtler, Kürt aydınları (!) ortaya çıkmıştır. Kürt insanının düşkünlüğünde, Kürt halk yığınlarının düşürülmesinde, kendi kendini inkâr eden, kendi kimliklerinden utanan Kürtler olayının çok büyük rolü vardır."

Sayfa: 91-92 "Türk Devleti, 1923'den sonra, kendi payına düşen Kürdistan parçasını 'Türk vatanının ayrılmaz bir parçası' saymış, 'ülkenin bölünmezliği', 'vatanın bölünmezliği' sloganlarını geliştirmiştir. Kür-

distan'ın bir parçasının, Türk vatanının ayrılmaz bir parçası haline getirilebilmesi için bu ülke topraklarında yaşayan insanların tamamen asimile edilmeleri, Türkleştirilmeleri gerekmektedir. Birinci Genel Müfettiş **Abidin Özmen**, bu gerek üzerinde ısrarla durmaktadır."

14. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I isimli kitapta ise devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak suçunun unsurlarının oluşmadığı görülmüştür.' "

Sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin dava konusu olan ve tek dosya halinde birleştirilen kitaplarının hepsinde ülkemizin Doğu ve Güneydoğu'sundan Kuzey Kürdistan olarak bahsettiği, burada yaşayan insanları ayrı bir millet olarak vasıflandırdığı, Türkiye'nin bu toprakları işgal ederek sömürge haline getirdiğini ve Türkiye Devleti'nin ırkçı ve sömürgeci olduğunu iddia ettiği, ülkemiz topraklarının bir kısmında Kürt devleti adı altında bir devletin kurulmasının propagandasını yaptığı görülmüştür.

Ülkemizin Doğu ve Güneydoğu'sunda yaşayan insanlarımızda diğer bölgelerimizde yaşayan insanlarımız gibi Türktür, bu devletin asli unsurudur ve birinci sınıf vatandaşdır. 1300 yıllık tarihi geçmiş olan Göktürk, Yenisey Türk yazıtlarından Elegeş Yazıtı'nın sekizinci satırında "Kürt elinin hanı Alp Urungu"dan bahsetmektedir. Dolayısı ile Kürt adı ilk defa Göktürk yazıtlarında yer almıştır.

1507'de Bitlisli **Şerefhan** tarafından yazılan **Şerefname**'de Kürtler Kürt kökenli olarak gösterilmektedir. Kendisinin de Kürt olduğunu söyleyen Varto Kasman (Köprücük) köyünden **M. Şerif Fırat, Doğu İlleri ve Varto Tarihi** isimli eserinde Kürtlerin Türk menşeli olduklarını uzun uzun izah etmiştir.

Dersim Mebusu **Hasan Hayri Bey**, 1921 yılında Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı tarihî konuşmasında, "Harezm'den gelen ve Türkçe konuşan atalarının Selçuklu Sultanı **Alaaddin KEYKUBAT** tarafından buralara yerleştirildiğini" açıklamıştır.

Kaldı ki, 1000 yıllık bir zaman dilimi içinde Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımız Türklerle iç içe yaşamışlardır. Bir defa, aynı dinin mensubudurlar. Toplu ibadetlerini yaparlarken omuz omuza vermektedirler. Milleti millet yapan unsurlar arasında inanç birliğinin önemli bir yer tuttuğu şüphesizdir. Doğu ve Güneydoğulu vatandaşlarımızla ülkemizin diğer bölgelerinin vatandaşları aynı kültür konusunda yoğrulmuşlardır. Halk oyunları, düğün adetleri, atasözleri, te-

kerlemeleri, müzik, halı ve kilim motifleri bölgeler arasında aynıyet gösterir. Diyarbakır, Mardin, Urfa türküleri, Erzurum, Bitlis halk oyunları, Batı'daki vatandaşlarımızı nasıl duygulandırır ve coşturursa, Ankara'nın misketi, Ege'nin zeybeği, İstanbul ve Rumeli şarkı ve türküleri de Doğu ve Güneydoğulu vatandaşlarımızı aynı şekilde duygulandırır ve coşturur.

Sanık İsmail BEŞİKÇİ her ne kadar Kürtlerin ayrı bir dili olduğunu ve resmi ideolojinin Kürt dili üzerinde büyük bir baskı kurduğunu iddia etmiş ise de,

1908 yılında kurulan Kürt Terakki ve Teavî, 1918'de kurulan Kürt Tealî, 1921'de kurulan Hoybun cemiyetlerinin kurucularından olup yaptığı incelemeler sonucu gerçeği anlayarak itiraflarını Fransızca eserinde beyan eden **Dr. Mehmet Şükrü SEKBAN** şöyle demektedir:

"Dil konusuna girince Kürtçe diye adlandırılan Doğu yöresindeki aşiret ağızlarında sayıları binleri aşan Türkçe kelime bulunduğu gerçeğini bilim adamları da kabul etmektedir. Yalana dayalı bölücü, ayrılıkçı politik propagandaların aksine, Kürtçe Hint Avrupalı bir dil karakterini taşımamakta ve Kürtçenin, Azerice, Çavuşça, Kırgızca, Özbekçe, Osmanlıca gibi bir lehçesi durumunda bulunmaktadır. Kullanılan kelimelerin en az ikibin tanesi beşyüzyıl öncesi Orta Asya Türklerinin kelimeleridir. Geri kalan Kürtçe kelimeler ise Karahanlı, Selçuklu, Osmanlı ve diğer Türk ağız lehçelerinde yer almaktadır. Arapça ve Farsça kelimeler zaten günümüz Türkçesinde kullandığımız kelimelerdir."

Şevket Süreyya AYDEMİR, **Tek Adam** isimli eserinin 3. cildinin 217 ve 218. sayfalarında şu görüşlere yer vermektedir:

'... Evvela şu bir gerçektir ki, Kürtler kendi aralarında büyük farklılıklar gösteren kollara bölünmüşlerdir, bu bölüntüler arasında dil birliği yoktur."

Dr. Fric'in **Kürtler** eserinde **Prof. Veber**'den nakledilen şu cümle çok ilgi çekicidir:

'Kürt dili bir dil karışımı değildir, belki bir kelime karışımıdır.'

Anlaşıldığına göre, Kürt dili tam bir millet dili olmaktan ziyade şekli kaybolmuş, istilaların ve göçlerin etkisi altında ve zaman içinde teşekkül etmiş, fakat bu teşekkül tarzında da etimolojik bir birlik sağlayamamış, daha çok Fars kaidelerine yakın bir dil karışımıdır. Ama o kadar yetersiz şekillenmiştir ki, **Dr. Fric**'e göre fiiller ve tasnifler bile teşekkül edememiştir. Kürtçede fiiller daha çok isim sayılabilir. Hatta bu dil karışıklığının aslı hangi dil ise, onunla olan bağlantı-

sı da kaybolmuştur. Meselâ Kürt kabileleri arasında müşterek olan kelimeler Kürt, Pehlevî, Zent gibi Kürtlerin özvatan sayılan İran yaylasına veya Yukarı Asuf ovasına ait kelimeler olmayıp, Türk, Arap, Yeni Fars gibi Kürtlerin daha sonra yerleştikleri bölgelerden veya karışıkları milletlerden derlenmiş yabancı kelimelerdir. **Dr. Frlç Birinci Dünya Harbi'nden önce Petersburg Akademisi tarafından neşredilen 'Kürtçe-Farsça-Almanca" lügattan naklettiğine göre, bu lügatta derlenen 8307 kelimeden 3080'i Türkçe ve eski Türkmen, 2000'i yeni Arapça, 1030'u yeni Farsça, 1240'ı Zent (eski Farsça), 370'i Pehlevî, 220'si Ermeni, 108'i Perdani ve ancak 30'u asıl Kürtçedir. Şu halde 8307 kelimenin 3080'i Türk, 2640'ı Fars dil şubelerine ait oluyor demektir. Dilin kaidesine gelince, daha önce de değinildiği gibi, Kürt lehçelerinde kaide yetersiz olmakla beraber Fars dilinin bozulmuş bir şubesidir. Hülasa bu şekilde Kürt dilinde kelimeler ile kaideler arasında bir bağlantı yoktur. Ancak, bu durumda, Kürt dilini tespit eden kollar veya lehçeler arasında değişir. Bu arada Kürtçedeki Arap kelimelerinin de önemli bir kısmının Osmanlıca yolundan ve Osmanlı şubesinden alındıklarını kaydetmelidir.**

Görüldüğü gibi Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımızı bizden ayrı sayacak ve bizden ayıracak, ayrı bir hüviyet haline getirecek müstakil bir dilleri mevcut değildir.

Türk devleti tarihinin hiçbir devrinde ırkçı, sömürgeci ve asimilasyoncu olmamıştır. Böyle olsaydı, imparatorluk devrinde hakimiyeti altında bulundurduğu milletleri asimile eder ve bugün o topraklarda başka devletler olmazdı. Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımıza karşı ırkçı, sömürgeci ve asimilasyoncu olması hiç düşünülemez. Çünkü bu vatandaşlarımızı hiçbir zaman kendisinden ayrı saymamıştır. Bugün de devlet, en büyük yatırımlarını ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgemize yapmaktadır.

Mustafa Kemal Atatürk, İngiliz ve Fransız emperyalistleri ile işbirliği yaptı demek tamamen tarihi gerçekleri tersyüz etmektir. Sanık **İsmail BEŞİKÇİ** bilim adamı olduğunu iddia ediyor, ancak bilim adamının her şeyden evvel gerçeklere bağlı kalması gerekir. Türk ve Dünya tarihinin büyük liderlerinden olduğu şüphesiz olan Atatürk'ün bütün mücadelesi emperyalizme karşı olmuştur. Birinci Dünya Savaşı'nda İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile savaştığı gibi İstiklal Savaşı'nı da bu emperyalistlere karşı yürüterek ülkemizin bağımsızlığını sağlamıştır. Kürdistan'ın bölüşülmesi diye bir olgu bugüne kadar sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'den başkası tarafından dile getirilmemiştir. Yerli ve yabancı bilim adamları ve tarihçiler bu gerçeği görememişlerdir (!) Bir defa Kürdistan diye bir ülke yoktur. Yine bugün

olduğu gibi, İstiklal Savaşı sırasında ve sonrasında da Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımız Türkten ayrı düşünülmemiştir. Böyle bir problem olmamıştır. Emperyalizmle işbirliği yapan sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin kendisidir. Çünkü emperyalizmin eseri olan ve gerçek bir emperyalist bölüşüm anlaşması durumunda bulunan Sevr'e övgüler yağdırmakta, buna karşılık Doğulu vatandaşlarımızla birlikte bütün Türk milletinin kurtuluş mücadelesi olan Lozan'a saldırmaktadır.

Yine sanık **İsmail BEŞİKÇİ** "Kürt olmak, Arap olmak önemli değil, insan olmak, faziletli olmak, Müslüman olmak önemlidir" şeklindeki görüşlere de iltifat etmemekte, bu görüşlerin Kürtlerin bilinçlenmesini engelleyeceğini ileri sürmektedir. Sanığın bu iddiası da kendisinin tamamen Kürt ırkçılığı yaptığını göstermektedir. Sanık Kürt ırkçılığını bütün değerlerin üzerinde tutmakta ve Kürt ırkçılığının gelişmesine gölge düşüreceğini sezdiği bütün görüşlere tepki göstermektedir.

Sanık kitaplarında PKK'yı ve eylemlerini, PKK'nın başı **Abdullah ÖCALAN**'ı övmekte, PKK'nın beşikteki çocuklar dahil kadın, ihtiyar demeden binlerce vatandaşı katletmesini görmemezlikten gelmekte, buna karşılık güvenlik kuvvetlerinin eşkiyayı susturarak bölgede asayiş sağlamak için giriştiği hareketi katliam olarak nitelendirmektedir. Oysa Türk devleti bugün demokrasi ve hukuk kurallarına sonuna kadar bağlı kalmakta, sivil halka hiçbir zarar vermeden ve bu konuya büyük titizlik göstererek PKK eşkiyasını susturmaya çalışmaktadır. Buna rağmen devleti suçlayıp PKK'yı öven, Lozan'a karşı çıkıp Sevr'e övgüler yağdıran, Türkleri ırkçılık, şovenizmlilik ve sömürgecilikle suçlayan sanık **İsmail BEŞİKÇİ** Türk düşmanlığı yapmaktadır.

Sanık Kürtlerin kendi kimlikleri ile kamu haklarından yararlanmadıklarını, devlet hizmetinde görev alamadıklarını söylemektedir. Evvela şunu belirtmek gerekir ki, Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımızın böyle bir problemi olmamıştır. Kendilerini Türkten ayrı saymadıklarından en üst seviyedeki devlet kademelerinde görev almışlardır. Bugün de almaktadırlar. Kendisini Türk saymayan, başka bir milletin şuurunu taşıyan bir kimsenin ise devlet yönetiminde görev alması gayet tabiidir. Bunun aksine bir tatbikat yeryüzünde yoktur. Mesela kendisini Amerikalı saymayan bir kimse Amerika yönetiminde, kendisini Ugandalı saymayan bir kimse bu devletin yönetiminde görev alamaz. Ülkenin milli birliği, bütünlüğü bunu icap ettirir. Anayasa Mahkemesi'nin Sosyalist Partisi'nin kapatılması ile ilgili 10.7.1992 tarihli kararında bu konuda şöyle denilmektedir: "... Nitekim Türk ulusu içinde yer alan her kökenden vatandaş hiçbir ayırım gözetilmeksizin istek ve başarılarına göre her görevde ve işte çalış-

muş, Türkiye'nin her yerinde köyünde, kentinde yaşama, yerleşme, okuma, evlenme, gelişme ve yükselme ile Türk dili ve kültüründen faydalanma ve katkıda bulunma olanağına kavuşmuştur." Yüksek mahkemenin kararında ulusun teklifi ve bütünlüğü esasına büyük önem verilmiştir. Kararda şu görüşler yer almaktadır: "... Diğer kökenli vatandaşlar gibi, Kürt kökenli yurttaşların da kimliklerini belirtmeleri yasaklanmamış ancak azınlık ve ayrı ulus olmadıkları, Türk ulusu dışında düşünilemeyecekleri, devlet bütünlüğü hususunda yer aldıkları ortaya konmuştur. ... Eğer bir soy vatandaşlık bağlamındaki, insan hakları dışında özel haklara sahip olmak isterse, bu onun ulus bütünlüğü içinde yalnız bir kökenli aynı zamanda ayrı bir ulusal bir topluluk olması anlamına gelir. Bu ise ulus bütünlüğü ilkesi ile bağdaşmaz. ... Ulusal devlet ilkesi çok uluslu devlet anlayışına olanak vermediği gibi, böyle düzende federatif yapıya da olanak yoktur. Federatif sistemde federe devletler tarafından kullanılan egemenlikler söz konusudur. Tekli devlet sisteminde ise, birden çok egemenlik yoktur. 'devletin ülkesi ve ulusu ile bütünlüğü' kuralı azınlık yaratılmamasını, bölgecilik ve ırkçılık yapılmamasını ve eşitlik ilkesinin korunmasını içermektedir.

2200 yıllık bilinen tarih olan Türk devleti millî bütünlüğünü korumaya muktedirdir. Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti hukuk kuralları içerisinde her türlü bölücü ve ayrılıkçı güçlerin faaliyetlerine son vermeye ve ülke topraklarını böldürmemeye karardır. Bu amaçla muhteşem Türk ordusu yurt içindeki ve yurt dışındaki PKK eşkıyasının ihanet yuvalarını bozmakta ve dağıtmaktadır. Ancak, sanık **İsmail BEŞİKÇİ** yaptığı tahrirlerle Güneydoğu'da ve Doğu'da ve Kuzey Irak'ta akınmakta olan kandan sorumludur.

NETİCE VE TALEP:

Bu nedenlerle sanık **İsmail BEŞİKÇİ**'nin hareketine uyan 3713 S.K.nun 8/1. maddesi gereğince ve bu maddenin 13 defa tatbiki suretiyle tecziyesine, 30.7.1992 tarih ve 1992/82 sayılı ve 20.4.1992 tarih 1992/38 sayılı iddianamelerle kamu davası açılan **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler** isimli kitabı nedeniyle ayrıca TCK'nun 312/2-3 maddesi gereğince tecziyesine,

Sanık **Ünsal ÖZTÜRK**'ün hareketine uyan 3713 S.K.nun 8/2. maddesi gereğince ve bu maddenin 13 defa tatbiki suretiyle tecziyesine, **Kürt Aydını Üzerine Düşünceler** isimli kitabı nedeniyle TCK'nun 312/2-3 ve 5680 sayılı kanunun 16/4 maddesi gereğince tecziyesine,

Emanete alınan kitapların TCK'nun 36. maddesi gereğince mü-

saderesine 22.4.1992 tarihli ve 1992/86 sayılı iddianame ile kamu davası açılan **Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I** isimli kitap nedeniyle her iki sanığın beraatine karar verilmesi mütalaa olunur. 23.11.1992

Nuh Mete Yüksel

DGM Savcısı

SİYASAL DAVALAR...(*)

Sayın Yargıçlar

23 Kasım 1992 tarihli celsede, savcının tutanaklara yazdırdığı esas hakkındaki mütalaasını ilgiyle dinledim. Daha sonra, bunları yeniden okuma ve irdeleme gereğini duydum.

Bu kitaplarla ilgili olarak çeşitli duruşmalarda yapılan sorgular sırasında, yazılı ve sözlü savunmalar yapılmıştır.

Ortadoğu'da Devlet Terörü

kitabıyla ilgili 3 Ekim 1991 tarihli ve 10 sayfalık sorgu metni

-
- (*) Bu yazı, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülen toplu davada,
[Dosya No: 1991/128 Ortadoğu'da Devlet Terörü
Birleştirilen Dosyalar
Dosya No: 1991/172 Kürtlerin Mecburi İskânı
Dosya No: 1992/3 Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/4 Devletlerarası Sömürge Kürdistan
Dosya No: 1992/45 UNESCO'ya Mektup
Dosya No: 1992/46 Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/47 Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/48 Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması
Dosya No: 1992/49 Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I
Dosya No: 1992/50 Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II
Dosya No: 1992/52 Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (3713/8)
Dosya No: 1992/53 Bilim Yöntemi
Dosya No: 1992/55 Başkaldırının Koşulları
Dosya No: 1992/103 Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi
Dosya No: 1992/105 Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (TCK 312)]
kitaplarıyla ilgili olarak, İsmail Beşikçi tarafından, 9 Şubat 1993 tarihinde, DGM Başkanlığı'na sunulan savunma metnidir.

Kürtlerin Mecburi İskânı	kitabıyla ilgili 4 Mart 1992 tarihli ve 5 sayfalık sor- gu metni
Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu ve Devletlerarası Sömürge Kürdistan	kitaplarıyla ilgili olarak 15 Nisan 1992 tarihli ve 5 sayfalık sorgu metni
UNESCO'ya Mektup	kitabıyla ilgili 29 Haziran 1992 tarihli ve 5 sayfalık sorgu metni
Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu	kitabıyla ilgili 29 Haziran 1992 tarihli ve 5 sayfalık sorgu metni
Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu	kitabıyla ilgili 29 Haziran 1992 tarihli ve 3 sayfalık sorgu metni
Zihnimizdeki Katakolların Yıkılması	kitabıyla ilgili 29 Haziran 1992 tarihli ve 5 sayfalık sorgu metni
Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I	kitabıyla ilgili 26 Ağustos 1992 tarihli ve 2 sayfalık sorgu metni
Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II	kitabıyla ilgili 26 Ağustos 1992 tarihli ve 4 sayfalık sorgu metni
Kürt Aydınları Üzerine Düşünceler (3713/8)	kitabıyla ilgili 26 Ağustos 1992 tarihli ve 3 sayfalık sorgu metni
Bilim Yöntemi	kitabıyla ilgili 26 Ağustos 1992 tarihli ve 6 sayfalık sorgu metni
Başkaldırının Koşulları	kitabıyla ilgili 5 Ekim 1992 tarihli ve 20 sayfalık sorgu metni
Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi	kitabıyla ilgili 5 Ekim 1992 tarihli ve 8 sayfalık sor- gu metni

Bu sorgulara ve savunmalara ek olarak aşağıdaki savunmayı ya-
pıyoruz.

DAVA, SİYASAL DAVADIR

Sayın Yargıçlar,

Esas hakkındaki mütalaa zaten bilinen bir konuyu bir kere daha
ortaya koymuştur. Bu dava siyasal bir davadır, bu davanın hukukla
hiçbir ilişkisi yoktur. Hukuksal olma çabası biraz gözetilmiş olsaydı,
bu davalar zaten olmazdı. Düşünceyi yargılamaya ve mahkûm etme-
ye çalışan bir yargı sürecinin hukuksal bir yönü olamaz. İddia maka-
mıyla bizim aramızda "bilim yöntemi"ni kavrama açısından, Kürt so-
rununu kavrama açısından çok büyük düşünüş farklılıkları, zıtlık-
lar, çelişkiler vardır. Bu zıtlıklar, çelişkiler uzlaşmazdır. Fakat bu çelişkiyi ve zıtlığı, herhangi bir çelişki ve zıtlık gibi ele alamayız. Devleti savcı temsil etmektedir, istediği kişileri göz altına alma, tutuklama istemiyle mahkemeye sevk etme, mahkemeden, kamu adına kişilerin cezalandırılmasını isteme yetkilerine sahiptir. Biz savcıyla aynı şeyleri düşünmüyoruz. Savcı, Kürtlerin Türk olduğunu vurguluyor. Savcıya göre, Kürtler, Türk olduklarını, kendilerini Türklerden ayrı görmediklerini hissediyorlar. Yine savcıya göre, Kürtçe diye bir dil yok. Kürtçe, bağımsız bir dil değil, Türkçe'nin, Farsça'nın, Arapça'nın, Kırgızca'nın vs. bir karışımı... Biz, savcının bu düşüncelerine katılmadığımız için suçlanıyoruz. Ağır hapis cezalarıyla cezalandırılmamız isteniyor.

Kürtler, dilleriyle, tarihleriyle, kültürleriyle Türklerden, Araplardan, Farslardan ayrı bir ulustur. Kürtçe, fonetik bakımdan, gramer bakımından, sözlük bakımından ve semantik bakımından, Türkçe'den, Arapça'dan ve Farsça'dan ayrı bir dildir, bağımsız bir dildir.

Böylesine uzlaşmaz düşünce farklılıklarını çözümlenecek kurumlar mahkemeler değildir. Herhangi bir konuda düşüncesi olan bir kişi, bunu özgürce ortaya koyabilmelidir. Herkes, bir başkası tarafından yazılmış bir yazıyı veya kitabı eleştirebilir, o konuyla ilgili olarak kendi düşüncesini ortaya koyabilir, düşüncelerinin haklılığını, doğruluğunu savunabilir. Fakat, düşüncesinin haklılığını ve doğruluğunu gösterebilmek, kanıtlayabilmek için, hasım saydığı düşüncenin sahibinin cezalandırılmasını istemek, aczden başka bir şey değildir...

Demek ki, söyleyebilecek, kamuoyu önünde savunabilecek herhangi bir sözü yoktur... Kamu adına, soruşturma açma, gözaltına alma, ceza isteme yetkisini kullanarak, sık sık devlet terörüne başvurarak, kendi düşüncesini egemen kılmaya, benimsetmeye çalışmaktadır. Bu, siyasal bir süreçtir, hukuksal hiçbir yönü yoktur.

KÜRT GERÇEĞİ

Savcı, Kürtlerin ulusal varlığını, Kürtçe'nin varlığını inkâr etmektedir. Olguyu yok etmektedir, yok saymaktadır. Halbuki bilim dediğimiz düşünce biçimi olgulardan hareket eder, olgulara saygılıdır, olguları, kendi istekleri ve özlemleri doğrultusunda yok saymaz, çarpıtmaz. Görüldüğü gibi nesnenin kendisiyle, nesnenin bilgisi arasında çok büyük bir fark olamaz. Bilimsel düşüncede böylesine büyük bir fark oluşamaz. Nesnenin veya herhangi bir şeyin kendisiyle bilgisi arasında bazı farklar, sapmalar elbette olabilir, fakat büyük zıtlıkların meydana gelmesi, nesnenin kendisiyle bilgisinin birbirlerini inkâr etmesi kabul edilemez. Somut olayımızdaysa, Kürt olgusu ve Kürt olgusu hakkında iddia makamı tarafından üretilen bilgi birbirini inkâr etmektedir. İddia makamı olguyu yok saymaktadır, görmezden gelmektedir veya onu çarpıtmakta, ona başka bir nitelik vermeye çalışmaktadır. Olguların yok sayılması, görmezden gelinmesi, devletin resmi görüşüdür, resmi ideolojidir. Resmi ideoloji, devletin, cezaî yaptırımlarıyla, kişilere ve kurumlara benimsetilmeye çalışılmaktadır. Bu, siyasal bir süreçtir. Bu, Türk egemenlik sistemiyle ilgili bir sorundur. Zira, Türkiye Cumhuriyeti Devleti, 1920'li yıllarda öteki halkların, ulusların imhası üzerine kurulmuş bir devlettir. Birinci Dünya Savaşı yıllarında, Ermeniler ve Rumlar imha edilmiştir. Ermenilerin imhası soykırım temelinde gerçekleştirilmiştir. Cumhuriyetin ilan edilmesinden sonra, sıra, Kürtlerin imha edilmesine gelmiştir. Kürtlerin imhası asimilasyon temelinde gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Asimilasyona karşı direnenler, Kürt toplumu olma özelliklerini korumak ve geliştirmek isteyenler fizik olarak imha edilmişlerdir... Bu sürecin mahkemelerle ilgili bir yönü yoktur, hukuksal bir yönü yoktur. İddianamelerde olduğu gibi, esas hakkındaki mütalaada da, somut gerçeklik, toplumsal gerçeklik inkâr edilmektedir. Örneğin, demire demir denmesi istenmemektedir, demire tahta denmesi istenmektedir. Demire, demir diyenlerin suç işledikleri vurgulanmaktadır. İddia makamı, demire, demir diyenlerin bilim adamı olmadığını, "vatan haini" olduğunu, emperyalist devletlerle işbirliği yaptıklarını belirtmektedir. Demire tahta diyenlerin ise bilim adamı oldukları, yurtsever oldukları ısrarla vurgulanıyor. Bu durumda, adalet, adalet

dağıtma gibi olgular bu ilişkilerin neresinde durmaktadır? Doğruyu, gerçeği konuşan kimdir, yalanı, yalana dayalı resmi ideolojiyi ege-
men kılınaya çalışan kimdir? Toplumsal gerçekleri, somut gerçekleri
çarpıtma ve yalana dayalı resmi ideolojinin propagandasını yapmay-
la, adalet dağıtma görevi birbirleriyle bağdaşabilir mi?

İddia makamı, Kürtlerin varlığını ve Kürtçe'nin bağımsız bir dil
olduğunu inkâr etmektedir. Matematikte, bazı temel aksiyomlar, ka-
buller vardır. $2 \times 2 = 4$ eder, böyle bir kabuldür. 2 kere 2'nin 4 ettiği
ispatlanması gerekli olmayan, bir aksiyomdur. Kürtlerin varlığı ve
Kürtçe'nin bağımsız bir dil olduğu da böylesine açık olan, ortada
olan bir gerçektir. Bir yalan, savcılar tarafından veya yüksek yargıç-
lar tarafından ifade edildiği zaman gerçek olmuyor, doğru olmuyor,
yine yalan olarak kalıyor. Bunlara rağmen, iddia makamı, Kürtlerin
varlığını inkâr edenlerin bilim adamı olduklarını, yurtsever oldukları-
nı; Kürtlerden söz edenlerin, Kürtçe'den söz edenlerin, bilimle uzak-
yakın ilişkilerinin olmadığını, vatan haini olduklarını belirtiyor.
Bu, elbette siyasal bir değerlendirmedir, siyasal bir olaydır. Böyle bir
sürecin yargıya konu yapılması kabul edilemez.

Bilim yöntemi konusunda, iddia makamıyla aynı şeyleri düşün-
mediğimiz açıktır. İddia makamı, toplumsal gerçeklerin, somut ger-
çeklerin inkâr edilebileceğini, böyle bir inkârın bilimsel düşüncüyü
hiç ihlal etmeyeceğini düşünmektedir. Daha da önemlisi, toplumun
bazı somut gerçekleri savcılar tarafından inkâr edildiği ve mahkeme-
lerin de bu inkâr doğrultusunda karar verdikleri, yani davayı sonuç-
landırdıkları zaman, somut gerçeklerin yok olacağını, etkilerini kay-
bedeceğini düşünmektedir.

Biz Kürt sorunu konusundaki düşüncelerimizden, bilim yöne-
tmini kavrayış biçimimizden dolayı ilk defa yargılanmıyoruz. 1971'den
önce, 1967 ve sonrasında, çeşitli soruşturmalar oldu. Özellikle idari
soruşturmalar... 12 Mart 1971 rejiminde, 1977 ve sonrasında, 12
Eylül rejiminde, 1988 ve sonrasında da çeşitli yargılamalarla karşı-
laştık. Bu yargılamalar sırasında hazırlanan iddianamelerde de,
Kürtlerin varlığı, Kürtçe'nin bağımsız bir dil olduğu inkâr ediliyordu.
Örneğin, 12 Mart 1971 rejiminde, bu iddiaları çok ciddiye alıp Kürt-
lerin ulusal varlığını, Kürtçe'nin bağımsız bir dil olduğunu ispat et-
meye çalışıyorduk... Şimdi, iddia makamının, Kürtlerin ulusal varlı-
ğını inkâr eden, Kürtçe diye bağımsız bir dil olmadığını belirten
düşüncelerini hiç ciddiye almıyoruz. Bu, tam anlamıyla bir bağnaz-
lıktır, dogmatizmdir. Ortada, Kürtler için, Kürdistan için yaşamlarını
feda etmiş binlerce şehit vardır. Köylerde, kasabalarda, şehirlerde,
binlerce, onbinlerce Kürt, kadın-erkek, köylü, şehirli... Kürt kimliğini

isteyen, Kürdistan'ı isteyen serihildanlara katılmaktadır. Durum bu kadar açıkken, Kürtlerin ulusal varlığının ve Kürtçe'nin bağımsız bir dil olduğunun kabul edilmemesi bağnazlıktan başka bir anlama gelmez. Böylesine bir bağnazlık ve dogmatizm içinde bilimsel faaliyeti sürdürmek mümkün değildir. Böyle bir bilim anlayışı kabul edilemez.

Güney Kürdistan'da Kürt Federe Devleti'nin kurulduğu ilan ediliyor... Türkiye'de hükümet, siyasal partiler ve Türk basını tarafından, Kürt Federe Devleti'nin tanınıp tanınmaması konusunda tartışmalar yapılıyor. Böyle bir ortamda bile iddia makamı "Kürtlerin aslı Türk'tür, Kürt diye bilinen, Türkten ayrı bir ulus yoktur. Kürtçe diye bilinen dil, Türkçe'den ayrı bağımsız bir dil değildir..." diyebiliyor... Bunlar ancak bağnazlığın, dogmatizmin, gerçeklere gözlerini kapamanın, gerçekleri ısrarla görmemenin derecesini gösterebilir. Böyle bir dogmatizmin cezaî müeyyideye başvurularak insanlara benimsetilmeye ve düşünce hayatına egemen kılınmaya çalışılması çağdaşlıktan son derece uzak olan bir görüntüdür, ilkel bir görüntüdür. Batı uygarlığı denilen kategorinin temelinde düşüncenin özgürce gelişmesi vardır. Eleştiri olmadan, siyasal eleştiri kurumlaşmadan düşüncenin özgürce gelişmesi mümkün değildir. Siyasal eleştirinin cezaî müeyyideyle engellendiği bir yerde bilimin gelişmesi de olanaksızdır. Buna rağmen, yani, aslında, bilimsel gelişme ortamının oluşmasının engellenmesine rağmen, iddia makamı sık sık bilimden söz etmektedir. Buyusa, ancak, bilim kavramının, bilim yöntemi kavramının anlaşılmadığını, bu kavramın ezbere ve içi boş bir şekilde kullanıldığını gösterir.

Dr. FRIÇ'İN KİMLİĞİ?

Esas hakkındaki mütalaada, Dr. Friç'in "*Kürtler, Tarihi ve İçtimai Tetkikat*" isimli eserine önemli bir atıf yapmaktadır. Dr. Friç'in bu önemli kitabına göre, Kürtlerin sadece 30 kelimesi vardır. 8307 kelimelik Kürtçe-Farsça-Almanca sözlükte 3080 kelime Türkçe ve eski Türkmençe, 2000 kelime Arapça, 1030 kelime yeni Farsça'dır. 1240 kelime ise Zent (eski Farsça)tır. 370 kelime Pehlevi, 220 kelime Ermenice'dir. 108'i Süryanice'dir. (Esas hakkındaki mütalaa, s. 42-43)

Dr. Friç'in bir Alman bilim adamı olduğu vurgulanmaktadır. Bu Alman araştırmacının Kürtlerin kökeninin Türk olduğunu, Kürtçe'nin bağımsız bir dil olmadığını vurguladığı da ayrıca belirtilmektedir. Kürtlerin aslının Türk olduğunu anlatan çalışmalarda Dr. Friç'in kitabına çok geniş bir yer ayrılmaktadır. Kürtçe'nin bağımsız bir dil olmadığını, Kürtçe'nin bir dil değil, sözcükler yığını olduğunu, çeşitli

dillerden alınan sözcüklerden meydana geldiğini, Kürtçe'nin 30 kelimeye bile sahip olmadığını ispat etmeye çalışan araştırmalar, yazılar hep **Dr. Friç'i**, **Dr. Friç'in** kitabını kaynak göstermektedir. **Dr. Friç'in** kitabına atıf yapmaktadırlar. Bu insanlar, düşüncelerini savunabilmek ve doğrulayabilmek için **Dr. Friç'i** ve kitabını vazgeçilmez bir delil olarak kullanmaktadırlar. "... Alman bilim adamı **Dr. Friç'in** açık bir şekilde ortaya koyduğu gibi..." şeklinde yazmaktadırlar ve konuşmaktadırlar. "... Bir Alman Şarkiyatçısının ortaya çıkardığı gibi..." demektedirler.

Dr. Friç'in kimliği önemlidir. **Dr. Friç**, Alman da değildir. Stockholm'de ve Paris'te, kütüphanelerde yapılan çeşitli araştırmalar, **Dr. Friç** isminde bir Alman'ın olmadığını göstermektedir. Araştırmalar, Almanca ve Fransızca yazılmış bir kitabın olmadığını da ortaya koymaktadır. Halbuki, "**Dr. Friç**"ın kitabına atıf yapanlar "**Dr. Friç**"ın Alman olduğunu, kitabın Almanca yazıldığını söylemektedirler. Onlara göre "**Dr. Friç**"ın kitabı Almanca'dan Türkçe'ye çevrilerek 1918 yılında "Aşair ve Muhacirin Müdiriyyet-i Umumiyesi" (Aşiretler ve Göçmenler Genel Müdürlüğü) tarafından yayınlanmıştır. 1918 yılının, İttihat ve Terakki hükümetinin son yılı olduğu dikkatlerden uzak tutulmamalıdır.

Araştırmacı **Malmisaniş**, "**Meğer 'Dr. Friç' Kim miş!**" başlıklı yazısında "**Dr. Friç**"ın kimliği hakkında çok önemli bilgiler vermektedir. Bu yazı **Medya Güneşi** dergisinin 1-15 Kasım 1992 tarihli 18. sayısında yayınlanmıştır. (s. 12) **Malmisaniş**'in bu incelemesine göre, Kürtlerin ulusal varlığını ve Kürtçe'nin bağımsız bir dil olarak varlığını inkâr eden "**Dr. Friç**" kendisine uyduruk Almanca isim takmış Osmanlı'dır. İttihat ve Terakki hükümetine çok yakın olan bu kişi **Naci İsmail Pellister** ve **Habil Adem** isimlerini kullanmaktadır.

Burada, Türk üniversite çevrelerini, Türk basın çevrelerini ilgilendiren çok önemli bir konu var. Bu, "**Dr. Friç**"ın kimliğiyle ilgili olarak ortaya çıkıyor. Çünkü, "**Dr. Friç**", 75 yılı aşkın bir zamandır "bir Alman bilim adamı", "bir Alman Şarkiyatçısı" olarak tanıtılıyor. Bu İttihatçı, muhtemelen bir Türk, Kürtlerin ulusal varlığını ve Kürtçe'nin bağımsız bir dil olmadığı hakkında görüşler geliştiriyor. Bir Alman bilim adamı olarak, bir Alman Şarkiyatçısı olarak kitabını yayınlarsa, görüşlerinin çok daha inandırıcı, çok daha güven verici olacağını düşünüyor. Öyle yapıyor. Kürtlerin ve Kürtçe'nin varlığı 75 yılı aşkın bir zamandır "**Dr. Friç**"ın de görüşlerine dayandırılarak reddediliyor. Bir İttihatçı'nın veya bir Türkün bu şekilde bir inkâr geliştirmesinin inandırıcı olmayacağı düşünülüyor... Bir İttihatçı veya bir Türk-Kürtlerin ulusal varlığını, Kürtçe'nin dil olarak varlığını inkâr eden çözümler geliştiriyor. "Bir Alman Şarkiyatçısı", "bir Alman

bilim adamı" olarak bunu yayınlıyor. 75 yılı aşkın bir zaman Kürtlerin ulusal varlığını inkâr eden, Kürtçe'nin varlığını inkâr eden Türkler de "bu Alman Şarkiyatçısı"nın, "bu Alman bilim adamı"nın eserini kendisine dayanak yapıyor... Fasit daire, fakat, fasit daireden, bu kısır doğrudan bilimin üretildiği iddia ediliyor.

75 yılı aşkın bir zamandır, Türk üniversite çevrelerinin, Türk basın çevrelerinin bu kitabı kendilerine, kendi ırkçı ve sömürgeci görüşlerine dayanak yapması bilim anlayışının ne kadar cılız olduğunu göstermektedir. Böyle cılız bir bilim anlayışıyla, Kürtler ve Kürtçe inkâr edilebilmiştir. Ve bu Şark kurnazlığı, "üçkağıtçılık" günümüze kadar deşifre edilmeden gelebilmiştir. Bu süreçte, elbette, bilimsel bir tutum yok. Fakat, ahlaki bir tutum da yok. Kurnazlık var. İddia makamı, bilim anlayışından böylesine uzak, ahlaki ölçülerle hiç bağdaşmayan böyle bir tutumdan, bu tutumun sonucu olan kitaptan medet umuyor. Bu, esas hakkındaki mütalaanın ne kadar zayıf olduğunu göstermektedir. İddia makamı, ahlaki ölçülerle bile bağdaşmayan bu tutumu "bilimsel bir tutum" olarak alkışlamaktadır. Bizim düşüncemizi ise bilimsiz bulmakta ve mahkûm etmeye çalışmaktadır.

Kürtlerin ulusal varlığını inkâr eden, Kürtçe'nin bağımsız bir dil olduğunu kabul etmeyen ve bu düşüncesini ispat etmeye çalışan esas hakkındaki mütalaanın hiçbir ciddiyeti yoktur.

Bugün, Kürtçe yayın yapan bazı gazeteler ve dergiler var. Kürtçe kitaplar yayınlanıyor. **Welat** bunlardan biri, haftalık bir dergi. Bu dergiyi iddia makamının eline versek, eminim ki yüzde yüz anlamaz, hiçbir yayının ne içeriğini, ne de başlığını anlamaz. Bunun gibi, iki Kürt, iddia makamının, savcının yanında, Kürtçe konuşsalar, savcı bu konuşmaların da hiçbir tarafını anlamaz. Bundan kuşku duymuyoruz. Fakat iddia makamı, bu somut gerçeklere rağmen, "Kürt dilinin üçte biri Türkçe, dörtte biri Arapça sözcüklerden.... vs. teşekkül etmiştir" demektedir. O zaman yazılanların veya konuşulanların üçte birini anlaması gerekmez mi? Halbuki, yüzde yüzünü anlayamayacağını çok iyi biliyoruz... Buna rağmen Kürtlerin ulusal varlığı ve Kürtçe ısrarla inkâr edilebilmektedir. Somut gerçekler karşısında, bu inkâr nasıl değerlendirmek gerekir? En hafif ifadeyle, bu, bağnazlıktan başka bir tavır ve davranış olmadığı, bilimsel düşünce olmadığı ise besbellidir.

İddia makamının Kürtlere ve Kürtçe'ye ilişkin düşüncelerinin red esasına dayandığı bilinmektedir. Bu, iddia makamının temel bir bakış açısıdır, değişmeyen bir bakış açısıdır. Kürtler Türk kabul edilmektedir. Kürtçe'nin Türkçe'nin bir şivesi olduğu belirtilmektedir. (Esas hakkındaki mütalaa, s. 41) Resmi ideoloji açısından bunu, po-

zitif bir değerdendirne olarak kabul etmek mümkündür. Halbuki, Kürtlere ve Kürdistan'a ilişkin düşünceleri hep böyle pozitif bir söylem içinde sürmemektedir. Bu söylemin hemen birkaç satır aşağısında negatif söylemler de başlamaktadır. Kürtçe'deki sözcüklerin kökenlerinin belirtilmesi, Kürtçe'ye 30 civarında bir sözcüğün kalması, tarihte, Kürdistan diye bilinen bir ülkenin olmadığına vurgulanması, Kürtlerin hiçbir zaman birlik olamadıklarının, devlet kuramadıklarının ısrarla belirtilmesi negatif söylemler dizisinde yer almaktadır. Bunların bir saptamadan çok aşağılama olduğu ise bilinmektedir. Türk Cumhuriyetlerin halklarından, örneğin, Kırgızlardan, Özbeklerden vs. söz ederken bu tür aşağılamalar kullanılıyor mu? Resmi görüş yalana ve inkâra dayandığı için mantıklı bir bütün oluşturması mümkün değildir. Kürt-Zaza ikilemini yine bu çerçevede değerlendirmek gerekir. Kürtlerin Türk olduğunu, Kürtçe'nin aslının Türkçe olduğunu vurgulama konusunda büyük bir çaba sarf edilmektedir. Bu, resmi ideoloji açısından pozitif bir yaklaşım olarak ele alınabilir... Halbuki bu düşünceleri ifade eden satırların hemen altında, Zazaların Kürt olmadıkları, Türk soyundan oldukları, Zazaca ile Kürtçe'nin birbirlerinden çok farklı diller oldukları anlatılmaya ve ispat edilmeye çalışılmaktadır. Buysa, Kürtler ve Kürdistan konusuna, yine resmi ideoloji açısından negatif bir yaklaşımdır. Kürtler açısından ise, pozitif ve negatif kavramlarının yer değiştireceği açıktır.

Kürdistan'ın öteki parçalarındaki Kürtlere yaklaşımda, pozitif ve negatif unsurların çarpıcı bir şekilde sergilendiği yine açık bir şekilde gözükmektedir. Bir taraftan Kürtlerin Türk olduğu söylenmekte, öte yandan da, örneğin Güney Kürdistan'daki Kürt Federe Devleti'ne karşı çıkılmaktadır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra oluşan Türk Cumhuriyetlerin bağımsızlıkları alkışlanmakta, teşvik edilmekte, Kürtler için ise, "özerklik, federasyon gibi oluşumlar, Kürtler için de iyi değildir..." denmektedir.

IRKÇI ve ASİMİLASYONCU POLİTİKA

Esas hakkındaki mütalaada, Türk Devleti'nin hiçbir zaman ırkçı, asimilasyoncu ve sömürgeci olmadığı belirtilmektedir. (s. 43) Halbuki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 70 yıllık politikasının esası, asimilasyonu hedeflemektedir. Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini yok etmek, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 70 yıllık politikasının özüdür. Kürtleri, dilleriyle ve kültürleriyle tarihlerden ve yeryüzünden silmek vazgeçilmez bir devlet politikası olarak yürütülmüştür.

Dava konusu olan, "**Başkaldırının Koşulları**" isimli kitaptaki belgeler, devletin asimilasyoncu, ırkçı ve sömürgeci politikasını bü-

tün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Birinci Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'in 1936 yılında hazırladığı ve Başbakanlığa sunduğu raporda, asimilasyonun yani Kürtlerin nasıl asimile edilip Türkleştirileceğinin yolları ve yöntemleri gösterilmektedir. Raporun bu amaçla hazırlanıp başbakanlığa sunulduğu bizzat Birinci Genel Müfettiş tarafından vurgulanmaktadır. Kürtçe konuştukları gerekçesiyle, çerçilerin bile ortadan kaldırılması istenmektedir. (**Başkaldırının Koşulları**, s. 96) "Kürtler tastamam asimile edilmelidir" (s. 91) sözü yine Birinci Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'e aittir.

Başkaldırının Koşulları kitabıyla ilgili davada, sorgu sırasında, (Birleştirilen Dosya No: 1992/55) mahkemeye 5 Ekim 1992 tarihli ve 20 sayfadan ibaret bir dilekçe vermiştim. O dilekçede, "**İsmet Paşa'nın Kürt Raporu**" başlıklı bir bölüm vardı. (s. 4-8) Başbakan İsmet İnönü, 21 Ağustos 1935 tarihinde hazırladığı bu raporda, Kürtlerin asimile edilmesini vazgeçilmez temel bir araç olarak belirtmektedir.

Durum bu kadar açıkken, iddia makamı, "Türk Devleti hiçbir zaman asimilasyoncu, ırkçı ve sömürgeci olmamıştır, herkesin milli kimliğine, diline, kültürüne saygılı olmuştur" diyor... Savcı, Birinci Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'in raporunu yayınladığımıza için bizi suçluyor. Asimilasyon elbette bir insanlık suçudur. Bir ulusu, diliyle, kültürüyle yeryüzünden ve tarihlerden silmeye çalışmak, büyük bir insanlık suçudur. Fakat iddia makamının düşüncelerinden, tavır ve davranışlarından anlaşılan şudur ki, Kürtlerin asimilasyonunu, Türkleştirilmesini istemek, bu amaç doğrultusunda çaba sarf etmek hiç suç değildir, suç olan devletin bu düşüncelerini ve uygulamalarını deşifre edilmesidir, bu düşüncelerin ve uygulamaların eleştirilmesidir.

Esas hakkındaki mütalaada, biz "Kürt ırkçılığı" yapmakla suçlanıyoruz. (s. 44) Buradaki düşünceyi, mantık yapısını, ruhsal yapıyı kavramaya çalışmak, bizim için önemli olmaktadır. Kısaca, şunu söyleyebiliriz: Kürtlerin bütün ulusal ve demokratik hakları gasp edilmiş. Kürt kimliği, Kürdistan kimliği gasp edilmiş. Kürt adı, Kürdistan adı yasaklanmış. İnsanlar çocuklarına Kürt isimleri koyamıyor. Kürtçe olan bütün köy isimleri, mıntika isimleri değiştirilmiş... Kürtçe yasaklanmış. Kürdistan'da dağlara, taşlara, yamaçlara, kamu binalarının giriş kapılarına "Bir Türk Dünyaya Bedeldir", "Ne Mutlu Türküm Diyene", "Türk, Öğün, Çalış, Güven", "Yüksel Türk, Yüksekliğin Senin İçin Hududu Yoktur" gibi sloganlar yazılmış... Kürt çocuklarına, her gün, okullarda, "Varlığım Türk Varlığına Armağan Ol-sun" şeklinde sloganlar atılıyor. Yine, Kürt çocuklarına, her gün, her sabah, okullarda, "Türküm, Doğruyum, Çalışkanım..." şeklinde

andlar okutturuluyor... Bunların ırkçı söylemler olduğu, ırkçı tavır ve davranışlar olduğu, ırkçı yaptırımlar olduğu açıktır. Biz bu tür söylemleri, bu tür tavır ve davranışları, yaptırımları eleştiriyoruz. Biz Kürtlerin eşitliğini savunuyoruz. Kürtlerin kendi ulusal kimliklerine sahip olmaları gerektiğini söylüyoruz... Kürtler arasında “Ne Mutlu Kürdüm Diyene” diyenler yok... Türk çocuklarına zorla, baskıyla, “Kürdüm, Doğruyım, Çalışkanım”, “Varlığım Kürt Varlığına Armağan Olsun...” diye bağırılanlar yok... Türkiye’nin dağlarına, taşlarına, kamu binalarının giriş kapılarına, “Ne Mutlu Kürdüm Diyene” diye yazılmamış. Okullarda, Türklerin dilini, tarihini, edebiyatını, folklorunu... vs. yasaklayan bir eğitim sistemi yok... Esasen Kürtlerin okulu bile yok... Günümüze kadar, “Bir Kürt Dünyaya Bedeldir” diyen bir Kürde rastlanmamıştır, “Yüksel Kürt Yüksekliğin Senin İçin Hudedu Yoktur” diyen bir Kürt görülmemiştir. Bütün bunlara rağmen, herhangi bir Kürt, öteki halklar, komşu halklar karşısında Kürtlüğe bir üstünlük veriyorsa, bunu, Türk, Arap ve Fars ırkçılığına ve sömürgeciliğine karşı duyduğu bir tepki olarak değerlendirmek gerekir. Kaldı ki, bu duygusunun ve düşüncesinin hiçbir maddi temeli yoktur. Çünkü, Kürtler, Türkleri, Arapları, Farsları vs. asimile edecek kurumlara sahip değildirler. Türklerin asimile edilmelerinde kullanılacak devlet bürokrasileri, radyo ve televizyon kurumları, okulları, asimile olmamakta direnenlerin terbiye (!) edilmelerinde kullanacakları cezaevleri... yoktur. Bütün bunların dışında, Türkçe’yi yasaklayan, herkesin Kürt olduğunu, Türk diye bir milletin olmadığını söyleyen bir resmi ideolojinin Kürtlerde de oluşacağını düşünmek mümkün değildir.

İddia makamı, Kürtlerden, Kürdistan’dan söz ettiğimiz için, Kürtler, öteki uluslarla, komşu uluslarla eşit ve özgür olmalıdır dediğimiz için, Kürt kimliğini ve Kürdistan kimliğini vurguladığımız için, eşitlik, özgürlük gibi değerleri savunduğumuz için bizleri ırkçılık yapmakla suçluyor. Eşitlik, özgürlük gibi değerlerin Kürtler için de savunulması iddia makamına göre “Kürt ırkçılığı yapmak” oluyor. Bu, sürecin bilinçli bir şekilde yanlış kavranılmasıdır. Böylesine katı ve önyargılı zihniyeti ikna etmek mümkün değildir. Böyle bir amacımız da yoktur. Fakat, böyle bir zihniyetin, kamu adına, cezalandırma sistemini elinde tutması, Türk hukuku adına büyük bir açmazdır. İnsanlar, varsa düşüncelerini ortaya koyabilmelidirler. Fakat bu düşünceleri, devletin, ceza verme yetkisini de elinde bulundurarak, bu yetkiyi sık sık kullanarak, başkalarına da dayatmaya çalışması kabul edilemez.

Şu satırlara bir bakalım:

“Türk kalbinden geçti ilk Tanrı'ların kanları
Öbür ırklar sürüyken, Türklerdi çobanları”

Bu satırlar, **“Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu”** kitabında, eleştirisi yapılan bir şiirden alınmıştır. (s. 101) Sözü edilen kitap incelendiği zaman, Türk edebiyatında, özellikle cumhuriyet döneminde, bu tür yazıların, şiirlerin pek çok olduğu görülür. Böylesine bir ırkçılık ortada dururken ve bizim bu ırkçılığa karşı eleştirilerimiz ortadayken, nasıl “Kürt ırkçılığı”, “azınlık ırkçılığı” yapmakla suçlanabiliriz?

İddia makamı esas hakkındaki mütalaasında, Türklerle, “Kürt adı verilen vatandaşlar”ın bin yıldır bir arada yaşadıklarını, aynı dini inançları paylaştıklarını vurgulamaktadır. Aynı dini, aynı inancı paylaşmanın, Türk milletini millet yapan unsurların başında yer aldığı belirtilmektedir. (s. 41) Gerek Türkler, gerekse “Kürt adı verilen vatandaşlar” arasında, halk oyunlarının, düğün adetlerinin, halı ve kilim motiflerinin, atasözlerinin, tekerlemelerin aynı olduğunu ifade etmektedir. Türklerin ve “Kürt adı verilen vatandaşlar”ın tasada ve kıvançta ortak oldukları söylenmektedir. Mardin, Diyarbakır... türkülerinin, Batı'da Türkleri, Aydın, Isparta vs. yörelerinin türkülerinin de “Kürt adı verilen vatandaşlar”ı coşturduğu söylenmektedir. Bu saptamalar hiç yerinde değildir. Türk güvenlik güçleri, gerek Kürdistan'da, gerek Türkiye'de, halklar arasında düşmanlık yaratmak için her türlü çabayı sarf etmektedir. Gün geçtikçe daha çok gelişen, gelişmesi durdurulamayan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini bastırabilmek, boğabilmek için Türk halk yığınlarını Kürtlere karşı kışkırtmaktadır. Son aylarda, İzmir, Fethiye, Muğla gibi yörelerde, Kürtlere karşı oluşturulan kampanyalar bunun açık bir örneğidir.

KÜRDİSTAN ZULÜMLE YÖNETİLİYOR

Bugün Kürdistan'da, çok büyük bir zulüm yaşanmaktadır. Bu, kuşkusuz, devletin güvenlik güçlerinin, kontrgerillanın gerçekleştirdiği bir zulümdür. Köyler yakılmakta ve yıkılmaktadır. Evler içindeki eşyalarla birlikte yakılmaktadır, yıkılmaktadır. Samanlıklar yakılmakta, hayvanlar kurşuna dizilmektedir. Gıda maddeleri telef edilmekte, kullanılamaz bir hale getirilmektedir. Arama bahanesiyle, yataklar, yorganlar sökülmemekte, yünleri, pamukları ortalığa dökülmektedir. Sonra, un, şeker, tuz, yağ, sirke, zeytin, peynir, çay gibi gıda maddeleri birbirlerine karıştırılmakta, kullanılması olanaksız bir hale getirilmektedir. Kürt insanları mağdur edilmekte, köylerini, yerlerini yurtlarını terke zorlanmaktadır. Bütün bu mağduriyetlere rağmen, yerini yurdunu, evini barkını terk etmeyen insanlar

kurşunlanarak öldürülmektedir. Bu şekilde boşaltılmış, insanları gö-
çe zorlanmış yüzlerce köy vardır. Kürt insanları kışın en ağır günle-
rinde korkunç bir mağduriyete mahkûm edilmişlerdir. Kürdistan'ın
her yerinde sık sık yaşanan bu olayların Orta Anadolu'daki veya Batı
Anadolu'daki Türk köylerinde cereyan etmesi mümkün değildir. Bu
koşullarda, kardeş oldukları, aynı kaderi paylaştıkları, nasıl ileri sü-
rülebilir? Kürtlerle Türklerin aynı dini, aynı inancı paylaşmaları, gü-
venlik kuvvetleri tarafından Kürt halkına karşı girtilen kırımlara en-
gel olabiliyor mu? Kaldı ki, Türk basını da, Kürdistan'da yaşanan bu
vahşeti hiç duyurmuyor. Türk televizyonu, radyo, gazeteler Kürt in-
sanlarının yaşadığı bu mağduriyet konusunda en ufak bir haber ver-
miyorlar. Halbuki, Bosna-Hersek konusunda, Türk basınının ne ka-
dar duyarlı olduğu bilinmektedir. "İnsanlığa Davet" adı altında kam-
panyalar yürütülmektedir. Kontrgerilla tarafından Kürdistan'da yü-
rütülen vahşetin çok daha ağır olduğu bilinmektedir. Her gün yaşa-
nan, her gün hissedilen bu olaylar karşısında Kürtlerle Türklerin ay-
nı kaderi paylaştığı, et-tırnak gibi birbirleriyle bütünleştikleri nasıl
iddia edilebilir?

Kürdistan'da "faili meçhul" denen cinayetler gün geçtikçe art-
maktadır. Halbuki kontrgerilla konusunda uzman olan insanlar şun-
ları söylüyorlar: Herhangi bir yerde "faili meçhul" denen cinayetlerde
artış görülüyorsa, cinayetleri işleyenlerin failleri yakalanamıyorsa,
bunlardan güvenlik kuvvetlerini sorumlu tutmak gerekir. Gerçek de
tam anlamıyla bu yöndedir. "Faili meçhul" denen cinayetlerin failleri
bellidir: Türk güvenlik kuvvetleri. Bunun bir devlet politikası olduğu
açıktır. Devlet, bu cinayetlerle, Kürt ulusal ve toplumsal bilincinin
gelişmesine engel olacağını, ulusal ve toplumsal bilince ulaşan Kürt
insanlarını korkutacağını, sindireceğini düşünmektedir, ummakta-
dır. Son birbuçuk yıl içinde Silvan, Batman, Diyarbakır, Nusaybin gi-
bi Kürt şehirlerinde, "faili meçhul" denen, fakat failleri tastamam bel-
li olan cinayetlerle katledilen Kürt insanların sayısı 500 (beşyüz)'ü
geçmiştir. Kürt aydınları, Kürt gazetecileri önemli bir hedef oluşturu-
maktadırlar. Son birbuçuk yıl içinde öldürülen, katledilen Kürt gaze-
tecilerinin, yazarlarının sayısı 12'ye ulaşmıştır. Dünya'da, bu tür
olaylarda öldürülmüş gazeteciler dikkate alındığı zaman, bunun çok
büyük bir rakam olduğu hemen dikkati çekmektedir. Bu olaylar bü-
tün çıplaklığıyla ortada dururken, aynı kadere paylaştıktan, birlik-
ten, beraberlikten, kardeşlikten nasıl söz edilebilir, bu sözler inandı-
rıcı olabilir mi?

Türk basını Kürdistan ve Bosna-Hersek olayları karşısında çifte
standartlıdır. Kürdistanla ilgili gerçekleri dile getiren basına karşı
çok ağır, çok yaygın bir baskı vardır. **Özgür Gündem, Yeni Ülke,**

Azadi, 2000'e Doğru, Özgür Halk gibi gazetelerin ve dergilerin dağıtımını engellemek için büyük bir çaba harcanmaktadır. Örneğin Batman'da, **Özgür Gündem** gazetesini dağıtan bir kişi, arabasıyla birlikte yakılmıştır. Nusaybin'de **Özgür Gündem** gazetesini dağıtmaya çalışan bir kişi kurşunlanarak katledilmiştir... Diyarbakır'da, Van'da, Varto'da, Urfa'da, Bingöl'de vs. **Özgür Gündem** gazetesinin dağıtımını güvenlik güçleri tarafından engellenmektedir. Böylece, Kürdistanla ilgili gerçeklerin geniş halk yığınları tarafından bilinmesinin önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

Bugün Kürdistan'da fiilen yaşanan süreç, yukarıda kısaca anlatılanlardan çok daha ağırdır... Türk güvenlik güçlerinin Kürdistan'da yaptığı zulüm, gerçekleştirdiği operasyon, Bosna-Hersek'de yaşananlardan kat kat ağırdır. Bu, kuşkusuzdur.

İddia makamı bu anlatımları, Türk güvenlik güçlerine iftira olarak yorumlamaktadır. Bunların, Türklüğe, Cumhuriyete ve güvenlik güçlerine hakaret olduğunu iddia etmektedir. Halbuki bütün bunlar Kürdistan'da her gün yaşanan gerçeklerdir. Ve yukarıda kısaca anlatılanlar bu sömürge ilişkilerini anlatmakta, ırkçı ve sömürgeci politikayı açıklamakta çok yetersiz kalır.

Aşağıdaki haber Kürdistan'da yaşanan süreci bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır:

"Asker, özel tim ve korucular tarafından basılan

Mardin-Bağkaya köylülerinin iddiası:

'KADINLARA TECAVÜZ EDİLDİ'

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Bağkaya (Bakustan) köyünü basan askeri birliklerin arasındaki özel tim ve köy korucularının 16 ve 17 yaşlarındaki iki genç kız ile 15 ve 20 yaşlarındaki iki evli kadına tecavüz ettiği öne sürüldü. Bas-kın öncesi köyü saatlerce havan ve roket ateşine tutan devlet güçleri 7 evi yıktı.

Savur Başsavcısı, kendilerine böyle bir olayın intikal etmediğini belirtti. Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan **Ali** adlı bir astsubay da olayı duymadığını belirterek 'Böyle bir olay varsa hatayı yapan kişinin tekrerr etmemesi için uyarılması gerektiğini' söyledi.

SAVUR, Gündem- Mardin'in Savur ilçesine bağlı Bağkaya (Bakustan) köyünde PKK gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan silahlı çatışma sonrasında köyü basan askeri birliklerin arasındaki özel tim ve korucuların 2 kız ile 2 kadına tecavüz ettiği ileri sürüldü.

Olayın 12 Kasım gecesi Bağkaya (Bakustan) köyü yakınlarında meydana gelen ve **Mehmet Vurgun (Şervan)** adlı bir gerilla ile bir köy

korucusu ve bir özel tim mensubunun öldüğü çatışmadan sonra gerçekleştiği bildiriliyor. Baskına katılan askerlerin Mardin İl Alay Komutanlığı ve Savur Jandarma Komutanlığı'ndan geldikleri, baskına Cevizli köyü korucularının da katıldığı bildirildi. Savur Başsavcısı, kendilerine böyle bir olayın intikal etmediğini belirtirken, Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan **Ali** adlı bir astsubay da olayı duymadığını söyledi. Söz konusu astsubay **'böyle bir olay varsa hatayı yapan kişinin hatanın tekr  r etmemesi için komutanlarınca uyarılması gerektiğini'** söyledi. Astsubay **Ali** köye yapılan baskınla ilgili olarak da **'Bölgede her gün çatışma oluyor. Herkes kendi canını koruyor. Çatışmada ev de yanar, ev de çöker. Köyde evierden ateş açılıyor. Bu durumda asker kendini korumak için basacak ateşi.   nce can, sonra canan. Mecburen ateş açılacak. Basacan, giricen, o pezeven  i... Yıkacaksın'** dedi.

  atı  manın sona ermesiyle birlikte köyün çevresine mevzilenen devlet güçleri köyü aralıklarla havan ve roketatarlarla gece saat 03.30'a kadar d  v  . Ateş sonucunda köyün değişik yerlerinden 7 ev ağır hasar görerek yıkıldı. Köye giriş   ıkı  lar tutularak sokağa çıkma yasağı konuldu. Köye giren özel tim ve korucuların evlere girip 2 kız ile 2 kadına tecavüz ettikleri   ne sürüldü. Tecavüze uğrayanların **Nazmiye Ermiş (20) ve K.E. (15)** adlı evli kadınlarla **N.F. (17) ve Z.A. (16)** adlı kızlar olduğu bildirildi.

Baskın sırasında kadın ve kızların evlerden dışarı çıkmalarına izin verilmezken, köyün bütün erkekleri k  y meydanında toplanıp boş bir evde sorgulamaya alındı. Sorgu sırasında işkence yapılan köylülerden komaya giren **A. Latıf Aydın** battaniyeyle taşınarak 5 köylüyle birlikte bilinmeyen bir yere götürüldü. Gözaltına alınan köylülerden bir haber alınamıyor.

K  y baskını sırasında evlerine kapatılan **Elmas Fidan (60), Azize Güneş (30), Nezime Ermiş (25)** adlı kadınlara da elle sarkıntılık edildi. Karşı koymak isteyen kadınlar timlerin ve korucuların kendilerine işkence yaptığını   ne sürdü. Bu arada tecavüze uğrayan ve ismi tespit edilemeyen     kadının da olaydan sonra köyü terk ettikleri öğrenildi. Evlerine giren özel tim ve köy korucularının kendisine zorla tecavüz ettiğini belirten **Z.A. (15)**    yle konuştu: **'Ben yatıyordum. Gece vaktiydi, kapımız çalındı. Annem kapıyı açtı. I  eriye dalan devlet güçleri ve korucular yaptıkları aramada bir şey bulamayınca üzerimdeki yorganı çekip üzerimi açtılar. Kendimi toparlamaya çalıştım, ancak kurtulamadım. Annem üzerime atıldı, beni korumak için. Askerler annemin kollarından tutup döverek dışarı çıkardılar. Tim ve koruculardan     ki  li kollarımdan ve boğazımdan tutup bana saldırdılar. Ağzımı da kapattıkları için nefesim kesildi. Daha sonra**

bayılmışım. Bana yaptıklarını anlatmaya dilim varmıyor. Tecavüz ettiler. Gerisini bilemiyorum, çünkü kendimden geçtim' dedi.

Anne Makbule Aydın da olayı şöyle anlattı: 'Kapıyı açar açmaz askerler bize saldırmaya başladı. Kızım yatıyordu. Üzerindeki yorganı kaldırdıklarında yapmayın diye yalvarmama rağmen, koliarımdan tutup döverek dışarı çıkardılar. Kapıyı kapatarak içeri girdiler. Yaklaşık 10 özel tim ve korucu vardı. Kızıma ne yaptıklarını bilemiyorum. Bildiğim tek şey, kızım beni gördükçe ağlamaya başlıyor. Bütün evlerimiz yakıldı ona acımıyorum da kızıma acıyorum. Çünkü gururuyla oynadılar' dedi.

Dul olduğunu belirten Sacide Güneş ise baskın olayında yaşadıklarını şöyle anlattı: 'Benim evim bombalandığı zaman evin bir köşesinde saklanmışım. Askerler evlerimizi bombaladıktan sonra da aramaya başladılar. Beni gördüklerinde, Orosu hâlâ ölmemişsin diyerek, dövmeye başladılar. Kendilerine karşı koymadığımız için işkencelerin yanı sıra bizim göğüslerimizi çekerek yerlerde sürüklediler. Buzdolabım ve yataklarımız devlet güçleri tarafından yakıldı' dedi. Köylü kadınlardan Hayat Aydın da şöyle konuştu: 'İçeri girer girmez bana elle sarkıntılık etmeye başladılar ve sabaha kadar da evin içinde kaldılar. Ardından ağabeyim A. Latif Aydın'ı işkenceye aldılar. Koma halinde battanlyeye sarılarak götürüldü.'

Kürt oldukları için tecavüz ve hakaretlere maruz kaldıklarını belirten Nazmiye Ermiş (20) ve N.F. ise şöyle konuştular: 'Bize tecavüz edilmesinin, işkence yapılmasının tek sebebi Kürt olarak dünyaya gelmemizdir. Bunun için bunca hakarete maruz kalıyoruz. Bizim köyümüzden göç etmemizi istiyorlar. Biz ölürüz de doğduğumuz köyümüzü topraklarımızı terk etmeyiz. Evlerimizi ve eşyalarımızı yakmakla bizleri topraklarımızdan atıramayacaklar.'

Devlet güçleri tarafından gözaltına alınan A. Latif Aydın (30), M. Sıdık Demir (25), Ahmet Fidan (18), Mürsel Fidan (23) ve Nimet Kortak'ın hayatından endişe ediliyor.

Bu arada olaya ilişkin görüştüğümüz Savur Başsavcısı, şöyle konuştu: 'Böyle bir başvuru olsa bile bunun hazırlık soruşturması gizlidir. Ancak şimdiye değin bize bu yolda bir suç duyurusu yapılmadı. Gözaltına alınan kişiler de zaten direkt olarak Diyarbakır DGM'ye gönderilir.'

Savur Jandarma Bölük Komutanlığı'ndan Ali adlı bir astsubay ise Bağkaya köyünden gözaltına alınanların Mardin İl Alay Komutanlığı'na götürüldüğünü söyleyerek şöyle konuştu: 'Bu işler nasıl oluyor da İstanbul'a kadar ulaşıyor. Şurada 3 kilometre ötede karakola gelmiyor adam. Tecavüze uğrayan kız. Allah Allah hayret bir şey. Ben

hiç böyle bir şey duymadım. Bunlar size nasıl ulaşıyor? Şaşırıp kalıyorum. Ben şahsen bilmiyorum. Böyle bir olaydan haberim yok. Siz bana bu kişilerin bir isimlerini verin. Eğer böyle bir iddia varsa muayeneye götürülm. Devletin savcısı var. O asker kimse teşhis etsin. İstanbul duyar da biz nasıl duymayız? Öyle bir olay ortaya çıkarsa operasyon komutanı sorumludur. Böyle bir şey olsa kesin duyardım. Böyle bir şey olamaz. Olsa da gelmesi lazım. Böyle bir hata varsa o kişinin uyarılması, bu hatanın tekrerrüt etmemesi için komutanlarınca uyarılması gerekir. Bölgede her gün çatışma oluyor. Her gün çatışıyoruz. Bunun ardından yalan dolanlar gelliyor. Biz canımızla uğraşalım. Herkes kendi canını koruyor. Çatışmada ev de yanar, ev de çöker. Köyde evlerden ateş açılıyor. Bu durumda asker kendini korumak için basacak ateş. Önce can sonra canan. Mecburen ateş açılacak. Basacan gırlcen; o pezevengi... Yıkacaksın.” (Özgür Gündem, 18 Kasım 1992)

Yukarıdaki haber Kürdistan'da uygulanan ırkçı ve sömürgeci politikayı bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bu tür operasyonlar, artık, Kürdistan'da bir devlet politikası olarak uygulanmaktadır. Her yerde, her zaman sık sık yaşama geçirilmektedir. Bunlar inkâr edilerek, görmezden gelinerek hiçbir yere varılamaz. Avrupa Konseyi İşkenceyle Mücadele Komitesi'nin Aralık ayı ortalarında, Türkiye hakkında yayınladığı rapor bunun önemli bir kanıtıdır. Helsinki İzleme Komitesi'nin, Uluslararası Af Örgütü'nün, Avrupa Parlamentosu'nun da benzer raporları vardır. İşkence, ırza tecavüz, gasp, talan... elbette, Türklük için, Cumhuriyet için utanç verici olaylardır. Fakat utanç verici olan, bunları yapmaktır, yaşama geçirmektir, yoksa, sık sık yaşanan bu olayların anlatılması değil...

Halkın Emek Partisi'nden bir grup milletvekili 10 Kasım 1992'de Başbakan Süleyman Demirel'le bir görüşme yapmışlardı. Milletvekilleri, Başbakana, köylerin yakıldığı, kadınların ırzına geçildiği gibi konuları anlatmışlardı. Başbakan ise, “22 yaşındaki gençler, böyle şeyler yapabilir...” şeklinde cevap vermiştir. (Özgür Gündem, 24 Kasım 1992)

Görüldüğü gibi, halkın canını, namusunu ve malını “eşkıya”ya, “terörist”e karşı korumak için orada olduğu söylenen Türk güvenlik kuvvetlerinin Kürt kadınlarının ırzına geçmesi meşru görülmektedir. Buradan, çok önemli bir sonuç çıkarılabilir. Kürdistan sorununun temelinde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, Kürdistan'daki ırkçı ve sömürgeci varlığı yatmaktadır.

Görüldüğü gibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Kürt halkının yaşamını kolaylaştırmak için en ufak bir şey yapmamaktadır. Devletin bu

konudaki politikası, Kürt halkının yaşamını zorlaştırmak, Kürt halkına baskı uygulayan Türk güvenlik güçlerinin yaşamını kolaylaştırmaktır. Esas hakkındaki mütalaasının bir yerinde (s. 43) devletin en büyük yatırımı Doğu ve Güneydoğu Anadolu için yaptığı belirtilmektedir. Bu yatırımların, karakollar, polis lojmanları, cezaevleri, helikopterler, savaş uçakları, mayınlar, dikenli teller, Özel Tim, Korucu, ordu masrafları vs. olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Kürdistan'ın petrol, su, madenler... gibi doğal zenginlikleri yağmalanmakta, bunlar, Kürdistan'a bomba, mermi, cop, dipçik olarak geri dönmektedir...

KİMLİĞİNİ İNKÂR EDENLERDEN, İŞBİRLİKÇİLERDEN MEDET UMMA

İddia makamı **M. Şerif Fırat** ve **Dr. Mehmet Sekban** gibi objektif olarak Kürt olan, fakat Kürtlüklerini inkâr eden, asıllarının Türk olduğunu ispatlamaya çalışan bazı insanlar üzerinde önemli bir vurgulama yapmaktadır. (Esas hakkındaki mütalaa, s. 41, 42) Burada, Türk düşüncesinin çifte standartlı yapısını bütün açıklığıyla görmek mümkündür. 1985-1988 yılları arasında, Bulgaristan'da, Türkleştirme kampanyası vardı. Bu kampanya çerçevesinde, Türklerin isimleri değiştiriliyordu, Türklere Bulgar isimleri veriliyordu. Bulgar isimlerini kabul edenlerin, Bulgarlaşanların, devletle ve hükümetle olan her türlü işlerinin çözümleneceği, bu konuda hiç güçlük çıkarılmayacağı söyleniyordu. Bulgar ismini reddedenlerin ise toplum ve devlet hayatında çok büyük güçlüklerle karşılaşacakları vurgulanıyordu. Bu süreçte, bazı Türkler, Türk kimliklerini reddediyor ve Bulgar isimlerini reddetmiyorlardı. Böylece, Bulgar muamelesi görüyor, Bulgaristan devlet kademelerinde yükselme olanaklarına kavuşuyorlardı. İşte, Bulgarlaşan bu Türklere Türk basınında, çeşitli köşe yazılarında "vatan haini", "ulusal hain" gibi nitelemeler yapıyorlardı. Bunlar kendi kişisel çıkarlarını, ulusal onurun üzerinde tutan kişilerdi. Kürtler arasında da bu tür insanlar çoktur. Bunlar, kendi kimliklerini inkâr etmekte, Türk olduklarını söylemektedir. Böylece, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nden maddi ve manevi ödüller almaya çalışmaktadırlar. Bu insanlar, aslında, düşmüş, düşürülmüş insanlardır. Irkçı ve sömürgeci yönetim Kürt insanlarını, ruhsal bakımdan düşürmek için çok ısrarlı politikalar uygulamıştır. Bu uygulamalar sonucunda, Kürtlerin önemli bir kısmı kendi kimliğini inkâr eden bir konuma getirilmiştir.

İddia makamı, bu tür insanların, "Kürt yoktur, herkes Türktür" şeklindeki resmi görüşü desteklemelerini övüp durmaktadır. Resmi

ideoloji bunların bu tavır ve davranışlarından hareket edilerek yenisinden üretilmektedir. Türk resmi görüşü örneğin Bulgaristan'da, bu tür tavır ve davranışları "vatan haini" gibi kavramlarla niteliyor. Aynı tavır ve davranışı Türklerin hizmetinde Kürtler sürdürüyorsa övgüye mazhar oluyorlar. Kürt insanlarını düşüren, düşkün kılan bu tavır ve davranış, Türk düşüncesini de çifte standartlıkla yapıyor.

Çifte standartlı bu düşünceler, ikiyüzlü tavır ve davranışlar, insanı, insanlığı küçültmektedir. Bunların deşifre edilmesinin ise, hakaret veya alaya alma gibi bir fonksiyonu yoktur. Ne Türk ulusu, ne de Türkiye Cumhuriyeti Devleti iki yüzlü tavır ve davranışlarla, çifte standartlı düşüncelerle yücelik kazanamaz.

Bulgaristan'daki Türkleştirme uygulamaları sırasında Bulgar isimlerini kabul eden, Bulgarlaştırılmaya karşı çıkmayan, buna mukabil, Bulgaristan devlet kademelerinde görev alan, görevlerinde yükselebilen bazı Türk asıllılar vardı. Türk basını, Türk siyasal partileri, bu gibi kişilere, "hain" diyordu. Bunlara karşı çok yoğun bir kampanya sürdürülüyordu. Bizim, kendi Kürt kimliklerini inkâr ederek, Türkleşerek, Türk devlet bürokrasisinde görev alabilen, görevlerinde yükselebilen Kürt asıllılar ile ilgili tahlillerimiz ise, Türklüğe hakaret, Türklüğü ve Cumhuriyeti alaya alma olarak değerlendirilmektedir.

Çifte standartlı tavır ve davranışları her zaman, her yerde izlemek mümkündür. Bu konuda son günlerde cereyan eden bazı olaylardan örnekler verebiliriz. 21 Kasım 1992 günü, Batman'da, gönüllü olarak **Özgür Gündem** gazetesini dağıtan **Halil Adanır**, arabası içinde, arabası ve gazeteleriyle birlikte yakıldı. Bu vahşet Özel Tim mensupları, yani Türk güvenlik kuvvetleri tarafından gerçekleştirildi. Zaten geçtiğimiz Kasım ayının ortalarından itibaren, Kürdistan'da **Özgür Gündem** gazetesinin dağıtımını engellemek için araçlar yakılıyor, insanlar tehdit ediliyordu. Özel Tim mensupları tarafından **Halil Adanır**'ın, arabası içinde, **Özgür Gündem** gazeteleriyle birlikte yakılması Türk basınında hiç yer almadı. Gazeteler, radyo, televizyon... bu konuda hiç haber vermediler. İnsanlar, bu vahşeti, sadece, **Özgür Gündem** gazetesinden öğrendiler. Devlet ve hükümet mensupları, Türk siyasal partileri bu vahşet karşısında hiçbir tepki göstermediler. Bu vahşeti görmezden, duymazdan geldiler, suskun kaldılar. **Özgür Gündem** gazetesinin dağıtımının engellenmesini onayladılar, teşvik ettiler. Suskun kalmak, bu vahşeti onaylamak, bu vahşete ortak olmak anlamına da gelmektedir.

23 Kasım 1992'de ise, Almanya'nın Mölln kentinde, Naziler tarafından, Türk ailelerinin kaldığı binalara saldırılar gerçekleşti. Bu saldırılarda bir kadın ve iki çocuk olmak üzere üç Türk yakılarak öldürüldü. Bu da bir vahşettir. Bu vahşete ilişkin olarak, Türk basını

tarafından günlerce haberler verildi, yorumlar yapıldı, olayın gelişimi anlatıldı. Devlet ve hükümet yetkilileri, Türk basını, Türk siyasal partileri, Almanya'da Türk insanların yakılması olayı karşısında çok büyük tepki gösterdiler. Nazi gruplar ve Alman Devleti şiddetli bir eleştiriye tabi tutuldu. Alman Devleti'ne, Alman basınına, Alman kamuoyuna görevleri hatırlatıldı. Ve bu tepkiler günlerce sürdü. Buradaki çifte standart, iki yüzlü tavır ve davranışı görmemek, gözlerden irak tutmak mümkün değildir. Türk güvenlik kuvvetleri bir Kürdü, arabasının içinde, arabasıyla ve gazeteleriyle birlikte yaktıkları zaman görmezden, duymazdan geliniyor, suskun kalınarak onaylanıyor, fakat Almanya'da Nazilerin Türkleri yakmaları çok yoğun tepkilerle karşılaşıyor. Burada, insanı, insanın değerlerini, insanlığı inciten bir şey yok mu? İki yüzlü tavır ve davranışlarla insanlık küçültülmüş olmuyor mu? Bunların anlatılmasının, Türklüğe ve Cumhuriyete hakaret olması gibi bir durum söz konusu olamaz. Bunların anlatılmasını engellemenin, gizli kalmalarını sağlamanın, memleketseverlikle de bir ilişkisi yoktur. Zira Dünya artık, sanılandan çok daha küçüktür ve her şey anında, bütün Dünya tarafından öğrenilmektedir. Hiçbir şeyin, hele hele kitlelere karşı sürdürülen toplu katliamların, soykırımların gizli kalmasını sağlamak mümkün değildir. Kaldı ki Kürdistan'da güvenlik güçleri tarafından gerçekleştirilen cinayetlerin çok daha ağır bir yönü vardır. Çünkü, Alman devlet ve hükümet adamları, Alman basını, Alman siyasal partileri, Alman demokratik kamuoyu, Nazilerin Türkleri yakmalarına karşı çok yoğun tepkiler göstermişlerdir. Gösterilerle, mitinglerle, Alman ırkçıları Naziler suçlanmıştır. Bu gösterilere ve mitinglere devlet ve hükümet adamları da katılmışlardır. Olaylardan sorumlu Nazilerin bir kısmı yakalanmış, adalete teslim edilmişlerdir. Kürdistan'daysa, Kürtlerin yakılması, öldürülmesi, katledilmesi kontrgerilla tarafından gerçekleştirilmektedir. Türklüğe ve Cumhuriyete asıl hakaret eden budur, yoksa bunların anlatılması değil.

İddia makamı, esas hakkındaki mütalaasında, "Kürt adını verdiğimiz vatandaşların" Türk kültürü içinde iyice yoğrulduğunu vurgulamaktadır. "Ege zeybeklerinin Doğu ve Güneydoğulu vatandaşları", "Mardin, Urfa türkülerinin" de, Batılı vatandaşları uygulandırdığı, coşturduğu belirtilmektedir. (s. 41) Çifte standartlı düşüncelerle, çifte standartlı tavır ve davranışlarla, bu kaynaşmanın gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Kaldı ki, Kürt folklor ürünleri gasp edilmiştir. Kürt folkloru, radyoda ve televizyonda, Türk folkloru olarak sunulmaktadır.

Son yıllara kadar, Kürtler, Türk şehirlerinde, Türklerle birlikte oturabilmişlerdir. Hiçbir ulusal kımlık talebinde bulunmadıkları için,

kımlıklarından bile habersiz oldukları için, bir Türk gibi yaşadıkları için bir gerginlik söz konusu olmamıştır. Günümüzdeyse, artık, Batı yörelerindeki Kürtler de bilinçleniyor. Onlar da, Kürt kimliğine sahip çıkmak istiyorlar. Bu süreçteyse, toplumda önemli bir gerginlik meydana geliyor... Ve bu gerginlik, devletin güvenlik güçleri tarafından özel olarak kışkırtılıyor. 1992 yılı içinde, İzmir'de, Fethiye'de, Muğla'da, Antalya'da vs. Kürtleri Kovma Kampanyaları'nın geliştirilmesi bununla ilgilidir. Böyle bir sürece rağmen birlikten, bütünlükten nasıl söz edilebilir?

Bu, üzerinde dikkatle durulması gereken bir süreçtir. Kürdistan'ın eskiden olduğu gibi, artık, kolayca yönetilemeyeceğini gösterir.

KÜRDİSTAN GERÇEĞİ

İddia makamı, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılmasıyla ilgili olarak, "Bunu, sanık **İsmail Beşikçi**'den başka söyleyen hiç kimse yok" demektedir. "Yerli ve yabancı bilim adamları, tarihçiler arasında", bu konuya dikkat çeken hiç kimsenin olmadığı belirtilmektedir. (Esas hakkındaki, s. 43) Kürdistan'ın bölündüğü, parçalandığı ve paylaşıldığı tarihsel bir gerçektir, somut bir gerçektir. Kürt ulusu bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Fıllı durum çok açık bir şekilde ortadadır. Kürtler, dikenli tellerle, mayın tarlalarıyla, gözetleme kuleleriyle, elektrik verilmiş tellerle birbirlerinden koparılmaya ve tecrit edilmeye çalışmışlardır. Kürdistan üzerindeki bu bölüşüm emperyalist ve sömürgeci bir bölüşümdür. Birinci Dünya Savaşı yıllarında düşünülüp, 1920'li yıllarda da yaşama geçirilmiştir. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması, kuşkusuz, birinci planda İngiliz emperyalizminin ve Fransız emperyalizminin bir projesidir. Ortadoğu'yla ilgili önemli bir projedir. Birinci Dünya Savaşı sonrası Türk-Ermeni savaşlarının, Türk-Yunan savaşlarının devam ettiği bir dönem. Kürtler, ulusal hakları için ayağa kalkmışlar. Çarlık Rusyası'nda, 1917'de Bolşevik Devrimi gerçekleşmiş, Dünyanın siyasal dengesinde köklü bir değişiklik meydana gelmiştir. İşte Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması böyle bir süreçte oluşmuştur. Kemalistlerin, bu süreçte, İngiliz emperyalistleriyle ve Fransız emperyalistleriyle işbirliği ve güçbirliği yaptıkları büyük bir gerçektir. Zaten İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar, Irak'ın İngiliz sömürgesi (mandası), Suriye'nin Fransız sömürgesi (mandası) olduğu bilinmektedir. Bunun için, Irak'ın Kürdistan'ı vardır, Suriye'nin Kürdistan'ı vardır, Türkiye'nin Kürdistan'ı vardır, İran'ın Kürdistan'ı vardır fakat Kürtlerin Kürdistan'ı yoktur.

SİYASAL ODAKLARIN ÜNİVERSİTELERE DİREKTİFİ

Eğer Batılı bilim adamları, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması konusunda herhangi bir bilgi üretmedilerse, böylesine bir olguyu görmezden, bilmezden geliyorsa, bunu, onların ayıbı olarak değerlendirmek gerekir. Türk üniversite mensuplarına gelince: Türk üniversitelerine mensup profesörler, bilimin gereklerine göre değil, bazı etkili kurumlardan gelen direktiflere göre çalışmışlardır. Kürtlerle ilgili incelemeler yapılmaması, Kürtlerin dili, tarihi, toplum yapıları, folkloru, edebiyatı vs. gibi konularda tartışmalara girilmemesi Türk üniversitelerinin mensuplarına verilen önemli bir direktif olmuştur. Üniversite profesörleri, bu konuda, sadece, resmi ideolojiyi doğrulayıcı bilgilerin yeniden üretilmesine katkıda bulunmuşlardır. "Kürtler yoktur, herkes Türktür, Kürt denen insanların aslı Türktür, Kürtçe olarak bilinen bağımsız bir dil yoktur. Kürtçe denilen dil kelimeler toplamıdır, Türk dilinin bir şubesidir..." direktiflerine göre çalışan bir anlayışın, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması konusunda herhangi bir şey söylememesi, bu konuyu görmezden, anlamazdan gelmesi gayet doğaldır. Kürtlerin ve Kürdistan'ın somut varlığını bile kabul edemeyen bir anlayış bölünmeyi, parçalanmayı ve paylaşmayı nasıl dile getirebilir?

Siyasal otoriteden gelen direktiflere boyun eğmenin çarpıcı bir örneğini de, bugünlerde yoğun bir şekilde tartışılan Çernobil olayında görmek mümkündür. 1986 yılında, Sovyetler Birliği'nde meydana gelen bir nükleer kaza sonunda, özellikle Doğu Karadeniz ve Trakya Bölgeleri'nde, pek çok insanda, radyasyona bağlı hastalıklar görülmüştür. O yıllarda, çay ve fındık ürünlerinde, çeşitli yerlerde ve çeşitli zamanlarda, radyasyon ölçümleri yapılmış, her defasında da, sağlık bakımından, tehlike sınırlarının çok ötesinde miktarlar elde edilmiştir. Bu ölçümleri yapanlar, daha çok çeşitli üniversitelerin fizik bölümlerine bağlı profesörler, öğretim üyeleridir. Siyasal otoritelerden üniversiteye yani YÖK Başkanlığı'na gelen direktif üzerine bu sonuçların kamuoyuna duyurulmaması, gizli tutulması isteniyor. YÖK, üniversitelerin ilgili bölümlerine bu direktifleri ulaştırıyor. Kamuoyuna bu sonuçlarla ilgili en ufak bir bilginin ulaştırılmaması için büyük bir dikkat gösteriliyor. Fakat, radyasyon miktarı yüksek çaylar, fındıklar gerek iç pazara, gerek dış pazara, tüketicilerin hizmetine sunuluyor. Günümüzdeyse, özellikle Doğu Karadeniz Bölgesi'nde, Kanser, Lösemi gibi hastalıklarda önemli bir artışın gözlemlendiği bildiriliyor. Toplum bu konuları konuşuyor, tartışıyor. Çeşitli kişiler ve kurumlar sık sık, zamanın hükümeti hakkında, yöneticiler hakkında,

suç duyurusunda bulunuyorlar. Profesörler, kendilerinin konuşmalarına izin verilmediğini bildiren açıklamalar yapıyorlar. Çeşitli yerlerde ve çeşitli zamanlarda, radyasyon ölçümleri yapan profesörler de, yöneticilerden hesap sorulmasını istiyor...

İşte, bu koşullarda profesörlerin düşüncelerinin, tavır ve davranışlarının incelenmesi önemli olmaktadır. Aslında, profesörlerin, halkın sağlığını çok yakından ilgilendiren bu ölçüm sonuçlarını kamuoyuna duyurmaları, halkı uyarmaları gerekirdi. Konuşmamaları konusunda siyasal otoritelerden ve YÖK'ten gelen emirlere itaat etmemeleri gerekirdi. Kaldı ki, bu emir kanunsuz bir emirdir. Herhangi bir memurun, kanunsuz emirlere riayet etmemek gibi bir görevi de vardır. Halbuki, profesörlerin, radyasyon ölçümü yapan çeşitli kişilerin bu kanunsuz emirlere riayet ettiklerini, ölçümler konusunda, kamuoyuna bilgi sızdırmadıklarını görüyoruz.

Bu konuda, profesörler veya bilgi sahibi olan öteki insanlar, görevliler, kamuoyuna bilgi sızdırsalardı, ne olurdu? Bilgi sahibi olmak sorumluluğu, aydın sorumluluğu insanlara böyle bir görev yüklemiyor mu? Acaba bu insanlar, mesleklerinden ihraç mı edilirdi? Böyle bir açıklamanın cezaî bir sorumluluğu olur muydu? Sorunun bu boyutları üzerinde elbette düşünülebilir. Kanımca, bunun hiçbir cezaî sorumluluğu olmazdı.

1988 yılı Sonbahar aylarında, Güney Kürdistan'da **Saddam Hüseyin** kuvvetleri, Kürtlere karşı kimyasal silahlar kullandı. Onbinlerce Kürt insanı yerini-yurdunu, evini-barkını terk ederek Hakkâri'ye, Mardin'e geçtiler. Bütün Dünya **Saddam Hüseyin** kuvvetlerinin Kürtlere karşı kimyasal silahlar kullandığını biliyordu. Buna rağmen Türk doktorları, sınırı geçen Kürtler üzerinde yaptıkları incelemelerde kimyasal silah, zehirli gaz izine rastlamadıkları konusunda raporlar yazdılar, **Saddam Hüseyin**'i aklamaya çalıştılar. Siyasal otoritelerden gelen direktiflere göre tavır ve davranış göstermek, direktiflere göre raporlar yazmak Türk bilim çevrelerinin kaçınmadıkları bir davranış oluyor. Resmi ideolojinin eleştirisi yapılmadığı sürece, bu düşünceyi, bu tavır ve davranışı doğal karşılamak gerekir.

Kürt sorunu, kuşkusuz çok daha farklı bir sorun. YÖK'den, siyasal otoritelerden, üniversitelere gönderilen radyasyon genelgelerine harfi harfine uyan öğretim üyelerinin Kürt sorunu konusunda düşünmemeleri çok doğaldır. Kürt sorunuyla ilgili politika devlet politikasıdır. Ve bu politika Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin en önemli politikasıdır, hem iç politikada, hem de dış politikada çok önemli bir değere sahiptir. Kürt sorununu Türk üniversitesine bulaştırmamak, veya, Türk üniversitesini Kürt sorununa bulaştırmamak bu politikanın önemli bir uygulamasıdır. Türk üniversitesi, çok uzun bir zaman

Kürt olgusunu görmezden, duymazdan gelmiştir. Bu konuyla ilgili hiçbir ciddi incelemeye yönelmemiştir. Bu konuya ilgi duyan elemanlarını da hemen uyarmış, böyle bir konunun inceleme konusu yapılamayacağını hatırlatmıştır. Bu kişi, bu uyarmaya rağmen, Kürtler konusunu anlamaya ve kavramaya çalışmışsa, onun, üniversiteyle ilişkisini kesmiştir. Kürt hareketinin toplumda yükseliş göstermeye başladığı bir zamandaysa, üniversite çevreleri, resmi ideolojinin yeniden üretilmesi ve resmi ideolojinin propagandasının yapılması sürecine katılmışlardır. Bu, Kürtler hakkında yeni bilgiler üretmek değildir. Mevcut ve kullanılan bilgilerin o günkü koşullara göre yeniden üretilmesidir. Bunlar da, Kürtlerin ulusal varlığını inkâr eden, bağımsız bir dil olarak Kürtçe'nin varlığını inkâr eden, Kürtleri Türk soyuna, Kürtçe'yi Türk dil ailesine bağlayan yazılardır. Kürt sorununu Türk siyasal partilerine bulaştırmamak da, önemli bir devlet politikasıdır... Kürt sorununu programına alan partilerin Anayasa Mahkemesi'nce kapatıldığı bilinmektedir.

Cezaî müeyyide, üniversiteyle ilişkisinin kesilmesi veya partinin kapatılması olarak kendini göstermektedir. Ağır hapis cezası gibi bir müeyyidesi de vardır. TCK 141, 142'nin kaldırılması ve onların yerine 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın konulmasıyla, ağır hapis cezası yanında, ağır para cezası da söz konusu olmaktadır. Bu durumda, Türk üniversitesinin, Türk basın çevrelerinin Kürt sorunuyla hiç ilgilenmemesi, bu sorunu görmezden, duymazdan gelmesini doğal karşılamak gerekir. Radyasyon konusunda bile siyasal iktidarın genelgelerine, YÖK genelgelerine itibar eden bir üniversite, cezaî müeyyideye bağlanan ve devlet politikasıyla ilgili bir konuda, devletin direktiflerine uyması kaçınılmazdır.

DAHA ÖNCE DE BASILAN, DAĞITILAN FAKAT YARGIYA KONU OLMAYAN KİTAPLAR BU DÖNEMDE YARGILANIYOR

Sayın Yargıçlar,

Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I, Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II isimli kitaplar, daha önceleri de yayınlanmıştır. İlk baskısı 1969 yılında, ikinci baskısı da 1970 yılında yapılmıştır. Her iki baskı da birer cilt halinde yapılmıştır. Her iki baskı hakkında da herhangi bir soruşturma açılmamıştır.

Bilim Yöntemi isimli kitap ilk olarak 1976 yılında yayınlanmıştır. Herhangi bir soruşturma söz konusu değildir.

Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitap, ilk olarak 1979 yılında yayınlanmıştır. Bu kitap hakkında da herhangi bir soruşturma açılmamıştır. Kitapla ilgili toplatma kararı da yoktur.

Bu dönemde, dört kitap hakkında da ayrı ayrı davalar açılmıştır.

DAHA ÖNCE YARGILANAN ve CEZASI ÇEKİLEN KİTAPLAR YENİDEN YARGILANMAKTADIR

Kürtlerin Mecburi İskânı isimli kitap ilk olarak 1977 yılında yayınlanmıştır. Kitap hakkında Basın, Toplu Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açılmış, dava mahkûmiyetle sonuçlanmıştır.

Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu isimli kitap ilk olarak 1978 yılında yayınlanmıştır. Kitap hakkında, Basın, Toplu Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açılmış, dava mahkûmiyetle sonuçlanmıştır.

Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu isimli kitabın cezası 1979-1981 yılları arasında, **Kürtlerin Mecburi İskânı** isimli kitabın cezası 1980'li yıllarda çekilmiştir.

Her iki kitap da ikinci kere tekrar yargılanmaktadır.

DAHA ÖNCE YARGILANAN BERAATLE SONUÇLANAN ve HAKLARINDA "KESİN HÜKÜM" OLAN KİTAPLAR YENİDEN YARGILANMAKTADIR

Devletlerarası Sömürge Kürdistan kitabı, ilk olarak 1990 yılında (Şubat) yayınlanmıştır. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde dava açılmıştır. (TCK 142/3)

Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu isimli kitap ilk olarak 1990 yılında (Mart) yayınlanmıştır. Kitap hakkında İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde dava açılmıştır. (TCK 142/3)

Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi isimli kitabın ilk baskısı, 1990 yılı Sonbaharında yapılmıştır. Kitap hakkında, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından dava açılmıştır. (TCK 142/3)

Her üç kitap hakkında, yargılama sürerken, 12 Nisan 1991'de **Terörle Mücadele Yasası** kabul edilmiştir. **Terörle Mücadele Yasası**'nın 23/C fıkrası, 142. maddeyi yürürlükten kaldırmıştır. Böylece,

her üç kitap hakkındaki davalar beraatle sonuçlanmıştır. Bunu **kesin hüküm** olarak kabul etmek gerekir.

Kesin hükme rağmen, yeniden yayınlandıkları zaman her üç kitap hakkında da, dava açılmıştır. Bu davalar, **Terörle Mücadele Yasası**'nın 8/1 maddesi gereğince açılmıştır. **Terörle Mücadele Yasası**'nın bir maddesi, 142. maddeyi yürürlükten kaldırmış, başka bir maddesiyle de aynı hükmü daha da ağırlaştırarak tekrar yürürlüğe koymuştur. Bunu da **hukuka karşı hile** olarak değerlendirmek gerekir.

Herhangi bir ceza maddesinin yürürlükten kaldırılması demek, o maddede düzenlenen fiillerin suç olmaktan çıkarılması demektir. Halbuki, **Terörle Mücadele Yasası**'nın 8/1 maddesiyle, 142. madde belirtilen fiillerin daha da ağırlaştırılarak düzenlendiğini görüyoruz. Bunu da ancak, **hukuka karşı hile**, **kanuna karşı hile** kavramlarıyla ifade edebiliriz.

Fakat Türk devlet ve hükümet yetkilileri, 140, 141, 142 ve 163. maddeleri yürürlükten kaldırdık, artık, Türkiye'de de fikir özgürlüğü var, demokrasi var... diyerek övünmektedirler. 141, 142 yerine **Terörle Mücadele Yasası**'yla çok daha ağır bir düzenleme yaptıklarından ise hiç söz etmemektedirler. Örneğin Cumhurbaşkanı **Turgut Özal**, **Türkiye Günlüğü** dergisinden **Mustafa Çalık** ile yaptığı görüşmede bu konuya önemli bir vurgulama yapmaktadır. "Yasaksız Türkiye" yarattıklarını ısrarla, övünerek belirtmektedir. Fakat Mustafa Çalık da, **Terörle Mücadele Yasası**'yla yasakların çok daha ağırlaştırıldığından hiç söz etmemektedir, buna ilişkin bir soru sormamaya özen göstermektedir. (*Türkiye Günlüğü*, Sayı 19, Yaz 1992, "**Özal: 'Türkiye'nin Önünde Hâcet Kapıları Açılmıştır!'**" başlıklı görüşme, s. 12)

Kanuna karşı hile yaparak, **hukuka karşı hile** yaparak yasakları kaldırmak, hele hele demokrasiyi kurmak, insan haklarını yaygınlaştırmak hiç mümkün değildir.

DURUŞMALARA SUNULAN BELGELER, SAVUNMALAR YARGI KONUSU YAPILMAKTADIR

UNESCO'ya Mektup, 1981-1982'de Gölçük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yapılan duruşmalara ilişkin bir metindir. Dosyadan alınmıştır. Hüküm oluşturulurken dikkate alınan delillerden biridir.

Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri

ve Özgürleşme isimli kitap yukarıda sözü edilen Gölçük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yapılan savunmaları, Temyiz Dilekçesi'ni ve Tashi-i Karar (kararın düzeltilmesi) dilekçesini içermektedir.

Başkaldırının Koşulları isimli kitap, yine 1991 yılında gerçekleşen bazı davalara ilişkin iddianameleri ve savunmaları içermektedir.

Görüldüğü gibi duruşmalarda yapılan savunmalardan da dava açılmaktadır. Duruşmalar sırasında böyle bir yola başvurulmamıştır. Ne 1981-1982'deki duruşmalarda, ne de 1991'deki duruşmalarda, savunmalardan sonra yayın yasağı vs. konulmamıştır, suç duyurusunda bulunulmamıştır. Fakat sözü edilen savunmalar kitap haline getirildikten sonra, ilgili kitap hakkında toplatma kararı verilmekte ve dava açılmaktadır.

Savunmalardan dolayı yeni yeni davalar açılması bu davaların zincirleme olarak sürüp gitmesini hiç bitmemesini gerektirir. Zira, biz, düşüncelerimizden yargılanıyoruz. Düşüncelerimizi savunuyoruz. Dolayısıyla, "suçlu" sayılan düşünceler savunulurken, aynı düşünceleri tekrarlamak kaçınılmazdır. Bu da, bu tür davaların hiç tükenmemesini gerektirir.

BAZI KİTAPLAR HAKKINDA İSTANBUL MAHKEMELERİNDE DE DAVA AÇILMIŞTIR

Ortadoğu'da Devlet Terörü isimli kitapta yer alan, **Kürt Kadınlarının Gerillaya Katılmasının Anlamı** başlıklı yazıdan dolayı, İstanbul'da 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde de dava yürütülmektedir.

Kürt Aydını Üzerine Düşünceler kitabında yer alan, **"Uğur Mumcu'ya Mektup"**tan dolayı, İstanbul 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde de dava yürütülmektedir. (3713/8) Dosya No: 1991/315

BAZI KİTAPLAR HAKKINDA, ANKARA'DA 2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NDE DE DAVA AÇILMIŞTIR

UNESCO'ya Mektup; Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu; Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu; Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme isimli kitaplardan dolayı Ankara 2. Ağır

Ceza Mahkemesi'nde de dava açılmıştır. Bu duruşmalar devam etmektedir. Bu davalar, TCK 159 ve 5618 sayılı Atatürk'ü Koruma Kanunu'na göre yürütülmektedir.

**Dosya No: 1992/164 Zihnîmizdeki Karakolların
Yıkılması**

Birleştirilen Dosyalar

Dosya No: 1992/168 UNESCO'ya Mektup

**Dosya No: 1992/169 Cumhuriyet Halk Fırkası'nın
Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu**

**Dosya No: 1992/174 Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi
ve Kürt Sorunu**

**Dosya No: 1991/194 Ortadoğu'da Devlet Terörü
(Dava reddedildi)**

BİLİM ELEŞTİRİCİDİR

Sayın Yargıçlar,

İddia makamı, herkesin resmi ideolojiye uygun bir şekilde düşünmesini, buna uygun tavır ve davranış içinde olmasını istemektedir. Resmi görüşün eleştirilmesini istememektedir, eleştirileri suç saymaktadır. İddia makamı, resmi görüşü, ceza tehdidini de sık sık kullanarak kişilere ve kurumlara empoze etmeye, dayatmaya çalışmaktadır. Bilim, kuşkusuz, ideolojilerle çatışan bir düşünce yöntemidir. Bilim olgusaldır. Olguları görmezden gelemez, yok sayamaz. Bilimin en önemli özelliği eleştirici olmasıdır. Doğruluğundan kuşku duyulmayan, eleştirilemez, dokunulamaz önermeler bilimsel değildir. İddia makamıysa, durmadan, resmi ideolojinin eleştirilemeyeceğini söylemektedir. Resmi görüşün bilinmesini, kişilerin ve kurumların, ona göre tavır ve davranış içinde olmalarını istemektedir. Örneğin, Kürtler konusunun incelenmesini, tartışılmasını istememektedir. "Kürt diye bilinen bir millet yoktur, herkes Türktür, herkes bunu böyle bilmelidir, aksini düşünenler cezalandırılır" demektedir. Kürt sorunuyla ilgili düşünceler, daha nüve halindeyken bile, iddia makamını rahatsız etmektedir. "... Örneğin Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Osmanlı İmparatorluğu'nda, siyasal, toplumsal ve ekonomik gelişmeleri inceleyen bir araştırmacı düşünelim... Bu araştırmacı, bu dönem içinde Kürtlere ilişkin bazı olguları da gözlemiş, fark etmiş olsun. Liderlerin Kürt sorununun çözümüne ilişkin bazı düşüncelerini öğrenmiş olsun... Bu durumda, sözü edilen dönemi anlamak, kavramak isteyen araştırmacı nasıl tavır göstermelidir? Kürtler konusuna

yaklaşımı nasıl olmalıdır?" (**Bilim Yöntemi**, s. 40-41) gibi cümleler de işlenen suçta delil olarak gösterilmektedir.

Bizse, düşüncelerin ifade edilmesinden, bilim yönteminden rahatsızlık duymamak gerektiğini belirtiyoruz. Herkes, başkalarının düşüncelerini eleştirebilmelidir. Kendi düşüncelerini açıkça ortaya koyabilmelidir. **Bilim Yöntemi** kitabı, olguları anlamanın ve kavramanın, olgusal ilişkiler hakkında bilgi sahibi olmanın yöntemini anlatmaya çalışmaktadır. Başka olgularla birlikte, Kürtler olgusu da, sık sık örnek olarak verilmektedir. Böyle bir kitabın suçlanması, yargı konusu olması, Türkiye'de, özgür düşüncenin, bilimsel düşüncenin büyük bir tehdit altında olduğunu göstermektedir.

TÜRKİYE'NİN YÖNETİMİNDE SEÇİLMİŞ KURUMLARIN ROLÜ NEDİR?

Türk siyasal hayatında, halk tarafından seçilmiş kurumların önemli bir ağırlığı yoktur. Siyasal partilerin, hükümetin, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Türkiye'nin yönetimindeki ağırlığı çok cılızdır. Yönetimde ağırlığı olan esas güç atanmış olan kurullardır. Milli Güvenlik Kurulu bunların başında gelir. Milli Güvenlik Kurulu ordu ağırlıklı bir kuruldur. Kararlarını, hükümete "tavsiye" olarak bildirir. Bu, aslında, bir direktiftir. Hükümet bu "tavsiye"ye olduğu gibi uyumak zorundadır. MGK'nın iradesi karşısında, siyasal partilerin, hükümetin, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin hiçbir iradesi yoktur.

Türkiye'nin Kürt sorunu karşısında uyguladığı politika, bir devlet politikasıdır. Türk siyasal partilerinin, hükümetin, bu konuda hiçbir ciddi, özel politikaları yoktur. TBMM bu konuyu açık oturumlarda tartışamaz. Kapalı oturumlarda yapılan tartışmalar ise, ancak devlet politikaları çerçevesinde cereyan etmektedir. Devlet politikası kavramı, kuşkusuz, demokrasi kavramıyla çelişmektedir. Çünkü, demokrasilerde esas olan, siyasal partilerin, hükümetin politikalar üretebilmeleridir, parlamentolarda yapılan tartışmalardır. Atanmış kurulların, toplumsal ve siyasal sorunlar hakkında politika üretmesi ve bunların tek politika olması demokratik sürece aykırı bir gelişmedir. Böyle bir süreçte, mahkemelerin sağlıklı kararlar vermeleri mümkün değildir. Çünkü, mahkemeler, ancak, devlet politikalarının gereğini yerine getirirler. Bu da, kısaca, resmi ideolojiyi uygulamak olarak belirmektedir.

Devlet politikası kavramıyla resmi ideoloji kavramı birbirlerini bütünleyen kavramlardır. Devlet politikası, resmi ideolojiye göre oluşturulmaktadır, resmi ideolojinin gerçeklerine göre belirlenmektedir. Yargılama süreçleri yine bu doğrultudadır. Bu bakımdan, resmi

ideolojinin gerçeklerine göre yargılama yapan mahkemelerin inanırlıklardan ve güvenilirlikleri yoktur. Düşüncenin suç olarak görülmesi, bazı düşüncelerin ise, doğruluklarının tartışılmasının istenmemesi, yine resmi ideoloji kavramıyla, devlet politikası kavramıyla ilgilidir. Düşünceyi yargılayan, düşünceleri yararlı ve yararsız diye tasnif eden bir zihniyet demokratik değildir.

Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitap, resmi ideolojinin oluşumuna, resmi ideolojinin kaynaklarına ilişkin bir kitaptır. Tek parti döneminde yapılan TBMM seçimlerinin, aslında, milletvekillerinin, Cumhuriyet Halk Fırkası Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı tarafından atanmasından başka bir şey olmadığı ortaya konmuştur. Çok partili dönemde, milletvekilleri tayin edilmemektedir ama, MGK gibi kurulların TBMM üzerindeki ağırlığı çok büyüktür. Bu, çok partili dönemde de çok sesliliğin sağlanamadığını göstermektedir. Resmi ideolojiye aykırı düşüncelerin, bu düşünceler doğrultusunda örgütlenmenin yasak edilmesi tek sesliliği doğuran en önemli etkidir. Böyle bir yasaklama döneminde birden çok siyasal parti olması, 5-6 televizyonun bulunması, radyoların çoğalması rejimi çok sesli bir hale getiremiyor. Çünkü onlar da resmi ideolojinin dışına çıkmıyorlar, resmi ideolojiyi eleştiren bir tavır ve davranışa sahip değiller. Resmi ideolojiyi aynen tekrarlıyorlar, yasakları aynen sürdürüyorlar. Resmi ideolojinin en önemli özelliği, kendisini eleştirenlere cezaî yaptırımlar uygulamasıdır. Resmi ideoloji, cezaî yaptırımlar uygulayarak kendisini korumaya, etkinliğini sürdürmeye çalışmaktadır. Halbuki, resmi ideoloji, devlet politikası gibi kavramlar ve kurumlar, düşünce yasaklamaları, örgütlenme yasakları gibi süreçler demokrasiye aykırıdır. Bu kurumlarla, bu yasaklarla demokrasi kurulamaz.

TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN ÖZELLİKLERİ

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Kürdistan'da sömürgeci bir konumdadır. Bu ilişkileri klasik sömürgecilikle karıştırmamak gerekir. Kürdistan sömürge bile değildir. Klasik sömürgelerin ülke sınırları vardır. Halbuki, Kürdistan yok edilmek üzere, Kürt adı ve Kürdistan adı, dillerden ve tarihlerden silinmek üzere bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Kürdistan kişiliği, Kürdistan'ın ülke olarak varlığı kabul edilmemektedir. Kürt ulusal varlığı inkâr edilmektedir. 1991 yılında, koalisyon hükümetinin başkanı Süleyman Demirel tarafından, "Kürt realitesini kabul ediyoruz" gibi açıklamaya rağmen Kürt ulus varlığı tanınmamaktadır. Kürtlere, "Kürt" denilmemektedir, "Kürt kökenli" denilmektedir. Yoğun bir ırkçı ve asimilasyoncu bir

politika uygulanmaktadır. Ve bütün bunların, Kürtleri, uygarlık düzeyine çıkarmak amacıyla yapıldığı söylenmektedir. Kürtler ilkel, vahşi bir halk kabul edilmektedir. Kürtçe, ilkel bir dil kabul edilmektedir. Böylesine geri bir halkın, çağdaş uygarlık düzeyine ulaşması için, uluslararası uygarlıktan yararlanabilmesi için Türkçe öğrenmesinin şart olduğu, "ilkel bir ağızla" uluslararası uygarlıktan yararlanamayacağı vurgulanmaktadır. Yani bu baskı ve zulmün, "Kürtlerin bile" yararına bir amaç için gerçekleştirildiği iddia edilmektedir. Bunun ırkçı bir politika olduğu açıktır. Dünyada böylesine bir ırkçılık görülmemiştir. Hem Kürtleri ve Kürdistan'ı geri bırakacaksınız, Kürt dilini, Kürt kültürünün yaşanmasını, yaşatılmasını yasaklayacaksınız, hem de, Kürtlerin uluslararası uygarlık düzeyine ulaşabilmesi için Türkçe öğrenmesinin, Türkleşmesinin şart olduğunu söyleyeceksiniz, Kürtleri Türkleştirmenin devrimci ve demokratik bir süreç olduğunu vurgulayacaksınız.

Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliği, "... Herkes, dil, din, ırk, cins farkı gözetilmeksizin eşittir" denilerek sürdürülmektedir. Halbuki, eşitliğin temel koşulu, Kürtlerin kendi ulusal kimliklerini, Kürt kimliklerini inkâr etmeleridir. Kürt kimliğini savunanlar, Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarını isteyenler, kamu hizmetlerinde görev almak şöyle dursun, aşağılanmakta ve ceza ile tehdit edilmektedir.

Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeciliği, "Kendisini Türk sayan herkes Türktür", "Türk devletine, vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türktür" diyerek sürdürülmektedir. Halbuki, kendilerini Türk kabul etmeyenlere, baskı, zulüm, hakaret yapılmaktadır, bu insanlar aşağılanmaktadır.

Kürdistan'daki Türk sömürgeciliği "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü" sloganıyla yürütülmektedir. Halbuki, Kürtler objektif bir gerçekliktir, Kürdistan objektif bir gerçekliktir. Sömürgecilik, böyle bir sloganla meşru gösterilmeye çalışılmaktadır.

Kürtlerin nasıl ezildiğini, horlandığını anlatan yazılar, Türklüğe hakaret, Türklüğe saldırı olarak değerlendirilmektedir. Halbuki, bu tür yazılarda, Türklüğe hakaret veya saldırı hiç söz konusu değildir. Sadece, Kürtlerin, nasıl ezildiği, aşağılandığı anlatılmaktadır. Kürtlere ısrarlı bir şekilde uygulanan ırkçı ve asimilasyoncu politikalardan söz edilmektedir.

Kürdistan'da devletlerarası sömürge sistemi vardır. Kürdistan sömürgesindeki bu özelliklere başka sömürgelerde rastlamak mümkün değildir. Kürdistan sömürge bile değildir. Son yıllara kadar, Kürtlerin ulusal varlığı inkâr ediliyordu. Kürtlerin Türk kökenli olduğu ısrarla söyleniyordu. Kürtçe diye bilinen bir dilin varlığı inkâr edi-

liyordu. Kürtçe'nin Türk dilinin bir şubesi olduğu vurgulanıyordu. Irkçılık ve sömürgecilik bu temelde yapılıyordu. Günümüzdeyse, Kürt ilkel, geri, vahşi bulunuyor, Türkleştikleri takdirde uygarlaşacakları belirtiliyor. Kürtler için, Türkleşmekten ve Türk olmaktan başka bir yol olmadığı ısrarlı bir şekilde dile getiriliyor. Kürtçe'nin ilkel bir dil olduğu söyleniyor, Kürtlerin bu ilkel ağızdan kurtularak, Türkçe öğrenerek, Türkçe konuşarak ve yazarak uluslararası uygarlığa kavuşacağı hatırlatılıyor. Bütün bunların ise ırkçı yaklaşımlar olduğu açık bir gerçektir. Böyle bir ırkçılık Kürt halkına karşı bir iyilik olarak açıklanıyor. Ve bu iyilik, Kürtler öldürülerek, köyler, evler yıkılarak, hayvanlar kurşunlanarak, gıda maddeleri yok edilerek, kullanılamaz bir hale getirilerek, kadınların ırzına geçilerek, çocuklar korkutularak, insanları, köyünü, evini-barkını terke zorlayarak... yapılmaktadır...

DÜŞÜNCE SUÇLUSU POTANSİYEL BİR SUÇLUDUR

İnsanların, düşüncelerinden dolayı yargılanmaları kabul edilemez. Düşüncelerinden, yani yazılarından, kitaplarından dolayı yargılanan bir kişi her zaman suçlu sayılabilecek bir kişidir. Zira, düşünce, insan olmanın vazgeçilmez bir koşuludur. İnsan düşündüğü için insandır. İnsanlar, hırsızlık, dolandırıcılık, rüşvet, cinayet, yaralama... gibi siyasal olmayan suçları, toplumsal suçları, bir kere işlediklerinde amaçlarına ulaşabilirler. Yeniden hırsızlık yapmaya veya rüşvet almaya gerek duyulmayabilir. Halbuki, düşünce dinamik bir süreçtir. İnsanlar her zaman düşündüklerini ifade ederler. Bu düşüncelerin suç sayılması, düşünen, düşüncelerini açıklayan insanların potansiyel suçlu olarak görülmesi sonucunu doğurur.

Öte yandan insanlar iradelerini kullanarak, hırsızlık, dolandırıcılık gibi toplumsal suçları işlemeyebilirler. Geçimlerini daha doğru-dürüst bir şekilde sağlamanın yollarını arayabilirler. Fakat, düşünce iradeyle ilgili bir sorun değildir. İnsanların iradelerini kullanarak düşüncelerini açıklamaktan sakınmaları istenemez. Çünkü, düşünce, insan varlığının ayrılmaz bir parçasıdır. İnsan, düşüncesini açıkladığı müddetçe insandır. Ayrıca, bir düşünce açıklanmıyorsa, kamuoyu o düşüncenin varlığından haberdar değilse, düşünce de değildir. Bu bakımdan düşüncenin yargılanması, çok yanlış bir olaydır. Düşüncenin yararlı-zararlı diye sınıflandırılması kabul edilemez. Bu bakımdan düşünceyi yargılamanın hukuksal bir yönü yoktur. Bu, tamamen siyasal bir süreçtir. Burada, gerçeğin bulunması, adaletin dağıtılması söz konusu değildir, bilakis gerçeklerin yok edilmesi, çarpıtılması vazgeçilmez bir amaçtır.

“BİLİRKİŞİLİK”

Düşüncenin yargılanması sürecinde ortaya çıkan başka bir kurum da “bilirkişilik” kurumudur. Herhangi bir kitap veya yazı yargı konusu yapılırsa, bu yazıda veya kitapta suç olup olmadığının araştırılması da önemli olmaktadır. Bu amaçla, üniversitelerden, ilgili yazının suç unsurları taşıyıp taşımadığına ilişkin bir rapor hazırlaması istenebilmektedir. Bu konuda, üniversitelerin, Hukuk, Siyasal Bilimler, Sosyoloji, Türkoloji gibi bölümlerinde görev yapan profesörlere sık sık başvurulmaktadır. Onlar da, yazıları veya kitapları incelemek, olumlu veya olumsuz raporlar yazmaktadırlar.

Biz bunu, Türk üniversitelerinin ayıbı olarak değerlendiriyoruz. Profesörler tarafından, bir yazının veya kitabın suç var mı, yok mu diye okunması bilime karşı büyük bir saygısızlıktır. Çünkü, bilimsel düşünce özgür bir ortamda gelişir. Bilim yönteminin vazgeçilmez koşulu, eleştiridir. Eleştirisel bir düşünce olmadan, bilim gelişemez. Herhangi bir kitabın veya yazının, profesörler tarafından, suç var mı, yok mu diye okunması ise özgür düşünce ortamını, eleştiri ortamını tamamen yok eder. Bu bakımdan biz, “bilirkişi” kurumuna kökten karşıyız. Herhangi bir tarlanın hudutları konusunda, ithalat, ihracat veya, para-banka konularında, herhangi bir tozun, kına mı, esrar mı, eroin mi vs. olduğu konularında, bir yaralama olayında, balistik incelemesinde bilirkişi raporlarına ihtiyaç duyulabilir. Fakat, yargılanan bir düşünce için, bir kitap veya yazı için “bilirkişi” incelemesine karşıyız.

Düşüncelerin, kitapların, yazıların suçlanmasına, yargılanmasına karşıyız.

TÜRK YARGISINA GÜVENMİYORUZ

Biz, bilim yöntemi kavramıyla ilgili düşüncelerimizden ve yayınlarımızdan dolayı ilk defa yargılanmıyoruz. Uzun yıllardır, Kürtlerin, Kürtçe'nin varlığını inkâr eden iddianameler yazılıyor. Bu doğrultuda, mahkûmiyet kararları veriliyor. Halbuki, Kürtlerin varlığı, yokluğu, Kürtçe'nin, Türkçe'den, Farsça'dan ve Arapça'dan ayrı bir dil olup olmadığı mahkemeler tarafından incelenecek bir konu değildir. Bu konudaki yargılama gerçeği ortaya çıkarmayı, adaleti sağlamayı amaçlamamaktadır. Bilâkis somut gerçeği yok etmeyi, saptırmayı, çarpıtmayı amaçlamaktadır. Somut gerçek ise mahkeme kararlarıyla değişmez, yine somut gerçek olarak kalır, fakat yargı organı mahkemeler yalan söylemiş olur.

Mahkemelerin, böyle bir konuyla uğraşıyor olmaları, adalet adı-

na, esef verici bir durumdur. Yargı organlarının inanırlılığını, güvenirliliğini zedeleyen bir durumdur. Bu bakımdan biz Türk yargısına güvenmiyoruz. Doğruyu, gerçeği söyleyen, konuşan, yazan biziz. Yalan söylemediğimiz için, yalana inanmadığımız için cezalandırılıyoruz. Bu süreçte, mahkemelere düşen görev, adalet dağıtma görevi değildir. Siyasal bir sürecin adalet kurumlarına onaylatılmasıdır. Siyasal sürecin adalet kurumları da kullanılarak meşru bir hale getirilmeye çalışılmasıdır. Bu siyasal sürecin içeriği ırkçı ve sömürgeci-dir. Baskıyla, zorla, zulümle, Kürtleri asimile etmeye çalışmak ırkçı ve sömürgeci bir süreçtir. O halde, burada, hükümet karşısında yargı organlarının bağımsızlığından, üstünlüğünden söz edilemez. Bu yuruma erki anlamında, yargı organlarının hükümet tarafından, siyasal odaklar tarafından yönlendirildiğini gösterir. Biz böyle bir yargı sürecini inanılır, güvenilir bulmuyoruz. Böyle bir yargıya güven duymuyoruz.

TÜRK ADALETİNDE LEKE VARDIR

Yukarıda, **“Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme”** isimli kitaptan söz etmiştim. Bu, **Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi**’nde yapılan duruşmalarla ilgiliydi. İddianameyi, sorguyu ve savunmaları, temyiz dilekçesini, **tashi-i karar** dilekçesini içeriyordu.

Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması kitabıyla ilgili olarak, hem Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde, hem de, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nde dava açılmıştır. Kitapta suç olduğu savcılar tarafından ısrarla ileri sürülmüştür. Halbuki, DGM’de, sözü edilen kitaba ilişkin 29 Haziran 1992 tarihli ve 5 sayfalık savunmada, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nde, 31 Aralık 1992 tarihli ve 3 sayfalık savunmada belirtildiği gibi, tashi-i karar dilekçesi rüşvet olayıyla ilgili bir dilekçedir.

Bu dilekçe, kitabın 350-381 sayfaları arasında yer almaktadır.

1981-1982 yıllarında, bizi yargılayan ve mahkûmiyet hükmü veren mahkemenin iki yargıcı, bu mahkûmiyet hükmünün, Askeri Yargıtay tarafından onaylanmasından 4 ay kadar sonra, rüşvet alırlarken suçüstü yakalandılar. Yine aynı dönemde idamla yargılandıkları, başka sanıkların yakınlarından, cezada belirli indirimler yapmak karşılığında rüşvet alıyorlardı...

Bu olayın ayrıntıları, yukarıda sözü edilen dilekçede var.

Rüşvet olayını öğrendikten sonra, Askeri Yargıtay’a yeniden başvurduk. Rüşvet gibi yüz kızartıcı bir suçtan mahkûm olmuş yargıçların verdikleri hükümlerin kabul edilmemesi gerektiğini, o dönemde,

bu yargıçların katıldıkları bütün davaların yeniden görülmesi gerektiğini vurguladık. Tashihi karar isteminin temel nederi rüşvet olayıydı. Ve bu dava sürecinde ortaya çıkan çok yeni bir durumdu. Fakat Askeri Yargıtay Başsavcılığı "... Sanık daha önce hükmü temyiz etmiştir ve istekleri reddedilmiş, hüküm onaylanmıştır. Şimdi yeniden temyiz yapmakta, eski iddialarını tekrar etmektedir... Bu bakımdan isteklerinin reddine..." diye karar vermiştir. Halbuki durum hiç böyle değildir. Bu, temyiz dilekçesi değildir, tashihi karar (kararın düzeltilmesi) için yazılmış bir başvurudur. Yargılama sürecinde yeni bir durum meydana gelmiştir. Bu, rüşvet olayıdır.

Bu başvurunun, Askeri Yargıtay tarafından kabul edilmemesinin anlamı üzerinde dikkatli bir şekilde durmak gerekiyor. Biz, bunu, Askeri Yargıtay'ın rüşveti hoş gördüğü, suç görmediği şeklinde yorumluyoruz. Kürt sorununun ifade edilmesini engellemek için, Kürt sorununu anlatmaya çalışanları cezasız bırakmamak için rüşvet bile hoşgörüsüyle karşılanabilmektedir. Bizse böyle düşünmüyoruz. Rüşvetin yüz kızartıcı bir suç olduğunu düşünüyoruz. Hele bu yüz kızartıcı suçu yargıçlar işlemişse, o yargıya hiç güven duyulamaz.

Rüşvet olayı ve bu konudaki düşüncelerimiz yukarıda sözü edilen dilekçede etraflı bir şekilde anlatılmıştır.

Rüşvetle ilgili olarak, iddia makamına çok önemli bir sorumuz var. İddia makamı bizim, mahkemeyi, yargıçları, tahkır-tezyif ettiğimizi iddia etmektedir. Biz, rüşvet gibi yüz kızartıcı bir suç işlemiş yargıçlara, bunların oluşturduğu heyete, mahkemeye güven duyulamayacağını vurguluyoruz. Bunlar, bir taraftan böyle yüz kızartıcı suç işliyorlar, bir taraftan da yalana dayalı resmi ideolojinin sözcülüğünü yapıyorlar, Kürtlerin olmadığını, herkesin Türk olduğunu, Kürtçe diye bilinen bir dil olmadığını belirtiyorlar, mahkûmiyet kararlarına bunları da yazıyorlar... Bizse böyle bir yargı organına güven duyulamayacağını ısrarla belirtiyoruz. Bu eleştiriden, bir güvensizlik beyanından, mahkemeyi, yargıçları tahkır, tezyif sonucu çıkarılamaz.

Halbuki, gerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, gerekse, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde iddia makamı, 1981-1982 yıllarında, yapılan duruşmalarda, dosyada yer alan bazı belgeleri suç olarak değerlendirmektedir. Halbuki, esas suç, bu davanın görülmesi sırasında ortaya çıkan rüşvet olayıyla ilgilidir. Adalet için bu bir lekedir ve tashihi karar talebinin reddedilmesinden dolayı, bu lekeyi silmenin olanağı da yoktur. Fakat, bu lekenin nedeni, bu lekeyi silmemenin nedeni, yargı kurumunun bizzat kendisidir.

Biz, bu dosyanın 1982'de kapandığını sanıyorduk. Halbuki, gerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde açılan davada, gerek An-

kara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davada, 1981-1982 duruşmalarına ilişkin belgeler sık sık önümüze getirilmektedir. Gerek iddianamelerde, gerek esas hakkındaki mütalaalarda bu belgelerde suç işlendiği ileri sürülmektedir. Fakat, yukarıda anlatmaya çalıştığım rüşvet olayına hiç değinilmemektedir. Biz de bunu, yani rüşvet olayını vurguluyoruz, iddia makamının rüşvetle ilgili görüşü nedir?

Bu soru, dava ile çok yakından ilgili bir sorudur. Bu soru, duymazdan, görmezden gelinerek bu dava yürütülemez. Bu bakımdan, bu sorunun mahkemeniz tarafından iddia makamına sorulmasını diliyoruz.

Bu soruyu davanın her aşamasında, her fırsatta soracağız.

AĞIR HAPİS ve AĞIR PARA CEZALARI

Sayın Yargıçlar,

Somut gerçeklikleri yok sayan, bu gerçekleri yok etmeye, saptırmaya çalışan suç kategorileri meşru değildir. Örneğin, "Türkiye'de Türk ulusundan ayrı bir ulus, Türk dilinden ayrı bir dil olduğunu söylemek, savunmak suçtur" biçimindeki bir "suç"un hiçbir meşruiyeti yoktur. Böyle bir suç yaratma, yasal olabilir, fakat meşru değildir. Kamu vicdanı böyle bir suç kategorisini kabul edemez. Bu bakımdan, programında Kürt sorununa da yer veren siyasal partilerin Türk Anayasa Mahkemesi'nce birbiri ardına kapatılmasının hiçbir meşruiyeti yoktur. Böyle bir sürecin adaletin sağlanması çabasıyla hiçbir ilişkisi yoktur. Bu, hukuk kurumlarının ırkçı ve sömürgeci bir amacı gerçekleştirme doğrultusunda kullanılmasıdır. Öyleyse bu tür bir buyruğa itibar etmemek, gerçekleri yine dile getirmek, olayımızda olduğu gibi, Kürtlerden, Kürtçe'den söz etmek gerekir. Bir kişi hakkında, yukarıdaki hükmü ihlal ettiği gerekçesiyle dava açıldığını düşünelim... Eğer o kişi, sözü edilen o maddeyi ihlal etmediğini, Türk dilinden ayrı bir dilin, Türk kültüründen ayrı bir kültürün varolduğunu hiçbir zaman söylemediğini, yazmadığını vs. belirtmeye çalışıyorsa, aslında o hükmü meşru görüyor demektir. Hükmü meşru görüyor, onu ihlal etmediğini anlatmaya çalışıyor. Halbuki, bunun hiçbir meşruiyeti yoktur. Böyle bir hükme rağmen gerçeklerin dile getirilmesi, bu hükmün meşru olmadığının vurugulanması gerekir.

Bugün, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası Gereğince, Kürdistan hakkında, Kürt toplumu hakkında düşüncelerini açıklayan yazarlara, basın mensuplarına, yayınevi sahiplerine ağır hapis cezaları dışında, ağır para cezaları da verilmektedir. Yazarlara ağır hapis ve ağır para cezası, yayıncılara da ağır para cezası. Kitap veya makale yazarak düşüncelerini açıklayan insanlara, milyonlarca, milyarlarca

lira ağır para cezası verilmektedir. Böyle bir cezanın hiçbir meşruiyeti yoktur. Bir kitap hakkında ağır para cezası verilirken, en çok satış yapan gazetenin bir önceki ayının tiraj ortalaması esas olarak alınmaktadır. Örneğin, en çok satış yapan gazetenin Sabah olduğunu ve günlük ortalama 1 milyon satış yaptığını düşünelim. Gazetenin fiyatı 4000 TL olduğuna göre herhangi bir kitap için verilen cezanın tutarı $1.000.000 \times 5.000$ olur. Herhangi bir kitap için bu rakamın % 90'ı kadar bir ceza verilebilecektir. Dikkat edilirse, kitabın baskı adediyle, bu kitabın fiyatıyla ilişki kurulması falan söz konusu değildir. Bu, tam anlamıyla keyfi bir tutumdur, meşru hiçbir dayanağı yoktur. En çok satış yapan gazetenin bir önceki ayının günlük ortalama satışından söz ediliyor... "Bir yılda satılan buzdolaplarının satış tutarı kadar ağır para cezası" da denebilirdi... "Belediye otobüsleriyle taşınan yolcuların bir aylık bilet karşılıkları kadar ağır para cezası" da denebilirdi... Bu, bir keyfiliktir, aynı zamanda çirkinliktir,

Böyle bir yasa, yasa maddesi kabul edilmemelidir. Bu tür yasalarla, böyle yasalar oluşturan zihniyetle mücadele edilmelidir. Bu mücadelenin en iyi yolu da, insanların düşüncelerini özgürce, her koşul altında ifade etmeleridir. Fakat, herhangi bir yazar veya yayıncı, ağır hapis cezasıyla, ağır para cezasıyla karşılaşmayayım diye düşüncelerini açıklamaktan vazgeçerse, veya düşüncelerini açıklamayı ertelerse, düşüncelerini "zararsız" hale getirmek için değiştirirse, bu yasaları meşru görüyor demektir. Biz, bu tür yasaların meşru olmadığını, bunlarla mücadele edilmesi gerektiğini vurgulamaya çalışıyoruz. Bunun en iyi ve en etkili yolu ise, insanların doğru bildiklerini ısrarlı bir şekilde açıklayabilmeleridir.

İDDİA MAKAMININ KİTAPLARDA SUÇ OLARAK SAPTADIĞI ve YAPTIĞI ALINTILARIN DA SAVUNMA OLARAK KABUL EDİLMESİNİ DİLİYORUZ

İddia makamı, kitaplardan alıntı yaptığı bölümlere vurgulama yapmaktadır. Bunların suç delili olduğunu belirtmektedir. Biz bu bölümlerin de savunma olarak kabul edilmesini istiyoruz. Bu bölümler, aynen şöyledir:

"1. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Ekim 1991 baskılı *Kürtlerin Mecburlı İşkânı* isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sahife: 14 '... Örneğin 1960 yıllarına kadar, üniversite, gerek Türki-

ye'deki sınıfsal ilişkiler konusunda, gerekse Kürt ulus sorunu üzerinde resmi devlet ideolojisi dışında hiçbir şey söylememiştir. Bu ideoloji gereği olarak, Türkiye'de sosyal sınıfların bulunmadığı iddia edilmiş ve bu görüşe inanılmıştır. 'Türkiye'de sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir millet yaşar, bu Türk milletidir' denmiştir. 'Türkiye, sınıfsız, imtiyazsız kaynaşmış bir kitledir' denmiştir. Yine bu ideoloji gereği, Türkiye'de yaşayan herkesin soyca Türk olduğu, Türk dili ve kültürünün dışında bir dil ve kültürün bulunmadığı ifade edilerek, Kürt ulusuna ait toprakların Türklere ait olduğu; yeraltı ve yerüstü kaynaklarına Türklerin sahip olduğu ileri sürülmüştür.'

Sayfa: 22 '... Kürt ulus sorunu konusunda ise, üniversite, gerçek somutu hâlâ reddetmektedir. Resmi ideolojiyi yani Kemalizmi bütün katılığı ile sürdürmektedir. Kürt ulusal varlığını ısrarla reddetmektedir. Üniversitenin dışındaki, bilgi üreten öteki merkezler de, aynı tutumu sürdürmektedirler.'

Sayfa: 36 '... Örneğin 1923 Lozan Antlaşması ile, Kürdistan'ın nasıl parçalanıp bölüşüldüğü bilinmeden, Kürt toplumuna karşı herbir parçada yürütülen politikaların özü anlaşılmadan, Kürt toplumunun bugünkü yapısını bilmek olanağı yoktur. Bu emperyalist ve sömürgeci paylaşım gözden uzak tutularak Kürt sorununa yaklaşılamaz. Bunun gibi Cumhuriyetten sonraki Kürt isyanları, Kürtlere karşı uygulanan kitle katliamları, sürgünler, mecburi iskân politikaları, asimilasyon politikaları, bunların uygulanışı bilinmeden, gerek Doğu'da, gerekse Türkiye'de kapitalizmin nasıl geliştiği de anlaşılamaz.'

Sayfa: 71 '... Kürt ulusunun özgürlüğüne karşı olmak emekçi halk yığınlarının talebi değildir. Bu, kimlerin talebidir? Kürdistan'ı sömürge düzeyinde tutan Türk egemen sınıflarının ve tabakalarının talebidir. Kürdistan'ın doğal kaynaklarını sömüren, Kürdistan'dan ucuz işgücü ve enerji temin eden sınıfların talebidir. Kürdistan'ı ürettiği mallar için bir pazar olarak kullanan Türk egemen sınıflarının talebidir. Bu sınıfların Kürdistan'daki yerli işbirlikçilerinin, ajanlarının talebidir. Bütün bunların gerisinde duran emperyalizmin talebidir.'

Sayfa: 73 '... Lozan Sevr'den çok daha gerici ve çok daha barbardır. Çünkü Sevr'de Anadolu parçalanıyor, fakat Türk olan kesimlerinde, Türk devletinin kurulmasına izin veriliyordu. Lozan'da ise, çağın en büyük emperyalist devletleri ve yerel işbirlikçileri, Kürdistan'ı tarihten silmek üzere parçaladılar.'

Sayfa: 96 '... Kemalistler 1919'dan beri Kürdistan'dan pay alabilmek için İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile temas aramış ve bu amaçlarını gerçekleştirmişlerdir.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 27-28)

2. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı *Devletlerarası Sömürge Kürdistan* isimli kitapta yoğun bir şekilde devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıya alınan bölümlerinde açıkça bu husus görülmektedir.

Sayfa: 14 ' Kürdistan'ın durumu tam sömürge ve yarı sömürge statülerinden hiçbirine uymamaktadır. Kürdistan sömürge bile değildir. Kürt halkı sömürge bile olamamıştır. Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun siyasi statüsü sömürgeci devletten bile çok aşağıda durmaktadır. Kürdistan'ın hiçbir siyasi statüsü, siyasi kişiliği yoktur. Kürtler, köleleştirilmek, kişisizleştirilmek, adıyla sanıyla, diliyle, kültürüyle tarihten ve yeryüzünden silinmek istenen bir halktır. Amaç Kürt kimliğini tamamen yok etmektir. Kürt halkı, 20. yüzyılın ilk çeyreğinden beri emperyalist güçlerin ve Ortadoğu'daki işbirlikçilerinin kendilerine dayattığı bu statüyü, daha doğrusu statüsüzlüğü kabul etmemekte, özgürlüğü için silahlı mücadele de dahil her yolu denemekte, yürütmektedir.

Burada 'emperyalist güçler ve işbirlikçileri' ifadeleri üzerinde durmak gerekir. Kürdistan'ı ve Kürt halkını yok ederek yönetim konusunda emperyalist devletlerle işbirliği yapan devletler aynı zamanda işgalcidirler. Çeşitli devletler emperyalist devletlerle bazı konularda işbirliği yapabilirler. Onunla askeri ittifaklar oluşturabilirler. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra pek çok devlet ABD ile bu çerçevede işbirliği yapmışlardır. Örneğin Mısır da ABD ile işbirliği yapmaktadır. Fakat, Türkiye, Irak, İran, Suriye gibi devletlerin işbirlikçiliği aynı zamanda

işgalcilik olarak belirmektedir. Bu devletler Kürdistan'ı işgal ve ilhak etmişlerdir.'

Sayfa: 30 '1924 Lozan Antlaşması'nın en önemli yönlerinden biri, Kürt ulusu ve Kürdistan üzerinde yürütülmüş bir emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Bu bakımdan Lozan Antlaşması Kürtler ve Türkler açısından son derece farklı şeyler ifade eder. Lozan Antlaşması Türkler için bağımsız bir devletin kurulmasıdır. Bağımsız Türk Devleti'nin uluslararası bir antlaşmayla garanti altına alınmasıdır. Kürtler için ise esarettir, köleleşmenin, sömürgeleşmenin kurumlaşmasıdır.'

Sayfa: 77 '... Kuzey Kürdistan'da, PKK tarafından 14-15 Ağustos 1984'de, Erzurum'da başlatılan gerilla eylemleri iki şeyi köklü bir şekilde değiştirdi. **Birinci olarak** gerilla kendi kendini değiştirdi. Korkuyu, paniği, yılgınlığı attı, mücadelede kararlı, ısrarlı ve bilinçli bir unsur, militan haline geldi. Kararlı, ısrarlı ve bilinçli tutumu onu, mücadelede önemli bir taraf haline getirdi. Bu hem gerillayı hem de mücadeleyi kurumsallaştırdı. Bugün mücadelede gerilla hareketi önemli bir taraftır. Kürt

halk yığınları, Türk güvenlik güçleri karşısında, ordu ve jandarma karşısında, PKK'yı bir taraf olarak değerlendiriyor. ... Gerilla eylemleri, **ikinci olarak** çevredeki halkı değiştirdi. Halkın ruhsal yapısını değiştirdi. Korku içindeki, panik içindeki, yılgınlık içindeki halk, sinmiş sindirilmiş halk, kendine güvenemeyen halk dirilmeye, ayağa kalkmaya başladı...

Sayfa: 80 'Kürdistan'da artık şu tür olaylara sık sık rastlanıyor: Örneğin bir korucu öldürüldüğü zaman, köyde onun cenazesini taşıyacak birkaç kişi bile bulunamıyor. Hiç kimse onun evine taziyeye, başsağlığı dileği iletmeye gitmiyor. Fakat bir gerillanın toprağa verilmesi büyük kalabalıklar arasında cereyan ediyor. ... Kürt halkının, Kürt gerillalarının cesetlerine sahip çıkması, onlara şehit demesi, kasabalarda, köylerde şehitlikler kurulması, son yılların en önemli toplumsal ve siyasal gelişmelerindendir.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 29-30)

3. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan *Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu* isimli Kasım 1991 baskılı kitapta Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde aşağıya alınan bölümlerinde görüldüğü üzere propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 78 '... Fakat bu sefer Türkler, Avrupalıların kendileri için söylediklerini belirttikleri şeylere, daha başkalarını da ilave ederek, Kürtlere karşı kullanmışlardır. 'Kürt demek kurt demektir', 'Kürt demek dağda eriyen kar demektir', 'Kürt sözü, katırın arpa yemesi sırasında çıkardığı sestten meydana çıkmıştır', 'Kürt demek, dağlı demektir, vahşi demektir', 'Pis Kürt, kuyruklu Kürt, beş paralık Kürt' vs. hep resmi devlet ideolojisi ile yakından ilgilidir. Bu bakımdan buraya önemli bir nokta koyalım. Türk kelimesine verilen küçültücü anlamlardan yakınan 'Türk ilimcileri', küçültücü ve aşağılayıcı kelimelerin kat kat fazlasını Kürtler için söyleyeceklerdir.

Konferanslarda ve konuşmalarda, sık sık, 'Türk tarihinin üzerine katran yağdırmak', 'Türklerin adını, tarihten, dillerden, kitaplardan silmek' gibi deyimler kullanılmaktadır. Batı tarihçileri ve düşünürleri bu tür düşünce ve eylemlerinden dolayı kınanmaktadır. Fakat bütün bunlar resmi ideolojinin Kürtlere karşı uyguladığı politikaları açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Kürtlerin tarihi bilinmesin, diye belgeler yok edilmekte, yakılmakta, ortadan kaldırılmaktadır. Resmi ideoloji Kürt diye bilinen bir halkın mevcut olmadığını belirttikten sonra, Kürtlerin zaten köle bir millet olduğunu, tarihte hiçbir zaman bir devlet kuramadıklarını, daima başkalarına bağımlı yaşadıklarını da ifade etmektedir. Bu, Kürtleri kendi tarihlerinden utandırıp Kürtlüğü reddetmeleri ve Türkleş-

meleri amacını taşımaktadır. Kendi tarihlerinden utanan, sıkılan Kürtlerin, Kürtlüğü reddedip Türkleşecekleri varsayılmıştır. Kürtçe diye bir dilin olmadığı, bunun 'dağlı Türkler'in konuştuğu bir Türk lehçesi olduğu belirtildikten sonra, Kürtçenin zaten çok basit bir dil olduğu, 30 kelime-lik bir yapıya bile sahip olmadığı, bu ifadenin hemen arkasından gelmektedir.'

Sayfa: 117 '... Çünkü resmi devlet ideolojisi, günümüzde, 'Kürt diye bir halk yoktur, herkes Türktür' derken yine aynı görüşten hareket etmektedir. Kürtlerin bütün dil, kültür, folklor ve tarih zenginlikleri Türk- lere mal edilmekte, Türklüğün yüceltilmesinde bir araç olarak kullanılmaktadır.'

Sayfa: 167 '... Türk Dil Kurumu'nun Türkçe sözlüğünde, Kürtlerin Türk asıllı oldukları ileri sürülmektedir. Türk Dil Kurumu hangi delillere dayanarak bu görüşü ileri sürmektedir. Bu tamamen keyfi bir görüştür. Sübjektif bir kanaatin ifadesidir. Bu Kürdistan'a ve Kürt ulusuna karşı uygulanan sömürgeci politikanın bir sonucudur. Türk-Tarih Kurumu, Türk Dil Kurumu gibi kurumlar Kürt ulus sorunu konusunda daima bilimsel bilgiler üretmişlerdir. Kürt ulusu için sömürgeci kurumlardır.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 30-31)

4. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan ve sanık Ünsal ÖZ- TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 tarihli UNESCO'ya Mektup isimli kitapta yoğun bir şekilde Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıdaki bölümleri örnek olarak alabiliriz.

Sayfa: 11 '... Ermeni ulusunu tarih dışı bırakan, Rumları ebedi bir vatansızlığı mahkûm eden ve Kürdistan'ın parçalanmasına doğrudan katılan Atatürk, bütün bu insanlık suçlarından arındırılarak bir kez daha dünya halklarına demokrat bir devlet adamı olarak sunuldu. Adı, **De- hak**'ın, **Korkunç İvan**'ın, **Hitler**'in, **Mussolini**'nin hizasına yazılan **Ata- türk**'ü, bu sıradan alarak, çağdaş devlet adamlarının yanında gösterme suçuna UNESCO da katılarak, Türk Devleti'nin ideolojik yalanlarına maske oldu.'

Sayfa: 17 '... Fakat Kemalistler, Balkan yarımadasında ve Arap topraklarının, üzerinde hiçbir hak iddia etmemelerine rağmen Kürdis- tan ve Ermenistan toprakları konusunda direniyorlardı. ... Kemalistler, İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile mücadele görüntüsü altında, Kür- distan'dan önemli bir pay almanın mücadelesine başladılar. Kürt ulu- sundan gelen ulusal ve demokratik isteklere karşı çıktılar. Bunları gör- mezden geldiler.'

Sayfa: 19 'Batılı emperyalist güçler ile Türkiye arasında 1923'de,

Lozan Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmanın en önemli özelliği emperyalist bölüşüm antlaşması olmasıdır. Kürdistan ve Kürt ulusu üzerinde fiilen gerçekleştirilen böl yönet politikası bu antlaşma ile hukukileştirilmiştir. '

Sayfa: 34-35 '...Türk üniversitesi, Türk basını, eğitim, öğretim kurumları, yargı organları vs. 1920 Sevr Antlaşması'na lanetler okumaktadır. Bu antlaşmayı, Batı emperyalizminin Türk yurdunu parçalama planı olarak yorumlamaktadır. 1923'teki Lozan Antlaşması'nı ise zafer olarak yorumlamaktadır. Lozan'da ise Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulamaktadır. Kürt yurdu, yani Kürdistan parçalanmıştır. ... Lozan, tam anlamıyla emperyalist bölüşüm antlaşmasıdır. Fakat Kürt ulus olgusunu görmeyen, inkâr eden Türk düşüncesi, Kürdistan üzerindeki böylesine bir bölüşümü, 'devrimcilik', 'ulusal kurtuluşçuluk' diye alkışlamaktadır.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 31-32)

5. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı *Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu* isimli kitapta aşağıdaki bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapılmıştır.

Sayfa 24 '... Kürdistan 1920'li yıllarda İngiliz ve Fransız emperyalizmiyle işbirliği yapılarak bölüşülmüş ve paylaşılmıştır. Kemalistler emperyalistlerle işbirliği yaparak Kürt ulusuna böl yönet politikası uygulamışlardır. Bugün, İran'ın neden bir Kürdistan'ı var, Türkiye'nin neden bir Kürdistan'ı var, Irak'ın neden bir Kürdistan'ı var, Kürdistan'ın bir kısmı neden Suriye'dedir diye sorulduğunda ve bu sorulara cevap aradığımızda, yukarıdaki saptamayı kolaylıkla yapmak mümkündür. ... 'Bütün ezilen uluslara önder olduk, onların ulusal kurtuluşlarına örnek olduk' biçimindeki önermeler ideolojik kabullerdir. Fiili durum ise bir ulusun, yani Kürt ulusunun ulusal kurtuluşunun, özgürlüğe kavuşmasının engellenmesidir. Bu engellemeyi gerçekleştirebilmek için emperyalizmle bile işbirliği yapılmasıdır.'

Sayfa: 55 'Kemalistler bir yandan, 'mazlum milletlere kurtuluş ilhamını biz verdik. Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ilk ulusal kurtuluş savaşını biz gerçekleştirdik' diyerek uluslararası kamuoyunda statü edinmeye, değer kazanmaya çalışmaktadırlar, öte yandan da, Kürt ulusunu tarihten ve yeryüzünden silmek için her türlü ırkçı ve sömürgeci politikaları uygulamaktadırlar.'

Sayfa: 72 'Profesörler, yazarlar, **Mustafa Kemal'in**, sömürgeciliğin yeryüzünden er-geç silineceğini söylediğini de belirtmektedirler. Türk Kurtuluş Savaşı'yla birlikte sömürgeciliğin yeryüzünden silinmeye baş-

ladığını da vurgulamaktadırlar. Öyleyse, Kürdistan'da Türkler, Araplar ve Farslar tarafından ortaklaşa bir şekilde sürdürülen sömürgeciliği nasıl değerlendirmek gerekir?

Sayfa: 241-242-243 'Resmi ideoloji, tarihte, tarihsel belgelerde tahrifat yaptığı gibi, sorunlara çifte standartla yaklaşma alışkanlığını da getirir. Örneğin Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma haklarıyla ilgili sorunlar... Devlet ve hükümet yöneticileri Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma haklarının Bulgaristan tarafından gasp edildiğini vurgulamaktadır. Bulgaristan'daki Türklerin Türkçe olan isimlerinin değiştirilmesi, Türk köylerinin isimlerinin değiştirilmesi, Türk kültürünün yaşamasına izin verilmemesi yoğun bir eleştiriye tabi tutulmaktadır. ... Bütün bu olaylara baktığımız zaman, Türk devlet ve hükümet yetkililerinin ve onları yoğun bir şekilde, coşkuyla destekleyen üniversite çevrelerinin, basın, yazarların, siyasal partilerin, sendikaların, derneklerin, baroların vs. bilimi savunduklarını, insan haklarını ve demokrasiyi savunduklarını, çağdaş olma yolunda çaba sarfettiklerini sanabiliriz. Halbuki durum hiç de böyle değildir. Çünkü Türk Hükümeti de Kürtlere karşı 65 yılı aşkın bir zamandır aynı politikayı uygulamaktadır. Türk toplumuna karşı, Bulgaristan'da uygulananlardan kat kat ağır politikalar uygulamaktadır.' (Esas hakkındaki mütalaa, s: 32-33)

6. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu isimli kitapta Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Aşağıdaki bölümler örnek olarak alınmıştır.

Sayfa: 208 'Tek parti döneminin, Değişmez Van Milletvekili **İbrahim Arvas**'ın komünizm hakkındaki düşünceleri bunlar. Bu düşüncelerin sahibinin 1920-1950 yılları arasında, mebusluk yaptığını, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. Dönemlerde, CHP'nin, **Gazi Mustafa Kemal** ve İsmet İnönü gibi Şefleri tarafından mebus tayin edildiğini unutmamak gerekir. 30 sene Ankara'da TBMM'de, Çankaya sofralarında yer almış, Kemalizmin ideolojisi ile, Kemalistlerin arasında yetişmiş bir kişidir. Fakat, bunun, kendi kişiliğini ve onurunu, ulusunun kişiliğini ve onurunu reddetmiş, Kürt ulusuna ihanet etmiş bir kişi olduğunu da unutmamak gerekir. Uluslararası statü bakımından, klasik sömürgelerin çok çok altında bir satatüye sahip olan, klasik sömürgelerin karşı karşıya olduğu baskılardan çok daha ağır baskılar karşısında bulunan bir bölgenin mebusu olduğunu da unutmamak gerekir. Bu tür bölgelerde mebusların görevi son derece sınırlıdır. Kendi ulusuna karşı merkezi devletin ajanlığını yüklenmek. Türkçülük propagandası yapmak. Kürt ulusunun varlığını inkâr etmek. Herkesin Türk olduğunu söylemek. Türk olanla-

rın mutlu olacaklarını, Türk olmayanların mutlu olamayacaklarını söylemek... Bu kişilerin, ihanet içinde oldukları, kendi uluslarına karşı, sömürgeci devlet tarafından kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeleri için, bölgedeki geleneksel ilişkilerinin, imtiyazlarının aynen sürmesi gerekir. Çünkü bu geleneksel ilişkiler, imtiyazlar sürdüğü sürece, halk yığınları ile ilişkisi eskisi gibi sürmekte, sömürgeci devletin Kürdistan'daki ajanlığını sürdürme de olanaklı olmaktadır.'

Sayfa: 213 '... Fakat bu tür propagandalar, günümüzde de sürmektedir. Günümüzde artık, Kemalist şeyhler gibi, 'Kürt yoktur, Kürtçe diye bir dil yoktur, herkes Türktür. Türküz, mutluyuz' demiyorlar. 'Türk olmak, Kürt olmak, Arap olmak, Fars olmak, önemli değildir, önemli olan insan olmaktır, faziletli olmaktır, Müslüman olmaktır...' diyorlar. Ve bu propagandayı yapan şeyhler, devlet tarafından büyük bir teşvik görüyorlar. ... Bunlar Türk istihbaratının Kürdistan'daki vazgeçilmez elemanlarıdır.'

Sayfa: 222 '... Sömürgeci Türk Devleti ile sömürgeleştirilen Kürt ulusunun dininin aynı olması, şeyhliğin böylesine Kürt düşmanı ve sömürgecilerin vazgeçilmez bir kurumu olması sonucunu doğurmaktadır.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 33-34)

7. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Kasım 1991 baskılı *Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması* isimli kitapta aşağıdaki alınan bölümlerde görüldüğü gibi Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 76-77 '... Kürtler, ulusal benliklerini inkâr ettikleri, kendi öz'lerine ters düştükleri, yani Türkleştikleri, Türk'e benzedikleri, asimile oldukları oranda kamu yönetiminde görev alabilirler. ... Kürtlerin Türklerle eşit olduğu sloganının temelinde böyle bir inkâr vardır. ... Eşitlik'in ancak Kürt ulusal benliğini inkârdan sonra kurulabilmesi, son derece antidemokratik bir anlayıştır. ... Tam anlamıyla ırkçı bir uygulamadır. Hem düşünce olarak, hem de uygulama olarak ırkçıdır. Türk dili, Türk kültürü, Kürt toplumu üzerine bu şekilde dayatılmaktadır.'

Sayfa: 156 '... Türk demokratlarına düşen esas görev de, Türk Devleti'nin Türk olmayan uluslara, etnik gruplara yaptığı baskılara karşı çıkmaktır. Kürt toplumu olma haklarına, Çerkes toplumu olma haklarına, Ermeni toplumu olma haklarına yapılan baskılara karşı durması gerekenler esasen, Türk demokratlarıdır. Türk demokratları böyle bir süreç içinde yücelir. Türk toplumu da bu süreç içinde demokratikleşir. Kendi devletinin ırkçı ve sömürgeci politikalarını aynen benimseyen, bu politika karşısında ses çıkarmayan Türk demokratları, Türk toplumunun demokratikleşmesine katkıda bulunamaz.'

Sayfa: 222 'Türkiye Cumhuriyeti Kürdistan'ı yönetmek için Osmanlılar'dan çok daha yoğun ve ırkçı sömürgeci politikalar uygulamaktadır.'

Sayfa: 273 'Kürt ulusuna karşı Dünya'da eşi menendi bulunmayan bir ırkçı ve sömürgeci politika uygulandığı halde Türkiye'nin insan haklarına riayetkâr olduğu, vatandaşlar arasında fark gözetilmediği, eşitlik prensibine uyulduğu ileri sürülmektedir.'

Sayfa: 330 'Kemalistler de İngiliz ve Fransız emperyalizminin böylesine bir böl yönet politikasına ortaktır.'

Sayfa: 344 'Kaldı ki ben Türk yargıçlarına, Türk yargısına güvenimin olmadığını çoktan beri vurguluyorum. Yalana dayalı resmi ideolojiyi uygulayan, kişileri yalan söylemeye teşvik eden ve zorlayan bir kuruma güven duyulamayacağını belirtiyorum.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 34-35)

8. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Temmuz 1991 baskılı Ortadoğu'da Devlet Terörü isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda vardır.

Sayfa: 19-20-21 'Türkiye'de Kürtlere karşı son derece yoğun ve yaygın ve sürekli bir devlet terörü uygulanmaktadır. Kürdistan'da Kürt köyleri yakılmakta ve yıkılmaktadır. Evler içindeki yatak, yorgan gibi eşyalarla yakılmaktadır. ... Kürtler devlet terörüyle sürgün edilmektedir. Kürt gerillaların önlenemez yükselişi karşısında, Türk Devleti terör uygulamayı temel ve vazgeçilmez bir politika haline getirmiştir. ... İşte, Türk Devleti, Kürt köylerini yakarak yıkarak, Kürt halkını sürgün ederek, gerillaları desteksiz bırakmaya çalışmaktadır. Bu arada gerillalara yardım eden, devletin ırkçı ve sömürgeci politikalarına şiddetle karşı çıkan Kürt köylülerini de cezalandırmış olmaktadır. ... Türk televizyonu ve radyosu, Türk gazeteleri kendi devletlerinin, Kürdistan'da sürdürdüğü vahşet hakkında en ufak bir haber verememektedir. ... Türk basını, Kürdistan'da sürdürülen Türk ırkçılığının ve Türk sömürgeciliğinin vazgeçilmez bir halkasıdır.'

Sayfa: 22 '... PKK son yıllarda, özellikle son bir yıl içinde çok derin ve yaygın bir gelişme süreci içine girmiştir. Bu süreç günden güne artarak sürmektedir. Boyutlanmaktadır, dallanıp budaklanmaktadır. Kürt gerillaların Kürt halk yığınlarıyla kurduğu ilişkiler günden güne güçlenmekte ve kökleşmektedir. Başkan Mao'nun söylediği gibi, Kürt gerillalar Kürt halk yığınlarının oluşturduğu Kürdistan denizinde birer balık olmuşlardır. ırkçı ve sömürgeci Türk Devleti Özel Savaş süreci içinde Kürt halk yığınlarını tamamen kaybetmiştir. ... kaybettiği Kürt halkının

fizik varlığını da ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Bunun için sık sık kitle katliamlarına başvurmaktadır.'

Sayfa: 103 '14-15 Ağustos 1984'te, Kuzey Kürdistan'da başlayan gerilla mücadelesi Kürdistan'ın tarihinde çok önemli bir dönüm noktası olmuştur. Gerilla mücadelesi sürecinde, Kürt toplumunu felç duruma getiren kölelik zincirleri birer birer kırılmaktadır. Köleleşmiş ruhsal yapılarda, ruhsal ilişkilerde hızlı bir değişim gözlenmektedir.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 35-36)

9. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Şubat 1992 baskılı *Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II* isimli kitapta aşağıya alınan bölümlerde görüldüğü üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Sayfa: 440 '... Kürtlere ve öteki halklara karşı olumlu tutum, Cumhuriyetin ilanından sonra devam etmedi. Özellikle isyan hareketleri ve bu hareketlerin sonucu olan sürgünler bu politikayı daha da geliştirdi. Artık Kürtlerden ve onların ulusal haklarından hiç söz edilmiyor, mümkün olduğu kadar 'Kürtlerin Türk olduğu' propagandası yapılıyor. Kürtlerin dili, edebiyatı ve kültürü baskı altında tutulmaya çalışılıyor. Oysa Lozan Antlaşması'nın yukarıda belirttiğimiz ilgili maddelerinde, gayrimüslim olan azınlıklarla beraber Kürtlere de aynı haklar tanınmıştır. Türkiye'deki Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıklar bu ulusal haklardan yararlandıkları halde Kürtler yararlanamıyorlar...'

Sayfa: 548 'Feodalizmin çözülüşü ile ortaya çıkacak oluşumların bilincine varan siyasi iktidar, Doğu'ya sosyo-ekonomik yapıda büyük değişiklikler yapacak yatırımlar götürdüğü gibi, bu yatırımların doğuracağı uluslaşma sürecini geciktirici ya da yozlaştırıcı tedbirler de getirmektedir. 27 Mayıs'tan sonra, Kürtçe olan köy isimlerinin Türkçeleştirilmesi, Bölge Yatılı İlkokulları'nın ve radyo istasyonlarının artırılması bunun en belirgin örnekleridir.'

Sayfa: 556-557 'Uzun yıllardan beri Doğu Anadolu'da asayişini korumak amacı ile sürdürülen jandarma baskısı, son yıllarda aynı gerekçe ile yeniden uygulanmaya başlanmıştır. 1970 yılı başından itibaren önce Hakkâri ve Mardin bölgelerinde başlayan, daha sonra Silvan, Batman, Bismil, Diyarbakır yörelerinde daha yoğun bir biçimde sürdürülen ve Malazgirt, Tutak, Tekman, Karayazı, Kığı'ya sıçrayan komando harekâtı, üzerinde durulmaya değer bir olaydır. İktidar tarafından eşkiya takibi, silah ve cephane aranması olarak gösterilen harekâtın gerçek amacının Kürt halkına baskı olduğu, daha sonra yayınlanan rapor ve bildirilerde açıkça ortaya konulmuştur.'

Sayfa: 619 '... Burada, 'Kürtçe' diye bir dil yoktur, Arapça, Farsça ve Türkçenin karışımıdır demek, yıllardan beri sürdürülen ve artık sürdürülmesinin olanağı kalmayan asimilasyoncu politikayı meşrulaştırmaya çalışmaktan öte bir anlam taşımaz.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 36-37)

10. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan *Bilim Yöntemi* Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır. Örnek olarak şu bölümleri gösterebiliriz.

Sayfa: 32-33 '... Kürdistan emperyalist bir bölüşmeye tabi tutulmuştur. Bu emperyalist bölüşüm nesnel gerçektir ve olgusaldır. Bunu ifade eden önermeler de nesnel gerçeğe dönük olan önermelerdir. Bu olgu, yani Kürdistan'ın paylaşılması olgusu, kişilerin istek ve iradesinin dışında, somut olarak vardır. Gerçektir ve gerçekleşmiştir. ... Bu emperyalist bölüşmeye karşı Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde tepki ve direnmelerin olduğu yine nesnel gerçektir ve olgudur.'

Sayfa: 34 '... Örneğin, 'Kürt diye bir halk yoktur, Kürtler Türktür', şeklinde ifade edilen bir önermeyi ele alalım. Bu görüş, Türkiye'de, devlet tarafından hararetle ileri sürülmüştür. ... Biz, tarihte Kürdistan diye bilinen bölgeye baktığımız zaman, orada, dili ve kültürü; Arap, Türk, Fars, Ermeni, Süryani, Yahudi gibi toplumların, dilinden ve kültüründen ayrı bir Kürt toplumunun yaşadığını, halen de yaşamakta olduğunu, saptayabiliyoruz. O halde, Türkiye'de devlet tarafından geliştirilen ve üniversite gibi kurumlara da kabul ettirilen ve bu kurumlarca tartışmasız 'tek doğru' olarak benimsenen, bu öneri, temelde yanlış ve bilim dışıdır...'

Sayfa: 46 '... Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile ilişkilerini açıklamak son derece önemli olmaktadır. Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile, politik, idari, askeri, ekonomik, toplumsal, kültürel ilişkileri nedir? Kürdistan'ın doğal kaynakları kim tarafından ve kimin adına işletilmektedir? Kim tarafından denetlenmektedir? Bu yönetim ve işletmede, Kürtlerin söz hakkı var mıdır? Kürdistan'ın toprak ağası, şeyh, seyyit, aşiret reisi gibi tutucu sınıflarının merkezi otoritelerde etkinlikleri var mıdır? ... Kürdistan'da gelişmiş, dinamik ve etkin sanayii var mıdır? Yoksa bu bölge, merkezi otoriteler tarafından pazar olarak mı kullanılmaktadır? Kürdistan ucuz işgücü deposu olarak kullanılıyor mu? ... Kürt diline ve kültürüne baskı yapılıyor mu? Yoksa Kürt dilinin gelişme ve serpilme olanakları var mı?' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 37-38)

11. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan *Tunceli Kanunu* (1935) ve *Dersim Jenosidi* isimli kitapta, aşağıya alınan bölümlerinde görüleceği üzere Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapılmıştır.

Zamanın İçişleri Bakanı Şükrü KAYA'nın mecliste yaptığı konuşma ile ilgili olarak sanık 15. sayfanın dipnotunda şöyle demektedir. '... Kanun, Kürt unsuru tamamen yok etmek için getirildiği halde, Kürtler için, 'aslen Türk asıllıdır' demeyi de ihmal etmiyor. Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin en önemli özelliklerinden birinin, Kürt topraklarını ve Kürdistan kişiliğini, Kürt ulus varlığını kabul etmemek, reddetmek suretiyle gasp etmiş olmasıdır.'

Sayfa: 53 '...Kendi kişiliğine, onuruna, Kürt ulusunun onuruna sahip çıkanlar, Türk sömürge yönetimi tarafından 'haydut', 'eşkiya' diye nitelendirilmektedir. Kürtlerin malını, mülkünü, hayvanlarını, ekinlerini gasp eden, talan eden, sömürge yönetiminin eylemleri ise köyleri yakıp yıkma eylemleri ise 'Doğu'da huzuru, asayiş' sağlamak olarak adlandırılmaktadır.'

Sayfa: 90-91'de yer alan Fallh Rıfki ATAY'ın *Ulus* gazetesinde çıkan 'Dersim öztürktür halk yoksuldur. Dağ oyuklarında, mağara ve uçurum böğürlerine sığınan ağalar Anadolu'nun son derebeyleridir. Halk bunların esiridir. Anadolu belki bütün tarihinde yalnız Atatürk Cumhuriyeti devrinde sükun ve birlik gördü.' şeklindeki yazısı üzerine sanık aynı sayfada yer alan dipnotunda şunları demektedir... 'Dersim Öztürk'tür' deniyor. 'Öztürk', Kemalist ırkçılığın Kürdistan'da kullandığı önemli bir kavramdır. Kemalist ırkçılık Anadolu'nun Batı ve Orta kesimleri için genel olarak 'Türk' sözünü kullanmaktadır. Kürdistan ve Kürtler söz konusu edildiği zaman ise kullanılan tabir 'Öztürk'tür. ... Yazar, Kürdistan'ı kademe kademe işgal ettiklerini ve kontrol altına aldıklarını, bugün, sıranın Dersim bölgesine geldiğini söylüyor.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 38)

12. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZ-TÜRK tarafından yayınlanan Temmuz 1991 baskılı *Kürt Aydını Üzerine Düşünceler* Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmasına örnek olarak şu bölümleri gösterebiliriz.

Kitabın kapağının altındaki sayfada 'Vedat Aydın ve tüm Kürdistan şehitlerinin ışıklı anılarına' ibaresi bulunmaktadır.

7. Sayfada bulunan ve sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan önsözde şöyle denilmektedir. '... Kürdistan, emperyalist ve sömürgeci

müdahalelerle bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmış bir ülkedir. Kürt ulusu, bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Bu emperyalist ve sömürgeci müdahaleler, Kürt toplumunu çürütmüştür. ... Kürt toplumunu yeniden kurmak gerekir. Yeni toplum için yeni insanlar gerekir. Yeni insan nasıl yetişecektir? PKK'nın düşüncesi ve eylemi yeni insanın nasıl oluşacağı konusunda önemli ipuçları vermektedir.'

Sayfa: 16 '... Almanların Türkiye'de veya Türklerin Almanya'da bulunmasıyla, Türklerin Kürdistan'da bulunması arasında çok büyük farklılıklar vardır. Türkler Kürdistan'da ırkçı ve sömürgeci bir güçtür. Türkiye Kürdistan için emperyalist emellere sahiptir.'

Sayfa: 29 '... **Başkan Apo'nun**, 1990 Ağustos'unda, Bekaa Vadisi'nde yaptığı ve videoya alınmış bir konuşmasını dinlemek olanağını buldum. ... Yetişkin çocuklara sahip olan kadınlar ve erkekler en çok şu yönlerden eleştiriliyordu: '... Siz çocuklarınızı bize gönderiyorsunuz. Fakat onlara iyi bir eğitim vermemişsiniz. Onları Kürt gibi yetiştirmemişsiniz. Onlar dağlarımızı bilmiyorlar. Disiplinli değiller. Kürtler hakkında, Kürdistan hakkında bilgi sahibi değiller. Onları iyi eğitmemişsiniz. Onlara bir şeyler öğretmekte çok zorluk çekiyoruz. Bundan sonra, çocuklarınızı daha iyi yetiştirmeye çalışın. Kürt gibi yetiştirmeye çalışın. Kürtler için yetiştirin... '

Sayfa: 96 'Bir Kürt liderinin, '... keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' diye hayıflanması, büyük bir hüzündür. Bu, Kürtlere, dayatılan emperyalist ve sömürgeci koşulları hiç kavramamaktır. ... Kürtler, Türkiye Kürdü, Irak Kürdü, İran Kürdü, Suriye Kürdü, Sovyetler Birliği Kürdü olmanın değil, Kürt olmanın, Kürt kalmanın mücadelesi içinde olmalıdırlar. Kaldı ki, 'Keşke Türkiye Kürdü olarak doğsaydım...' sözü içerik olarak da yanlışır. Bu kişi Türk sömürge alanında doğsaydı, belki de asimilasyona uğramış olurdu; belki de Olağanüstü Hal Bölge Valisi olurdu. Kürt toplumunu yeniden kuracak yeni insan nasıl oluşacaktır? ... PKK'nın düşüncesinin ve eyleminin incelenmesi bu bakımdan önemlidir. Bu, hiçbir zaman PKK'dan önceki Kürt hareketlerinin inkâr edilmesi anlamına gelmemektedir.'

Kitap hakkında **Profesör Eralp ÖZGEN** tarafından verilen 24.7.1992 tarihli bilirkişi raporunda netice olarak devlet topraklarının bir kısmı üzerinde Kürt devleti adı altında bir devlet kurmanın propagandasının yapıldığı, 3713 sayılı kanunun 8. maddesi ile TCK'nun 312. maddesinin ihlal edildiği belirtilmiştir. (Esas hakkındaki mütalaa, s. 39-40)

13. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Aralık 1991 baskılı Başkaldırının Ko-

şulları başlıklı kitapta devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda vardır.

Kitabın 75. sayfasında 1936 yılında Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'in hazırladığı rapor eleştirilirken şöyle denilmektedir. '... Bu rapordaysa, 'Kürtlük işi'nden söz edilerek, Kürt sorununun varlığı açıkça kabul edilmektedir. Kürt sorununun varlığının basın önünde ve kamuoyu önünde reddedilmesi, gizli belgelerdeyse kabul edilmesi, asimilasyon politikasının bir gereğidir. Kürdistan'ın 'Türk vatanının öz ve ayrılmaz bir parçası olarak kalması' ancak, asimilasyonun başarıya ulaşmasıyla mümkün olabilir.'

Sayfa: 82 '... Kürt sorununun temelinde, Kürt sorununun odak noktasında, Birinci Dünya Savaşı sürecinde ve daha sonra, Türk-Ermeni savaşları ve Türk-Yunan savaşları sırasında, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması ve Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkının gasp edilmesi yatar.'

Sayfa: 83 '... Kürtçe konuşmalarından dolayı utanan Kürtler, Kürt aydınları (!) ortaya çıkmıştır. Kürt insanının düşkünlüğünde, Kürt halk yığınlarının düşürülmesinde, kendi kendini inkâr eden, kendi kimliklerinden utanan Kürtler olayının çok büyük rolü vardır.'

Sayfa: 91-92 'Türk Devleti, 1923'den sonra, kendi payına düşen Kürdistan parçasını 'Türk vatanının ayrılmaz bir parçası' saymış, 'ülkenin bölünmezliği', 'vatanın bölünmezliği' sloganlarını geliştirmiştir. Kürdistan'ın bir parçasının, Türk vatanının ayrılmaz bir parçası haline getirilebilmesi için bu ülke topraklarında yaşayan insanların tamamen asimile edilmeleri, Türkleştirilmeleri gerekmektedir. Birinci Genel Müfettiş **Abidin Özmen**, bu gerek üzerinde ısrarla durmaktadır.' (Esas hakkındaki mütalaa, s. 40)

14. Sanık İsmail BEŞİKÇİ tarafından yazılan sanık Ünsal ÖZTÜRK tarafından yayınlanan Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I isimli kitapta ise devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak suçunun unsurlarının oluşmadığı görülmüştür.'

İSTANBUL'DA SÜREN DAVALAR

Sayın Yargıçlar,

Benim, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde bulunan ve yukarıda belirtilen davalardan ayrı davalarım da var. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemelerinde, İstanbul ve Ankara Mahkemelerinde, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yürütülen davalar ve soruşturmalar şöyle:

YARGILAMA KONUSU	MAHKEME DOSYA NO	ATILI SUÇ
1. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Programı (1931) ve Kürt Sorunu İstanbul 2. DGM, 1992/308 3713/8 (Belge Yay, 1991)		
2. PKK Üzerine Düşünceler İstanbul 2. DGM, 1992/72 3713/8 (Melsa Yay., 1991)		
3. Devrimci Yurtsever Gençlik Röportajı İstanbul 2. DGM 1992/81 3713/8 (Sayı 1, Ocak 1992)		
4. "Türkiye'nin Hissesi" İstanbul 1. DGM, 1992/374 3713/8 (Özgür Gündem, 14.8.1992)		
5. "Kürt Şovenizmi" İstanbul 2. DGM, 1992/434 3713/8 (Özgür Gündem, 25.9.1992)		
6. Anayasa Mahkemesi Başkanı'na Açık Mektup İstanbul 1. DGM, 1992/349 3713/8 (Yeni Ülke, 2.8.1992)		
7. "Bin Yıldır Beraberiz" İstanbul 2. DGM, 1993/28 3713/8 (Yeni Ülke, 1.11.1992)		
8. Şırnak, Göle ve "Kürt Şovenizmi" İstanbul 2. Ağır Ceza TCK 159/1 (Özgür Gündem, 2.10.1992) 1992/256		
9. Edip Polat'ın Bilim Dilinde Kürtler ve Kürdistan kitabına Önsöz Ankara DGM, 1992/150 3713/8		
10. İsmail Beşikçi Davası V Ankara 19. Asliye Ceza, TCK 268 (Yurt Kitap-Yayın, 1992) 1992/1227.		
11. Uğur Mumcu'ya Mektup İstanbul 1. DGM, 1991/315 3713/8 (Yeni Ülke, 7.7.1991)		
12. Dersim Gecesi'nde Konuşma İstanbul 1. DGM, 1991/296 3713/8 (8 Mayıs 1991, İstanbul)		
13. Devlet Güvenlik Mahkemeleri İstanbul 1. DGM, 1992/58 3713/8 (Yeni Ülke, 29.12.1991)		
14. Özgür Halk Dergisinde Röportaj İstanbul 1. DGM, 1992/59 3713/8 (Sayı 15, Ocak 1992) .		
15. "Gül Operasyonu" İstanbul 1. Asliye Ceza TCK 536 (28.4.1992 İstanbul Basın 1992/287 Konseyi'ne siyah çelenk)		

16. Kürt Kadınının Gerillaya Katılmasının Anlamı (Yeni Ülke, Sayı 1, 1990)	İstanbul 2. Asliye Ceza 1991/39	TCK 312
17. Demokrat Dergisinde Röportaj (Selami İnce, Ocak 1992)	İstanbul DGM, Soruşturma	3713/8
18. Eşkıya Devlet İster mi? (Özgür Gündem, 18.9.1992)	İstanbul 3. DGM 1993/22	3713/8
19. PKK ile İlişkilerimiz (Toplumsal Kurtuluş, 44-45)	İstanbul 1. DGM 1991/441	3713/8
20. PKK ile İlişkilerimiz (Toplumsal Kurtuluş, 44-45)	İstanbul 2. Asliye 1991/625	TCK 312
21. HEP'li Olmak (Özgür Gündem, 25.9.1992)	İstanbul 3 DGM 1992/95	3713/8
22. 28. mi? (Yeni Ülke, 25.10.1992)	İstanbul Basın Savcılığı Hz. 1992/359	TCK 312
23. Birleşmiş Milletlere Bildiri (4.4.1992 (290 imza)	Ankara DGM Hz. soruşturması	3713/8
24. Bilim Yöntemi ve Mücadelem (Özgür Üniversite Açış Dersi, 5.12.1992)	Ankara DGM Hz. soruşturması	3713/8

SONUÇ OLARAK

Bizim için, cezaevinde olmak veya dışarıda olmak, özgürlüğümüz açısından fazla önemli olmuyor. Biz bu sınırları çoktan aştık. Fakat, Türkiye'nin, düşünce üzerine baskılar kurarak ırkçı ve sömürgeci politikayı sürdürmeye çalışması gittikçe güçleşmektedir. Bu, uluslararası ilişkilerde, uluslararası demokratik kurumlarda Türkiye'nin önüne çıkarılacak en önemli sorunların başında yer almaktadır. Kürdistan'da, ırkçılık ve sömürgecilik yapan bir devletin kendi ülkesinde, yani Türkiye'de demokrasiyi kurması mümkün değildir. Çifte standartlı düşüncelerle, tavır ve davranışlarla, uluslararası ilişkilerde itibar kazanmak imkânsızdır.

Bosna-Hersek için Birleşmiş Milletler gibi, Avrupa Topluluğu gibi örgütlerin yardımlarını aramaya çalışan, bunun için uluslararası planda etkin bir propaganda yapan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, Kürdistan'da, Kürtlere karşı çok daha ağır ırkçı ve sömürgeci bir politika izlemesi dikkatlerden uzak tutulamaz. Öte yandan, çifte stan-

dartlı davranışlar, insanı moral değerler olarak küçültmektedir. Bosna-Hersek için **İnsanlığa Davet** kampanyaları açanların, Kürdistan'daki ırkçı ve sömürgeci uygulamalara alkış tutmaları, insanlık için büyük bir ayıp oluşturmaktadır. Bu tür tavır ve davranışlar, bu çelişkiler, insanın moral değerlerini hiçe saymaktadırlar.

Özgür düşüncenin gelişmesi elbette önemlidir. İnsanlar düşüncelerinden dolayı baskıyla karşılaşmamalıdır. Kaldı ki, bir insanın, düşüncesinden dolayı baskıya uğraması, bir insanın düşüncelerini açıklamasına engeller konulması başkaları için de bir kısıtlama anlamına gelmektedir. Örneğin, eleştirilemeyen bir kişi özgür değildir. Herhangi bir kişi, düşüncesini, devletin bir baskısıyla karşılaşmadan yayınlıyorsa, onu eleştirenler ise soruşturmaya uğruyorsa, aslında, birinci kişi de özgür değildir.

Türkiye, hızlı bir toplumsal ve siyasal değişim içindedir. Fakat, değişim çok sert, sancılı ve sarsıntılı geçmektedir. Halbuki, yargı kurumlarının değişimin sancısız ve sarsıntısız geçmesine katkıda bulunmaları gerekir. Bunun için toplumun somut gerçekleri de dikkate alınmalıdır. Bunları görmezden gelmek, yargı organlarının kurumsal özünü zedeler.

Söyleyeceklerim bunlardan ibarettir, saygıyla sunuyorum.

YURT KİTAP-YAYIN'IN DAVALARI (6)^(*)

Temmuz 1991 tarihinden itibaren yayınlamaya başladığımız ve peşpeşe toplatıp haklarında davalar açtığınız **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin kaleme aldığı 14 kitapla ilgili toplu dava, bizim konuşmalarımızdan sonra mahkemenizce sonuçlandırılacaktır.

Kitaplarımızın yayına başlamasıyla sonuçlanması arasında bir yılı biraz geçen bir zaman dilimi olması, davayı bir an önce sonuçlandırma isteğinizi göstermektedir. Bu acele edişe, yayınevi olarak bir itirazımız yoktur. Mahkemenizdeki dava tabii ki bir an evvel bitmelidir.

-
- (*) Bu yazı, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülen toplu davada,
[Dosya No: 1991/128 Ortadoğu'da Devlet Terörü
Birleştirilen Dosyalar
Dosya No: 1991/172 Kürtlerin Mecburi İskânı
Dosya No: 1992/3 Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/4 Devletlerarası Sömürge Kürdistan
Dosya No: 1992/45 UNESCO'ya Mektup
Dosya No: 1992/46 Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/47 Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu
Dosya No: 1992/48 Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması
Dosya No: 1992/49 Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller I
Dosya No: 1992/50 Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller II
Dosya No: 1992/52 Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (3713/8)
Dosya No: 1992/53 Bilim Yöntemi
Dosya No: 1992/55 Başkaldırının Koşulları
Dosya No: 1992/103 Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi
Dosya No: 1992/105 Kürt Aydını Üzerine Düşünceler (TCK 312)]
kitaplarıyla ilgili olarak, **Yurt Kitap-Yayın** sahibi **Ünsal Öztürk** tarafından, 9 Şubat 1993 tarihinde, DGM Başkanlığı'na sunulan savunma metnidir.

Aslına bakılacak olursa, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin hakkımızda açılan davalara bakmaya yetkisi de yoktur. Çünkü kitaplarımız İstanbul matbaalarında basılmaktadır. Yargıtay'ın bizzat, bizim, davası görülen başka bir kitabımızla ilgili verdiği karar görüşümüzü doğrulamaktadır.

Heyetiniz toplatılıp dava açılan yazarımız **Metin Çiyaylı**'ye ait **"Sonsuzluk Ülkesi'nden Masallar"** isimli kitabımızla ilgili yürütülen davada, kitabın İstanbul matbaalarında basıldığını öne sürerek yetkisizlik kararı vermiş, dosyayı İstanbul DGM'ye göndermişti. İstanbul DGM de, "yayınevinin yönetim yeri Ankara'dır" demiş, dosyayı Yargıtay'a göndermişti. Yargıtay, daha sonra, yetkili mahkemenin kitabın basıldığı yer olan İstanbul DGM olduğuna karar vermişti.

Biz, alelacele bitirmeye çalıştığınız hakkımızda açtığımız davaları uzatmamak için yetkisiz olduğunuzu öne sürmedik. Duruşmanın bu aşamasında da böyle bir niyetimiz yok.

HAKKIMIZDAKİ DAVALAR SİYASİ DAVALARDIR

Duruşmaların çeşitli aşamalarında görüşlerimizi açıkladık. Hakkımızda açılan davaların politik içerikli olduğunu söyledik. Bugün bu görüşümüzü tekrarlıyoruz.

Bu dava siyasi bir davadır. Bu dava, **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin ve **Yurt Kitap-Yayın**'ın şahsında Kürt ulusu üzerinde uygulanan inkâr ve imha politikasının önemli bir parçasıdır.

Yargılama yapılan konu 14 adet kitaptan ibarettir. Terörle Mücadele Yasası'na göre yazar hakkında 26 yıldan 65 yıla kadar ağır hapis, 650 milyondan az olmamak üzere 1 milyar 300 milyon liraya kadar ağır para cezası; benim hakkımda da 1 milyar 300 milyondan az olmamak üzere 26 milyara kadar ağır para cezası verilebilecektir. Bu cezaların istenmesinin mantığı, vicdanı, aklı yoktur. Bu cezaların istenmesinin burjuva hukuku açısından da kabul edilir bir yanı yoktur. Böylesine ağır cezalar dünyanın hiçbir yerinde istenemez. Ne Uganda'da, ne de Amerika Birleşik Devletleri'nde... Ancak "özgürlükçü demokrasi"yle idare edildiği iddia edilen Türkiye'de istenebilir.

Bu dava siyasi bir davadır. Davada iki taraf vardır. İrkçılığı, sömürgeciliği, imha ve inkârı savunan ve bunu baskıyla uygulayan devlet ve diğer tarafta ırkçılığa, sömürgeciliğe, imha ve inkâra karşı çıkan ve süreci irdeleyen, ortaya eserler koyan bizler. Biz bu kavgada geri adım atmayacağız.

Yayınladığımız kitaplar çok değerlidir. Her biri, dünyanın en büyük sansür organizasyonunu aşip gerçeğe ulaşan birer ışıktır. Her

biri, dünyanın en büyük ırkçılığını deşifre eden birer hazinedir. **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu, Kürtlerin Mecburi İskânı, Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması....** vb. kitaplarımız demokrasinin, eşit, özgür, kardeşçe yaşamının, ulusların özgür gelişiminin yollarını özveriyle, emekle, gerçeğe adım adım yaklaşarak açmaktadır. Faşizme ve sömürgeciliğe karşı düşünce özgürlüğünün geliştirilmesinin köşe taşıdır kitaplarımız. Bu kitapları yayınlamaktan onur duyuyorum. Gurur duyuyorum. Bu değerli kitapları yayınladığım aklıma geldikçe sonsuz bir sevinç duyuyorum.

Ayrıca, ortaya koyduğu eserlerden her zaman üstün olan, hatalı görüşlerini kavrayıp değiştirecek kadar cesur, alçak gönüllü, sıcak, güvenilir bir dost, ırkçılığı-katliamcılığı, ırkçıların katliamcılarının yüzlerine haykırarak denli yürekli olan **İsmail Beşikçi**'yi tanımam, neredeyse bütün gün beraber olmam, zorlukları beraber göğüslememiz benim açımdan eşsiz değerdedir.

MAHKEMELERİNİZE GÜVENİMİZ YOKTUR

Yargılanmamızın özü, bilincimizin dışında var olan, yadsınması mümkün olmayan bir ulusun varlığının ifade edilmesi temeline dayanmaktadır. Mütalaanın özü "Kürt yoktur, herkes Türktür" demektir. Kürtlerin Türk olduğunu ispat için kırk dereden su getirmektedir. Biz, bu konuda tartışmaya girmeyiz. Dünyanın yuvarlak olduğu, döndüğü, 2x2'nin 4 olduğu nasıl tartışılmıyorsa, Kürtlerin varlığı da tartışılmaz.

Aslına bakılacak olursa, dünyanın dönmediğini, yuvarlak olmadığını, düz olduğunu bir kişi günümüzde iddia etse, onu, hiç kimse ciddiye almaz, deli olduğunu düşünür. Terörle Mücadele Yasası'na göre astronomik cezalar istenen davalar açmayı kimse aklına getirmez. Fakat Kürt vardır, Kürdistan vardır dendiği zaman devletin bütün mekanizmaları harekete geçirilmektedir. Mademki "Kürt yoktur, herkes Türktür", o halde, bu görüşü ileri sürenler neden yargılanmaktadır? Resmi ideolojiye göre olmayan bir şeyi ileri sürmek neden yargılamaya konu olmaktadır? Gizlenmeye, saklanmaya çalışılan nedir?..

DGM'niz devletin gücünü arkasına alarak bizim düşüncelerimizi ve varlığımızı ezmeye, yok etmeye çalışmaktadır. Bir şeyin varlığı ya da yokluğu ya da toplumsal olaylarla ilgili düşünceler mahkemeleri ilgilendirmemesi gerekirken hakkımızda ileri sürülen "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yaptılar" gerekçesiyle, aslında, herkesin bildiği bir sürecin konuşulmaması sağlanmaya çalışılmaktadır.

Kitaplardan, düşüncelerden, Kürt ulusundan, Kürdistan'dan, Kürdistan'ın bölünüp, parçalanıp, paylaşılmasından söz edildiği için yargılanmamız tam bir trajedidir. Yüz kızartıcı bir ayıptır. Dünya dönüyor dediği için insan yargılanır mı, ya da Kürt ulusu vardır, Kürdistan bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır dediği için insan yargılanır mı?

İsmail Beşikçi yargılamaları aczdır. Düşünceyi keyfi, ben yaptım oldu mantığıyla, kendi hukuklarını dahi hiçe sayarak yargılamak, tekrar tekrar yargılamak erdem değildir elbette.

Mahkemelere neden güvenilemeyeceğini bazı örneklerle açıklamak isterim. Ki, bu örnekleri anlatmam gerekli de değildir. Çünkü, duruşmaların çeşitli aşamalarında vurguyla söylenen şeylerdir. Bu örnekler sizlerin de bildiğiniz örneklerdir:

İSMAİL BEŞİKÇİ DAHA ÖNCE YARGILANDIĞI ve CEZA ALDIĞI, HAPİSHANELERİNİZDE YATIP ÇIKTIĞI KİTAPLARDAN TEKRAR YARGILANMAKTADIR

Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi'nin yargılanması yeni değildir. 1970'li yılların başlarından itibaren sürekli olarak düşünce suçlusudur, sanıktır. Yasaların değişmesinin, hükümetlerin değişmesinin, davaların düşmesinin **Beşikçi** açısından bir önemi yoktur. Çünkü, örneğin, **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** isimli kitap ve **Kürtlerin Mecburi İşkânı** isimli kitaptan çeşitli mahkemelerce yargılanmış, ceza almış, yatmış ve çıkmıştır.

A. 1977 yılında ilk baskısı **Komal Yayınevi** tarafından yapılan **Kürtlerin Mecburi İşkânı** isimli kitaptan İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi'nin kararı ile TCK 142/3'e muhalefetten 1.5 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Bu ceza infaz edilmiştir.

B. 1978 yılında ilk baskısı **Komal Yayınevi** tarafından yapılan **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** isimli kitaptan İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi'nin kararı ile TCK 142/3'e muhalefetten 2 yıl 12 ay ceza verilmiştir. Bu ceza da infaz edilmiştir.

Yukarıda adı geçen TCK 142. maddesi Nisan 1991 tarihinde kaldırılmıştır. Bu, yukarıdaki davanın bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılması, kitapların serbest bırakılması demektir. Halbuki durum hiç de böyle olmamıştır. Mahkemeniz 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'na göre açılan davayı yürütmüş, sonuçlandırma aşamasına getirmiştir. Böyle bir yargılamaya, böyle bir mahkemeye neden güvenelim?

İSMAİL BEŞİKÇİ DAHA ÖNCE

141-142. MADDELERDEN DOLAYI YARGILANIP BERAAT ETTİĞİ KİTAPLARDAN TEKRAR YARGILANMAKTADIR

İlk baskısı Şubat 1990 tarihinde **Alan Yayıncılık** tarafından yapılan **Devletlerarası Sömürge Kürdistan** isimli kitabımız ve yine ilk baskısı Mart 1990 tarihinde **Alan Yayıncılık** tarafından yapılan **Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu** isimli kitabımız İstanbul DGM'de yargılanırken 4.6.1991 günü yapılan duruşmada 142. maddenin yürürlükten kaldırılmasıyla dava düşmüştür. (İst. 2 Nolu DGM, Esas No: 1990/143, Karar No: 1991/253) Fakat ikinci baskısı Aralık 1991 tarihinde **Yurt Kitap-Yayın**'ca yapılan kitap nedeniyle **İsmail Beşikçi** Terörle Mücadele Yasası'na göre tekrar cezaevine konulmak istenmektedir.

Yine İstanbul DGM'de yargılanan **Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** isimli kitap 1990/391 esas, 1991/168 karar sayılı kararıyla beraat etmiştir. Bu kitap da yayınevimizce tekrar yayınlanmış ve tekrar hakkında dava açılmıştır.

Daha önceye gidersek, 1970'li yılların başlarında dava konusu edilen, fakat hakkında herhangi bir hüküm verilmeyen, toplatılması dahi istenmeyen **Doğu Anadolu'nun Düzeni Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller** isimli kitabımızdan yine ceza istenmektedir. Ankara DGM'nin yargılamasında bu kitabımızla ilgili çok garip bir durum ortaya çıkmıştır. Savcı okuduğu esas hakkındaki mütalaasında kitabın birinci cildinde suç olmadığını, ikinci cildinde suç olduğunu söylemektedir. Savcı, aynı kitabı iki farklı kitap olarak değerlendirmektedir.

İlk baskısı 1976 yılında yapılan **Bilim Yöntemi**, ilk baskısı 1979 yılında yapılan **Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu** isimli kitaplarımız aradan geçen yıllara rağmen hakkında herhangi bir toplatma, dava yoktur. Ama şimdi bu kitabımızdan dolayı da ağır cezalar istenmektedir.

Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, UNESCO'ya Mektup isimli kitaplarımız Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde görülen davaların belgeleri ve dava dosyası içinde bulunan belgeler olmasına, TCK 140. maddeden yargılanmasına ve davanın düşmesine rağmen yine dava açılmış ve ağır cezalar istenmektedir. Diğer kitaplarınızı sayma gereğini duymuyorum.

Bütün bunlar mahkemelere neden güvenilmemesi gerektiğinin göstergesidir...

Tarihe bakıldığında **İsmail Beşikçi**'nin başına gelenlerin çok fazla büyütülmemesi gerektiği açıktır. İyi ki düşünce üretti, kitap yazdı, Kürtlerden-Kürdistan'dan söz etti diye idamına karar verip asmamışlar. Asabilirlerdi de. Yasalar uygun değilse uygun hale getirmek hiç de zor değildir. Aşağıda anlatılanlar Türkiye'nin propaganda edildiği gibi bir "hukuk devleti" olmadığını göstermektedir. Gerçi "hukuk devleti" olursa ne türlü işler yapacağı da belli değildir ya.

Mehmet Ali Birand, Apo ve PKK isimli kitabının 55. sayfasının dipnotunda şunları belirtiyor:

"Sayın **Çağlayangil** bize anlattıklarını kendi kitabında yazdı ve 18-19 Ağustos 1989 tarihli Güneş gazetesinde **Tanju Cılızoğlu** ile söyleşisinde de tekrarladı. O söyleşi öylesine daha belgeseldi ki, biz de gazetede ki bölümü alıp, kendi notlarımızla tamamladık."

Kitapta daha sonra **İhsan Sabri Çağlayangil**'in Dersim önderlerinden **Seld Rıza** ve yoldaşlarının asılması konusunda şu anlatımlara yer veriliyor:

"Aradan aylar geçti. **Seyit Rıza** ve çevresi yakalandı. Muhakemele ri sürüyor. İşte bu sırada **Atatürk**, Diyarbakır'daki yeni yapılan Singeç Köprüsü'nü açmaya gidecek. Elazığ'a gelecek. Karayoluyla Singeç Köprüsü'ne geçecek.

Emniyet Genel Müdürü **Şükrü Sökmensüer Bey** bana diyor ki '**Atatürk**, Singeç Köprüsü'nü açmaya gidecek. Dersim harekâtı bitti. Beyaz donlu altıbin Doğu'lu Elazığ'a dolmuş. **Atatürk**'ten **Seyit Rıza**'nın hayatını bağışlamasını isteyecekler. Beyaz donluların **Atatürk**'ün karşısına çıkmalarına meydan vermeyelim.'

1937 yılında resmi tatil günü Cumartesi öğleden sonra. **Atatürk** Pazartesi günü Elazığ'a gelecek. Bizden istenen **Atatürk** gelmeden 'asılacaksa asılsın' ve **Atatürk**'ün karşısına beyaz donlular çıktığı zaman iş işten geçmiş olsun.

O dönemde Elazığ valisi **Şefik Bey**, savcı **Hatemi Senli Bey**, Emniyet Müdürü **Serezli İbrahim Bey**, savcı yardımcısı arkadaşım. **Şükrü Sökmensüer** 'Sivillerden Emniyet Genel Müdürlüğü'nün siyasi şubesinden istediklerini al. **Atatürk**'ün istasyondan halkevine kadar korunması da size ait' dedi. Başta **Macar Mustafa** olmak üzere altı kişi alıp yola çıktım. Trenle Elazığ'a vardım. Emniyet Müdürü **İbrahim Bey**'e gittim. Savcı için 'kural dışı bir şey yapmaz, mümkün değil' dedi.

Savcıya gittim. Durumu kendisine anlattım. Bana bu konuda hükümetten de şifre aldığını, ama mahkemelerin cumartesi tatil olduğunu, tatilde ise sonuç almanın mümkün olmadığını bildirdi. Ve ekledi: 'Ben de mahkemeleri etkileyemem.' Oysa, biz mahkemenin kararını **Ata-**

türk gelmeden önce vermesini ve gereğinin yapılmasını, **Atatürk** geldiğinde **Seyit Rıza** meselesinin kapanmış olmasını istiyorduk. Ben bunu halletmek için hükümet tarafından buraya gönderilmiştim.

Savcı yardımcısı hukuktan sınıf arkadaşım. Bana 'Sen valiye söyle bu savcı rapor alsın gitsin, ben senin istediğini yaparım' dedi.

Biz mahkemenin tatil günü işlemlerini ve alınacak sonucun infazını istiyorduk.

Savcı rapor aldı. Arkadaşım vekil olarak savcının yerine geçti.

Mahkeme hakiminin evine gittim. Gittiğimde hakim mahkemenin aldığı kararı evinde yazıyordu.

Hakimle konuştuk. Kendisi kararı daktiloya çektirmekle meşguldü. Devir CHP devri. Herkes çekiniyor. Hakim bana 'Cumartesi mahkeme toplanmaz, ancak Pazartesi günü mahkemeyi toplar, kararı veririz. Salı günü de idam hükümlerini yerine getiririz' dedi.

O zamanlar dördüncü bölgede temyiz hakkı yok.

Abdurrahman Paşa, sıkıyönetim kumandanı olarak kararı tastik edecek. O da 'yukarıdaki karar tastik olunur' demiş, basmış boş kağıda imzasını. Yukarıya '**Abdurrahman Paşa**'nın idamı' diye yazsanız kendisi idam edilecek.

Hakime dedik ki;

Bu dediğiniz gün **Atatürk** geliyor. Maksat hasıl olmuyor ki. Hakim 'Başkaca bir şey yapılamaz' diyerek kestirdi attı. Ben de kendilerine sordum:

— Sizin saat 05.00'ten sonra davaya devam ettiğiniz olmuyor mu?

— Ooo, çok oluyor cevabını verdi.

— Eeee sondan beş saat ihlal ediyorsunuz da, baştan beş saat ihlal etseniz, olmuyor mu? Yani Pazar akşamı sahurdan sonra mahkemeyi açarız.

Hakim:

— Elektrikler kesiliyor, dedi.

Ona da çare bulduk. Otomobil farları ile hapishaneyi aydınlatırız. Halkevine lüksler koyarız.

Hakim bu defa:

— Samiin (dinleyici) yok, dedi.

Ona da çare bulduk. Samiin de getiririz.

— Kaç kişi asılacak?

— Onu karardan önce söyleyemem dedi. Ama ekledi:

— Savcı 27 kişinin idamını istedi.

— Biz ona göre mi hazırlığımızı yapalım?

— Bilemem dedi.

Ceza İnfaz Kanunu her asılanın ayrı bir yerde asılmasını, asılanların birbirini görmemesini emrediyordu. Bu şartı da yerine getirmeye çalıştık. Her meydana dört beş sehpa kurduk. Vali bir de çingene cellat buldu. Gece 12.00'de hapishaneye gittik. Farlarla çevreyi aydınlattık. Mahkemenin 72 sanığı var.

Sanıkları aldık. Mahkemeye götürdük. Çingene de geldi. Adam başına on lira istedi, 'peki' dedik.

Sanıklar Türkçe bilmiyor.

Mahkeme kararı açıklandı. Yedi kişi ölüm cezasına çarptırılmış, sanıklardan bazıları beraat etmiş, bazıları da çeşitli hapis cezaları almıştı.

Kararlar okununca sanıklar ilk anda anlamadılar. İdam 'Tünne' diye bir vaveyla koptu.

Biz **Seyit Rıza**'yı aldık. Otomobilde benimle polis müdürü **İbrahim**'in arasına oturdu. Jeep jandarma karakolunun yakınındaki meydana durdu.

Seyit Rıza sehpaları görünce durumu anladı.

— Asacaksınız, dedi ve bana döndü.

— Sen Ankara'dan beni asmak için mi geldin?

Bakıştık. İlk kez idam edilecek bir insanla yüz yüze geliyordum. Bana güldü.

Savcı 'namaz kılıp kılmayacağını' sordu. İstemedi.

Son sözünü sorduk.

— 40 liram ve saatim var, oğluma verirsiniz dedi.

Oğlunun asılacağını da bilmiyordu. Adamın yaşı 57'ye indirilmiş, çocuğunun yaşı da 17'den 21'e çıkarılmıştı.

Bu sırada **Fındık Hafız** asılıyordu. Asarken iki kez ip koptu. Ben **Fındık Hafız** asılırken görmesin diye pencerenin önünde durdum.

Fındık Hafız'ın idamı bitti. **Seyit Rıza**'yı meydana çıkardık. Etrafta kimse yoktu. Ama **Seyit Rıza** meydan insan doluymuş gibi sessizliğe ve boşluğa doğru bağırdı:

'Evladı Kerbelayık. Bi hatayık. Ayıptır. Zulümdür. Cinayettir' dedi. Benim tüylerim diken diken oldu. Bu yaşlı adam rap-rap yürüdü. Çingeneyle itti. İpi boynuna geçirdi. Sandalyeye ayağı ile tekme vurdu ve kendini astı. Gömüleceği yer türbe olmasın diye cenazesi de yakıldı." (a.g.e, s. 57-58-59-60)

Bu anılarda anlatılanlar okunduğu zaman insan kendisini tesellüfen yaşıyormuş gibi hissediyor. Tatil günü Elazığ'a gidiyor, savcı rapor aldırılıyor, pazar günü mahkeme toplatılıyor, devlet memur-

larından figüran seyirci bulunuyor, hapishane farlarla aydınlatılıyor, bütün meydanlara darağaçları kurulup ölümsüz bir Kürt önderi ve yoldaşları katlediliyor. Bunların neresinde kanun var, adalet var, kım kimden hesap sormuş, bu ne vicdansızlıktır? Biz bu tür olayların yaşandığı bir memleketteki mahkemelere nasıl güvenelim?

Bu olay, benzer olaylar bilincimize çarptığı zaman nasıl bir tavır ve davranış geliştirmemiz gerekecektir? Ortada böylesine insan vicdanını isyan ettirici bir durum varken, biz, bu olaya karşı çıkmayacak mıyız? Karşı çıkıp şiddetle eleştirdiğimizde, devlet bizi sindirmeye çalıştığı zaman, bu, nasıl bir durumdur?

Açık açık, zalimce, hiçbir kural tanımadan, her şeyi kitabına uydurarak ihtiyar ve çocukları asmak suç olmuyor da, yukarıdaki anlatılanlar gibi ve benzerlerindeki böylesine vicdansızlığı, kanunsuzluğu, cinayeti eleştirmek “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda” oluyor.

DÜŞÜNCESİ OLAN DÜŞÜNCESİNİ SÖYLEMELİDİR

İnsanlar dış dünyadan bilinçlerine çarpan her şey üzerine düşünce üretebilirler. Kışın neden soğuk olur, sıcak neden terletir, Çinliler'in gözleri neden çekiktir, tahta neden ateşte yanar, insanlar çöplerin arasından niçin yiyecek arıyorlar... İnsanlar bu ve benzer durumlar karşısında zihinlerine çarpan olaylar hakkında düşünce ileri sürebilirler. Bu süreç gayet doğal bir süreçtir. İnsanlar dış dünyadan duyu organlarıyla algıladıkları şeyler hakkında kendilerine milyonlarca soru sorabilirler. Bu soruları sorup sormamayı DGM'lere ya da başka mahkemelere danışacak değildir elbette.

Savcının okuduğu esas hakkındaki mütaalasında genel olarak bizim propaganda yaptığınızı iddia edilmektedir. Kitapların tümü hakkında yazarımız **Dr. İsmail Beşikçi** görüşlerini yaptığı savunmada belirtecektir. Ama, ben, bir hareket noktasına dikkat çekmek istiyorum.

Savcı esas hakkındaki mütalaasında değil propaganda yapmayı, Kürtlerle ve Kürdistanla ilgili verileri aklınıza bile getirmememiz, eğer getirirsek, ya da kendimize soru sorarsak ağır ceza keseceğini söylüyor.

Bilim Yöntemi isimli kitabımızla ilgili aldığı alıntılardan bu sonuç çıkmaktadır. Şu alıntıyı incelemeye çalışalım:

“... Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile ilişkilerini açıklamak son derece önemli olmaktadır. Kürt toplumunun, Arap, Fars ve Türk toplumları ile, politik, idari, askeri, ekonomik, toplumsal, kültü-

rel ilişkileri nedir? Kürdistan'ın doğal kaynakları kim tarafından ve kimin adına işletilmektedir? Kim tarafından denetlenmektedir? Bu yönetim ve işletmede, Kürtlerin söz hakkı var mıdır? Kürdistan'ın toprak ağası, şeyh, seyyit, aşiret reisi gibi tutucu sınıflarının merkezi otoritelerde etkinlikleri var mıdır? Bu tür egemen sınıfların Kürdistan'ın doğal kaynaklarının işletilmesinde ve kullanılmasında söz hakları var mıdır? Kürdistan'da gelişmiş dinamik ve etkin bir sanayi var mıdır? Yoksa bu bölge merkezi otoriteler tarafından pazar olarak mı kullanılmaktadır? Kürdistan ucuz işgücü olarak kullanılıyor mu? Kürt diline, Kürt kültürüne baskı yapılıyor mu, yoksa Kürt dilinin gelişme ve serpilme olanakları var mıdır?" (Esas hakkındaki mütalaa, s. 37-38)

Bu alıntıda, insan, Kürdistan'ın genel durumuyla ilgili kendisine sorular sormakta, tespitler yapmakta ve cevap aramaktadır. Maddi dünyadan insan zihnine gelen ve çeşitli sorulara dönüşerek, olguyu çeşitli yönleriyle kavramaya çalışan bir süreçtir bu. Henüz tam sonuçlara da ulaşılmamıştır. İşte savcı düşünceye daha bu aşamada müdahale etmektedir. Bu soruların sorulamayacağını, bunun "suç" olduğunu, bu suçun cezasının ağır hapis ve para cezası olduğunu söylemekte, henüz embiryon halinde insan zihnine düşen gerçeği boğmaya çalışmaktadır.

Bu, kabul edilemez. Kabul edilmemesi gerekir. Savcının ve mahkemelerin bu tavrı tamamen siyasidir. Var olan, gerçek olan, parçalara bölünen Kürtler ve Kürdistan ile ilgili düşüncenin oluşmasına ağır yasalarıyla engel olmaya çalışmaktadır. Bu, "yel değirmenleriyle savaşı"tan başka bir şey değildir. Sürecin kesilmesi imkânsızdır.

Tam da bu noktada insanın aklına şu tür düşünceler geliyor: Böylesine bir inkâr dünyanın neresinde vardır? ABD'de mi, Uganda'da mı? Bir sülale düşünelim... bir tarafı Kürt Federe Devleti toprakları içinde yaşasın, bir tarafı Misak-ı Milli sınırları içinde. Misak-ı Milli sınırları içinde yaşayanlar "Türk soyundan gelen Kürt adını verdiğimiz vatandaşlarımız" olsun, diğeri Kürt Federe Devleti'nin bir vatan-dışı olan Kürtler olsun. Bu çözümlemeye kargalar bile güler.

Peki, düşüncelerimizi biraz daha ileri götürelim. Kürtlerin yaşadığı topraklar zengin petrol yataklarının bulunduğu bölgededir. Zaten paylaşım mücadelesinin esaslarından biri Kürt petrolüdür. Ama Kürt ulusunun inkârı neden? Kürdistan Kürdistan olarak sömürülemez mi? Kürtler Kürt olarak ezilemez mi? Bu inkârın, korkunç inkârın özü nedir? Bu, ciddi araştırmalara konu olur sanıyorum.

KİTAP TOPLATMAK, YARGILAMAK ACZDİR, İNSANLIĞA KARŞI İŞLENMİŞ BİR SUÇTUR

Kıtapların, dergilerin, afişlerin vb.'nin toplatılması, yasaklanması, haklarında davalar açılması, yazarların cezalandırılması hiçbir şekilde kabul edilebilecek bir olay değildir. Düşüncenin engellenmeye çalışılması tahammülsüzlüğün, korkunun, fiili gerçekleştirenlerin ideolojilerinin bitmişliğinin bir göstergesidir. Çağ dışıdır. Uluslararası kamuoyunun kabul edemeyeceği bir eylemdir.

Düşünce özgürlüğü mutlaka kazanılacaktır. Düşünce özgürlüğü konusunda egemen sınıflar, "buyurun size özgürlük tanıdım" demeyeceklerdir. Düşüncesi olan, hangi konuyu irdelerse irdesin doğru bildiğini söyleyen insanlar, devlet karşısında da düşüncelerini savunarak ve cezayı müeyyideleri göğüsleyerek düşünce özgürlüğünü kazanacaklardır. Bu, kaçınılmazdır.

Türkiye'de hiçbir demokratik hak ve özgürlük yoktur. En nadide, en doğal özgürlüklerden biri olan düşünce özgürlüğünün olmadığı bir ülkede hangi hak ve özgürlüklerden söz edilebilir ki?

Türkiye'de düşünce "terör" kapsamında değerlendirilmektedir. Kitaplar, dergiler vb. ile ilgili açılan davalara DGM'ler bakmaktadır. Yakın zamanda Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı yeni CMUK çıkarıldı. Yeni CMUK'a göre DGM kapsamına giren suçlarda ve Kürdistan'da bu yasa işlemeyecek. DGM kapsamı ile ilgili açıklama yapan "demokrat" bakan **Seyfi Oktay** DGM'lerin sadece "terör" suçlarına bakacağını, DGM'lerin kapsamlarının daraltıldığını söylüyor. Peki bizim olayımız nedir? Düşüncesini ifade eden bir yazarın ve kitap yayınlayan bir yayıncının "terörist" ilan edilmesinin mantığı nedir? Bizim Terörle Mücadele Yasası'na göre "terörist" olarak yargılanmamızı dünya kamuoyuna nasıl açıklayacaksınız?

Diğer taraftan DGM'lerde görülen davaların yedekleri de sivil mahkemelerde açılmaktadır. Örneğin Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde süren 4 adet dava var. Bu davalarda bize CMUK'a göre çeşitli haklarımızın olduğu söylenmektedir. Aynı kitapla ilgili iki dava... Birisinde "terörist"iz, diğesinde çeşitli haklarımız var. İşte bizim davalarımız, trajedidir, skandaldır, kabul edilebilir hiçbir yönü yoktur. Haklarımızda açılan davalar siyasi davalar olunca devlet de işin içinden çıkamaz hale geliyor kuşkusuz.

DÜŞÜNCE ÖZGÜRCE SÖYLENMELİDİR

İnsan bilincine çarpan konu Kürdistan'sa bu konuda düşünce üretmelidir. Eğer Kürdistan emperyalist ve işbirlikçi devletlerce bö-

lünmüş, parçalanmış ve paylaşılmışsa, Kürdistan'ın dağlarının, tepelerinin, şehirlerinin, nehirlerinin, kasabalarının, köylerinin isimleri değiştirilmişse; insanları çocuklarına Kürt isimleri koyamıyorsa; şarkılarını, oyunlarını, folklorik zenginliklerini kendi dilleriyle üretip söyleyemiyorsa; inkâr ediliyorsa, imha ediliyorsa, kasabalar, köyler tarlalar iz tarlalarıyla, mayın tarlalarıyla, ışıklandırma sistemleriyle başka başka devletlerce birbirinden, ortadan ayrılmışlarsa; ortada böyle gerçek, somut bir gerçek varsa, bu konuda neden düşünce ileri sürülmesin?

Var olan, olmuş olan, hâlâ korkunç bir inkârla sürdürülen bu olay ve devletin bu olay karşısındaki politikalarını eleştirmek neden suç oluyormuş?

Düşünce özgürlüğünün önündeki en büyük engel devletin ırkçı ve sömürgeci politikalarıdır, bu, eleştirilmektedir. Açık açık eleştirilmektedir. Yayınladığımız kitaplarda, her satırında ırkçılık eleştirilmektedir. Bu eleştirilere katılıyoruz.

Yazarımız **Dr. İsmail Beşikçi** Kürt ulusunun ulusal demokratik haklarını savunduğu ve 1915-25 yılları arasında gerçekleştirilen Kürdistan'ın bölünüp, parçalanıp ve paylaşıldığını kavradığı ve bunu ifade ettiği için "Kürtçülük yaptı, Türk düşmanlığı yaptı" denerek onlarca yıldır yargılanmaktadır.

İsmail Beşikçi "Türk düşmanlığı"nı nerede yapmıştır? Böyle bir niyeti var mıdır? Yazarımız **İsmail Beşikçi**'nin "Türk düşmanlığı" yaptığını "Kürt ırkçılığı" yaptığını hiçbir eserinde okumadık, hissetmedik. Ama ırkçılığa karşı çıktığını, tüm ulusların eşit, özgür, demokratik bir şekilde yaşamalarını arzuladığını, bunları ifade ettiğini hemen tüm eserlerinde izledik, okuduk.

Dr. İsmail Beşikçi Kürt ulusunun var olduğunu söylemektedir. "Bir Kürt Dünyaya Bedeldir", "Kürt Öğün, Çalış, Güven" dememektedir. "Misak-ı Milli sınırları içinde yaşayan herkes Kürttür" de dememektedir. Kürt halkı inkâr edilmiştir, hakları gasp edilmiştir, yer altı ve yer üstü kaynakları talan edilmiştir demektedir. Bütün bunları dile getirmektedir.

Bunları söylemek, Kürtlerden söz etmek, Kürdistan'dan söz etmek neden "Türk düşmanlığı" oluyor? Ne kadar garip bir durum... İngiliz vardır, Arap vardır, Ermeni vardır... deyince "Türk düşmanlığı" olmuyor da, Kürt vardır, Kürtçe vardır, Kürdistan vardır deyince "Türk düşmanlığı" oluyor. Irkçılığı, sömürgeciliği, asimilasyonu, inkârı burada aramak gerekir.

Dr. İsmail Beşikçi, yayınladığı kitaplarda Türk ırkçılığını eleştirmektedir, Türk ulusunun ulusal ve demokratik haklarını ise savunmaktadır.

Savcılar bizim hakkımızda iddianameler, mütalaalar yazarlarken ırkçılık konusunda ne söylemişlerdir? Örneğin **Beşikçi**'nin kitaplarında eleştirdiği aşağıdaki örnekler hakkında düşünceleri nedir?

“Türk kalbinden geçti ilk Tanrı'ların kanları

Öbür ırklar sürüyken, Türklerdi çobanları” (**Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu**, s. 101) veya

“Dünya murada erdin, dünya yeşiller giyin

Geliyor gene eski sahibin, eski beyin” (a.g.e., s. 102) veya

“... 'Avrupa'ya gidenler arasında, şüphesiz, dillerine Hintçe ve Zentçe karıştırdıktan sonra Avrupa alemine dahil olan gruplar vardır. Avrupa dillerinin İran ve Hindu dilleri ile münasebeti, buradan neşet etmektedir. Bu dillerin hepsinde ise, Türk dili kökleri vardır. Bu hakikatın itiraf olunmaması, eski Türk dilinin bilinmemesidir” (a.g.e., s. 83) veya

“Türk ırkı anayurtlarında, yüksek kültür mertebesine varırken, Avrupa halkı vahşi ve tamamen cahil, bir hayat yaşıyordu.” (a.g.e., s. 83-84)

İşte ırkçılık buralardadır. Bir zamanlar dünyanın bütün ırklarının sürü olduğunu ve çobanlarının da Türkler olduğunu söylemek vatanseverlik, bu ırkçılığı eleştirmek de Türk düşmanlığı mı oluyor?

Başka ulusları, halkları aşağılamak, hor görmek ırkçılık budur işte. Bu anlayışladır ki, televizyonlarda, gazetelerde, radyolarda ve diğer yerlerde sürekli olarak diğer halklar aşağılanmaya devam edilmekte, hiçbir komşu halka en küçük bir değer verilmemektedir. Kürtler, Ermeniler, Rumlar, Yunanlılar, Araplar, Bulgarlar... hiçbiri resmi ideolojiye göre değerli değildir. Irkçılık budur işte. Komşu kardeş halkların arasını açmaya çalışmak, düşmanlık tohumlarını serpip yeşermesini sağlamak, onları ebedi düşman ilan etmek...

KÜRTLERİN VE TÜRKLERİN KÜRTLER HAKKINDA DÜŞÜNCE İFADE ETMELERİ YASAKTIR

Kürtler, Kürt olarak kendi kınımları, tarihleri, folklorik zenginlikleri, coğrafyaları vb. hakkında düşünce ifade edemezler. Ama “Kürt adını verdiğimiz” fakat bir Türkten daha çok Türk olanların, örneğin Bosna-Hersek konusunda, Türkiye Cumhuriyetleri konusunda düşünce ileri sürmeleri serbesttir. Orta Asya Türkiye Cumhuriyetlerinin kalpak ve kaftanlarını serbestçe giyebilir, pozlar verebilirler. Fakat bir Türk, Kürt Federe Devleti ile ilgili herhangi bir düşünce ileri sürdüğünde, ya da örneğin Diyarbakır'dan “Kürt ili” diye söz ettiğinde “terörist” ilan edilip Terörle Mücadele Yasası'na göre yargılanır.

Eğer bu düşünceyi ileri süren Kürt ise, 125. maddeden idamı bile istenir.

HEP'in Olağanüstü 2. Kongresi ile ilgili iddianame yazan DGM savcısı, bırakın, konuşma yapan, sunuculuk yapan insanları, eğer ele geçirebilse konuşmaları ve sunuculuğu dinleyen dinleyicileri dahi 125'ten idamını isteyebilecek... Nitekim iddianamesinde "salonda bulunan herkes suçludur" diyebilmektedir.

Çok kısaca anlatılan bu örneklerden çıkan sonuç şudur: Türk Devleti'ni övmek, Türk olduğunu söylemek, Türki Cumhuriyetler'den, Bosna Hersek Müslümanlarından övgüyle söz etmek serbesttir, herhangi bir cezaî müeyyideye tabi değildir. Fakat, Kürtler ve Kürdistan'la ilgili Türk Devleti'nin politikalarını eleştirmek, Kürt olduğunu söylemek, Kürdistan'dan söz etmek en azından 2-5 yıl hapsi göze almak ve yanında, yazarsanız 50-100 milyon, yayıncıysanız da 100 milyondan fazla para cezasını göze almanız gerekmektedir.

Bizim, daha önce mahkemelere verdiğimiz sorgularda, Kürtlerin veya Türklerin Kürtler ve Kürdistan'la ilgili düşünce ifade etme işine devletin Kültür Bakanlığı-Adalet Bakanlığı'nın değil, İçişleri-Milli Savunma Bakanlıklarının baktığı söylenmişti. Burada bir kere daha ifade etmek istiyorum: Kürtleri ezmek, kendilerini ifade etmelerini engellemek için ikide bir tekrarlanan "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine propaganda yapmak" konusu, yani Kürtlerle ve Kürdistan'la ilgili düşünce belirtmek konusu Kültür Bakanlığı'nı, Adalet Bakanlığı'nı ilgilendirmemektedir. Milyonlarca ve milyonlarca Kürt ile ilgili düşünce "asayiş" tertibinde değerlendirilmektedir. Biz bundan dolayı diyoruz ki, Kürtlere kendilerini dahi ifade etmeleri için silahlı mücadeleden başka ikinci bir yol bırakılmamıştır. "Kürt illeri" dendiği için gazetelerin toplatıldığı, ağır hapis ve para cezalarının verildiği bir ülkede düşünce özgürlüğü asla yoktur. Devletin resmi ideolojisini savunmak serbest, onları eleştirmek suçtur. Türk anayasa ve yasalarında düşünce özgürlüğü dendiği zaman, devletin tüm kurum ve kuruluşlarını savunmak, Kürtlerin ve tüm emekçi sınıf ve tabakaların haklarına hiç dokunmamak anlaşılmalıdır.

MAHKÛM OLMAK YA DA BERAAT ETMEK

Yurt Kitap-Yayın'ın eylemi düşüncesini özgürce ifade eden **Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi**'nin eserlerini yayınlamaktan ibarettir. Aynı doğrultuda yayın faaliyetine kesintisiz devam edecektir. Düşünce-den, kitaptan yargılanmayı duruşmaların hiçbir aşamasında kabul etmedik, bundan sonra da kabul etmeyeceğiz. Suç işleyen bizler de-

ğiliz. Bilime karşı, insanlığa karşı, insanların en doğal hakları olan düşüncelerini ifade etmeye karşı suçu bizi yargılayanlar, yargılama emirlerini verenler işlemişlerdir. Siz, ister milyarlarca lira para cezası verin, isterseniz bizleri beraat ettirin, bu kavgayı çoktan kaybettiniz. Bu tür davaların açılması, sürdürülmesi, sonuçlandırılması uluslararası hukuka göre suçtur. Mahkûmiyeti ya da beraati kabul etmiyoruz.

Düşüncelerini açık açık söyleyen insanları dava etmek, para cezalarıyla, ağır hapis cezalarıyla tehdit etmek suçların en büyüğüdür. Akıl almaz ağır para cezalarıyla gazeteleri, yayınevlerini susturmaya çalışmak kabul edilir bir şey değildir. Bizim burada söylediklerimiz bizi yargılamayı kabul eden, teşvik edenlerin, devletin, hükümetin aynı zamanda iddianamesidir. Bu dava burada bitmeyecektir, “düşünce suçu” konusu mutlaka sonuçlandırılacaktır. Düşüncenin önündeki her türlü engelin kaldırılması mutlaka sağlanacaktır.

Bu dava bittiği gün başlar.

DÜŞÜNDÜĞÜ İÇİN “TERÖRİST”(*)

Müvekkil **İsmail Beşikçi** hakkında yazmış olduğu 14 kitabı ile ilgili olarak, bu kitapların içeriğinde “devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak” (3713 say. TMK’nun 8. Md.) suçunun unsurlarının bulunduğu iddiası ile kamu davası açılmıştır. Savcılık makamı esasa ilişkin görüşünde iddiasını yinelemiş ve sanığın onlarca yıl ağır hapis cezasıyla cezalandırılmasını istemiştir.

Hemen başta şunu belirtelim ki bu iddiaların, müvekkil **İsmail Beşikçi** için hiçbir yeni tarafı yoktur. Çünkü **Beşikçi** 25 yıldır düşündüğü, yazdığı, yayınladığı için bu tür iddialarla ceza tehditleriyle karşı karşıyadır. Değişen yalnızca madde numaraları olmuştur. **Beşikçi** 25 yıldır yargılanmakta, cezaevlerine konulmakta, baskılara uğramaktadır. Ne var ki tüm bunlar onu bir an olsun düşünmekten, yazmaktan, resmi ideolojiyi eleştirip gerçekleri ortaya koymaktan alıkoymamıştır.

Evet bu iddialar, suçlamalar dünyada da yeni değildir. 2500 yıldır insanlar düşüncelerinden dolayı, muhalif kimliklerinden dolayı yargılanıp baskı altında tutulmaktadır. Ne var ki geriye, tarihe yargılanan, gerçekleri ifade etmekten çekinmeyen insanlar kalmıştır ama suçlayıcılar ve mahkemeler değil.

Sözgelimi **Meletos, Anytos, Lykon** adları bize hiçbir şey ifade etmez. **Sokrates** ise çok tanıdık birisidir. Birinciler **Sokrates**’i Atina devleti adına ölüme göndermek isteyen kişilerdir. Onu “şehrin tanrılarına inanmamakla, gençlere sorular sorarak düşünmeye itmekle” suçlarlar. Yargılama yapılır, **Sokrates** boyun eğmez. Düşünmemek, susup oturmak yerine ölümü seçer. Ne var ki bugün asıl yaşayan **Sokrates**’tir. Tarih önünde haklı çıkan o olmuştur. Haklı çıkan özgür düşünce olmuştur.

Bugün burada sanık sandalyesine oturan **İsmail Beşikçi** bir “terörist” olarak yargılanmaktadır. Evet **Beşikçi** teröristtir, düşündüğü, yazdığı ve yayınladığı için teröristtir. Terörle Mücadele Kanunu hükümlerine göre yargılanmaktadır ve eğer ceza alırsa cezası “terörist”lere özgü şekilde infaz edilecektir.

Devlet **Beşikçi**’yi kendisinden farklı düşündüğü için, resmi tezle-

(*) Bu yazı, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde 1991/128 birleştirilen dosya ile görülen toplu kitap davasında, **Avukat Ali Yıldırım**’ın, Ankara DGM’ye, 23 Şubat 1993 tarihinde sunduğu savunma metnidir.

ri, görüşleri eleştirdiği için terörist olarak ilan etmektedir. Eğer ceza hukuku teorisinde fiil ile nitelenmesi arasında bir oran olmayacaksa devlet **Beşikçi**'yi yok da sayabilirdi. Ama terörist sayıyor. Bu suç nitelenmesi bile davanın siyasal bir dava olduğunu, salt politik görüş ayrılığı nedeniyle yürüdüğünü açıklamaya yeterlidir.

Bu davalar sıkıntılı, talihsiz davalardır. Yaşadığımız zaman diliminde bir insanın devlet gibi düşünmediği için özgürlüğünden yoksun bırakılması aslında tüm insanlar için özgürlük utancı anlamına gelir.

BU DAVANIN NİTELİĞİ

Bu davanın ilk duruşmasında davanın siyasal bir dava olduğunu, yargılamasının da siyasal bir yargılama olacağını, hukuk olgusu ile hiçbir ilişkisinin bulunmadığını belirtmiştik. Bir buçuk yıllık yargılama süreci bu saptamamızın bütünüyle doğru, yerinde olduğunu ortaya koydu. **Evet bu yargılama siyasaldır.**

Bu yargılamanın siyasal olduğunun açık ve yeter kanıtları suç nitelenmesi (teröristlik), savcılık makamınca hazırlanan iddianameler ve son olarak da -hepsinden önemlisi- savcılığın esasa ilişkin görüşüdür. Savcılık makamı somut, ortaya bir suç koyan ve kanıtlayan iddialar yerine politik bir "manifesto" yazmıştır. Esasa ilişkin görüşü, Kürt sorununa ilişkin olarak devletin resmi, siyasal görüşlerinin basit bir tekrarıdır. Ama kesinlikle "hukuksal" bir metin değil.

Bir yargılamanın sürebilmesi, sonuçlanabilmesi için taraflar arasında ortak bir dil olmak zorundadır. İnsanların karşılıklı olarak ne denildiğinin bilinmesi, diyalog ihtiyacı yargılamanın temel şartıdır.

Bir olgu tanımlanırken dahi, taraflardan birinin ak dediğine diğeri eğer kara diyorsa, diyalog olanağı ortadan kalkmış demektir. Öyle ise ne konuşulacak, nasıl konuşulacaktır?

Ortadoğu'da kültürel ve fiziki varlığı ile karşımızda bulunan Kürtleri, Kürtçe'yi yok sayarak, gerçekliği ters yüz ederek işe başlayan savcılık makamı ile savunma arasında nasıl ortak bir dil kurulabilir.

İddia makamının tavrı açıktır. "Biz somut olguyu böyle görüyoruz. Siz de bizim gibi görmek zorundasınız. Eğer bize katılmaz, bizim gibi düşünmez iseniz biz de sizi cezaevine göndeririz, özgürlüğünüzü elinizden alırız. Evet bize katılmayabilir, özgür düşünebilirsiniz tabi bedeline katlanmak kaydıyla."

Bu tutum tümüyle siyasaldır. Hukuk perspektifine sokulması olanaklı değildir. İki farklı görüş, evet salt görüş ortaya konulmakta biri diğerini zor gücüyle tehdit etmektedir.

Yargılamanın siyasal olduğunun saptanması verilecek kararın güvenilirliği ve meşruluğuyla yakından ilgilidir. Bu nedenle de siyasal davalarda adli suçlarda olduğu gibi “adalet hiçbir zaman yerini bulmaz”; sonuç hep tartışma götürür.

SIYASAL DAVA NEDİR?

AYIRICI ÖZELLİKLERİ NELERDİR?

Hukuk doktrininde siyasal suç “kişilerin siyasal düşünüş, görüş ve anlayışları ile her türden eylemin devletçe kovuşturmaya, ceza tehdidinde tabi tutulması” olarak tanımlanır. Siyasal iktidarın ideolojik prensiplerine aykırı düşünüş, suçun özünü oluşturur. Bir suçun siyasal ya da adi suç olup olmadığını tayin için suçun kamu bilincinde yarattığı etkiye bakılır. Şayet suçta belirli bir soyluluk izleri varsa (gayri ahlaki değilse) şayet suç karşısında yaygın ve derin bir cezalandırma duygusu uyanmıyorsa, ortada siyasal bir suç söz konusudur. Siyasal suç özellikle toplum tarafından hoşgörü ile karşılanır ve toplum bu kişileri rüşvetçilerden, canilerden, hırsızlardan ayırarak sempati ile bakar. Fülün herhangi bir ahlak dışılığı söz konusu değildir. Kişi salt farklı, muhalif, eleştirel düşünceleri nedeniyle yargılanmaktadır.

Siyasal suçlarda suçlayıcılar genellikle sanığın “ülkenin yüce menfaatlerine, toplumsal çıkarlarına, ulusun ve devletin bölünmez bütünlüğüne” aykırı düşünüş ve davranışlarda bulunduğunu ileri sürerler. İddialarında kullandıkları tezler soyut, belirsiz, kişiye ve zamana göre değişiklik gösteren özellikler içerir.

Siyasal davalarda amaç “rejim muhaliflerini” sindirmektir. Siyasal davalarda örgütlenmiş fiziki gücü orduyu-polisi-yargıyı-cezaevini elinde bulunduran taraf diğer tarafın düşüncelerini yargılama görünümünü altında boğmaya çalışır. Tam da bu nedenledir ki siyasal davalarda siyasetin mahkemeler aracılığıyla, onları bir araç kılarak yürütülüş biçimidir. Bu nitelikleri ile “siyasal suç” aslında bir suç değildir. Bünyesinde klasik anlamda suçun özelliklerini barındırmaz. Hepsinden önemlisi de yapılan yargılamayı da yargılama olarak nitelendirmek mümkün değildir. Bir görüşün ceza tehdidi ile karşı tarafa benimsetilmeye kalkışması...

Tüm bunlardan dolayı sanık suçsuzluğunu, eyleminin “suç” olmayacağını belirtse bile suçsuzluğunu ileri sürmez. Çünkü görüş ve anlayışlarını savunmayı, dile getirmeyi bir suç olarak değil bir siyasal faaliyet olarak görür. Sizin gibi düşünmediğim için suçluyum demek anlamlı olmasa gerekir. **Beşikçi** davası da siyasal davanın açıklanan tüm özelliklerini içeren bir netliktedir. Zaten iddialar da savunmalar da bunu göstermektedir.

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ ve DÜŞÜNCENİN YARGILANMASI

Düşüncenin yargılanmasına yönelik tüm davalar siyasal davalar-
dır. Egemen sınıfların düşünce özgürlüğüne yönelik tehditlerinin ta-
rihi siyasal davalarla birleşir. İnsanlık tarihinde sınıfların ortaya çık-
masıyla birlikte siyasal iktidarı ellerinde bulunduran kesimler
muhalif düşüncelere, tavır ve davranışlara karşı baskıcı ve kısıtlayıcı
olmuşlardır. Bu kısıtlamalarını yasa adı verilen kurallar haline geti-
rerek kısıtlamanın tüm toplum yararına olduğu imajını vermeye uğ-
raşmışlardır. Yasa siyasal iktidara karşıt düşünceleri baskı altında
tutma yetkisini sağlamıştır. Ne var ki tüm baskı ve tehditlere karşı
özgür düşünceyi ve gerçekliği savunan insanların, mücadelesi yaşa-
mış, varolmuş ve insanlığın özgürlük ufkunu açmıştır.

Bugün insan olarak özgürlüğümüzü baskılar, kısıtlamalar karşı-
sında yılmayan, susmayan, gerçekleri ifade etmekten çekinmeyen,
bu uğurda canını kanını feda eden nice insana boçluyuz.

Özgürlüğümüz, **Sokrates**'in pişmanlık getirmeyip, diz çökmeyip
ölümü seçmesi üzerinde yükselmektedir. **Bruno**'nun Engizisyon kar-
şısındaki onurlu tavrı üzerinde yükselmektedir. **Galileo Galilei**'nin
"dünya yine de dönüyor" sözleri üzerinde yükselmektedir.

Bugün burada **İsmail Beşikçi**'nin düşüncelerinden dolayı yargı-
lanması, ağır ceza tehditleri altında bulunması çağımız adına utanç
vericidir. Fakat güzel olan bir yönü var ki olayın, o da **Beşikçi** gibi
bir insanla aynı zaman diminde yaşama mutluluğu.

Yarınlarda çocuklarımıza, torunlarımıza **Beşikçi** ile aynı çağda
yaşadığımızı anlatacağız. **Beşikçi**'yi savunduğumuzu... Aynı ceza
mahkemesi salonunun havasını soluduğumuzu...

BEŞİKÇİ'NİN SUÇU NEDİR?

Beşikçi hırsızlık mı yapmıştır, rüşvet mi yemiştir, hayali ihracatçı
mıdır? **Beşikçi** hangi suçu işlemiştir, suçu nedir? Düşüncelerini
ifade etmekten, gerçekliği açıklamaktan başka?

O, düşüncelerinden dolayı yargılanıyor.

Devlet gibi düşünmediği için suçlanıyor.

Ve savcılık makamı onun, devletin resmi tezlerini eleştirdiği için
cezaevine konulmasını istiyor.

Bütün bunların anlamı nedir?

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ

Artık kendisini uygar kabul eden hiçbir ülke devlet gibi düşünmediği için yurttaşını yargılamıyor, cezaevine koymuyor. Oysa düşünce yasağı, suçu 70 yıldır Türkiye Cumhuriyetinin değişmeyen bir niteliği.

Düşünce özgürlüğü: “İnsanın serbestçe düşünce ve bilgilere ulaşabilmesi, edindiği düşünce ve kaanatlarından dolayı kınanmaması ve bunları çeşitli yollarla serbestçe açıklayabilmesi, savunabilmesi, başkalarına aktarabilmesi ve yayabilmesi” anlamına gelir. Ve düşünce özgürlüğü insanın en temel özelliği kabul edilir. İnsanın “düşünen hayvan” olarak tanımlanması her kesimce kabul görmektedir.

Düşünce özgürlüğünün bir parçasını da propaganda özgürlüğü oluşturur. Propaganda Latince bahçıvanın taze bir bitkinin filizlerinin yeni bitkiler üretmek için toprağa dikilmesi anlamına gelmektedir. Yani, yayılıp çoğalmak. Aynı şekilde bir düşüncenin taraftar kazanmak amacıyla sistemli ve etkileyici bir biçimde başkasına aktarılması da propaganda olarak adlandırılır. O nedenle propaganda düşünce açıklamanın etkili bir biçiminden başka bir şey değildir. Ve yine bu nedenle propaganda diğer düşünce açıklama yol ve yöntemlerinden daha az geçerli değildir. Propaganda ve düşünce özgürlüğü bir bütün olduğundan bunların ayrılması ve farklı yaptırımlara ve sonuçlara bağlanması da anlamlı olamaz.

Düşünce özgürlüğü içerisinde düşünülen propaganda, klasik demokrasinin hakim olduğu ülkelerde anayasal bir hak olarak değerlendirilir. Tüm bu nedenlerle düşünce suçu yoktur, suç olan propagandadır savunusunun da hiçbir değeri olamayacaktır.

Gelelim düşünce suçuna. Her düşünce suçu aslında siyasaldır, siyasal davanın bir parçasıdır. Yani her siyasal dava bir düşünce yargılaması anlamına gelmese de, her düşünce yargılaması siyasal bir tavır, siyasal bir dava oluşturur. Siyasal suç ile paralellik kurarak düşünce suçunu şöyle tanımlayabiliriz: “Bellî bir görüşü, ideolojiyi, doktrini, siyasal sistemi vb. savunma ve yaymanın ya da başkalarına aşılama çabasının cezalandırılması durumunda düşünce suçu söz konusudur.”

Düşünce suçu “bazı düşüncelerin zararlı, bazı düşüncelerin ise yararlı” olduğu gerekçesine dayandırılır. Hangi düşüncenin yararlı, hangi düşüncenin ise zararlı sayılacağı ise hukukun değil bütünüyle politikanın konusudur ve politik bir tercihtir. Bu siyasal tercih yasa biçimi ile mahkemelerin önüne geldiğinde, bir gerçekliğe, meşruiyete kavuşmaz. Tersine yine bir siyasal tercih olarak kalır ve hep tartışma konusu olur.

Düşünce suçunun bir siyasal tercihi ceza tehdidine bağlamış olması insanın temel özelliğine ters düştüğü için kabul edilemez. Düşünce “tekeli” savunmak demokrasinin değil faşizmin devlet anlayışının bir yansımasıdır. Bilim ve toplumsal ilerleme ise eleştirel düşünce üzerinde kurulur, yükselir. Eleştirinin, düşünce çeşitliliğinin olmadığı yerde baskı ve yalan boy verir.

A. DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ'NÜN SINIRI

Düşünce özgürlüğüne karşı çıkanlar bunun sınırsız olamayacağını ileri sürerek yasaklarına haklı dayanaklar bulmaya uğraşmaktadır. Çok tartışmalı olmakla birlikte bazı “sınırlamalar” genel kabul görmekte ve de düşünce özgürlüğü kapsamı dışında tutulmaktadır.

B. SINIRLAMADA ÖLÇÜT NE OLACAKTIR?

ABD Yüksek Mahkemesi düşünce özgürlüğünün mutlak olduğunu kabul etmekte ve fakat düşüncenin bazı açıklanış biçimlerinin sınırlandırabileceğini savunmaktadır. Mahkemenin ölçütü düşüncenin açıklanış biçiminin **“açık ve somut tehlike”** yaratıp yaratmayacağına aranacağı şeklindedir. Buna göre her ifade kendi somut zemininde ele alınacak, devletin önlemekte haklı olduğu **açık ve somut bir tehlikenin** var olup olmadığı tartışılacaktır. Mahkeme soyut şiddetin dahi propagandasının yapılabileceği kanısındadır. Yine Alman Anayasa Mahkemesi Komünist Parti davasında partinin düşüncelerinden değil eylemlerinden dolayı yargılandığını özellikle belirtmiştir.

Aynı şekilde etnik farklılıklardan gelen ayrılıkçı, bağımsızlıkçı talep ve düşünceler de bu gibi sorunlara sahne olan İngiltere, Fransa, İspanya gibi ülkelerde yasaklanmış değildir. Fransa’da “devletin bütünlüğü” konusunda bir yasa hükmünün bulunmasına karşılık hükmün ayrılık, bağımsızlık fikrinin tartışılmasına engel olmadığı görüş birliğine varılmıştır. Korsika Ulusal Kurtuluş Cephesi’nin silahlı mücadelesine rağmen Fransa’da (adanın statüsüne ilişkin) düşünceler özgürce tartışılabilmektedir. Klasik demokrasinin egemen olduğu ülkelerde düşünce suçuna rastlanmamaktadır. Açık ve somut tehlike ölçütü ışığı altında suç sayılan düşünceler “suç işlemeye tahrik”, “hakaret”, “sövme”, “iftira” gibi zaten düşünce özgürlüğünün dünyasına yabancı olanlar sayılmaktadır.

Söyle ki bir düşüncenin açıklanmış hali ile ortaya çıkan bir suç arasında açık, somut bir bağ kurulabiliyorsa ya da suç düşüncenin zorunlu bir sonucu sayılıyorsa artık ortada bir düşünce olduğundan söz etmek de mümkün olmayacaktır. Bu durumda zaten düşünce

suçun bir unsuru olarak değerlendirilmektedir. Kamu düzeni ve devletin iç ve dış güvenliği açısından düşünce açıklanışında ancak bu durumda bir kısıtlama meşru olabilecektir.

C. TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NDE DURUM

Türkiye Cumhuriyeti tüm tarihi boyunca düşünce özgürlüğüne yönelik baskıcı bir mevzuat oluşturmuş ve bunu her dönemde uygulamakta ısrarlı olmuştur. Düşünce özgürlüğünü ortadan kaldıran TCK'nın ünlü 141-142. maddeleri bunların başında gelmektedir. 1936 yılında yasaya giren bu maddelerin yaptırımları o tarihten günümüze değin ağırlaşarak gelmiştir.

Bu hükümler bilim ve düşünce özgürlüğünün önünde büyük bir engel oluşturmuş, insanlar yazdıkları, çevirdikleri yayınladıkları kitaplar nedeniyle onlarca yıl cezalara mahkûm edilmiştir.

D. TCK 142. MD. KALDIRILDI MI?

Türkiye'de siyasal iktidar düşünce özgürlüğünü tam olarak sağlayacağı iddiası ile 24.4.1991'de 3713 sayılı yasa ile TCK'nın 142. maddesini kaldırdı. Kendi yurttaşlarından çok Batı'ya bakarak hareket eden siyasal iktidar bu tutum ile Batılılar'ın gözünde yasaksız bir ülke olmayı amaçlıyordu.

Bu dava açısından son derece önemli olan bu aldatmacayı teşhir etmek gerekiyor. Görünüşte 142. madde kaldırılmıştı. Fakat kaldıran yasa, kaldırdığı hükümden daha ağır hükümler getiriyordu. Şöyle ki, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası 23. maddesi ile TCK 142. maddeyi kaldırırken, 8. maddesi ile daha da ağırlaştırılmış bir düşünce suçu ihdas ediyordu. Siyasal iktidar bir eliyle verirken diğeriyle özgürlüklere baskı getiriyordu.

Siyasal iktidarın bu aldatmacası, hukuka karşı hilesi daha mahkemelerce 142. maddeye ilişkin kararlar verilirken ortaya çıktı. Mahkemeler durumu gayet açıklıkla ifade ediyorlardı: "TCK 142. maddenin yerine 3713/8 maddesi konulmuştur, yargılama bu maddeye göre sürecektir." Ve mahkemeler tutumlarını sürdürdüler. Bölücülük propagandası yaptığı iddiası ile onlarca dergi, kitap toplatıldı, yazarlar cezaevine gönderildi ve düşünceyi suç sayan yeni yasa hükmünü icra etmeye başladı.

DÜŞÜNCE ÜZERİNDE DEMOKLESİN KILICI: TERÖRLE MÜCADELE YASASI

“Terörist hareketleri” caydırma, etkisiz hale getirme gerekçesi ile çıkarılıp kamuya sunulan 3713 sayılı yasa gerekçesinin tersine düşünce özgürlüğünü baskı altında tutmak, sınırlamak ve yok etmek konusunda işlev görmeye başladı. Nitekim yasanın çıktığı 12.4.1991 tarihinden bu güne kadar geçen sürede yapılan yargılamalarda en fazla düşünceyi suç sayan 8. maddenin dava konusu olması da bunu kanıtlıyor.

Bu davada da aynı ayrı 13 kez uygulanması istenilen Törerle Mücadele Yasası'nın anılan 8. maddesi: “Hangi maksat, yöntem ve düşünceyle olursa olsun Türkiye Cumhuriyeti devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propagandayı” suç sayarak ağır yaptırımlara bağlanmıştır. Yasa görüldüğü gibi hiçbir tarısmaya yer bırakmamak üzere düşünceyi suç saymaktadır. Ve karşınızda tipik bir düşünce suçu bulunmamaktadır. Ve ayrıca bu hükmün de kaynağını oluşturan TCK 142. madde gibi belirsiz, tipiklik özelliğı olmayan ve keyfi uygulamalara son derece açık bir niteliktedir.

Klasik ceza hukukunun ilk ilkesi “kanunsuz suç olamayacağı”dır. Bu suçun yasada tanımlanmış, belirlenmiş ve ayrıncı özelliklerinin açıklanmış olmasını ifade eder. Teknik terim ile söylersek “tipik fiilin” ne olduğunun belirli olması gerekir. Aksi halde suçun kanuniliğı ilkesi zedelenmiş olur.

Yasanın 8. maddesi bu yönü ile tipiklik özelliğı arzetmemekte, yorumu zamana, yere, kişiye göre değişebilecek nitelikler taşımaktadır.

Suç teşkil eden tipik fiil nedir? Bu, tümüyle belirsizdir. Söz gelimi suç ile ihlal edildiğı savunulan “devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü” ne demektir? Ne yargı kararlarında, ne hukuk doktrininde bu konuda bir uzlaşmaya, anlayış birliğine varılamamıştır.

Sözgelimi resmi anlaşıya yakınlığıyla bilinen Ceza Hukuku Profesörü **Erol Cihan** bu konudaki kaygısını şöyle dile getirmektedir: “Bir yanda ülkenin millî birlik ve beraberliğinin korunması, öbür yanda gerek azınlıkların gerekse başka ırktan olduğu ileri sürülen ve bir ülkenin siyasal sosyal hayatı içinde bulunan toplulukların özgürlüğü iddiası söz konusudur. Bu iki değer birbirleriyle çatışan bir kimlik taşıyıcı niteliktedir. Bu durumda millî birlik ve beraberliği korunmasında şoven bir düşünce ile gerek azınlıkların, gerek başka ırktan toplulukların yok edilmesi ya da ulusal pota içinde eritilmeleri biçimindeki

bir çeşit jenosidi uygar devletler uygun bulmazlar.” Ve yine aynı görüşteki bir diğer profesör, **Sulhi Dönmezer** “Devlet ve millet bütünlüğünü ihlal edebilecek fiilleri önlerken, hürriyetleri zedelemeyecek bir denge içerisinde yapmak gerekecektir, bunun için de devlet ve millet bütünlüğü ilkesinin muhtevasını hukukçunun titizlikle tayin etmesi gerekir” diyerek bir yorum ihtiyacına işaret etmekte ve fakat kendisi bir tanım da getirmemektedir.

Suçun kanunilik unsurunun bulunmaması düşünce özgürlüğüne yönelik en büyük tehdidi oluşturmaktadır.

UYGULAMADA DURUM

Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin belirsizliği uygulamada ortadan kalkmış gibidir. Ülkemizde yaşayan Kürtlerin demokratik istemlerine ilişkin her türlü düşünce ve yazı bu madde kapsamında değerlendirilmekte ve cezalandırma yoluna gidilmektedir. Hatta Cumhuriyet Savcıları o denli ileri gitmektedirler ki, Kürtlerin varlığını ifade etmenin dahi devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda olacağını iddianamelerine yazmaktadırlar. Bu davada savcılık makamınca esasa ilişkin görüşte de aynı tutum tekrar edilmiştir.

Yapılması gereken, maddeyi yeniden yazmaktır. Belirsizliği ortadan kaldırmak, uygulamayı yasal hüküm yapmaktır. Hüküm, “Kürtlere ilişkin her türlü söz ve düşünce açıklaması bölücülük propagandası olur” biçiminde düzeltilmelidir!

SOMUT GERÇEK NEDİR?

Bazı ceza hukuku profesörleri, örneğin **Zeki Hafızoğulları** ve onunla birlikte Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı **Haluk Yardımcı** devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü sözlerinin Türkiye'de tek bir ulusun, yalnızca Türk milletinin yaşadığını ifade ettiği görüşündedirler.

Bu hukukçulara göre, Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türktür. Bunun aksini söylemek, başka bir ulusun da olduğunu dile getirmek bölücülük propagandasıdır demektedirler. Ve hatta **Prof. Hafızoğulları** daha da ileri giderek, “Türk milletinden başka bir halkın da olduğunu söylemenin ırkçılık olduğunu, 8. madde ile ırkçılık propagandasının yasaklandığını” ileri sürmektedir.

Birinci olarak gerek başsavcı gerekse sayın profesör siyasal, hukuksal bir konu olan vatandaşlık ile sosyolojik bir konu olan farklı bir halktan olmayı karıştırmakta, birbiriyle aynı şey saymaktadır.

“Yasa Türkten başka halk yok dıyorsa bu tartışılmaz ve yasa yürürlükte olduğu sürece bu iddia gerçek olacak” demekle somut gerçeklik tersine çevrilmez.

İsmail Beşikçi'nin çok yerinde söylediği şekilde söylersek “yalan yasa ile gerçeğe dönüşmez, yine yalan olarak kalır.”

Somut gerçek Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı Türklerden başka halkların da olduğu şeklindedir. Bu gerçeklik ifade edilmekle, salt gerçekliğin dile getirilmesiyle birlikte Türkiye Cumhuriyeti dağılıp, parçalanmaz!

Somut gerçek Türkiye Cumhuriyeti içerisinde dili, kültürü, tür-küleri, yaşayışı, tarihi ile bir Kürt halkının varlığı yönündedir. Bunu tartışmak, bu somut gerçeklik konusunda “kuşkuya” kapılmak abesle iştigaldir. Hele hele ömrünü bu somut gerçekliğe adanmış **İsmail Beşikçi** davasında bu tartışmanın hiç yeri olamaz. Savcıların, profesörlerin yok saymasıyla bir gerçekliğin ortadan kalkması mümkün olamamaktadır.

Bir gerçekliğin ifade edilmesinin suç sayılması ise hiçbir gerekçeyle açıklanamaz.

Profesöre dönerek 8. madde hükmünün ırkçılığı yasakladığını kabul etsek bile, hükmün kendiliğinden Kürtlerin demokratik istemlerini dile getiren düşünce sahiplerine uygulanmaması gerekir. Şöyle ki, ırkçılık, açık bilinen anlamı ile bir ırkın üstünlüğünün savunulması, başka ırkların aşağılanması anlamına gelmektedir. Dilini, kültürünü, kimliğini gerçekleştirmek isteyen insanların ırkçılık yapmaları mümkün olabilir mi?

Bu, demokratik bir istemdir ve demokratik istemler dünyanın hiçbir yerinde ceza yaptırımına bağlı tutulmamıştır.

Bütün bu açıklamalar 8. maddenin siyasal bir tercih yaptığını, somut gerçeği ideolojik gerçeğe yeğleyerek siyasal bir yaklaşım sunduğunu göstermektedir. Bu maddenin **Beşikçi** davasında uygulanması davayı kendiliğinden siyasal bir dava yapmaktadır.

Siyasal davalarda mahkemelerde çözüm aranmaz, çözüm üretilmez. Siyasi davaların çözümü de siyasal olmak durumundadır.

İDDİANAMELERDE NE VAR, ESAS HAKKINDA MÜTALAA NE DİYOR?

Savcılık makamının iddialarını değerlendirmeye geçmeden önce, bu davada, biz, savunma tarafının bir görüşünü dile getirmek istiyoruz. Burada bir suç yargılaması yapıldığını kabul etmiyoruz. Bu da-

vanın hiçbir hukuksal yönü ve boyutu yoktur. Burada devletin resmi tezleri ve **Beşikçi**'nin bu tezleri eleştiren görüşleri tartışılmaktadır. Biz burada görüşlerden çok, kimi teknik hukuk konuları üzerinde duracağız.

A. *BEŞİKÇİ SAVCI GİBİ DÜŞÜNMEK ZORUNDA MIDIR?*

Savcılık makamı **Beşikçi**'nin resmi tezleri reddettiğini, kabul etmediğini, resmi tezleri eleştirmenin bölücülük olduğunu belirtmekte, bu nedenle de bu düşüncelerinden vazgeçmeyen sanığın cezaevine konulmasını istemektedir. Davanın özü budur.

Savcılık kendisi gibi düşünmeyen sanığı cezaevine göndererek susturmak istiyor. İnsan doğasına aykırı böyle bir tutumun anlamı nedir? Böyle bir tartışma, böyle bir düşünce özgürlüğü olabilir mi?

Düşüncelerini zorla başkalarına kabul ettirmeye çalışanlar aslında kendi düşüncelerinde de tutarlı, özgür değildirler.

Beşikçi, ne savcı gibi düşünmek zorundadır, ne de resmi tezler gibi. Ve hatta hiç kimse anayasa doğrultusunda dahi düşünmek zorunda değildir. Hukukçular anayasanın devletin ilke ve anlayışını belirtebileceğini ve fakat kimsenin anayasa gibi düşünmek zorunda olmadığı görüşünde birleşmektedir. Eğer bir zorunluluk olsa idi anayasalar değişmez, tanrı kelamı olarak nitelenirdi. Oysa anayasaların kendileri de nasıl değişeceğine ilişkin hükümler içermektedir.

Savcı gibi düşünmeyen **Beşikçi**'nin yeri cezaevi olmamalıdır!

Böyle bir yargılama olmamalıdır.

B. *ONDÖRT KİTAP, ONBEŞ DAVA*

Beşikçi'nin yazmış olduğu 14 kitap dolayısıyla, savcılık makamı 15 ayrı dava açmıştır. Bütün davaların gerekçesi aynıdır: Bölücülük propagandası. Fakat, savcılık makamı, gerek 15 adet iddianamesinde, gerekse birleşen dosyanın esasa ilişkin görüşünü sunarken sanığı siyasal bir rakip olarak gördüğünü vurgulamaktan da geri durmamıştır.

Siyasal rakip kamu gücünün araçlarıyla mahkûm edilmeye çalışılmaktadır. Savcılık makamının iddianamelerinde yapmış olduğu vurgular, savcılığın ortaya somut bir suç çıkarmanın ötesinde, bir iddiayı kanıtlamanın ötesinde kaygıların bulunduğunu göstermektedir.

Savcılık makamına göre **İsmail Beşikçi** "Batılı emperyalistlerle

birlikte hareket etmektedir", "Doğu'da öldürülen öğretmenleri görmezlikten gelmekte, katliamları tasvip etmektedir", "Önemli bir Kürt ırkçısıdır", "**Beşikçi** için insan olmak önemli değildir", "Türk milletine ve Türk'e ait her şeye düşmandır", "**Beşikçi** ülkemizin Doğu'sunun koparılması düşüncesi üzerine şartlanmıştır. Adeta kafasında canlandığı, tamamen hayal mahsulü olarak kalmaya mahkûm Kürdistan'ın haritasını çizmektedir", "Sanık bir bilim adamı değildir. Ömrünü Kürt ırkçılığına adanmıştır."

Evet bu sözler resmi bir belgeye yazılan politik görüşler, suçlamalar ve hatta hakarete varan sözlerdir. Kamu adına bu tür bir yaklaşım sergileyen savcılık ile savunmanın ortak hiçbir değeri söz konusu olamaz.

İşte yargılamayı tümüyle siyasal kılan da bu yaklaşımdır.

Savılık makamında yer alan kişiler kitap, makale yazarak görüşlerini açıklayabilir, kamuya iletebilirler. **Beşikçi**'nin yazdıklarının eleştirisini yapar, bilimsel olmadığını gösterebilirler. Buna hiç kimse'nin itirazı olamaz. Ama resmi bir belge ve devlet gücü ile söylenen sözlerin hiçbir değer ve anlamı yoktur, olamaz. Olsa olsa davanın niteliğini ortaya koyar, o kadar.

Şimde mahkeme neye dayanarak karar verecektir. Doğrudur mahkeme tüm somut gerçekleri değerlendirecektir. Ama mahkeme iddia ile de bağlıdır. Ve ne var ki ortada herhangi somut bir suç iddiası, kanıtı söz konusu değildir.

Savcılık makamı politik tutumunu esasa ilişkin görüşünde bütün açıklığıyla ortaya koymuştur.

Bir yandan **Beşikçi**'nin suç işleme yöntemine olan hayranlığını belirtmekte ve **Beşikçi** propaganda suçunu "KUSURSUZCA İŞLİYOR" demekte, diğer yandan da öfkelenerek "propaganda suçu bu kadar da PERVASIZCA işlenmemeli" demektedir. Savcılığa göre suç işlemenin de bir ölçüsü olmalıdır...

SAVCILIK YARGILANAN KİTAPLARI OKUMAMIŞTIR

Yargılama konusu 14 kitabın toplam sayfa sayısı 3236'dır. Her bir kitabın savcılık önüne geliş süresi ve savcılığın toplatma istemi süresi birlikte değerlendirildiğinde savcıların kitapların bütününe tamamıyla okumadıkları, şöyle bir karıştırarak Kürt, Kürdistan, Kürtçe sözlerinin geçtiği paragrafları alıp iddialarını oluşturdukları kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Yine yanı sıra şekilde yargılama sürecinde sık sık iddia makamında yer alan cumhuriyet savcılarının değiştikleri görülmüştür. Her bir

savcının bu kitapları okumadığı zaten ortadadır. Ama duruşmaya çıkan her savcı, içeriği konusunda bilgi sahibi olmadığı kitaplar hakkında görüş belirtmiş, çeşitli istemlerimizin, söz gelimi kitaplar üzerindeki toplatma kararının kaldırılması istemlerimizin hemen reddine karar verilmesi yolunda görüş belirtmişlerdir. Savcılık makamının iş yükü de göz önüne alındığında kitapların okunmadığı kendiliğinden anlaşılır. Çünkü 3236 sayfa kitap her gün 50 sayfa okunmak kaydıyla ancak 65 günde okunabilir. Hele eleştirmek için okunuyorsa bu sürenin de yetersiz kalacağı açıktır. Bu durumu anlatmamızın nedeni, kitap toplatmanın, kitapta suç aramanın, düşünce yargılaşmanın anlamsızlığını ortaya koymak içindir.

Aynı şekilde kitapların toplatılmasına karar veren yargıçların da, söz konusu kitapları okumadan karar verdiklerini düşünüyoruz. Söz gelimi toplamı 700 sayfayı bulan üç kitap savcılıkça önlerine sabah getiriliyor ve yargıçlar öğleden sonra toplatma kararı verebiliyorlar. Eğer bir süper okuma yolu kullanılmıyorsa, kitaplar hakkında birkaç sayfasına bakılarak sakıncalılık kararı veriliyor demektir.

Bütün bunlar bilimsel ve kültürel yaşamda son derece tahribatlara yol açan tutumlardır.

Buraya bu tutumla taban tabana zıt bir karar almak istiyorum. Bir Sulh Ceza yargıcı DGM savcılığının **"Devletlerarası Sömürge Kürdistan"** kitabına ilişkin toplatma isteğini reddederken şöyle diyordu: Ortada bir fikir eseri var. Bu kitabı değerlendirmek benim en azından 15 günümü alır.

5 SAYFALIK MÜTALAA

3236 sayfalık 14 kitaba karşı savcılığın mütalaası 5 sayfadan ibarettir. Düşünce yargılamasında, eleştirisinde, düşüncenin suç olarak gösterilmesinde herhalde suç konusu ile iddia arasında bir oran bulunmalıdır.

Oysa savcılık soyut iddialarda bulunma yolunu seçmiş ve ceza hukuku ile ilişkilendirilmesi olanaklı olmayan sözler sarf edebilmiştir. Devletin resmi görüşlerini yansıtmanın ötesinde iddialarının hiçbir tutar tarafı bulunmamaktadır.

Savcılığın mütalaası şöyledir: "Sanık ülkemizin Doğu ve Güneydoğusu'nda yaşayan insanların Kürt olduğunu ileri sürmektedir. Oysa bu insanlar Türktür. Sanık Kürtçe diye bir dilden söz etmektedir. Oysa Kürtçe diye bir dil yoktur. Sanık Lozan Antlaşması'nı emperyalist bölüşüm olarak nitelendirmektedir. Oysa asıl emperyalist bölüşüm Sevr'dir. Sanık Sevr Antlaşması'nı olumlu olarak göstermektedir. Oysa Lozan'ı olumlu bulmak gerekir. Sanık Kürtlerin kendi

dillerinin, siyasal ve demokratik haklarının bilincine varmasını istemektedir. Oysa bu tutum yanlıştır, Kürt ırkçılığıdır. Sanık Türklerin Kürtlere baskı uyguladığını, onları asimile ettiğini yazmaktadır, oysa bu düşünce Türklerle düşmanlıktır."

Görüldüğü gibi tüm sayılanlar somut bir olgunun değerlendirilmesine ilişkin iki farklı yaklaşımdır. Olguyu değerlendirmeden kaynaklanan görüş ayrılığıdır.

İki görüşten birinin suç olarak nitelenmesi mümkün olmasa gerekir. Ne var ki savcılık makamı mütalaasında kendisi gibi düşünmeyen, kendisiyle görüşleri taban tabana zıt olan **İsmail Beşikçi**'nin şiddetle cezalandırılmasını istemekle ve hatta konuyla hiçbir ilgisi yokken Türk ordusundan övgüyle söz ederek yaşanan Kürt sorunundan **Beşikçi**'yi sorumlu tutmaktadır. O kadar ki savcılığa göre Doğu'da, Güneydoğu'da ve Kuzey Irak'ta akmakta olan kanların sorumlusu **İsmail Beşikçi**'dir diyebilmektedir.

Mütalaanın tüm bu yaklaşımında, sözlerinde hukuk aramak boşunadır. **Beşikçi**'yi akan kanlardan sorumlu tutacak illiyet bağına kuran savcının, neden onu adam öldürmek suçundan da yargılamadığını sormak gerekmez mi? Ya da savcılığın kaygısının suç kanıtlamak değil, **Beşikçi**'yi resmi ideoloji adına siyasal olarak susturmayı amaçlamak olduğunu göstermez mi?

Tüm bunlardan dolayı bu dava siyasal bir davadır. Söz konusu olan bir suç yargılaması değildir.

KESİN HÜKÜM GÖRMEZLİKTE GELİYOR

Davanın bu niteliğinden dolayıdır ki, savcılık makamı, davaları açarken, ceza hukukunun en temel ilkelerini dahi bir kenara bırakmıştır. Bunların başında **KESİN HÜKÜM** olgusu yer almaktadır. Soru aşamasında **Kürtlerin Mecburi İşkânı, Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu, Devletlerarası Sömürge Kürdistan, Bilim Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu, Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** kitaplarına ilişkin kesin hüküm itirazında bulunulmuş, belgeleri sunulmuş fakat savcılık bu durumu göz önünde bulundurmamıştır.

Ceza yargılamasında **kesin hüküm** bir kişinin belli bir eylemden dolayı belli bir kovuşturmayla uğrayıp hakkında verilen hüküm kesinleştikten sonra artık o eylemden dolayı kişi hakkında ikinci bir kovuşturmanın imkânsızlığı anlamına gelir. Yani aynı fiilden dolayı aynı kişi ancak bir defa kovuşturulabilir, aynı fiilden, aynı kişinin birden fazla kovuşturulması ve yargılanması yasaktır. Burada kesin hüküm için kişinin ve fiilin aynı olması aranır.

Aşağıda da ayrıntılı olarak belirtileceği gibi **Kürtlerin Mecburi İskânı, Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** kitaplarından **Beşikçi** hakkında TCK 142. maddeyi ihlal etmekten ceza verilmiş ve bu cezalar infaz olunmuştur. TCK 142. maddenin kalkmasıyla bu kitaplar hakkında kesin hükümün oluşacağı konusunda kuşku yoktur.

Yine **Devletlerarası Sömürge Kürdistan, Bilim Resmi İdeoloji Devlet Demokrasi ve Kürt Sorunu ile Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** kitaplarına ilişkin TCK 142. maddeyi ihlalden yargılama sürerken, bu maddenin kalkması ile sanık hakkında **beraat** kararı verilmiş ve bu kitaplara ilişkin olarak da kesin hüküm oluşmuştur.

Söz konusu beş kitap hakkında kesin hüküm söz konusudur ve savcılık makamının siyasal yaklaşımı, kesin hükümü ortadan kaldırarak kitapların yeniden yargılanmasına olanak vermez.

MÜTESELSİL SUÇ

Savcılık makamı iddialarda bulunurken **Beşikçi**'nin bölücülük propagandası yapmayı ihtiyat haline getirmiş olduğunu, ömrünü propaganda yapmaya adanmış olduğunu ileri sürmektedir.

Eğer bu iddia doğru ise buna bağlı olarak ortada bir **müteselsil suç** bulunuyor demektir. Aynı suçu işleme kararının bir icrası söz konusudur Aynı suç işleme kararının bir icrası söz konusudur demektir. Ve bu nedenle 14 kitap hakkında tek bir kararın verilmesi gerekir demektir.

Ama nedense savcılık makamı **kesin hükümde** olduğu gibi müteselsil suç konusunda da susmayı tercih etmektedir.

RESMİ BELGELERİN YAYINI

Aynı şekilde yargılama konusu olan üç kitap da yargılama dosyalarında bulunan resmi belgelerin derlenmesiyle oluşturulmuştur. **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** ile **UNESCO'ya Mektup** adlı kitaplar Gölcük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin 1981/586 esas sayılı dosyasından alınan belgelerle oluşturulmuştur.

Bu belgeler **alenî duruşmalarda** okunmuştur. Belgeler hakkında herhangi bir suç duyurusunda bulunulmamıştır. Ve yine herhangi bir **yayın yasağı** kararı da alınmamıştır.

Ceza Yargılaması Usul Kanunu'nun 377. maddesi uyarınca bu belgelerin yayınının hiçbir şekilde suç oluşturmaması gerekir.

Başkaldırının Koşulları kitabı da aynı özelliktedir.

ISLAH KURUMU ve MAHKEMELERE GÜVEN SORUNU

Müvekkil **Beşikçi**, 25 yıldır bölücülük yaptığı iddiası ile yargılanmaktadır. Kitapları toplatılmakta, yargılanmakta, ceza verilip cezaevine konulmakta, fakat yine yazmaya, yayınlamaya, düşüncelerini ifade etmeye devam etmektedir. **Beşikçi**'nin ıslah olması mümkün gözükmemektedir. Ve kendisinin de ifade ettiği gibi bu davaların çözümü, ya düşüncenin özgür kılınması ya da **Beşikçi**'nin sürekli cezaevinde tutulması olacaktır. Islah kurumunun bir düşünce suçlusunun şahsında başka türlü işlemesi söz konusu olabilir mi?

Yargılanan kişinin, yargılandığı makama güven duyması yargılama hukukunun temel ilkeleri arasındadır. Müvekkil **Beşikçi** "Türk yargısına güven duymadığını, yargının resmi ideolojinin tezlerini uygulamakla işlev gördüğünü, bu nedenle de verilecek kararın ister beraat, isterse hapis olsun hiçbir değerinin bulunmadığını" ısrarla belirtmektedir. Kararınızı verirken bu noktaya dikkatinizi çekmek istiyoruz.

Şimdi tek tek kitaplara gelmek istiyoruz:

1. DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ, SOSYO-EKONOMİK ve ETNİK TEMELLER I ve II. CİLTLER

Doğu Anadolu'nun Düzeni kitabının ilk baskısı Temmuz 1969 yılında yayınlanmıştır. Kitap hakkında hiçbir cezai soruşturma açılmamıştır. Ne var ki bir kısım üniversite profesörlerinin ihbarı üzerine 1971'deki **Beşikçi** davasında, Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yargılama konusu olmuş fakat hakkında herhangi bir ceza verilmemiştir.

Yurt Kitap-Yayın ise söz konusu kitabı, olduğu gibi, yalnızca matbaa hatalarını gidererek yayınlamıştır. Kitabın hacimli olması nedeniyle bu kez kitap iki cilt halinde basılmıştır. Bu kitaplara ilişkin hazırlık soruşturmasında çok çelişik bir durum oluşmuştur. Kitabın II. cildi hakkında toplatma kararı verilmiş, I. cildi ise dava konusu olmakla birlikte özgür kalmıştır. Şimdi ise **Beşikçi**'ye II. ciltten dolayı ceza verilmesi istenmekte, kitabın bir diğer yarısının ise beraati talep edilmektedir.

21 yıl özgürce satılan, bir yargılamadan geçerek, hakkında kesin hüküm oluşan **Doğu Anadolu'nun Düzeni**'nin bir yarısının hakkında ceza istenmesi, verilmesi mümkün olmamalıdır.

2. KÜRTLERİN MECBURİ İSKÂNI

Kitabın ilk baskısı 1977 yılında yapılmıştır. Kitap hakkında İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi'nde, TCK'nın 142. maddesini ihlal ettiği gerekçesiyle dava açılmış, yargılama sonunda yazara ceza verilmiş ve cezanın kesinleşmesi üzerine, **Beşikçi** cezaevine konulmuş, cezasını çekerek tahliye olmuştur. TCK'nın 142. maddesinin kaldırılmasıyla birlikte kitap hakkında kesin hüküm oluşmuştur.

Yurt Kitap-Yayın'ın yayınlamış olduğu kitap, 1977'de baskısı yapılan kitabın aynısıdır. Hiçbir değişiklik yoktur. Bu nedenle aynı kitaptan sanığın ikinci kez yargılanması mümkün olmamalıdır. (İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi 1978/120 esas sayılı dosya)

Aynı şekilde **Türk Tarih Tezi, Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu** adlı kitap da ilk kez 1978 yılında yayınlanmış, kitap hakkında yine İstanbul Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemesi'nde TCK 142. maddesi ihlalden (1977/310 esas sayılı dosya) dava açılmış ve yazar mahkûm olmuştur. Cezanın kesinleşmesi üzerine cezaevine konulan yazar cezasını çekerek tahliye olmuştur.

Yurt Kitap-Yayın'ın yayınlamış olduğu kitap, 1978'de yapılan ilk baskının aynısıdır. TCK 142. maddenin kalkmış olması nedeniyle kitap hakkında kesin hüküm söz konusudur.

3. BİLİM YÖNTEMİ

İsmail Beşikçi'nin bilimsel araştırma ve yöntemi irdelediği, incelediği **Bilim Yöntemi** kitabının ilk baskısı 1976'da yapılmış, kitap her çevrede ilgi ile karşılanmış, üniversitelerde sosyal bilimler alanında, araştırma yapacak öğrencilere kaynak kitap olarak önerilmiştir. Kitap hakkında hiçbir kovuşturma söz konusu olmamıştır.

15 yıl sonra tıpkı basımı yapılan, 15 yıl özgürce satılan kitabın, bölücülük propagandası savı ile yargılanmasını hukuk mantığı içerisinde anlamak mümkün değildir.

4. UNESCO'ya MEKTUP

ZİHNİMİZDEKİ KARAKOLLARIN YIKILMASI

Birleşmiş Milletler Bilim ve Kültür Örgütü UNESCO'nun 1981 yılını Atatürk yılı ilan etmesi üzerine Sakarya Cezaevi'nde hükümlü bulunan **Beşikçi**, bir mektup yazarak UNESCO'nun dikkatini Kürt sorununa çekmek istemiştir.

Bu mektubun resmi kişilerce ele geçirilmesi üzerine, **Beşikçi**, Gölçük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde, Türk devletinin dış ülkelerdeki itibarını zedelemek (TCK 140) iddiası ile yargılanmış ve 10 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. **Beşikçi**'nin bu cezası da infaz olunmuştur.

TCK'nın 140. maddesi kaldırılmıştır. Söz konusu mektup dava dosyasından alınarak, **Yurt Kitap-Yayınca**, kitap olarak yayımlanmıştır.

Birincisi, TCK 140. madde kaldırılmış ve yazı, suç konusu olmaktan çıkartılmıştır.

İkincisi, yazı, dava dosyasından alınmış resmi bir belgedir. Hakkında yayın yasağı yoktur. Aleni duruşmalarda okunmuştur.

Yine bu davada Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesini ihlal ettiği, bölücülük propagandası yaptığı savı ile yargılanan **Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması, Yargılama Süreçleri ve Özgürleşme** adlı kitap da söz konusu mektup davasındaki savunma belgelerinden oluşmaktadır. Bu belgeler olduğu gibi Gölçük Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin 1981/586 esas sayılı dosyasından alınarak **Yurt Kitap-Yayın**'ca kitap olarak yayınlanmış-
tır.

Söz konusu belgeler savunma belgeleridir. TCK'nın 140. maddesine ilişkindir. Bu madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu belgeler hakkında da, yargılamalar sırasında ne yayın yasağı konulmuş, ne suç duyurusunda bulunulmuştur. Belgeler aleni duruşmalarda okunan resmi metinlerdir.

Asıl yargılama konusu dahi suç olmaktan çıkartılmışken, sanığın kendisini savunduğu resmi belgeler nedeniyle cezalandırılması istenilmektedir. Bunu anlamak mümkün değildir.

Yine, **Beşikçi**'nin bölücülük propagandası yaptığı iddiası ile cezalandırılması istenilen **Başkaldırı'nın Koşulları** adlı kitap da gerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde, gerekse İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yaptığı çeşitli savunma metinlerinden oluşmaktadır. Bu metinler de aleni duruşmada okunmuştur, hakkında hiçbir yayın yasağı da konulmamıştır. Söz konusu kitapta bulunan ve suçlanan bir diğer yazı da 1. Genel Müfettiş **Abidin Özmen**'in resmi bir raporunun değerlendirilmesidir. Resmi bir belgenin gün ışığına çıkarılarak irdelenmesinin cezalandırılması söz konusu olmamalıdır.

5. DEVLETLERARASI SÖMÜRGE KÜRDİSTAN, BİLİM-RESMİ İDEOLOJİ, DEVLET-DEMOKRASİ ve KÜRT SORUNU, TUNCELİ KANUNU (1935) ve DERSİM JENOSİDİ

Her üç kitap da 1990 yılı içerisinde ilk kez basılmışlardır. Kitaplar hakkında TCK'nın 142. maddesini ihlal ettikleri gerekçesiyle dava açılmış, yazar **Beşikçi** tutuklanmış, tahliye olmuş, yargılama sürerken TCK'nın 142. maddesinin kaldırılması üzerine, yazar hakkında beraat kararı verilerek kitapların da, yayıncısına iadesine karar verilmiştir. Mahkeme kararı ile kitabın özgürce satılması hüküm altına alınmıştır.

Yurt Kitap-Yayın'ca yeni baskısı yapılan kitaplar söz konusu dava konusu olan kitapların aynısıdır. Hiçbir ekleme yapılmadan olduğu gibi yayınlanmışlardır.

Kitaplar hakkında BERAAT kararı verilmesi ile bir **kesin hüküm** tesisi söz konusudur. Yeniden yargılanmaları ve ceza verilmesi bu nedenle de mümkün olmamalıdır. (**Devletlerarası Sömürge Kürdistan ve Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi Kürt Sorunu** için İstanbul 2 Nolu DGM'nin 4.6.1991 tarih 1990/143 esas ve 1991/253 karar sayılı kararı...

Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi için İstanbul DGM'nin 10.5.1991 tarih, Esas No 1990/391, Karar No 1991/168 sayılı kararı)

6. CUMHURİYET HALK FIRKASI'NIN TÜZÜĞÜ (1927) ve KÜRT SORUNU

Kitabın ilk basımı 1979 yılında Ankara'da yapılmıştır. **Yurt Kitap-Yayın**'ın, Aralık 1991 yılında yayınlamış olduğu kitap, ilk baskının aynısıdır. Kitap 1979 yılında yayınlandığında hiçbir kovuşturmayla uğramamış, özgürce satılabilmektedir. Yayınlanışından 14 yıl sonra bölücülük propagandası iddiası ile cezalandırılması istenilmektedir.

Kitap, Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğünü Kürt sorunu yönünden değerlendirirken, üniversitelerde resmi görüşün nasıl üretildiğini, profesör unvanlı kişilerin gerçekler yerine, devletin resmi tezlerini bilimsel görüş diye savunmalarını eleştirmektedir.

Resmi görüşü eleştiren düşüncelerin cezalandırılmasının istenilmesi resmi görüşün kayıtsız ve şartsız savunulacağı anlamına gelir ki, bunu kabul etmeye olanak yoktur.

7. KÜRT AYDINI ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Kitabın ilk baskısı Temmuz 1991 yılında yapılmış, kitap özgürce satılmış, 6 ay sonra yapılan ikinci baskısı bu kez tehlikeli görülerek toplatılmış ve kitaptan dolayı yazarın bölücülük propagandası yaptığı iddiası ile cezalandırılması istenilmiştir. Bu, savcılık makamı açısından açık bir çelişkidir. Kitap, Kürt aydınlarını, Kürt aydınının niteliğini, özelliğini ortaya koymakta, Kürtlerin, sağlıklı, Kürt sorununun bilincine varacak aydınlar yetiştirememiş olması eleştirilmektedir.

8. ORTADOĞU'DA DEVLET TERÖRÜ

Kitap 1991 Temmuzunda yayınlanmıştır. Ortadoğu sorununu Kürt halkı açısından değerlendirmeye tabi tutmakta, körfez bunalımının yansımalarını tahlil etmektedir. Ayrıca kamuoyunda SS adı ile bilinen kararnameleri, Kürt kadınlarındaki toplumsal bilinç gelişmesini çözümlemeye çalışmaktadır. Kuşkusuz tüm bunlar yine resmi görüşün eleştirisi perspektifi ile yapılmaktadır.

SONUÇ ve İSTEM

Müvekkil **Beşikçi** düşüncelerinden dolayı yargılanmaktadır.

Resmi ideolojiyi eleştirdiği için, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde bir Kürt halkının da bulunduğunu söylediği için yargılanmaktadır. Kürtlerin demokratik hak ve özgürlükleri olmalıdır, kendi yazgılarını kendileri belirlemelidir dediği için yargılanmaktadır. Resmi görüşü benimsememesi suç olarak ileri sürülmektedir.

Savcılık makamı Doğu Anadolu'daki, Güneydoğu Anadolu'daki, Kuzey Irak'taki tüm sorunların sorumlusunun **Beşikçi** olduğunu ileri sürerek, akan kanların sorumluluğunu **Beşikçi**'ye yüklemekte, akıl almaz bir illiyet ilişkisi kurmaktadır.

Bütün bunlar davanın siyasal bir dava olduğunun açık kanıtlarıdır. Davanın çözümü de siyasal olmak durumundadır. Biz burada **Beşikçi**'ye neden ceza verilemeyeceğini açıklamaya çalıştık.

Kesin hüküm olgusunu göz önüne almadan, eğer **Beşikçi** bölücülük suçunu alışkanlık haline getirmişse, aynı suçu işleme kararının icrası söz konusu ise ortada bir **MÜTESELSİL SUÇ** bulunduğu göz önüne almadan yapılan iddialar kuşkusuz siyasaldır.

İnsanların düşüncelerinden dolayı yargılanmalarını kabul etmiyoruz. Bu yargılamanın bir hukuk yargılaması olduğunu kabul etmiyoruz. Yalnızca neden ceza verilemeyeceğini anlatıyoruz.

Saygılarımızla

ADALETTEKİ ÇİFTE STANDART(*)

Sayın Yargıçlar:

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'na müvekkil **İsmail Beşikçi**'nin *Ortadoğu'da Devlet Terörü* isimli kitabı ile başlayan ve **Kürtlerin Mecburi İskânı; Türk Tarih Tezi-Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorun; Devletlerarası Sömürge Kürdistan; Unesco'ya Mektup; Bilim-Resmi İdeoloji; Devlet-Demok-rasi ve Kürt Sorunu; Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu; Zihnimizdeki Karakolların Yıkılması; Doğu Anadolu'nun Düzeni-Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller 1 ve 2; Kürt Aydını Üzerine Düşünceler; Bilim Yöntemi; Başkaldırının Koşulları ile Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi** isimli kitaplarıyla süregelen, müvekkil hakkında açılan davalar zinciri ile karşı karşıyayız.

Her kitap için ayrı ayrı düzenlenen iddianamelerde, müvekkil **İsmail Beşikçi**'nin kitaplarından yapılan bir kısım alıntılarla müvekkilin Terörle Mücadele Yasası'nın 8/1 maddesi gereğince "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı" gerekçesiyle cezalandırılması, müvekkil **Ünsal Öztürk**'ün de bu kitapları yayınlaması nedeniyle 3713 S.Y.nın 8/2 maddesince cezalandırılması istenmektedir. Ancak iddianameler genel olarak bu istemleri ifade ederken türlü çelişkilerle dolu bir şekilde bu iddiaları sürmektedir. Her kitap için ayrı ayrı çelişkilere değinmeyeceğim. Örnek olması bakımından iddianamelerden sadece birindeki bir çelişkidenden bahsetmek istiyorum.

Müvekkil **İsmail Beşikçi**'nin *"Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi"* isimli kitabının iddianamesinin 3. sayfasında iddia makamı şöyle demektir:

"Sanık **İsmail Beşikçi** '*Ortadoğu'da Devlet Terörü*' isimli kitabının 91-92. sayfalarında '1970'li yılların başlarında Türk komandoları Kürt köylerinde sık sık zulüm ve hakaret yöntemini uyguluyor-

(*) Bu yazı, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde 1991/128 birleştirilen dosya ile görülen toplu kitap davasında, **Avukat Mustafa Demir**'in, Ankara DGM'ye, 23 Şubat 1993 tarihinde sunduğu savunma metnidir.

lardı. Yetişkin erkekleri çoluk çocuk, torun sahibi erkekleri, kadınların ve çocukların önünde çıplak yapıyorlardı. Erkeklerin erkeklik organlarına ip bağlıyorlardı? İpi kadınların eline veriyorlardı. Ve onları köy içinde dipçik zoruyla dolaştırıyorlardı. Bu, rastgele seçilmiş bir zulüm ve hakaret yöntemi değildir. Kürtler için özel olarak seçilmiş bir yöntemdir. Uzun uzun düşünülmüş hesabı kitabı yapılmıştır. Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalıdır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir”

alıntısını yaptıktan sonra şu soruları soruyor:

“Kendi halkına karşı bu çeşit bir işkence uygulanmasını Türk veya başka milletten olsun hangi insan düşünebilir? Böyle bir işkence uygulanabilir mi? Güneydoğu’da halka bu çeşit işkence yapılmış mıdır?” Ardından “Böyle bir olayın olmasına imkân yoktur ve böyle bir olay da olmamıştır” yargısına varılıyor. Hemen ardından “**İsmail Beşikçi** bu olayı anlattıktan sonra halkı ‘Ama bir toplum bütün bunlara rağmen böyle bir zulümle, böyle bir hakaretle karşı karşıya kalıyorsa o zaman da bu zulme, bu hakarete karşı direnmelidir. Bu zulmü, bu hakareti yaşamamalıdır. Bu zulmü, bu hakareti yapanlara karşı başkaldırmalıdır. İnsanlık bunu gerektirir. Solucan gibi yaşamak insanca yaşamak değildir’ sözleri ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ne başkaldırmaya davet etmektedir?” sonucuna varıyor.

İddia makamı burada iki yönlü bir çelişkiye düşmüş olmuyor mu? Eğer Türkiye Cumhuriyeti “böyle bir zulmü yapmamışsa” **İsmail Beşikçi**’nin “halkı başkaldırıya daveti de söz konusu” olamaz. Ama iddia makamı müvekkilin “Halkı Türkiye Cumhuriyeti’ne başkaldırmaya davet ettiğini” söylerken dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti’nin anlatılan zulmü yaptığını mı kabul ediyor? Çünkü müvekkil “bu zulmü yapanlara başkaldırmalıdır” diyor.

Bu tür çelişkiler dava konusu yapılan bütün kitapların iddianamelerinde mevcuttur. Ancak ayrı ayrı değinmeyeceğiz. Buna rağmen yargılamalar sürmüş, bu süreç sonunda iddia makamı 23.11.1992 tarihli mütalaası ile müvekkil **İsmail Beşikçi** tarafından yazılan ve **Ünsal Öztürk** tarafından basılan 14 kitabın **Doğu Anadolu’nun Düzeni-Sosyo Ekonomik ve Etnik Temeller-I** isimli kitabı dışında kalan 13 kitap hakkında, kitaplardan bir kısım alıntılar yapılmak suretiyle “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda vardır” denilerek ve Terörle Mücadele Kanunu 8/1 ve 2, kapsamında cezalandırılmaları istenmektedir. İddia makamı mütalaasının sonunda da genel bir değerlendirmeye müvekkil **İsmail Beşikçi**’yle polemiğe girerek resmi ideolojiyi doğrulamaya çalışılmakta-

dır. Bu genel değ erlendirmenin iki-üç noktasına değ inmekte yarar görüyoruz.

İddia makamı “denize düşen yılanı sarılır” misalı bilimsellikle alakası olmayan ve kendini inkâr eden birkaç “Kürt kökenli” insandan medet ummaktadır. Bunlar kanalıyla “Kürt” ve “Kürdistan” olgularını sözde çürütmeye çalışmakta, resmi ideolojinin bilinen inkârcı, ırkçı-şoven tekerlemelerini tekrarlamaktadır.

Bu mütalaanın diğ r dayanaklarından biri de iddia makamına göre “1908 yılında kurulan Kürt Terakki ve Teavi, 1918’de kurulan Kürt Teali, 1921’de Hoybun Cemiyetleri’nin kurucularından olup yaptığı incelemeler sonucu gerçeği anlayarak itiraflarını Fransızca eserinde beyan eden **Dr. Mehmet Şükrü Sekban**’dan yaptığı bir alıntıyla sözde m vekkilimi çürütmeye çalışmaktadır. **Dr. Frl ** misalı **Dr. Mehmet Şükrü Sekban** ile ilgili bir alıntıyı aktarma gereğini duyuyoruz. **Naci Kutlay, İttihat Terakki ve Kürtler** adlı eserinin 136. sayfasında (**Beybun Yay.**, 3. Baskı)

“**M. Şükrü Sekban**, Cumhuriyet döneminde yazdığı küçük bir kitapçıkta eski görüşlerine karşıt fikirler ileri sürdü ve TÜRKİYE’YE DÖNEBİLME OLANAKLARINA KAVUŞTU. 1960 yılında ölmeden önce, kendisiyle tanıştığımızda, bu konuyu sordum kendisine, çok üzüldü ve sıkıntı çekti beni yanıtlarken. ‘İnanmadığı şeyler yazmak zorunda kaldığını’ ekledi. Bu kitapçık sonraları, Kürtler aleyhine çok kullanıldı ve halen de kullanılıyor”

demektedir.

Yine iddia makamı müvekkilin bütün kitaplarına ilişkin genel değ erlendirmesinde “Kürtçe’nin bir dil olmadığını” ileri sürerken   yle bir iddia ve değ erlendirmede bulunmaktadır. “Anlaşıldığına göre, Kürt dili tam bir millet dili olmaktan ziyade şekli kaybolmuş, İSTİLA-LARIN ve G  LERİN etkisi altında ve zaman içinde teşekkül etmiş, fakat bu teşekkül tarzında etnolojik bir birlik sağlayamamış, daha çok Fars kaidelerine yakın bir dil kar ımıdır.” Burada iddia makamı hakkında dava a tığı m vekkilimle aynı duruma düşmüyor mu? Kürt dilini İSTİLALAR sonucu dil olmaktan çıkaranlar kimlerdir? Kimdir Kürt dilini konuşan halkın yanı Kürtlerin  lkesini İSTİLA eden? İddia makamı kendisine dayanak yaptığı **Dr. Frl **’ten yola çıkararak aslında bunu da yanıtlamaktadır.   yle diyor iddia makamı,

“**Dr. Frl ** Birinci Dünya Harbi’nden önce Petersburg Akademisi tarafından neşredilen ‘**Kürtçe-Farsça-Almanca L gat**’tan naklettigine göre, bu l gatta derlenen 8307 kelimedenden 3080’i Türkçe ve eski Türkmen, 2000’i yeni Arapça, 1030’u yeni Farsça, 1240’i

Zend, 370'i Pehlevi, 220'si Ermeni, 108'i Perdani ve ancak 30'u Kürtçe'dir. Şu halde 8307 kelimenin 3080'i Türkçe, 2640'ı Fars dil şubelerine ait oluyor demektir."

İddia makamının bu belirlemesine göre bir önceki paragrafta yer alan sorumuza dönecek olursak, Kürt dilinin 8307 kelimesinin 3080'ini oluşturan Türkçe, 2640'ını Fars, 2000 kelimesi de Arapça'ya dönüştüğüne göre, iddia makamının sözünü ettiği İSTİLACILAR bu dile baskın bir şekilde giren Türk, Fars ve Araplar olmuyor mu? Müvekkilin kitaplarında bilimsel olarak ortaya koyduğu olgulara şöyle bir göz atıldığında iddia makamı müvekkil hakkında dava açıp cezalandırılmasını isterken aynı sonuca ulaşmıyor mu?

Mütalaasının başka bir paragrafında iddia makamı "Kürdistan'ın bölüşülmesi diye bir olgu bugüne kadar sanık **İsmail Beşikçi**'den başkası tarafından dile getirilmemiştir. Yerli ve yabancı bilim adamları bu gerçeği görememişlerdir! Bir defa Kürdistan diye bir ülke yoktur" demektedir. Bu konuda da müvekkil **İsmail Beşikçi** veya herhangi başka bir bilim adamına gerek görmeksizin iddia makamının da kabul edeceğine inandığım Osmanlı İmparatorluğu'nun 33 yıl padişahlığını yapan ve Türk devlet geleneğinin düşünsel ve pratik öncülerinden olan Sultan **2. Abdülhamit**'ten iki alıntı aktarmak istiyorum.

Sultan **2. Abdulhamit**, Kürt Hamidiye Alayları ve Kürt ulusuna ilişkin bakınız ne diyor:

"Kürt alaylarını teşkil ettiğim için, Avrupa gazeteleri acı tenkitlerde bulunuyorlar ve bu teşkilat meydana geldiğinden Kürtlerin, Şark vilayetlerindeki Ermenilere daha vahşice davrandıklarını iddia ediyorlar. Ve bizim tarafımızdan teşkilatlandırılan bu Kürtlerin istikballerini ilan etmek için bize karşı isyan edeceklerinden endişe ettiklerini söylüyorlar."

"Anlaşılan gazeteler mevzu arıyorlar, bu sebeple de yalan yanlış duydukları şeyleri yazıyorlar. Muhabirler KÜRDİSTAN'daki vaziyeti, Beyoğlu'nda oturdukları rahat köşklerini terketmeksizin, ancak Ermenilerin görüş zaviyesine göre mütalaa ediyorlar."

"Rusya ile harp vukuunda, disiplinli bir şekilde yetiştirilen bu Kürt alayları, bize çok büyük hizmetlerde bulunabilirler. Ayrıca orduda öğrenecekleri 'İtaat' fikri kaideleri içinde faydalı olacaktır. Zabit unvanı verdiğimiz Kürt ağaları ise yeni mevkileri ile övünecekler ve bir miktar zaptıAPT altına girmeye gayret edeceklerdir. Çıraklık devirlerini bu şekilde tanımlayacak olan 'Hamidiye Alayları' sonunda kıymetli bir ordu haline gelecektir." (Sultan Abdulhamit, *Siyasi Hatıralarım*, Dergah Yay., s. 75)

Sultan Abdülhamit birbirine karşı kullandığı iki halkı **“Dahili Siyaset”** bölümünde **“Kürtler ve Ermeniler”** alt başlığıyla şöyle anlatır:

“Şark eyaletlerimizdeki Ermenilerin şikayetlerinde pek çok defa haklı olduklarını inkâra imkân yok ise de, mübalağa ettiklerini söylemek de yerinde olur. Ermeniler hiç de hissetmedikleri bir acı için ağlar gibidirler. Büyük devletlerin arkasına gizlenip en ufak bir sebeple yaygara koparan kadın gibi nazlı ve korkak bir millettir. Kürtler ise tam aksine kuvvetli ve kavgacıdırlar. Çobanlıkla geçinen bu vahşi ve sert adamlar, TARİHL BİLİNMEYECEK KADAR ESKİ ZAMANLARDAN BERİ BU EYALETLERDE YAŞAMIŞ OLDUKLARINDAN Ermenilere yabancı gözüyle bakarlar. Buralarda Kürtler daima efendi Ermeniler uşak addedilmiştir.”

Görüldüğü gibi sayın yargıçlar, iddia makamının yok dediği ve müvekkilin bölücülük maksadıyla “yarattığını” iddia ettiği KÜRDİSTAN ülkesi müvekkilin yarattığı bir olgu değildir. Müvekkil sadece tarihi ve sosyal bir gerçeklik olan bu olguyu bilimsel olarak ele alan, inceleyen ve bu bilimsel incelemesinin sonuçlarına göre düşüncesini açıklayan bir bilim adamıdır.

Sultan Abdülhamid'in Kürdistan olarak nitelediği ve Hamidiye Alayları'nın kurulduğu yerler Urfa, Mardin, Diyarbakır, Van, Bitlis, Ağrı gibi bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin siyasal sınırları içerisinde kalan yerlerdir. Bu sebeple Türkiye'nin Kürdistan olarak isimlendirilen bir yerin varlığı müvekkilin yarattığı bir olgu olmadığı gibi, iddia makamının ileri sürdüğü “sadece **İsmail Beşikçi** tarafından” böyle nitelendirilen bir yer de değildir.

Sayın Yargıçlar;

Müvekkilin davasının başından bu yana gerek biz, gerekse müvekkiller düşüncenin yargılama konusu olmaması gerektiğini, düşünce suçu diye bir suçu kabul etmediğimizi, her düşüncenin özgürce kendisini ifade etmesi gerektiğini, kaldı ki düşüncenin ceza normlarıyla engellenemeyeceğini, bilim yönteminin dinamik, değişken ve olgusal olduğunu, bilimsel düşüncenin sınırının ancak ve ancak bilimsel verileri olabileceğini, bilimsel düşünüş tarzının ceza yaptırımlarıyla, baskıyla engellenmesinin bir engizisyon yöntemi olduğunu, böyle bir yöntemin günümüz dünyasında ülkemizin ve çağın bir ayıbı olduğunu ifade ettik.

Düşünce özgürlüğü ve bilim özgürlüğü konusunda ulusal ve evrensel hukuk normlarının irdelenmesine geçmeden önce düşüncüyü suç sayan ve hatta terör suçu kapsamına sokan Terörle Mücadele Kanunu'nun genel bir değerlendirmesini aktarmak istiyorum.

ÇHD'nin bir çalışması olan **Terörle Mücadele Yasası-Demir Kafes** adlı araştırmada bu yasa için şu değerlendirme yapılmaktadır:

“Söz konusu yasa, yasa koyucunun mantığında hukukun dışında değil hukuktan başka her şey olduğunun en açık ifadesidir.

Bu yasa her şeyden önce kendini Hukuka Başlangıç dersleri almış öğrencilere anlatabilmelidir. Bunun yapılmadığı bir ülkede yaşam faaliyeti sadece yasallığın iflasının işaretidir.

Bu yasadan sonra bir ceza avukatı hukuka ilişkin ne tartışabilir? Bir yargıç gerçekten hüküm verdiğine kendini nasıl inandırabilecek? Bu yasadan sonra Avukat ve Yargıca değil yalnızca İnfaz memurlarına mı gereksinim olacaktır?”

Sayın Yargıçlar;

“Temel haklar ve hürriyetlerin niteliği” kenar başlıklı 1982 Anayasası'nın 12. maddesi 1. Fıkrasında “Herkes, kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir” der. Bu madde TC'nin 1961 Anayasası'nın 10/1 maddesinden aynen alınmadır. Bunun da dayanağı 1949 tarihli Federal Almanya Bonn Anayasası'dır.

Hukuk doktrini bu maddeden yola çıkarak, hakları negatif-pozitif ve aktif statü hakları olarak nitelendirmektedir. Bu haklardan negatif statü hakları olarak nitelendirilen haklar, yine hukuk doktrinince kişinin devlet tarafından aşamayacak ve dokunulamayacak “özel alanını” çizen hürriyetlerdir. Bu hürriyetler, vicdan, düşünce, kişi dokunulmazlığı gibi devlete, sayın **Münci Kapanı**'nin dediği gibi “Gölge etneme” ödevi yüklerler.

Anayasanın kişinin temel haklarına ilişkin gerekçede (1961 Anayasasının 10/1 gerekçesi) “Siyasi iktidarın arzu ve takdirtne göre yok edilemeyecek haklardan olduğu kesin surette belirtilmiştir.” (**M. Kapanı, Kamu Hürriyetleri**)

1982 Any. madde 25. Düşünce ve Kanaat Hürriyeti:

“Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Her ne sebeple ve amaçla olursa olsun, kimse düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Düşünce ve kanaatleri nedeniyle kınanamaz ve suçlanamaz.”

Any. Madde 26/1: Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti:

“Herkes düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak, ya da vermek serbestliğini kapsar.”

Madde 27/1: "Bilim ve sanatı serbetçe öğrenme ve öğretme, açıklama, yayma ve bu alanlarda her türlü araştırma hakkına sahiptir."

İç hukukta düşünce ve bilim özgürlüğüne ilişkin temel hükümler bunlar. Görüldüğü gibi herhangi bir sınırlama maddesi de getirilmiş değildir. Ancak bir tepki Anayasası olan 82 Anayasası 13. maddeyle genel bir sınırlama getirmiştir. Bu hüküm Terörle Mücadele Yasası'nın tamamının olduğu gibi anti-demokratiktir.

Anayasanın genel sınırlama hükmünü içeren 13. maddesinin 2. fıkrası "Temel hak ve hürriyetlerle ilgili genel ve özel sınırlamalar demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olamaz. Ve öngörülükleri amaç dışında kullanılamaz." Anayasanın bu 13. maddesindeki genel sınırlama nedenlerini 1961 Anayasası'na 1971 yılında yapılan değişiklikle getirilmesi üzerine Türk hukuk doktrini bu sınırlamanın düşünce özgürlüğünü de içerip içermediği tartışmalarında, bir kısım hakların sınırlamaya elverişsiz haklar olduğu (Düşünce, bilim, sanat, savunma özgürlükleri ve dilekçe hakkı gibi) bu sebeple sınırlama konusu olamayacağı şeklinde genel bir kanaat oluşmuştur. (Bu görüşte olan birkaç örnek isim olarak, **B. Tanör, B. Savcı, M. Aksoy, M. Soysal, M. Kapanı** zikredilebilir.)

Prof. M. Soysal, anayasada sınırlama getiren bu maddeler için "Kişi hakları genellikle kişiyi devlete karşı koruyan haklardır. Bu maddelerle anayasadaki haklar düzeninin temel efendisi devleti kişiye karşı korumak olmaktadır" demekte. (**M. Soysal, Anayasanın Anlamı**, s. 95)

Bu değerlendirme 82 Anayasası'nın 13. maddesi için de aynen geçerlidir. Kaldı ki 3713 sayılı yasanın 8/1 ve 2. hükmü anayasanın 13/2 hükmüne de aykırıdır. Bu temel sınırlandırma maddesinin düşünce özgürlüğüne uygulanamayacağı, bu maddeye kaynaklık eden 1949 Bonn Anayasası'na ilişkin bir Federal Anayasa Mahkemesi kararını aktarmakta yarar var. Fed. Anayasa Mahkemesi "Düşünce özgürlüğünün özgürlükçü demokratik düzen için kurucu bir nitelik taşıdığını çünkü bu düzenin hayat unsuru olan, sürekli düşünsel hesaplaşmayı, düşüncelerin savaşımına, ancak bu özgürlüğün mümkün kaldığını" belirtmiştir. (**F. Sağlam, Temel Hakların Sınırlandırılması ve Özü**, s. 104)

Prof. M. Kapanı, "Bir ülkenin anayasa düzeninin belirlenişinde, anayasanın metni değil fakat onun yorumlanış ve uygulanış biçimidir" der. (**Kamu Hürriyetleri, M. Kapanı**, s. 147)

İç hukukta düşünce özgürlüğüne ilişkin temel hükümleri ve onların hukuk doktrininde yorumlanışını burada noktalarken, uluslararası nitelik taşıyan ve anayasanın 90. maddesi gereğince kanun

hükümünde olan ve anayasa aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacağı belirtilen, bu niteliği ile normlar hiyerarşisinde kanunların üstünde olduğu doktrince de kabul edilen, insan hakları belgelerinde düşünce özgürlüğüne değinmek gerekir.

İHEB. Madde 19:

"Her ferdin fikir ve ifade hürriyetine hakkı vardır.

Bu hak fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, memleket sınırları mevzubahis olmaksızın malumat ve fikirlerin, her vasıta ile aramak, elde etmek ve yaymak hakkını gerektirir."

Avr. İHS Madde 9:

"Herkes, düşünce vicdan ve din özgürlüğüne sahiptir..." Helsinki Nihai Senedi 7. ilke "Düşünce, inanç, vicdan ve din özgürlüklerini de kapsamak üzere, insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı gösterilmesini emreder."

Paris Şartı, insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğü başlığı altında düşünce özgürlüğüne verilmesi gereken önemini anlatmakta ve düşüncenin engellenemeyeceğini belirtmektedir. Bütün bu sözleşme hükümleri, birer iç hukuk kuralı haline gelmiş ve 3713 sayılı yasanın üstünde yeralan hükümlerdir.

Sayın Yargıçlar;

Bazı hukuk normları (Anayasa hükmü de olabilir) çağın gerçeklerine ve toplumun gelişme yönlerine ters düştükleri takdirde, pratik alanda hiçbir önemli değişikliğe yol açmazlar. Bunlar bir bakıma ölmüş sayılır. Anayasadaki TRT tekeli gibi Terörle Mücadele Kanunu'nun 8. maddesi ölü doğmuştur. Er ya da geç ortadan kalkacaklardır. Bunlar ve benzeri hükümlerin hiçbir hukuksal değeri yoktur. Siyasal iktidarların birer siyasi kararı olmaktan öteye gitmezler. Hukukçuyu da zorlarlar. Zira **Manzini**'nin de belirttiği gibi "Politika hukuk için daima kötü bir klavuz olmuştur." ANAP iktidarı büyük kampanyalarla TCK. 141-142'yi (düşünce suçunu) kaldırıyorum derken aynı yasayla özellikle Kürt sorunu ve Kürtlere ilişkin düşünceleri hem de terör suçu haline getirerek bir siyasi ikiyüzlülük sergilemiş, kanuna karşı hile yapılmıştır.

Biz bir suça karşı savunma yapmıyoruz. Başından beri düşüncenin suç olamayacağını, böyle değerlendirilmesinin ülkenin ve çağın ayıbı olduğunu belirttik. Savunmamızda belirttiğimiz hususlarla da bunu açıkça ortaya koyduk. Bu konuda iki değerli hukuk düşünüründen birer alıntı yapmak istiyoruz. **H. Laski**, "Bugüne kadar söylenesi yasaklanmak istenen fikirleri alkoyacak hiçbir vasıta bula-

namadı. Yasaklanması gereken fikirlerle izin verilmesi gerekenler arasında bir ayırım yapılamaz" der.

Prof. F. Erem de "Rotatif baskı milyonları aşarken, her memleketin radyosu diğer dillerden yayın yaparken, sinema, tiyatro ve her çeşit sanat eseri bir fikri işlemediği hayale hitap etmeye tercih ederken, 'Fikir suçu' anlamını muhafaza edemez." (**F. Erem, T. Ceza Huk. Genel. Hük.**, C. 1., s. 46)

Bu davanın önemli bir noktasına daha değinmek gerek. O da müvekkil **İsmail Beşikçi**'nin daha önce yargılandığı, mahkûm edildiği ya da beraat ettiği kitapların da yargılama konusu yapılmasıdır. Kesin hükmün hukukta ne anlama geldiğini takdir edersiniz. Sadece amir bir hukuk normunu anımsatmakla yetineceğim. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 7. nolu protokol 4/1 maddesi "Hiç kimse bir devletin ceza usulüne ve hukukuna uygun olarak, mahkûm edildiği ya da beraat ettiği bir suçtan dolayı aynı devletin kazai yetkisi altındaki yargılama usulleri çerçevesinde yeniden yargılanamaz veya mahkûm edilemez."

Hukuk düzeninin temel karakterini belirleyecek önemli faktörlerden biri yargı organlarının tutumudur. Temel haklar alanında düzenleme yapan bir kanun hükmünün temel hak ve hürriyetin özü veya demokratik toplum gereklerine aykırı olmamasına dikkat etmesi, yasama organının koyacağı gereksiz, aşırı "öze dokunan" sınırlamaları ortadan kaldırmak çabasıyla, siyasal iktidarın demokratik düzeni yozlaştırma eğilimlerini engelleyebilir.

Toplumsal gerçekliği dikkate almayan, sadece kanunun lafzına bağlı kalan bir yargılamayı **Prof. M. Aksoy** şöyle niteler: "Bu çelişkili yapı karşısında sistemin katılığına saplanıp kalmakla, kelimeleri hayata tercih eden bir kuru hukukçuluk tercih edilmiş olur."

Bilim gerçeği ve adil olanı arar. Müvekkil **İsmail Beşikçi**'nin de yaptığı budur. Bir bilim adamını araştırmasında sınırlayan tek faktör yine bilimin verileridir. Ceza normları değil.

Her şeyin ölçüsü insandır der **Protagoras**. Düşünce insanı insan kılan niteliktir. Hiçbir insan bu niteliklerden yoksun bırakılamaz.

Ünlü Yunan düşünürü **Sokrat**'ın Atina'da yargılanırken kendisini yargılayanlara savunmasında ortaya attığı sorunlar için "Tartışılması insanlık için en büyük iyilik olan konular" dediği söylenir.

İsmail Beşikçi'yi bu ülkenin bir onuru ve şahsı olarak görmek gerekir. Onun yargılanmasının ve karşılaştığı baskı ve zulümlerin acısını hepimiz duymalıyız.

Ülkeye acı, kan ve gözyaşından başka bir şey getirmeyen, **İsmail Beşikçi**'yi yargılayan mantık ve tikanıklığı ortada. İddia **İsmail Be-**

şıkçı'yi bölücülük yapmakla suçluyor. **İsmail Beşikçi** ve **Beşikçi** gibiler bölücülük bir yana halkların eşit, kardeşçe gönüllü birlikteliklerinin temel dayanakları, bağlantı köprüleri oluyorlar. Ama yargılayan mantık, bütün baskı mekanizmalarına rağmen bölünmeyi, ayrılığı dayatıyor.

İSTEM SONUCU: Heyetinizin düşüncenin suç olamayacağı temeline karar vermesi ve müvekkillerin BERAAT ettirilmesini diliyorum. Saygılarımla.

açık ve somut tehlike 382

ADANIR Halil 137, 327

Adressiz Sorgular 46

AKAN Sara 25

AKSOY Muammer 258, 268, 403, 405

ALAATTİN Keykubat 303

ANTER Musa 25

ANYTOS 377

ASLAN Yusuf 46

ARSLAN Kazım 74, 78, 102, 109,
133, 140, 161, 165

ARVAS İbrahim 111, 132

ATATÜRK Mustafa Kemal 58, 59, 65,
71, 73, 86, 87, 89, 94, 99, 104,
111, 157, 159, 164, 176, 181,
204, 236, 296, 349, 351

ATAY Falih Rifkî 260, 270, 356

Avrupa Konseyi 76

AYDEMİR Şevket Süreyya 304

AYDIN Lâtif 106, 324

AYDIN Makbule 106, 324

AYDIN Vedat 16, 301, 356

“Başkan Apo” 195, 357

Bilirkişilik 202, 341

“Bilirkişi Raporu” 72, 97, 108, 129,
199, 202

BİRAND Mehmet Ali 283, 367

Bir kitaba iki dava 75, 103, 134, 162

Birinci Genel Müfettiş 227

BOULANGER Mousse 167

BOZARSLAN Mehmet Emin 169

BRUNO 380

BUCAK Serhat 25

BUSH George 165

BUTROS Gali 244

BÜKEN Yaşar 156

CEM İsmail 124

CILIZOĞLU Tanju 367

CİHAN Erol 384

CİNDORUK Hüsametdin 283, 284,
285

ÇAĞLAYANGİL İhsan Sabri 367

ÇAKIN Remzi 25

ÇALIK Mustafa 334

çifte standart 243

ÇİYAYİ Metin 46, 363

DEĞERLİ Yaşar 14

DEHAK 58, 62, 349

DEMİR Mustafa 397

DEMİR Sıddık 107, 324

DEMİREL Süleyman 108, 139, 276

Demokrat Parti 172
Devrimci Anayasa Mahkemesi 24
DOĞAN Orhan 283, 284
Doğu İlleri ve Varto Tarihi 303
Dr. Fritz 304, 314, 399
Dörtlerin Gecesi 46
DÜRRE Abdurrahman 25

EREM Faruk 94
ERENUS Bilgesu 25
ERKAN Süleyman 16
Ermeniler 91
Ermenistan 64
ERMİŞ Nazmiye 106
eşkıyalık 116

FIRAT M. Şerif 303, 326
FİDAN Ahmet 107, 324
FİDAN Elmas 106, 324
FİDAN Mürsel 107, 324

GALİLE 28, 124, 149, 380
GEZMİŞ Deniz 46
GORKİ Maksim 275
Görevsizlik kararı 63
GÜNEŞ Azize 106
GÜNEŞ Sacide 107, 324
GÜRBÜZ İbrahim 25
GÜREŞ Doğan 282

HAFIZOĞULLARI Zeki 385
hainlik 116

Halkın Emek Partisi 278, 283, 285
HASAN Hayri Bey 303
HATEMİ Senihi Bey 367
HİTLER 58, 62, 294, 349
HOROZ İlhan 74, 78, 102, 109, 133, 140, 161, 165
Hukuka karşı hile 334

2. Abdülhamit 400, 401
İNAN Âfet 176, 181
İNAN Hüseyin 46
İNÖNÜ İsmet 111, 232, 296
“İnsanlığa davet kampanyası” 361
İşkencede Ölümün Güncesi 46

“Kansızlık” 116
KAPANI Münici 402, 403
KAYA Şükrü 259, 269, 300, 356
KAYHAN Kemal 50, 56
Kemalistler 66, 145, 295
Kemalist ırkçılık 301
Kesin hüküm 51, 85, 334, 390
KIRTAY Menice 88
KORKUNÇ İvan 58, 62, 294, 349
KUTLAY Naci 399
KÜÇÜK Yalçın 24

LASKİ H. 404
LORD Kinross 176, 181
Lozan Antlaşması 65, 294
LYKON 377

- MALMİSANIJ** 315
- MANDELA Nelson** 87, 90
- MANZİNİ** 404
- MARİA Rita Epik** 249
- MEHMET Emin Zeki** 224
- MELETOS** 377
- Milli Selamet Partisi** 116
- MUMCU Uğur** 335
- Mülkiye** 236, 248
- müteselsil suç** 369
- OCAKÇIOĞLU İsmet** 236, 237, 238, 239, 246, 252, 277
- OĞAN M. Nihat** 71, 96, 128, 288
- OKTAY Seyfi** 29, 68, 122, 123, 372
- ÖCALAN Abdullah** 200, 306
- ÖZAL Turgut** 165, 334
- ÖZGEN Eralp** 200, 202, 203, 204, 302, 357
- ÖZMEN Abdin** 222, 224, 226, 227, 228, 302, 318, 358, 394
- ÖZKÖK Ertuğrul** 282
- ÖZTÜRK Saygı** 232
- ÖZTÜRK Ünsal** 16, 17, 22, 23, 24, 25, 32, 34, 37, 44, 66, 73, 118, 130, 153, 155, 167, 217, 274, 363, 397
- ÖZDEN Yekta Güngör** 24
- POLAT Ahmet** 74, 78, 102, 109, 133, 140, 161, 165
- PROTAGORAS** 405
- RENDA Nihat** 244
- rüşvet alma suçu** 171
- SADDAM Hüseyin** 258, 331
- SAĞLAM F.** 403
- SAĞNIÇ Feqi Hüseyin** 25
- SAVCI Bahri** 403
- SAYAR Mete** 282
- SEKBAN Mehmet Şükrü** 304, 326, 399
- Sevr Antlaşması** 67
- Seyfiye** 236
- SEYİD Rıza** 132, 367, 369
- SEZGİN Metin** 155, 157
- SİMKO** 132
- SOKRAT** 28, 377, 380, 405
- SOYSAL Mümtaz** 218, 219, 403
- SÖKMENSÜER Şükrü** 367
- SUNGURLU Oltan** 124
- ŞALK Talat** 38, 193, 198, 209, 226, 261
- ŞEREFHAN** 303
- ŞEYH Mahmut Berzenci** 132
- ŞEYH Said** 132
- TANÖR Bülent** 403
- TÜRKDOĞAN Orhan** 288
- Türk yargısına güven...** 20, 341
- UÇAR Temer** 241, 281

VURGUN Mehmet 105, 322

WEBER 304

YAĞMURDERELİ Eşber 25

YARDIMCI Haluk 385

Yargılayan Savunma 46

YAZICI Mualla 156

YILDIRIM Ali 14, 31, 34, 378

YILMAZ Mesut 124

27 Mayıs 172

**YÜKSEL Nuh Mete 61, 83, 113, 146,
178, 186, 308**

